

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

326800334397

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

(Ἐδραβεύθη ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν).

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΚΗΤΗΣ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΛΥΒΩΝ ΑΥΤΗΣ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ ΥΠΟ ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ

ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΙΝΑΚΩΝ

Υ Π Ο

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

Ὁ χρόνος συμπληροῖ παρερχό-
μενος, ἀναστηλοῖ καὶ ἐξωραί-
ζει τὸ ἀγιορειτικὸν τρόπαιον.

PARIS
LIBRAIRIE ANCIENNE
HONORÉ CHAMPION
5, Quai Malaquais

CHENNEVIÈRES-SUR-MARNE
L'ERMITAGE
9, Rue du Pont
(Seine & Oise)

1930
Tous droits réservés

BK
E 114

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

Αριθ. ετ. 131382

(Έδραθενθή υπό του έν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν).

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΚΗΤΗΣ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΛΥΒΩΝ ΑΥΤΗΣ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ ΥΠΟ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΔΑ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΙΝΑΚΩΝ
Υ Π Ο
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

Ὁ χρόνος συμπληροῖ παρεχόμενος, ἀναστηλοῖ καὶ ἐξωραίζει τὸ ἀγιορειτικὸν τρόποιον.

PARIS
LIBRAIRIE ANCIENNE
HONORÉ CHAMPION
5, Quai Malaquais

CHENNEVIÈRES-SUR-MARNE
L'ERMITAGE
9, Rue du Pont
(Seine & Oise)

1930
Tous droits réservés

ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΩ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΩ

ΕΠΙ Τῆ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ
ΤΗΣ ΓΟΝΙΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

ΔΙ' ΗΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΕΦΑΙΔΡΥΝΕ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

† Ο ΠΡ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἔξω τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ ὑπὸ τὸν Ἄθῳ, εἰς τοὺς τραχεῖς αὐτοῦ πόδας, τοὺς ὁποίους ἡ μαινομένη θάλασσα ἀπορραπίζει ἀφρίζουσα, ὑψοῦται τῆς ἡσυχίας ἀκρόπολις, ἔνθα τὸ μέγα πάνθεον τῶν ἀξύγων, ἡ ἱερά των Καυσοκαλυβίων Σκήτη ἐρημικὴ βασιλίσα ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὑπομονῆς τοὺς πόδας ἀπαρασαλεύτως στήσασα, καὶ τὸ στέμμα αὐτῆς διὰ ἱερῶν λίθων, τῶν κύκλῳ αὐτῆς καλυβῶν, περιηθησιμένον ἐπιδεικνύουσα, βασιλεύει τῆς ἐρήμου μακρὰν τῶν ἀνθρωπίνων ὀφθαλμῶν, ζῶσα ἀγνοουμένη, ξένη ἐν τῇ ζωῇ, θαυμαστὴ ἐν τῇ ταπεινώσει, πλατυνομένη ἐν ταῖς θεωρίαις, στενουμένη ἐν τῷ ἀσκητισμῷ· ἐπὶ τῆς πέτρας καθημένη καὶ τοὺς πύργους τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς πέτρας τῆς πίστεως ἐδράσασα ἀνυψοῦται τοῖς πετροῖς τῆς σωφροσύνης κοιμήσασα τὰ πάθη καὶ τὴν ψυχικὴν λαμπάδα συντηροῦσα ἀνύστακτον· τὰ περικύκλω αὐτῆς θάλασσα καὶ φάραγγες καὶ κρηνοὶ καὶ βράχοι.

Βράχοι αἰῶνοι βωθοὶ καὶ γαλήνιοι ! πῶς ἡ πίστις διὰ τοσούτων ὑμᾶς στομάτων ὥπλισε καὶ λαλοὶ οἱ ἄλλοι μυστικῶς εἰς τὰ ὄτα ἡμῶν τοσαύτην στάξετε μελωδικὴν τερπνότητα τὴν ψυχὴν κατανύγουσαν ! Δὲν θὰ τολμήσω νὰ ἐρευνήσω τὰ κατὰ φύσιν ἀκατάληπτα οὐδὲ τὴν ἄβυσσον νὰ καταμετρήσω τῶν μυστηρίων σας ἀνόνητα, πιστεύω μόνον, βράχοι ἀσκητικοί, εἰς τὴν δύναμιν τῆς πίστεως τὴν ἱερώσασαν ὑμᾶς, τὴν σφραγίσασαν ὑμᾶς δι' ἀσκητικῶν ἰδρώτων, τὴν ζωοποιήσασαν ὑμᾶς· εἰς τὰ σκληρὰ βάθη σας ἐρρίξωσαν ρίζαι καὶ ἐκ τῶν ριζῶν ἐξεπήδησαν κλάδοι καὶ ἐκ τῶν κλάδων καρποὶ· τοὺς καρποὺς βλέπω τῆς πέτρας, τοὺς καρποὺς ἀπολαμβάνω καὶ ἠδύνομαι, δὲν πολυπραγμονῶ εἰς τὰ ὑπὲρ φύσιν τελούμενα· πιστεύω τυφλῶς εἰς ὅτι βλέπω, ἀρκοῦμαι εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὁράσεως· βλέπω τὴν ἄγονον στεῖραν κρατοῦσαν εἰς τὰς ἀγκάλας γεννήματα ἐπτά, βλέπω τὴν πέτραν ἀνθοῦσαν καὶ τὰ ἔρημα παράδεισον· δὲν πολυπραγμονῶ εἰς τὰ ὑπὲρ φύσιν, ἀρκοῦμαι εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὁράσεως.

Τὴν γαλήνην τῆς Ἀθωνικῆς ἐρήμου διέσεισεν ἡμέραν τινα κρότος μυστηριώδης βηματίζοντος ἀσκητοῦ· γέρον ῥάκη περισύρων, ὡς χλαμύδα κατακρητοῦ, ἐπὶ ῥάβδῳ στηριζόμενος περιεφέρετο σύνοφρος περισκοπῶν τὰ ἄνω τὰ κάτω· ἀνήλθε κατήλθε καὶ κατάκοπος ἀνέπαινε ὑπὸ τὰς καυστικὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας τὸ καταπεπονημένον καὶ κάτισχνον σῶμα· ἀνηγέρθη ἐρευνῶν σταλαγμοὺς ὑδάτων πρὸς δροσισμὸν τῆς γλώσσης· πηγὴ οὐδαμοῦ· ὁ καύσων πολὺς· ἄκανθα ἀπειμιλωμένοι ἐντὸς τῶν σχισμάδων τῶν χαραδρῶν καὶ τῶν βράχων ἐκλιναν θλιβερώς τὴν κεφαλὴν τὴν δρόσον οἴονει καὶ αὐταὶ ἐπαιτοῦσαι· ὁ γέρον στενάξας ὑψωσε τὸ βλέμμα πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ γόνατα κλίνας προσήχετο. Ἐλιθάνιζετο πρῶτην φορὰν ἡ ἐρημος μὲ τὸ θυμίαμα τῆς προσευχῆς καὶ σφραγισθεῖσα διὰ τοῦ σημείου τοῦ τιμίου σταυροῦ καθηγιάζετο χριστιανικῶς· στηρίξας ἐπὶ τῆς ῥάβδου τὰ κλονιζόμενα μέλη ἀνηγέρθη ὁ ἀσκητὴς καὶ τὸ βλέμμα βυθίσας εἰς τὰς σχισμὰς τῆς ἐρήμου εἶπε : τὴν ἐρημον ταύτην, ἔνθα στενάζει ἡ ἄκανθα ἄτεκνος, θὰ καταστήσω εὐπρεπεστέραν τοῦ κόσμου, καὶ τοὺς φοβεροὺς βράχους θὰ μεταστρέψω εἰς λίθους ἱερῶς κυλιόμενους συντριβόντας ὀχυρώματα πλάνης.

Ἦτο ὁ ἀσκητὴς Μάξιμος, ὁ χλευαστὴς τῆς σαρκός, ὁ ἀποσεισας τὴν ἠδυπάθειαν τοῦ κόσμου, ὁ τὰς ἀκάνθας τῶν παθῶν καὶ τὴν καλύβην αὐτοῦ μετ' αὐτῶν καίων, ὁ Καυσοκαλυβίτης Μάξιμος. Ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ἀηδῶν ἐρημικῇ, ἔπηξε τὴν πρῶτην φωλεὰν καὶ ἐν τῇ πέτρᾳ ἔστησε τὴν οἰκησιν, στενώσας κάτω τὸ σῶμα ἐντὸς καλύβης σκληραγωγούμενος, καὶ ταnúσας

ἐν πλάτει τὰς ψυχικὰς πτέρυγας ὡς πεζοπόρος ἀέριος πρὸς τὰ ἄνω ἀνατρέγων.

Ἡ ἀπάτητος καὶ παρθενικὴ ἔρημος κατεκτήθη καὶ ἡ κατεψυγμένη γῆ ἐδέχετο ψεγάδας δρόσου παραδόξου τοὺς πρώτους σταλαγμοὺς τῶν δακρύων τῆς ἀσκήσεως· ὁ γέρον ἐλούετο εἰς τὰ ἀσκητικὰ δάκρυα καὶ ἀπέπλυνε τὰς ψυχικὰς κηλίδας· ὁ ὀρεσίτροφος ἐπότιζε τὸν ἀσκητικὸν τῆς εὐσεβείας σπῆρον διὰ τῶν ἰδίων δακρύων ἵνα κοσμηθῇ ἡ ἔρημος μὲ θεοπνεύστους βοτάνας, μὲ τὰ ἄνθη τῶν πόνων, μὲ τὰ κρῖνα τὰ εὐώδη καὶ τίμια· ἐρριζωμένος ἐν τῇ πίστει καὶ ἀδιάστατος, ἀλλ' ἄστατος ἐν τοῖς λογισμοῖς μετεκινεῖτο διαρκῶς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἀπὸ τῶν βράχων εἰς τὰς χαράδρας, ἀπὸ τὰ σπήλαια εἰς τοὺς κρημνοὺς κίττων καὶ καίων τὰς καλύβας, ὑποχωρῶν εἰς τὰ ἄβατα καὶ προκαθαιρόμενος τῇ ἀσκήσει μέχρις οὗ παρέδωκε τὴν ψυχὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀγιάσας τὸν τόπον διὰ τῶν πόνων τῆς ἀσκήσεως († 1320).

Καὶ ἰδοὺ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἡ ποῖν ἠτεκνωμένη καὶ στείρα ἔρημος εὐλογηθεῖσα διὰ τῶν ἱερῶν παλαισμάτων τοῦ Κausοκαλυβίτου ἀσκητοῦ κατεπυκνώθη καὶ ἐπληρώθη ἀνθρώπων ἡ φήμη αὐτοῦ ὡς μαγνητικὴ βελόνη εἴλκυσε στίφη μονοτρόπων προκρινάντων τὴν σχέσιν τῆς ἐρήμου τῆς τοῦ βίου τεροντότητος. Ὑπερβαίνοντες οὗτοι τὰ μέτρα τῆς φύσεως καὶ τὰ τεῖχη τῶν ἡδονῶν ὑπερηδῶντες ἔφευγον ἐκ τοῦ κόσμου, τὴν ἡδυπάθειαν φεύγοντες καὶ τὰς ἀπολαύσεις διαπύοντες· καὶ ἐπολίσθη ἡ ἔρημος πλατυνομένη καὶ ἰδρύθησαν Καλύβαι καὶ Σκήτη, ναοὶ καὶ οἶκοι, ἐργαστήρια τῆς ἀρετῆς, ἀνάκτορα τῆς φιλοπονίας, πύργοι τῆς πίστεως ἀσάλευτοι, τεμένη θείας λατρείας, πολιέματα πολιτείας θεαρέστου, καταγώγια σεμνὰ πάσης ἀγαθοεργίας καὶ ἐναρέτου πράξεως. Καλύβαι τεσσαράκοντα κυκλοῦσι τὴν Σκῆτην ὡς στέφανος χρυσοῦς διάλιθος, ἀλλήν ἄλλαι ἐκτέμπουσαι ἀστραπὴν φωτὸς καταστράπτοντες τὴν ἔρημον. Ἐν τῇ πενία εὐδόκιμοι, ἐν τῇ πτωχείᾳ πλούσιοι, ἐν ταῖς στερήσεσιν ἀκατάληκτοι, εἰς τὰς βοῶσας ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀκατάκαμπτοι, μίαν μόνην ἀνάγκην ἱερὰν ἀναγνωρίζουσι καὶ μίαν εἰκόνα προσκυνοῦσιν, οἱ τῆς ἐρήμου, τὴν προσευχὴν καὶ τὴν ἐργασίαν· ὡς μέλισσαι φίλεργοὶ ταμιεύουσι τὸ πνευματικὸν καὶ ὑλικὸν μέλι εἰς τὰς κυψέλας αὐτῶν διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μετέστρεψαν τὴν ξηρὰν καὶ ἄγονον καὶ πετρώδη γῆν τῆς ἐρήμου εἰς γλοερὸν παράδεισον, εἰς ἀγροὺς καρποφόρους πρὸς πορισμὸν τῶν χειρῶν τῆς ζωῆς τὸ σαρκίον διασαθροῦντες. Ἀκοίμητοι ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἀνύστακτοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ, τὴν χώραν τῆς ψυχῆς ταλαιπωρούμενοι σκάπτοντες καὶ τῆς καρδίας τὰς αὐλακὰς τοῖς πόνοις γεωροῦντες, ἀγρυπνοὶ εἰς τὴν τήρησιν τῶν πατρικῶν παραδόσεων ἐπιτηροῦσι οἱ ἀσκηταὶ τοὺς πύργους τῆς πίστεως ἵνα μὴ ὁ σφοδρὸς τῆς ἀπιστίας ὄψις κατασκάψῃ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ ὡς βράχοι παράλιοι τεταμένοι πρὸς ἔψος δέχονται τὰ ἀφρίσματα τῆς περιφρονήσεως ἀπερικλύνητοι. Αἱ ρυπαρὰ λαλοῦσαι γλώσσαι αἱ διαγλενάζουσαι ὡς ἀχρήστοις τοῦ δικαιίου, δὲν θὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατάσβεσιν τῶν μυστικῶν τούτων τῆς εὐσεβείας ἀκτίνων, οὐδὲ ὁ διαβόητος αὐλὸς τῆς κακεντρεχείας των θὰ καλύψῃ τὰς μεγαλοφώνους βροντὰς τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ ἡ μανία τῆς φωνῆς των θὰ παραλύσῃ τὸν τόνον, ὃν ἡ πίστις περιέσφιγγε. Ἡ πίστις δὲν φοβεῖται, δὲν τρέμει τῶν Χαλδαίων τὸ πῦρ· ἀμανοῖ τὴν φλόγα αὐτοῦ καὶ χαλινοὶ τὴν καίουσαν. Ἡ Ἀθωνικὴ κορυφὴ ἀπὸ αἰῶνων περιφρονεῖ τοὺς κεοαννοὺς καὶ τὰ φρονήματα αὐτῶν λεπτύνει εἰς κόνιν· ὅπου ἡ πίστις ἀνάπτει καὶ εὐωχεῖται, ἐκεῖ νηστεύουσιν οἱ κεραινοὶ.

Τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1915 ἐπισκέφθη μίαν τῶν Καλύβων τῆς Σκῆτης Κausοκαλυβίων, τὴν φέρουσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ

ἀγιογράφου Ἰωάσαφ, καὶ ἐπικαλουμένην τῶν Ἰωασαφάϊων. Τὴν ἐξωτερικὴν γαλήνην τῆς ἐρημικῆς Καλύβης διέκοπτον οἱ θροῖσμοι τῶν πτυχῶν τῆς ἑλληνικῆς σημαίας, τῆς ἀνηρτημένης ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς· ἡ παρουσία τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ἐμαρτύρει τὴν αὐγὴν μυστικῆς ἡμέρας ἀγίας καὶ μεγάλης μετὰ τὰς φοβερὰς νύκτας τῆς μαρτυρικῆς δουλείας· οἱ ἀσκηταὶ ἐπανηγύριζον τῆς σωτηρίας τὴν προκίρουξιν καὶ τῆς ἐλευθερίας τὴν φανέρωσιν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παγκοσμίου χαρᾶς. Ἐπὶ μακροῦς χρόνους καὶ αὐτοὶ ἠμφιεσμένοι τὸν μελανὸν μανδύαν τοῦ ἐθνικοῦ πένθους ἤκουον μακρόθεν τὰ σήμαντρα τοῦ μεγάλου μοναστηρίου πενθίμως κρουόμενα, καὶ κατὰ τὰς νύκτας τῆς φοικῆς τοὺς κτύπους τῶν σταλαγμῶν τῶν δακρύων ἀπὸ τὰ εἰκονίσματα τῆς ἐκκλησίας τῆς Μεγάλης πικρῶς διαταράττοντας τὴν ἡρεμίαν τῆς ἐρήμου· κληρονόμοι φυσικοὶ τοῦ ἐθνικοῦ πένθους, ἐγένοντο καὶ τῆς χαρᾶς τῆς ἐθνικῆς κληρονόμοι καὶ ἐπανηγύριζον.

Ὁ πρωτοπάτωρ τῆς Καλύβης, γέρον ὑπερεβδομηκοντούτης, ξηρὸς ἐκ τῶν ἀσκητικῶν παλαισμάτων, ἰλαρὸς καὶ γλυκύτατος τὴν ὄψιν, ὡς ἀκραιφνὲς βυζαντινὸν ἀνάγλυφον, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν σεμνῶν συνασκητῶν του μὲ ὠδήγησεν εἰς ἀπαστράπτουσαν ἐκ καθαριότητος αἰθουσαν· τὸ βλέμμα αὐτοῦ, ἡρεμον ὡς γαληνιώσα θάλασσα, ἀπεκατώπτριζε τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του· τύπος αὐστηροτάτου ἀσκητοῦ ἀντεπροσώπευε τὸν ἀσκητισμὸν τῆς ἐρήμου. Ἀπὸ νεανίας δεκαοκταέτης ἐσφηνωμένος ἐν τῇ Καλύβῃ διήλθε τὸν ἅπαντα βίον χωρὶς οὐδὲ ἀπαξ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ὄρους ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ τῇ ἐργασίᾳ καταναλωθεὶς. Ἦτο ἐρημίτης ζωγράφος, μαθητῆς τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ περιωνύμου σεμνείου τῆς ἱερᾶς τέχνης Ἰωάσαφ, καὶ ἀρχηγὸς τῆς Σχολῆς συνεχίζων τὴν παράδοσιν τῆς ἀψόγου βυζαντινῆς τέχνης ἐν τῷ Οἴκῳ τῶν Ἰωασαφαίων. Οἱ ὁρώμενοι πίνακες ἐν τῇ Καλύβῃ ἐμαρτύρουν ἐργασίαν πολυμερεστάτην καὶ ὑπερθαύμαστον· οἱ ἐξεληθόντες τῆς Καλύβης καὶ περικοσμοῦντες ἤδη ναοὺς καὶ ἀνάκτορα αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων, πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων οἰκήματα, οἴκους χριστιανῶν καὶ χριστιανικὰ καταγώγια, ἠριθμημένοι καὶ καταγεγραμμένοι ἐν δυοὶ κώδιξι τῆς Καλύβης (ἀριθ. 86, 87) ἐξέπληττον ἀπὸ τοῦ 1859 μέχρι τοῦ 1911 ἐξήλθον τῆς ἱερᾶς Καλύβης 5159 εἰκόνες ἱεραὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ 1912 - 1924 ἕτεραι τοιαῦται 1220. Ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις, ὁ παλαιὸς καὶ νέος κόσμος, ἡ μεγάλη ὁρθόδοξος ἐκκλησία τοῦ βορρᾶ, πᾶσα πόλις καὶ χώρα κατέχει ἀγιασμοῦ δῶρον ἐκ τῆς ἐρημικῆς ζωῆς πηγῆς. Οἱ ἐρημικοὶ χρωστήρες ἀνοίγουσιν, ὡς ῥάβδος Μωσαϊκῆ, τοὺς οὐρανοὺς καὶ πλημμυροῦσιν αἱ εὐσεβεῖς ψυχαὶ ἐκ τῆς βροχῆς τῆς θείας παραμυθίας· ἡ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀπεξηραμένη ψυχὴ τὴν δρόσον δεχομένη ἐν τῇ ἀύχμηρᾷ τοῦ βίου κοιλάδι ἀναζωογονεῖται καὶ θάλλει, στηρίζεται καὶ καρποφορεῖ. Ζωγράφοι τῆς ματαιότητος τῶν ἀνθρωπίνων, παλαιωθέντες ἐν τῇ τέχνῃ, γηράσαντες ἐν τῇ πτωχείᾳ καὶ τῇ εὐσεβείᾳ, ἀναβιβάζουσι τὸν κόσμον διὰ τῶν περὺγων τῆς τέχνης εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ἐλέους καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τῆς χαρᾶς. Ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν θλίψεων ἀυλισθέντες ἔδωσαν εἰς τὸν κόσμον πτέρυγας περισσότερὰς καὶ ἐπετάσθη εἰς τὰ ἄνω.

Οἱ περιώνυμοι τῆς ἱερᾶς καὶ ὁραίας τέχνης Καλυβίται Ἀκαδημαῖκοι ἐπὶ τῆς εἰκόνος τῆς ἀσκητικῆς τῶν ζωῆς ἐχάραξαν τὰ θεόπνευστα ταῦτα λόγια :

Ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῆ τὸν ἄρτον σου.

Ὅπου πλεῖον ὁ πόνος ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.

Ἔστιν ἐκ πόνων ὑγεία καὶ ἐξ ἰδρώτων ἡ σωτηρία.

Οὐδεὶς ῥάθυμος ἀνὴρ εὐκλεῆς.

Οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέραν παρα-
[σκευάζουσιν.

Ἐκ μερίμνης καὶ ἐκ φροντίδος ἀναφανεῖται σοι εἰρήνη.

Ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι.

Κανὼν θεογράκτος ὑψηλῆς πολιτείας τὸν ὁποῖον μετὰ εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ ἀπαράτρεπτον διεφύλαξαν. Καὶ ἐξηγεῖται οὕτως ἡ καταπληκτικὴ καὶ πολυμερὴς ἐργασία ἢ συντελεσθεῖσα ἐν τοῖς ἀσκητηρίοις τὸν ἰδρώτα βάσιν ἔχουσα καὶ τὸν πόνον ἐνδυναμοῦντα καὶ διατρέφοντα. « Ἐκ τῶν πόνων ὑγεία καὶ ἐξ ἰδρώτων σωτηρία ». Καὶ ἐπεσώρευσαν πρὸς τοῖς ἄλλοις διὰ τῆς ἀντιγραφῆς ἐκ παλαιῶν μεμβρανῶν καὶ πλουτοῦν πνευματικῶν καὶ ἐπλήρωσαν τὰς βιβλιοθήκας ἐν τῇ μελέτῃ τὴν ἡμέραν διάγοντες καὶ τὰς νύκτας προσευχόμενοι. Καὶ ἰδοὺ σήμερον ἐκ τῆς ἐρημικῆς ἐσχατιᾶς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐκ τῶν ἀποκρήμων χαραδρῶν καὶ σπηλαίων ἐνθα ἡ εὐσέβεια ἠγρύπνει καὶ αἱ Μοῦσαι κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους μυστικῶς ὑπέψαλλον, ἀναπηδᾷ πηγὴ ζωηρὰ ἀθανάτου νάματος, τὴν δίψαν καταστέλλουσα. Ἡ ἱερὰ Σκήτη τῶν Καυσοκαλυβίων καὶ ἔνδεκα Καλύβαι αὐτῆς ἐκ τοῦ ἀσκητικοῦ πνευματικοῦ αὐτῶν ἀγροῦ δορυφοροῦσιν εἰς τὸ Γένος τὴν ὁσμὴν τῆς ἐρήμου. Ἡ ἐν τῷ παρόντι τεύχει ἐκδιδόμενη συλλογὴ εἰς τὰς ἀποκέντρους τῆς ἐρήμου Καλύβας διεσπαρμένη, ἐταμιεύθη μετὰ πολλῶν κόπων εἰς ὠρισμένους οἴκους καὶ ταξινομηθεῖσα κατεγράφη ἐν Καταλόγοις ὡς ἐθνικὴ περιουσία, γνωριζομένη σήμερον διὰ τῆς λεπτολόγου ἐπιστημονικῆς περιγραφῆς ἐν τῷ ἀνά χειρας τεύχει. Αἱ κατὰ Καλύβας μικραὶ ἢ μεγάλαι Βιβλιοθήκαι διὰ τὰς πνευματικὰς τῶν ἀσκητῶν ἀνάγκας καταρτιζόμεναι, περιελάμβανον ἰδίως ἔργα πατερικά, πανηγυρικά καὶ ὑμολογικά δι' ὧν ἐστήριζον τὰς καρδίας αὐτῶν ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ σκληρῷ καὶ ἐδοξολογοῦν τὸν Θεὸν διὰ τῶν ὕμνων τὴν σκληρότητα τῆς ἀσκήσεως ἠδύνοντες· διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἢ τῶν Καλυβῶν ποιητικὴ συλλογὴ εἶναι σπουδαιότητα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως· διότι ὄχι μόνον ἐξ ἀντιγραφῶν παλαιωτάτων μεμβρανῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τῶν Μετεώρων καὶ τοῦ Σινᾶ περισηνέλεξαν ὅ,τι ἡ γραφὴ τῶν κλασικῶν ὑμνογράφων διαιώνισεν, ἀλλὰ καὶ κολοσιαιὸν ἀριθμὸν ὕμνων ἀγνώστων προῖον τῆς Μούσης τῶν ἀγιορειτῶν πατέρων καὶ ἀσκητῶν, περὶ ὧν ἐκτενὴς γενήσεται λόγος ἐν τῷ περὶ ὕμνων τῆς ἐκκλησίας ἔργῳ μου. Ὁ τοῦ Καταλόγου συντάκτης Γέρον Εὐλόγιος Λαυριώτης, ὁ τὴν θέσιν τοῦ Πρώτου ἐν Ἁγίῳ Ὄρει σήμερον κατέχων, ἐπιθέτει εἰς τὸ ἀγιορειτικὸν καὶ ἀσκητικὸν τρόπαιον μίαν προσέτι δόξαν, δόξαν καθαρὰν καὶ λαμπρὰν ἀγώνων πνευματικῶν, ἡρώων ἀγνώστων λαμπρινάντων τὸ στάδιον τὸ ἀσκητικὸν ἐν τοῖς παλαίσμασι τῆς ἐρήμου (1). Ἡ στενὴ μου γλῶσσα, πατέρες ὀσιώτατοι, μεθ' ὅλην τὴν ἀκόρεστον διάθεσιν καὶ προαίρεσιν ἀδυνατεῖ νὰ πλέξῃ τὸν ὕμνον τῆς ἀκαμάτου φιλοπονίας σας. Ἄλλ' εἶμαι εὐτυχὴς ὅτι μοι ἐδόθη εὐκαιρία νὰ γνωρίσω εἰς τὸν κόσμον, διὰ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σας ἔστω καὶ ἀτεχνῶς, πῶς ἡ ἀκανθα ἐνεκεντρίσθη εἰς ρόδον, καὶ ἡ στείρα ἐγέννησεν ἑπτὰ.

ΕἰΣ ΤΗΝ ΑἸΓΙΑΛΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ ΣΤΗΛΗΝ ΤΩΝ ἸΑΡΩΤΩΝ ΣΑΣ
ΚΑΤΑΘΕΤΩ ΛΙΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ.

† Ὁ πρ. Λεοντοπόλεως Σωφρόνιος.

Ἐργαφον ἐν Chennevières s) Marne, ἐν τῇ Villa l'Ermitage, τῇ 16 Ἰουλίου 1930.

(1) Περὶ τοῦ βίου τῶν ἀσκητῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀνάγνωθι τὸ περισοῦδατον σύγγραμμά του Γέροντος Εὐλόγιου Κουρίλα Λαυριώτου : « Ἱστορία τοῦ ἀσκητισμοῦ » Θεσσαλονίκη 1929.

Α΄.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΤΗΣ ΣΚΗΤΗΣ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΩΝ

(ΜΗ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙΣ ΤΟΥ ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ)

1. Περγ. 4 μέγ. (0,375 X 0,282) ΧΙ φ. 361, σελ. 2.

Ὁ πολύτιμος οὗτος κώδιξ περιλαμβάνει 31 λόγους καὶ ὀμιλίαις τοῦ θείου Χρυσοστόμου, ὡς καὶ ἐκ τοῦ προτασσομένου συντόμου πίνακος δῆλον γίνεται, καὶ οἵτινες σημειοῦνται ἑκασταχοῦ ἐν τῇ ἄνω ᾠα διὰ κινναβάρεως. Ἐἶναι στερεῶς διὰ παχέων ξυλίνων πλακῶν ἐσταχωμένος καὶ ἐν καλῇ καταστάσει διατηρημένος, γεγραμμένος δὲ ἀδρότεροις γράμμασι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀρίστης ὀρθογραφίας. Τὸ μέλαν εἶναι ὑπόφανον, ἐν δὲ ταῖς ἐπιγραφαῖς καὶ τοῖς κεφαλαίοις γίνεται χρῆσις κινναβάρεως. Ἡ περιγραμνὴ εἶναι ἀρίστης ποιότητος, ἢ λεγομένη θασιλικὴ λευκὴ καὶ παχεῖα, ἔχει δὲ εὐρείαν τὴν ὥαν ἀποτελεῖται ἐκ 48 τετραδίων, ἅτινα κανονικῶς σύγκεινται ἐκ φύλλων 6 (τρισαὶ ἢ τετραδία)· ὁ ἀριθμὸς τούτων σημειοῦται τρίς, ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ τετραδίου ἐν τῇ κάτω ἐξωτερικῇ ᾠα, ἐν τέλει δὲ ἐν τῇ πρὸς τῇ σάχει τοῦ κώδικος καὶ ἐν τῇ ἄνω ᾠα τοῦ ἐπομένου τετραδίου σημειοῦται δὲ, ὅτι καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ ἐν φύλλον τοῦ πίνακος ἀριθμεῖται ὡς τετραδίων (Α΄.). Ἐπίσης σημειοῦται ἐν τῇ ᾠα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν φύλλων ἐκάστου κώδικος, ὥστε εὐκόλος ἡ διάγνωσις τῶν ἀφαιρηθέντων, ἅτινα εἶναι 6, ἂν τὰ 3 ἄγραφα ἐν τέλει, τὰ δὲ λοιπὰ σημειοῦνται ἐν τῷ οἰκίῳ μέρει, ἔνθα ὑπὸ τῆς βεβήλου ταύτης χειρὸς ἐξηλείφθη καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν φύλλων τοῦ λόγου, ἵνα μὴ εὐκόλως ἢ πράξις γνωρίζηται. Περὶ τῆς ἀκριβεστερας τοῦ κώδικος χρονολογίας ἴδε ἐν τέλει τῆς περιγραφῆς. Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν περικόπτω τὸ ὄνομα, ὅπερ εἶναι στερεότυπον : « Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου » καὶ γράφω μόνον τὰς ὑποθέσεις τῶν λόγων ἐ-

κριβῶς ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ κώδικι· ἐπίσης παραλείπω καὶ τὸ εὐλόγησον πάτερ. σημειοῦται δ' ὅτι, ὅτε ἀξίων ἀριθμὸς καὶ ὁ τοῦ προκειμένου λόγου σημειοῦται ἐν τῇ ἄνω ᾠα διὰ κινναβάρεως. Λόγοι δὲ ἐνταῦθα ὀνομάζονται καὶ αἱ Ὀμιλίαι. Αἱ παραπομπαὶ γίνονται εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ **Bern. Montfaucon** : **S. Ioannis Chrysostomi opera omnia, quae exstant. Editio parisina altera emendata et aucta** εἰς 13 τόμους 1839.

I. « Κατὰ Ἰουδαίων λόγοι 5' οἱ μαργαρίται »

1. (φ. 2α) « Λόγος α΄. Κατὰ Ἰουδαίων ἠλέχθη πρὸς τοὺς Ἰουδαῖζοντας καὶ μετ' ἐκείνων νηστεύοντας ».

Ἄρχ. Ἐβουλόμην ὑμῖν ἀποδοῦναι τὰ λείψανα σήμερον τῆς ὑποθέσεως.

2. (φ. 14α). « Λόγος β΄ Κατὰ Ἰουδαίων, εἰς τὰς σάλπιγγας τοῦ Πάσχα αὐτῶν ἠλέχθη ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ».

Ἄρχ. Πάλιν οἱ δελταιοὶ καὶ πάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτεροι νηστεύειν μέλλουσιν Ἰουδαίσι.

3. (φ. 24α). « Λόγος γ΄ Πρὸς Ἰουδαίους ».

Ἄρχ. Πόθεν ἡμῖν ἄρα πλείων ὁ σύλλογος γέγονε σήμερον.

4. (φ. 44β). « Λόγος δ΄. Τῇ προτεραῖα μακρὰν ὀμιλίαν εἰπὼν κατὰ Ἰουδαίων καὶ βράχην κατασχεθεὶς ἀπὸ τοῦ μήκους τῶν εἰρημένων ταύτην εἶπεν ».

Ἄρχ. Τὰ θηρία, ἕως οὗ τὰς ἕλας νέμονται

καὶ τῆς πρὸς ἀνθρώπους μάχης ἀμελέτητα τυγχάνη, ἡμερώτερα πῶς ἔστι καὶ πραότερα.

5. (φ. 56β). « Λόγος ε' Κατὰ Ἰουδαίων ».

Ἄρχ. Ἐρα κόρον ἐλάβετε τῆς πρὸς Ἰουδαίους μάχης ;

6. (φ. 67α) « Λόγος ζ' Κατὰ Ἰουδαίων ».

Ἄρχ. Παρῆλθεν ἡ νηστεία τῶν Ἰουδαίων, μᾶλλον δὲ ἡ μέθη τῶν Ἰουδαίων.

Οἱ 6 οὗτοι κατὰ Ἰουδαίων λόγοι, πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Bern. Montfaucon ἔκδοσιν (Tom. I, pars II, σελ. 716 κ. ἐ') ἀντιστοιχοῦσιν ὡς ἑξῆς : α' — 1, β' — 4, γ' — 5, δ' — 6, ε' — 7, ζ' — 8· ὅθεν ἐλλείπουσιν ἐνταῦθα ὁ 2 καὶ 3.

II. « Ἄρχ. Περὶ Ἰερωσύνης λόγος ι' » (ἐν τῇ κάτω ὡα).

7. (φ. 82α) « Λόγος α' ». Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας ἐπὶ τὸ διαφεύγειν τὴν ἱερωσύνην ἀπολογητικός ».

Ἄρχ. Ἐμοὶ μὲν πολλοὶ ἐγένοντο φύλοι γνήσιοί τε καὶ ἀληθεῖς.

8. (φ. 90α) « Λόγος β' ». « Ὅτι μέγιστον ἱερωσύνης τεκμήριον τῆς εἰς τὸν Χριστὸν ἀγάπης καὶ ὅτι ἡ ταύτης ὑπηρεσία τῶν ἄλλων μείζων, καὶ ὅτι μεγάλης δεῖται ψυχῆς καὶ θαυμαστῆς, ἅτε τοῦ πράγματος δυσκολίας γέμοντος καὶ κινδύνων ἀπόδειξις τε τῆς ἀρετῆς Βασιλείου καὶ τῆς ἀγάπης τῆς σφοδρᾶς καὶ ὅτι οὐκ ὑβρίσαι ἐλόμενοι τοὺς ψηφισαμένους ἐφύγομεν, ἀλλὰ μέμψως αὐτοὺς ἀπαλλάξαι διὰ τῆς φυγῆς καὶ ὅτι τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἔνεκεν τὸ πρᾶγμα ἐφύγομεν ».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν ἔστι καὶ ἐπὶ καλῶ τῆ τῆς ἀπάτης κεχρησθαι δυνάμει.

9. (φ. 99α) « Λόγος γ' ». « Ὅτι οἱ ὑπονοήσαντες δι' ἀπόνοιαν παρατήσθαι ἡμᾶς τὴν ἑαυτῶν ὑπόληψιν ἔβλαψαν καὶ ὅτι οὐ διὰ κενοδοξίαν ἐφύγομεν καὶ ὅτι εἰ δόξης ἐπιθυμοῦμεν ἐλέσθαι μᾶλλον τὸ πρᾶγμα ἐχρῆν καὶ ὅτι φρικτὸν ἡ ἱερωσύνη καὶ πολὺ τῆς παλαιᾶς λατρείας ἡ καινῆ φρικωδεστέρα καὶ ὅτι πολλῆ τῶν ἱερέων ἡ ἐξουσία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ὅτι τῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ μεγίστων δωρεῶν εἰσιν διάκονοι καὶ ὅτι Παῦλος περιδεῆς ἦν πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς ὄρων καὶ ὅτι πολλὰ τις ἁμαρτάνειν προάγεται εἰς τὸ μέσον ἐλθὼν ἂν μὴ σφόδρα γενναῖος ἦ καὶ ὅτι κενοδοξία καὶ τοῖς ταύτης ἀλίσκεται δεινοῖς καὶ ὅτι οὐχ ἡ ἱερωσύνη τούτων αἰτία ἀλλ' ἡ ἡμετέρα ραθυμία καὶ ὅτι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς φιλαρχίας ἐκβεβλήσθαι δεῖ τῆς τοῦ ἱερέως ψυχῆς ».

Ἄρχ. Τῆς μὲν οὖν ὑβρεως ἔνεκεν τῆς εἰς τοὺς τετιμηκότας.

10. (φ. 119β) « Λόγος δ' ». « Ὅτι οὐ μόνον οἱ σπουδάζοντες ἐπὶ κλήρον ἐλθεῖν ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνάγκην ὑπομένοντες, ἐν οἷς ἂν ἁμαρτωσί, σφόδρα κολάζονται καὶ ὅτι οἱ χειροτονούντες ἀναξίους τοῖς αὐτοῖς (sic) εἰσὶν ὑπεύθυνοι τιμωρίας, καὶ ἂν ἀγνοῶσι τοὺς χειροτονημένους καὶ ὅτι πολλῆς τῆς ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως χρεία τῷ ἱερεῖ καὶ ὅτι πρὸς τὰς ἀπάντων μάχας καὶ Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων καὶ αἵρετικῶν παρασκευᾶσθαι δεῖ καὶ ὅτι σφόδρα ἔμπειρον εἶναι δεῖ τῆς διαλεκτικῆς καὶ ὅτι τῷ μακαρίῳ Παύλῳ τοῦτο μάλιστα κατώρθωται καὶ ὅτι οὐκ ἀπὸ τῶν σημείων μόνον λαμπρὸς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ λέγειν καὶ ὅτι τούτου μὴ παρόντος τῷ ἱερεῖ πολλὴν ἀνάγκην τοὺς προσερχομένους ὑφίστασθαι ».

Ἄρχ. Ταῦτα ὁ Βασίλειος ἀκούσας καὶ μικρὸν ἐπισχῶν.

11. (φ. 192α) « Λόγος ε' ». α' ὅτι πολλοῦ πόνου καὶ σπουδῆς αἱ ἐν τῷ κοινῷ ὀμιλίαι δέονται β' ὅτι τὸν εἰς τοῦτο τεταγμένον καὶ ἐγκωμίων ὑπερορᾶν χρῆ καὶ δύνασθαι λέγειν γ' ὅτι ἂν μὴ ἀμφοτέρα ἔχη ἀχριστος ἔσται τῷ πλήθει δ' ὅτι μάλιστα βασκανίας τοῦτον δεῖ καταφρονεῖν ε' ὅτι ὁ λόγους εἰδὼς πλείονος δεῖται σπουδῆς ἢ ὁ ἀμαθῆς ζ' ὅτι τῆς ἀλόγου τῶν πολλῶν ψήφου οὔτε πάντη καταφρονεῖν οὔτε πάντη φροντίζειν ζ' ὅτι πρὸς τὸ τῷ Θεῷ ἀρέσκον μόνον δεῖ τοὺς λόγους ρυθμίζειν ἢ ὅτι μὴ καταφρονῶν ἐπαίνων πολλὰ ὑποστήσεται.

Ἄρχ. Ὅσης μὲν ἐμπειρίας τῷ διδασκάλῳ δεῖ πρὸς τοὺς τῆς ἀληθείας ἀγῶνας ἰκανῶς ἡμῖν ἀποδεδείχθαι.

12. (φ. 137β) « Λόγος ζ' ». α' ὅτι καὶ ταῖς εὐθύταις τῶν ἐτέρους ἁμαρτανόμενων ὑπόκεινται οἱ ἱερεῖς β' ὅτι τῶν μοναζόντων πλείονος δέονται ἀκριβείας γ' ὅτι τῆς οἰκουμένης τὴν προστασίαν ἐμπιστεύεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἔτερα φρικτά ε' ὅτι πρὸς πάντα ἐπιστήθειον χρῆ εἶναι τὸν ἱερέα ζ' ὅτι οὐχ οὔτω τὸ μονάζειν ὡς τὸ πλήθος προστάται καλῶς, καρτερίας σημειον ζ' ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν τῷ τε καθ' ἑαυτὸν ὄντι, καὶ τῷ ἐν μέσῳ στρεφομένῳ ἢ ἄσκησις ἢ ὅτι εὐκολώτερον τὴν ἀρετὴν οἱ καθ' ἑαυτοὺς ὄντες ἢ οἱ πολλῶν φροντίζοντες κατορθοῦσιν θ' ὅτι οὐ χρῆ καταφρονεῖν τῆς τῶν πολλῶν ὑπολήψεως, καὶ ψευδῆς οἶσα τύχη ι' ὅτι οὐδὲν μέγα σῶσαι ἑαυτὸν ια' ὅτι πολλῶ χαλεπωτέρα μένει τιμωρία τὰ τῶν ἱερέων ἁμαρτήματα ἢ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ιβ' ἐκ παραδειγμάτων παράστασις καὶ τῆς ὀδύνης τῆς διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς ἱερωσύνης γινομένης καὶ τοῦ φόβου ιγ' ὅτι παν-

τὸς πολέμου χαλεπώτερος ὁ τοῦ διαβόλου πρὸς ἡμᾶς ».

Ἐν τῇ ᾠα φ. 1526. † τέλος οἱ περὶ ἱερουσῆς λόγοι † εὐρίσκονται δὲ καθ' ἣν καὶ ἐν τῇ τοῦ Montfaucon ἐκδόσει τάξιν (πρὸς. Tom. I pars I, σελ. 442-543). Τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας περιελάβομεν ἐνταῦθα διότι ἐν τισὶ διαφέρουσι τῶν ἐν τῇ ἐκδόσει καὶ ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιγραφῶν ἀποδεικνύεται τὸ ἐν τοῖς διαφόροις κώδιξι ποικίλον αὐτῶν ἐνταῦθα πλὴν τῆς α' ἥτις εἶναι ὁλοῦς διάφορος, αἱ ἄλλαι ὡς καὶ τῶν ἄλλων λόγων εἶναι πληρεστεραί.

III « Εἰς τὸν Λάζαρον λόγοι ε' » (ἐν τῇ κάτω ᾠα).

13. (φ. 152β) « Λόγος α' Ὁμιλία μετὰ τὰς καλάνδας τῇ ἐξῆς κατὰ μεθυόντων, καὶ περὶ τῶν εἰς καπλιεῖα εἰσιόντων, καὶ ὅτι τὸν διδάσκαλον οὐ χρεὶ ἀπογινώσκειν τῶν μαθητῶν, κἂν πρὸς τὸ παρὸν μὴ πείθωνται » καὶ εἰς τὸν Λάζαρον ».

Ἄρχ. Τὴν χθὲς ἡμέραν ἑορτὴν οὖσαν διαβολικὴν, ἐποιήσατε ἑορτὴν πνευματικὴν.

14. (φ. 170α) « Λόγος β' ». Εἰς τὸν Λάζαρον, καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανάτων οὐ γίνονται δαίμονες » καὶ περὶ κρίσεως καὶ ἐλεημοσύνης ».

Ἄρχ. Ἐθαύμασα τὴν ἀγάπην ὑμῶν, ὅτε τὸν περὶ τοῦ Λαζάρου πρῶην ἐκίνησα λόγον.

15. (φ. 180α) Λόγος γ' Εἰς τὸν Λάζαρον, καὶ τίνος ἔνεκεν οἶκ εἶπεν : ἔλαβες τὰ ἀγαθὰ σου ἀλλ' ἀπέλαβες, καὶ διατι οἱ μὲν δίκαιοι κινδύνοις περιπίπτουσιν, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ τούτους διαφεύγουσιν ».

Ἄρχ. Οὐ τὰ τυχόντα ἡμᾶς ὤνησεν ἢ κατὰ τὸν Λάζαρον παραβολή.

16. (φ. 194β) « Λόγος δ' ». Εἰς τὸν Λάζαρον καὶ ὅτι τὸ συνειδὸς εἶωθεν ἡμᾶς ὑπομνήσκειν παλαιὰ ἁμαρτήματα ».

Ἄρχ. Τῆς τοῦ Λαζάρου παραβολῆς τὸ τέλος ἀνάγκη τήμερον ἀποδοῦναι.

17. (φ. 205α) « Λόγος ε' ». Ὁμιλία εἰς τὸ ρητὸν τοῦ ἀποστόλου : περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα ».

Ἄρχ. Ἡμέρας τέσσαρας ἀνηλώσαμεν τὴν κατὰ τὸν Λάζαρον παραβολὴν ὑμῖν ἐξηγοῦμενοι.

Ὁ λόγος καίπερ δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸν Λάζαρον κατατάσσεται ὁμοῦ ἐνταῦθα (οὕτω καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει). Οἱ 5 οὗτοι λόγοι εἶναι « ὁμιλίαι » καὶ ἔχουσι τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Montfaucon (Tom. I, pars II, σελ. 866-946).

IV « Εἰς τὸν Ὀζίαν λόγοι ς' »

18. (φ. 215α) Λόγος α'. Εἰς τὸ ρητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαίου τὸ λέγον : Κ' ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου καὶ ὅτι οὐ δεῖ χρόνον οὐδὲ στοιχεῖον ἐν παρατρέχειν τῶν θείων Γραφῶν ».

Ἄρχ. Χαίρω συντρέχοντας ὑμᾶς ὁρῶν πρὸς τὴν ἀκρόασιν.

19. (φ. 220α) « Λόγος β' ». Εἰς τὴν πρώτην [γρ. δευτέραν] τῶν Παραλειπομένων τὴν λέγουσαν : Ὑψώθη ἡ καρδία Ὀζίου καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης » καὶ ὅτι χρεὶ μὴ θαρρεῖν τὸν ἐνάρετον καὶ ὅσον κακὸν ἢ ἀπόνοια ».

Ἄρχ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ τῆς γενεᾶς τῆς ἡμετέρας ἐβλάστησαν μάρτυρες.

20. (φ. 227α) « Λόγος γ' ». Εἰς τὸ ρητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαίου τὸ λέγον : Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον ἐπὶ θρόνου καθήμενον ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου καὶ ἔπαινος τῆς πόλεως Ἀντιοχείας, καὶ κατὰ τῶν κωλυόντων τὸν γάμον ἐνθεὸς ἀπόδειξις ».

Ἄρχ. Λαμπρὸν ἡμῖν τήμερον τὸ θέατρον γέγονε, καὶ φαιδρὸς ὁ σύλλογος.

21. (φ. 236α) « Λόγος δ' ». Ὁμιλία εἰς τὸ ρητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαίου τὸ λέγον : ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς εἶδον τὸν Κύριον καὶ ἀπόδειξις ὅτι δικαίως, ὅτι δικαίως ἐλεπρώθη Ὀζίας ἀναξίως θυμιάσας, ὅπερ οὐκ ἔξεστι βασιλεῦσιν, ἀλλ' ἱερεῦσιν ».

Ἄρχ. Φέρε τήμερον τοῖς κατὰ τὸν Ὀζίαν διηγήμασιν ἀποδώμεν τὸ τέλος.

22. (φ. 241β) « Λόγος ε' ». Ὁμιλία εἰς τὰ Σεραφεῖμ ».

Ἄρχ. Μόλις ποτὲ τὸ κατὰ τὸν Ὀζίαν διεπλεύσαμεν πέλαγος.

23. (φ. 248α) « Λόγος ς' ». Ἐπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ περὶ εὐταξίας τῆς ἐν ταῖς δοξολογίαις καὶ εἰς τὸ : Εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου ».

Ἄρχ. Πολλὴν ὁρῶ τὴν σπουδὴν ἐνδεικνυμένου ὑμᾶς.

φ. 257β. † τέλος τῶν εἰς τὸν Ὀζίαν λόγων †. Καὶ οἱ 6 οὗτοι λόγοι (ἀντὶ Ὁμιλίαι) περιέχονται ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Montfaucon (Tom. I pars I, σελ. 110-166) ὑπὸ τὸ ὄνομα : « Ὁμιλίαι », ἀλλ' ἡ πρώτη ἐκεῖ ἐνταῦθα εἶναι τελευταία ὥστε ἔχομεν τὴν ἐξῆς σειράν : α' — 2, β' — 3, γ' — 4, δ' — 5, ε' — 6, ς' — 1.

V. « Περὶ ἀκαταλήπτου Λόγοι η' »

24 (φ. 257β) « Λόγος α' ». Περὶ ἀκαταλήπτου ἀπόντος τοῦ Ἐπισκόπου πρὸς Ἀνομοί-

ο υ ς ». Ἀ ρ χ. Τί τοῦτο ; ὁ ποιμὴν οὐ παρέστι καὶ τὰ θρέμματα μετὰ πάσης τῆς εὐταξίας ἔστηκε.

25. (φ. 265β) « Λόγος β'. Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν πρὸς Ἀ νο μο ί ο υ ς εἰπὼν, εἶτα πρὸς Ἰουδαίους, εἶτα σιγήσας διὰ παρουσίαν Ἐπισκόπων καὶ μαρτύρων μνήμας πολλῶν γινόμενας, νῦν πάλιν πρὸς Ἀνομοίους περὶ ἀκαταλήπτου ».

Ἀ ρ χ. Φέρε δὴ πάλιν πρὸς τοὺς ἀπίστους Ἀ νο μο ί ο υ ς ἀποδυσώμεθα.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ὑπάρχει καὶ ἡ προσθήκη : « καὶ οἰκουμένικου Διδασκάλου ».

26. (φ. 276β) « Λόγος γ'. Περὶ ἀκαταλήπτου καὶ ὅτι οὐδὲ ἡ συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ φορητὴ τοῖς Σεραφεῖμ ».

Ἀ ρ χ. Οἱ φιλόπονοι τῶν γεωργῶν, ἐπειδὴν ἴδωσι δένδρον ἀκαρπὸν καὶ ἀνήμερον.

27. (φ. 285α) « Λόγος δ' Περὶ ἀκαταλήπτου πρὸς τοὺς Ἀ νο μο ί ο υ ς ».

Ἀ ρ χ. Ἦρκει μὲν οὖν δεῖξαντα πρόωγν ἀνθρώπους ἀκατάληπτου ὄντα τὸν Θεόν ».

28. (φ. 294α) « Λόγος ε' Περὶ ἀκαταλήπτου πρὸς τοὺς Ἀ νο μο ί ο υ ς ».

Ἀ ρ χ. Ἐπειδὴν μέλλῃ τις μακροτέρας ὑποθέσεως ἄπτεσθαι.

Ἐνταῦθα μετὰ τὸ φ. 297 ἀπεκόπη ἐν φύλλον ὄθεν ἔχομεν κενὸν ἀπὸ τοῦ : « Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν » μέχρι τοῦ : « νοὶ νομίζουσι, καὶ ἓνα Θεὸν τὸν πατέρα ἐκάλεσεν ».

29. (φ. 304α) « Λόγος ς'. Περὶ ἀκαταλήπτου πρὸς τοὺς Ἀ νο μο ί ο υ ς » ἐρρήθη δὲ ἐν τῇ καινῇ Ἐκκλησίᾳ » (ἡ ἐπιγραφὴ ὅλως διάφορος ἐν τῇ ἐκδόσει).

Ἀ ρ χ. Μίαν ὑμῖν διελέχθην ἡμέραν, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅπως ὑμᾶς ἐφίλησα.

30 (φ. 310α) « Λόγος ζ'. Πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας τῆς συνάξεως, καὶ τοῦ ὁμοούσιον εἶναι τὸν Υἱὸν τῷ Πατρὶ ἀπόδειξις· καὶ ὅτι τὰ ταπεινῶς εἰρημένα καὶ γεγεννημένα παρ' αὐτοῦ, οὐ δι' ἀσθένειαν δυνάμεως, οὐδὲ δι' ἐλάττωσιν ἐγένετο καὶ ἐλέγετο, ἀλλὰ δι' οἰκονομίας διαφόρους· ἀπὸ τοῦ περὶ ἀκαταλήπτου ἀκολούθως ».

Ἀ ρ χ. Πάλιν ἱποδρομαίαι καὶ πάλιν ὁ σύλλογος ἡμῖν ἐλάττων γέγονε.

Οἱ 7 οὗτοι λόγοι ἀντιστοιχοῦσιν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐκδόσει ὡς ἑξῆς : α' — 1, β' — 2, γ' — 3 (Tom. I, pars I, σελ. 543—576), δ' — 4, ε' — 5 (Tom. I, pars II, σελ. 577—602), ς' — 11 (αὐτ. σ. 661—669), ζ' — 7 (αὐτ. σ. 613—628).

31. (φ. 322α) « Λόγος η' Πρὸς τοὺς σκανδαλιζομένους ἐπὶ ταῖς παρανομίαις ταῖς γινόμε-

ναις, καὶ περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας καὶ περὶ ἀκαταλήπτου ».

Ἀ ρ χ. Ἰατρῶν μὲν παῖδες, ὅταν πυρέττονται τινὰς ἢ ἕτερόν τι νόσημα νοσοῦντας μέλλωσι θεραπεύειν, αὐτοὺς πρῶτον ζητοῦσι τοὺς κάμνοντας ἰδεῖν (ἀπεκόπησαν 3 φύλλα, 2 μετὰ τὸ 334ον καὶ 1 μετὰ τὸ 348ον).

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥΤΟΥ

Ὁ λόγος οὗτος ὁ μέγιστος τῶν Χρυσοστομικῶν καὶ τετραπλάσιος τῶν ἄλλων περὶ ἀκαταλήπτου καὶ εὑρίσκειται ἐν τῷ Γ' τόμῳ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Montfaucon (σ. 555—613) ἔνθα φέρεται τὴν ἑξῆς ἐπιγραφὴν : « Πρὸς τοὺς σκανδαλισθέντας ἐπὶ ταῖς δυσφημίαις ταῖς γινόμεναις καὶ τῇ τοῦ λαοῦ καὶ πολλῶν ἱερέων διώξει καὶ διαστροφῇ καὶ περὶ ἀκαταλήπτου καὶ κατὰ Ἰουδαίων ». Καὶ ἐν ἄλλοις κώδικι ἀρίστοις θεωρουμένοις ἔχει τὴν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ σειρᾶν πρὸλ. Codices graeci bibl. Angelici (ἐν Studi Italiani di filologica classica, Τόμ. Δ', σ. 150 ἔ. (1896) τὸν 110 κώδικα τοῦ ΧΙ αἰ. ἐν φ. 162ν—185r ἔνθα ὑπάρχει ὡς ἑνατος καὶ τελευταῖος τῶν περὶ ἀκαταλήπτου λόγων, ὡς καὶ ἐν τῷ κώδικι ρο' Πατριαρχῆ (τοῦ ΧΙ αἰ.) 2 ὡς ὄγδος ὄμως (ὡς καὶ ἐν τῷ ἡμετ. κώδικι) καὶ τελευταῖος φέρεται ἐν τῷ κώδικι 18 (τοῦ ΧΙ αἰ.) τοῦ Πρωτάτου (φ. 107α—136α) μετὰ τῆς αὐτῆς μάλιστα ἐπιγραφῆς· ὁ κώδικις οὗτος, δὲ ἐδέησε νὰ μελετησῶ ἰδιαίτερος, ἅτε διὰ βραχυτάτων ὑπὸ τοῦ μακ. Ἄ μ π ρ ο υ διαγραφεί, 3 τυγχάνει ἐκ τῶν ἀρίστων Χρυσοστομικῶν, καὶ φαίνεται ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ ὁ ἡμέτερος χειρὸς προελθόν. Ἔχει δι' οὐδαμῶς τὸν λόγον ἢ θέσις αὐτῆ δια τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνων τῶν Χρυσ. λόγων, ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ Πατριαρχοῦ προτίθεται : « Λόγος κεφαλαῖωδης ἀπὸ τῆς ἑξορίας » ὁμοίως καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει κατατάσσεται ἐν ταῖς « Ὁμιλίαις ἀφορώσας τὰς ἐν Κ) πόλει ταραχῆς καὶ τὰς δύο αὐτοῦ ἑξορίας ». Περὶ τῆς θέσεως τοῦ λόγου τούτου παρατηρεῖ ὁ Montfaucon (ἐν Admonitio τοῦ III τόμ. Μέρ. β', σ. 554), ὅτι αὕτη στοποιοεῖται ἐκ τῶν ἐν τῷ XV κεφ. λεγομένων : μὴ τοίνυν μοι λέγε τοὺς ἀπολλυμένους, ἅπερ ἐν τῷ πρόσθεν εἰπον λόγῳ, οὐδεὶς τῶν ἑαυτοῦς μὴ ἀδικούντων παρ' ἑτέρου ἀδικεῖται ποτε (6λ. σ. 599B) ὅθεν ὁ Savilius προὔταξε τοῦτον ἐκείνου. Κατὰ τὸν βιογράφον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τὸν Ἀλεξανδρέα, τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψεν οὗτος ἐν τῇ ἑξορίᾳ, ἐν Κοκκουσῷ, πρὸς παρηγορίαν τῶν ἐν Κων) πόλει φίλων καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ὀλυμπίαδα, διὸ ἐν τῇ πρὸς αὐτὴν ἐπιστολῇ γράφει : « Ἐπεμψά σοι, ἅπερ ἔγρα-

1. Παρὰ Migne, Patr. gr. τόμ. 52, σ. 479—529.

2. Πατριαρχὴ Βιβλιοθήκη ὑπὸ I. Σακκελίω, σ. 90. Οὗτος περιέχει ὄσα καὶ ὁ ἡμέτερος πλὴν δύο ὁμιλιῶν « εἰς τὸν πτωχὸν Λάζαρον » καὶ « ἐκ τοῦ Ἡσαίου εἰς Ὀσίαν ».

3. Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ ἁγίου Ὁρους χειρογράφων, Τόμ. Α', σελ. 4.

ψα πρώην, ὅτι τὸν ἑαυτὸν μὴ ἀδικούντα οὐδείς ἕτερος παραβλάψαι δυνήσεται, καὶ τοῦτον ἠγωνίαστο τὸν ἀγῶνα, ὁ λόγος, δὲν ἀπέσταλκὰ σοι τῆ τιμωτῆτι νῦν, συνεχῶς οὖν δις αὐτὸν ὑπέρχου· εἰ δ' ὑγιαίνεις καὶ ἐπὶ γλώττης φέρε » (Admon. 554, 61. καὶ Bardenhewer Patrologie (1894), σ. 318). Ἐν- τεῦθεν λοιπὸν, ἐπειδὴ δὲν ἀπηγγέλθη, καὶ τὸ μήκος τοῦ λόγου καὶ αἱ περιγραφαὶ τῶν καλλονῶν τῆς φύ- σεως, π. χ. περὶ οὐρανοῦ 568-571 καὶ τῆς γῆς καὶ τῶν φυτῶν 571-573, αἰτινες δηλοῦσιν ὅτι ἐγράφη εἰς τὴν ἑξοχὴν.

Ἐν τέλει (φ. 361β) διὰ τῆς ἰδίας χειρὸς οἱ ἐξῆς χωλίαμβοι :

- 1 † Πόνγημα χρυσορρεϊθρον ἔνθεον πάνυ. Χρυσοστόμου κήρυκος ἀγνοῦ ποιμένος. Χρυσᾶς ψεκᾶσι ναμάτων ζωηροῦτων. Ἄρθον φλογώδεις τῶν παθῶν ἀσχημίας καὶ κατατήκον δαιμόνων πανουργίας
- 5 τῶν Ἀνομοίων ἀφανίζον τοὺς ἕθλους, πλοκάς τε δεινὰς μισοχρίστων ρητόρων, καὶ τῶν Ἑβραίων φιλονεικίους ἐνστάσεις, διαλύον πνεύματος ἄριστα ξίφει· λίθων διαγωγῶν πρόξριτον καὶ μαργάρων,
- 10 ὕλης γεραῆς γῆνιων μελημάτων ψυχῆς ρεπούσης δίολου πρὸς τὰ κάτω οὐχὶ δ' ἐχούσης ὄμμα πρὸς κάλλη τ' ἄνω τέτευχε χρηστοῦ τοῦ τέλους εὐθυβόλας, χ ε ι ρ ἰ δ ο κ ἰ μ ο υ γ ρ α φ ἔ ω ς Ἰ γ ν α τ ἰ ο υ,
- 15 κρῖσει τε πατρὸς διακριτικωτάτου ἐν ἀξύγοις θύτου τε καὶ γ ε ρ ω ν ὄ μ ο υ, ὄν ταῖς λιταῖς σου χρυσὴ τὴν γλώτταν πάτερ μιμούμενόν σε κατὰ πάντα τοὺς τρόπους ἄριστον ὡς πέλοντα λαύρας ποιμένα, ἀνώτερον φύλαττε παντοίας βλάβης †
- 20 εἶτα διὰ νεωτέρας χειρὸς : † θοῖεις ποταμοὺς ναμάτων (ο) σωτηρίων ὃ πάγχι καὶ γλότα καὶ τὰ φρένα. † Σημείωσις, ἦν ἀντέγραφα κατὰ τὴν πρώτην μου εἰς Κανσοκαλύβια ἐπίσκεψιν (Φεβρ. 1913). † Αὕτη ἡ βίβλος ὑπάρχει τῆς σεβασμίας Λαύρας τοῦ δόσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀ θ α ν α σ ἰ ο υ τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ †, ἥτις ὁμοῦς νῦν δὲν ὑπάρχει, ἐξηλεί- φθη μήπως ἡ Λαύρα ἐγείρη ἀξιώσεις· φ. 338α ἐν τῇ κάτω ὄα : † εἰς ἀγενήτου πόδας στέκεσε, ὃ βασιλεῦ, καὶ ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καθέξει †. (γνωστὸν καὶ περιεργον δημῶδες αἰνίγμα, πρὸς συμπλήρωσιν : ἡ λύσόν μου τὸ αἰνίγμα, ἢ δός μοι τὸν υἱόν μου τὸν ἄν- δρα τῆς μητρὸς μου).

Περὶ τοῦ γ ρ α φ ἔ ω ς Ἰ γ ν α τ ἰ ο υ. Καὶ ἄλλοι ἐν Λαύρα ὑπάρχουσι ὑπὸ τοῦτου γεγραμμένοι κώδικες, ὡς καὶ ὁ 182 E (XI αἰ.) περιέχων βίους ἁγίων, ἐνθ' ἐν φ. 356 πλέκεται τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ ἐν 14 στίχοις Ἰαμβικοῖς :

Καὶ τὸ δ' ἄ γ λ α ὄ ν ἔ ρ γ ο ν ἄ ν δ ρ ὸ ς σ ἄ φ α [τιμήντος ἀραμένου κῦδος φαβρὸν δ' οὔτε ἐν οἷς περ οὔποτε λῆξε νοέων ἰδὲ δρῶν τε..... καὶ τόδε μέντοι θ ἔ σ κ ε λ ο ν ἀ ρ ε τ ῆ ς [σ ἦ μ α τ ο ὕ δ ε βίβλων θ ε σ φ ἄ τ ω ν γ ε ἔ ρ ω ς ἡ δ' ἄ φ ο. [σ ἰ ω σ ι ς.... Ἰγνατίου δ' ἔνεστι κλῆσις (sic) θεοῦ τῷδε.

Ἄπαντες οἱ στίχοι οὗτοι ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ σεβασμωτάτου πρώην Λεοντοπόλεως κ. Σ ω φ ρ ο ν ἰ ο υ ἐν Γρηγ. Παλαμᾷ, ἔτος Α' (1917) σ. 125, ἐνθ' ἐν 10 στίχ. διορθωτέον : π ρ ο σ τ α σ ἰ ἠ ν τ ε, ἀντὶ προσταίν τε. Τοῦ αὐτοῦ Ἰγνατίου εἶναι καὶ ἕτερος Λαυριωτικὸς ὁ 125 Γ (XI αἰ.) περιέχων « Ἰγ- πόμνημα εἰς τὸν Ματθαῖον τοῦ Χρυσοστόμου » κατὰ τὰ ἄλλα ὅμοιος πρὸς τὸν ἡμέτερον κώδικα.

Περὶ τῆς χ ρ ο ν ο λ ο γ ἰ α ς ἐκ τοῦ καθη- γουμένου τῆς Λαύρας Ἰ ε ρ ω ν ὄ μ ο υ τοῦ ἐν τῷ ἀνωτ. στιχουργήματι (στ. 16) μνημονευομένου εἰκά- ζομεν, ὅτι ὁ κ ὠ δ ι ξ ἔ γ ρ ἄ φ η τ ὸ ν Ι Α' α ἰ - ὠ ν α. Ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν κεκοιμημένων τῆς Λαύρας (Κουβαρᾶς) ἐνθα πρῶτος ὑπάρχει ὁ ἅγιος Ἀ θ α ν ἄ σ τ ι ο ς, ὁ Ἰ ε ρ ὠ ν ὄ μ ο ς φέρεται ὡς 240δς ἐν φ. 5β καὶ μετὰ δύο ἄλλα ὀνόματα ὁ « Νικόλαος πατριάρχης », ὅστις εἶναι ὁ Γ ρ α μ μ α τ ι κ ὸ ς καὶ ἀπέθανε τῷ 111 (Γ ε δ ε ὠ ν, Πατρ. Πίνακες σ. 338). Στάχωςις θυρσίνη διὰ παχειῶν ξυλίων πλακῶν.

2. Περγ. 8 (0,210 X 0,143) X. φ. 4.

Τὰ τέσσαρα ταῦτα φύλλα τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου ἦσαν ἐπικεκολλημένα ἐν τοῖς ἐξωφύλλοις κώδικος νεωτέρου, περιέχουσι δὲ :

- φ. 1α. ἀρχ. σθαι διὰ τοῦ Κυρίου (Ἑβρ. 2, 3).
- φ. 1β. τέλ. ἐνῶ γὰρ αὐτὸς πειρασθεῖς (Ἑβρ. 3, 18).
- φ. 2α. ἀρχ. ὦν καρδίας, καὶ οὐκέτι κτί- σις ἀφανῆς. (Ἑβρ. 4, 12).
- φ. 3β. τέλ. ἐπει κατ' οὐδενός. (Ἑβρ. 6; 13).
- φ. 4α. ἀρχ. τοιοῦτος γὰρ ἔπρεπεν ἡμῖν ἀρχιερεῦς. (7, 26).
- φ. 4β. τέλ. ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν δια- θήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ. (Ἑβρ. 8, 10).

3. Περγ. 4 μικρ. (0,29 X 0,18) XI φ. 300, σελ. 2.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ 1

Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν ἢ γραφὴ λίαν εὐρυθ- μος καὶ ὀρθία.

1. Ἄπαξ δηλοῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι οἱ πανηγυρικοὶ οὗτοι λόγοι εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκδεδομένοι εἰς ἰδίους τόμους ἐπ' ὀνόματι ἐνὸς πατρὸς τῆς Ἐκκλησί- ας ἀκολουθούντων τῶν ἄλλων ὡς π. χ. ἐν τῷ τόμῳ τοῦ Ἀστερίου Ἀμασείας, ἐπειδὴ ἐχρησίμευον πολὺ εἰς τὰς μονὰς διὰ τὰς ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεις.

S. Patris nostri Asterii Amaseæ episcopi, alio- rumque plurium dissertissimorum ecclesiae graecæ

1. (φ. μα) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου « Ὁμιλία εἰς τὸν ἄσωτον υἱὸν καὶ περὶ μετανοίας καὶ εἰς τὸ ξύλον γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ καὶ εἰς τὸν ληστὴν ».

Ἄρχ. Πρώην ἢ μεγάλη καὶ θεοπρεπὴς τοῦ Σωτήρος ἐπιφάνεια.

Ἐν τῇ ἄνω ὡα † [περὶ τῆς Κυριακῆς] τῆς ἀποκρέου εἰς τὸν ἄσωτον † ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ ὑπάρχει καὶ τὸ τέλος λόγου, οὗ ἐξέπεσον τὰ προηγούμενα.

2. (φ. 12α) Τοῦ αὐτοῦ « Εἰς τὸν ἄσωτον υἱὸν » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ † ἐν τῇ ἄνω ὡα.

Ἄρχ. Ἄει μὲν καὶ διαπαντὸς τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν κηρύττειν ὀφείλομεν.

3. (φ. 18β) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ : « Περί τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποῖαι τούτους ὀνίησιν » : † τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποκρέου †.

Ἄρχ. Τὰ τῶν θρωμάτων ἡδέα καὶ τίμια προτιθέμενα πολλάκις.

4. (φ. 30β) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου « Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸ : πάντες μὲν παραστησόμεθα τῷ θήματι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔκαστος περὶ ἑαυτοῦ λόγους δώσει τῷ Θεῷ » † Κυριακῇ τῆς ἀποκρέου †.

Ἄρχ. Ἐνόμιζον μεγάλα καὶ ὑπερφυῖ τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ἡμῖν εἰρηκέναι.

5. (φ. 39α) Τοῦ αὐτοῦ « Ὁμιλία περὶ ὑπομονῆς καὶ κατανύξεως καὶ ἐπιθυμίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †.

Ἄρχ. Παρακαλῶ, ὑμᾶς ἀδελφοί, μὴ μόνον περὶ τῶν παρόντων περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ψηφίσεως προνοίας.

6. (φ. 486) Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου « Λόγος εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου καὶ περὶ συντελείας καὶ εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ἀντιχρίστου » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †.

Ἄρχ. Πῶς ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς μεστὸς πλημμελημάτων δυνηθῶ ἐξεπεῖν τὰ ὑπὲρ τὴν ἐμὴν δύναμιν.

7. (φ. 55β) « Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου » « Ὁμιλία εἰς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν καὶ Δανιὴλ καὶ εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ περὶ

patrum κτλ. Orationes et homiliae opera ai studio Franciscii Kumbefis (graece et latine) Paris 1648 προβλ. καὶ : Amphilocheii Econiensis Methodii Patarentis et Andreæ Cretensis Opera omnia gr. et latine κτλ. Fr. Combeficius notis illustravit, Paris 1644.

μετανοίας· ἐλέγη δὲ εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἁγίων νηστειῶν » † τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου †.

Ἄρχ. Φαῖδρά σήμερον ἡμῖν ἢ πανήγυρις.

8. (φ. 62β) Ἀνδρέου Κρήτης « Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας » † τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου †. (Migne, Patr. gr. 97, 1268 - 1301).

Ἄρχ. Οὐδὲν ὡς ἀληθῶς τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει τὸ στάσιμον.

9. (φ. 77α) Ἰω. τοῦ Χρυσόστομου « Περί τοῦ μὴ πενθεῖν πικρῶς τοὺς τελευτώντας, ἀλλὰ μὴ (γρ. γρη) ἡμᾶς καὶ εὐχὰς καὶ ἐλεημοσύνας ὑπὲρ αὐτῶν ποιῆσθαι, εἴ γε βουλοίμεθα τούτους ὠφελῆσαι· μεγάλα γὰρ εὐεργετοῦσι τοὺς τελευτήσαντας αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι ἐλεημοσύναι καὶ εὐχαὶ καὶ προσφοραὶ » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †.

Ἄρχ. Μὴ πενθῶμεν πικρῶς, ἀγαπητοί, τοὺς τελευτώντας.

10. (φ. 82β) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος εἰς τὴν ἔξοριαν τοῦ Ἀδάμ » † Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου †. Ἄρχ. Ἀκούσωμεν, ὦ φιλακροάμονες, τῆς ἱστορίας ἐξ ἀρχῆς.

11. (φ. 92α) Νεκταρίου Κων. π. 6 λ. ε. ὡς « Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν νηστειῶν εορτάζομεν τὴν τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου μνήμην καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης » † Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν †.

Ἄρχ. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Τοῦ Νεκταρίου τούτου οὐδὲν ἔργον μεῖναι γνωστὸν. Βλ. βίον παρὰ Δουκάκη Συναξ. Ὀκτωβ. σ. 145 - 147. Πλείω ἔγραψεν δ. κ. Γεδεὼν ἐν τοῖς Πατρ. Πίναξι (σ. 133 - 141, ὅστις ἐκ τοῦ Fabricius παραλαβὴν ἀναφέρει δι' ἔργαφεν Ὁμιλίαν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον, καὶ εἶναι ἡ Διήγησις αὐτῆ, ἥτις ἐξεδόθη ὑπὸ Migne, Patr. gr. 39, 1821 - 39).

12. (φ. 100 α) [Ἀθήλου] « Διήγησις θαυμαστῆ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυττῷ παρὰ τῆς ἁγίας εἰκόνης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης » † Κυριακῇ α' τῶν ἁγίων νηστειῶν †.

Ἄρχ. Βηρυττός τις ἐστὶ πόλις τοῖς ὀρίοις μὲν Σιδῶνος καὶ Τύρου πελάζουσα.

13. (φ. 108α) [Ἀθήλου] « Περί τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ φρέατι τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας μεγίστου θαύματος γενομένου παρὰ τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τοῦ Πατρικίου καὶ τοῦ φιλοχρίστου Νοταρίου » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †.

'Αρχ. Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν οἶδεν ἀνδρὸς φιλοθέου ψυχὴν, ὡς ἔργον Θεοῦ.

14. (φ. 112β) [Ἄ δ ἡ λ ο υ] « Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ ὅπως καὶ δι' ἦν αἰτίαν παρέλαβε τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τῇ α' Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἢ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικῆ μεγάλης Ἐκκλησίας » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †.

15. (φ. 123) [Ἄ δ ἡ λ ο υ] « Διήγησις ψυχοφελῆς περὶ τῆς τοῦ Κυρίου εἰκόνος τῶν Χαλκοκρατείων, δι' ἣν αἰτίαν ἐκλήθη ἀντιφωνήτης· καὶ περὶ Θεοδώρου Ναυκλήρου καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ἑβραίου » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †.

'Αρχ. Δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις πάρεστι σήμερον.

Ἐλ. περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τῶν Χαλκοκρατείων ὑπὸ Γ. Βεγγέρον ἐν Ἑβδόμ. Ἐπιθεωρήσει Νεολόγου, 6 Δεκεμβ. 1892.

16. (φ. 135β) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου « Περὶ μετανοίας ἐξ ἀγροῦ ἐπαελθόντος ». † Κυριακῇ δευτέρᾳ †.

'Αρχ. Ἄρα ἐμνησθε ἡμῶν ἡνίκα τὸν μεταξὺ τοῦτον ἐχωρίσθημεν χρόνου ὑμῶν. Ὁ λόγος διακόπτεται ἐν τῷ μέσῳ, ἀφαιρεθέντων φύλλων, ἐν τῷ φ. 137β « ἱκανοὶ οἱ πόνοι τῶν τόκων τῶν ἐξ ἀρχῆς τί μὲ διατείνετε πάλιν ταῖς ὀδύνας τῶν γὰρ »... καὶ ὁ ἐπόμενος λόγος εἶναι ἀκέφαλος καὶ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ : « κείνην τροφήν κἄν χειροτονηθῆναι, ὅτι δὴ ἕτερον ποιῆσαι πανταχοῦ τὸ τῆς νίκης ἡμῖν παρίσταται σύμβολον » τέλ. : « ἵνα τοῦ ἐνδύματος ἐπιτύχωμεν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς δόξης ἐκείνης τῆς ἀρρήτου, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος... » εἶναι ὁ λόγος τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

17 (φ. 141β) Θεοδώρου τοῦ Σταυροδίτου Λόγος εἰς τὴν προσκύνῃσιν τοῦ Σταυροῦ. † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †. 'Αρχ. Ἀγαλλιόσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα, ὅτι τὸ σημεῖον τῆς χάριτος πάρεστι.

(Migne, Patr. gr. τ. 99, σ. 692 - 700).

18. (φ. 144β) Ἰωσήφ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Λόγος εἰς τὸν Σταυρόν. † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †. 'Αρχ. Σταυροῦ πρόκειται σήμερον ἑορτῇ, χορὸς ἀγγέλων σικιτάτω.

(Migne, 59, 675 - 678).

19. (φ. 148α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου « Λόγος περὶ νηστείας καὶ εἰς τὸ ρητὸν τοῦ ἀποστόλου χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάν-

τοτε » † τῇ Δ' τῆς μεσονηστείου (sic) λόγος τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῶν ἀνδριάντων †.

'Αρχ. Πολλοὺς εἶδον χαίροντας καὶ πρὸς ἀλλήλους λέγοντας : ἐνίκησαμεν.

20. (φ. 156β) Τοῦ αὐτοῦ « Περὶ μετανοίας καὶ κατανύξεως καὶ ὅτι ταχὺς ὁ Θεὸς εἰς σωτηρίαν βραδὺς εἰς τιμωρίαν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς Παῦλ παρὰδοξος ἱστορία » † Κυριακῇ Δ' τῶν Νηστειῶν †.

'Αρχ. Πάντοτε μὲν ὁ θεὸς Ἀπόστολος θεῖα καὶ οὐρανόφω κέχρηται γλώττη.

21. (φ. 169β) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος περὶ μετανοίας καὶ εἰς τὴν σκυθρωπότητα τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ καὶ εἰς Ἰωάνν τὸν προφήτην » † Κυριακῇ Ε' τῶν Νηστειῶν †.

22. (φ. 176α) « Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν πλούσιον Λάζαρον » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †.

'Αρχ. Μέγιστόν ἐστι διδασκάλιον τὸ τῆς Ἐκκλησίας στάδιον.

23. (φ. 180α) Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου « Λόγος περὶ τῆς ἁγίας Συνάξεως καὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †. 'Αρχ. Ἄει μὲν ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος χάρις διὰ πάσης τῆς τοῦ Θεοῦ γραφῆς πρὸς ἐργασίαν τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν προτρέπεται. (Παρὰ Migne δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἐν τοῖς Ἀστειρίου λόγοις (βλ. ἀνωτ.) 881ε εἰς τὴν καθωμιλημένην ἐν τοῖς « Μαργαρίταις », σελ. 357, ἐκδ. β')

24. (φ. 188β) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου : « Ὅτι οὐκ ἀρκεῖ νηστεία τῆς τεσσαρακοστῆς πρὸς τὸ δύνασθαι κοινωνεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς πρώτης· καὶ πῶς δύναται μὴ μνησικακεῖν· καὶ ὅτι πολὺς τῷ Θεῷ τοῦ νόμου τούτου λόγος· καὶ ὅτι πρὸ τῆς γέννησις τὸ μνησικακεῖν κολάζει τοὺς ἀλόντας καὶ περὶ τῆς τῶν ὄρκων ἀποχῆς, καὶ περὶ τῶν κατορθώτων τὸ μὴ ὀμνύειν » † τῇ παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου †.

'Αρχ. Πρὸς τὸ τέλος ἡμῖν τῆς νηστείας λοιπὸν ὁ καιρὸς ἐπιέγεται· ὁ λόγος κολοβὸς ἀποκοπέντος ἐνὸς φύλλου μετὰ τὸ 106. Τέλ. : ἐκπομπέοντες ἀσχημοσύνας ταῦτο σὺν ἅπαντες.

25. (φ. 197α) [Ἄ δ ἡ λ ο υ] ἀκέφαλος... δίκησεν ὁ πλησίον· τὰ χρήματα ἐδήμευσεν, ἤρπασεν, ἐπλεονέκτησεν ; οὐ λέγω τοῦτο μόνον. Τέλ. : γένοιτο δὲ εὐχαῖς τῶν προέδρων καὶ τῶν ἁγίων ἀπάντων καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑμῶν διορθώσαντας τὰ ἐλαττώματα τυχεῖν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου...

26. (φ. 202α) Ἄ ν δ ρ έ ο υ Κ ρ ή τ η ς « Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον ».

Ἄ ρ χ. Λάζαρος τὸν παρόντα συνεκρότησε σύλλογον. (Migne, 97, 960 — 985).

27. (φ. 213β) Ἰ ω ά ν ν ο υ τ ο ὗ Χ ρ υ σ ο σ τ ό μ ο υ « Λόγος εἰς τὰ Βαΐα » τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων †.

Ἄ ρ χ. Ἦδη τῆς πνευματικῆς πανηγύρεως προλάμπει τὰ χαρίσματα.

28. (φ. 218α) Το ὕ α ὐ τ ο ὗ « Λόγος εἰς τὰ Βαΐα » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †.

Ἄ ρ χ. Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου βαδίσωμεν, ἀδελφοί.

29. (φ. 224α) Ἄ ν δ ρ έ ο υ Κ ρ ή τ η ς « Λόγος εἰς τὰ Βαΐα » † τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †.

Ἄ ρ χ. Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ Δεσπότητος Λάζαρος ἐστίασατο· ὁ λόγος κολοβός. Τέλ. : τερπνὸν ἰδεῖν βασιλέα προῶν ὡς ἐπὶ μακρᾶς στιβάδος πάλω ἐνθρονιζόμενον καὶ τῶν ὑπηκόων ὑπερθανεῖν προαιρούμενον... (Migne 97, 985 — 1017).

30 (φ. 230α) [Ἄ δ ή λ ο υ] ἀκέφ.... αὐτοὺς ἀπορηγνύντες οὐ παύσεσθε τῆς ζήτησιν καὶ τῷ κόσμῳ συντρέχετε πρὸς τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον. Τέλ. : ὡς ὄφελον καὶ ἡμᾶς νεκροὺς ὄντας τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ἀπάτης οὐ ζωοποιήσειεν ἑαυτῷ χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τῆς περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ φιλανθρωπίας δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα....

31. (φ. 235β) Ἰ ω ά ν ν ο υ τ ο ὗ Χ ρ υ σ ο σ τ ό μ ο υ « Λόγος εἰς τὴν μεγάλην ἑβδομάδα ἐν ᾧ καὶ διδασκαλία τίνος χάριν καλεῖται μεγάλη ἑβδομάς ». † τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ βρ. †

Ἄ ρ χ. Διηνοίσαμεν τῆς νηστείας τὸν πλοῦν.

Ἐν φ. 9α, ἐν τῇ κάτω ὡα. † Ρ α φ α ή λ Ἰ ε ρ ο μ ο ν ά χ ο υ † ἐπίσης καὶ ἐν φ. 128α, περὶ τοῦ διδασκάλου Ρ α φ α ή λ Κ α υ σ ο κ α λ υ β ί τ ο υ ἐν φ. 199β. † Γ ε ώ ρ γ ι ο ς ἱερεὺς καὶ ταβουλάρι ὡς † καὶ ἐν φ. 196. Περὶ Ραφαὴλ μνεῖαν ποιεῖται ὁ Σάβας· θὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει ἐν τῷ Β' Τόμῳ τῆς « Ἱστορίας τοῦ Ἀσκητισμοῦ ».

32. (φ. 243α) Το ὕ α ὐ τ ο ὗ « Λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους καὶ περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης » † τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ γ'. †

Ἄ ρ χ. Ἄρα οἴδατε πόθεν ἡμῖν ὁ λόγος ἤρξατο πρώην, ἢ ποῦ κατέλευσεν ;

33. (φ. 249β) Το ὕ α ὐ τ ο ὗ « Λόγος εἰς τὴν πόρνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον » † τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ δ'. †

Ἄ ρ χ. Πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος καιρὸν εἰς μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς δέδωκε.

34. (φ. 255α) Το ὕ α ὐ τ ο ὗ « Λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὸ Πάσχα· καὶ

εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν » † τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ ε'. †

Ἄ ρ χ. Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀγάπην εἰπεῖν.

35. (φ. 263β) « Γ έ ω ρ γ ί ο υ Μ η τ ρ ε π ο λ ί τ ο υ Ν ι κ ο μ η δ ε ί α ς λόγος εἰς τὸ Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν... » † τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ †.

Ἄ ρ χ. Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδραμόν ὁ λόγος περιωπῆν. (Ἐν τοῖς Ἀ σ τ ε ρ ί ο υ, σ. 1137 ἔ.).

36. (φ. 278α) Ἐ π ι φ α ν ί ο υ Κ ύ π ρ ο υ Εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν... † τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ †.

Ἄ ρ χ. Τί τοῦτο σήμερον· σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῆ. (Βλ. 6, 16).

37. (φ. 289β) Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ἀ ν τ ι ο χ ε ί α ς εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν. Ἄ ρ χ. Ἐπαινετὸς καὶ οὗτος τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος.

(Ἐν τοῖς Ἀ σ τ ε ρ ί ο υ σ. 828 ἔ.).

38. (φ. 297β) Ἰ ω ά ν ν ο υ τ ο ὗ Χ ρ υ σ ο σ τ ό μ ο υ « Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα ». † τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ †.

Ἄ ρ χ. Εὐκαιρον σήμερον ἅπαντας ἡμᾶς ἀναβοῆσαι· κολοβός.

4. Χαρτ. 4 (0,30 X 0,22)
φ. (6 + 239) XIV, σελ. 2

ΠΡΑΞΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

1. (φ. α¹) « Δήλωσις τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν κεφαλαίων τοῦ Ἀποστόλου ἀρχομένων ἀπὸ τῆς μεγάλῃς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ».

2. (φ. β²) « Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν ἰβ' μηνῶν δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν καθ' ἐκάστην ἀποστόλων ».

3. φ. δ²) « Προκείμενα καὶ ἀλληλοῦτα τῶν ἀναστασίμων λειτουργιῶν τῶν ἡ' ἡχων ».

4. (φ. ε²) « Πίναξ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῶν ἀναγνώσεων εἰς τὸ μεσονύκτιον καὶ εἰς ἀγρυπνίαν ».

Αἱ τυπικαὶ αὗται διατάξεις ὑπάρχουσιν ἐκασταχοῦ τοῦ κειμένου ἐπὶ τῆς ὡας· ἐντεῦθεν δὲ διὰ νεωτέρας χειρὸς συνελέγησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐτέθησαν ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὡας ὑπάρχουσι καὶ αἱ πρῶται λέξεις τῆς ἀναγινωσκομένης περικοπῆς προτασσομένου τοῦ : « ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις » ἐν δὲ τῷ κειμένῳ τῶν λέξεων : « ἀρχὴ καὶ τέλος ». Ταῦτα δὲ πάντα γράφονται διὰ κινναβάρεως.

5. (φ. 1α) « Π ρ ά ξ ε ι ς τ ῶ ν ά γ ί ω ν Ἀ π ο σ τ ό λ ω ν ».

Εἰς τὰ κεφάλαια, ἅτινα δηλοῦνται ἐν μὲν τῷ κειμένῳ διὰ τῶν λέξεων : « ἀρχὴ καὶ τέλος », ἐπὶ δὲ τῆς ὥας δι' ἀριθμῶν γεγραμμένων διὰ κινναβάρεως ἐνιαυθὰ ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς σχεδὸν πάντοτε τὰ κεφάλαια συμπίπτουσι ταῖς περικοπαῖς.

6. (φ. 54α) « Ὑπόθεσις τῆς Ἰακώβου καθολικῆς ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Ταύτην γράφει αὐτὸς Ἰάκωβος τοῖς ἀπὸ τῶν δώδεκα φυλῶν διασπαρείσιν.

7. (φ. 54β) « Καθολικὴ ἐπιστολὴ Ἰακώβου » εἰς η' κεφ.

8. (φ. 59α) « Ὑπόθεσις τῆς Πέτρου καθολικῆς πρώτης ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Ταύτην γράφει ὁ Πέτρος τὴν ἐπιστολὴν διδασκαλικὴν τοῖς ἐν τῇ διασπορᾷ οὖσιν Ἰουδαίοις.

9. (φ. 59β) « Πέτρου καθολικὴ πρώτη ἐπιστολὴ εἰς ζ' κεφ.

Ἐν τέλει : † ἐγγραφή ἀπὸ Ρώμης στίχ. σλβ. † — περὶ τῶν στίχων ἴδε ἐν τέλει τῆς περιγραφῆς τοῦ κώδικος.

10. (φ. 64β) « Ὑπόθεσις τῆς Πέτρου δευτέρας ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Ταύτην πάλιν ὁ αὐτὸς Πέτρος ἐπιστέλλει τοῖς ἤδη πιστεύσασιν.

11. (φ. 65α) « Πέτρου δευτέρα καθολικὴ ἐπιστολὴ » εἰς ε' κεφ. — Ἐν τέλει : † τέλος τῆς Πέτρου β' καθολικῆς †.

12. (φ. 68β) « Ὑπόθεσις τῆς Ἰωάννου πρώτης καθολικῆς ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης, ὁ τὸ Εὐαγγέλιον γράψας, αὐτὸς καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐπιστέλλει.

13. (φ. 69β) « Καθολικὴ πρώτη ἐπιστολὴ Ἰωάννου », εἰς η' κεφ. — Ἐν τέλει : † τέλος στίχ. σσδ'. †

14. (φ. 75α) « Ὑπόθεσις τῆς Ἰωάννου δευτέρας καθολικῆς ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Ταύτην ὡς πρεσβύτερος γράφει κυρία καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς.

15. (φ. 75α) « Ἰωάννου ἐπιστολὴ δευτέρα » εἰς α' κεφ. Ἐν τέλει : † τέλος στίχ. λ' †.

16. (φ. 76α) « Ὑπόθεσις τῆς Ἰωάννου τρίτης ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Πρῶτον μὲν ἀποδέχεται τὸν Γάϊον.

17. (φ. 76α) « Ἰωάννου τρίτη ἐπιστολὴ » — εἰς α' κεφ.

18. (φ. 76β) « Ὑπόθεσις τῆς Ἰούδα ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν γράφει τοῖς ἤδη πιστεύσασιν.

19. (φ. 77α) « Ἰούδα καθολικὴ ἐπιστολὴ » εἰς β' κεφ.

20. (φ. 78β) « Ὑπόθεσις τῆς πρὸς

Ρωμαίου ἐπιστολῆς τοῦ ἁγ. ἀποστόλου Παύλου ». — Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Κορίνθου.

21. (φ. 80α) τὸ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου ἐπιστολὴ πρὸς Ρωμαίους ». Εἰς με' κεφ. Ἐν τέλει : † ἐγγραφή διὰ Φοίβης ἀπὸ Κορίνθου στίχ. ρκ' †

22. (φ. 99β) « Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἐφέσου τῆς Ἀσίας.

23. (φ. 100β) « Πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολὴ » εἰς μζ' κεφ. — Ἐν φ. 105α διακοπτομένης τῆς συνεχείας προστίθεται διὰ κινναβάρεως : « Ὑπόθεσις εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας ἐν κεφ. ζ' », εἶτα πάλιν ἐξακολουθεῖ ἡ πρὸς Κορ. Α'.

Ἐν τέλει : † ἐγγραφή ἀπὸ Φιλίππων διὰ Τίμωνα, Φουρτουνάτου, Ἀχαικοῦ καὶ Τιμοθέου, στίχ. φο' †.

24. (φ. 120α) « Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους Β' ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Μακεδονίας.

25. (φ. 120β) « Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου » εἰς λα' κεφ. Ἐν τέλει : † ἐγγραφή ἀπὸ Φιλίππων διὰ Τίτου Βαρνάβα καὶ Λουκᾶ, στίχ. φλ' †.

26. (φ. 133α) « Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης, ἑωρακῶς αὐτοὺς ἤδη καὶ διδάξας.

27. (φ. 133β) « Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου » εἰς ιζ' κεφ. Ἐν τέλει : † τέλος ἐγγραφή ἀπὸ Ρώμης, στίχ. τζβ' †.

28. (φ. 139β) « Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ἐφεσίου ἐπιστολῆς ». — Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης, οὕτω μὲν ἑωρακῶς αὐτοὺς, ἀκούσας δὲ περὶ αὐτῶν.

30. (φ. 140β) « Ἡ πρὸς Ἐφεσίου ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου ». Εἰς κα' κεφ. — Ἐν τέλει : † τέλος ἐγγραφή ἀπὸ Ρώμης διὰ Τυχικοῦ, στίχ. τιβ'.

31. (φ. 147α) « Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς ». Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης ἑωρακῶς αὐτοὺς ἅμα καὶ διδάξας.

32. (φ. 147β) « Πρὸς Φιλιππησί-

ους ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου» εἰς ιδ' κεφ.

33. (φ. 152α) «Υπόθεσις τῆς πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολῆς». Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης, οὐχ ἑωρακῶς μὲν αὐτοὺς ἀκούσας δὲ περὶ αὐτῶν ».

34. (φ. 152β) «Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου» εἰς ιγ' κεφ. — ἐν τέλει : † ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου †.

35. (φ. 157α) «Υπόθεσις τῆς Θεσσαλονικῆς ἐπιστολῆς Α'». Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἀθηνῶν, ἑωρακῶς πρότερον αὐτοὺς.

36. (φ. 158α) «Πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ πρώτη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου» εἰς ιβ' κεφ. — Ἐν τέλει : † ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν, στιχ. ρζγ' †.

37. (φ. 162α) «Υπόθεσις τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρας ἐπιστολῆς». Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης, ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς αὕτη.

38. (φ. 162β) «Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐπιστολὴ» εἰς ε' κεφ. Ἐν τέλει : † ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης, στιχ. ρς' †.

39. (φ. 165α) «Υπόθεσις τῆς πρὸς Τιμόθεον πρώτης ἐπιστολῆς» Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Λαοδικείας.

40. φ. 165β) «Πρὸς Τιμόθεον α' ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου». Εἰς ιδ' κεφ. ἐν τέλει : † ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας μητροπόλεως Φρυγίας τῆς Καπατιανῆς (ἐν ἄλλαις κώδιξι : «Πακατιανῆς») στιχ. σλ' †.

41. (φ. 170β) «Υπόθεσις τῆς πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῆς». Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει πάλιν ἀπὸ Ρώμης.

42. η. 171α) «Πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολὴ» εἰς θ' κεφ. ἐν τέλει : † ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης στιχ. ροβ' †.

43. (φ. 174β) «Υπόθεσις τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς». Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Νικοπόλεως· ἐκεῖ γὰρ παρεχέμαζεν.

44. (φ. 175α) «Πρὸς Τίτον ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου» εἰς δ' κεφ. Ἐν τέλει : † ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως, στιχ. ζς' †.

45. (φ. 177α) «Υπόθεσις τῆς πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῆς». Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης.

46. (φ. 177β) «Πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου» εἰς α' κεφ. ἐν τέλει : † ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης δι' Ὀνησίμου †.

47. (φ. 178β) «Υπόθεσις τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς». Ἀρχ. Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἰταλίας.

48' (φ. 179α) «Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου» εἰς λη' κεφ. ἐν τέλει : † ἐγράφη ἀπὸ Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου, στιχ. ψνζ' †.

49 (φ. 194α) «Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Θεολόγου» εἰς οβ' κεφ.

Ἐπὶ τῆς ἄνω ὄρας : † ἀποκάλυψις, ἦτοι κρυπτῶν μυστηρίων δήλωσις καταυγαζομένου τοῦ ἡγεμονικοῦ †. Πλείστα δὲ οὐκ ὀλίγα ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου εἰς τὴν ἄνω ὄραν καὶ τὸ ἀνωτέρω προέρχονται ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐρημνείας τοῦ Ἀνδρέου ἐπισκόπου Καισαρείας (ἴδε ἐκδ. Θεοκλήτου Φαρμακίδου, ἐν Ἀθήναις 1845, ἦν δὲν ἐσημειώσατο ὁ Eherhard παρὰ Krumbacher). Σημειωτέον δ' ὅτι πλὴν τῶν ἐνταῦθα οὐδαμοῦ ἀλλαχού τοῦ κώδικος ὑπάρχει σχολίον τι. Καὶ ἡ εἰς οβ' κεφάλαια διαίρεσις τῆς Ἀποκάλυψεως ὑπενθυμίζει ἡμῖν τὴν τοῦ ἐπισκόπου Καισαρείας.

50. (φ. 220α) «Οἰμακαρισμοὶ τῶν ὀκτώ ἡχων».

Ἐν τέλει : † ἐτελειώθη μὴν Ἀπριλίῳ ιγ' τοῦ σωμ' (= 1332) ἔτους Ἰνδικτιῶνος ια' †.

Ὁ κώδιξ ἐν τέλει ἐκάστης ἐπιστολῆς ἔχει καὶ ἀριθμὸν τῶν στιχῶν. Δὲν εἶναι πολλοὶ οἱ τοιοῦτοι κώδικες καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στιχῶν εἶναι διάφορος ἐκασταχοῦ (πρβ. Tischendorf N. Testamentum. Editio octava critica major II σελ. 457 κ. ἔ.) ὁ κ. Σπ. Λάμπρος ἐν τῷ καταλόγῳ «τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ ἁγίου Ὄρους κωδίκων» οὐδαμοῦ ἐσημειώσατό τι περὶ στιχῶν ἐν τῇ περιγραφῇ τῶν Πραξαποστόλων. Ὁμοίως κώδιξι κατὰ τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν διαίρεσιν εἶναι ὁ ἰπ' ἀρ. 55 τῆς ἐν Λέσβῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος. (ἴδε : «Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκης», Α. Π. Κεραμέως τὸν κατάλογον, σελ. 62). Ἐὰν συνεφώνει καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στιχῶν, θὰ παρεδέχετό τις, ὅτι ὁ ἡμέτερος προέρχεται ἐξ ἀντιγραφῆς ἐκείνου ἀνήκοντος εἰς τὸν Ι' αἰῶνα.

Ὁ κώδιξ ἔχει χάστην παχύν, διατήρησιν καλὴν καὶ ἀρίστην ὀρθογραφίαν, ἀλλ' ἡ γραφὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἔχει ἀποτυπωθῆ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι φύλλου ὡς δι' ἀσθενοῦς κινναβάρεως φαινομένη, (ἐνφ ἡ πρώτη εἶναι διὰ γνησίου μέλανος) καὶ ἐνιαχοῦ τοσοῦτον ζωηρῶς (ἐν φ. 71-72) ὥστε ν' ἀναγνώσκῃται καλῶς, καὶ δὴ δταν συμπύτη εἰς τὰ διάστιχα. Πρὸς στιγμὴν θὰ ἐνόμιζε τις, ὅτι ἔχει χαρτῶν παλιμψηστον ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἡ γραφὴ εἶναι χειρὸς πεπειραμένου καὶ πλησιάζει μάλιστα τὰ Β, Γ, Δ, Ε, Η, Κ, Ν, Ρ, ἔνεκα τοῦ τετραγωνικοῦ αὐτῶν σχήματος, τοῖς ἀρχαιότεροις προτύποις τοῦ Χ καὶ ΧΙ αἰῶνος,

και μόνη η τούτων έναλλαγή προς τὰ συνήθη τῆς περιόδου ταύτης προδίδωσι τὸ ἐπίτεχον, ἕπερ συνήθως ἐν τοῖς λειτουργικοῖς βιβλίοις ἐκχωριάζεται.

Στάχως θυροσὴν διὰ ξυλῶν πλακῶν, βαρεῖα.

5. Χαρτ. 4 (0,32 X 0,22) XV φ. 186, σ. 2

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ

Ὁ κώδιξ οὗτος μετὰ τοῦ ἐπιμένου εἶναι διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς γεγραμμένοι, καὶ φαίνεται ὅτι ἄλλοτε ἀπετέλουν ἓνα τόμον, διὸ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν λόγων φαίνεται κατ' ἀξίοντα (εἰς πγ') καὶ γράφεται ἐπὶ τῆς ὄρας : † τῆ αὐτῆς ἡμέρας λόγος... ἢ τῷ αὐτῷ μηνὶ εἰς τὰς... λόγος † ἐν ἀρχῇ προτάσσεται σύντομος πίναξ τινῶν περιεχομένων λόγων ὅπως προχειρῶς καταρτισθεῖς ἀμφοτέρωθεν οἱ κώδικες εἶναι καλῶς γεγραμμένοι, εἰς ἕκαστον τετραδίον σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν φύλλων ἐν τῇ κάτω ὄρᾳ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς γωνίας ἢ ἀπέναντι.

1. (. 1α) Ἰακώβου τοῦ Ἀδελοφούσου « Λόγος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ». Ἀρχ. Ἐν ταῖς ἱστορικοῖς τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἢ Ἰωακίμ πλούσιος σφόδρα (τῶν ἀποκρύφων).

2. (φ. 9α) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἀρχ. Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, πᾶν γένος ἀνθρώπων. (Migne 96, 661-680).

3. (φ. 17α) Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἀρχ. Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν (Migne, 98, 1017-36).

4. (φ. 22β) [Ἀδελού] « Ἀναζήτησις καὶ εὐρεσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῦ Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντινίου καὶ Ἑλένης τῶν ἁγίων καὶ πρώτων ἐν Χριστιανοῖς εὐσεβεστάτων βασιλέων ». Ἀρχ. Ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντινίου.

5. (φ. 29β) « Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ».

Ἀρχ. Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκήπτρα Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκούλιος. (Migne 116, 1185-1201).

6. (φ. 36β) « Παντολέωντος Διακόνου καὶ Χαρτοφύλακος τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας διήγησις θαυμάτων τοῦ θείου ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ ».

Ἀρχ. Μεγάλοι καὶ πολλοὶ καὶ ποικίλοι τῆς ἀσωμάτου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἀρχαγγελικῆς σου ἀρετῆς καὶ ἀξίας αἱ εἴνοιαι.

Ὁ Migne ἐξέδωκε μόνον Λατινιστὶ (Patrol. gr. Τόμ. 140, σ. 573).

7. (φ. 59β) Γερμανοῦ Κωνόπλεως Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

Ἀρχ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἕτέρα ἑορτὴ καὶ φαῖδρα πανήγυρις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου.

Ὁ λόγος οὗτος εὐρίσκεται παρὰ Migne Patr. gr. τόμ. 98, σελ. 309-320 καὶ θεωρεῖται ἐκ τῶν ἀμφιβαλλομένων βλ. Γερμανὸς ὁ Β' πατριάρχης Κων)πόλεως — Νικαίας (1222-1240) κτλ. ὑπὸ Σπ. Λαγοπάτη, Τρίπολις, 1914, σ. 150 ἔ.

8. (φ. 62β) Γεωργίου Νικομηδείας « Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου ». Migne 100, 1420-40. Ἀρχ. Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχὰς ἢ παροῦσα πανήγυρις δείκνυσι.

9. (φ. 71β) Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἀρχ. Χριστοῦ γέννησις, ἢ μὲν οἰκεία καὶ πρώτη καὶ ἀίδιος αὐτοῦ τῆς θεότητος σιωπῆ τιμάσθω.

10. (φ. 78β) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου Λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν « ἀδελὸν μὲν οὖσαν, πρὸ δὲ ὀλίγων ἐτῶν γνωρισθεῖσαν ἡμῖν παρὰ τινῶν τῶν ἀπὸ τῆς Δύσεως ἐλθόντων καὶ ἀναγγειλάντων ».

Ἀρχ. Ἄπάλαι Πατριάρχαι μὲν ὄδινον προσφῆται δὲ προῦλεγον.

11. (φ. 89β) Βασιλείου Σελευκίας « Λόγος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ » (Ἀνέκδοτος).

Ἀρχ. Μεγάλως τῶν ἐγκωμίων εὐρίσει τὰς ἀφορμὰς ὁ τὴν ἁγίαν Μαρίαν καὶ Θεοτόκον ὑμῶν.

12. (φ. 101α) Βασιλείου τοῦ μεγάλου « Ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ Βάπτισμα ». Ἀρχ. Ὁ μὲν σοφὸς Σολομὸν τῶν κατὰ τὸν βίον πραγμάτων τοὺς καιροὺς διαιρῶν.

13. (φ. 110α) Γρηγορίου Νύσσης « Λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα ». Ἀρχ. Νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν ἀγέλην.

14. (φ. 121β) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου « Λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια καὶ περὶ τοῦ τοὺς πιστοὺς μετὰ τὴν κοινωνίαν παραμένειν καὶ κοινῇ τὴν τελευταίαν εὐχὴν ποιῆσθαι. Ἀρχ. Πάντες ὑμεῖς ἐν εὐθυμίᾳ σήμερον, ἐγὼ δὲ ὀδυνῶμαι μόνος.

15. (φ. 130α) Ἰωάννου Εὐχαίτων Λόγος εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας.

Ἀρχ. Πάλιν Ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς.

1. Ὁ λόγος οὗτος δὲν ὑπάρχει παρὰ Migne, ἀλλ' ἐξεδόθη ἰδιαιτέρως χάριν τῶν φοιτητῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς μετὰ προλεγομένων : Τοῦ δασίου π. ἡμῶν Ἰωάννου μητρ. Εὐχαίτων τοῦ τῆς Μαρδοποδος ἐπιλεγόμενου, Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας, ἐν Κ)πόλει, 1852.

16. (φ. 144α) Ἀμφιλοχίου Ἰκονί-

ου « Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς Ἄνναν τὴν προφήτην ».

Ἄρχ. Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θαυμάζουσιν.

(Migne 39, 44 — 60).

17. (φ. 149β) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου « Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας ». Ἄρχ. Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάλιστα καὶ ἀπολλύμενα πράγματα κατελίπετε.

18. (φ. 153β) Ἐφραίμ τοῦ Σύρου « Λόγος ἀναγινωσκόμενος εἰς ὀφέλιαν ἡμῶν καὶ σωφροσύνην καὶ ποιεῖν ἔργα ἀγαθὰ ἐν τῷ παρόντι βίῳ ».

Ἄρχ. Προσέλθετε, δεῦτε υἱοὶ φωτός, ἀκούσατε τῆς εὐλογημένης φωνῆς.

19. (φ. 157β) [Ἀδήλου] « Διήγημα πάνθ' ἀναμαστόν καὶ ὠφέλιμον ».

Ἄρχ. Ἀνὴρ τις ἐν τῷ μοναχικῷ σχήματι διατελών (περὶ τοῦ ἀμελήσαντος τὰ πάντα ἀλλὰ μηδέποτε κατακρίναντος ὑπάρχει ἐκδεδομένον ἐν τῷ Εὐεργετικῷ).

20. (φ. 158α) [Ἀδήλου] « Διήγησις περὶ τινος Μαῖστρηανοῦ τοῦ ποιήσαντος τὴν ἐλεημοσύνην εἰς τὸν ἐν τῇ ὁδῷ νεκρόν ».

Ἄρχ. Διηγήσατό τις τῶν πατέρων.

21. (φ. 160α) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν (ἀνέκδοτος). Ἄρχ. Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλικὴ καὶ ὑπέρξενος ἑορτή. (Χαιρετισμοί).

22. (φ. 166β) Γρηγορίου Νεοκαίσαρειας Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἄρχ. Ἐορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας δέον ἡμῖν θυσῶν δίκην προσφέρειν.

Migne, 10, 1145 ἔ. ἐκ τῶν ἀμφιβαλλομένων.

23. (φ. 173α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Ἄρχ. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια, πάλιν ἐλευθερίας μηνύματα.

24. (φ. 176β) « Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου ». Ἄρχ. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αυτοκράτωρ ἀναξίως τῶν σκήπτρων ἐπλαβόμενος. (Βλ. κατωτ. Ἰωασ. 77, 12).

25. (φ. 190α) « Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν Θεολόγον Ἰωάννην ».

Migne 65, 800 — 805.

Ἄρχ. Οἱ μὲν ἄλλοι Εὐαγγελισταὶ τὴν κατὰ σάρκα γενεαλογίαν τοῦ Κυρίου... ἐξηγήσαντο.

26. (φ. 192β) Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας εἰς τὸν Θεολ. Ἰωάννην.

Ἄρχ. Τῆς μὲν τῶν ἁγίων εὐκλείας τε καὶ δόξης ἑλαττός ἐστι πᾶς λόγος (ἀνέκδοτος).

27. (φ. 194α) Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Ἄρχ. Τρίτον μῆνυμα τῆς τοῦ Προδρόμου μνήμης.

28' (φ. 197β) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου μνήμης (δὲν ὑπάρχει ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις).

Ἄρχ. Οὐδὲν τοῖς δεσποτικῶς ἀνυπότακτον ὄροις.

29. (φ. 200β) Ἀντιπάτρου ἐπισκόπου Βοστρων εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου λόγος. Ἄρχ. Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδὲν Ἰωάννου μείζον ὁ σωτήριος ἀπεφάνητο λόγος.

Ἐπὶ τῆς ὡς διὰ νεωτέρας χειρός : † Βόστρα θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως· κοινῶς Βουσερέθ, ἡ μητρόποις τῆς Πετραίας Ἀραβίας, θρόνος μητροπολίτου πρώην τῆς Ἀντιοχείας καὶ εἶτα τῶν Ἱεροσολύμων, πατρὶς Φιλίππου τοῦ αυτοκράτορος κτλ. †

Migne 85, 1764 — 176.

30. (φ. 205β) Ἀετίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Ὁμιλία εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου. Ἄρχ. Πολλοὶ μὲν ἤδη πελλάκις, ἀγαπητοί, ποικίλας ἡμῖν διδασκαλίας προτεθεῖκασι πνευματικοὶ παιδευταί.

31. (φ. 211α) [Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ] « Ὑπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἄλλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελειώσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ». Ἄρχ. Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς πατέρας ἀποδεχόμεθα.

Ἐπὶ τῆς ὡς διὰ νεωτέρας χειρός : † τὰ ἐντεῦθεν συνάγεται Συμεὼν εἶναι τοῦ Λογοθέτου καὶ Μεταφραστοῦ †. Παρὰ Migne ἐν τῇ Πατρολογία δὲν ὑπάρχει ὁ λόγος οὗτος ἐν τοῖς τοῦ Μεταφραστοῦ, ἐξεδόθη δὲμος ἐν τοῖς Acta Sanctorum Junii 1493.

32. (φ. 224β) Νικήτα ῥήτορος ἐγκώμιον εἰς τὸν Πέτρον καὶ Παῦλον. Ἄρχ. Τίς ὁ τερπνὸς οὗτος ἦχος, τίς ὁ τῶν ἑορταζόντων εὐσημος κρότος ; Οὗτος εἶναι ὁ Παφλαγῶν δοσις ἔχει τοιοῦτον λόγον παρὰ Migne Patr. gr. τόμ. 105, σ. 37 — 53.

33. (φ. 232α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου Ἐγκώμιον εἰς τὸν Πέτρον καὶ Παῦλον. Ἄρχ. Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἀμίλλαν ὄρω.

34. (φ. 236α) « Νικήτα ῥήτορος [Παφλαγῶνος] ἁγίου ἀνδρός » ἐγκώμιον εἰς τοὺς 12 ἀποστόλους. Ἄρχ. Τί καλὴ τῆς Ἐκκλησίας ἡ τάξις (δὲν ὑπάρχει παρὰ Migne, ἀλλ' ἐξεδόθη ἐν Συναξ. Δουκάκη Ἰουν. 391 — 98.

35. (φ. 243α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου Λόγος εἰς τοὺς 12 ἀποστόλους.

'Αρχ. Εικότως και σήμερον τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

36. (φ. 245β) Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας « εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τοὺς ἁγίους πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τῆς Συνόδου κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἁθεωτάτου ». 'Αρχ. Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χάριτος ἐμπληρωμένους.

Migne 77, 1029-40 τῶν ἀμφιβαλλομένων.

37. (φ. 251α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου « Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον προφήτην Ἡλίαν ». 'Αρχ. Πρῶτερον μὲν τῶν Ἰουδαίων ὁ δῆμος τῇ τῶν προφητῶν ἐκαλωπίζετο κτήσει.

φ. 251β. Ἐπὶ τῆς ὄσας διὰ νεοτ. χειρὸς † « καταστρηγιῶντα » = ἀτακτοῦντα, ὑβρίζοντα στρήνος παρὰ τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ ἢ ἀταξία ἐκ τῆς ἡνίας, ὡς τὸ ἀφηνιάζειν †.

38. (φ. 256α) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτήρος. 'Αρχ. Δεῦτε πανηγυρίσωμεν, ὃ φιλόθεον σύστημα. (Migne, 96, 545-76).

39. (φ. 269β) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτήρος. 'Αρχ. Ἀμὴν ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ πνευ τῶν ὄδε ἐστῶτων.

40. (φ. 274α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν. 'Αρχ. Δεῦτε, φίλοι, καὶ τήμερον τῶν εὐαγγελικῶν ἀόκτως ἐφαρμόμεθα θησαυρῶν.

41. (φ. 277β) « Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ ἁγίου Ὁρους Σινᾶ λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μεταμόρφωσιν ρηθεις ἐν τῷ αὐτῷ ἁγίῳ Ὁρει Θαυρωίῳ ἐν τῇ αὐτῇ ἑορτῇ, ἀνάγκης τινῶν μοναχῶν εἰς αὐτὸν γενομένης ».

'Αρχ. Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος συνεξιστάμενος γὰρ τῷ Πατριάρχῃ Ἰακώβ.

Ὁ λόγος οὗτος ἐν τοῖς τοῦ Σιναίτου παρὰ Migne δὲν ὑπάρχει καὶ εἶναι ἢ ἐπιγραφὴ ἐσφαλμένη· εἶναι ἐτέρου Ἀναστασίου μεταγενεστέρου τοῦ Σιναίτου, ὅστις ἐγένετο πατριάρχης Ἀντιοχείας καὶ ἀπέθανε τῷ 599 (βλ. τὸν λόγον παρὰ Migne, τόμ. 89, σ. 1361-1377).

Στάχσις θυραίνης διὰ ξυλίνων πλακῶν.

6. Χαρτ. 8 (0,32 X 0,22) XV φ. 293, σελ. 2

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ

1. (φ. 1α) Ἀνδρέου Κρήτης : Λόγος εἰς τὴν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. 'Αρχ. Μυστή-

ριον ἢ παρούσα πανήγυρις. (Migne, 97, 1072-89).

2. (φ. 8β) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. 'Αρχ. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων γίνεται. (Αὐτ. 96, 700 - 721).

3. (φ. 19α) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. 'Αρχ. Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἔρωτικῶς πρὸς τι διακειμένοις. (Αὐτ. 721-53).

4. (φ. 23β) Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου. 'Αρχ. Φαινή καὶ θεοχαρῆς ἡ συναγείρουσα ἡμᾶς. (Αὐτ. 99, 757-72).

5. (φ. 29β) Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.

'Αρχ. Ὡσπερ τις ἀνὴρ φιλέρημος ἐν τινὶ τόπῳ ἀλώσδει.

6. (φ. 34α) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον. 'Αρχ. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν.

7. (φ. 37β) Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄσωτον. 'Αρχ. Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν κηρύττειν ὀφείλομεν.

8. (φ. 44β) Ἰω. τοῦ Δαμασκηνοῦ « Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιαὶ τούτους ὀνήνησιν » (sic). 'Αρχ. Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα καὶ τίμια. (Δὲν ὑπάρχει ἐν τοῖς ἐκδομένοις, φαίνεται ἐκ τῶν νόθων).

9. (φ. 57α) Ἐφραίμ τοῦ Σύρου. Λόγος περὶ τοῦ ἀντιχρίστου καὶ περὶ τῆς συντελείας ὄλου τοῦ κόσμου. 'Αρχ. Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος καὶ ἁμαρτωλὸς Ἐφραίμ.

10. (φ. 65α) Τοῦ αὐτοῦ. Λόγος εἰς πατέρα τελειωθέντας. 'Αρχ. Τὴν καρδίαν μου ἀλγῶν συμπαθεῖτε ἀδελφοί.

11. (φ. 68α) Γρηγορίου Νύσσης Λόγος εἰς τὴν παρείσθασιν τῶν νηστειῶν. 'Αρχ. Σύνθετον ζῶον ὁ ἄνθρωπος· ἐπὶ τῆς ὄσας διὰ νεωτέρας χειρὸς : † « Τοῦτον ὁ Φώτιος Ἀστέρου Ἀμασειας φησί » † καὶ ὁ Migne εἰς τοῦτον ἀποδίδει πρὸς Patr. gr. τόμ. 40, σ. 369.

12. (φ. 77β) Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ « Λόγος ἀποδεικτικὸς περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων πρὸς πάντας Χριστιανούς, καὶ πρὸς βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Καβαλῖνον καὶ πρὸς πάντας αἰρετικούς ». (Migne, Patr. gr. τόμ. 95, σ. 309-345).

13. (φ. 92β) Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου « Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου

καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ ». Ἀρχ. Ἦκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος ἡμέρα ἢ πανσέβαστος.

14. (φ. 99β) Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας « Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτὴν τῶν Βαῶν ». Ἀρχ. Βασιλικὴν οἱ πιστοὶ σήμερον ἐπιδημίαν ἑορτάζοντες.

(Εἶναι ὁ παρὰ Migne Τόμ. 77, 1049 - 72 ;)

15. (φ. 109β) Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου « Λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν ». Ἀρχ. Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον.

16. (φ. 119β) Ἐπιφανίου Κύπρου « Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ ». Ἀρχ. Τί τοῦτο ; σήμερον σιγὴ πολλὴ ἐν γῆ.

Ἐπὶ τῆς ὥας : † Οὗτος τοῦ Χρυσοστόμου ἐστὶ † διὰ νεωτέρας χειρός· καὶ ὄντως ὁ λαμπρὸς οὗτος λόγος ἤρμοξε τῇ τοῦ χρυσορρήμονος γλώττῃ, ὅθεν καὶ νῦν ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις τάσσεται. (Πρὸς Migne, Patr. gr. τόμ. 43, 440 ἔ.). Κριτικὴν ἐκδοσὴν ἐποίησατο ὁ Dindorfius : Eriphanii episcopi Constantiae opera, τόμ. IV, μέρ. II, Pseudo-Eriphanii homiliae (Lipsiae 1862) σ. 9 - 29. Πολλὰ σημειώσεις εἰς τὸν λόγον τοῦτον κείνται ἐπὶ τῆς ὥας.

17. (φ. 132α) Γρηγορίου Νύσσης « Λόγος εἰς τὴν τριήμερον τοῦ Κυρίου Ἀνάστασιν... ». Ἀρχ. Εἰ τις πατριαρχῶν εὐλογία θεῖο πνεύματι τὸ δέβαιον ἔχουσα.

18. (φ. 147α) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου « Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν θραυτῆτα ». Ἀρχ. Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιᾶ.

19. (φ. 149β) Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου « Λόγος κατηχητικὸς... ». Ἀρχ. Εἰ τις εὐσεβής.

20. (φ. 150β) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν ». Ἀρχ. Ἴδου πάλιν ἑορτὴ.

21. (φ. 157α) Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου « Λόγος εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστὴν ἐν τῇ λέγειν τοὺς Ἰουδαίους δαιμόνιον ἔχειν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἰς τὸ μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ». Ἀρχ. Ὡσπερ ἡ φαεσφόρος σελήνη τὰ τῆς νυκτὸς μαύρα λευκαίνουσα.

22. (φ. 160β) Ἐπιφανίου Κύπρου « Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου... ». Ἀρχ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός· κόσμος τοῦ σώματος ἢ ἐπιχειμένη τῷ σώματι κεφαλὴ· ἐπὶ τῆς ὥας : † « καὶ σῶτος τοῦ Χρυσοστόμου δοκεῖ » †

Ὅτε Migne (Patr. gr., τόμ. 48, σελ. 477) καὶ ὁ

Dindorfius (ἐνθ' ἀνωτ. σελ. 40) ἐξέδωκαν ἐν τοῖς τοῦ Ἐπιφανίου ἀμφιβαλλομένοις.

23. (φ. 165α) Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου « Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου... ». Ἀρχ. Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἑορτὴ τῆς τοῦ Κυρίου οἰκονομίας.

24. (φ. 169α) Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας « Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου... ». Ἀρχ. Ἐπειδὴ χάριτι τοῦ Θεοῦ τὸν λόγον τὸν περὶ τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου.. ἐποιήσαμεθα. (Παρὰ Migne λείπει).

25. (φ. 172β) Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου « Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου... ». Ἀρχ. Ἔτι μοι κατὰ ψυχὴν ἀριθμοῦνται τὸ ἐκ τοῦ Σταυροῦ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων προσγιγνώμενον κέρδος.

26. (φ. 176β) Γεωργίου πρεσβυτέρου Καισαρείας Καπαδοκίας « Λόγος εἰς τοὺς 318 ἁγίους πατέρας καὶ εἰς Κωνσταντῖνον εὐσεβέστατον βασιλέα ». Ἀρχ. Πείθεσθαι τοῖς ἡγουμένοις ἐκ τῆς ἀποστολικῆς ἐπιτρατεῖς παραινέσεως, ὦ θεόφιλε.

(Ὁ Γεώργιος λέγεται καὶ Γρηγόριος· ὁ λόγος παρὰ Migne Patr. gr. 111, 420-440).

27. (φ. 185β) Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου « Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ». Ἀρχ. Πᾶσα μὲν ἑορτὴ φαιδρὰν τὴν ἡλιακὴν ἀκτίνα φέρουσα.

28. (φ. 192α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ». Ἀρχ. Οὐρανὸς ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ.

29. (φ. 198α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ». Ἀρχ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός· μεγάλα, ἀγαπητοί, καὶ πάντα λογισμὸν ἀνθρώπινον ὑπερβαίνοντα.

30. (φ. 204α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους πάντας ». Ἀρχ. Ἐξ οὗ τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Πεντηκοστῆς ἐπετελέσαμεν.

31. (φ. 210β) Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου « Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας ». Ἀρχ. Οὐδὲν ἀληθῶς τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει τὸ στάσιμον δέβαιον. (Migne, τόμ. 97, 1268 - 301).

Ἐπὶ τῆς ὥας : † ψῆ, παρὰ τὸ ψῖχω, τὸ ἐμβρωματίζω· ψῆς οὖν καὶ ψηχίς καὶ ψηχίον λέγεται ἅπερ τεμνόμενα τοῦ ἄρτου πίπτει χαμαὶ †. Σχόλιον εἰς τὸ ἐν τῷ κειμένῳ : † « καὶ ψῆς ἀπροοράτως τῷ λεμῷ (γαλαμῷ) παραδραμοῦσα θάνατον ἀπειργάσατο ».

32. (φ. 226β) Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου « Νουθεσίαι πνευματικαί ». Ἀρχ. Καίρος ἐστὶ λοιπὸν ἀνανῆσαι καὶ πάντα ἀποσεῖσθαι.

33. (φ. 230α) Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου « Λόγος κατασκευτικός ». Ἀρχ. Δεῦτε, ἀγαπητοί, δεῦτε, πατέρες καὶ ἀδελφοί μου.

34. (φ. 240α) « Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων τῶν λίαν σεσαθρωμένων, τί ὀφείλομεν ταύτας ποιεῖν. ¹

Γέρων τις ἦν ἐν ἐρήμῳ τινὶ ἐν τοῖς μέρεσι τοῖς ἀνατολικῶν· ἐλθὼν δὲ ἐν μοναστηρίῳ χάριν ἐποκέψεως τῶν ἀδελφῶν, συνέβη αὐτὸν ἀρρωστήσαι, καὶ μικρὸν ἀνασφήλας πάλιν τὴν ἐρημίαν ἐκείνην ἠβούλετο καταλαβεῖν· παρεκάλεσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ μείναι σὺν αὐτοῖς διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ προσηγομένην αὐτῆς (γρ. αὐτοῖς) ὠφέλειαν· καὶ εἶξεν ὁ γέρων τῇ αὐτῶν παρακλήσει· ὑπῆρχε δὲ ὡς ἀπὸ μιλίου ἐνὸς τῆς Μονῆς εὐκτήριον τοῦ Σωτῆρος ἐπονομαζόμενον· καὶ κατόκησεν ὁ γέρων ἐν τῷ αὐτῷ εὐκτηρίῳ, καὶ ἔμεινε ἐκεῖσε χρόνον ἱκανὸν ἐπισκεπτόμενος τὴν ἀδελφότητα· ὑπῆρχον δὲ ἐν τῷ εὐκτηρίῳ εἰκόνες πολλαὶ παλαιαὶ καὶ λίαν σεσαθρωμέναι, ὡς μὴδὲ κρατηθῆναι ἔχουσαι, κόνις, εἰπεῖν, γερόμεναι· ταύτας ὄρων ὁ γέρων, δεδοικώς μήπω[ς] ὡς χούς ἐκφορηθῶσι καὶ κατακατηθῶσιν ἠβουλήθη ταύτας πυρὶ χωνεῦσαι· ὡς οὖν ἦν αὐτῷ σκοπὸς καὶ λογισμὸς τοιοῦτος μᾶ[ς] τῶν ἡμερῶν πλῆθος φρυγάνων συναγαγὼν ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτῶν ἐκεῖνα τὰ τῶν εἰκόνων σαθρώματα, καὶ διὰ πῦρ ἐνέγκας ὥρμησε τοῦ βαλεῖν ἐπ' αὐτῶν πρὸς δὲ τὸ πλησιάζειν τὸ πῦρ ἐξῆλθε θρονώδης βοή μεγάλη, καὶ βοή λέγουσα· μὴ καύσης ἡμᾶς, μή, καὶ παραδοθῆς τῷ αἰωνίῳ πυρὶ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνταφιάσον ἐν τόπῳ καθαρῷ· καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ γέρων ἐντρομος γενόμενος ἀπὸ τοῦ φόβου, κατέπεσε· τῇ δὲ ἐπαύριον ἀποστείλας συνήγαγε τοὺς τῆς Μονῆς ἀδελφούς καὶ ἐξηγήσατο τὸ γεγονός θαῦμα. Ἐποίησαν οὖν (φ. 240β) ἑορτήν ὡς ἐπὶ τῶν ἐγκαινίων· καὶ τὴν θείαν ἐξετέλεσαν λειτουργίαν· βαλόντες οὖν τὰ τῶν εἰκόνων ἐκεῖνα λεπτότατα ξύλα ἐν τινὶ σκευῇ ψάλλοντες τὸ· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, μαρτύρων ἀγαλλίαμα, καὶ ποιήσαντες εἰσοδὸν οἱ ἱερεῖς ἔθαψαν αὐτὰ ἐν τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ· ἔλεγε δὲ ὁ γέρων μετὰ ταῦτα, ὡς ἐξ ἀγγέλου μνηθεῖς, ὅτι τὴν αὐτὴν κατάκριον ἔχουσαν οἱ τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐξ ἀγνωσίας καίοντες. Διὸ χρηὶ πάση φυλακῇ τηρεῖν καὶ ἐπὶ τῶν ἀκουσίων καὶ ἀγνόστον συμβάσεων, ἵνα μὴ εἰς κρίμα μέγα ἐμπίσωμεν καὶ παραδοθῶμεν τῷ αἰωνίῳ πυρὶ ».

35. (φ. 240β) « Ἐκ τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου ». Ἀρχ. Τῶν ἀκουόντων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

36. (φ. 241α) [Ἀ δ ἡ λ ο υ] « Διήγησις ἐν ἐπιτομῇ τῶν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τελεσθέντων. Ἰω. τοῦ Χρυσόστομου, καὶ περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου ». Ἀρχ. Ἦκεν ἡμῖν ἡ λαμπρὰ καὶ χαρμόσυνος καὶ ποθουμένη πανήγυρις.

(1) Οὔτε ὁ συγγραφεὺς εἶναι γνωστός οὔτε ἡ διήγησις αὐτῆ· ἐπειδὴ δὲ ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν λειτουργικὴν καὶ ἐξηγεῖ τὴν, ἣν ἔχει ἡ Ἐκκλησία, συνήθειαν τοῦ ἀνάπτειν τὰς εἰκόνας, περιλαμβάνω τὸ ὄλον ἐν ταῦθα.

37. (φ. 254β) Ἰω. Εὐχαιτών, « Μιχαὴλ τοῦ Συγκέλου καὶ Ὁμολογητοῦ Λόγος εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους καὶ πάσας τὰς ἐπουρανοῦς δυνάμεις ». Ἀρχ. Σχεδὸν γάρ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Ὁ λόγος ὑπάρχει καὶ ἐν κώδικι Κοισλιανῷ 146 XIV αἰ. φ. 217 - 233.

38. (φ. 258α) Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου « Περὶ κρίσεως καὶ κατανύξεως ». Ἀρχ. Δεῦτε πάντες, ἀδελφοί, ἀκούσατε συμβουλῆς ἐμοῦ.

39. (φ. 264β) « Τοῦ ἁγίου Βασιλίου Παραγγελία πρὸς τὸν ἱερέα τῆς θείας λειτουργίας ». Ἀρχ. Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτὸν παραστήσαι ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον.

40. (φ. 265α) Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, « Πῶς τὸν Θεὸν φασὶν οἱ θεολόγοι αὐτοζῶν καὶ αὐτοσοφίαν καὶ αὐτοδύναμιν καὶ αὐτοεἶναι καὶ αὐτοαγαθότητα καὶ αὐτοθεότητα καὶ τὰ τοιαῦτα· πότε δέ... (ἐκ τούτων)... ὑποστάτην αὐτὸν καλοῦσι τὸν ὑπέρφωτον καὶ ὑπερούσιον καὶ ὑπεράγαθον. Ἀρχ. Οἱ τὰ θεία μὲν πάντα ἐκεῖνα καὶ ἀπόρρητα ».

41. (φ. 272α) [Ἀ δ ἡ λ ο υ] « Εἰς τὰ ἀπόρρητα τοῦ θεανθρώπου λόγου, τὰ τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ μυστήρια τὸ κατὰ δύναμιν ἐροῦμεν ». Ἀρχ. Ἐπειδὴ πᾶσα μὲν τῶν ἀνθρώπων φύσις σπουδάζειν οἶεται τὰ θεία ζητεῖν ».

Τούτων δὲν εἶδον ἐν τοῖς τοῦ Διονυσίου, οὔτε ἐν τοῖς τοῦ Δαμασκηνοῦ, οὔτε ἐν τοῖς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, ὡσαύτως καὶ τοὺς ἀμέσως ἐπομένους λόγους.

42. (φ. 277α) [Ἀ δ ἡ λ ο υ] « Ὅτι δι' ἄκραν ἀγαθότητα ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γέγονε καὶ ἐπὶ γῆς κατήλθε, καὶ περὶ δοξολογίας ». Ἀρχ. Ὁ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς συνάναρχος ὢν καὶ συναΐδιος υἱὸς τε καὶ λόγος· ἐπὶ τῆς ὥας· Δαμασκηνός.

43. (φ. 279α) [Ἀ δ ἡ λ ο υ] « Ὅτι ἀκατάληπτον εἶναι (γρ. ἐστὶ) τὸ θεῖον, καὶ ὅτι δεῖ τὸν αὐτὸν ἕνα Θεὸν εἶναι δοξάζειν ἐν τρισὶ χαρακτηρισίν ἀδιδαιρέτως διαιρούμενον, ὁ τῆς εὐσεβείας ἡμῖν παραδίδωσι λόγος, καὶ ἡ καινὴ τῶν ἀνθρώπων φύσις· πῶς δὲ ἐστὶ, πᾶσι νοερά καὶ λογικῇ οὐσίᾳ πέφυκεν ἄβωτος ». Ἀρχ. Ἀναλογίσασθε ἐγὼ κατὰ νοῦν τὰ περὶ Θεοῦ καὶ τὰ θεία· ἐπὶ τῆς ὥας· τὸ ὄλον θεολογία.

44' (φ. 285β) [Ἀ δ ἡ λ ο υ]. « Ὅτι οὐκ εἰσι τὰ ὄντα αἰδία ἢ συναΐδια ἢ ἐξαΐδια τῷ Θεῷ, ἐπεὶ ἔργα Θεοῦ τυγχάνουσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν μόνον εἰσὶν αἰδία οὐ μὴν δὲ καὶ συναΐδια, τὰ δὲ οὔτε αἰδία εἰσὶν οὔτε συναΐδια, καθὼς τινες ἐφαντάσθησαν, περὶ ὃ λόγος δηλώσειεν ἄν ».

Ἐν συνεχείᾳ φέρονται τὰ ἐξῆς· † ἀπειροσῶ ἀνακτῶ ἔργον σοι πέλει ἀλογίης τ' εἶπω τε εἶναι, οὐ μὴ φατέ· σωτέρος δὲ ζωοσόφης λογίης δημειγορεύοντο

μη ειναι θεοίοισι ούράνια έτευξαν άμα και χθόνα· ευσέβείοισι πιστοι τούνομα, θέσφατα σέβειν τε ένιαίαν αίγλην τρισοφαιέντα κάλλεα ποικίλοις πάμπαν χείλεσι δάψας †. 'Αρχ. 'Επειδάν τόν Θεόν ζητώσιν οι άνθρωποι και πρός κατανόησιν κατά τό έγχωροϋν τή ανθρώπινη άσθενεία τόν νοϋν διατεινωσι.

45. (φ. 294α) 'Α θ α ν α σ ί ο υ 'Α λ ε ξ α ν δ ρ ε ί α ς : « Ότι οϋκ έστιν άμαρτία ή νικώσα τήν φιλανθρωπίαν του Θεου ». 'Α ρ χ. 'Επειδή περ οϋκ έστιν άμαρτία άσυγχώρητος παρ ά τώ Θεώ ».

'Επί του έσωτερικού της ξυλίνης πλακός πολλά φύλλα έπακεκολλημένα και τιφώδρωτα ών τό περιεχόμενον Γεωμετρίας (όρισμοί) ή γραφή του XVIII αιώνος.

'Ο κώδιξ πολλαχού επί της ώας έχει σχόλια διά νεωτέρας χειρός· στάχωσης θυροσίνη διά ξυλίνων πλακών έφθαμμένη.

7. Χαρτ. 4 μικρ. (0,285 X 0,200) XV φ. 220. ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

'Ο κώδιξ είναι καλώς διατετηρημένος και ισχυρός συνεσταχωμένος, περιέχει δε όλόκληρον τό δεύτερον βιβλίον έν αρχή υπάρχουν 3 φύλλα, άτινα φαίνεται ότι είναι έν τοϋ πρώτου βιβλίου, όπερ έξέπεσε πρό της σταχώσεως, μεθ' ό ακολουθει πίναξ του δευτέρου βιβλίου σύντομος και σαφελός, ώς έν τούτου καταστρώσαμεν έτερον ακριβέστατον.

α' Κεφάλαια.

« Του όσιου πατρός ήμών 'Εφραίμ,

1. (φ. 5α) Περί άρετών και κακιών ».
2. (φ. 6α) « Περί φόβου ».
3. (φ. 6β) « Περί άφοβίας ».
4. (φ. 6β) « Περί αγάπης ».
5. (φ. 7β) « Περί τών μη έχόντων αγάπην ».
6. (φ. 7β) « Περί μακροθυμίας ».
7. (φ. 8α) « Περί του μη έχοντος μακροθυμίαν ».
8. (φ. 8β) « Περί ύπακοής ».
9. (φ. 9α) « Περί του μη έχοντος ύπακοήν ».
10. (φ. 9β) « Περί άοργησίας ».
11. (φ. 9β) « Περί όξυχολίας ».
12. (φ. 10α) « Περί προότητος ».
13. (φ. 11α) « Περί πονηρίας ».
14. (φ. 11β) « Περί αληθείας ».
15. (φ. 12α) « Περί ψεύδους ».
16. (φ. 12α) « Περί ύπακοής ».
17. (φ. 12β) « Περί άνυποταξίας και γογγυσμού ».
18. (φ. 13β) « Περί του μη έχειν φθόνον ή ζήλον ».
19. (φ. 14α) « Περί φθόνου και ζήλου ».
20. (φ. 14β) « Περί του μη είναι [τινά] λοιδορον ».

21. (φ. 15α) « Περί λοιδορίας και λοιδορων ».
22. (φ. 15β) « Περί έγκρατείας ».
23. (φ. 16β) « Περί άκρασίας ».
β' Λ ό γ ο ι.
24. (φ. 18α) « Έλεγχος αυτού και έξομολόγησις ».
25. (φ. 22α) « Του αυτού προς καθάρσειν ύπερηφανείας ».
26. (φ. 26β) « Του αυτού Λόγος κατανωκτικός ».
27. (φ. 37α) « Του αυτού Λόγος άσκητικός ».
28. (φ. 58β) « Του αυτού Λόγος άσκητικός κατά μίμησιν τών παροιμιών ».
29. (φ. 94β) « Του αυτού Λόγος προς διόρθωσιν τών έμπαδώς διαγόντων και τιμάς απαιτούντων ».
30. (φ. 100β) « Του αυτού έλεγχος αυτού και έξομολόγησις ».
31. (φ. 121α) « Του αυτού περι τών παθών ».
32. (φ. 123β) « Του αυτού περι μετανοίας ».
33. (φ. 128α) « Του αυτού περι κατανύξεως ».
34. (φ. 131β) « Του αυτού Λόγος κατανωκτικός ».
35. (φ. 133β) « Λόγος έτερος του αυτού [παραινετικός] ».
36. (φ. 137α) « Του αυτού Λόγος παραινετικός ».
37. (φ. 138α) « Του όσιου πατρός ήμών 'Εφραίμ λόγος εις πατέρα τελειωθέντας ».
'Επί της κάτω ώας : † ούτος ό λόγος και ό μετά τούτον αναγινώσκονται τώ Σαββάτω της Τυροφάγου †.
38. (φ. 141α) « Του αυτού λόγος έτερος εις πατέρα τελειωθέντας ».
'Επί της άνω ώας : † τη αυτη ήμέρα †.
39. (φ. 145α) « Έκ του αυτού λόγου τετρασύλλαβα ».
40. (φ. 145β) « Του αυτού έπτασύλλαβα ».
41. (φ. 146α) « Του αυτού περι φόβου ψυχής ».
42. (φ. 149α) « Του αυτού ειχή ».
43. (φ. 149β) « Του αυτού ύπομνηστικόν ήτοι παραινετική έπιστολή ».
44. (φ. 154α) « Του αυτού περι ψυχής, όταν πειράζεται υπό του έχθρου, πώς όφείλει μετά δακρύων τώ Θεώ προσεύχεσθαι ».
45. (φ. 158α) « Περί κρίσεως και κατανύξεως ».
46. (φ. 164α) « Του αυτού Λόγος περι ύπομνήης και μακροθυμίας ».
47. (φ. 169β) « Του αυτού περι πίστεως ».
48. (φ. 174α) « Διαθήκη του όσιου πατρός ήμών 'Εφραίμ ».

49. (φ. 186α) « Τού όσιου πατρός ήμών 'Εφραίμ λόγος περί μετανοίας ».

Είνα λίαν έκτεταμένος, περιλαμβάνει έν όλφ 35 φύλλα ό λόγος ούτος. 'Εν τή περιγραφή του κώδικος έχω ύπ' όψιν τήν έν 'Οξωνία έκδοσιν του 'Εφραίμ, τφ 1709. « Τά του όσιου Πατρός 'Εφραίμ του Σύρου προς τήν 'Ελλάδα μεταβληθέντα, e codicibus manuscriptorum Bodleianis » και μέχρι μέν του άρ. 43 περιέχονται και έν τή έκδόσει, κατά διάφορον όμως τάξιν και μετά τινων λεκτικών διαφορών (έξ ών καταφαίνεται ή ύπεροχή του ήμετέρου κώδικος, όστις προς τούτοις έχει και άρίστην όρθογραφίαν). άλλ' από του άρ. 44 έχομεν ούσιώδεις διαφοράς· ούτω ό 44ος λόγος ύπάρχει πλήρης ένταύθα, ένφ έν τή έκδόσει (ίδε σελ. ρλδ') μόνον ή άρχή (ήτοι τό 1/4 του όλου). 'Ο 45ος ύπάρχει επίσης πλήρης ένταύθα, ένφ έν τή έκδόσει τό ήμισυ (σελ. ονγ'), και τούτο μετά πολλών και ούσιωδών διαφορών, ήτοι μόνον έν άρχή συμφωνεί, έπειτα πραγματεύεται μέχρι τέλους περί μεταλήψεως· ό 46ος έν άρχή μόνον συμφωνεί, έίτα διαφώως πως προχωρεί μέχρι του « ίνα δι' ής όδοϋ θλίψω και πειρασμού και θανάτου αυτός διώδευσεν... » (σελ. νκζ ΛΕ'), έντεϋθεν μέχρι τέλους όλως άσυμφώως· και ό 48ος ήτοι ή Διαθήκη, έχει ούκ όλίγας διαφοράς· ό δέ 49ος δέν ύπάρχει έν τή έκδόσει· « δ ο σ ε ι τ α υ τ η » είναι δέ, ώς ειπομεν, ό μέγιστος πάντων κατά τήν έκτασιν. 'Αρχή : Καρπός πολύφορός έστιν ή μετάνοια, άγατητοί, ότι έκ παντός τρόπου προσφέρει έργον έναρτερον τέλος : ίνα επί τής άναστάσεως ήμās άποδέξηται τφ έλέει και τοις οικτιρμοίς και φιλανθρωπία του Κυρίου ήμών 'Ιησού Χριστού, ό ή δόξα και τό κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. 'Αμην. (1)

'Εν τέλει : † « εις τους 1677 έγινεν σεισμός φοβερότατος, ώστε έχάλασαν πολλά χορία και μάλιστα τά Βασιλικά έδδ εις τήν Θεσσαλονίκην και έγένησε και μία 'Ιουδέα ένα πεδί με δύο κεφαλās εις τήν Θεσσαλονίκην † » έκ τούτου εικάσμεν ότι ό κώδιξ προήλθεν έκ Θεσσαλονίκης.

8. Χαρ. 4 (0,31 X 0,21) XV. φ. 383.
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ (άκέφαλος).

Στάχσις θυροσίνη εφθαρημένη.

9. Χαρτ. 8 (0,227 X 0,160) XVI φ. 281.

'Ο κώδιξ ούτος είναι τιφρόδρωτος και δή έν άρχή και τφ τέλει (άκέρ. έλλ.π. κολ.).

(1) Νεωτέρα και πληρεστερα έκδοσις των του 'Εφραίμ είναι ή του **Asseman** : Opera omnia, quae exstant, graece, syriace et latine, in sex tomos distributa. Romae, 1732-1746, ών οι 3 τόμοι περιέχουσι τά έλληνιστί σωζόμενα. Ταύτην όμως δέν ήδυνήθην να συμβουλευθώ. Μετά τόν **Asseman** έφ' όσον οίδα ό 'Ιταλός καθηγητής **Mercati** από έτών άσχολεϊται εις τήν κριτικήν έκδοσιν των έργων του 'Εφραίμ, και όστις έξέδωκε μόνον τόν Α' τόμον έν ό αποδεικνύει μίαν σπουδαίαν θεωρίαν, ότι οι λόγοι του 'Εφραίμ ήσαν γεγραμμένοι έμμέτρως.

1. (φ. 1α) ... ειρηται λίαν με ήνόχλει ό λογισμός περί αυτής και έπόθουν πληροφορηθηναι τέλος : και άπλώς άνέμνησέ μοι πάντα όσα έώρακα τά περί του θαυμαστου εκείνου παραδείσου και τής βασιλείας των ουρανών, ής γένοιτο πάντας ήμās επιτυχεϊν χάριτι και φιλανθρωπία του Κυρίου ...

'Η θαυμασία αύτη διήγησις έξεδόθη τό πρώτον έν τή καθωμιλημένη υπό τόν τίτλον : « Σ τ ό μ α θ α ν ά τ ο υ ή νίκη κατά του διαβόλου. διβλίον ψυχωφελέστατον περιέχον τόν βιον και τήν πολιτείαν του έν άγίοις πατρός ήμών Β α σ ι λ ε ί ο υ του νέου και τινα θαύματα αυτού, συγγραφέν εις τήν 'Ελληνικήν διάλεκτον δι' αποκαλύψεως Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ του μαθητου αυτού, έρμηνευθέν δέ παρά 'Α θ α ν α σ ί ο υ 'Ι ε ρ ο μ ο ν ά χ ο υ του Κρητός, και έκδοθέν υπό Β. Π. Σ ε κ ο π ο υ ό λ ο υ . 'Εν Άπριλ 1873 ». 16 μικρ. σ. 40, ώστε έκ του κώδικος έλλείπουσι τά έν άρχή δύο φύλλα του έντύπου.

2. (φ. 50β) « Τού μακαριου 'Αμφιλοχίου προέδρου 'Ικονίου όμιλία περί μετανοίας, και ότι ού χρη άπογινώσκειν τής [εαυτών] σωτηρίας ».

'Οτι ό λόγος ούτος δέν είναι του 'Αμφιλοχίου 'Ικονίου βλ. **Fabric. Biblioth. gr. Vol. VIII p. 376. 377.** Harles έξεδόθη έν τφ **Thesaurus Asceticus (Tolosa 1683)** αλλά διάφορον έχων άρχήν υπό του Πέτρου **Possinus** σ. 255.

3. (φ. 80α) Τοϋ αϋτου « Λόγος περί άρετής παραινετικός, και ότι δεϊ έν νφ έχειν τόν θάνατον καθ' εκάστην, και εις τήν ματαιότητα του κόσμου ». 'Αρχ. 'Εκάστοτε οι άναγινώσκοντες τήν θεολογικήν τε και ψυχωφελή και θεόπνευστον ώραϊαν γραφήν ζωοποιουνται τφ πνεύματι· τέλ. : όπως κατά μικρόν λευκανθείσα ή καρδιά σου άνθήσει και βλαστήσει πίστιν, έλπίδα, άγάπην και πάντα τά έργα τής δικαιοσύνης έν τφ όνόματι τής υπεραρρήτου Τριάδος του πατρός...

'Ο λόγος ούτος είναι άνέκδοτος (ώς και οι κατωτέρω πάντες). 'Υπάρχει και έν τφ **Μαρκ. κώδ. Napian** 87,4 κατά τόν Κ ο ν τ ο γ ι ά ν ν η ν· είναι περιεργον ότι ό ιερός 'Αμφιλόχιος ούχ εύρηται έν τφ Εύρετηρίω της 'Ιστορίας της Βυζ. Λογοτεχνίας του **Krumbacher**, ώστε θεωρώ ένταύθα άνεκδότους τους λόγους τούτους του 'Αμφιλοχίου ακολουθών τή φιλολογία των Πατέρων της 'Εκκλησίας του Κοντογόνη οϋτε τό διβλίον του **K. Holl Amphilocheus von Ikonion (Tübingen und Leipzig 1904)** 6, άρ. 1 ήδυνήθην να συμβουλευθώ. Παρά **Migne** 39, σ. 35-131 οϋδεις των άσκητικών τούτων λόγων ύπάρχει.

4. (φ. 91β) Τοϋ αϋτου « Όμιλία περί διακρύων και περί τής ανωτάτης ύποστάσεως και θεολογία περί τής βασιλείας των ουρανών και... » άκέφαλος.

... και άρχαί άρχάς μεγάλων παρατάξεων έχουσαι· κύριοι γάρ των άλλων οϋτοι οι άγγελοι

τῆ τοῦ φωτός ἐκείνου τῶν ἀκτίνων χάριτι· τέλ. : καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν σὺν τοῖς ἀγαπήσασιν αὐτὸν ἀξίους ἀπεργάσθηται, ὅτι αὐτῷ πρέπει ἡ δόξα...

5. (φ. 95β) Τοῦ αὐτοῦ « Ὁμιλία ρηθεῖσα πρὸς τὸ κεκτῆσθαι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ πάντοτε καὶ τὸ ἀπαντέχειν (sic) ἐκάστην ὥραν τὸν θάνατον καὶ περὶ τῆς ἐσχάτης ἡμέρας καὶ ὥρας· καὶ εἰς τὸ : βλέπετε μὴ πλανηθῆτε ».

Ἄρχ. : Τοῦ παρακλήτου ἁγίου Πνεύματος δι' ἡμετέρων χειλέων εὐτελεστάτων πελότων προφανῶς κελαδοῦντος· τέλ. : ἵνα εὐρωμεν ἔλεος ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεως, καὶ μερίδα σχοίημεν μετὰ τῶν σωζομένων εὐαρεστησάντων ἐν Χριστῷ...

6. (φ. 113β) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος παραινετικὸς περὶ ἀρετῆς καὶ ὅτι δεῖ ἐν νῷ καθεκάστην τὸν θάνατον· καὶ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου ».

Ἄρχ. : Καλὸς ὁ βίος τῶν ἐναρέτων πάντοτε καθέστηκε· τερπνὴ ἢ τῶν ἀγωνιζομένων καταστάσις· τέλ. : ὅπως ὀφείποτε πιανθεῖς ἡδονῆς καὶ θείας πληροφορίας καὶ ἵνα δράμῃς ὀξέως εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὧ ἡ δόξα...

7. (φ. 117β) Τοῦ αὐτοῦ « Ὁμιλία ρηθεῖσα ἐκ προσώπου τῆς θεότητος, καὶ περὶ θεωρίας τῆς ἀπορρήτου αὐτοῦ δυνάμεως καὶ τοῦ κατοπτικῆ αὐτοῦ ὄψματος· λόγος τε περὶ κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως καὶ ὅτι ἐγὼ γινώσκω, φησί, δίκαιους καὶ ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεὸς καὶ τὸ πῶς πολιτεύεται ἕκαστος ».

Ἄρχ. : Φοβερὸς λόγος ὁ τῆς κρίσεως, ἀδελφοί, καὶ φοβικῆς ἀπειροῦ γέμων καὶ δεύλας καὶ ἐκστάσεως· τέλ. : τῷ μέλλοντι κτιζειν καὶ ἀνακαινίζειν τῆς γῆς ἀπάσης τὸ πρόσωπον τουτέστι περὶ τῶν ἀνθρώπων, ὧν ἀπ' αἰῶνος τὰ σώματα ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα...

8. (φ. 125β) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος περὶ κεκοιμημένων πιστῶν, καὶ περὶ ἀπίστων τῶν καταλυσάντων τὸν βίον ».

Ἄρχ. : Γέγραπται κατὰ τὴν πάλαι ἱστορίαν τῶν σοφῶν· ὅτι δίκαιοι, φησὶν, εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι· τέλ. : ὥσπερ καὶ ὁ Θεός, οὐ τοσοῦτον χαίρει ἐπὶ ἀναριθμήτοις δίκαιοις, ὅσον ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι αὐτῷ, καὶ προσερχομένῳ μετὰ πίστεως, ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα...

Ἐκδοσ. Amphilochii Iconiensis, Methodii Patrensis et Andreæ Cretensis Opera omnia, gr. et latine notis illustravit Francis. Combeficius. Paris 1644 fol.

9. (φ. 136β) « Τοῦ μακαρίου Εὐσεβίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας λόγος περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς ».

Ἄρχ. : Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆ.

10. (φ. 143α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος περὶ ἀγάπης καὶ μίσους ».

Ἄρχ. : Μιᾷ τῶν ἡμερῶν προσελθὼν ὁ Ἀλέξανδρος τῷ μακαρίῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἐπισκόπῳ.

11. (φ. 145β) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος περὶ ἀστρολογίας ».

Ἄρχ. : Ἡμερῶν διαγενομένων, προσελθὼν ὁ Ἀλέξανδρος τῷ μακαρίῳ Εὐσεβίῳ λέγει αὐτῷ.

12. (φ. 151α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος περὶ νεομηνίας καὶ σαββάτων ».

Ἄρχ. : Μιᾷ τῶν ἡμερῶν νεομηνίας οὕσης ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

13. (φ. 153α) Τοῦ αὐτοῦ « Περὶ τῶν ἀποθησκοπόντων εἰς τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου ».

Ἄρχ. : Μιᾷ σὺν τῶν ἡμερῶν ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ παρασυρθεὶς.

14. (φ. 156α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος περὶ τοῦ εὐχαριστεῖν τὸν Θεὸν τὸν ἀρρωστοῦντα ».

Ἄρχ. : Χρόνου πολλοῦ διελθόντος, ἐπαύσατο ὁ Ἀλέξανδρος μὴ εὐρῶν πρόφασιν.

15. (φ. 161α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος περὶ τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἐνδόξων μαρτύρων καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ».

Ἄρχ. : Μετὰ πολλὰς ἡμέρας μνεῖα ἁγίων μαρτύρων ἐπετελεῖται ἐν τῇ πόλει.

16. (φ. 165α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος περὶ ἐσθιάσεως ».

Ἄρχ. : Δεῦρο λοιπὸν περὶ τῆς ἐσθιάσεως διδάξω σε, πῶς ὀφείλης προσέρχεσθαι.

17. (φ. 167α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος περὶ νηστείας ». Ἐλλείπει τὸ τέλος. Ἄρχ. : Παραγνωμένης τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς τῶν νηστειῶν.

18. (φ. 186α) ἀκέφαλος... Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον· ποῖον ἔκτον μῆνα λέγει, ποῖον ; τέλ. : αὐτὸς γὰρ εἰσὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ἤ γένοιτο πάντα ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι...

Ἄπαντες οἱ λόγοι εὐρίσκονται παρὰ Migne, τόμ. 86, σ. 313-452.

19. (φ. 180β) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου « Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου... » Ἄρχ. : Δεῦτε φιλέοργοι καὶ τῆμερον.

20. (φ. 184β) « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ ἔνδον τοῦ Ὁρους τῆς Θράκης ἀσκήσαντος, [οὕσης ἐπέκεινα τῶν Χαιταίων] ».

Ἄρχ. : Δηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Σεραπίων ὁ ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ Αἰγύπτου λέγων, λέγων.

Τὸν βίον τοῦτον ἐξέδωκεν ὁ Κ. Δ ο υ κ ά κ η ς ἐν Συναξαριστῇ Μαρτίου (σελ. 55 - 62) καὶ Acta Sanct. Mart. III 778.

21. (φ. 195α) « Τοῦ μακαρίου Ἰακώβου, λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας Ἄννης ». Ἀρχ. : Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἦν Ἰωακείμ πλούσιος σφόδρα (βλ. 4, 1).

22. (φ. 199α) « Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν τελειν τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ μεγάλη καὶ καθολικὴ Ἐκκλησία ».

Ἀρχ. : Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου κατ' ἐκείνῳ τῷ καιρῷ συγχωρήσει Θεοῦ τὴν αὐτοκρατορικὴν διέποντος ἀρχὴν.

23. (φ. 215β) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου « λόγος εἰς τὰ Βαΐα ».

Ἀρχ. : Ὅτε ἤγγικεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

24. (φ. 220α) « Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Ἐλόγος Λεοντίου πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Ἰώβ ». Ἀρχ. : Ὡσπερ κανὼν παρατεθέντος τὸ στρεβλὸν τῶν ξύλων ἐλέγχεται. Τέλ. : οὐδέπω τὸ εὐαγγέλιον οὔτε ἐξεδίδετο, οὔτε ἐγράφετο, οὔτε συνετάττετο, οὔτε ἐδημοσιεύετο καὶ αὐτὴ προεκηρύττετο ὅπου ἐπλεόνασε ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν εἴη ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Συνήθως ὁ Λεόντιος οὗτος λέγεται Βυζάντιος· ὁ λόγος οὗτος παρὰ Migne, Patr. gr. 8, 1993 - 2004.

25. (φ. 226β) Ἐπιφανίου Κύπρου εἰς τὴν θεόσομον ταφήν...

Ἀρχ. : Τί τοῦτο ; σήμερον αἰγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῆ (βλ. ἀνωτ. 6, 16).

26. (φ. 245β) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου « Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα ». Ἀρχ. : Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιὰ καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει.

27. (φ. 250α) [Ἀδήλου] « Ἐκλογή ἐν ἐπιτόμῳ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν παλαιᾶς τε καὶ νέας διαθήκης, ἅμα λόγια ἁγίων καὶ ὁσίων πατέρων πάνυ σύντομοι καὶ ὠφέλιμοι » (κολοβός).

Ἀρχ. : Ἐπειδὴ περ φησὶν ἡ θεία γραφή : πρῶτον δεῖ πιστεῦειν εἰς Θεόν, ὅτι ἐστί. Τέλ. : ἐποίησας κακόν ; μνήσθητι, ἵνα ὁ δεσπότης σου

αὐτὸ λάθῃ· παραχώρησον τῷ δεσπότη σου· μή γὰρ οὕτω λέγεις...

28. (φ. 259α) [Ἀδήλου χρονικά] ἀκέφ. : « ... ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Ἡλιουπόλει τῇ κατὰ Μέμφιν, ἔτη γ' ὅτε Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία σὺν τῷ Ἰησοῦ· μετὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν, τῆς οἰκίσεως αὐτῶν τῆς Γαλιλαίας [οἰσσης], μέχρι τῆς τελευτῆς Ἀρχελάου ἔτη ιδ'· σὺν τῷ Ἀρχελάῳ τελευτᾷ καὶ Αἰγυσιος· ἔζησε γὰρ ἔτη πη'· ἐβασίλευσε γὰρ ἔτη νς'· καὶ ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ἀρχελάου μέχρι τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν ὑπὸ Ἰωάννου βαπτίσματος, ὁμοῦ ἔτη λ'· ἀπὸ δὲ τῆς τελευτῆς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ μέχρι τοῦ σωτηρίου πάθους μῆνες ἕξ· λγ' ἔτη γὰρ ἔζησεν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· τὰ λ' ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, τὰ δὲ λοιπὰ τρία ἔτη βαπτίζων ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· οὕτως καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν, λ' ἔτη ἐν τοῖς παιδικαῖς αὐτοῦ χρόνοις διήγε. Μετὰ δὲ τὸ βάπτισμα μέχρι τοῦ σωτηρίου πάθους ἔτη γ'· διὸ καὶ οἱ ἐν Νικαίᾳ τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ ἅγιοι πατέρες παρακαλεῦνται : πρὸ τριακονταετῶν μηδένα χειροτονεῖν πρεσβύτερον. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀνάληψεως μέχρι τῆς λιθοβολίας τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος ἔτη ζ'· ἀπὸ δὲ τῆς μαρτυρίας τοῦ ἁγ. Στεφάνου μέχρι τοῦ φανέντος τῷ Παύλῳ φωτὸς μῆνες ἕξ· ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Παύλου μέχρι τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (;) (φ. 258β) ἔτη γ' ὁμοῦ ἔτη μδ'· ἔζησε δὲ ἡ ἁγία Θεοτόκος ἐπὶ τῆς γῆς ἔτη νθ'· οὕτως : ἐν τῷ ναφ' ἔτη ιδ'· ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωσήφ μῆνας δ' καὶ εὐθύς εὐηγγελισθῆ ὑπὸ τοῦ Γαβριὴλ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κύριον ἡμῶν δεκεμβρίου μηνὸς κε', καὶ ἐπὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἔτη λγ'' καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἔζησε σὺν τοῖς μαθηταῖς ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωάννου τοῦ Ἐθαγγελιστοῦ ἔτη ια'· ὁμοῦ γίνονται τὰ ἔτη τῆς ἁγίας ζωῆς αὐτῆς ἔτη νθ'. Οὗτος δὲ ἐστὶν Ἰωάννης, ὃν ἠγάπα ὁ Κύριος καὶ παρθένος, ὅστις ἔμεινεν ἐν Ἱεροσολύμοις εἰς τὴν λεγομένην ἁγίαν Σιών μητέρα· αὕτη δὲ ἦν ἡ οἰκία αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔφυγον οἱ Ἀπόστολοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων· ἐκεῖ τοῖς μαθηταῖς ἐδῶκεν ὁ Κύριος τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ ἅγιον πνεῦμα· ἐκεῖ ἐπληροφόρησε τὸν ἅγιον Θωμᾶν, δείξας τοὺς τύπους τῶν ἤλων· ἐκεῖ ἠτοιμάσθη φαγεῖν τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν· ἐκεῖθεν ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν εἰς χωρίον Γεθσημανῆ· ἐκεῖ τὸ πρῶτον ἐτέλεσαν οἱ ἀπόστολοι Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόν· ἐπίσκοπον καὶ

ἐχειροτόνησαν υἱὸν τοῦ τέκτονος Ἰωσήφ· Ζεβεδαιῶς δὲ ὁ πατὴρ Ἰωάννου ἰδιοανακλιηρος λέγεται, τῶν δὲ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἀνδρῶν (φ. 259α) ὑπῆρχε πρῶτος· ὁ γὰρ Ἰωάννης μετὰ τὴν τελευταίαν Ζεβεδαιῶν, ἀπέδοτο τὴν κατὰ Γαλιλαίαν κτήσιν αὐτοῦ, καὶ ἐκτῆσατο ἐν Ἱεροσολύμοις· ἐκεῖ ἐδέξατο τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ μετὰ τὴν μετάστασιν αὐτῆς ἐν τῇ Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας ἐκοιμήθη.

« Καὶ ἀπὸ τοῦ σωτηρίου πάθους τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἀναστάσεως τε καὶ Ἀναλήψεως ἕως τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ Ἐλένης τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου Πατριάρχου καὶ Σιλβέστρου πάπα Ρώμης ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ ἔτη σκη' (γρ. κη') καὶ ἐπέκεινα. Καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Συνόδου ἕως τῆς δευτέρας ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἔτη νζ'· καὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας Συνόδου ἕως τῆς γ' ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ἔτη κθ'. Καὶ ἀπὸ τῆς γ' Συνόδου ἕως τῆς δ' ἐπὶ Μαρκιανοῦ βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ Πατριάρχου ἔτη μβ'. Καὶ ἀπὸ τῆς δ' Συνόδου ἕως τῆς ε' ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Εὐτυχίου Πατριάρχου ἔτη ξη'. Καὶ ἀπὸ τῆς ε' Συνόδου ἕως τῆς ς' ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως καὶ Σεργίου Πατριάρχου ἔτη ξγ'. Καὶ ἀπὸ τῆς ς' Συνόδου ἕως τῆς ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ Ταρασίου Πατριάρχου ἔτη ρνε'. Καὶ ἀπὸ τῆς ζ' Συνόδου ἕως τοῦ νῦν ἰνδικτιῶνος ιε : ἔτη ρη' (;) ».

φ. 259α. « Ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως τοῦ Χριστοῦ ἔτη πεντακισχίλια πεντακόσια καὶ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ἕως τοῦ νῦν ἰνδικτ. ιη' αφμη' γίνονται τὰ πάντα ς'χζζ' (γρ. ζμη').

29. (φ. 158β) [Ἀδήλου] « Κατάθεσις Ἰουδαίου ὁμολογήσαντος τὸν Κύριον ἡμῶν Χριστὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἶναι, καὶ τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἀχράντου Μαρίας, καὶ μετὰ τὸ γεννησάσθαι αὐτὴν πάλιν παρθένον μείναςαν ».

Ἀρχ. : Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου Ἰουστινιανοῦ γέγονεν ἀνθρωπὸς τις ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων Θεοδόσιος ὀνόματι αὐτῷ (κολοβ.).

30. φ. 263α) Διάφορα κεφάλαια ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ (ἀκέφ. καὶ κολοβόν).

10. Χαρι. 8 (0,20 X 0,14) XIV φ. 67.

Κώδιξ τλιφόρωτος ἀκέφαλος καὶ κολοβὸς γεγραμμένος διὰ κερῆς γραφῆς πρὸς τὰ ἄνω ἐξ ὑγρότητος ἢ γραφῆ σχεδὸν ἀπληείφθη.

1. (φ. 1α) [Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου] ὁμιλία περὶ μετανοίας καὶ ὅτι οὐ χρὴ ἀπογινώσκειν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας] ἀκέφαλος.

Ἀρχ. : μετὰ σπουδῆς ἀναστῆναι καὶ βαπτίζεσθαι τὸ παιδίον αὐτοῦ. Τέλ. : ὅπως δι' ἐπιμελείας καὶ καθαροῦ βίου καὶ θαυρέστου τὰ καλὰ συλλέξαντες καὶ ὠφέλημα εἰς τὴν ζωὴν ἐκείνην πορευθῶμεν τὴν ἀληκτον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ...

Ἡ ὁμιλία αὕτη ὑπάρχει πλήρης ἐν κώδ. 9 ἀρ. 2 καὶ ἐκεῖ εἶπομεν ὅτι δὲν εἶναι τοῦ Ἀμφιλοχίου καὶ πράγματι, διότι ἐνταῦθα πρὸς τὸ τέλος ἔχει δύο παραδείγματα περὶ νεοβαπτίστου βρέφους καὶ τοῦ ἐν πορνείᾳ τελευτήσαντος ἐλεήμονος, ἀπερ δὲν ἀπαντῶσιν ἐκεῖ πλὴν τούτου ἐνταῦθα περιληπτικώτερον ἐκφράζεται ὁ συγγραφεὺς, ἐκεῖ ἐπεκτείνεται ὥστε ὑπάρχουσι μεγάλα διαφοραί.

Ἐν τέλει :

† Τρόφα σώζου
σπουδάξε θησαύ-
ριζέ μοι ὅσον γαρ
ὄσον, ἢ τομὴ
τοῦ θανάτου †

2. (φ. 6β) « Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅτι δεῖ μνημονεύειν τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου κερ. ις' ».

(Εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ ὁ τοῦ κώδ. 9 ἀρ. 3 πρὸς ὃν παρουσιάζει πολλὰς διαφορὰς) ἔλλειπει δὲ τὸ τέλος.

3. (φ. 22α) Κεφάλαια διάφορα ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ (ἀκέφ.).

Ἐν φ. 27β. Στίχοι.

« Τὸ γλυκύπακρον ἐκροφῶν βίου μέλι
» τῆς τοῦ θανάτου πακρίας οἴκ αισθάνη.
» ἀλλ' ὄψε νήψας καὶ νοήσας τὴν πλάνην,
» ἀνθρῶπε φύγε τὸν ψυχόλεθρον βίον
» γῆν γὰρ ἄπασαν καὶ θάλασσαν ἂν δράμης,
» καὶ πάντα τῆς γῆς ἂν κερδήσεις τὸν πλοῦτον,
» τάφος σὲ καλύψει κἂν θέλῃς κἂν μὴ θέλῃς. »
Ἔτεροι στίχοι ἐν φ. 336.

« Μελίτης τρόπον ἀνθολογῶ σοι φίλε : ἐκ
» τοῦ νοητοῦ τῆς γραφῆς παραδείσου : με
» λιτοβρύτου ρήματα σωτηρίας : οὐς
» ἐνόησας μοι ὡς οὐράνιον δρόσον : καλλί
» στην προαίρεσιν χάριτι θείᾳ : κάμνε
» μέλι πράξεων τῶν ἡδυτάτων : καὶ
» φωτιστικὸν ὡσεὶ κηρίον βιον. » σ. 1.

Τὶ δηλοῖ ἢ τοιαυτὴ θέσις τῆς α' συλλαβῆς ἐκάστου στίχου δὲν ἠδυνήθηεν νὰ εὗρω νομίζω ὅτι εἶναι εἶδος κλιμακωτοῦ (βλ. Krumbacher ἐνθ' ἄνωτ. Β' σ. 255 καὶ 725).

4. (φ. 28β). Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν λόγων Ἀνα-

στασίῳ τοῦ Σιναΐτου, Χρυσοστόμου, Μαξίμου, Βασιλείου, Ἰσιδώρου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

5. (φ. 38α) « Π α ρ α ἴ ν ε σ ι ς π ρ ὸ ς θ α σ ἰ λ έ α κ ε φ. ι θ' .

Ἄρχ. : Τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντων θεία προνοία βασιλεύου καὶ αὐτὸς ἄνωθεν ὑπὸ τοῦ δόντος σοι τὸ βασίλειον ὑψημέδοντος Θεοῦ. Τέλ. : Ὡς ὠφελόν γε, καὶ σὺ Δέσποτα θεόσπεπτε, πειθήνιος τοῖς τοῦ Θεοῦ λόγοις ὠφθεις τὰ λυσιτελεῖ σοι συμβουλευούσιν, εὐτυχεστάτος τε γενήσῃ καὶ μακροχρόνιος τοῖς ἔστωσι τούτοις καὶ ρέουσι, τὰ δὲ αἰῶνος ἀγαθὰ σαυτῷ μνηστευόμενος... σεαυτῷ συνεξαγαγεῖν γυμνὸς γὰρ ἅπας βροτὸς γενόμενος γυμνὸς ἐκεῖ καὶ πορεύεται.¹

Στίχοι :

« Μόνιμον οὐδὲν ἢ Θεοῦ κληρὸς μόνος : δ
» τίς ἐχέφρων καὶ σοφὸς καὶ ὑψίνους, δρα
» μείν λαβέσθαι, τῆς δὲ τῆς εὐτυχίας : καὶ
» διεκφυγεῖν στεναγμούς ἀπεράντους.

6. (φ. 43α) « Κεφάλαιον κ' » Ἐ ρ ω τ ῆ σ ε ι ς καὶ ἀποκρίσεις περὶ διαφόρων ζητημάτων ἐκ τῆς θεολογίας, ἀστρονομίας καὶ φυσικῆς. Ἄρχ. : Ἐρωτ. Τί ἐστι Θεός ; Ἀπόκρ. Οὐσία ἀνάτιος, αἰτία πανακῆς πάσης αἰτίας καὶ φύσεως ὑπερούσιος.

Πῶς δεῖ πιστεῖν ; — Τί ἐστὶν οὐσία ; — Τί ἴδιον περὶ τῶν ὑποστάσεων τῆς θεότητος καὶ τί κοινόν ; — (ἔπονται ἕτεροι ἐρωτήσεις περὶ τῶν ὑποστάσεων) — Τί ἐστὶν αἰών ; — Τί ἐστὶν ἄγγελος ; — Πόσα τάγματα τῶν ἀγγέλων εἰσὶν ; — Τί ἐστὶν ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες ; — Ἄρα ἀληθεύει ἡ ἀστρονομία ; — Τίνος χάριν ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὕδατα ; — Πόσαι ὥραι καὶ τροπαὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ ; — Ἄρα οἱ φωστῆρες κινητοὶ εἰσὶν ἢ ἀκίνητοι ; — Ποῖαι εἰσὶν αἱ θάλασσαι, αἱ διάφοροι ; — Πόθεν αἱ ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ οἱ κεραυνοὶ ἀποτελοῦνται ; — Ἡ χιών καὶ ἡ χάλαζα πόθεν συνίστανται ; — Πόθεν αἱ πηγαὶ καὶ τὰ θερμὰ ὕδατα ; — Πόθεν ἡ τῶν ἀστέρων χύσις αἰφνηδίως καὶ μετάβασις ; — Ὁ παράδεισος ποταπὸς ἐστὶν ; — Πόθεν τὰ σώματα ; — Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ; — Τί ἐστὶ ψυχὴ ; — Ψυχὴ εἰσι αἱ ἡδοναὶ ἢ σωματικαί ; — Ἐάν τις σὺ προθύμως ἀλλὰ διαζόμενος δώσει ἐλεημοσύνην ἔχει μισθὸν ἢ οὐ ; —

1. Τὸν Παρανετικὸν τοῦτον μετὰ τῶν ποιημάτων τοῦ κώδικος ἀπὸ ἐτῶν παρασκευάσας ἔχω ἔτοιμον πρὸς ἔκδοσιν, ἐνθα ὁ ἀναγνώστης γνώσεται τίς ὁ γραφεὺς τοῦ κώδικος τούτου Μανουὴλ δοῦκας δισπάτος ὁ Ἀπόκρυφος, ὃν οὐδεὶς ἀναφέρει ὡς συγγραφέα.

Πόσον ἄρα μέτρον τῶν ἰδίων χρημάτων ὀφείλει προσφέρειν τις τῷ Θεῷ ; — Τίνα μισθὸν ἔχει ἢ ἐν καιρῷ θανάτου γινομένη ἐλεημοσύνη ; — Ποῖον κρεῖττον ἀναλίσκειν εἰς ἐλεημοσύνην ; εἰς λειτουργίας, ἢ εἰς τὸ ἅγιον ἔλαιον ; Τινὲς ἐπὶ χρόνον ἀποκόπτοντες (sic) τῆς ἁμαρτίας καὶ μετανοοῦντες, πάλιν σκελιζόμενοι καὶ πίπτοντες, ἀπογινώσκουσιν ἑαυτῶν. — Ἐάν τις φιλαμασγήμων μετανοήσας συνθήκας δώῃ Θεῷ μηκέτι ἁμαρτῆσαι, εἶτα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τελευτήσῃ, τί χρὴ λογίζεσθαι περὶ αὐτοῦ ; — Ἄρα γνωρίσωμεν ἀλλήλους ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ; — Τί ἐρμηνεύεται τὸ ἀλληλούϊα ;

Ἐν τέλει (φ. 55α) « Ἰστέον ὡς κβ' βιβλία εἰσὶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης, κατὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἐβραϊδος φωνῆς κβ' γὰρ στοιχεῖα ἔχουσιν, ἐξ ὧν διπλοῦνται ε' τὸ χάφ, τὸ μέμ, τὸ νού, τὸ φὶ καὶ τὸ σαδί· διὸ καὶ αἱ βίβλοι κβ' μὲν ἀριθμοῦνται, κς' δὲ εὐρίσκονται, διὰ τὸ ε' ἐξ αὐτῶν διπλοῦσθαι. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι κρεῖσσον σβεσθηναὶ τὸν ἥλιον καὶ μὴ φαίνειν ἐν τῷ κόσμῳ, ἢ ἀργῆσαι τὸ ψάλτρι (sic = ψαλτήριον) τοῦ μὴ ψάλλεσθαι· πολλὰ γὰρ φοβοῦνται τοῦτο οἱ δαίμονες, παρὰ πᾶσαν ἐτέραν γράφην ». Νεωτέρα χειρὶ ἐγράφθησαν διὰ κιννάβαρεως ἐν ἐνὶ στίχῳ λέξεις τινές, ἀσυνας ἐτέρα χειρὶ δὲ ἀντιθέτων γραμμῶν κατέστησε ἀκατανοήτους.

Οὐδεμία τούτων τῶν ἐρωτήσεων περιέχεται οὔτε ἐν ταῖς οὗτε Σιναΐτου Ἄναστασιος ταῖς πολλαῖς ἐκδοθεῖσαις οὔτε Μιῆτον ἐν ταῖς τοῦ Θεοδοδώρου Κόρυου ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Α. Π. Κεραμέως ἐν Πητρούπολει τῷ 1895 τυπωθείσαις. Περὶ τοιούτων ἀστρονομικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ὑποθέσεων ἔγραψεν ὁ Θ. Μετοχίτης ἐπὶ Ἀνδρονίκου Β' τοῦ Παλαιολόγου Σάβα Μεσ. Βιβλ. σελ. ρια', τόμ. Α'.

7. (φ. 55β) ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ καὶ ΣΤΙΧΟΙ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΣΤΙΧΟΙ

† Σὸς εἰμὶ τίμει σὸ σ
ὁ βιβλίον σοι τοῦτ ο
συνθεῖς ἅμα καὶ γράψα
εἰκὼν Θεοῦ πάντιμ
ἰλαρὲ τῷ βλέμματι
μιμητὰ τοῦ Ἀδραάμ
Ἰωσήφ τῷ σώφρονι
τῷ φυγοσοδόμῳ Λώτ
ἰδοῦ προσάγω δὴ σοι
μῦθρον καθὼς Μαριάμ
Ἰησοῦ τῷ Σωτῆρι
ἐμοῖς λόγοις τιμῶν σε
σὺ δ' ἀντίδος σὰς εὐχὰς
οὐ κρεῖττον οὐδὲν ἄλλο
σὸς εἰμὶ τίμει σὸ σ. †

Τοιοῦτόν τι ποίημα ἐδημοσιεύθη ἐν « Γρηγ. Παλαμᾶ » Τόμ. Α' (1917) σ. 756 ἐκ κώδ. Λαύ-

ρας Θ 1 φ. 167 λαμβικόν μετ' ἀκροτελεύτων ὑ-
πὸ τοῦ σεβ. ἀγίου πρώην Λεοντοπόδω-
ως κ. Σωφρονίου Εὐστρατιάδου.

Ἀπέναντι τῶν στίχων κατὰ μήκος ἐπὶ τῆς ἐσωτε-
ρικῆς ὄσας ὑπάρχει τῆς αὐτῆς χειρὸς σημειώσεις, ἧτις
ἀπεσβέσθη διὰ μέλανος χρώματος πλὴν τῆς χρονο-
λογίας· διὰ πολλοῦ κόπου κατώρθωσα νὰ ἀναγνώσω
τὰ ἀμυδροῦς διακρινόμενα μέρη ἢ σπουδαία αὐτῆ ση-
μειώσεις, δι' ἧς ἀσφαλῶς μανθάνομεν τὸν συγγραφεῖα.
ἔχει οὕτω : † Τῷ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἐ-
ξωκς' (= 1818) ἔτος α' Ἰνδικτιῶνος
α' (τὸ ἔτος γεννήσεως ἐνταῦθα
λαμβάνεται ὡς πρῶτον), ἐτέχθη
ὁ υἱὸς τοῦ παρακοιμωμένου Ἀλε-
ξίου δοῦκα τοῦ Ἀποκαύκου Μανου-
ήλ δοῦκα δισύπατος Ἀπόκαυκος
(;) ὅστις (δυσανάγνωστος ἢ λέξις) ταύτην
τὴν δὶ β λ ο ν †.

ΕΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ :

8. (φ. 56α).

- « [Τ]ὴν νῆσον οἰκῶν ὡς ἐξαιρετον τάχα (1)
- » [Ἀ]μαρτιῶν πλήθεις ἀναριθμήτοις
[Κἄν] πλουτοφύτων θεοπνεύστων λόγων
[Κἄν] ἀγροχῶς κεφαλαίων εἰκάδα.
- » Ὡς σὴν ζημίαν τιμῶν ἀπωθουμένων,
- » Ὁ δομέστικος ἄθλιος ρερωτωμένος,
- » Ἀγνωσίας γνώσεως πλουτοποιία.
- » Καὶ περὶ ἐμοῦ λέγεται τοῦ ἀρχείου
- » Ἰλάσθητι, Κύριε, τῷ γεγραφῶτι

*Ἐτερος στίχος μεγαλύτεροις γράμμασι διὰ νι-
ναβάρεως γεγραμμένος, ὅστις ὁμοίως νεώτερον χειρὶ
δὲ ἀντιθέτων γραμμῶν κατέστη δυσανάγνωστος· ἐγὼ
ἀνέγνω οὕτω : « Τοῦ παρακουμένου τὸν υἱόν ».

ΕΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ :

- « Ἐὰ τὰς πολλὰς, ὦ φίλε, δέλτους δίβλους,
- » Τρόφα ἐκ μᾶς τῆς δὲ τῶν ὄλων χαίρων,
- » Θεῖαν γνῶσιν ἄφθονον σωτηριώδη.
- » Πλούτω γέροντι μὴ προστιθεῖς καρδίαν.
- » Ἴδε θησαυρὸς οὐρανοπλουτοφόρος.
- » Ἐν ᾧ καρδίαν ἔχων ἠσχολημένην,
- » Οὐ κόσμον ὄλον ψυχολαβῶς κερδήσεις,
- » Ἄλλ' ἀξήμιον ψυχικὴν σωτηρίαν.
- » Τί σοι καὶ κόσμον (γρ. κόσμος), φίλτατε, λυομένην
- » Τί σοι καὶ δίου πολυταράχῃ τήρῃ,
- » Ἴδού σοι δίβλος θησαυροπλουτοδότις.
- » Εὐρὲ δι' αὐτῆς θεογνωσίας τρόπον,
- » Τὸ πολλοῖς ποθοῦμενον τὴν σωτηρίαν
- » Καὶ βασιλείας οὐρανῶν εὐτυχίαν,
- » Ἦς ὀλίγοι νήφοντες καταξιῶνται.

† Προστάξαντι καὶ γράψαντι. Χριστέ μου, σῶσον
Μάνου ἢ λ Δοῦκα δισυπάτω τῷ ἀπο-
καύκω φ †.

9. (φ. 56β) « Γνώμαι κατ' ἐκλογὴν ἐκ τοῦ
Δημοκρίτου καὶ Ἐπικτίτου καὶ
ἐτέρων φιλοσόφων ».

(1). Νῆσος ἔξαρετος κατὰ τὴν ἐποχὴν
ταύτην ἐθεωρεῖτο ἢ Πελοπόννησος (βλ. Krumbacher
'Ἱστορ. Βυζ. Λογοτ. Β' σ. 169).

(Προβλ. Christ 'Ἱστορ. τῆς Βυζ. Λογοτεχνίας (Βι-
βλιοθ. Μαρσαλῆ Β' 724 ὡς καὶ Κῶδ. Athous 3816,
60).

« Περὶ ἀρετῆς, περὶ ἀρχῆς, περὶ ἐξουσίας,
περὶ ἀρχόντων, περὶ ἀληθείας, περὶ βίου, περὶ
ζωῆς, περὶ πόλεως, περὶ γερόντων, περὶ γλώσ-
σης, περὶ δόξης, περὶ ἐλεημοσύνης, περὶ φιλαν-
θρωπίας ».

Ἄρχ. : Παντός ἀγαθοῦ θησαύρισμα ὑπάρχει
ἢ ἀρετῆ.

10. (φ. 66β) « [ἀρχὴ στίχων] κατὰ ἀλφά-
βητον » (κολ.).

» Ἀρχὴν νόμιζε [τὸ] τὸν Θεὸν φοβεῖσθαι :
[ἄνδρῶν
» δικαίων ἔσω εἰς σωτηρίαν : ἄνθρωπος ὧν
» μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης ἃ .. ντα-
» τα θεῖ φρονεῖν τὰ ἀνθρώπινα ... (ἐξέπεσον
[ἢ συνέχαια].

11. (φ. 68β) « Ἐτερος λόγος σημαίνει ὅτι
πολλοὶ τῶν ἔξωθεν ἀρχαίων συγγραφέων μαρ-
τυροῦσι τῇ ἀρχαιότητι τῶν θείων γραφῶν, τῶν
διὰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν εἰρημένων, καὶ
ὅτι ὕστερον πάντων οἱ Ἕλληγες φαίνονται με-
μαθηκότες καὶ γράμματα, καὶ περὶ τῶν θείων
γραφῶν ἐρριζομένην ἔχοντες τὴν ἀπιστείαν (κο-
λοβός).

(Προβλ. Ἀριστόβουλον, Φίλων, Ἰώσηπον καὶ τοὺς
'Απολογητάς).

Ἄρχ. : Ἐν τοῖς Χαλδαϊκοῖς γράμμασι Βη-
ρώσου καὶ ἐτέρων τινῶν γέγραπται οὕτως. (με-
τὰ ὀλίγας σειρὰς διακόπτεται ὁ λόγος).

12. (φ. 67α) Λόγος ἀκέφαλος καὶ κολο-
βός. (Περὶ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ).

13. (φ. 68α) Ἐτερος λόγος ἀκέφ. τέλος :
ἔχει δὲ ἡ γῆ ἐκείνη καὶ τὸν πάξιον (sic) λίθον
καὶ τὸν ἀνθρακα καὶ τὸν ἱασπιν σαφέστερον ἢ
θεῖα γραφὴ διηγεῖται τὰ πράγματα, καθὼς καὶ
πᾶσα ἡ πραγματεία δηλοῖ (ἀνωτέρω γίνεται λό-
γος περὶ τῶν ἐλεφάντων τῆς Ἰνδικῆς).

Ὁ φιλολογικὸς οὗτος κῶδιξ προσηλώθη εἰς τὴν
βιβλιοθήκην τοῦ Κυριακοῦ παρὰ τοῦ γέροντος Θεοφά-
νου καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου τῶν μονα-
χῶν ἐκ τῆς καλύβης τοῦ ἀγίου Εὐσταθίου· αἰωνία ἡ
μνήμη.

11. Χαρτ. 8 μικρ. (0, 21 X 0,15) XIV - XV
φ. 321.

Ὁ κῶδιξ (ἀκέφ. ἑλλ. κολ.) εἶναι συμπλήμα ἐκ
διαφόρων κωδίκων ἀνευ ἀρχῆς καὶ τέλους, ὅθεν καὶ
ἀνεπγράφων ἔργων ἀνηκόντων δὲ πάντων εἰς τὸν
αὐτὸν αἰῶνα. Ὅθεν ἔχομεν ἐπὶ διαφόρου χρότου τεσ-
σάρων εἰδῶν γραφῆν τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος· ὑπῆρχεν δ-
μως πολλὴ ἐν τῷ κῶδικι ἀταξία φύλλα μὲν ἕνα ἦσαν

έσορπισμένα, άλλα δὲ συνεσταχωμένα διουδῆτατα ταῦτα πάντα ἐτέθησαν ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ, καὶ ἐν ἀρχῇ ἐκάστον τμήματος ἐτέθη τοῦ συγγραφέως τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἐπιγραφή· ἰδιαιτέρως δὲ ἐπεμελήθη τούτου τοῦ κώδικος, οὐ μόνον διότι ἔχει σειράν λόγων ἀνεκδότων ἐν πρωτοτύπῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀρίστην δομογραφίαν καὶ τὰς πολλὰς βραχυγραφίας.

1. (φ. 1α) [Δ ω ρ ο θ έ ο υ ' Α ρ χ ι μ α ν δ ρ ί τ ο υ , Λ ό γ ο ι] ἀκέφ. 'Αρχ. : Μυρίων ταλάντων καὶ ἀράτων τιμωριῶν, πάντα ... αἱ ψυχὰι τῶν ἐνταῦθα, καθὼς λέγουσιν οἱ πατέρες, καὶ λόγων καὶ ἔργων καὶ ἐνθυμήσεων οὐδενὸς τούτων δύναται ἐπιλαθέσθαι τότε. Τέλ. : χρεία οὖν κόπον καὶ φροντίδος πολλῆς καὶ τοῦ δέσθαι τοῦ Θεοῦ διαπαντός, ἵνα αὐτὸς σκεπάσῃ καὶ διασώσῃ ἡμᾶς τῇ ἀγαθότητι αὐτοῦ εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου ὀνόματος αὐτοῦ.

2. (φ. 5α) « Λ ό γ ο ς ι γ ' , Π ε ρ ῖ τ ο ῦ ἀ τ α ρ α χ ω ς καὶ εὐχαρίστως ὑποφέρειν τοὺς πειρασμούς ». 'Αρχ. : Καλῶς εἶπεν ὁ ἄββᾶς Π α ι μ ῆ ν , ὅτι τὸ σημεῖον τοῦ μοναχοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς φαίνεται· τέλ. : καὶ ὁ Θεὸς βλέπων τὴν προαίρεσιν ἡμῶν καὶ τὴν ταπεινώσιν καὶ τὴν συντριβὴν παρέχει ἡμῖν χεῖρα καὶ ποιεῖ μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀμήν.

3. (φ. 13β) « Λ ό γ ο ς ι β ' Π ε ρ ῖ φ ό β ο υ μ ε λ λ ο ῦ ς κ ο λ ά σ ε ω ς καὶ ὅτι χρῆ τὸν μέλλοντα σωθῆναι μηδέποτε ἀμεριμνᾶν τῆς ἰδίας σωτηρίας ». 'Αρχ. : 'Εν τῷ ἀλγείν με τοὺς πόδας καὶ ἀσθνεῖν ἐξ αὐτῶν τινὲς τῶν ἐλθόντων ἐπισκέψασθαι με ἀδελφῶν ἡρώτων· τέλ. : ἵνα ποιήσῃ μετὰ τῆς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλεος καὶ σκεπάσῃ ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ.

4. (φ. 16β) « Λ ό γ ο ς ι δ ' , Π ε ρ ῖ ο ἰ κ ο δ ο μ ῆ ς καὶ ἀρμολογίας τῶν τῆς ψυχῆς ἀρετῶν ». 'Αρχ. : 'Ἡ γραφή λέγει περὶ ἐκείνων τῶν μαϊῶν, αἵτινες ἐξωογόνουν τὰ ἄρσена τῶν Ἰσραηλιτῶν· τέλ. : ἵνα μὴ γένωνται ἡμῖν εἰς κρίμα οἱ λόγοι οὗτοι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

5. (φ. 21β) « Λ ό γ ο ς ι ε ' , Π ε ρ ῖ τ ῶ ν ἀ γ ῖ ω ν ν η σ τ ε ῖ ῶ ν ». 'Αρχ. : 'Εν τῷ νόμῳ προσέταξεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἵνα καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀποδεκατώσιν ὅσα κτήσονται· τέλ. : οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς νίκης ἧς ἐνίκησεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἧς ἐνίκησαμεν καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ εὐχαῖς πάντων τῶν ἀγίων· ἀμήν.

6. (φ. 24β) « Λ ό γ ο ς ι ς ' , Τ ο ῦ α ὑ τ ο ῦ ρ ῆ μ α τ α δ ῖ ἄ φ ο ρ α ἐν συντόμῳ ». 'Αρχ. : 'Ο ἄββᾶς Δ ω ρ ο θ έ ο ς ἔλεγεν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι τὸν ἔχοντα ἰδίαν σύνεσιν ἢ ἴδιον λογισμόν ὑποταγῆναι· τέλ. : ἔτι δὲ καὶ δύναμιν εἰς τὸ κατὰρτισθῆναι πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

7. (φ. 26β) « Λ ό γ ο ς ι η ' , Π ε ρ ῖ τ ο ῦ ἄ β β ᾶ Δ ο σ ι θ έ ο υ ». 'Αρχ. : ὁ Δωροθέος τὸν μονήρη βίον σὺν Θεῷ ἀσπασάμενος εἰς τὸ τοῦ ἄββᾶ Σ ε ρ ῖ δ ο υ κοινόβιον ἀνεχώρησεν· τέλ. : διὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τὴν ὑπακοὴν καὶ κόψαι τὸ ἴδιον θέλημα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὃ ἡ δόξα ...

8. (φ. 32β) « Λ ό γ ο ς ι η ' Π α ρ α ῖ ν ε ῖ ς π ρ ό ς τ ῖ ν α ς κ ε λ λ ι ώ τ α ς ». 'Αρχ. : Λέγουσιν οἱ πατέρες, ὅτι τὸ καθίσαι εἰς τὸ κελλίον ἡμῖσιν ἐστι· τέλ. : τὸ γὰρ μὴ εἰδέναι τὴν κακίαν τοῦ πλησίον τίκει ἀγαθότητα σὺν Θεῷ εὐαρεστεῖται ὁ Θεός, ὃ ἡ δόξα ...

9. (φ. 35β) « Λ ό γ ο ς ι θ ' Τ ο ῦ α ὑ τ ο ῦ ἄ β β ᾶ Δ ω ρ ο θ έ ο υ π ρ ό ς τ ὸ ν μ έ γ α ν γ έ ρ ο ν τ α τ ὸ ν ἅ γ ι ο ν Β α ρ σ α ν ο ὕ φ ρ ι ο ν , καὶ π ρ ό ς τ ὸ ν α ὑ τ ο ῦ μ α θ η τ ῆ ν τ ὸ ν ἄ β β ᾶ ν Ἰ ω ά ν ν η ν τ ὸ ν ἐ π ι κ λ η θ έ ν τ α π ρ ο φ ῆ τ η ν διὰ τὸ διορατικὸν χάρισμα, ὃ εἶχε παρὰ Θεοῦ εἰς ἐρωταποκρίσιν. » 'Αρχ. : Οὗτος ὁ μακάριος ὄντως ἀββᾶς Δωροθέος.

(Ὁ λόγος διακόπτεται καὶ συνέχεται ἐν φ. 65α).

10. (φ. 36α) Διάφορα κεφάλαια ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

(Τὰ παρεμβληθέντα φύλλα εἶναι γεγραμμένα διὰ νεωτέρας χειρὸς).

11. (φ. 48α) ἀκέφ. 'Αρχ. : « ... πού τῆς νήψεως τὰ τῆς καθόλου θεωρίας μυστήρια, οὐποτε πιστεύετε σαθραῖς ἀκοαῖς βρονταῖς ἤχον· τέλ. : θαυμάζει δὲ καὶ ὁ πρῶτος Ἀδάμ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκεῖνη ὁρῶν μεγάλα καὶ θαυμάσια, πῶς ἀπ' αὐτοῦ καὶ τῆς ὁμοζύγου αὐτοῦ ἔθνη τῆλικαῦτα καὶ πληθος γενεῶν προήχθη, πλείονα δὲ θαυμάσει τὸν δημιουργὸν Θεόν, πῶς ἀπὸ μιᾶς φύσεως ταῦτα γενέσθαι ὠκονόμησεν ».

12. (φ. 51α) « Τ ο ῦ ὁ σ ῖ ο υ π α τ ρ ὸ ς ἡ μ ῶ ν Μ ά ρ κ ο υ [τ ο ῦ Ἐ ρ η μ ῖ τ ο υ] , ἐ π ἰ σ τ ο λ ῆ π ρ ό ς Ν ι κ ό λ α ο ν ἀ γ α π η τ ὸ ν α ὑ τ ο ῦ ». 'Αρχ. : Ἐπειδὴ περ πρώην πολὺς ἦν φροντίζων περὶ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας καὶ πολλὴν ἔχων μέριμναν περὶ τῆς κατὰ Θεὸν ζωῆς· τέλ. : οἱ οὖν θεοφιλεῖς καὶ θεβαιόπιστοι ἐπὶ τὰς περιεκτικὰς ἐντολὰς μᾶλλον ἑαυτοὺς θιάζουσιν, ἐπὶ τῷ ταύτας φυλάξαι ...

(Κολοβὸς ὁ λόγος· τὰ τρία τελευταῖα φύλλα ὑπῆρχον προσκεκολλημένα ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος). Ἡ ἐπιστολὴ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Φιλοκαλία τῶν Πατέρων, ἐκδ. β' Ἀθηνῶν, Τόμ. Α' (1893) σ. 73-81).

13. (φ. 65α) (συνέχεια τοῦ ἀνωτέρω διακοπέντος λόγου τοῦ Δωροθέου)· τέλ. : περὶ δὲ τῆς αἰσχύνης, ἐννοοῦ τὴν πάνδημον ἐπὶ τοῦ Κυρίου μέλλουσαν ἔσεσθαι τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ τὴν πρὸς καιρὸν ἀντ' οὐδενὸς ἤγησαι,

14. (φ. 68α) « Λόγος κ' Πρὸς τὸν ἔχοντα τὴν διακονίαν τοῦ κελλαρίου. Ἄρχ. : Εἰ θυμῷ καὶ μνησικαχία περιπίπτειν οὐ θέλεις· τέλ. : καὶ ὁ ἀπόστολος λέγει δοξάσωμεν οὖν τὸν Θεὸν ἡμῶν νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Ὁ συγγραφεὺς τῶν λόγων τούτων Ἀρχιμανδρίτης Ἡ' Ἀββᾶς Δωροθέος δὲν πρέπει νὰ συγχέται πρὸς τὸν κατὰ δύο σχεδὸν αἰῶνας ἀρχαιότερον Ἀββᾶν Δωροθέον καὶ ὅστις ἀναφέρεται καὶ ἐν τῷ Λαυσαϊκῷ (ἐν σελ. 68, ἔκδ. Βενετίας, 1852), ἀπέθανε δὲ κατὰ τὸ 400' ἐνφ' ὃ Ἀρχιμανδρίτης τῷ 596. Ἐκδοσιν τῶν ἀπάντων τοῦ Δωροθέου ἐποιήσατο ὁ Migne « Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου διδασκαλία ψυχωφελεῖς διάφοροι » (Patrolog. graecae, τ. 88, σ. 1612-1836). Ἐκ τούτων. 20 « Κατανυκτικοὶ λόγοι » ἐξεδόθησαν ἐν μεταφράσει ὑπὸ τῆς ἐν Ἀγ. Ὁρει Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν Κων. πόλει 1871· οἱ ἐν τῷ κώδικι περιλαμβανόμενοι λόγοι ὑπάρχουσι καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Migne, ὑπάρχουσιν ὅμως λεκτικαὶ διαφοραὶ· ἐπίσης καὶ αἱ κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 16 ἐρμηνεῖαι ».

15. (φ. 70α) « Λόγος κα' Τοῦ Ἀββᾶ Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου πρὸς πᾶσαν Λεόντιον περὶ τῶν κατὰ τὴν σκήτην πατέρων ». Ἄρχ. : Τὸ χρέος ὅπερ ἐπηγγελιάμην τῷ μακαριωτάτῳ πάτρι Κάστορι· τέλ. : καὶ ἀμερίμωτος καὶ ἀπερισπάστως εὐχέσθαι καὶ ἡ τοιαύτη ἐλεημοσύνη εὐπρόσδεκτος παρὰ τῷ Θεῷ, ὃ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ ...

Ὁ παρῶν λόγος ὑπάρχει ἐν τῇ Φιλοκαλία (ἔκδ. α', 1782, ἐν σελ. 77-87) ἀλλ' ἀπευθύνεται « πρὸς Λεόντιον ἠγουμένον » καὶ μέχρι μὲν σελ. 84 : « καὶ ὅπως τὴν ἀρετὴν ταύτην ἀκριβέστερον καὶ ἀπὸ παραδείγματος μάθητε· ἐντεῦθεν ὁ κώδιξ ἀπὸ φ. 78α ἔχει ἄλλα παραδείγματα ἀπὸ τοῦ : ἤλθε πρὸς τὸν ἀββᾶν Παλλάδιον ὁ ἄρχων » μέχρι τέλους.

16. (φ. 80β) « Λόγος κβ' [Δωροθέου Ἀρχιμανδρίτου] Ἐρμηνεῖαι τινῶν ρητῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ψαλλομένων μετὰ τρόπου εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα ». Ἄρχ. : Ἡδέως ἐλάουν ὑμῖν ὄλγια περὶ τῶν ψαλμῶν, ὧν ψάλλομεν· τέλ. : ὁ Θεὸς ὁ φιλάνθρωπος ἐλεῆσαι ἡμᾶς καὶ δώῃ ἡμῖν νῆψιν τοῦ συνιέναι καὶ βοηθεῖν ἑαυτοῖς, ἵνα εὐρωμεν μικρὸν ἔλεος.

17. (φ. 83β) « Τοῦ αὐτοῦ Ἐρμηνεῖαι τινῶν [ρητῶν] τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ψαλλομένων εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας, ὥραϊα ». Ἄρχ. : Διὰ τοῦτο καλὸν ἐστὶ τὸ ψάλλειν ἐκ τῶν λόγων τῶν θεοφόρων πατέρων· τέλ. : καὶ οὕτως δυνασόμεθα διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας καὶ αὐτῆς τῆς εἰσόδου τοῦ παραδείσου τυχεῖν εὐχαῖς πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ· ἀμήν.

Δι' ὀλίγον νεωτέρας χειρὸς : † τέλος τοῦ βιβλίου τοῦ ἁγίου Δωροθέου μετὰ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ †.

18. (φ. 87α) « Τοῦ ἱερωτάτου Μητροπολί-

του Ἡρακλείας κυρίου Νικήτα ἐξήγησις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἰωβ συλλεγεῖσα ἀπὸ διαφόρων πατέρων ὑπομνήματα εἰς τὸν Ἰωβ » ἐπὶ τῆς ὡσας : † ἀρχὴ τοῦ Ἰωβ †, Ἄρχ. : Ὑπόθεσις ἡμῖν καὶ σκοπὸς τοῦ λόγου ἡ τῆς βίβλου τοῦ πολυάθλου Ἰωβ ἀνάπτυξις· τέλ. : καὶ προθεωρεῖται χρηστὸν καθ' ἕκαστον κεφάλαιον † τέλος τοῦ ... ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ †.

Ταῦτα ἐν τῇ Πατρολογία τοῦ Migne δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλ' εἰς ἰδίαν ἐκδοσιν : Σειρὰ εἰς τὸν μακάριον Ἰωβ συλλεχθεῖσα παρὰ Νικήτα κτλ. νεωστὶ μετατυπωθεῖσα σπουδῆ καὶ δαπάνῃ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν Ἰωάννου Μαρμαροπούρη καὶ μετ' ἀκριβοῦς ἐπιμελείας διορθωθεῖσα παρὰ Γεωργίου Χρυσόφου τοῦ ἐξ Εὐρίπου κτλ. Ἐνετίησαν 1792. Ὁ κώδιξ ἔχει μόνον τὸ Προοίμιον (σ. η' - ις').

19. [Συμῶν τοῦ νέου Θεολόγου κατηχήσεις]

α'. (φ. 89α) [Περὶ ἀρχαρίων μοναχῶν] ἀκέφ. Ἄρχ. : ... μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδοῖς ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθησε· λοιμοὶ γὰρ εἰσιν οἱ τοιοῦτοι· τέλ. : φωτίζομενος καὶ φωτίζων φῶς γνώσεως δίκην ἡλίου πάντας τοὺς πλησιάζοντάς σοι καὶ ἐντυγγάνοντας καὶ σοὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγ. πνεύματος, ὃ πρέπει πᾶσα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

β'. (φ. 91β) « Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐκ τοῦ πνεύματος ἐγγινομένης τοῖς ἀγωνιζομένοις καὶ πρὸ τοῦ θανάτου ζωοποιοῦ νεκρώσεως, καὶ ὅτι οἱ ὑπὲρ τὸν νόμον γενόμενοι τὴν τοῦ θεοῦ φωτὸς χάριν γνωστώς ἐν ἑαυτοῖς λαμβάνουσιν· οἱ γὰρ μὴ λαβόντες ἤδη τοῦτο τὸ φῶς κατὰ τὴν παρούσαν ζωὴν μηδὲ καθορῶντες αὐτὸ ἔτι ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ νόμου εἰσὶ καὶ κριθήσονται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὁποῖον δὴ εἶναι τὸν τε προηγούμενον καὶ τὸν ἱερέα, καὶ τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν ἄνωθεν λαβόντα τὴν ἐξουσίαν καὶ ὅτι τῷ ἀληθῶς ἱεροϋγούντι καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ καταλαμπομένῳ φωτὸς πάντες κατάδηλοι, αὐτοὶ τε οἱ πνεύματι περιπατοῦντες Θεοῦ καὶ οἱ μήπω [τὸν] χοῦκὸν ἐκδοσάμενοι ἄνθρωπον » (τὸ ἐν τῷ κειμένῳ εὐλόγησον πάτερ παραλείπεται ἐνταῦθα). Ἄρχ. : Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, βλέπετε καὶ ἀκούετε· τέλ. : ἀλλὰ δεῖτε οἱ τὸ φῶς τὸ νοητὸν ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες δῶμεν δόξαν δι' αὐτοῦ τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ ...

γ'. (φ. 97α) « Περὶ τοῦ μὴ δεῖν λέγειν, ὅτι ἀδύνατον νῦν εἰς ἄκραν ἀρετῆς ἐλθεῖν τὸν βουλόμενον (καὶ τοῖς) πάλα ἀμιλληθῆναι ἁγίοις, καὶ ὅτι πᾶς ὁ ταῦτα ἀντιδιδάσκων τῶν θείων γραφῶν νέαν αἴρεσιν τοῖς πειθομένοις αὐτῷ δογματίζει ». Ἄρχ. : Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, πολ-

λοι καθ' ἐκάστην λέγουσιν, ὧν ἀκούομεν ἡμεῖς λεγόντων τέλ. : ἐν δὲ τῷ αἰῶνι τῷ μέλλοντι κατατριφῆσει τῶν ἀπορρήτων ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων αὐτῷ ὧν γένοιτο πάντα ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν.

δ'. (φ. 101α) « Περὶ μετανοίας καὶ ἀρχῆς ἐπαινετοῦ βίου, ὅπως δεῖ τὸν μετανοοῦντα καθ' ἐκάστην ἀνθρώπον ἐν ᾧ καὶ περὶ δακρύων ἅμα καὶ κατανύξεως ». Ἀρχ. : 'Αδελφοί μου ἀγαπητοί, ἀκούσατέ μου τῶν λόγων τὴν δύναμιν τέλ. : ὁ δὲ δούς λόγον ἡμῖν ἐν ἀνοίξει στόματος καὶ ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ' . . .

ε'. (φ. 105β) « Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἕκαστον ἑαυτὸν ἐπισκέπτεσθαι καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐπιμελῶς ἐρευνᾶν, καὶ πῶς τὰ ἑαυτοῦ ἀντιπαρτιθένα χορὴ ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Χριστοῦ ». Ἀρχ. 'Αδελφοί καὶ πατέρες, ἐν τῇ προλαβούσῃ καταχῆσει διὰ τὸ μὴ τὸν λόγον μηκύνειν ἐπὶ πολὺ, τὰ κατηχηθέντα τότε ἑλλιπῆ κατελίπομεν, εἰπεῖν ἐπιγεγόμενοι τί ἐστὶ τὸ ἑαυτὸν ἐπισκέπτεσθαι νυνὶ δὲ διὰ τῆς παρουσίας κατηχήσεως ἀποδοῦναι ἤκομεν τὸ χρέος ἡμῖν τοῦ λόγου' τέλ. : καὶ ἐν πᾶσι μιμηταὶ τοῦ ἰδίου Θεοῦ καὶ πατρός, οὗ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν τῆς γλυκυτάτης θείας ἐναπολαῦσαι νῦν καὶ αἰεῖ . . .

ς'. (φ. 108α) « Περὶ βλασφημίας καὶ ὅτι ὁ λέγων μὴ δύνασθαι ἀνακατὰ τὴν παρουσίαν γενεᾶν ἐν μετοχῇ τοῦ ἀγίου γενεῶναι Πνεύματος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποβάλλων τὰς ἐνεργείας τοῦ πνεύματος καὶ τῷ ἐναντίῳ ταῦτας ἐπεφημίζων ἀρεσιν νέαν εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν ἀνακαινίζει ». Ἀρχ. : 'Αδελφοί καὶ πατέρες, περὶ ἀμαρτίας φησὶ τὸ ἱερώτατον λόγιον τοῦ Σωτῆρος, ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις' τέλ. : δεδωκός ἡμῖν ἔξουσίαν υἱοὺς γενέσθαι Θεοῦ καὶ συγκληρονόμους αὐτοῦ, ὧ πρόπει . . .

ζ'. (φ. 109β) « Περὶ μετοχῆς τοῦ ἀγίου πνεύματος, καὶ ὅτι ἀδύνατον βεβαιωθῆναι τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, εἰμὴ δι' ἐπιδημίας τοῦ ἀγίου πνεύματος, οὗ χωρὶς οὐδεὶς πρὸς ἀρετὴν κατευθύνεται οὐδὲ ἄλλους ὠφελεῖν δύναται, ἢ ἄλλοτρίους δέχεσθαι λογισμούς, καὶ περὶ τοῦ ἴσον κατὰ πάντα καὶ ὡσαύτως . . . τῆς τρισυποστάτου θεότητος » (ἢ ἐπιγραφῆ διὰ κινναβάρεως, (οὐχὶ καὶ αἱ ἄλλαι) γεγραμμένη μετὰ πολλῆς δυσχερείας ἀνεγνώσθη). Ἀρχ. : 'Αδελφοί καὶ πατέρες, πῦρ ἐστὶν ὁ Θεὸς καὶ τοῦτο παρὰ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου ὀνομάζεται, ἢ δὲ ψυχὴ ἐκάστου ἡμῶν λυχνία, ὡσπερ οὖν ἡ λυχνία κἂν ἐλαίου πεπλήρωται κἂν στυλίου κἂν ἄλλην ὕλην εὐάναπτον πρὸ τοῦ μετασχεῖν τοῦ πυρός καὶ

ἀναφθῆναι ὕλη ἐσκοτισμένη ἐστὶ τέλ. : συγκληρονομοῦντες αὐτῷ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, τῇ αἰεζώφῃ καὶ ἀθανάτῳ πηγῇ καὶ ζωῇ, ὧ πρόπει . . .

η'. (φ. 112β) « Ὅτι οὐκ ἀκίνδυνον τὸ διδόμενον παρὰ Θεοῦ τάλαντον κατορῦνται' χροὴ γὰρ δημοσιεύειν αὐτὸ καὶ τοῖς πᾶσιν ὑποδεικνύειν, καὶ τὰς εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ εὐγνωμόνως ἀνακηρύττειν εἰς τὴν τῶν ἀκούοντων ὠφέλειαν, κἂν τινες ἀπαρέσκονται ». Ἀρχ. : 'Αδελφοί καὶ πατέρες, καὶ τέκνα ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, τί πρὸς τὰ κατηχηθέντα παρ' ἡμῶν ἐν διαφόροις πολλάκις λόγοις ὑπενοήσατε ; τέλ. : ὧν τοῖς ἐμπόνως ζητοῦσι τὴν μέθεξιν διὰ πίστεως δίδωσιν αἰεὶ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ὁ αὐτὸς ὁ ἀγαθὸς καὶ εὐεργέτης Θεὸς ἡμῶν, ὧ πρόπει . . .

θ'. (φ. 117β) « Τοῦ αὐτοῦ, περὶ ἀπαθείας καὶ ἐναρέτου ζωῆς καὶ ὅπως χροὴ τὸ οἰκεῖον ἐκκοπτεῖν θέλημα, καὶ εἰς ὕψος ἀνέρχεσθαι τελειότατον, καὶ περὶ συναφείας Θεοῦ πρὸς ψυχὴν καὶ ψυχῆς πρὸς σῶμα τῶν τριῶν παραδόξως καὶ πρὸς τούτοις περὶ πνευματικῆς ἰατρείας, καὶ ὅτι χροὴ θεραπεύει τοὺς ψυχικῶς ἀσθενοῦντας ». Ἀρχ. : Πολλοῖς τοῖς ἐν κόσμῳ πολλάκις προσομιλήσας καὶ τινων συζητήσεων ἀναμεταξὺ κινήσεισ' τέλ. : καὶ οὐ προσκόψεις πρὸς τὸν πόδα σου λίθον ἀμαρτίας, θεὸν κτησάμενος ἢ ἀγωνιζόμενος κτήσασθαι ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὧ πρόπει . . .

Ἐκδοσιν τῶν τοῦ Συμεὸν τοῦ νέου Θεολόγου ἔχομεν ὑπὸ τὸν τίτλον : « Τοῦ δόσιου καὶ θεοφόρου πατρός ἡμῶν Συμεὸν τοῦ νέου Θεολόγου τὰ εὐρισκόμενα διηρημένα εἰς δύο, ὧν τὸ πρῶτον περιέχει λόγους τοῦ δόσιου λίαν ψυχοφελεῖς μεταφρασθέντας εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ πανοσιολογιωτάτου κυρίου Διονουσίου Ζαγοραίου . . . τὸ δεύτερον περιέχει ἐτέρους λόγους αὐτοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν πάνυ ὠφελίμους . . . Ἐνετίησιν 1790 ». Δεύτερα ἔκδοσις ἀπαράλλακτος ἐγένετο ἐν Σύρῳ τῷ 1886 εἰς ἦν καὶ παρατέμνω.

Οἱ ἀνωτέρω θ' λόγοι τοῦ κώδικος περιέχονται πάντες ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ κατὰ τὴν ἐξῆς ἀντιστοιχοῦσαν τάξιν : α' κώδ. — σα' ἐκδ., β' κώδ. — σθ' ἐκδ., γ' κώδ. — μαζ' ἐκδ., δ' κώδ. — ξθ' ἐκδ. ε' κώδ. — ο' ἐκδ., ς' κώδ. — ξδ' ἐκδ., ζ' κώδ. — νθ' ἐκδ., η' κώδ. — πθ' ἐκδ., θ' κώδ. — πγ' ἐκδ. Ἀλλ' ἐν τούτοις δυσκόλως ἀναγνωρίζονται, διότι ὁ ἐκδότης παρέφρασε μᾶλλον, ἢ μετέφρασε, καὶ πλὴν τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων προσθηκῶν καὶ ἀφαιρέσεων μετέβαλε τοὺς ὄρους καὶ τὰς λέξεις αἰτινες προσομιλοῦσι τοῖς μοναχοῖς, πρὸς οὓς ὁ Πατὴρ ὡς ἡγούμενος κατηχῶν ἀπετέλετο, μεταποιήσας οὕτως « εἰς κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων ὠφέλειαν » καὶ ἐν ἀρχῇ ἐξέλαβον ὡς κατηχήσεις Θεοδ. τοῦ Στουδίτου, δρομώμενος ἐκ τοῦ φραστικοῦ ὕψους καὶ τῆς ἐν γένει διατάξεως. Πράγματι « Κατηχητικοὶ λόγοι » ἐπιγράφονται ἐν Κοισχίαν. 292 φ. 208α — 273β καὶ 291 καὶ Μονάχου 177. Κατήχησις εἰς τοὺς

ἄρτι ἀποταξαμένους τῷ κόσμῳ ἐν Λαυριωτ. θ 75 φ. 269α ἢ 937 (κατὰ τὸν κατάλογον τὸν προνοία καὶ ἐπιμελεία ὑπὸ τοῦ σεβ. πρώην Λ ε ο ν τ ο π ὄ λ ε ω ς Σ ω φ ρ. Ε ὑ σ τ ρ α τ ι ἄ δ ο υ, ἐκδοθέντα ἐν Παρισίοις, 1925, σελ. 143.

Πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς α' κωδ. πρὸς τὴν οκ' ἐκδ., τὴν ἀρχὴν τῆς ε' κωδ. (ἰδ. ἀνωτ.) πρὸς τὴν τῆς ο' ἐκδ. « Ἐπειδὴ σὰς ὑποσχέθηκα νὰ σὰς εἰπω τί λογιῆς πρέπει νὰ ἐπισκέπτεται κάθε ἕνας τὸν ἑαυτὸν του, διὰ τοῦτο ἠθέλησα σήμερον νὰ πληρώσω τὸ χρέος μου » (σελ. 376) καὶ ζ' κωδ. (ἰδε ἀνωτ.) πρὸς τὴν νθ' ἐκδ. « Καθὼς ὁ λύχνος ὅπου εἶναι γεμάτος ἀπὸ λάδι, καὶ ἔχει φυτῆλι, ἀνίσως δὲν ἀνάψῃ ἀπὸ τὴν φωτιαν εἶναι ὅλος σκοτεινός » (σελ. 305). Κριτικὴν ἔκδοσιν τοῦ πρωτοτύπου τῶν ἀπάντων τοῦ ἀγίου τούτου παρεσκεύαζεν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ Λουδοβ. Πετί.

20. (φ. 123β) [Ἰ ω ἀ ν ν ο υ τ ῆ ς Κ λ ῖ μ α κ ο ς] « Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας ». Ἀρχ. : Ἡμεῖς ὡσπερ ὠνήσιμοι τινες τῶν ἀνοσίων παθῶν ὑπάρχοντες.

(φ. 125α) « Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφορᾶς καὶ διακρίσεως ἡσυχιῶν ». Ἀρχ. : Εἰσὶν ἐν πάσαις ταῖς τῶν ἐπιστημῶν καταστάσεων ...

(φ. 129β) « Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ μητρὸς τῶν ἀρετῶν τῆς μακαρίας προσευχῆς, [καὶ περὶ τῆς ἐν αὐτῇ νοεράς καὶ αἰσθητῆς παραστάσεως]. » Ἀρχ. : Προσευχή ἐστι.

(φ. 133β) « Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐπιγελοῦ οὐρανοῦ τῆς θεομιμήτου ἀπαθείας καὶ τελειότητος καὶ ἀναστάσεως ψυχῆς πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως ». Ἀρχ. : Ἴδου λοιπὸν καὶ ἡμεῖς.

Καὶ οἱ 4 οὔτοι λόγοι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ὑπὸ Σ ω φ ρ. Ἐ ρ η μ ῖ τ ο υ ἐκδοθείσῃ « Κλίμακα » ἐλληγιστί (ἐν Κων)πόλει, 1883) ὡς ΚΖ', ΚΗ', ΚΘ' καὶ Λ' (σελ. 149-167) ἀλλὰ μετὰ λεκτικῶν διαφορῶν ἐν τῇ ὡς κείμενα τὰ σχόλια. Τὸ κείμενον τῆς Κλίμακος, ὡς ἐπληροφορήθη, ἐξεδόθη ἐκ τοῦ περὶ κώδικος, ἀρ. 66 τῆς μονῆς ἀγ. Διονυσίου (ἰδε Κατ. Λάμπρου, Α', σ. 325).

21. (φ. 136α) [Ἀ δ ῆ λ ο υ, ν ο υ θ ε τ ι κ ὸ ς] ἀκέφ. Ἀρχ. : Πονηροῖς καὶ σαρκικοῖς φρονήμασι διὸ καὶ ἀπρόσδεκτα καὶ ἀκάθαρτα τὰ αὐτὰ ἀπειργάζοντο κατὰ τὴν τοῦ Κάϊν θυσίαν· τέλ. : κα εἰς τὸ μὴ ὄν περιττοῖσι τῆς χάριτος βασιλευούσης ἐν αὐτῇ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

22. (φ. 142β) « Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἁ θ ῶ ἁ Ζ ω σ ι μ ᾶ, περὶ ἀνεξικακίας καὶ μακροθυμίας λόγος θαιμάσιος ». Ἀρχ. : Ἀρχόμενος ὁ ἀββᾶς Ζωσιμᾶς, ποιήσας πρῶτον τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγεν οὕτως (κολοβός)· τέλ. : καὶ γενομένης εὐχῆς ἐκάθισα καὶ λέγω αὐτῷ : μεγάλη χαρὰ ἀββᾶ σήμερον ἐν τῇ τῶν ἁγίων ἑορτῇ καὶ ἐν τῇ τοῦ εὐαγγελισμοῦ ...

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Πέτρου Ροσσίνου ἐν

τῷ Thesaurus asceticus σ. 279-307 ὑπὸ τὸν τίτλον Διαλογισμοί· βλ. καὶ Migne 78, σ. 1780-83.

23. (φ. 152α) [Σ υ μ ε ὶ ν τ ο ῦ ν ἑ ο υ Θ ε ο λ ὸ γ ο υ περὶ μετανοίας καὶ κατανύξεως ...] ἀκέφ. Ἀρχ. : ... καὶ ἡμᾶς· ὁ δὲ ἕτερος αὐτῷ ἀντιπέφερε λέγων, οὐδὲν φοβῆ σὺ τὸν Θεόν. Τέλ. : λαμπροὶ λαμπρῶς τῷ νυμφίῳ προσπαντήσωμεν καὶ συνεισέλθωμεν αὐτῷ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν καὶ τῶν αἰωνίων καταπολαύσωμεν δωρεῶν, ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃ πρέπει ...

(Καὶ ὁ λόγος οὗτος περιέχεται ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐκδόσει ὡς σε' ἐν σελ. 401-412, φαίνεται δ' ὅτι ἐν μόνον φύλλον ἑλλείπει ἐκ τοῦ κώδικος).

24. (φ. 262β) Ἐκλογὴ ἐκ τοῦ Συμῶν τοῦ νέου Θεολόγου (κολοβόν).

25. (φ. 168α) Κολοβὸς λόγος (φαίνεται ὅτι εἶναι τοῦ Μ. Βασιλείου). Ἀρχ. : Τὴν τοῦ ζητουμένου λύσιν τε καὶ ἐρμηνείαν.. κατὰ [τὸ] ἡμῖν ἐφικτὸν ποιησόμεθα· τέλ. : ἐὰν γὰρ ἄλλω καθημένῳ ἀποκαλυφθῇ ὁ πρῶτος λαλῶν σιγάτω· ἐπὶ τούτοις δόξαν ἀναπέμψωμεν τῇ προσκυνητῇ Τριάδι ἢ καὶ αὐτῆς πρέπει δόξα, νῦν ...

(Ὁ χάρτης μέχρι φ. 273 εἶναι Βομβύκινος καὶ ἡ γραφὴ ἀρχαιοτέρα καὶ διὰ ἄλλης χειρὸς).

26. (φ. 166β). Ἔτερον ἀπόσπασμα « τοῦ ἀγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ εἰς τοὺς νέους λόγου ».

27. (φ. 167α) « Διάλογος τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγόριου τοῦ Θεολόγου ». Ἀρχ. : Βασιλεῖος· τί ἐστὶν ἀρχή ; Γρηγόριος· τὸ πρῶτον αἴτιον τοῦ δευτέρου αἰτίου.

Ὁ Διάλογος οὗτος εὑρεται πολλαχῶς (ἰδε « Καταλογ. τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἁγ. Ὄρους Ἑλλ. κωδίκων ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου ἁριθ. 578,13· 1714,11· 2966,7· 3749,4· 3808,10· 4871,68) ἐδημοσιεύθη δὲ ὑπὸ τοῦ Ρώσου Ν. Θ. Κρασνοσέλτεφ τῷ 1890 ἐν Ὁδησσῷ ἐκ τοῦ κώδ. 90 τῆς ἐν Ἁγ. Ὄρει Μονῆς τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος (βλ. ἐνθ' ἀνωτ. Καταλ. τόμ. Β', σ. 291) ὁμοίως εὐρίσκειται καὶ ἐν κώδ. ρθ' τῆς Πατρ. Βιβλιοθήκης καὶ ἐν κώδ. Ξς' ἕτερος « περὶ τῆς ἐκ Πατρὸς γεννήσεως... » Οἱ τοιοῦτοι διάλογοι θεωροῦνται ὑποβολιμαῖοι κατὰ τὸν Σ α κ κ ε λ ῖ ω ν α (αὐτ. σελ. 49).

28. (φ. 170α) « Ὠδάριον τοῦ κυροῦ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου κατανυκτικόν ». (Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Christ (Anthologia σ. 48), ὑπὸ τοῦ Migne (Patr. gr. τ. 107, σ. 303) καὶ ὑπὸ τοῦ Matranga (Anecdota 2, 683).

Ἀρχ. : Ἄρα τις γῆθεν ἀείρας ἐν συστροφῇ με ζεφύρου.

29. (φ. 172α) « Τοῦ κυροῦ Συμῶν τοῦ Λογοθέτου, περὶ ... δακρύων ».

'Αρχ. : "Ανω τὸ ὄμμα τῆς διανοίας, ἀτένισαι, Σῶτερ, ὅπως οὐ δύναμαι τέλ. : ὡς ἀγαθὸς καὶ οἰκτήρμων, ὡς συμπαθὴς καὶ δεσπότης, Κύριε.

30. (φ. 173β) « Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος ἀλφάβητος ». 'Αρχ. : 'Απὸ βλεφάρων δάκρυα ἀπὸ καρδίας πόνους· τέλ. : μνησθεὶς τίς μου ὑπόστασις, σώσον ὡς ἰλάσθαι, σώσον.

Οὗτος ὁ ἀλφάβητος ἐξεδόθη ἐπὶ τοῦ **Migne** (Patr. gr. τόμ. 114, σ. 131) πρὸς **Krumbacher** 'Ιστ. τῆς Βυζ. Λογοτεχνίας μεταφρ. Γ. Σωτηρίου ἀδού Τόμ. Β', σελ. 638 καὶ 640, 27.

31. (φ. 174β) « Ἀλφάβητος τοῦ Μαγίστρου Νικηφόρου τοῦ Οὐρανοῦ τὸ μέλος λυρικόν ». 'Αρχ. : 'Απὸ χειλέων λόγον σου, καίεν προσοίω λόγε· τέλ. : εἰς σπλάγχνα σου κατέφεται ὡς τοῦ Σωμειῶν Μαγίστρου (ἴδε **Krumbacher** ἐνθ' ἀνωτ. σελ. 640).

Περὶ τῶν ἀλφάβητων ἐν γένει ἴδε τὴν πραγματείαν τοῦ Σέρου **Dragutin N. Anasztasiewicz** « Die paränetischen Alphabete in der griechischen Literatur. München 1905 καὶ *Byz. Zeitschrift* XVI 3 καὶ 4 σ. 479.

32. (φ. 177α) « Διήγησις τοῦ θαύματος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρείας περὶ μνείας κοιμηθέντων ». 'Αρχ. : Διηγῆσατο ὁ μαθητὴς τοῦ ἀγίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως· τέλ. : καὶ ἡμεῖς ἐπορεύθημεν τὴν ὁδὸν ἡμῶν δοξάζοντες τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα .. (δὲν ὑπάρχει ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις).

33. (φ. 181α) « Τοῦ ἀγίου Δωροθέου περὶ τοῦ μὴ ὀφείλειν στοιχεῖν τινα τῆς ἰδίας συνέσει. 'Αρχ. : 'Εν ταῖς παροιμίαις λέγει, οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις πίπτουσιν ὡσπερ φύλλα· τέλ. : ὁ Θεὸς σκεπάσει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῶν στοιχούντων ἑαυτοῖς καὶ ἀξιῶσαι κρατῆσαι τὴν ὁδὸν τῶν πατέρων ἡμῶν· ἀμήν. **Migne** 88, 1676 - 85.

34. (φ. 188α) 'Εκ τοῦ Γεροντικοῦ.

35. [Ἐρμηνεία ἢ σχόλια εἰς τὰς Ἐκατοντάδας τοῦ ἀγίου Μαξιμου τοῦ Ὁμολογητοῦ ὑπὸ ἀνωνύμου. Αἱ λέξεις : Κείμενον — Ἐρμηνεία κείνται ἐν ἀρχῇ ἐκάστου κεφαλαίου.]

(φ. 196α) κολοβ. [Περὶ φόβου Θεοῦ ἐκ τοῦ τέλους (πα') τῆς Α' ἑκατοντάδος.] φ. 197α. « Τίτλος δεύτερος ὅτι ὁ ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν ὀφείλει καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀγαπᾶν κεφ. ιγ' » [τῆς Α' ἑκατ. κατὰ τὸ κείμενον τῆς Φιλοκαλίας, ἐκδ. α'.] ιζ', ι' τῆς Β' [ἑκατ.], οθ' (Φιλ. οη')

τῆς Γ' [ἑκατ.] πθ' (Φιλ. πη') ζ' (Φιλ. πθ') ιη' τῆς Δ', ιθ', κα', κς', κβ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', ζζ', ζθ'.

φ. 204α « Τίτλος Γ' τίνα τὰ γνωρίσματα τοῦ τὴν ἀγάπην ἔχοντος καὶ τίνα τὰ ἐναντιώματα » κεφ. ζ' τῆς Α' [ἑκατ.], ιε', κί', κη', κθ', λη', μ', μα', νγ', νζ', μθ' (;), νθ', οε', μθ' τῆς Β'· ξα' (;) ξζ' [Β'], ιδ' τῆς Γ'· οα' (Φιλ. α'), ια' τῆς Δ' (;), νε', πα', πη' (Φιλ. ζη').

φ. 212α « Τίτλος δ' ὅτι μείζων ἡ ἀγάπη πασῶν τῶν ἄλλων ἀρετῶν » κεφ. θ' τῆς Α' [ἑκατ.], λθ', νδ', ρ' τῆς Γ' καὶ τῆς Δ' ρ'.

φ. 215β. « Τίτλος ε' περὶ διαφορᾶς θείου φόβου » μη' τῆς Α' καὶ τῆς Β'.

φ. 217α. « Τίτλος ς' περὶ διαφορῶν παθῶν καὶ τῶν ἐναντιουμένων αὐτοῖς ἀρετῶν κεφ. ιδ' τῆς Α', λε', ν', ξγ', ξδ', ξζ', οα', οθ', π', πγ', πδ', πε', β' τῆς Β', ια', ιη', ξε', ξς', ογ', οδ', οε', ος', οζ', οθ' (Φιλ. οδ'), πη', (Φιλ. πθ'), ζβ', ζ' τῆς Γ', ιγ', λη', μα' μβ', νη', ος', οη', πη', νθ' τῆς Δ'.

φ. 234α. « Τίτλος ζ' περὶ πειρασμῶν καὶ τῆς ἀπ' αὐτῶν ὀφελείας » κεφ. νθ' τῆς Α', μβ' τῆς Β', μδ', με', μς', γ' τῆς Δ', κδ'.

φ. 236α. « Τίτλος η' περὶ κενοδοξίας καὶ οὐσίας ἐπομένων τοῖς κατορθοῦσιν » κεφ. λ' τῆς Α', μγ' τῆς Β', νδ' τῆς Γ'· ξβ' (;), πγ' (Φιλ. πβ').

φ. 238α. « Τίτλος θ' περὶ φιλαυτίας » κεφ. η' τῆς Β', η' τῆς Γ', π' (Φιλ. οθ') λζ' (;).

φ. 239α. « Τίτλος ι' περὶ χρήσεως καὶ παραχρήσεως, ἐξ ὧν ἀρετὴ καὶ κακία γίνονται » κεφ. ιε' τῆς Β', ις' τῆς Γ', ιζ', ιη', ζβ', (Φιλ. ζα'), ζγ' (Φιλ. ζβ') ζδ' (Φιλ. ζγ'), ξε' τῆς Δ', ξς'.

φ. 242β. « Τίτλος ια' ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ πράττοντος κίνηται πᾶσα πράξις » κεφ. λε' τῆς Β', λζ', ξα' Φιλ. νζ'), μς' τῆς Γ' ογ' (Φιλ. οβ')· πε' τῆς Δ'.

φ. 246β « Τίτλος ιβ' περὶ καθαρᾶς προσευχῆς » κεφ. μθ' τῆς Α' (;), νδ', να' τῆς Δ' πη'.

φ. 248β « Τίτλος ιγ' περὶ τῆς ἐντελεστάτης προκοπῆς καὶ θεωρίας ἥτοι τῆς ἀνω θείας γνώσεως » κεφ. ιβ' τῆς Α' (Φιλ. ιη'), κα', πζ', ζε', κα' τῆς Β', ξδ' (Φιλ. νε') πς' (Φιλ. πη') ζς' (Φιλ. ζζ'), λα' τῆς Γ', λγ', μς', ο' (Φιλ. ξθ'), ζδ', η' τῆς Δ', μς', ξβ', ξθ', (ἡ ἐρμηνεία τοῦ τελευταίου κεφ. ἀποτελεῖ οἰονεὶ λόγον).

36. (φ. 269β) « Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος περὶ ἀρετῶν καὶ παθῶν [ψυχικῶν καὶ σωματι-

κῶν] ». Ἀρχ. : Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ὢν ὁ ἄνθρωπος, ἤγουν ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος διπλὰς ἔχει καὶ τὰς αἰσθήσεις· τέλ. : βλέπειν τε αἰεὶ εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας καὶ ἡσυχάζειν αἰεὶ τῇ διανοίᾳ.

Ὁ λόγος οὗτος καὶ ἐν τῇ τοῦ **Migne, Patrol. gr.** ὑπάρχει (Τόμ. 95, σ. 85) καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν « εὐρισκομένων πάντων » τοῦ Δαμασκηνοῦ ὑπὸ τοῦ **Mich. Lequien** (Venetiis 1748) Τόμ. Α' σελ. 509-514 καὶ μόνον κατὰ τὸ τέλος διαφέρει τὸ κείμενον τοῦ κώδικος εἶναι ἀνώτερον τοῦ τῆς ἐκδόσεως, εὐρίσκεται προσέτι καὶ ἐν τῇ **Φιλοκαλία** (ἔκδ. α', σ. 477).

37. (φ. 266α) « Τοῦ ἁγίου Ἐφραΐμ. Ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι, ἀλλὰ κλαῖναι καὶ πενθεῖν ἑαυτούς ». Ἀρχ. : Ἀρχὴ καταστροφῆς ψυχῆς μοναχοῦ γέλωσ καὶ παρρησία· τέλ. : προσκυνήσω ἀνεπαισχύντως ἐνώπιον τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας σου σὺν πᾶσι τοῖς δικαίοις, ὅτι σοι πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Ὁ λόγος δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Ὁξωνίου, ἀλλὰ μόνον ἐν τῇ εἰς τὴν καθωμιλημένην γενομένη ὑπὸ **M. Σ α ρ ο ρ ἄ φ ο υ** (Ἀθήνησι 1864) ἐν σελ. 137-139.

38. (φ. 270β) Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

39. [Τ ο ὕ ἄ β β ἄ Ἰ σ α ἄ κ.]

α'. (φ. 274α) « Περὶ φυλακῆς καὶ τηρήσεως τῆς ἐκ τῶν χαύνων καὶ ἀμελῶν, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ πλησιασμοῦ αὐτῶν βασιλεύει ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ἀμέλεια καὶ ἡ χαυνότης καὶ πληροῦται ἀπὸ παντὸς πάθους ἀκαθάρτου, καὶ περὶ τοῦ φυλάξασθαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐγγύτητος τῶν νεωτέρων, ἵνα μὴ μολυνθῇ ὁ νοῦς ἐν τοῖς ἀκολάστοις λογισμοῖς· λόγος ιε' » (μετὰ τὸ φ. 277β ἐξέπεσεν ἐν φύλλον).

β'. (φ. 280α) Ὅτι ὠφέλιμον τοῖς ἡσυχασταῖς ἡ ἀργία ἀπὸ τῶν φροντίδων καὶ ἐπιζήμιος ἡ εἴσοδος καὶ ἔξοδος καὶ ὁ περισπασμός· λόγος ιθ' ».

γ'. (φ. 278β) « Περὶ τῶν ὁδῶν τῶν πλησιάζειν τῷ Θεῷ ποιουσῶν καὶ φανερομένων τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἠδέων ἔργων τῆς νυκτερινῆς ἀγρυπνίας, καὶ ὅτι οἱ ἐν τῇ διαγωγῇ ταύτῃ ἐργαζόμενοι μέλι τρέφονται πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν· λόγος κ' ». Ἀρχ. : Μὴ νομίσης, ὦ ἄνθρωπε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἐργασίᾳ τῶν μοναχῶν ἔστι μείζων τις διαγωγή τῆς ἀγρυπνίας· τέλ. : ὁρᾷς ἐν πόσοις σοφίζεται ὁ ἄνθρωπος... (μία σελ. τοῦ ἐν τύπῳ ἐξέπεσεν).

δ'. (φ. 288α) ἀκέφ. καὶ κολοβ. δύο φύλλα ἐν φ. 289β ἐν τῇ ὡς διὰ νεωτέρας χειρὸς : † Πατερικὸν ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ, ἀδελφοί †.

ε'. (φ. 290α) [Περὶ τοῦ ὅτι συμφερόντως συνεχώρησεν ὁ Θεὸς τὴν ψυχὴν δεκτικὴν εἶναι τῶν παθῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀσκητικῶν ἐργασιῶν]

ἀκέφαλος ὁ λόγος· ἐξέπεσεν ἐν φύλλον. Ἀρχ. : ἡμέραις τῶν νηστειῶν ἡμῶν ποιεῖτε τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ ὡς ἁμαρτωλοῖς δλοκαρπώσεις προσφέρετε.

ζ'. (φ. 304α) « Περὶ τῶν ἡσυχάζόντων, πότε διδάσκον, ὑπὸ τίνος ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ προσεγγίσει τῷ Θεῷ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ τίς ἡ ἀληθὴς αἰτία ἢ προσεγγίζουσα αὐτῷ κρυπτῶς τὴν βοήθειαν, καὶ τίς πάλιν ἡ αἰτία ἢ ἄγουσα τὸν ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν· λόγ. ε' ».

ζ'. (φ. 304α) « Περὶ τῶν ἡσυχάζόντων, πότε ἄρχονται νοεῖν ποῦ ἔφθασαν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ ἀπεράντῳ θαλάσῃ ἦτοι τῇ διαγωγῇ τῆς ἡσυχίας, καὶ πότε δύνανται ἐλπῖσαι μικρὸν ὅτι ἤρξαντο δοῦναι αὐτοῖς οἱ κόποι αὐτῶν καρπὸν· λόγ. ια' » (κολοβός).

η'. (φ. 306α) « Περὶ τῶν τρόπων τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος, καὶ τίνα δεῖ ἐλπίζειν ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ τίς ἐστὶν ὁ ἀσυνέτως καὶ ἀφρόνως ἔχων τὴν ἐλπίδα· λόγ. ιδ' » (κολοβός).

Τὰ φύλλα 274-307, ἦτοι μέχρι τέλους, εἶναι ἐκ σκληροῦ καὶ ἀνωμαλοῦ χάρτου γεγραμμένα δι' ἄλλης χειρὸς ἀρχομένου τοῦ XV αἰῶνος, εἶχον σκορπισθῆ καὶ τακτοποιηθέντα εὐρέθησαν, ὅτι περιέχουσιν 7 λόγους τοῦ Ἄββᾶ Ἰσαάκ, ὧν τινες δὲν εἶναι ὀλόκληροι πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ **Νικηφόρου Θεοτόκου** ἐκδοσιν (Λειψία, 1770) τῶν ἀσκητικῶν τοῦ ἁββᾶ Ἰσαάκ ἀντιστοιχοῦσιν ὡς ἑξῆς : α' — ΜΓ', β' — ΙΓ', γ' — ΚΘ', ε' — ΝΖ', ζ' — ΙΕ', ζ' — ΙΕ', η' — ΚΒ'.

40. [Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ] παράφρασις εἰς PN' κεφάλαια εἰς τοὺς πεντήκοντα λόγους τοῦ ἁγίου **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου** (Φιλοκαλία ἔκδ. α' σελ. 699-751).

Τὰ 14 τελευταῖα φύλλα εὐρέθησαν ἐν τῇ καλύθῃ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου· εἶναι γραμμένα διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς δι' ἧς καὶ τὰ φ. 36-162 καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χάρτου, εὗρον δὲ ὅτι περιέχουσι κεφάλαια ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω, ἀντιβαλὼν δὲ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐν τῇ **Φιλοκαλίᾳ** ἐσημειωσάμην καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κεφαλαίων, ὅστις δὲν ὑπῆρχεν.

φ. 308α [περὶ ἀγάπης] κεφ. 7ε' — ριε' (Φιλοκαλ. σελ. 731-737). φ. 310β [περὶ ἐλευθερίας νοῦς] κεφ. ρις' — ρλε'. (Φιλοκαλ. σελ. 738-745). φ. 316α ἀκέφ. καὶ κολοβ. 23 ἕτερα κεφάλαια ὁμοίου περιεχομένου μὴ ὑπάρχοντα ἐν τῇ **Φιλοκαλίᾳ**, εἶναι δὲ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, ὡς τὸ κεφάλαιον, ὅπερ εὐρίσκεται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ « περὶ ἀγάπης » λόγῳ ἐν φ. 421β μὴ εὐρισκόμενον ἐν τῇ **Φιλοκαλίᾳ**.

12. Χαρτ. 8 μέγ. (0,255 X 0,180) XVIII σ. 416.

Χρυσόδετος, δι' ὠραίων ἀρχ. γραμμάτων καὶ μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας γεγραμμένος.

1. (σ. 1) Ἐπιφανίου Κύπρου εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν. Ἀρχ. : Τί τοῦτο ; σήμερον σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῆ.

2. (σ. 33) Ἀκολουθία Μαξίμου τοῦ Κασοκαλύβη. Εἶναι ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων· τὰ τροπάρια εἶναι διάφορα τῶν ἐν τῷ Λαυρ. κωδ. 58 θ (Καταλ. 920) οἱ κανόνες ὁμῶς εἶναι οἱ αὐτοί, ἦτοι ὁ τοῦ ἁγίου Νήφωνος καὶ ὁ τοῦ Ἱερεμίου Πατητᾶ· μετὰ τὸν Οἶκον συνάπτεται ἐπιτομος βιογραφία ἐν γλαφυρῷ γλώσση.

3. (σ. 99) « Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄσκησις καὶ παιδοὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου, τοῦ τὴν καλύβην πυρπολοῦντος ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει τοῦ Ἄθωνος, ποίημα καὶ πόνημα Θεοφανου τοῦ Περιθεωρίου καλπροηγοιμένου Βατοπαιδίου νεωστὶ μεταφρασθεῖς. Ἀρχ. : Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ὅπου περιπατοῦσι μὲ ἐπιστήμην τὴν τε ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐκείνοι μὲν ὅπου περιπατοῦσι τὴν γῆν καὶ διαμετροῦσι τὰ τε κοιλώματα καὶ τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους καὶ τὰς στράτας· τέλ. : ἡμεῖς δὲ οἱ ἀκούοντες τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Κασοκαλύβη ἅς τὰ δεχθῶμεν πιστῶς, καὶ ἅς δοξάζωμεν τὸν ἐν Τριάδι ἅγιον Θεόν, ὅπου δοξάζει τοιουτοτρόπως τοὺς ἁγίους του, ὧ πρέπει πᾶσα δόξα ...

Ὁ βίος οὗτος, λίαν ἠκρωτηριασμένος, ἐξεδόθη ἐν Ν. Ἐκλογίῳ (ἐκδ. 1863, σελ. 305-317).

4. (σ. 215) Ἀκολουθία Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου συναρμολογηθεῖσα μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου (μετὰ τὸν Οἶκον σύντομα Συναξάρια ἀμφοτέρων).

5. (σ. 267) « Βίος κατ' ἐπιτομὴν τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ ἀπὸ Σχολαρίου ».

Ἀρχ. : Οὗτος ὁ μακάριος τῆ τῶν Σχολαρίων κατὰ κόσμον ἀξία τετιμημένος.

6. (σ. 279) Ἀκολουθία « τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος Ἱερομονάχου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσαντος », μετὰ συντόμου συναξαρίου.

7. (σ. 307) Βίος τοῦ ὁσίου Νήφωνος (ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, ἄνευ τῶν θαυμάτων εἰλημμένους ἐκ τοῦ ἐπομένου Ἑλληνικοῦ).

Ἀρχ. : Οὗτος ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Νήφωνος ὑπῆρχεν ἐκ τοῦ Δεσποτάτου τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου.

8. (σ. 329) « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου

καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ Ὁρει ἀσκήσαντος ».

Ἀρχ. : Οὗτος ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Νήφωνος ὑπῆρχεν ἐκ τοῦ Δεσποτάτου τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου, ἦγον τοῦ πρὶν μὲν Ἀντιγόνου, νῦν δὲ Ἀργυροκάστρου καλούμενον (sic) διακείμενον μεταξὺ Ἀχαΐας καὶ Ἰλλυρικοῦ, ἐκ κόμης καλουμένης Λουκόβης· τέλ. : καὶ ἀκούει κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ζωογήσαντας ἰχθύας συχνούς τε καὶ εὐμεγέθεις παρακληθῆναι μεγάλως εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος τοῦ δοξάζοντος τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας, ἀμήν.

Ὁ βίος οὗτος εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ἐν τῷ Λαυρ. κωδ. 58θ, ἀλλ' ἀπηλλαγμένος πολλῶν ἀνορθογραφικῶν καὶ σολοικισμῶν ἐκείνου, ὥστε φαίνεται ὅτι οὗτος προέρχεται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου. Ἀμφοτέρων, τοῦ τε ἁγίου Μαξίμου καὶ τοῦ ἁγίου Νήφωνος ἐπιτομὰς ἐξέδωκα ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ Ἀσκητισμοῦ, τόμ. Α' (1929 σ. 88 ἐ. καὶ 133 ἐ.) ἐπὶ τῇ βάσει καὶ ἄλλων κωδικῶν.

9. (σ. 359) Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου « Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἀρχ. : Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα, ὅτι τὸ σημεῖον τῆς χαρᾶς πάρεστι.

(Πρὸς Migne, Patrol. gr. τ. 99, σ. 692-700).

10. (σ. 373) Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης « Λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιόν Σταυρόν ». Ἀρχ. : Σταυροῦ πρόκειται σήμερον ἑορτή. (Αὐτ. 59, 675-78).

11. (σ. 389) Τροπάρια εἰς τὸν ἅγιον Μαξίμον ὑπὸ Νήφωνος Ἀγιορείτου συντεθέντα (τῷ 1892 κατ' αἴτησιν τῆς ἀδελφότητος Ἰωασσαφαίων).

12. (σ. 399) [Ἀδήλου] « Λόγος εἰς τὴν τοῦ Ἄδου κάθοδον καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ».

Ἀρχ. : Ὡς λέων ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη καὶ ὡς σκῆνος, τίς ἐγερεῖ αὐτόν ;

Τί εἶδες, ὦ θαυμάσιε καὶ θεῖε προφήτα Ἀββακούμ ; (Χειρὶ νεωτέρῳ τοῦτο τὸ τελευταῖον).

Ἐν τέλει † τῇ 24 Νοεμβ. 1911 ἀντεγρᾶφη [ἐκ παλαιῶν φύλλων] ὑπὸ Ἀθανασίου μοναχοῦ Ἰωασσαφαίου τῆ προτροπῇ Κυπριανοῦ μοναχοῦ Τυπικῆρη †. Ἐπὶ τοῦ σταχώματος δι' ἐντύπων στοιχείων 1790.

13. Χαρτ. 8. (0,23 X 0,16) XVIII
(φ. η : † 287)

ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΙΣΑΑΚ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

Λόγοι 93, ἦτοι πάντες σχεδὸν οἱ ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Θεοτόκη ἐν Λειψίᾳ τῷ 1770 ἐκδοθέντες (« Τὰ εὐρεθέντα ἀσκητικά »), καὶ ἕτεροι ἀν-

ἐκδοτοί. Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται « πρόλογος καὶ δήλωσις τοῦ βίου ... τοῦ συγγραφέως τῆς παρούσης βίβλου, ἐν ᾧ καὶ μικρὸς ἔπαινος .. » ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, « ἐν συντομίᾳ », καὶ ἀκριβοῦς πίναξ τῶν περιεχομένων, (ὅστις συντόμως ἐπαναλαμβάνεται ἐν τέλει).

Οἱ ἀνεκδοτοὶ λόγοι.

1. (φ. 169β) « Περὶ ἀποταγῆς καὶ μοναχικῆς πολιτείας, Λόγος 56 ». Ἀρχ. : Ψυχὴ τὸν Θεὸν ἀγαπῶσα ἐν τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ τὴν ἀνάπαιυσιν κέκτηται· τέλ. καὶ καταλαβόντες ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα δι' οὗ ἐπεδήμησεν ὁ Χριστός, ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Ὁ λόγος οὗτος εἶναι διάφορος τοῦ ἐν τῇ ἐκδόσει τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν φέροντος.

2. (φ. 178α) « Περὶ μοναχικῆς πολιτείας, Λόγος 57 ». Ἀρχ. : Πολλὴν ὁ Θεὸς δέδωκε τοῖς ἀνθρώποις τιμὴν· τέλ. : ἔνδειξις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς γνώσεώς ἐστιν ἡ ταπεινώσις, ἥτις τίκτεται ἀπὸ συνειδήσεως ἀγαθῆς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα ...

3. (φ. 188β) « Περὶ ἀποταγῆς τῶν κοσμικῶν πραγμάτων, Λόγος 58 ». Ἀρχ. : Τὸ ἐν τινι συμπτώματι τῆς ἁμαρτίας ὀλισθαίνειν δηλωτικόν ἐστι τῆς φυσικῆς ἀσθενείας· τέλ. : καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐν θαύματι λαμβάνεις τὴν τελειότητα· ὅτι αὐτῷ πρέπει ἡ δόξα σὺν τῷ πατρὶ ...

4. (φ. 249α) « Περὶ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας. Λόγος 78 ». Ἀρχ. : Τὸ ἀεὶ σιωπᾶν, καὶ ἡ φυλακὴ τῆς ἡσυχίας ἐκ τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν γίνονται· τέλ. : σύνες δε τοῦτο, ὅτι ἐπὶ πάσαν ἐπιθυμίαν ἐμπαθῆ, καὶ οὐκ ἐπὶ τὴν φυσικὴν τοῦτο εἰρήκαμεν.

5. (φ. 254α) « Περὶ διαφορᾶς πειρασμῶν, Λόγος 81 ». Ἀρχ. : Οἱ πειρασμοὶ οἱ ὑπὸ τῆς πατρικῆς χάριτος εἰς προκοπῆς καὶ αὔξησιν τῆς ψυχῆς γινόμενοι· τέλ. ἀξιῶσαι καὶ ἡμᾶς ὁ Χριστός ἐν τῇ χάριτι αὐτοῦ ὑπομένειν τὰ κακὰ διὰ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἐν εὐχαριστίᾳ τῆς καρδίας· ἀμήν.

6. (φ. 258β) « Περὶ καθάρσεως τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοός, Λόγος 83 ». Ἀρχ. : Ἡ καθάρσις τοῦ σώματος ἐστιν, ὁσίότης ἐκ τοῦ μολυσμοῦ τῆς σαρκός· τέλ. ἐν τῇ ἀλλοιώσει αὐτῶν ἐν πάσῃ ὥρᾳ.

7. (φ. 261α) « Περὶ τοῦ πόσον γίνεται τὸ μέτρον τῆς γνώσεως καὶ τὰ μέτρα τὰ περὶ τῆς πίστεως· ὅλον ὥραϊον· Λόγος 86 ». Ἀρχ. : Ἐστι γνῶσις προηγουμένη τῆς πίστεως καὶ ἐστι γνῶσις τικτομένη ἐκ τῆς πίστεως· τέλ. : δηλὸν ἐστὶν ὅτι ἐν τοῖς παρὰ φύσιν ὑπάρχουσιν ἐρρημιένος.

Ἐν τέλει : † Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐπὶ σωτηρίου ἔτους αψκδ' ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ εἰς τὴν σκῆτην τῆς ἀγίας Ἀννης, γραφὴν ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν καὶ κακογράφων ὀνόματι μὲν Ἀγαπίου ἐκ τῶν ἔργων δὲ μισητοῦ· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες σύγγνωτε αὐτῷ παρακαλῶ, μὴ ἀποβλέποντες εἰς τὴν κακογραφίαν, ἀλλ' εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν· ὅθεν εὐχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ δέομαι, καὶ μὴ καταράσθε τ. Ἐν ἀρχῇ (φ. 5'β)· † αψκς' ὀκτωβρίου 26· ἀφερώθη τὸ παρὸν βιβλίον ὑπὸ ἐμοῦ μακαρίου ἐλαχίστου μετυληνέου εἰς τὴν σκῆτην τοῦ καψοκαλήβι· διὰ τὸ ἔχουν οἱ ἐκεῖσε εὐρισκόμενοι πατέρες, τὸ ἀνεγνώθουν ἔλοι κοινῶς εἰς ψηχηκὴν τοὺς ὀφείλιαν· καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσῃ τὴν δόξην τῶν Θεῶν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· παρακαλῶ σας δὲ ὅλους σας ὅπου τὸ ἀναγινώσκειται νὰ μὲ ἐνθυμᾶσται εἰς τὰς προσευχὰς σας τ.

Τοῦ αὐτοῦ καλλιγράφου Ἀγαπίου ὡς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφερωτοῦ Μακαρίου εἶναι καὶ οἱ κατωτέρω κώδικες 16 καὶ 17.

Στάχως θυροῖνη.

**14. Χαρτ. 8. (0,225 X 0,160)
XVIII φ. 266.**

« Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγων ρημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσα εἰς ἀφέλειαν τῶν ἐντυγχάνοντων ».

Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται σύντομος πίναξ καὶ 4 φύλλα ἄγραφα, οὗ ἐν τέλει † τὸ παρὸν ὑπάρχει τῆς ἀγίας Τριᾶδος εἰς τὸ καψοκαλήβι τ.

I. ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

« Ἐκ τῆς συγγραφῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου πρεσβυτέρου καὶ ἡγευμένου Μονῆς τοῦ ἀγίου Μάμαντος τοῦ Ξηροκέρκου· ἐκ τοῦ β' βιβλίου αὐτοῦ τοῦ λγ' λόγους περιέχοντος· λόγος κς' ».

1. (φ. 1α) « Περὶ μετανοίας καὶ ἀρχῆς βίου μοναδικοῦ, καὶ πῶς τις ὁδῶ καὶ τάξει προβαίνειν εἰς ἀρετὴν ἐν τῇ τῶν ἐντολῶν ἐργασίᾳ εἰς τελειότητα ἔρχεται ». Ἀρχ. : Ἄνθρωπος ὁ πάντα καταφρονήσας τῶν ὀρωμένων.

2. (φ. 5α) « Περὶ μετανοίας καὶ κατανύξεως καὶ ἐκ πόλων ἔργων ταύτην κτήσασθαι δυνατόν· καὶ περὶ δακρύων, ὅτι ἄνευ τούτων ἀδύνατον εἰς καθαρότητα καὶ ἀπάθειαν φθάσαι τινά, λόγος λβ' ». Ἀρχ. : Ἐπειδὴ περ, πατέρες καὶ ἀδελφοί, τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν τοῦ Στουδιώτου.

3. (φ. 15β) « Περὶ τοῦ ὅτι ὁ μετανοῶν ἐπιταῖς προλαβούσας ἑαυτοῦ ἁμαρτίαις οὐδὲν ὀφελείται, εἰ μὴ καὶ τὴν ἴασιν τῆς ἀσθενείας, δι'

ἡς ἁμαρτάνει παρὰ Χριστοῦ αἰτῶν λήψεται· ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅσα ἐν τῷ παρόντι βίῳ ποιεῖ, ἐὰν μὴ πρὸς ὑγείαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ συντελώσῃ, μάταιά ἐσιν· διὰ τοῦτο δεῖ τὰς νόσους ἰαθῆναι· πῶς δὲ τὸ ἁμαρτάνειν ἐξ ἐκουσίου καὶ ἀκουσίου γίνεται ; λόγος ια' ». Ἀρχ. : Τὸ κλαίειν καὶ λυπεῖσθαι καὶ δυσωπεῖν τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἑαυτοῦ τίνα.

4. (φ. 18β) « Περὶ τοῦ ὅτι πᾶς ὁ αἰτῶν, μὴ εἰδὼς τί αἰτεῖ, μάτην αἰτεῖ· εἰ δὲ καὶ οἶδε τί αἰτεῖ, οὐ φθάσει δὲ ὑπὲρ αἰτεῖ λαβεῖν, οὐδὲν ὠφελείται· τοῖς δὲ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ πῶς λαμβάνουσιν αὐτήν οἱ Χριστιανοί ; τίς δὲ ὁ πονηρὸς καὶ πῶς δύναται τις ρυθῆναι ἐκ τῆς πονηροῦ δουλείας· πῶς δὲ καὶ διὰ ποίων ἔργων ἡ ἀνάστασις γίνεται τῆς ψυχῆς ; λόγος δ' ».

Ἀρχ. Οἱ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν οἳ τε τὸ σχῆμα φοροῦντες τῶν μοναχῶν.

5. (φ. 23β) « Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ α' βιβλίου, τοῦ ἐν κεφαλαίοις κδ' ὅτι ἑπτὰ τάξεις εἰσὶ τῶν δεομένων εὐχῆς, καὶ οἱ αἰτούμενοι τὸν Θεόν, ἃ οὐκ οἶδασιν οὐκ εἰσακούονται· εἰ γὰρ νῦν ἔστιν ἡ ὥρα, ὅτι δεῖ τῷ Θεῷ προσκυνεῖν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, οἳ μὴ ἐν πνεύματι προσευχόμενοι, ὡς μὴ παρὰ Θεοῦ φωτιζόμενοι, ματαιοπονοῦσιν· κεφ. ιθ' ». Ἀρχ. : Τάγματα ἑπτὰ εἰσὶ τῶν δεομένων σωτηρίας, ἀπολωλότες, αἰχμάλωτοι, πεπλανημένοι, κατερραγμένοι, καταλίπτοντες, στήκοντες, περιπατοῦντες.

6. (φ. 27β) « Τί τὸ ἐν ἡμῖν αὐτεξούσιον, καὶ τί τοῦ αὐτεξουσίου ὑπελείφθη τῷ ἀνθρώπῳ ; κεφ. κ' ». Ἀρχ. : Ὑπὲρ φύσιν ἔστιν ἡ νηστεία καὶ ἀγρυπνία καὶ τὰ τοιαῦτα.

7. (φ. 30β) « Τί ζητεῖ παρὰ τοῦ Χριστιανοῦ ὁ Θεός ; τί δὲ ἔπαθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ τί πανθάνει (sic) ὑπὸ τοῦ διαβόλου καὶ ἀγνοεῖ· καὶ ὅτι πάντες ἄνθρωποι νοσοῦντες ψυχικῶς ἀγνοοῦσι, καὶ δεῖ τούτους πρότερον γνῶναι τὰς νόσους, ἵνα ζητήσωσι τὸν ἰατρόν, πῶς δὲ ὁ πονηρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἐνέργειαν ὡς δέλεαρ προτίθῃσι καὶ ἐκ ποίας αἰτίας οὐκ εἰσὶ πάντες Χριστιανοὶ ἐνάρετοι, κεφ. ς' ». Ἀρχ. : « Ζητεῖ παρὰ τοῦ Χριστιανοῦ ὁ Θεός, πρῶτον τῶν ἡμαρτημένων αὐτῷ ὁμολογίαν.

8. (φ. 34β) « Ὅτι τὰ ἁμαρτανόμενα τέσσαρά εἰσιν, ἐκουσία, ἀκούσια, ἐν γνώσει, ἐν ἀγνοίᾳ· τὸ δὲ τὴν ψυχὴν θεραπεῦον ἐν ἔστι, καὶ οὐ πολλά· οὐδείς γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἐξ εὐλόγου ἔχει σωθῆναι, ὅτι ἐν μόνῳ τῷ Θεῷ ἡ σωτηρία· κεφ. ζ' ». Ἀρχ. : Ἡ θεραπεία τῆς ψυχῆς, ἐν ἔστι· τὸ γὰρ ἐκ πολλῶν καὶ ἀνομοιομερῶν συνθεμένων σαῖμα.

9. (φ. 37α) « Τίνες οἱ ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἀγαπῶντες καὶ πόθεν ἢ εἰς Θεὸν ἀγάπη γίνεται, καὶ πῶς δείκνυται, τίνα δὲ τὰ ἔργα τῆς κατὰ Θεὸν ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον καὶ ὅτι τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου νόμου κεφάλαιον ἡ ἀγάπη· κεφ. η' ». Ἀρχ. : Θαυμάζουσί τινες, πῶς οἱ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν οὐκ ἀγαπῶσι τὸν Χριστόν.

10. (φ. 39β) « Ὅτι οὐκ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπον ἀσθενῆ, ὥστε ἁμαρτάνειν ἐξ ἀσθενείας ὡς νῦν· καὶ ὅτι ἄλλη ἢ τοῦ Ἀδάμ ἁμαρτία καὶ ἄλλαι αἱ ἁμαρτίαι ἅς ἡμεῖς ἁμαρτάνομεν· τί δὲ ἔστιν ἁμαρτία, καὶ τίνα τὰ νομισθέντα ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἐγένετο ὁ Θεός ἄνθρωπος, ἵνα καταλύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου· κεφ. θ' ». Ἀρχ. : Ἴδὲ τὴν ἁμαρτίαν, ἣν ἡμαρτεν ὁ Ἀδάμ καθήμενος ἐν δόξῃ καὶ τρυφῇ παραδείσου.

11. (φ. 42β) « Ὅτι μείζων τῶν ἁμαρτιῶν, τὸ προσεῖναι Θεῷ δίχα φόβου καὶ εὐλαθείας· τὸ γὰρ ψάλλειν Θεῷ στόματι μόνον, ἄχρηστον· χρεῖον οὖν θείου φωτός εἰς τὸ ἐπιγνῶναι τὸν Θεόν· ἐὰν γὰρ μὴ ὁ νοῦς ἐκ Θεοῦ φωτισθῇ καὶ θεβαιωθῇ εἰς τὴν πίστιν καὶ γίνηται ἐδραῖος, εἰκὴ ἐπίστευσεν ὁ πιστεύσας εἰς Χριστόν· καὶ ὅτι τρία εἰσὶ, τὰ ἐν οἷς πᾶς ἄνθρωπος ἁμαρτάνει· κεφ. ιβ' ». Ἀρχ. : Μείζων ἁμαρτία τοῦ προσεῖναι τῷ Θεῷ δίχα φόβου τοῦ προσήκοντος.

12. (φ. 45α) « Ὅτι τὸ κρατεῖν τὰ ἀναγινωσκόμενα τῶν θείων γραφῶν, ὅλον τοῦ Θεοῦ καὶ περὶ προσευχῆς καὶ ἀναγνώσεως, πῶς δὲ δεῖ τὸν Χριστιανὸν ψάλλειν, λόγος ια' ». Ἀρχ. : Ὁ διδασκόμενος, ἐὰν μὴ κατάσῃ τὰ διδασκόμενα ἐν τῇ αὐτοῦ διανοίᾳ οὐδὲν ὠφελήθη.

13. (φ. 48β) « Ὅτι χρήμασιν, ἡδονῇ καὶ δόξῃ κενῇ θηρεύοντας ἄνθρωποι, λόγος ς' ».

Ἀρχ. : Τρία εἰσὶν οἷς ἀλίσκεται πᾶσα ψυχὴ εἰς τὸν βίον ἐργομένη.

14. (φ. 51β) « Τίς ὁ ἐν ἀληθείᾳ μοναχός, καὶ ὅτι ὁ χρηματίζων ἢ ἡδονῆς ἢ δόξης ἐρῶν οὐκ ἔστι μοναχός· καὶ ὅτι πρὸς τὸ ἰαθῆναι ταῦτα παρὰ Χριστοῦ δεῖ κακοπαθεῖν τοὺς ἀσκητάς· διότι πᾶν ἔργον ἀγαθὸν τοῦτο ἔχει τὸ τέλος : τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι τὸ μετὰ συνέσεως ψάλλειν ἐκ τοῦ Θεοῦ χάρισμα μόνου, καὶ πῶς ἔχθρα μέσον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, λόγ. ζ' ». Ἀρχ. : Μοναχός ἔστιν, ὁ διὰ τὸ ὁμολογῆσαι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀγγέλων.

15. (φ. 57α) « Ὅτι πᾶν εἴ τι καλὸν ποιεῖ ἄνθρωπος δι' ἑαυτὸν ποιεῖ· καὶ πόθεν γινώσκεται νηστεία, προσευχὴ καὶ ἐλεημοσύνη, ὅτι προσεδέξατο ταύτας ὁ Θεός· καὶ πῶς γὰρ ψάλλειν, καὶ ὅτι ὁ ἀγιασμός καὶ ἡ ἐλευθερία διὰ πίστεως γο-

ρηγοῦνται· καὶ ὅτι κυρίως ψαλμοῦδία ἢ ταπεινοφροσύνη τίνα δὲ σβεννύοντα τὴν χάριν, λόγος ἰβ' ». Ἀρχ. : Ὅταν ἀκούης τῶν ἁγίων πατέρων λεγόντων ἡμῖν, ὅτι διὰ τὸν Θεὸν νηστεύσωμεν.

16. (φ. 60β) « Ὅτι πέντε ἐπιστήμας μεγάλας ἔχει ὁ διάβολος, καὶ ὅτι πᾶν εἴτε καλὸν ποιήσει ἄνθρωπος πρὸς Θεὸν ἢ δεόμενος, ἢ εὐχαριστίας πληρῶν ποιήσει· πῶς δὲ τὸ θέλημα τοῦ ἐν ἀληθείᾳ θέλοντος σωθῆναι δεῖ θέλειν τὸ σωθῆναι· τίνων δὲ ἔστι βασιλεύς, καὶ τίνων οὐκ ἔστιν ὁ πάντων βασιλεὺς καὶ θεός· λόγ' ιγ' ». Ἀρχ. : Νοερὸν πνεῦμα ὧν ὁ διάβολος, καὶ ἔχων παρησίαν.

17. (φ. 65β) « Τίς ἢ ἐξουσία ἦν ἔλαβεν ὁ Χριστός, καὶ ὅτι δεῖ πρότερον μετασχεῖν τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος καὶ οὕτω τὴν κατὰ Θεὸν μετέρχεσθαι πολιτείαν· τί δὲ ἔστιν ἁμαρτία καὶ τί ἔστιν δικαιοσύνη· καὶ περὶ σαρκικοῦ καὶ πνευματικοῦ· τίς δὲ ἢ τῶν ἀρετῶν κεφαλὴ καὶ τίνες οἱ πόδες· λόγ' ιδ' ». Ἀρχ. : Λέγει ὁ Δαβὶδ : τίς ἔστιν ὁ ἄνθρωπος, ὃς ζῆσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον ;

18. (φ. 69β) « Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ τίς ἔστιν ὁ πεινῶντα τὸν Θεὸν τρέφων καὶ διψῶντα ποτίζων· καὶ πῶς τοῦτο τινι κατορθωθήσεται· καὶ ὅτι εἰ μὴ τις ἐν ἑαυτῷ ταῦτα πάντα ποιήσει, καὶ θρέψει καὶ ποτίσει καὶ ἐνδύσει Χριστόν, οὐδὲν ὠφελήθησεται ἐκ τοῦ ταῦτα μόνον ποιεῖν εἰς τοὺς πένητας, ἑαυτὸν δὲ ἄτροφον παρορᾶν καὶ γυμνὸν τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅτι κυρίως λιμὸς ὁ ψυχικός· κεφ. ι' ». Ἀρχ. : Καλὸν τὸ ἐλεεῖν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου.

19. (φ. 74β) « Πῶς ψυχὴ διὰ πίστεως καὶ τῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἐργασίας καθάιρεται· καὶ τὴν ἐξ ὕψους τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐνδύεται δύναμιν, καὶ Θεὸν καταξιοῦται ἰδεῖν· καὶ ὅτι δεῖ τοὺς θέλοντας τῶν τοῦ Θεοῦ ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν μετὰ χαρᾶς ὑπομένειν πᾶσαν θλίψιν καὶ κακοπάθειαν καὶ πειρασμὸν ἐπερχόμενον· καὶ πῶς δεῖ ἕκαστον ἑαυτὸν ἐπισκέπτεσθαι, καὶ ἄξιός ἐστιν εἰς βασιλείαν Θεοῦ εἰσελθεῖν· κεφ. ιδ' ». Ἀρχ. : Ξένα θαύματα ὀρεῖ ὁ νοῦς ὁ Θεῷ συγκραθεὶς διὰ πίστεως.

20. (φ. 78β) « Ὅτι ἐπιταχῶς ἢ πίστις· τί δὲ ζητεῖ παρὰ χριστιανοῦ Κύριος· καὶ πῶς ἀδύνατον χωρὶς πίστεως εὐαρεστῆσαι Θεῷ· κεφ. ις' ». Ἀρχ. : Πίστις, τὸ πιστεῦναι εἰς Θεὸν ἀκατάληπτον.

21. (φ. 81α) « Ὅτι διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ λόγου σαρκώσεως πρὸς τὸ εὖ εἶναι πάλιν ἐπανάγεται τῶν ἀνθρώπων ἢ φύσις· τίς δὲ ὁ τρόπος τῆς πρὸς τὸ εὖ εἶναι ἐπαναγωγῆς· καὶ περὶ φυσικοῦ

νόμου καὶ γραπτῶ καὶ πνευματικοῦ διὰ τοῖων δὲ ἔργων δυνάμεθα εἰς τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν εἰσελθεῖν· κεφ. ις' ». Ἀρχ. : Ρεύσασα ἢ φύσις τῶν ἀνθρώπων διὰ κακίας ἀπὸ τοῦ εἶναι.

22. (φ. 83α) « Περὶ ἀλλοιώσεων ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν ἐξ ἀέρος, τῶν ἐκ στοιχείων, τῶν ἐκ βρωμάτων, τῶν ἐκ δαιμόνων ἐπιγινόμενων ἡμῖν· λόγ' ιη' ». Ἀρχ. : Ὄφειλε ὁ μοναχός, μὴ μόνον τὰς ἐν τῇ ψυχῇ γινόμενας ἀλλοιώσεις.

23. (φ. 87α) « Περὶ βλασφημίας καὶ ὅτι ὁ λέγων μὴ δύνασθαι τίνα κατὰ τὴν παρούσαν γενεάν ἐν μετοχῇ γενέσθαι τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀλλὰ καὶ ὁ διαβάλλων τὰς ἐνεργείας τοῦ πνεύματος καὶ τῷ ἐναντίῳ ταύτας ἐπεφημίζων αἵρεσιν νέαν εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν ἀνακαινίζει· κεφ. κα' ». Ἀρχ. : Φησὶ τὸ ἱερώτατον λόγιον τοῦ Κυρίου.

24. (φ. 90β) « Ὅτι ἀναχώρησις κόσμου ἢ ἀπροσπάθεια ἔστι τῶν ὑλικῶν πραγμάτων καὶ ἢ ἐκκοπή καὶ νέκρωσις τῶν ἐμπαθῶν ἐπιθυμῶν· πῶς δὲ δεῖ πολιτεῦσθαι τὸν θέλοντα εἰς τὴν οὐρανῶν εἰσελθεῖν βασιλείαν· καὶ τί τὰ χαρισθέντα ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ εἰς ἄφρασιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· κεφ. κβ' ». Ἀρχ. : Χωρισθῶμεν, ἀγαπητοί, τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἀπροσπαθείας τῶν ὑλικῶν πραγμάτων.

25. (φ. 95β) « Περὶ μετανοίας καὶ ὅτι οὐκ ἀρκεῖ ἡμῖν ἢ τῶν ἐνόητων μόνη διάδοσις καὶ ἢ ἀπογύμνωσις αὐτῆ τῶν πραγμάτων εἰς κάθαρσιν ψυχῆς, ἐὰν μὴ καὶ τὸ πένθος κτησώμεθα· καὶ περὶ τῆς τοῦ Ἀδάμ ἐξορίας· καὶ ὅτι εἰ μετενόησε παραβάς, οὐκ ἂν αὐτοῦ τοῦ παραδείσου ἐξέπεσε· καὶ ὅτι ἀγαθὸν εἰργάσατο αὐτῷ ἢ μετάνοια· καὶ πῶς δεῖ τὸν ἐν ἀληθείᾳ μετανοοῦντα μετανοεῖν· λόγ' λγ' ». Ἀρχ. : Καλὸν ἢ μετάνοια, καὶ ἢ ἐξ αὐτῆς γενομένη ὠφέλεια.

Ἐκ τῶν λόγων τούτων μόνον ὁ 24ος εἶναι ἀνέκδοτος, οἱ λοιποὶ 24 εἶναι ἐκδεδομένοι ἐν τῇ καθωμλημένῃ μόνον « Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Σ υ μ ε ὦ ν τ ο ὕ ν έ ο υ Θε ο λ ὸ γ ο υ τὰ εὐρισκόμενα .. ἔκδοσις β' ἐν Σύμφ 1886 » ἀντιστοιχοῦσι δὲ ὧδε : 1 — ξε', 2 — σε', 3 — ἰβ', 4 — κθ', 5 — ιε', 6 — ε', 7 — ιδ', 8 — ιγ', 9 — κ', 10 — ι', 11 — θ', 12 — η', 13 — κγ', 14 — ις', 15 — ις', 16 — μδ', 17 — κβ', 18 — κα', 19' — ιθ', 20 — ιη', 21 — β', 22 — μγ', 23 — ξδ', 25 — ξς'. Ὁ 23ος ὑπάρχει καὶ ἀνωτ. κῶδ. 11, 8, 5' ...

Ὡστε μετὰ τῶν ἐν τῷ κῶδ. 11, ἀρ. 8 καὶ 12, 9 λόγων ἔχομεν ἐν ὄλφ 33 λόγους καὶ κατηγήσεις τοῦ ἁγ. Συμεῶν, οἵτινες ἐν πρωτοτύπῳ εἶναι εἰσέτι ἀνέκδοτοι, ὁ δὲ 24ος ὅλως ἀνέκδοτος· ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν τριαυτῆ ἐγένετο ἐν τῇ μεταφράσει παραποίησης, ὥστε καταντῶσιν ἀγνώριστοι, καὶ δὴ ὁ 25ος ἐν τέλει οὐδὲ ὅλως συμφωνεῖ. 33 λόγους περιέχει ἐν λατινικῇ μετα-

φράσει καὶ ἡ συλλογὴ τοῦ J. Pontanus (ἐν Ingolstadt, 1603), οὗς δὲν ἔχω ἐνταῦθα ἵνα παραβάω. Ὁ κώδ. Κοισλιαν. 291 φ. 158β-324 καὶ ὁ 292φ 85β - 172β περιέχει Λόγους τοῦ Συμεών.

26. (φ. 109β) « Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἁββᾶ Ἡσαΐου ». Ἀρχ. : Εἶπεν ὁ ἁββᾶς Ἡσαΐας, πρὶν ἢ παύσονται τῆς ἀσθενείας αἱ αἰσθήσεις.

27. (φ. 113α) « Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου τοῦ Ἰλλυρικοῦ, κεφάλαια ἀσχηρικὰ ρ' ».

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐξεδόθησαν ἐκ Φιλοκαλίας (ἐκδ. α' 206-237).

Ἀρχ. : Πάσης θεωρίας πνευματικῆς καὶ στοχασμοῦ ἀρετῆς ἀδελφοὶ ἄς προηγεῖται καὶ ἄς εἶναι ἀρχὴ πίστις.

Ἐν τέλει φ. 157α « Οἱ τοῦ μακαρίου Διαδόχου ὄροι », οἵτινες ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ εὐρηται ἐν ἀρχῇ (σ. 205).

28. (φ. 157α) « Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἡλίου Ἐκδικου κεφάλαια σμγ ».

Ἀρχ. Πηγὴν νάουσαν ἠθικῶν δρόσων λόγων. Ἐνταῦθ' ἐφεύρης εἰ μετέλθεις γνησίως. Πᾶς χριστιανός, ὁποῦ ἔχει πίστιν ὀρθὴν εἰς τὸν Θεόν, πρέπει νὰ μὴ ζῆ ἀμέριμνα.

Ἐν τέλει φ. 181β † τέλος τῶν σμγ' κεφαλαίων τῶν λεγομένων πηγὴ νάουσα †. Ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώττῃ εἰς ρλξ' κεφ. « Ἀνθολόγιον γνωμικῶν φιλοσόφων σπουδαίων » (σελ. 529-548), ἀλλὰ ἡ τάξις δὲν εἶναι ἡ αὐτή.

27. (φ. 182α) « Ἐκλογὴ ἐκ τῆς κλίμακος ». Ἀρχ. : Ἄλλο προσβολὴ καὶ ἄλλο συνδυασμός καὶ ἄλλο συγκατάθεσις.

30. (φ. 185α) « Τοῦ ἁγίου Ἡσυχίου πρεσβυτέρου καὶ καθηγουμένου μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς βάτου, κεφάλαια κδ' κατ' ἀφάβητον σύντομα καὶ λιαν ψυχωφελῆ, ἅπερ ἔγραψε πρὸς Θεόδουλον, περὶ νήψεως καὶ καρδιακῆς ἡσυχίας, καὶ ἀδιαλείπτου ἐπικλήσεως Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ».

Ἀρχ. : Ἀληθινὸς ὄντως μοναχὸς οὗτος ἐστιν, ὁ νῆψιν κατορθῶν.

Ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ (σελ. 127-152) ὑπάρχουσι σα' κεφάλαια « Περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς »· τὰ δὲ ἐνταῦθα 24 εἶναι ἀπάνθισμα ἐκείνων κατ' ἐλευθέραν ἐκλογὴν καὶ ἐν συντομίᾳ.

Ἐν τέλει φ. 197α : † τέλος τῶν παρόντων κδ' κεφαλαίων † καὶ οἱ ἐξῆς χωλιαμβτικοὶ † στίχοι :

Νοδὸς κῆμα καὶ γέννημα καρδίας
ταῦτα πέφυκε τοῦ ἁββᾶ Ἡσυχίου
ἔρεισμα καὶ στήριγμα τῶν μονοτρόπων,
ἀνάβασίς τε πρὸς Θεὸν ψυχῆς ξένη,
τοῖς νουνεγῶς ἅπασιν τούτοις χρωμένοις. †

Οὗτοι ἐκ τῆς Φιλοκαλίας ἐλλείπουσι.

31. (φ. 197β) [Ἀδήλου] « Διασάφησις πε-

ρὶ τῶν ἐμφερομένων τῇ θεῖᾳ εὐχῇ ρημάτων, ἧτοι περὶ τοῦ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με ». Ἀρχ. : Ὅση μὲν ἢ τῆς εὐχῆς δύναμις καὶ οἶα δωρεῖται τοῖς κεχορημένοις ταύτῃ καὶ ὅπως διατίθησιν αὐτούς, οὐχ ἡμῶν ἐστὶ λέγειν.

Ταύτης ἐλευθέρᾳ μετάφρασις ὑπάρχει ἐν Φιλοκαλίᾳ (σελ. 1163-1167).

32. (φ. 200α) « Περὶ ἡσυχαστῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου ». Ἄπαντα ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ (σελ. 905-925).

33. (φ. 211β) « Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Μαξιμου τοῦ καψοκαλύβη, ἅπερ ἠρωτήθη παρὰ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου ».

Ἀρχ. : Φράζε μοι ἀξιώ τιμώτατε πάτερ, κρατεῖς τὴν νοεράν προσευχὴν ;

Ἡ περικοπὴ αὕτη εἶναι εἰλημμένη ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰωαννικίου Κόγχυλα ἀνεκδότου βίου τοῦ ἁγίου Μαξιμου, ἧτις ἐν τῇ καθωμλημένῃ ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ (σ. 1198-1201).

34. (φ. 213β) « Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Μαξιμου τοῦ καψοκαλύβη, λόγος πᾶν ὠραῖος ». Ἀρχ. : Γνώριμον εἶναι τοῖς πᾶσιν οἶμαι, ὅτι τὰ τὴν σάρκα ἠδύνοντα τεῖχος χαλκοῦν περικοπὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ βίου.

35. (φ. 214β) « Ἐκ τοῦ συντάγματος Καλλίστου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου θαυμασιώτατον ». Ἀρχ. : Πρῶτον πάντων ἄρχεται εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀγωνιζομένου καὶ προσέχοντος τῇ εὐχῇ παλμοὶ τινες.

(Τὸ τεμάχιον τοῦτο ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ δὲν ὑπάρχει).

36. (φ. 216α) « Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Διαδόχου κεφάλαια λα' περὶ διακρίσεως τῶν σημείων τῆς χάριτος, καὶ τῆς πλάνης πνεύματος ». Ἀρχ. : Ὅταν ὁ νοῦς ἡμῶν ἄρχεται τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος παρακλήσεως.

Εἶναι ἐκ τῶν ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ κεφ. λα' - λγ' (σελ. 212).

37. (φ. 217α) « Ἀνωνύμου περὶ τοῦ τί διαφέρει εὐχὴ καὶ προσευχή » (ἴδε ἐν τέλει).

38. (φ. 217β) [Θεοφάνους μοναχοῦ] « κλίμαξ χαρίτων ἡσυχίας ἐνθάδε » [Φιλοκαλίᾳ, σελ. 549]. Ἀρχ. : Οἰκτρὸς μοναχὸς τοῦνομα Θεοφάνης, κλίμακα ἐκτίθημι θεῶν χαρίτων.

39. (φ. 218β) Διάφορα κεφάλαια ἐκ τοῦ Γερωντιοῦ.

39β (φ. 223α) « Ἐκ τῶν τοῦ Θεοδώρου Ἐδέσης κεφαλέων » κεφ. θ' - ιθ', ια', οβ', ογ', οε'.

(Πρβλ. Φιλοκαλ. σελ. 266 καὶ ἐ.).

40. (φ. 225α) Διάφορα κεφάλαια ἐκ τοῦ Γερωντιοῦ.

41. (φ. 227α) « Τοῦ ὁσίου Πέτρου μαθητοῦ τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου : εἰς τὸ πρόσχε σεαυτῶ. Ἄρχ. : Πρόσχε σεαυτῶ ἀκριβῶς, θαρρῶν καὶ πιστειῶν δι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

(Βλ. Τοῦ ὁσίου πατρὸς Ἀββᾶ Ἡσαίου Λόγοι ΚΘ' ἐξ Ἱεροσ. χειρογράφου ... ὑπὸ Α Ὑ γ. μοναχοῦ Ἰορδανίτου Ἱεροσ. 1911 λογ. ΚΤ', σ. 188 - 193).

42. (φ. 229β) « Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου περὶ ἐντολῶν πιστῶν καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελόντων μετ' εἰρήνης οἰκῆσαι μετ' ἀλλήλων » (ἐνθ' ἀνωτ. λόγ. ε', σ. 33 - 41).

Ἄρχ. : Ἐὰν περιπατῆτε μετ' ἀλλήλων ἐν ὁδῶ, προσέχετε ἐν ἅπασιν τῶ λογισμῶ τοῦ ἐν ὑμῖν ἀσθενοῦς· τέλος : δυνατὸς δέ ἐστιν ὁ Δεσπότης καὶ Θεὸς δοῦναι πᾶσιν ἡμῖν τοῦ ἐργάσασθαι καὶ φυλάξαι, ὅπως εὐρωμεν ἕως διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

43. (φ. 234β) Διάφορα κεφάλαια ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ καὶ ἐρωτήσεις Ἀναστ. Σιναίτου.

44. (φ. 244α) « Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἀββᾶ Δωροθέου ἐρωτήσεις πρὸς τὸν ἅγιον Βασσανούφιον, καὶ τὸν συνασκητὴν αὐτοῦ τὸν ἀββᾶν Ἰωάννην ».

Ἐπιγράφεται παρὰ Migne (Patrol. gr. τόμ. 88, σ. 1812).

45. (φ. 251α) « Τοῦ αὐτοῦ, Περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν διακονίαν τοῦ κελλαρίου » (αὐτ. σ. 1804).

46. (φ. 257α) Διάφορα κεφάλαια ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

φ. 217α † *Ἄλλο ἐστὶν εὐχή, καὶ ἕτερον προσευχή· καὶ ἡ μὲν προσευχὴ αἰτησίς ἐστι τῶν διδομένων ἡμῖν δῶρων παρὰ Θεοῦ κατὰ χάριν, νοῦτε πρὸς Θεὸν ἀνάβασις, καὶ ὁμιλία πρὸς αὐτὸν ἀμετάστροφος, περὶ οὗ (γρ. ὁ) ὁ προσευχόμενος πέφυκεν ἐνδεής· εὐχὴ δέ ἐστιν ὑπόσχεσις καὶ συνταγὴ ὧν γνησίως Θεῶ προσφέρουσιν ἀνθρώποι κατὰ δύναμιν καὶ καθὼς ἂν εὔξη τῶ Θεῶ μὴ χρονίσης τοῦ ἀποδοῦναι, καὶ ὅσα ἂν εὔξη ἀπόδος· εὔξασθε καὶ ἀπόδοτέ φησι, Κυρίῳ τῶ Θεῶ : ἀγαθὸν γὰρ τὸ μὴ εὔξασθαι, ἢ τὸ εὔξασθαι καὶ μὴ ἀποδοῦναι· ὅσον δὲ τὸ ἐπιτίμιον τῶν μὴ πληρούντων τὰς εὐχὰς δηλοῦσιν Ἀνανίας καὶ Σάπφειρα θανάτῳ καταδικασθέντες· τὸ γὰρ μὴ ἐπαγγελῆσθαι δῶρον Θεῶ ἀκίνδυνον, τὸ δὲ εὔξασθαι καὶ ἀθετῆσαι, κατάκριτον †.

15. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16) XVIII φ. 221.

1. Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φ. 1α « Ἀρχὴ σὺν Θεῶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ παρόντος βιβλίου, τῆς ἐχούσης μὲν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συγγράφη Παύλου τε, φημί, καὶ Μάρκου σὺν Θωμᾷ, καὶ Ἰωάννῃ, ἅμα Ἰακώβῳ Λουκᾷ τε καὶ Μακκαρίῳ, πρὸς δὲ ἀπεστάλη αὐτῆ παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου, συνεργία καὶ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ συνήργησαν τῶ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως ».

Προτάσσεται ὁ πίναξ τῶν δύο βιβλίων, ὧν τὸ περιεχόμενον εἶναι τὸ αὐτὸ τῶ τῆς Φιλοκαλίας (ἐκδοσις α', μέρ. β', σελ. 555 - 687) καὶ μόνον ἡ ἀνατέρω ἐπιγραφὴ ἑλλείπει, καὶ ἦτις εἶναι σπουδαιοτάτη.

2. (φ. 173) « Τοῦ ἁγίου Ἡσυχίου πρεσβυτέρου καὶ καθηγουμένου μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βάτου κεφάλαια κδ' κατ' ἀλφάβητον, σύντομα καὶ λίαν ψυχωφελῆ, ἅπερ ἔγραψε πρὸς Θεόδουλον περὶ νήμεως καὶ καρδιακῆς ἡσυχίας καὶ ἀδιαιλείτου ἐπικλήσεως Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ».

(Φιλοκαλ. σελ. 127, ἐνθα ὑπάρχουσι π' κεφάλαια ἐν δλω, ὧν ἀπάνθισμα εἶναι καὶ ἐπιτομή τὰ ἐνταῦθα κδ' κεφάλαια· ὅρα καὶ ἀρ. 14, 30, ἐνθα καὶ οἱ ἐν τέλει ἀνεκδοτοὶ στίχοι).

3. (φ. 188α) [Ἀδήλου] « Διασάφησις περὶ τῶν ἐμφερομένων τῇ θείᾳ εὐχῇ ὁρημάτων, ἧτοι περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με ».

(Ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ, σελ. 1163, ἐν τῇ καθωμλημένῃ δλ. καὶ 14, 31).

4. (φ. 191α) « Περὶ ἡσυχαστῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Σιναίτου ».

(Φιλοκαλί, σελ. 1186).

5. (φ. 204) « Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Μαξιμου τοῦ καψοκαλύβη, ἅπερ ἠρωτήθη παρὰ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναίτου ».

(Ἐκ τοῦ ἀνεκδότου βίου ὑπὸ Ἰωαννικίου Κόγχυλα)

Ἄρχ. : Φράζε μοι ἀξιῶ τιμώτατε πάτερ. 6. (φ. 207α) « Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Μαξιμου καψοκαλύβη λόγος πᾶν ὠραῖος ». (Ἐκ τοῦ αὐτοῦ βίου ἀνωτ.) Ἄρχ. : Γνώριμον εἶναι τοῖς πᾶσιν οἶμαι.

7 (φ. 208α) « Ἐκ τοῦ συντάγματος Καλλίστου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου θαυμασιώτατον ». Ἄρχ. : Πρῶτον πάντων ἄρχεται εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀγωνιζομένου καὶ προσέχοντος τῇ εὐχῇ παλμοὶ τινες.

(Τὸ τεμάχιον τοῦτο δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ 6λ. καὶ 14, 35).

8. (φ. 209α) « Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Δ ι α δ ὶ -
χ ο υ κεφάλαια λα΄ Περὶ διακρίσεως τῶν ση-
μείων τῆς χάριτος καὶ τῆς πλάνης πνεύματος ».
Ἄρχ. : Ὅταν ὁ νοῦς ἡμῶν ἄρξηται τῆς τοῦ
ἁγίου πνεύματος αἰσθάνεσθαι παρακλήσεως.

(Ἐκ τῶν ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ, κεφ. λα΄ - λγ΄ (σελ.
212). Βλ. καὶ 14, 36.

9. (φ. 211α) « Ἀωνύμου περὶ τοῦ τί διαφέ-
ρει εὐχὴ καὶ προσευχὴ ». Βλ. 14 ἐν τέλει.

10. (φ. 211β) [Θ ε ο φ ἄ ν ο υ ς μ ο ν α -
χ ο ὦ] « Κλίμαξ χαρίτων ἡσυχίας· ἐνθάδε ».
Ἄρχ. : Οἰκτρὸς μοναχὸς τοῦνομα Θεοφάνης,
κλίμακα ἐκτίθημι θείων χαρίτων.

(Φιλοκαλία, σελ. 549).

11. (φ. 212β) « Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου
περὶ ἐντολῶν πιστῶν καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελόν-
των μετ' εἰρήνης οἰκῆσαι μετ' ἀλλήλων » (βλ.
14, 42).

Ἄρχ. : Ἐὰν περιπατῆτε μετ' ἀλλήλων ἐν ὁδοῦ
προσέχετε.

12. (φ. 218α) « Τοῦ ὁσίου Πέτρου μα-
θητοῦ τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου εἰς τὸ πρόσεχε σεαυ-
τῷ ». Ἄρχ. : Πρόσεχε σεαυτῷ ἀκριβῶς, θαρ-
ρῶν καὶ πιστεύων, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς Θεὸς ὢν. (Βλ. 14, 41).

Ἐν ἀρχῇ : † Τὸ παρὸν ὑπάρχει τῆς ἁγίας Τριά-
δος εἰς τὸ καφωκαλύθη †.

† Ἐκ τοῦ τοῦ Θεοκλήτου Ἱερομονά-
χου τοῦ καὶ ἀββᾶ καὶ τότε ἐκ τῆς πα-
ποῦ τοῖς νησοῦ ἔτος ρψξδ' † Στάχωσις
βυρσίνη.

16. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16) XVIII φ. 112.

1. (φ. 1α) Πέτρου τοῦ Δαμασκην-
νοῦ.

Ἐπάρχει μόνον τὸ α΄ βιβλίον, πλὴν τῶν δύο τελευ-
ταίων κεφαλαίων· ἐν ἀρχῇ δὲ ὁ πίναξ.

2. (φ. 97α) « Τοῦ ὁσίου Πέτρου μαθη-
τοῦ τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ ».
(Βλ. 14, 41 καὶ 15, 12).

3. (φ. 99α) « Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου πε-
ρὶ ἐντολῶν πιστῶν καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελόντων
μετ' εἰρήνης οἰκῆσαι μετ' ἀλλήλων » (βλ. 14,
42 καὶ 15, 11).

4. (φ. 104α) [Ἀδήλου] « Περὶ διαίτης ἀν-
θρώπου ζητοῦντος τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν ».

5. (φ. 106β) Ἀναστασίου Ἀντιο-
χείας καὶ Κυρίλλου « ἔκθεσις σύν-
τομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· κατ' ἐρωταπό-
κρισιν ».

Ἄρχ. : Α. Ποίας θρησκείας εἶ ἄνθρωπε ;
Κ. Χριστιανὸς εἰμί. (Ψευδεπίγραφον).

6. (φ. 208β) Διάφορα ἐκ τοῦ Γερων-
τικοῦ κεφάλαια.

Ἐν ἀρχῇ ἐν τοῖς παραφύλλοις, οἱ δὲ οἱ χωλίαμοι
διὰ νεωτέρας χειρὸς.

† Ἀὐτὴ ἡ βίβλος Δαμασκηνοῦ τοῦ Πέ-
τρου,

ἴδιον κτῆμα τυγχάνει σὺν τοῖς ἄλλοις

τοῦ Κυριακοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος

τῆς ἐν τῇ σκῆτι τοῦ Καυσοκαλυβίτου,

πρὸς τῶν πατέρων αἰεὶ λατρευομένης.

Ἔρα οὖν πᾶς τις τῶν ἀναγινωσκόντων,

μὴ μ' ἀφαιρέσης μηδὲ με σφετερίσης,

ἵνα μὴ ἀραῖς συσχεθῆς τῶν ἀββᾶδων

κατὰ τὸ σωτήριον καὶ νέον ἔτος ρψλδ' †.

Ἐν τέλει τοῦ πίνακος :

† Τὸ παρὸν ὑπάρχει τῆς ἁγίας Τριάδος εἰς τὸ κα-
φωκαλήθη ρψξζ' ὀκτωμβρίου κς'. Ἀφιερῶθη τὸ
παρὸν βιβλίον ὑπ' ἐμοῦ μακαρίου ἐλαχίστου
μητιλυνέου εἰς τὴν σκῆτην τοῦ καφωκαλύβι-
διὰ νὰ τὸ ἀναγινώσκουν οἱ ἐκεῖσε εὐρισκόμενοι πα-
τέρας ἄλλοι κοινῶς εἰς ψυχικὴν τους ὀφέλειαν· καὶ
ὅπως τὸ ἀποξενῶσιν ἀπὸ τὴν αὐτὴν σκῆτην νὰ δόσῃ
λόγον τῷ θεῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα
δύο βιβλία ὁποῦ ἀφιέρωσα εἰς αὐτὴν τὴν σκῆτην τὸ
πατερικὸν τοῦ ἀββᾶ Ἰσαάκ καὶ τὰ ἀσκητικὰ τοῦ με-
γάλου Βασιλείου· νὰ μὴν τὰ ἀπαξενῶσιν τινάς, εἰ δὲ
μὴ τὸν ἀφύνω εἰς τὸν Θεὸν νὰ δόσῃ λόγον διὰ τὰς
ἁμαρτίας μου· παρακαλῶ σας δὲ ἀδελφοί μου ἐσεῖς
ὁποῦ τὰ ἀναγινώσκειται νὰ μοῦ ἐνθυμᾶστε εἰς τὰς προ-
σευχάσας †.

Στάχωσις βυρσίνη.

17. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16) XVIII φ. 151.

1. (φ. 1α) Πέτρου τοῦ Δαμασκην-
νοῦ εἶναι ὀλόκληρα τὰ δύο βιβλία ἀπαραλλά-
κτως ὡς καὶ ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ (σελ. 555 - 687).

2. (φ. 154α) Βασιλείου τοῦ Με-
γάλου : « Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητοῦμεν τὰς
συναναστροφὰς τῶν κοσμικῶν συγγενῶν μας
μητε νὰ φροντίζωμεν πολλὰ δι' ἐκείνους ».

Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει ἡ ἀφιέρωσις ὡς καὶ ἐν τῇ προη-
γουμένῳ κώδικι, ὥστε τοὺς δύο τούτους κώδικας με-
τὰ τοῦ κατωτέρω ἀββᾶ Ἰσαάκ ἀφιέρωσεν ὁ αὐτὸς
Μακάριος. (Ὡς καὶ τὰ ἀσκητικὰ τοῦ Μεγ. Βασιλείου,
ἅπερ δὲν ὑπάρχουσιν). Εἶναι δὲ ἀμφοτέρω διὰ τῆς
αὐτῆς, δι' ἧς καὶ ὁ κώδ. 15, γεγραμμένοι χειρὸς.
Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐκτυπωμάτων.

18. Χαρτ. 8 μικρ. (0,185 X 0,145)
XVIII φ. 400.

[Η ΚΛΙΝΗ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ]

[Ἰωάννου Μορεξίνου] Κώδιξ ἀκέφα-
λος καὶ κολοβὸς περιέχων ἐγκώμια καὶ θαύματα τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τοὺς 60 δυνατοὺς τοῦ Σολο-
μῶντος ; « Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών, ἐξήγοντα δυ-

νατοι κύβηλ αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ » (* Ἀσμ. Ἀσμ. 3,7 ἔκδ. Tischendorf Lipsiae 1887). Τὴν ἐννοίαν τοῦ χωρίου τούτου, ἴδε παρὰ Θεοδορήτῳ, « Ἐμνηεῖα εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων . . . » Ἐνετίση ἀγλθ' σελ. ρμη-ρμθ ἔνθα καὶ ὁ Ψελλὸς οὕτως ἐμνηεῖται :

« Κλίην τυγχάνει Σολομών ὁ τῶν σωθέντων τόπος· ἐξήκοντα δὲ δυνατοὶ περικυκλοῦντες ταύτην, ὄντως πεφύκασιν οἱ πάνυ σεσωσμένοι. »

Ἐνταῦθα περιέχεται ἡ ἐρμηνεῖα μόνον 45 Δυνατῶν, οἱ λοιποὶ περιείχοντο εἰς ἐκπεσόντα φύλλα· εἶναι δὲ οὗτοι αἱ περὶ τῆς Θεοτόκου προσηγορίαι τῶν προφητῶν, ἧτοι : πέτρα ἀκρότομος, θυμαστήριον κιβωτός, λυχνία, τράπεζα, στολὴ λουτήρ, θυσία, ράβδος Ἀαρὼν, πόκος τοῦ Γεδεὼν, λάκκος ἄσκαφος, γυνὴ ἀληθής, οἶκος τῆς σοφίας, κήπος κεκλεισμένος, ὄρθρος, πλησίον, νύμφη, περιστέρα, ἀδελφή, κρίνον, τρυγῶν, νάρδος, σφραγίς, λαβίς, παρθένος, τόμος, θρόνος, βιβλίον, πόλις, ἀγίασμα, σάπφειρος λίθος, πύλη κεκλεισμένη, ἤλεκτρον, φυτὸν εἰρήνης, ὄρος, Σιών, θρονή, ἕψος τῆς γῆς, ναὸς ἅγιος Κυρίου, βασιλισσα, θυγάτηρ, μήτηρ, ἀνατολή, δύσις, ἥλιος ».

Περὶ τῆς ἐρμηνείας τούτων, ἴδε καὶ Δ α μ. Σ τ ο υ δ ἰ τ η ν, « Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου », σελ. 136 - 138, ἔκδ. 1851.

Μετὰ τὴν ἐρμηνείαν ἐκάστου Δυνατοῦ ἔπεται καὶ ἐν θαῦμα τῆς Θεοτόκου σχετιζόμενον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν· πάντα δὲ τὰ ἐνταῦθα θαύματα ὑπάρχουσιν ἐν τῇ τοῦ Ἀγαπίου « Ἄ μ α ρ τ ω λ ῶ ν σ ω τ η ρ ἰ α » κατ' ἐπιτομήν, πλὴν τῶν ἐξῆς :

φ. 37α Θαῦμα ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Βατοπεδίου.

φ. 63α Περὶ Θεοφίλου οἰκονόμου ἐξ Ἀδάνων.

φ. 95β Περὶ τῆς βασιλείσεως Θεοφανοῦς.

φ. 155β Περὶ τῆς μεταστάσεως οἰκίας τῆς Θεοτόκου ἐν Ναζαρέτ.

φ. 127α Περὶ πόρου ἀρχοντος.

φ. 177β Περὶ τοῦ ἐν τῷ ναῶ τῆς Φανερωμένης κρίνου.

φ. 188β Περὶ τοῦ δούλου τοῦ ἀρχοντος τῆς Φραγγίας.

φ. 243α Περὶ γυναικὸς ἀπωλεσάσης τὸ τέκνον αὐτῆς.

φ. 253α Περὶ τῆς ἀγίας Ἰουλιανῆς.

φ. 259β Περὶ τῆς κτίσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

φ. 307α Περὶ κατὰ τοῦ ἀγίου Ὁρους ἐπιδρομῆς τῶν Ἀγαρηνῶν.

φ. 326α Περὶ τῆς μοναχῆς Θεοφυλάκτης.

φ. 336β Περὶ τῆς Μονῆς τῶν Βερναρδινῶν.

φ. 376α Περὶ Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.

φ. 388β Περὶ εὐλαβοῦς γυναικὸς ἐν Ἀλαμανίᾳ.

φ. 398α Περὶ τῶν μοναχῶν τῶν θελόντων νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν Μονήν.

Ὁ κώδιξ οὗτος εἶναι γεγραμμένος ἐν καθωμλημένη λίαν ἰδιωτικῇ, καὶ διὸ ἔνεκα τῶν πολλῶν Ἰταλικῶν λέξεων καὶ ἄλλων φράσεων φαίνεται ὅτι ἐγράφη ἐν

Κρήτη περιεργείας χάριν παρατιθέμεθα ἐνταῦθα τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον κεφάλαιον.

Μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν διατι ἡ Θεοτόκος λέγεται ὄρος ὁ συγγραφεὺς ἐπιλέγει :

(φ. 306β) « Εἶναι λοιπὸν ἡ παρθένος ὄρος θαυμαστόν, διὰ τοῦτο ἐδιάλεξεν καὶ πολλὰ ὄρη εἰς τὰ ὅποια ἔδειξεν πολλαῖς ἐνεργείαις καὶ πολλὰ θαυμάσια μέσα εἰς ὅλα καὶ τὸ ἅγιον Ὅρος τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἶναι ἰδικόν τῆς· καὶ εἰς αὐτόν ὄχι μόνον ἓνα θαυμάσιον μὰ ἀρίφια ἐγενήκασιν καὶ γίνονται καθημερινόν, καὶ εἶναι ἐκεῖ πλέον παρὰ τὰ λ'· μοναστήρια, καὶ εἶναι μοναστήρια ἀποῦ περισσέουν τοὺς πεντακοσίους καλογέροντας· τόσον ἀποῦ ἐκεῖ εἶναι χιλιάδες καλογέροι καὶ οὐδένας εἶναι ἀποῦ νὰ μὴν ἴδεν ἐκεῖ καὶ νὰ μὴν ἐγνωρίσει θαυμάσια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ δύνεται πᾶσα ἓνας νὰ ἐρωτᾷ, ὅταν ἰδῇ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς νὰ θαυμάζει ἧνια καὶ πόσας ἐνεργείας γίνονται πᾶσα ἡμέραν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄρος διὰ τῆς χάριτος τῆς ὑπεραγίας εὐλογημένης Θεοτόκου· ἐκεῖ καὶ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν, καὶ χωλοὶ περιεπάτησαν καὶ λεπροὶ ἐκαθαρίσθησαν, καὶ τὸ πλεῖστον ἄσεβεις καὶ ἀγαρινοὶ ἐσώθησαν (φ. 307α) καὶ σώνονται· καὶ τὰ πολλὰ ἀφίνω τῶν πολλῶν νὰ τὰ διηγούνται· μόνον ἐγὼ νὰ εἶπω ἓνα ἀποῦ μοῦ ἐδιηγῆθην ἓνας Γέροντας, ὁ ὁποῖος ἐπῆγεν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινουπόλιν καὶ ἐδιηγῆθῆκέ μου τὸ ἀληθές ».

Θ Α Υ Μ Α με'

« Ὁ Δεύτερος βασιλεὺς ἀγαρινὸς ἀποῦ ἐκάθησεν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἔμαθε πῶς εἰς τὸ ἅγιον ὄρος ὄλοι οἱ βασιλεῖς οἱ χριστιανοὶ ἐκάνασιν μοναστήρια, τὰ ὅποια τὰ ἐπλούτειναν καὶ μὲ εἰσοδήματα καὶ μὲ σκευή, καὶ καθημερινόν ἐφεύγασιν οἱ πλέον πρῶτοι τὴν βασιλείαν τος· ὄχι μόνον χριστιανοί, μὰ καὶ πολλοὶ ἀγαρινοὶ ἐπγαίνασιν καὶ ἐμονάζασιν· καὶ ὁ διὰ τὴν ὠραιότητα καὶ καλωσύνην τοῦ τόπου, καὶ ὁ διὰ τὸν σῶσιν τὴν ψυχὴν τος· τοῦτο ὡσάν τὸ εἶπαι τοῦ τοῦρκου πολλὰ τοῦ ἐκακοφάνη, καὶ ὡσάν ἄσεβῆς ἔζη ἐποκότησεν· καὶ ἀρματῶνι τριάντα κάτεργα καλά, μὲ πολλὴν ἀρτελαρίαν νὰ πάγει νὰ χαλάσει, ὄχι μόνον τὰ μοναστήρια, μὰ καὶ τὸ ὄρος ὄλον ἂν εἶναι μῶδος νὰ τὸ ἀφανίσει καὶ τοὺς μοναχοὺς ἄλλους νὰ κόψει, ἄλλους νὰ τουρκέψει, καὶ ἄλλους νὰ κρατεῖ σκλάβους, καὶ τὰ σκευὴ ὄλα νὰ τὸς τὰ πάρη καὶ τὰ εἰσοδήματα. Ἐτῆ ἐλογίασεν (νὰ κάμει τοῦ ἀγίου ὄρους) ὁ δυσσεβῆς ἀλλὰ ἐψεύσται ὁ δεῖλαιος, καὶ ἐκεῖνο ἀποῦ ἐλογίασεν νὰ κάμει τοῦ ἀγίου ὄρους ἦπαθεν ἡ (φ. 307β) ἀρμάδα ἡ ἐδική του· διότις τὴν νίκτα ἐκείνην, ἀποῦ ἐφτάξασιν τὰ κάτεργα εἰς τὸν λιμνιόνα, ἀποῦ εἶναι ἐκεῖ σιμᾶ, θεωρεῖ ὁ μπασᾶς μίαν γυναικα καὶ λέγει του : ἦντα ἦλθεται νὰ κάμεται ἐδῶ, νὰ κάμεται νὰ χαλάσεται τὸ ὄρος μου· νὰ ξηράνεται τὸ περιβόλιον μου· νὰ ἀφανίσεται τοὺς δούλους μου· ἐσεῖς νὰ ἀφανισθῆτε μὲ τὴν ἀρμάδα σας· ὦ τοῦ θαύματος τὴν νύκτα ἐκείνην, ἀποῦ ἐλεγούντανε τὰ λόγια ἐτούτα εἰς τὸν ὕπνον τοῦ μπασᾶ σικῶνεται ἓνας ἄνεμος, καὶ ἀγοιεύεται ἡ θάλασσα καὶ τὰ κάτεργα ἄλλα ἐτῆκισθησαν, ἄλλα ἐξορίσθησαν, ἄλλα ἐπνίγησαν, καὶ ὄλοι ἐπείγασιν κακὴν κάκως μόνον ὁ μπασᾶς ἀποῦ ἐγλύτωσεν καὶ ἐδιηγῆθην τὸ θαυμάσιον καὶ ἀποστῶτε πλέ-

ον οὐδὲ ὁ ἀφέντης ἐκεῖνος οὐδὲ ἄλλος ἀφέντης τού-
κος, ἀποῦ εἶναι τόσοι ἀφεντάδες γινόμενοι, οὐδένας
ἐποκότησαν πλέον νὰ κάμει τίποτας βλάψιμον εἰς τὸν
ἅγιον τόπον ἐκεῖνον· μὰ φυλάγεται τὸ ὄρος ἐκεῖνο
ἕτις πολλὰ στολισμένον μὲ τόσιν ἁγίαν συντροφίαν,
ὅσον ἀλοῦ ποθὲς ἕτις δὲν εἶναι· καὶ λογιάζω πῶς οἱ
ἀκολουθίας καὶ τὰ ἔργα τὰ θεϊκὰ ἀποῦ γίνονται ἐ-
κεῖ, ἀποῦ εὐφραίνουσι τὸν φιλόφρονον, νὰ κρατοῦν
ὄλον τὸν κόσμον καὶ ὅποιος ἐπήγεν ἐγνώρισεν τὴν ἀ-
λήθειαν πλέον παρὰ ἀποῦ τὴν ἐδείχνει ὁ λόγος. Διό-
τις ὁ τόπος ἐκεῖνος εἶναι φυλαμένος ἀπὸ τὴν πανά-
χραντον Μαρίαν, (φ. 308α) ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐγκοιμιάζε-
ται, καὶ ὅλαις τῆς οἱ ἑορταῖς τελειώνονται μὲ ἀγρυ-
πνίας ὀλονυκτίς· καὶ ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον λογιάζω
νὰ πέρνει ὁ παράδεισος πολλούς· ὁ ὁποῖος παράδει-
σος ἄμποτε νὰ γένη καὶ ἐμᾶς κατοικία νὰ ἀξιωθού-
μεν νὰ μᾶς ἀποδεκτεῖ ἐκεῖνο τὸ ὄρος τὸ νοητὸν, τὸ
ὑψηλὸν καὶ θαυμαστὸν διὰ τῆς χάριτος τοῦ κατασκό-
που καὶ δασείως ὄρους, τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀμήν. (Βλ. καὶ
Κώδ. η' 27, 2).

Περὶ τοῦ συγγραφέως κατὰ τὸν Σά-
θαν ὁ Ἰωάννης Μορξίνος ἦν Κρής (γρ.
Μορξίνος) διδάσκαλος τῆς ἐν Χάνδακι Σιναϊτικῆς
Σχολῆς, πρὸς ὃν ὁ Κρούσιος γράφει τῷ 1582
ζητῶν εἰδήσεις περὶ τῆς Κρήτης καὶ τῶν ἄλλων νή-
σων (Νεοελλ. Φιλολ. σ. 198) ἦν δὲ καὶ τοῦ Μα-
γούβου φίλος, ὅστις ἀπηθύνην αὐτῷ 4 ἐπιστο-
λάς (Μ. Γεδεών Μνημεῖα τῆς Μεσ. Ἑλλ. γλώσσης
(ἀποσπ. Α' τόμ. Παρνασσῶ) σ. θ'). "Ὡστε ἐθε-
ωρεῖτο ἐκ τῶν σπουδαίων τῆς ἐπο-
χῆς ἐκείνης ἀνδρῶν. Ἔργα αὐτοῦ
γνωρίζομεν ὡς σπουδαιότερον τὴν ἐν λόγῳ « Κλίνην
τοῦ Σολομῶντος » διασωθεῖσαν ἐν πολλοῖς κώδικεσιν.
Τὸ πρῶτό τυπον ὅμως σώζεται ἐν
τῷ ὑπ' ἀρ. 202 κώδικι τῆς ἐν "Αθῶν
μονῆς τοῦ Ἐρηροποτάμου γραφέντι τῷ
1602 ἐν γνησίᾳ καὶ ἀκραιφνεῖ Κρητικῇ διαλέκτῳ
(σπουδαιότατον γλωσσικὸν μνημεῖον !). Ἐκ τούτου
προέρχονται οἱ ἐξῆς Κώδικες περιέχοντες διασκευάς
ὑπὸ τε Ἀγαπίου καὶ Δαπόντε πεποιημένας : 1) ὁ ἡ-
μέτερος· 2) ὁ 31 μονῆς Ζωγράφου XVII αἰ. 3) ὁ 93
μονῆς Καρακάλλου τοῦ 1633· 4) ὁ 66 τῆς βιβλ. τῆς
Ἑλλ. Βουλῆς τοῦ 1749 γραφεὶς ὑπὸ Κων. Δα-
πόντε, ἐνθα (φ. 309α) ἀναφέρεται καὶ τὸ αἴτιον
τῆς συγγραφῆς : « εἰς ἐὺχαριστίαν (τῆς
Παναγίας) ὁποῦ τὸν ἐφύλαξεν ἀβλαβῆ
ἀπὸ τὸ ὑπερβολικὸν θανατικὸν ὀ-
ποῦ ἦτο τότε εἰς τὴν νῆσον » (Ν. Ἑλ-
ληνομ. Ἀάμπρου τόμ. Γ', σ. 467). Δεύτερον
ἔγραψεν ὁ Μορξίνος ὕμνους καὶ ἐγκώμια
εἰς τὴν Θεοτόκον εἰς κοινούς στίχους καὶ
ἰάμβους, περὶ ὧν γράφει αὐτῷ ὁ Μαργούνιος τῷ
1599 : « Ἐπὶ χρηστῶν δὲ πρὸς τούτοις καὶ τῶν ἐλ-
πίδων φερόμεθα ὀσέποτε, ἢ τὰς σὰς ὑποσχέσεις, καὶ
τὰ εἰς τὴν πανάχραντον Δέσποιναν ξυντεθέντα σοι
ἐγγώμια κομισόμενοι » (Δημητρακοπούλου
Προσθήκαι .. εἰς τὴν Ν. Φιλολ. Σάθα, σ. 16). Ταῦ-
τα ὑπάρχουσι ὁμοῦ μετὰ τῆς Κλίνης καὶ ἐξεδόθησαν
ὑπὸ τοῦ κ. Γεδεῶν (ἐνθ' ἀνωτ.) σ. 9-16), ἐν
ἀγνοίᾳ δὲ ἐπανελήφθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δυοβου-
νιῶτου ἐν Νέᾳ Σιών (τόμ. ΙΖ', σ. 711-716 ἐκ

κώδ. Βουλῆς), ὅστις καὶ τὸν Πίνακα τῶν 60 Δυνατῶν
ἐξέδοτο (αὐτ. σ. 662).

Ὁ κώδιξ ἀστάχτος, ἀνήκειν εἰς τὴν καλύβην τῆς
Ἑπαταντῆς καὶ τῇ προτροπῇ μου ἀφιερῶθη εἰς τὸ
Κυριακόν.

19. Χαρτ. 8 μικρ. (0,20 X 0,14) XVII φ. 113.

Λειτουργικὸν χρυσόδετον πολυτελῶς γε-
γραμμένον διὰ χρυσῶν γραμμάτων ἐν ταῖς ἐπιγρα-
φαῖς καὶ κεκοσμημένον δι' ὄραιων πολυχρῶμων ἐπι-
τίτλων καὶ καλλιτεχνικῶν ἀρχικῶν γραμμάτων, ὧν
πολλὰ παριστώσι ζῶα ἢ χεῖρα ἀνθρώπου εὐλογοῦν-
τος καὶ ἄ., ἀνήκει δὲ εἰς τὸ βῆμα.

1. « Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. »
Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει ὄραία τοῦ ἁγίου εἰκὼν κρατοῦν-
τος εἰλητάριον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

2. « Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου. »
Ἡ γραφή εἶναι διὰ παχύτερων στοιχείων καὶ ἀπο-
μίμησις τῆς τοῦ XV αἰῶνος.

3. « Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων. »
Ἐπανερχεται ἡ πρώτη γραφή· ἀφηρέθη φύλλον πε-
ριέχον ἴσως τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου
τοῦ Διαλόγου. Ἐν ἀρχῇ ἐν τοῖς παραφύλ-
λοις : † ἡ παρούσα θεία λειτουργία ὑπάρχει τῆς ἁ-
γίας Τριάδος εἰς τὸ καφωκαλήβη. †

20. Χαρτ. 8 μικρ. (0,20 X 0,14) XVIII σ. 612.

1. (σ. 3) Τροπάρια τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς Πεν-
τηκοστῆς.

2. (σ. 11) Ἰωάννου τοῦ Χρυσο-
στόμου « εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν λόγος
β' ». Ἀρχ. : Μεγάλα, ἀγαπητοί, καὶ πάντα λό-
γον ὑπερβαίνοντα τὰ σήμερον ἡμῖν δωρηθέντα.

3. (σ. 31) Γρηγορίου τοῦ Παλα-
μᾶ « Ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν
τελεσθεῖσαν φανέρωσιν καὶ διανομὴν τοῦ θείου
πνεύματος, ἐν ἧ καὶ περὶ μετανοίας » (δι' ἀρ-
χαιοτέρας χειρός). Ἀρχ. : Ἐθεασάμεθα πρὸ
μικροῦ τοῖς μεγάλοις τῆς πίστεως ὀφθαλμοῖς.

Ἐξεδόθη ἐν τῇ Ἱεροσολυμιάδι ἐκδόσει τῶν τοῦ
ἱεροῦ πατρὸς λόγων (1857) σ. 135-141.

4. (σ. 53) Ὁ ἐπιτάριος θρῆνος.

Ἐκαστον τροπάριον ἔχει προτασσόμενον στίχον ἐκ
ἐκ τοῦ Ἀρώμου (ψαλμῶν τοῦ Δαβὶδ) οὕτω κατανε-
μομένον, ὡς εἶθισται τὸ πάλαι. Ἐξεδόθησαν ἐν Κπό-
λει 1800 ἐπιμελεῖα καὶ διορθώσεϊ Νικολάου
μοναχοῦ : Ἐγχειρίδιον περιέχον τὰ ἀσματικά ἐγ-
κώμια καὶ τὸν κανόνα τοῦ Ἐπιταρίου μετὰ καὶ τοῦ
ἀναστασίου... » Ἐν ἀρχῇ (σ. 1) ὑπάρχει ἡ ἐξῆς
εὐχή, ἣτις εἶναι διάφορος τῆς συνήθους ἐπιμνημοσύ-
νου. † Ὅταν κάνωμεν μνημόσυνόν τινοσ :

Εἰς τὴν μακαρίαν μνήμην καὶ αἰωνίαν ἀνάπαυσιν

και απεσιν αμαρτιων του κεκοιμημενου εν Χριστω αδελφου (δεινος). Ο καταβας εις "Αδου Χριστος" δ Θεος ημων και τας εκεισε ελευθερωσας ψυχας, αυτος ο φιλοψυχωτατος, τη αφατω αυτου φιλανθρωπια και αγαθοτητι κινουμενος, αμποτε να ελευθερωση και την ψυχη του μακαριτου τούτου αδελφου ημων, πασης της εν τω "Αδη οδύνης τε και κακώσεως, και κατατάξει αυτην εν χώρα ζώντων, εν σκηναίς των δικαίων, όπου των άγγέλων τά τάγματα, των άγιων αι χωριαί, ο γλυκός ηχος των εορταζόντων, όπου ρέει ο χειμαρους της τρυφης και αγαλλιάσεως, και καταλάμπει το άπρόσιτον φως της τρισηλίου θεότητος· γένοιτο, γένοιτο, άμήν †. 'Επι του τοιχωματος † του Κυριακου Καφωκαλύβη †.

Στάχως θυροίνη μετ' εκτυπωμάτων.

21. Χαρτ. 8 μικρ. (0,205 X 0,150)
XIX φ. 256.

Κώδιξ εκκλησιαστικης μουσικης.

φ. 1α. « Δοξαστικά των δεσποτικών και θεομητορικών εορτών, των τε εορταζομένων άγιων του όλου ενιαυτου, και τινα 'Ιδιόμελα του Τριωδιου και Πεντηκοσταριου άσματουργηθέντα μεν παρά 'Ιακώβου πρωτοψάλτου της Χριστου μεγ. 'Εκκλησίας εξηγηθέντα δέ το νυν κατά το νέον της μουσικης σύστημα, του αρχαιου μέλους αυτών άδιαφθόρου φυλαχθέντος, χειρι Χουρμουζίου διδασκάλου της κοινής Σχολής του ρηθέντος συστήματος » (κολοβός). 'Εξεδόθη το β' εν Κων)πόλει 1888 εις 2 τόμους. Στάχως θυροίνη μετ' εκτυπωμάτων.

22. Χαρτ. 8 μικρ. (0,207 X 0,150)
XVII και XIX φ. 97.

Κώδιξ άκέφαλος και κολοβός.

1. (φ. 1α) Διάφοροι σημειώσεις και οι προς την Θεοτόκον παρακλ. κανόνες.

2. (φ. 14α) 'Ακολουθία του άγιου Γερασίου του Κεφαλληνίας μετά της βιογραφίας.

Και αυτη μεν εξεδόθη υπό του Δουκάκη εν εκτάσει (Συναξ. 'Οκτωμ. κ' σελ. 310-347) ή δέ ακολουθία ύπάρχει εν τω νέφ Λειμωναριώ (εκδ. 'Αθηνών 1878, σελ. 358) αλλά ή ένταυθα είναι διάφορος· τά ύπ' άρ. 1 και 2 είναι διά γραφής του XIX αιώνος.

3. (φ. 35β) « Αί περιόδοι του άγιου άποστόλου και ευαγγελιστου ήγαπημένου 'Ιωάννου του Θεολόγου, συγγραφείσαι παρά του άγιου Προχόρου, ενός των έπτά Διακόνων ».

'Η αρχή και τινα εν τω μεταξύ φύλλα εκπεσόντα συνεπληρώθησαν διά χειρός του XX αιώνος, το δ-

λον όμως είναι του XVII, είναι δέ κολοβόν (ιδε κατωτέρω). Είς δηλωδεστέραν γλώσσαν εξεδόθησαν υπό τον τίτλον : Βίος και πολιτεία του... 'Ιωάννου του Θεολόγου... ως εβρηται εν χειρογράφοις μοναχου τινος Ρωμανού (οβτος ήτο άσκητής εν 'Αγία 'Αννη και άντέγραψεν εκ μεμβράνης)... εν Σμύρνη, 1866. 'Αρχ. Μετά την άνάληψιν του κυριου ημων Ι. Χ.

23. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16) XVIII, σ. 124.

« Αί περιόδοι του άγιου άποστόλου και ευαγγελιστου ήγαπημένου 'Ιωάννου του Θεολόγου συγγραφείσαι παρά του άγιου Προχόρου, ενός των έπτά Διακόνων ». 'Αρχ. : 'Εγένετο μετά το άναληφθηναι τον Κύριον ημων 'Ιησοϋν Χριστον τον Υιόν του Θεου εις τους ουρανούς, συνήχθησαν πάντες οι 'Απόστολοι εν Γεθσημανή.

Αί πράξεις αυται του 'Ιωάννου « συνετάχθησαν εν αρχή του Ε' αιώνος εν Παλαιστίνη ή εν Συρία και μετηνέχθησαν εις διαφόρους γλώσσας » (Χριστιανική Γραμματολογία Γ. Δέροβου Τόμ. Γ', σελ. 541). Περί της υποβολιμαίας ταύτης συγγραφής έπραγματεΐθησαν άλλοι τε πολλοί των κριτικών και Θωμάς ο 'Ιτιγείος (Thomae Ittgei bibliothec. patrum Apostolicorum graecorum, σελ. 43. Lipsiae 1699 και Select. capit. Histor. Eccles. primi a Christo nato saeculi, σελ. 67 § XXV) 6λ. Ι. Σακελλίως, Πατριακή Βιβλιοθήκη. 'Εξεδόθησαν υπό Neander : Κατήχσις Μαρτείνου του Λουθέρου ή μικρά καλουμένη (Basileae 1563), σ. 526-662 και υπό του 'Αμφιλοχίου (Μόσχα, 1878), 1-67.

24. Χαρτ. 8 μικρ. (0,21 X 0,16) XVIII, σ. 71.

1. (σ. 1) « 'Ακολουθία του μικρου άγιασμου. »

2. (σ. 25) « 'Ακολουθία της κοινής (μικρής) Παρακλήσεως » [εις την 'Υπεραγίαν Θεοτόκον.]

3. (σ. 38) « 'Ετερος κανών παρακλητικός εις την 'Υπεραγίαν Θεοτόκον ».

4. (σ. 51) « Περί του ποτε ου στιχολογείται ή τιματέρα ».

5. (σ. 53) « Διασάφσις, όπως δει τον ιερέα μνημονεύειν εν τη του τιμιου Σταυρου ύψώσει, κατά την συνήθειαν ταύτης της Σκήτης ».

6. (σ. 55) « Δήλωσις περι του εύρίσκειν εύκόλως τον βουλόμενον εν ποιοις βιβλίοις εισιν οι λόγοι των Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών, και οι βίοι των άγιων, οι τιθέμενοι εις άνάγνωσιν εν ταίς άρρηπνίαις του χρόνου όλου, αρχόμενοι από του Σεπτεμβριου μηνός και λήγοντες μέχρι Αυγούστου ».

25. Χαρτ. 8 μ. (0,205 X 0,160) XVIII φ. 21.

Περιέχει ὄσα καὶ ὁ προηγούμενος κώδιξ (πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 4-6) καὶ τὸ ἔτος ἐν τέλει : αψοφ' Μαίφ.

26. Χαρτ. (0,187 X 0,123) XVIII φ. 92.

Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου.

27. Χαρτ. 8 (0,25 X 0,18) XIX, σ. 164.

1. (σ. 1) « Ἀκολουθία ἀσματικὴ καὶ ἐγκώμιον τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω διαλαμπάντων » [ὑπὸ Νικηφόρου Ἀγιορείτου.]

Ἐξεδόθη ἐν Ἐρμούπολει, 1847, ὑπὸ Γ. Μελετιόπουλου.

2. (σ. 48) Ἀναζητήσεις καὶ εὑρεσεις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἀρχ. : Ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.

28. Χαρτ. 8 (0,227 X 0,157) XIX (σ. 95).

1. (σ. 1) Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου (ἀνήκει εἰς τὸ βῆμα).

2. (σ. 35) « Διδάξεις τῆς Προσκομιδῆς » ἐν τέλει. † τέλος τῆς ἱερᾶς προθέσεως ἐρμηνείας †.

3. (σ. 48) Εὐχαὶ, τῶν κολύβων, τοῦ ἁγίου Τρύφωνος τοῦ Μιχαὴλ Συνάδων κττ.

4. (σ. 65) Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ.

5. (σ. 83) Διάφοροι εὐχαὶ : εἰς οἶνον, εἰς Βαΐα, εἰς δίκτυα κ.τ.τ.

Ἐν τέλει : † Τὸ παρὸν ὑπάρχει ἴδιον κτῆμα τοῦ Πανοσιοτάτου πατ' Ἁγίου Ἀγαπίου τοῦ ἐν τῷ ναφ τῶν Ἁγίων Πάντων εἰς μαλαφηνόυ ἐγγράδῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀπὸ Χριστοῦ ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ, διὰ χειρὸς θζ, μέν, ψγ, λχ †.

29. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16) XIX (σ. 61).

Ἐκλογή ψαλτηρίου ὑπὸ Νικηφόρου Βλεμμύδου. Ὑπάρχει εἰς μεγάλην λειτουργικὴν χρῆσιν ἐν Ἄθῳ. Ἡ καλλιτέρα ἐκδοσις ὑπὸ Σάββα Ἰερομονάχου, Ἀθήναι, 1894.

30. Χαρτ. 8 μ. (0,22 X 0,16) XVIII (σ. 74).

1. (σ. 7) « Διατύπωσις ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας ἐκ τῶν τοῦ Τυπικοῦ ἀπορουμένων, ἦν καὶ ἡ τῆς Θεοπρομήτορος ἀγίας Ἀννης σκῆτη φυλάττει ἀγρυπνιῶν ἐπιτελουμένων ... »

2. (σ. 23) Τάξις κατὰ τὴν μεγάλην Παρασκευὴν καὶ τὸ Πάσχα.

3. (σ. 27) « Κανόνες τινὲς ἀναγκαῖοι, καὶ ἡ τῶν ἐσθινῶν εὐαγγελίων ἐρμηνεία ».

4. (σ. 39) « Δήλωσις περὶ τοῦ ἐν ποίαις ἑορτασίμοις ἡμέραις τῶν δώδεκα μηνῶν ἐπιτελεῖται θεία ἱερουργία μόνον εἰς τὸ Κυριακὸν τῆς Θεοπρομήτορος ἀγίας Ἀννης, καὶ ἐν ποίαις ἀγρυπνία τε καὶ λειτουργία ».

5. (σ. 68) « Διασάφησις καὶ ἐρμηνεία σύντομος περὶ ἀγρυπνίας ἐπιτελουμένης ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς ἀγίας Ἀννης » (βλ. δ', 6, 2 ἐ. καὶ ι' 7).

Ἐν φ. 28. † Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρψκη' †.

31. Χαρτ. 8 (0,235 X 0,167) XVIII (σ. 174).

1. (σ. 1) Κανόνες ὀκτώηχοι εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα. Ἀνέκδοτοι. Ὀκτώηχος κανὼν εἶναι (= 8 κανόνες) εἰς τοὺς ψαλλομένους ἤχους πεποιημένος.

2. (σ. 83) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

3. (σ. 117) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόμου, Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου. Ἀρχ. Εὐκαιρὸς ἡμέρα ἑορτῆς καὶ πανδήμου χαρᾶς.

4. (σ. 145) Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκου, Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου. Ἐξεδόθη ἐν τῷ Κυακοδρομίῳ καὶ παρὰ Δουκάκη (Συναξ. Ἰουνίου, σελ. 264 ἐ.). Ἐν τέλει : † αψοφ' Ἀπρίλιος †.

32. Χαρτ. 8 (0,28 X 0,16) XVIII (φ. 114).

1. (φ. 1) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

2. (φ. 15) Γρηγορίου τοῦ Παλαμά, ὁμιλία εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. : Πᾶς μὲν καθαρὸς ἐπιτηδεῖός ἐστι πρὸς τὸ καταλαβέσθαι.

Βλ. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου

... τοῦ Παλαμᾶ 'Ομιλία ΚΒ' ὑπὸ Σοφ. Κ. τοῦ ἐξ Οἰκονόμων ('Αθήναι, 1861), σ. 1-16.

3. (φ. 25) 'Αδήλου, Λόγος εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ, « καὶ ὀλίγος ἔπαινος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ». Εἰς τὴν καθωμιλημένην. 'Αρχ. : 'Ο μέγας ἀπόστολος Παῦλος εἶπεν, ὅτι ὁ μωσαϊκὸς νόμος σκιὰν εἶχε.

4. (φ. 33) Γρηγορίου Νύσσης, 'Εγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.

'Εν τῇ καθωμιλημένῃ ὁ αὐτὸς κατωτέρω (φ. 68) καὶ ἐν πρωτοτύπῳ.

5. (φ. 58) 'Αδήλου « Λόγος εἰς τὴν ὀκταήμερον περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔπαινος διὰ βραχέων εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ». 'Αρχ. : Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν δὲ τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων τὸν νόμον ἔχειν τοῦ γραμματος ὁ μέγας ἀπεφήνατο Παῦλος· τέλ. : καὶ αὐτῷ συνταφέντες διὰ τοῦ βαπτίσματος καὶ εἰς καινότητα τούτῳ συνιστάμενοι ζωῆς συνδοξασθῶμεν καὶ συμβασιλεύσωμεν αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

'Ο λόγος οὗτος εἶναι ὁ αὐτὸς ἐν πρωτοτύπῳ τοῦ ἐν μεταφράσει ὑπ' ἀρ. 3 ἀναφέρεται ἀνωνύμως καὶ ὑπὸ τοῦ Νικοδήμου (ἐν Συναξαριστῇ Τόμ. Β', σελ. 2, ὑποσημ. 3) εἶναι δὲ ἀνέκδοτος. 'Εν τέλει τὰ ἀπὸ 94 φύλλα εἶναι ἄγραφα. Στάχως θυροσίνη.

33. Χαρτ. 8 (0,227 X 0,158) XIX (φ. 43).

1. (φ.) 'Αδήλου « Λόγος εἰς τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ ».

'Αρχ. : 'Ημέρα πικρά, ὅτι φέρνει εἰς τὴν μνήμην τὴν γλυκύτητα τῶν ψυχῶν φαρμακευμένην.

'Ο λόγος ὑπάρχει ἐν τῇ καθωμιλημένῃ καὶ εἶναι ἀνέκδοτος.

2. (φ.) « Τυπικόν, ἥτοι Κανονικὸν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν 'Αθανασίου τοῦ ἐν τῷ 'Αθῷ ». 'Αρχ. : Οἱ τὸν μονότροπον τοῦ μονήρους βίου δρόμον.

Τοῦτο τὸ πρῶτον ἐξέδωκεν ὁ Μ. Γεδεών ἐν τῷ « 'Αθῶνι » (σελ. 245-272) 1885, Κ)πολις. Ἐἴτα ὁμοῦ μετὰ τῆς « Διατυπώσεως » καὶ « Ὑποτυπώσεως » ὁ Ph. Meyer « Die Haupturkunden für die Geschichte der Athos-Klöster » Leipzig 1894 (σ. 102-140).

3. (φ.) « 'Η διατύπωσις τοῦ ὁσίου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν 'Αθανασίου ». 'Αρχ. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι καὶ τίμιοι καὶ τέκνα πνευματικά.

4. (φ.) « Οἱκοὶ κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν ἕγχιον 'Ιωάννην τὸν Θεολόγον καὶ Ἐυαγγελιστήν ».

Περὶ τῶν οἰκῶν τούτων λεχθήσεται κατωτέρω (ς' κωδ. ἀγ. Παντελεήμονος) ὅτι εἶναι ποίημα τοῦ Ραφαήλ Καυσοκαλυβίτου· αἱ ἐκεῖ πρόχειροι σημειώσεις μὲ πειθουσίαν ἤδη ἐν παραβολῇ τῶν ἐνταῦθα οἰκῶν, ὅτι ὄντως εἶναι ἔργον οὗτο τοῦ Ραφαήλ, ὅπερ ἀποδεικνύει καὶ τὸ ἐκεῖ ἀπαντῶν σχεδιάγραμμα (περιγράφων ἐκείνον τὸν κώδικα δὲν εἶχον ἀνακαλύψει τούτων).

'Εν φ. † 'Εν τῷ σωτηρίῳ ἔτει ρωξε' κατὰ μῆνα 'Ιούλιον †. 'Επὶ τοῦ α' ἐξωφύλλου ἔσωθεν † Γεω. Δαυιήλ Δαυριώτου Χριστοπουλοῦ Κάλιστου 'Ιατροῦ τῆς ἐκ τῆς Μονῆς μεγίστης Λαύρας ... †.

34. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,17) XVIII (φ. 863).

Σειρὰ ἐκ τῶν Πατέρων κατ' ἐκλογὴν.

Κωδὶξ πολύβιβλος ἀέφ. καὶ κολοβός· ἐκ τῶν ἠφιθμημένων ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ 4 φύλλα· ὁ διβλιογράφος ἦν λίαν ἀνορθόγραφος· πολλὰ ἀντέγραψεν, ὡς λέγει, ἐκ παλαιότερων κωδικῶν τῆς Σκήτης τῆς ἁγίας Ἄννης μὴ ὑπαρχόντων ἤδη ἐκεῖ.

1. (φ. 5α) 'Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς τοῦ Θεοφύλακτου ἐρμηνείας τοῦ Εὐαγγελίου.

Σημειοῦνται ἐπιμελῶς τὰ τε κεφάλαια καὶ αἱ παραπομπαί.

2. (φ. 35α) « 'Ἐκλογὴ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ Οἰκουμένιου εἰς τὰς ἑξήγισις τοῦ Πραξαποστόλου ».

3. (φ. 59α) 'Ἐκλογαὶ ἐκ διαφόρων λόγων 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

† 'Όταν ἀναγινώσκης τὰς θείας γραφάς, ἀγαπητέ, ἐπιμελὸς καὶ ἐμπόνος ἀναγίνωσκε, ἐν πολλῇ καταστάσει (γρ. κατανύξει) διερχόμενος τὸν στίχον καὶ ἡ στυγεῖ τὰ φύλλα μόνον διέρχεσθαι· ὅταν δὲ μέλλης τοῦ ἀναγνῶναι πρῶτον ἐπικάλεσαι τὸν Κύριον καὶ λέγε τὴν εὐχὴν ταύτην μετὰ φόβου καὶ τρόμου· εὐχὴ : Κύριε 'Ιησοῦ Χριστέ ἀνοίξον τὰ ὄψα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας μου κτλ. †.

'Εν φ. 106β. † 'Εὖς ἐδὸ οἱ ἄνοθεν λόγον ἦτον ἀνεπίγραφος καὶ τοὺς ἐσύκοσα ἀπὸ τὸ πατερικῶ τῆς σκήτεος τῆς ἁγίας Ἄννης ὅπου ὀνομάζεται Κουβαρᾶς, ὁμῶς ἀπὸ τὴν φράσιν τους λογίασα νὰ ἦτον τοῦ μεγάλου πατρὸς Χρυσοστόμου καὶ τοὺς ἔγραφα ἐδῶ †.

4. (φ. 121α) « 'Ανθολογία ἐκ τοῦ λόγου τοῦ μεγάλου Βασιλείου ». 'Εν τῷ μεταξὺ ἔχει καὶ « ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Λουκᾶ τοῦ νέου ».

5. (φ. 145α) « 'Απανθίσματα ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων... Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τοῦ 'Ιουλιανοῦ : Εὐδοξίῳ ρήτορι ».

6. (φ. 146α) 'Αμφιλοχίου 'Ικονίου, ἐκ τοῦ περὶ μετανοίας.

7. (φ. 147α) Γρηγορίου Νύσσης, « ἀπανθίσματα ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων ».

8. (φ. 149α) Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου διάφοροι λόγοι.

9. (φ. 237α) Τοῦ ἱεροῦ Φωτίου στίχοι εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.

10. (φ. 241α) Ἀωνίου ἢ τί ἐρεῖς ἀωνίου ; τοῦ πατρὸς Ἀθανασίου εἰσὶν ἢ. « Ὅροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας συλλεγέντες ἀπὸ τε Κλήμεντος καὶ ἑτέρων ὁσίων ἀνδρῶν καὶ μακαρίων πατέρων ».

Ἐν φ. 249β. ἢ τέλος : αὐτοὺς τοὺς λόγους τοὺς ἡῶρα εἰς τὸν τόμον τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου ἢ. (παρὰ Migne, Patr. gr. 28, 533-553 καὶ Πρὸς Ἀντίοχον Δοῦκα (ἐκδ. Ἀθηνῶν 1885, ὑπὸ Σωφρονίου Ἐρημίτου, σ. 308-321).

11. (φ. 257β) Κεφάλαια διάφορα ἐκ τῶν τοῦ Θεοδ. Στουδίτου, Μαξίμου, Νείλου, Ἰσιδ. Πηλουσιώτου, Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου, Ἐπιφανίου, Παχωμίου, Μαρκιανοῦ, Στεφάνου τοῦ νέου, ἀββᾶ Μάρκου, Συμεῶν Εὐχαΐτων, Ναθανιὴλ Πενταπόλεως Λουκᾶ Κωνπόλεως, Εὐαγρίου Διακόνου, Νικηφόρου μοναχοῦ, Ἡσυχίου πρεσβυτέρου, Βρυσεννίου, Θεοδώρητου καὶ Ἀωνίου.

12. (φ. 453β) « Ἀωνίου τινὸς ἀνεπίγραφος περὶ τῆς λειτουργίας τῶν προηγιασμένων ».

Ἐν τέλει. ἢ Τὴν παροῦσαν ἐρωταπόκρισιν περὶ τῆς προηγιασμένης ἡῶρα ἢς ἓνα πατερικόν, ὅπου τὸ ὄνομα ζουν κουβαρὰ εἰς τὴν σκῆτην τῆς ἀγίας Ἀννης ἢ.

13. (φ. 456β) « Περὶ τῆς περιβολῆς καὶ τῆς μορφῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ πόσα ἔτη ἔζησεν ».

Ἐν τέλει. ἢ Τὰ ἄνωθεν ἀνεπίγραφα ἠπύρχον ἢ.

14. (φ. 458α) Ἐκ τῶν ἐρωταποκρίσεων Ἀναστ. τοῦ Σιναΐτου καὶ κεφάλαια Μαξίμου, Νικήτα Στηθάτου, περὶ τῆς εὐχῆς : Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Καλλίστου (ἐκ τοῦ συντάγματος), Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου (ἐν κεφ. 170 ἐκ τῆς Φιλοκαλίας).

15. (φ. 501α) « Ἐκλογὶ εἰς τὸν λόγον .. Μακαρίου τοῦ μεγάλου ».

16. (φ. 523α) Ἰωάννου τῆς Κλίμακος « μερικὴ ἀνθολογία ».

17. (φ. 531α) Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου « κεφάλαια μεταπεποιημένα παρὰ τινος ριε' ».

Ταῦτα εἶναι διασκευῆ ἐπὶ τὸ συντομώτερον ἐν ἀρχαίῳ ὄφει.

18. (φ. 545α) Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου 10 λόγοι, ὧν τινες ἀνέκδοτοι.

19. (φ. 568α) « Ἐκ τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐα λόγοι ὀφέλμοι ».

20. (φ. 586α) Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς ... κεφάλαια ἀσκητικὰ ρ' ... » (Ἐκ τῆς Φιλοκαλίας ἐν τῇ καθωμιλημένῃ).

21. (φ. 630α) Ἡλιοῦ Ἐκδικίου κεφ. σμγ'.

(Ἐκ τῆς Φιλοκαλίας ἔνθα ὁμοῦ εἶναι ὀλιγώτερα).

22. (φ. 662α) Θελασσίου « Περὶ ἀγάπης ἐγκρατείας καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας, μετὰ τῆς ἀκροστιχίδος » (Ἐκατοντὰς α', β', γ', δ' ἐκ τῆς Φιλοκαλίας, ἐξ ἧς ἐπίσης παρελήφθησαν ἐνταῦθα καὶ Ἰωάννου Καρπαθίου, Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου, Θεοδώρου Ἐδέσσης, Νικήτα τοῦ Στηθάτου καὶ Μαξίμου διάφορα κεφάλαια).

23. (φ. 760α) « Τοῦ ἀββᾶ Ἀμωνᾶ λόγος καὶ « κεφάλαια θαυμαστὰ ἰς' ».

23. (φ. 766α) Ἀντιόχου, Σερίνου καὶ Βαρσανουφίου λόγοι καὶ ἐρωταποκρίσεις.

25. (φ. 780α) Πέτρο τοῦ Δαμασκηνοῦ κεφάλαια τ' περὶ παθῶν.

Ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ ὑπάρχουσι μόνον σζη'.

26. (φ. 783α) Ἀδήλου λόγος ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. : Ἡ ἀρχὴ τοῦ φωτισμοῦ τῆς ψυχῆς.

27. (φ. 788α) « Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Μαξίμου τοῦ καυκαλύβη, λόγος διηγηματικὸς πάνυ θαυμάσιος ».

Ἡ περιουσία αὐτῆ, ἣτις εἶναι ἢ μετὰ Γρηγ. τοῦ Σιναΐτου συνομιλία, εἶναι εἰλημμένη ἐκ τοῦ ὑπὸ Ἰωαννικίου Κόγχυλα ἀνεκδότου βίου. (Ἴδε ἀρ. 14, 33) ἢ δὲ ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ (ἐκδ. α', σελ. 1198-1201) εἶναι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ καὶ ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ν. Ἐκλογίῳ (ἐκδ. 1863, σ. 309) βίου ὑπὸ Θεοφ. τοῦ Περιθωρίου.

28. (φ. 791α) Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου περὶ Ἡσυχαστῶν.

Ἴδε Φιλοκαλ. ἐκδ. α' σελ. 918-925.

29. (φ. 802α) « Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Νήφωνος τοῦ ἐν Κωνπόλει » κατ' ἐρωταπόκρισιν.

30. (φ. 804α) Ἀδήλου « παραίνεσις καὶ διδασχὴ πρὸς τοὺς κατὰ μόναν ἡσυχάζοντας καὶ περὶ τῶν βίων τῶν ἀγίων μαρτύρων καὶ τῶν ἀγίων πατέρων ».

Ἀρχ. : Ἀδελφέ, ὑπόμεινον διὰ τὸν Κύριον εἰς τὸ μικρὸν κελλῖον τέλ. : δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου κτλ.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, διὰ χειρὸς κατὰ αἰῶνα ἀρχαιότερας καὶ καὶ ὀρθογραφούσης.

31. (φ. 819β) « Ἀνθολογία ἐκ τοῦ γεροντικού πάνυ ὀφελίμος ».

32. (φ. 844β) « Ἐκλογὴ ἐκ τῶν σχολίων τοῦ βιβλίου τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ».

33. (φ. 860α) Νικητὰ Σεργῶν παρθάφρασις εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου « ἐκ τοῦ εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα λόγου καὶ εἰς τὴν θραδύτητα » καὶ « ἐκ τοῦ εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τιν τῆς χαλάσεως πληγὴν λόγου ». Ὁ λόγος εἶναι κολοβός.

Ἐκ τοῦ φ. 879β. Ἑρμηνεία τῆς λέξεως Ἰνδικτιών.

† Περὶ Ἰνδικτιδὸν πῶς ἐπονομάσθη : Ἰνδικτιὸν ἐκλήθη ἀπὸ τινος ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου ἀκτίου ὡς ὁ Ἡσύχιος ὁ Ἰλλοῦσριος γράφη διετίαν τηαύτην. Καίσαρ ἐκεῖνος ὁ σεβαστός καὶ περιόνυμος Ἀύγουστος πύλεμον ἔσχε μετὰ Κλεοπάτρας τῆς αἰγυπίας καὶ Ἀντωνίου τοῦ ταύτης ἀνδρός, ὡς ἦν πρότερον ἐπαδελφεὴ τοῦ καίσαρος γαμβρός ἀπέστη δὲ τῆς Ρωμαίων ἀρχῆς δὴ ἔρωτα τῆς κλεοπάτρας καὶ τῆς αἰγυπτίων ἐκράτησεν γῆς, ναυτικῶς ὅσον στόλω ἐπὶ ναὺς χιλίας διακοσίας συνέβαλον μετὰ τοῦ καίσαρος ἐν πολέμῳ ἐν αὐτῷ τῷ ἀκρωτηρίῳ τῷ καλουμένῳ ἀκτίῳ, καὶ νικήσαντος καίσαρος τὸν Ἀντωνίον καὶ τὴν κλεοπάτραν ἐκτίσθη πόλις ἐν τῷ ἀκτίῳ κληθῆσα νικητολις, διὰ τὸ ἐκῆσαι ἡττηθῆναι ἀντωνίον, ἥτις καὶ χρηματίσθη ἄσπις εἰς στρατιάδα, καὶ παρὰ τοῦ Ρωμαίων σὴπτρα διέποντος, προβάλλεται στρατιγός, καὶ ἔστιν ὄρθρον θέμα ὑπὸ τὴν Ἐδρώαην ἀπὸ γοῦν τοιοῦτου ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου ἀκτίου ἐκλήθη Ἰνδικτιών· τούτῃσιν Ἰνακτιών· ἢ περὶ τὸ ἀκτιὸν νίκη διὰ τοῦτο ἄρχεται μὲν Ἰνδικτιῶν ἀπὸ πρώτης καὶ καταλήγει μέχρι τῆς πέντης καὶ δεκάτης καὶ πάλιν ὑποστρέφει καὶ ἄρχεται ἀπὸ πρώτης διὰ τοῦ τὸν Ἀντωνίου συνάροντα γενέσθαι αὐγούστῳ καίσαρι μέχρι τοῦ πέντης καὶ δεκάτου· τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα : ἀνεπίγραφος ὑπῆρχεν οὗτοῦ Ἰνδικτιόνος ἐρμηνεύς †.

Ταῦτα κατὰ μέγα μέρος ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ περὶ θεμάτων Κων. τοῦ Πορφυρογεννήτου II, σ. 53 τοῦ 3 τόμου. Βον. δοσις γράφει ἐπακλούμενος τὸν Ἡσύχιον : « Ἰνδικτιῶν ἐστὶν Ἰνακτιών, ἢ περὶ τὸ Ἀκτιὸν νίκη διὰ τοῦτο ἄρχεται μὲν Ἰνδικτιῶν ἀπὸ πρώτης καὶ καταλήγει κτλ. » (ὡς ἄνω ἐννοεῖται, ὅτι ταῦτα εἶναι εὐφρολογίαι, διότι α' ἢ Ἰνδικτιῶν εἰσήχθη ἀπὸ τοῦ Μεγ. Κωνσταντίνου, καὶ β' παράγεται ἐκ τοῦ Λατ. *indicio* (= ἐπὶνέμης) καὶ οὐχὶ *in actio*).

35. Χαρτ. 8 μέγ. (0,25 X 0,17) 1871 (φ. 15).

« Τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Καθολικῷ ναῶ, τῷ ἐπ' ὀνόματι τῆς παναγίας καὶ ἀδαιρέτου Τριά-

δος σεμνυνομένῳ τῷ ἐν τῇ ὑπορείᾳ τοῦ Ἄθωνος ἱερῶς Σκήτης κειμένῳ τῆς ἐπιλεγόμενης Κουσοκαλύβια εἰς ἀιδίου εὐλαβείας πρὸς τοὺς ἁγίους τεκμήριον, τὸ παρὸν νέον φυλλάδιον τὸ περιέχον τὴν Ἀκολουθίαν τῶν τριῶν ὁσίων πατέρων Μαξίμου, Νήφωνος καὶ Ἀκακίου, τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσει διαλαμπάντων κατὰ τὰ ὅρια τῆς αὐτῆς Σκήτεως, ἐν ἣ προσετέθη καὶ λόγος πρὸς αὐτοὺς ἐγκωμιαστικός· τοῦτο φημι ἀνατιθέασιν οἱ μετὰ τοῦ Δικαίου ἔγκριτοι τῆς ἱερᾶς ταύτης Σκήτεως πατέρες· ἀφιερωτικὸν τῇ 10 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1871 ».

Ταῦτα πάντα συνήρμοσεν ὁ μακ. Νήφων Ἄγιορείτης, οὗ καὶ δὲ ὁ κωδὶξ ἰδιόχειρος τυγχάνει, προταξάμενος καὶ προσιμον ἐν εἰδει τυπικοῦ. (Βλ. καὶ 40, 1, 2).

36. Χαρτ. 8 μ. (0,268 X 0,211) 1908 (σ. 15).

Κανὼν

« Εἰς τὸν ἐπιτάφιον θρήνον τῆς Παναγίας Θεοτόκου ψαλλόμενος κατὰ τὴν παννυχίδα τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς ὡδὴ α', ἦχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης ».

Ὁ Κανὼν οὗτος ἐξεδόθη καὶ ἀθλίως καὶ ὀλιγὸς παραμορφωμένος ὑπὸ Ζαχαρίου Ἱερομονάχου ἐν τῷ « Ἐλέγχῳ τοῦ φρονήματος τῆς νεολαίας », Ἀθήναι, 1888, σελ. 157 ἑ.

Ἐν τέλει. † Ὁ Κανὼν οὗτος πλὴν τῶν δύο καθισμάτων ἀντεγράφει ἐξ ἀρχαίας ἐν τῇ διβλιοθήκῃ τῆς Μ. Λαύρας μεμβράνης (Θ. 59) φροντὶς καὶ κόπος Ἰωάννα φ. Ἱ. Ἱερομονάχου κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1908 †. (Βλ. 82, 12 Ἰωάννα).

37. Χαρτ. 8 μέγ. (0,275 X 0,188)

XVIII (σ. 40).

« Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ μυροβλήτου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσαντος ».

Ὁ α' κανὼν ἔχει ἀκροστιχίδα : « Τὸν σὸν γεραίρω, παμμάκαρ πάτερ, βίον ».

Ὁ β' : « Σὰ ρᾶνόν μοι μέλψαι, Νεῖλε, τὰ μέλη ». Ποίημα οὗτος Μακαρίου Ἱερομονάχου Θεσσαλοῦ τοῦ Ἀγιαννίτου.

Τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην μεταβλημένην ἐξέδωκε τύποις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ Στυλ. Κοτσαρῆς ἱεροσπουδαστής· ὁ μακ. L. Petit κατέχειν ἔκδοσιν τοῦ 1847.

38. Χαρτ. 8. (0,24 X 0,18) 1753 (φ. 406).

Παράδεισος τῶν γερόντων
'Εν ἀρχῇ πρόλογος καὶ ἐν φ. 400, Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν κεφ. 27.

1. « Διηγήματα διάφορα τῶν ἐκ τῶν πορνείας ἐπανισταμένων πολέμων. — 2. Περὶ ἀκτημοσύνης, ἐν ᾧ καὶ περὶ φιλαργυρίας. — 3. Διηγήματα πρὸς ὑπομονὴν καὶ ἀνδρείαν ἡμᾶς ἀλείφοντα » ... — 26. Τοῦ ἀββᾶ Ζωσιμᾶ. 27. Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ αἰη' θεωρίαι πνευματικαί.

'Εν τέλει : « Περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθίσει ἐν τῷ κελίῳ καὶ περὶ θεωρίας κατ' ἐρωταπόκρισιν ».

† Ἐγράφη διὰ συνδρομῆς καὶ δωτιᾶς τοῦ ἐκ Μαγνησίας κατὰ τὸ ἔτος αψγγ' ἐν μηνὶ μαίῳ ὅστις δὲ τοῦτο ἀποξενώσει τῆς σκῆτης ἐχέτω τὰς ἀράς τῶν ἐν ταύτῃ ἡσυχάζοντων πατέρων. Ἀμήν †.

'Επὶ τοῦ παραφύλλου ἐν τέλει : † Τρία πράγματα ὁ μοναχὸς τηρησάτω : α' ἀλιβερίαι μὲ κοσμητὸν νά μὴ κἀμή, β' μὲ γυναῖκα συναναστροφὴν νά μὴ ἔχη, καὶ παιδίῳ θάρρος μὴ δώση †.

39. Χαρτ. 4. (0,34 X 0,25) XX (σ. 176).

1. (σ. 1) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Κουσοκαλυβίτου.

Τὰ τροπάρια εἶναι διάφορα τῶν ἐν τῷ Λαυρ. κώδ. 58 Θ οἱ κανόνες οἱ αὐτοί.

2. (σ. 41) Βίος τοῦ ἁγίου Μαξίμου ὑπὸ Θεοφάνους τοῦ Περιθεωρίου.

(Ἀντιγραφεὺς ἐκ τοῦ ἀνωτ. κώδ. 12, χειρὶ Ἀθανασίου μοναχοῦ Ἰωασαφαίων).

3. (σ. 93) « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Κουσοκαλύβου τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἁγίῳ τοῦ Ἀθωνος ἀσκήσαντος συγγραφεὺς παρὰ Ἰωαννικίου εὐτελοῦς Ἱερομονάχου τοῦ Κόχιλα ». Ἀρχ. : Θαυμαστόν τι χρῆμα ἢ ἀρετὴ, καὶ παντὸς ἐπαινοῦντος λόγου λίαν ὑπερκειμένη τέλ. : ὡς ἂν ἀξιοθεύημεν πάντες διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ εὐπροσδέκτου δεήσεως τυχεῖν ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις ...

'Εν τέλει : † Ὅ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἔγραψα ὁ παρὼν λόγος διὰ χειρὸς Εὐθυμίου τάχα καὶ μοναχοῦ ἐκ τῆς Ἀδελαφότητος τῶν Ἰωασαφαίων τοῦ Χίου τῆς πρὸς τὸν ἅγιον εὐλαβεῖα ἐν ἔτει 1903 καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχέσθαι †, ἀντεγράφη ἐκ κώδικος

ἀποκειμένου παρὰ τῷ ἀποθανόντι Παύλῳ τῷ καλλιγράφῳ τῆς Βίγλας.

4. (σ. 137) « Ἀκολουθία πάντων τῶν νέων ἁγίων μαρτύρων ».

Αὕτη ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Νικοδήμου ἁγιορείτου ἐτυπώθη ἐν τῷ Ν. Μαρτυρολόγιῳ (ἐκδ. β', 1856, σελ. 263-271), ἀλλ' ἐνταῦθα τυγχάνει συμπληρωμένη διὰ δευτέρου κανόνος, δι' οὗ ἐξυμνοῦνται ἰδιαιτέρως οἱ ἱερωμένοι καὶ ὄσιοι ἐπίσης προσετέθη καὶ ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία τῆς γ' Κυριακῆς, ὅτε ἐορτάζονται οἱ νεομάρτυρες, ἐν συνδυασμῷ ἐγένετο δὲ ἡ συμπλήρωσις αὕτη ὑπὸ τοῦ μακ. Νήφωνος Ἀγιορείτου τοῦ ἐν τῇ Σκῆτῃ τῶν Ἰβήρων πρὸ 12ετίας ἀποθανόντος λογίου καὶ ἐναρέτου μοναχοῦ. Οὗτος ἐπίσης συνέταξε καὶ « Συνοπτικὴν διήγησιν εἰς τὰ περὶ τῶν ἁγίων πάντων νεοφανῶν Μαρτύρων ἀγωνίσματα » κατ' ἀπομίμησιν τῆς περὶ τῶν Ἀγιορευτῶν Πατέρων τοῦ Νικοδήμου ταῦτα πάντα εὐρίσκονται ὁμοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 41 κώδικι τῆς βιβλ. Ἰωασαφαίων (ἴδε κατωτ.) ἰδιοχειρῶ τοῦ μακ. Νήφωνος, ἐξ οὗ ἀντεγράφη καὶ ἡ ἀκολουθία αὕτη. Σημειωτέον δ' ὅτι τὴν Συνοπτικὴν ταύτην διήγησιν ἀπαράλλακτον, ὡς ἔχει ἐνταῦθα, προσθέσας μόνον τὸν ἐθνομάρτυρα Γρηγόριον Ε' ἐξέδωκεν ὁ Κ. Δοουκᾶνης (« Ἀκολουθία ἀσματικὴ μετ' ἐγκωμίου πάντων τῶν νεοφανῶν μαρτύρων... Ἐν Ἀθήναις 1897 ») ὡς ἴδιον ἔργον ! ἐκ τοῦ ἀνωτέρου κώδικος τῶν Ἰωασαφαίων, οὔτε τῆς ἐλαχίστης μνείας ποιησάμενος τοῦ ἀειμνήστου Νήφωνος, ἀλλ' ἐν πᾶσι τοιοῦτος ἀνεδείχθη ὁ ἀπλοῦς ἐκεῖνος ἐκδότης τοῦ Συναξαριστοῦ « ἄλλοτριῶσι πόνοισι κεκασμένος ».

40. Χαρτ. 4. (0,34 X 0,21) XIX (σ. 74).

1. (σ. 1) Ἀκολουθία τῶν ὁσίων πατέρων Μαξίμου, Νήφωνος καὶ Ἀκακίου τῶν Κουσοκαλυβιτῶν.

2. (σ. 27) Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς ὁσίους. Ἀρχ. : Ἐγκωμιαζομένου δικαίου εὐφρανθήσονται λαοί. Πᾶν ὅ,τι γίνεται εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπαινετόν ἐστι καὶ θεάρεστον.

'Αμφότερα ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Νήφωνος Ἀγιορείτου ἐν ἔτει 1871, κατ' αἴτησιν τῶν Πατέρων τῆς Σκῆτης.

3. (σ. 53) « Κανὼν εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Ἀντώνιον ». (Βλ. καὶ η' 20, 2).

'Ακροστιχίς : † Τῷ θαυμασίῳ προσλαῶ Ἀντωνίῳ Ἀντώνιος † ἤχος δ' « Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον ».

4. (σ. 57) Κανὼν ἱαμβικὸς ἄριστος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν, φέρων τὴν δι' ἠρωελεγειαν ἀκροστιχίδα †. Τήμερον ἀθανάτιο ἕος πάϊς ἐκ γενέτοιο

ἔς νέον ἀγγῆσιν ἴκετο ἐν παλάμαις
δν πρέσβυς φρίττων χαίρων τε φέρει κατ' ἦτορ,
ἀλλ' ἄννα σῶ δολῆς γ' ὄλβια ὕμνοπόλφ.

Ποίημα Γερασίου Γιαννούλη τοῦ Ζακυνθίου. Ὡδή α', ἦχος δ' πρὸς τὸ « Θείῳ καλυφθεῖς ».

Τοιοῦτον κανὼνα ὑπὸ Ἀναστασίου Κοιαῖστορος ποιηθέντα εἰς ἦχον γ', ὡδή α'. Ὁ πρῖν τεμὼν ἀτμητὸν ὑγράν ἐνθέως, ἐξέδωκεν ὁ Παπ. Κεραμεύς ἐν Βυζ. χρόν. Π)πόλεως τόμ. VII (1900), σ. 45-47, ἀλλ' ἐκάστη ὡδή ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς μόνου τροπαρίου ἐνταῦθα βλέπει τις καὶ ἄλλους κανόνες τοιοῦτους εἰς τὰ Βαία, τὴν Ἀνάστασιν, τὸν Εὐαγγελισμὸν καὶ τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου (1).

5. (σ. 71) « Κανὼν ἱαμβικός εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ποίημα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Πάυλου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς δι' ἠρωελεγειῶν μέτρων :

† Σταυροτύποις παλάμησιν ἐπ' οὖρει σῆμα θεοῦ Μωσῆς ὁ κλεινὸς θεσμοθέτης Ἑβραίων

Ἐμφαίνει Σταυρὸν χριστιανῶν τὸ κλέος. †

Ὁ Κανὼν ἴαν ἀτελῶς καὶ μετὰ πλείστων τυπογραφικῶν σφαλμάτων ὑπὸ τοῦ Ζαχαρίου Ἱερομονάχου πρῶην Ἐσφιγμέντου ἐν Ἀθήναις τῷ 1881. « Ἐλεγχος τοῦ φρονήματος τῆς νεολαίας » ἐν τέλει. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ Παύλου τούτου (ἐν Ν. Ἐκλογῇ, ἐκδ. β' 1863, σελ. 160), ἐνθα οὗτος παρίσταται ὡς υἱὸς Μιχαὴλ τοῦ Ραγκαβέ, λέγεται, ὅτι « ὑπερέβη ὄλους τοὺς τότε σοφοὺς, καθὼς τὸ θεβαιῶνον εἰς τὰ συγγράμματά του ὁ εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτοκου λόγος του καὶ οἱ κατ' ἦχον ὀκτὼ Κανόνες πρὸς τοὺς μ' Μάρτυρας καὶ ὁ Ἰαμβικός Κανὼν δπου ἔχει εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ὁ βασιλεὺς Ρωμανὸς εἰς τὸν ἴδιον Χρυσόβουλλον του λόγον, ὀνομάζωντάς τον ἕπατον τῶν φιλοσόφων » (σελ. 161, στήλη α). Ἀλλ' ἡ πλαστότης τοῦ Χρυσόβουλλου ἐκείνου, ὅπερ ὡς βάσις ἐτέθη εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου Παύλου, ἀπεδείχθη ἀριδῆλως ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Θεοδώρητου, τοῦ Φρεαρίτου, τοῦ Γεδεῶν, τοῦ Καλλιφρονος καὶ ἄ. Τούτο ὅμως δὲν ἠμπόδισεν ὀκτάκις, ἐνῶ ἄλλα ἐπίσημα καὶ ἔγκυρα ἔγγραφα κείνται ἀνέκδοτα καταστρεφόμενα ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῶν μυνῶν !

41. Χαρτ. 4 μικρ. (0,30 X 0,22) XIX (φ. 18).

1. (φ. 1α) Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Νήφωνος τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

† Ποιοῦμεν ἀγρυπνίαν ἐνδοξον, οἶαν ἡμέραν τύχη †.

(1) Ὁ συνάδελφος κ. Σπυρίδων ἱατρὸς Λαυριώτης ἐξέδωκεν ἐν Γρ. Παλαμᾷ (Η', σ. 63-64) ἐκ τοῦ Λαυρ. Β. 82 κώδικος « Ἀκολουθίαν (= κανὼν) Ἀναστάσιμος Κοέστορος » (νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ Ἀναστάσιος) καὶ εἶναι Ἰαμβικός κανὼν μόνον.

Ἡ ἀκολουθία εἶναι ἢ ἐν τῷ Λαυρ. κώδ. 58θ συμπληρωμένη διὰ νέων τροπαρίων καὶ β' κανόνος ἐν τέλει : † Μετὰ δὲ τὴν λειτουργίαν συνιστᾷ, ὁ κατὰ καιρὸν δικαίος, Τράπεζαν πλουσιοπάροχον κοινήν, καὶ φιλεῖ δι' ὄλους τοὺς Πατέρας κατὰ τὴν ἐντολὴν τῶν κριτόρων καὶ κοινήν συμφωνίαν τῶν γερόντων ἀμετάθετον † ἤδη ἡ ἀγρυπνία γίνεται ὡς καὶ πρῖν ἐτελεῖτο ἐν Κυριακῇ καὶ οὐχὶ ἐν τῇ μνήμῃ μετ' ἣν ἀκολουθεῖ ἡ τράπεζα.

2. (φ. 11β) « Κιτορικὸν ὑπόμνημα [περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἀγίου], λέγεται δὲ ἐν τῇ τραπεζῇ ».

3. (φ. 13α) « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσαντος, κατὰ τὴν τοποθεσίαν τοῦ Κουσοκαλυβίου ἐν ζεῖτι ἀπὸ Χρ. 1330 ». Ἐν τῇ καθωμλημένῃ κατ' ἐπιτομὴν ἐκ τοῦ κώδικος 12, 8.

42. Χαρτ. 4 μικρ. (0,295 X 0,200)

XIX (φ. 23).

1. (φ. 2α) Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ Κουσοκαλυβίτου.

2. (ψ. 11α) Βίος αὐτοῦ. Ἀρχ. : Τὸ ἀγιώνυμον ὄρος τοῦ Ἄθωνος τὸ στολίζουσι μὲν καὶ ἄλλα πολλὰ φρικτὰ [πλεονε]κτῆματα. Εἶναι ὁ βίος οὗτος διασκευὴ ἐπὶ τὸ δημῶδες καὶ κατ' ἐπιτομὴν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ Ὁσίου ἀποκειμένου, πρὸς κοινήν ἐν τῇ ἑορτῇ ἀνάγνωσιν πολλὰ ὅμως τοπικὰ σημεῖα σαφηνίζει.

Ἐν τέλει : αωνδ' Οὗτος καὶ ὁ προηγούμενος κώδιξ ὡς καὶ ὁ κατωτέρω 54 εἶναι γεγραμμένοι διὰ χειρὸς τοῦ λαμπροῦ καλλιγράφου Ἀντωνίου τοῦ ἐν τῇ καλύβῃ « Παλαιῶν Κυριακῶν » κατ' ἀρχὰς ἀσκομένου ἔπειτα ἐν τῷ καθίσματι τοῦ ἀγίου Πέτρον, τοῦ καλίου αὐτοῦ ἔργα ὑπάρχουσι πολλὰ καὶ δὴ ἐν τῇ Λαύρᾳ. Ἀπέθανε τῷ 1885 εἰς τὸ ἐν Καρεαῖς Λαυρ. κελίῳ τοῦ Θεολόγου Μηνίτζη. Οὗτος ἐβοήθησε τῷ Σωφρονίῳ Ἐρημίτη εἰς τὰς ἐκδόσεις συντάξας καὶ τοὺς Πρόλόγους.

43. Χαρτ. 8 μέγ. (0,25 X 0,19) XIX (σ. 22).

Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου.

Κώδικες ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ κ. Σπυρ. Λάμπρου (Τόμ. Β', σ. 462-464). Δι' ἀστερίσκον σημειοῦνται αἱ ἐμαὶ προσθῆκαι, ἐντὸς δὲ παρενθέσεως οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοὶ τοῦ καταλόγου τοῦ κ. Λάμπρου (1), εἰσὶ δὲ 22 οἱ τοιοῦτοι κώδικες (ἀπὸ 44-65).

44. (1) Χαρτ. 8. (0,21 X 0,16)
XVIII ** (σ. 911).

Γερμανοῦ νέων Πατρῶν
Στιχηράριον.

Προτάσσεται πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἐν σ. 898.
† Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μουσουργικὸν διβλίον
Χιλίους ἑπτακοσίους σάράκοντά τε δύο (= 1742)
Ἡμέρα δὲ πάρασκευῆ τετάρτη σεπτεμβρίου
Ἐδωσε τέλος ἡ γραμμὴ ἢ πένα τοῦ χαρτίου
Μὲ πόνον μόχθων περισὸν ἐμοῦ τοῦ ἀρητύρου
Δαβὶδ ἱερομονάχου τε ἐκ τῆς σκοπέλου νύσου
Ὦθεν εἰσι ὡ φηητὰ καὶ γνώστα τοῦ θυβλίου
Μνημόνευε μου σὺνεχὸς ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου
Μνημόνευέ μου τὸ λιπον του μουσουργικογράφου
Δαβὶδ τοῦ κοπιάσαντος τοῦ ιστοριόγράφου
Δεήθητοι οὖν του Θεοῦ καὶ τῆς υπεραγίας
Να τήχομεν ἀμφώτεροι τῆς ἀνω βασιλείας
Ὡσπερ ξένοι χαίρωντες εἰδὴν πατρίδα
Καὶ οἱ θαλατεύοντες εἰδὴν λιμένα
Οὐτο καὶ ὁ θυβλιόγραφεὺς εἰδὴν θυβλίου τέλος.
Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γραψασα σύμπεται τάφω
ἡ δὲ γραμμὴ μένη μέχρι τερμάτων †.
Κοσμεῖται ὑπὸ διαφόρων εἰκόνων * Δεσποτικῶν
καὶ θεομητορικῶν καὶ ἄλλων ἁγίων τὸν ἀριθμὸν 24,
ὡς ὁ ἐν τέλει προστεθεὶς ὑπὸ Ἰωάσαφ Ἱερομ. Ἰωα-
σαφαίων δηλοῖ πίναξ· ἔναι τούτων τυγχάνουσι. λίαν
τεχνικάι.

* Ἡ γραφὴ εἶναι καλλιτεχνικὴ γνωστοῦ καὶ ἐξ
ἄλλων κωδικῶν καλλιγράφου. * Ἐν τέλει † Δαβὶδ
τὸ Ψαλτήριον ἐγκεχάραξε μονάξων Κυριακὸς Διονυ-
σίου ἔπει ἀχιγῶ Φευρουαρίου α' (= 1613) †.
Κατωτέρω δὲ ἐν τῇ ὡα χεὶρὶ νεωτέρω † ἐν τῷ σκε-
βοφηλακίῳ τῆς Λαύρας τοῦ Ἄθωνος † ...
* Στάχσις θυροῖνη.

45. (2) Χαρτ. 8. (0,20 X 0,135)
XVII (φ. 181).

Ψαλτήριον μετὰ τῶν Ὁδῶν.

46. (3) Περγ. 8. (0,20 X 0,15) (φ. τγ').

Σειρὰ πατέρων καὶ Γερωντι-
κῶν (ἐλλείπει τὸ α' φύλλον).
Ἀδὴλου, Ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς
Ψαλμοὺς μετὰ παρεκβολῶν ἠθικῶν, εἶδος
Σειρᾶς.

1. Ἀρχ. : Ἄν ἴδης τινὰ τῶν συναγελαζομέ-
νων πορνεύοντα καὶ τοῖς μυστηρίοις προσερχό-
μενον εἰπὲ τῷ διακονομένῳ τὴν διανομήν, οὗ-
τος ἀνάξιος τῶν μυστηρίων κάλυσον τὰς θεβή-
λους χεῖρας κτλ. εἶτα ἀκολουθεῖ ἡ ἔρμηνεῖα εἰς
τὸν στίχον : Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε ση-

μείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου (ἐκ
τῶν Ἀθανασίου, Κυρίλλου, Ναζιανζηνοῦ, Βασι-
λείου, Χρυσοστόμου, Εὐσεβίου, Θεοδωρήτου καὶ
Μαξίμου).

2. (φ. λδ' 2) Ἐρμηνεῖα εἰς τὴν
πρὸς Ρωμαίους τοῦ Παύλου
πρὸς Ἐβραίους κ. ἄ.

Ἀρχ. : Τοῦ ἀποστόλου : Βλέπω ἕτερον νό-
μον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατεύομενον (ζ'
21). Νόμον τὴν ἁμαρτίαν φησίν.

3. (φ. νγ' 1) « Τοῦ ἐκκλησιαστοῦ : Τίς πε-
ρίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ κτλ. ».
Ἐρμηνεῖα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσ-
σης. Ἀρχ. : Πάρες, ἀνθρώπε, τοὺς κόπους
τε καὶ μόχθους.

4. (φ. ξδ' 1) Τοῦ αὐτοῦ, « ἐκ τοῦ ἁ-
ματος τῶν ἀσμάτων ». Ἀρχ. : Μετὰ τὴν ἀνά-
στασιν τὰ σώματα ἡμῶν μεταστοιχειωθήσονται
πρὸς τὸ ἄφθαρτον.

5. (φ. ο' 1) « Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ
τῶν μαργαριτῶν », Μάρκου τοῦ ἀσκη-
τοῦ, Ἐφραίμ, Ἀββᾶ Ἡσαίου,
Βαρσανουφίου καὶ Μεγ. Βασι-
λείου ἀποσπάσματα.

6. (φ. οη' 2) « Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων τῶν ἁγί-
ων γερόντων », « Τοῦ ἁγίου Ζωσιμᾶ,
Ἱερεμίου, Μαξίμου, Ἀθανασί-
ου, Βασιλείου, Ἀθανασίου, Χρυ-
σοστόμου.

7. (φ. ζε' 2) « Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν Διατά-
ξεων » ἀρχ. Ἐκαστος περὶ ἑαυτοῦ ἀπολογήσε-
ται. εἶτα πάλιν ἀποσπάσματα ἐκ τῶν αὐτῶν πα-
τέρων ὡς καὶ Ἰσιδώρου.

8. (φ. ρβ' 2) « Τοῦ μεγάλου Βασι-
λείου ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ». Ἀρχ. : Οὐκ ἔ-
στι σοι καλὸν ἐκδικεῖν ἑαυτόν.

9. (φ. ριβ' 2) « Ἐκ τοῦ Γερωντι-
κοῦ » Ἡσαίου, Μαρκιανοῦ τοῦ
ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μάρκου, Ἰσαάκ.
Κλίμακος, Σισώη, Βαρσανουφί-
ου, Δωροθέου καὶ τελευταῖον ἐκ τοῦ
Μεγ. Βασιλείου πλείστα. Ἐκαστον ἐν-
ταῦθα κεφάλαιον ἔχει ἰδίαν ἐπιγραφὴν· ἔπειτα
Χρυσοστόμου, Μακαρίου, Ναζι-
ανζηνοῦ, Ἰσιδώρου, Μαξίμου,
Κυρίλλου, Μάρκου μοναχοῦ, Ἱε-
ρεμίου, Ἀθανασίου, Νύσσης,
Δαμασκηνοῦ, Ἐφραίμ, Κασσιαν-
οῦ, Φωτίου πρὸς Ἀμφιλόχιον,
Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, Νεέ-
λου.

Ἐνταῦθα παρενδύονται καὶ διαφόρων γραφικῶν χαρακῶν ἐρμηνεῖαι.

10. (φ, αν' 2) Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ, διάφορα κεφάλαια καθαρῶς ἀσκητικά ἐκ τῶν τοῦ Βαρσανουφίου, Ἰσαάκ, Ἡσαίου, Παλλαδίου, Κασσιανοῦ (ἀββὰ καὶ ἀγίου), Μάρκου, Παχωμίου (ἐκ τοῦ βίου), Ἐφραίμ, Δαμασκηνοῦ· εἶτα πάλιν ἐκ τοῦ Γερροντικοῦ, ἐν ᾧ πρὸς τοῖς ἀνωτέρω καὶ κεφ. τῶν μεγάλων πατέρων, Βασιλείου, Γρηγορίου, Ἀθανασίου, Χρυσοστόμου, Κυρίλλου, Κλήμεντος, ἐκ τοῦ βίου τῆς ἀγ. Συγκλητικῆς, Διαδόχου, Νείλου, ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγ. Παΐσιου, Σερίνου, Δωροθέου.

11. (φ, τζ' 2) Ἐρμηνεῖαι εἰς τὰς τοῦ Παύλου ἐπιστολάς, ἐκ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου· εἶτα αὐτὴς ἐκ τῶν Ψαλμῶν.

Ὁ κώδιξ εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων Πατερικῶν τῆς σκήτης, ἔχει ἀπταιστον ὁρθογραφίαν καὶ διατηρεῖται κάλλιστα· ἔχει ἀρχαίαν σελίδωσιν, ἥτις ἐτέθη μετὰ τὴν διαρροὴν τοῦ πρώτου φύλλου, ὑπὸ τοῦ βιβλιοθηκάρου, ὅστις καὶ ὑπέγραψεν ἐπὶ τῆς ἀνω ὄρας τὰ ἐξῆς δυσξέμβλητα : † βιβλίων τῶν Κανσοκαλυβίων †. Ὁ μακ. Λάμπρος ἔχει μόνον τὰ ἐξῆς : « Σειρὰ ἀποφθεγμάτων πατέρων. Ἀρχ. : Ἄν ἴδης κτλ. Τὰ πλεῖστα ὀνόματα τῶν πατέρων, ἐξ ὧν ἐλήφθησαν τὰ πλοσπάσματα ἀναγράφονται ἀνωθεν αὐτῶν. Τὸ φ, τηγ' ἐσχισμένον ἐν τοῖς κάτω, φαίνεται, ὅτι περιεῖχε τὸ ὄνομα τοῦ βιβλιογράφου ». Στάχως ἀρχαία θυραῖα μετ' ἐπιτυπωμάτων.

47. (4) Χαρτ. 8 (0,183 X 0,135)
XIX (φ, 44),

Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου εἰς διαφόρους ἑορτάς ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου.
(Βλ. ἀρ. 29).

48. (5) Χαρτ. 8 μικρ. (0,19 X 0,14)
XVIII (φ, 38).

Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου (ὁμοία τῇ προηγουμένη),

49. (6) Χαρτ. 8 μέγ. (0,245 X 0,185)
XIX (φ, 24).

Ἀκολουθία τοῦ ἐπιταφίου θρήνου.

50. (7) Χαρτ. 8 (0,24 X 0,18)
XVIII (φ, 158).

Νομοκάνων.

Κεφ. τηγ', ὧν προτάσσεται πίναξ. Κεφ. α' « Περὶ ταῦ τῆς γίνεται ἐπίσκοπος καὶ τῆς οὐ γίνεται »... Κεφ. τηγ' « Περὶ τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοτόκου ».

* Στάχως θυραῖα.

51. (8) Χαρτ. 8 μικρ. (0,18 X 0,13) XVIII.

Ἀκολουθία τοῦ θρόνου, τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ.

Μετὰ μουσικῶν σημείων. Ἐνιαχοῦ δ' ἀναγράφονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μελουργῶν.

* Στάχως θυραῖα.

52. (9) Χαρτ. 8 (0,210 X 0,145)
XIV (φ, 243).

« Ἱστορία ψυχωφελῆς ἐκ τῆς τῶν ἐνδοτέρων τῶν Αἰθιοπῶν χώρας τῆς Ἰνδῶν λεγομένης πρὸς [τὴν] ἀγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἀγίου Σάββα διηγουμένου τὸν βίον Βαβλαὰμ καὶ Ἰωάσαφ ».

Ἀρχ. : Ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ Θεοῦ φησὶν ὁ θεῖος Ἀπόστολος· τέλ. : (κολ.) καθαρὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν τῶν βεβιωμένων σου ἕνεκα καὶ ἀποδόσης λόγον ἀπ' ὧν ἔπραξας, ὅταν οἱ ...

Κάτω ἐν τῇ ὄρᾳ τοῦ πρώτου φύλλου χειρὶ νεωτέρου † Ἰππολύτου ἀρχιερέως Χίου τοῦ Κρητὸς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἦδε βίβλος καὶ τῶν ὄντων φύλων, μᾶλλον δὲ τῶν χρωμένων †.

Ὁ κώδιξ ἐνιαχοῦ τιφρόβρωτος.

* Ἡ πολυθρόλλητος αὕτη διήγησις ἐξεδόθη καὶ παρ' ἡμῶν ἐν πρωτοτύπῳ ὑπὸ Σωφρονίου μοναχοῦ ἀγιορείτου... « ἐπὶ τῇ δάσει μεμβραίνων χειρογράφου τῆς ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ Ὁρειῆς Σκήτης τῆς θεοπρομήτορος Ἄννης » ἐν Ἀθήναις 1884.

Οἱ « μεμβραῖνοι » αὗτοι κώδικες μὴ περιεχόμενοι ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ σεβ. καθηγητοῦ κ. Σπυρ. Λάμπρου ἐκίνησάν μοι τὴν περιέργειαν, ἵνα ἐπιταπῶς ἐρευνησῶ· οὐδένα ὁμοῦ τοιοῦτον « μεμβραῖνον » εἶδον κώδικα, εἰ μὴ χαρτῶν τοῦ XVII αἰῶνος ἀνήκοντα ἐν τῷ Τυμκαρεῖφ τοῦ Κυριακοῦ, ἐξ οὗ διαβεβαίωσάν με οἱ ἐκεῖ πατέρες, ὅτι οὗτος ἀντέγραψε τὸ πρὸς

ἐκδοσιν κείμενον· οὐδὲν ἔχει τις νὰ εἴπῃ, εἰ μὴ τὸ : « προφήται ἠτόνησαν καὶ πᾶς δικαίος λόγος ». Περὶ τῆς κραταύσης νῦν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ γνώμησιν περὶ τῆς ἱστορίας ταύτης, ἴδε Κ. Kuumbacher Ἱστορ. τῆς Βυζ. Λογοτεχνίας, μετάφρ. Γ. Σωτηριάδου, τόμ. Γ', σ. 201—211. Ἡ πρώτη ἐκδοσις ἐγένετο τῷ 1832 ὑπὸ Boissonnade (Anecdota graeca, τόμ. Δ').

53. (10) Χαρτ. 8 μέγ. (0,275 X 0,188)
XIX (φ. 34).

1, (σ. 1) « Ἀκολουθία νεκρώσιμος ψαλλομένη ὑπὸ τῶν ἱερέων εἰς τεθνεῶτα [μοναχὸν] (ὑπάρχει τῆς Σκήτεως τῶν Κανσοκαλυβίων) ».

* 2. (σ. 28) « Ὀμιλία εἰς κοιμηθέντα ἀδελφὸν λεγομένη ἐν τῷ τάφῳ εἰς ἐπίκοον πάντων ».

3. (σ. 31) « Ὑπόμνημα εἰς κοιμηθέντα ἀδελφὸν ».

(Ἐκκαλλιγραφηθῆ ὑπὸ Ἰωάσαφ Ἰ. Ἰωασαφ αἰών δστις ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι φύλλου ἐσημείωσεν ἔτι, ὁ « Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ δευτέρας παρουσίας » Κ υ ρ ῖ λ λ ο υ Ἀ λ ε ξ α ν δ ρ ε ἰ α ς (ἴδε Ὀδηγὸν Ἀναστ. Σιν α ἰ τ τ ο υ σελ. 157), « εἶναι ἀρμόδιος διὰ τὴν συνήθη γενομένην κοινήν τράπεζαν ὑπὸ τῶν διαδόχων τοῦ ἀποβιώσαντος γέροντος ».

Καὶ ὁ κώδιξ οὗτος ἐγράφη χειρὶ Ἀ ν τ ω ν ῖ ρ ο υ κ α λ λ ι γ ρ ᾶ φ ο υ (ἴδε ἀρ. 43). *

54. (11) Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16) XIX (φ. 11).

« Οἴκοι καὶ ὕμνοι εἰς τὴν δημοσίον καὶ παντοδύναμον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα· ἀπὸ τῆς κοσμοποιίας ἀρχόμενοι καὶ μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς θείας συγκатаβάσεως περαιούμενοι· ποίημα τοῦ νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ, ἀδελφοῦ γνησίου τοῦ ἐν ἀγίοις Μάρκου τοῦ Ἐφέσου ».

* Περιβάλλεται ὑπὸ φύλλου περγαμνῆς, γεγραμμένου σλαβονιστί.

* Οἱ Οἴκοι οὗτοι τύποις ἐξεδόθησαν ὑπὸ « Χ α τ ξ ῆ Γ ε ω ρ γ ῖ ο υ Κυρίου καὶ τῶν πρὸς τὴν περιφήμον αὐτὴν Νῆσον βασιλικῶν ὀρισμῶν ἀρίστου Διερχομένου ». Ἐν Κων)πόλει 1800. Ἐκ τούτου τοῦ κώδικος γίνεται δηλὸς ὁ συγγραφεὺς περὶ οὗ ὁ ἐκδότης προσημαζόμενος λέγει : Ἀλλὰ τίς ὁ τούτων πατήρ τε καὶ Συγγραφεὺς εἶποι τις ἂν ; τοῦτο μὲν αὐτὸς ἀγνοῶ ». Τὰ δύο κείμενα ὁμοῦ διαφέρουσιν ἐν μέρει. *

55. (12) Χαρτ. 8 (0,225 X 0,160)
XIX (σ. 388).

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

« Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἀπάντων ποιημάτων τοῦ μουσικωτάτου κυρίου Πέτρο τοῦ εὐτυχοῦς Κωνσταντινουπολίτου τοῦ Μπερετσέτη ».

Ἐν τῷ προτελευταίῳ παραφύλλῳ. † Ὁνήθη ἡ παροῦσα βίβλος παρ' ἐμοῦ Παϊσίου μοναχοῦ τῆς ἱεράς Μονῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ ἐκ νήσου Πελοποννήσου εἰς κτήσιν ἀναφαίρετον καὶ διηνεκὴ ὁ δὲ βουληθεὶς ἀπαλοτριῶσαι ταύτην ἀπ' ἐμοῦ δίχα τῆς ἐμῆς βουλῆς, ἐχέτω τὰς ἀράς πάντων τῶν ἀγίων καὶ τὸν Κύριον μαχόμενον. † Καὶ κατωτέρω : † Κατὰ τὸ ραί', μηνὶ Ἰουλίῳ. †

56. (13) Χαρτ. 8 (0,18 X 0,12)
XVIII (φ. 556).

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

« Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας τε καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων ». Ἐπονται οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι, εἶτα δὲ τὰ Κεκραγέρια καὶ τέλος αἱ Δοξολογίαι. Περιέχει σὺν τοῖς ἄλλοις Χερουβικά Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν καὶ Μπαλασίου νομοφύλακος. Μαθήματα ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν Χ ρ υ σ ᾶ φ η, εἰς τὴν Κοίμησιν Ἀνθίμου ἐκ Θετταλίας, Μέλη Μελχισεδέκτροῦ Παιδεστηνοῦ καὶ ἄλλα δὲ τῶν μελῶν φέρουσι τὸ ὄνομα τῶν μελωδῶν.

Ἐν τέλει : † 1793, Σεπτεμβρίου ἡ'. Αὐτὴν τὴν βίβλων τὴν ἀφιερῶν εἰς τὴν σκήτην τοῦ Καφοκαλίθου εἰς μνημόσινων αὐτοῦ καμοῦ αμαρτωλοῦ Ἀρσενίου ἱερομονάχου καὶ προηγουμένου ... Ἐσφιγμένου †. Ἄλλη δὲ χειρὶ : † Πρὸς δὲ καὶ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Χ α τ ξ ῆ Ἀ ν α ν ῖ ο υ ἱ ε ρ ο μ ο ν ᾶ χ ο υ Κανσοκαλυβήτου †.

Ἐν δὲ τῷ κατὰ τέλος παραφύλλῳ ἔμπροσθεν μὲν ; † Ἐτούτη ἡ ψαλτικὴ εἶναι τοῦ διδασκάλου τοῦ Μετεορίτη ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Διδασκάλου, ὄπισθεν δὲ : † 1761 τὸ παρὼν ὑπάρχει τοῦ κυρ Δ η μ η τ ρ ῖ ο υ Ἐ ν ῖ τ ο υ ὕ δ α ἰ τι μ ῆ ὑ π ᾶ ρ χ η ἄ σ τ ρ α 25 σεπτεμβρίου 20 †.

Ἐν τῶν φύλλων εὔρηται ἐπιτετυπωμένη σφραγὶς φέρουσα τὴν εἰκόνα δικεφάλου ἀετοῦ καὶ τὴν ἐπιγραφὴν Ἀ ρ σ ε ν ῖ ο υ ἱ ε ρ ο μ ο ν ᾶ χ ο υ. Τὸ δευτέρον ἡμῶν τοῦ κώδικος γέγραπται ἐπὶ χάρτου παχυτέρου ἢ τὸ πρῶτον.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἀρχικῶν γραμμάτων πεποικιμένων.

57. (14) Χαρτ. 16 μικρ. (0,15 X 0,10)
XVII (φ. 289).

1. (φ. 1α) « Ὀμιλία ὁραιοτάτη περὶ τῆς

θείας κοινωνίας ». 'Αρχ. : Περί τῆς θείας κοινωνίας τῶν ἀχράντων μυστηρίων βουλόμενος νὰ ὀμιλήσω εὐλογημένοι Χριστιανοὶ ἀρχίζω ἀπόδῶ καὶ προοιμιάζω νὰ σὰς δείξω τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον.

2. (φ. 57α). Γεωργίου ρήτορος [Αἴνου], 'Ομιλία ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. « Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου » εἰς τὸ « Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς περὶ τὴν λίμνην Γενησαρέτ ».

'Εν τέλει : † Αὕτη ἡ 'Ομιλία εἶναι Γεωργίου ρήτορος †.

3. (φ. 71α) « Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ λίαν ὠφέλιμα καὶ ἀναγκαῖα ». Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. 'Αρχ. : "Ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ καὶ φρικτῇ παρουσίᾳ καὶ καθίσῃ ἐπὶ θρόνον δόξης.

4. (φ. 87α) « Μετάφρασις εἰς τὴν κοινὴν ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Μαξίμου τοῦ ἱερέως τοῦ περὶ παρθενίας λόγου τοῦ μεγάλου Βασιλείου ».

'Αρχ. : Πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους ὅπου ὑπηρετοῦσι τὸν νυμφίον Χριστόν. Ἐν τέλει : † Τέλος εἴληφε κατὰ τὸ ἀχθ' ἔτος τὸ σωτήριον Ἀπριλλίῳ ἡ' ἡμέρᾳ Σαββάτῳ (= 1609) ἐν Καλλιουπόλει †.

5. (φ. 186α) « Ἱστορία Διονυσίου Ἱερομονάχου τοῦ ρήτορος τοῦ ἀσκοῦντος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἁγίας Λαύρας ».

'Αρχ. : Ἐγὼ ἀναγινώσκοντας τὰ βιβλία, εὐρίσκω θαύματα ὅπου ἔδειξεν ὁ Θεός.

* Ἡ ἱστορία αὕτη συνεξεδόθη τοῖς « Μαργαρίταις τοῦ Χρυσοστόμου ». Παράρτημα, σελ. 296 - 301, ἐκδ. β' 1858. *

6. (φ. 192α) « Κεφάλαια τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, περὶ Πίστεως ». Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

7. (φ. 196α) « Ὀλίγαις λέξεσιν τοῦ Ὀμήρου κατὰ ἀλφάβητον ». 'Αρχ. : "Ἄδη' τραγῶδισε· ἀκοντίζει νὰ ρίπτει τὸ κοντάρι· τέλ. : χωνάνοις· τὰ χωνία τῶν χρυσοχῶν· χωλοῦντες, κουτξέροντες· χειρωθήκας· τὰ χειρόρτια· οὐ σὰς ἀρέσκει.

8. (φ. 205β) Ἀνεπίγραφος συλλογὴ παροιμιῶν δημωδῶν μετὰ θεολογικῆς ἐρμηνείας.

'Αρχ. Μία γυνὴ ἐκτενίζετο, καὶ ἡ ψυχὴ ἐποτίζετο, καὶ ὁ νοῦς φροντίζει.

* Ἡ συλλογὴ αὕτη τῶν 34 παροιμιῶν ὑπάρχει καὶ ἐν κώδικι μονῆς Δοχειαρίου ἀρ. 243 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δύο κωδίκων ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ μακ. Ν. Πολίτου ἐν Μελέταις περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς γλώσσης τοῦ ἑλλ. λαοῦ. Παροιμίαι Α' (Βιβλ. Μαρασλῆ, Ἀθήναι, 1899) σ. 55 - 62.

9. (211α) Παραβολαὶ ὀλίγαι τοῦ Εὐαγγελίου. 'Αρχ. : Ἐρώτησις. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν πα-

ραβολὴν ταύτην ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ.

* Ἐξεδόθησαν ἐκ μόνου τοῦ κώδικος τούτου ἐνθ' ἀνωτέρω σ. 63 - 68. Ἀμφότεραι αἱ συλλογαὶ ἐν τῷ Δοχειῷ. κώδικι φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν : « Λόγοι παραβολικῶν, οὗτοι διαφέρουσι περὶ ψυχῆς ».

10. (φ. 219α) Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον περὶ πίστεως, κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

* Migne, Patr. gr. 28, 556 - 773. Ἐντεῦθεν λαβὼν ἐξέδοτο ὑπὸ τὸν τίτλον : Διδασκαλία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου πρὸς Ἀντίοχον Δούκα καὶ λύσεις πλείστον γραφικῶν ζητημάτων κτλ. (Ἀθήναι 1885) ὁ Σ ω φ ρ ὀ ν ι ο ς μ ο ν α χ ὸ ς Ἀ γ ι ο ρ ε ῖ τ η ς. *

11. (φ. 245β) Τινὰ ἐκ τοῦ Πατερικοῦ.

12. (φ. 247β) « Περὶ τῶν ἑπτὰ ἀρετῶν ».

13. (φ. 248α) « Αἱ ἑπτὰ ἁμαρτίαι αἱ θανάσιμοι ».

14. (φ. 250α) « Τὰ ἔδωκεν ὁ Θεὸς χάρισμα· τα εἰς τὸν ἄνθρωπον εἰσιν οὗτος ». 'Αρχ. Ἄπερ ἔλαβεν καὶ ὁ Ἀβραάμ τὴν φιλοξενίαν ὁ Δαβὶδ τὴν πραότητα.

15. (φ. 250α) « Περὶ γυναικός ». 'Αρχ. : Τί ἐστὶ γυνή. Πηγὴ κακῶν.

16. (φ. 261α) « Στίχοι εἰς τὰς ἑβ' ἑορτὰς εἰς στίχους ἕξ ».

17. (φ. 251β) Στίχοι εἰς διαφόρους ἄλλας ἑορτὰς.

18. (φ. 253α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακὴν.

19. (φ. 258α) Τοῦ αὐτοῦ, « Τί νὰ κάμῃ ὁ Χριστιανὸς νὰ κληρονομήσῃ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ». Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

20. (φ. 269β) Βασιλείου τοῦ μεγάλου, λόγος περὶ ἐλέους καὶ κρίσεως « ὃν ἡρμήνευσεν εἰς τὴν ἀπλήν Γεώργιος [ρῆτορ Αἴνου] ».

'Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ὁ κώδιξ εἶναι γεγραμμένος διὰ χειρῶν διαφόρων. * Στάχους θυροσίη μετ' ἐκτυπωμάτων.

58. (15) Χαρτ. 16 (0,15 X 0,105)
XVIII (φ. 223).

Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.

59. (16) Χαρτ. 16 (0,156 X 0,105)
XVIII (φ. 415).

Στιχηράριον μετὰ φωνῶν.

Περιβάλλεται ὑπὸ φύλλον (Περγ. XII, σελ. 2) περιέχοντος ὕλην ἐκκλησιαστικὴν.

60. (17) Χαρτ. 8 (0,21 X 0,155)
XVIII (φ. 25).

Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου.

Ἐν φ. 2α. † Θεοφιλέστατε, λογιώτατε, θεοφροῦ-
ρητε καὶ θεοπρόβλητε ἐπίσκοπε τῆς ἀγιωτάτης καὶ
θεοφροῦρήτου ἐπισκοπῆς Χάμας· κύριε κύρ Λε-
ό ν τ ι ε· ἡμῶν δὲ κατὰ πνεῦμα ἐρασιμώτατε πάτερ
καὶ δέσποτα καὶ μετὰ Θεοῦ προστάτα καὶ βοηθὲ· τὴν
προσῆκουσαν καὶ ὀφειλομένην μετάνοιαν καὶ προσκῦ-
νησιν ἱκετικῶς ἀπονέμομεν τῇ μεγίστῃ σου ἀρχιερω-
σύνῃ ἅπαντες ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι μονάζοντες ἐν
τῇ ἱερᾷ καὶ βασιλικῇ μονῇ μεγίστῃ Λαύρα τοῦ ὁσίου
καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀ θ α ν α σ ί ο υ τοῦ
ἐ ν τ ῶ Ἄ θ φ. †

61. (18) Χαρτ. 8 (0,21 X 0,15) XVIII (φ. 7).

« Ἀκολουθία τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ».

62. (19) Χαρτ. 8 (0,21 X 0,15) XVIII (φ. 7)

Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως.

63. (20) Χαρτ. 4 (0,26 X 0,19) XVIII (φ. 6)

Οἴκοι καὶ ὕμνοι εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα.

Ὅμοιοι πρὸς τοὺς ὑπ' ἀρ. 54.

Ἐν τέλει :

† Κτήμα πέφυκα τῆς πανουργοῦ Τριάδος
θαυματοῦ ναοῦ τῶν Καυσοκαλυβίων.
μηδεὶς ξενώσει μ' ἐντεῦθεν βουλευθεῖη
θεῖω γε βῆμαθ' ὁ γράνας μ' ἀγκαλέσῃ. †

64. (21) Χαρτ. 4 μικρ. (0,26 X 0,20)
XIX (φ. 2)

Τροπάριον τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Πεντηκοστῆς
μετὰ φωνῶν.

* Ὁ κ. Λάμπρος ἔχει : « Κ ε κ ρ α γ ἄ ρ ι α τοῦ
Ἐσπερινοῦ καὶ τῆς Πεντηκοστῆς » ἐνῶ εἶναι τὸ πρῶ-
τον τροπάριον : « Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν ».

65. (22) Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16) 1830 (φ. 9)

Οἴκοι καὶ ὕμνοι εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα.

Ἐν τέλει : † Γέγραπται ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμῇ
Σκήτῃ τῆς Θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης οἱ παρόν-
τες χαιρετισμοὶ τῆς τελεταρχικῆς καὶ ὁμοουσίου ἁγί-
ας Τριάδος. Διὰ συνδρομῆς τε καὶ ἐξόδου παρὰ τοῦ

πανσεβασμιωτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ Θεῷ καὶ τοῦ μα-
καρίου Γερομεθοδίου τοῦ γέροντός του· καὶ ἀφ' ἱε-
ρώθησαν χρεωστικῶς εἰς τὴν ἱερὰν Σκήτην, τοῦ Καυ-
σοκαλυβίου, εἰς τὸν περιώνυμον Ναὸν τοῦ Κυριακοῦ
τῆς ἁγίας Τριάδος· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον αὐτῶν
καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὐχεσθε πάντες ὅπως λυτρω-
θῶμεν τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως καὶ ἀξιοθεήμεν ὅ-
παντες τῆς οὐρανοῦ Μακαριότητος, ἀμήν. Ἐν ἔτει
σωτηρίῳ αὐλ' κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἐπὶ δικαίτου τοῦ
πνευματικοῦ πατρὸς Ζαχαρίου καὶ τοῦ αὐτοῦ Γέροντος
Κυρίου Σωφρονίου καὶ πατρὸς Χριστοῦ συνοδία †.

* Ἡ σημείωσις αὕτη ὑπάρχουσα περιεκομμένη
παρὰ τῷ κ. Σπ. Λάμπρου ἐτέθη ἐνταῦθα πλήρης διὰ
τὴν, ἣν ἔχει, σημασίαν περὶ τῆς Σκήτης τῆς ἁγίας
Ἄννης. *

Τὴν στάχωσιν ἀποτελεῖ φύλλον (Περγ. X) περιέ-
χον μέρος τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου.

Ἄρχ. (ἀκέφ.) λέγων αὐτῷ· ὅτι ἐὰν θέλῃς δύνα-
σαι με καθάρσαι (Μαρκ. 1, 41)· τέλ. (κολ.) ἦσαν
δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθημένοι καὶ διαλο-
γιζόμενοι ἐν ταῖς ... (Μαρκ. 2, 7).

66. (23) Χαρτ. 4 (0,28 X 0,20) XIX (φ. 9)

« Μακαρίου τοῦ Χριστιανοπούλου, Ἐγκώμιον
εἰς τὸν ἅγιον Χαρολάμπην ». * Ἄρχ. : « Ἀ-
νοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς καὶ ἐν μέσῳ τῶν
ὀρέων ». [Ἡσαίας κεφ. μα'.] Μὲ κάθε δίκαιον
ἢ γῆ τῶν Αἰγυπτίων.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. * Περὶ τούτου, ὅστις ἦτο
Κοῆς καὶ ἐλέγετο Μαριδάκης καὶ Κωφὸς ὑπὸ τοῦ
Νικοδήμου βλ. Σάθαν Μέσ. Βιβλ. Γ', σ. 121 εἰς τοὺς
δύο τόμους τῶν λόγων αὐτοῦ ἐκδοθέντας ἐν Ἀμ-
στελλοδάμῳ τῷ 1743· ὁ λόγος οὗτος δὲν ὑπάρχει.
Συχνότατα μνημονεῖται τοῦ διασήμου τούτου ρήτορος
ὁ Νικόδημος ἐν τῷ Συναξαριστῇ καὶ ὀνομάζει πάν-
τοτε Κωφόν. Ἐν τέλει : † Χεῖρ Ἰωάσαφ Ἀγιαρτε-
μίτου †. *

67. Χαρτ. 4 (0,310 X 0,227) 1841, σ. 431.

« Βιβλίον σὺν Θεῷ ἁγίῳ καλούμενον Πα-
ρ ἄ δ ε ι σ ο ς τῶν θεσπεσίων Πατέρων μετα-
φρασθὲν εἰς ἀπλὴν κοινὴν διάλεκτον εἰς χρῆσιν
τῶν ἀπλουστέρων ἀδελφῶν ... μετὰ πλουτι-
σμοῦ προσθήκης ἐτέρων ὠφελήμων παρὰ μονα-
χοῦ οἰκτροῦ Ἰακώβου ... Τόμος πρῶτος Ἀθω-
νίησι αῶμα' ».

σ. 12. κεφ. α' Περὶ τοῦ πολέμου τῆς πορ-
νείας.

σ. 48 κεφ. β' Περὶ ἀκτημοσύνης καὶ φιλαρ-
γυρίας.

σ. 59. κεφ. γ' Περὶ ὑπομονῆς καὶ ἀνδρείας
διάφορα διηγήματα.

σ. 79. κεφ. δ' Περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴ κάμνωμεν τίποτες διὰ ἐλπίδειξιν.

σ. 98. κεφ. ε' Ὅτι πρέπει νὰ φυλαττόμεθα ἀπὸ τὸ νὰ μὴ κατακρίνομέν τινα.

σ. 120. κεφ. ζ' Περὶ διακρίσεως.

σ. 191. κεφ. ζ' Ὅτι πρέπει νὰ προσέχωμεν πάντοτε εἰς τὸν ἑαυτὸν μας.

σ. 213. κεφ. η' Περὶ ἐγκρατείας, καὶ ὅτι ὄχι μόνον διὰ τὰ φαγητὰ νὰ ἐγκρατευόμεθα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς μας.

σ. 236. κεφ. θ' Περὶ τοῦ νὰ προσευχόμεθα πάντοτε προσεκτικὰ καὶ ἀκατάπαυστα.

σ. 246. κεφ. ι' Ὅτι πρέπει νὰ φιλοξενοῦμεν καὶ ἐλεοῦμεν μὲ χαρούμενον πρόσωπον.

σ. 263. κεφ. ια' Περὶ ὑπακοῆς.

σ. 286. κεφ. ιβ' Περὶ τῆς ταπεινοφροσύνης.

σ. 342. κεφ. ιγ' Περὶ ἀνεξικακίας καὶ πραότητος.

σ. 361. κεφ. ιδ' Περὶ ἀγάτης.

σ. 380. κεφ. ιε' Περὶ διορατικῶν.

σ. 416. κεφ. ις' Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ ἀσκητοῦ ἀποφθέγματα.

Ἐν ἀρχῇ (σ. 1) « Στίχοι πρὸς τὴν Θεοτόκον . . » ὁ πίναξ (σ. 2-3). « Στίχοι κατ' ἀλφάβητον νοητικοὶ ὠραῖοι » : Ἀναπτέρωσον πρὸς Θεόν σου τὰς φρένας. σ. 7 « Ἐκλογαὶ τῶν θεσπεσίων πατέρων ». Ἐν τῷ α' παραφύλλῳ συνταγαί. Ἐν τέλει : Στίχοι ὀφέλῃμοι : Ἀπολελωκῶς (sic) εἶρες αἰθῆς χρυσοῦν — καιρὸν δαπανήσας δὲ πῶς πάλιν εὖρης ; — ἔχων τοῦ κριτοῦ κατὰ νοῦν παρουσίαν — στέναξον καὶ δάκρυσον καὶ θρήνην μέγα — οὕτως γὰρ ἔξεις τὴν ζωὴν αἰωνίως — καὶ σωθήσεται πᾶς ἐγγνώμαι γνησίως. Ὡδε τέρμα εἴληφεν ὁ πρῶτος τόμος.

68. Χαρτ. 4 (0,310 X 0,227) XIX σ. 382.

« Π α τ ε ρ ι κ ὸ ν σὺν Θεῷ ἦτοι τὸ Γεροντικόν, ἐκλογὴ τῶν ἀριστοτέρων καὶ ὀφελιμοτέρων ἀποφθεγμάτων, παραινήσεων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεσπεσίων πατέρων πρὸς μοναστὰς . . . μεταφρασθέντα εἰς ἀπλὴν φράσιν πρὸς κατανόησιν τῶν ἀπλουστέρων ἀδελφῶν παρὰ μοναχοῦ Ἰακώβου αἰτήσει τοῦ ὀσιωτάτου Μαξίμου γέροντος Κουσοκαλυβίτου (ὅπως καὶ ὁ προηγούμενος), καὶ ἀφιερῶθῃ ἐν τῷ αὐτῷ Μονιδριῷ (ν) τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, διὸ καὶ προσετέθη ἡ ἀσματικὴ ἀκολουθία τῶν δώδεκα Ἀποστόλων πλουτισθεῖσα καὶ αὐξηθεῖσα εἰς πλάτος, ἐν ἔτει σωτηριῶ ἡρώμα' τόμος δευτέρου ».

« Πίναξ τοῦ δευτέρου τόμου ».

σ. 1. κεφ. α' Προφητεία τοῦ ἀββᾶ Μωυσέως περὶ τῶν μελλόντων.

σ. 9. κεφ. β' Διάλεξις ἁγίων γερόντων ἀναμεταξύ των διὰ τούς.

σ. 15. κεφ. γ' Περὶ διορατικῶν ὁσίων πατέρων.

σ. 21. κεφ. δ' Περὶ σημειοφόρων ἁγίων Γερόντων.

σ. 27. κεφ. ε' Περὶ ἐναρέτου πολιτείας διαφόρων πατέρων.

σ. 41. κεφ. ζ' Περὶ τῶν δώδεκα ἀναχωρητῶν.

σ. 48. κεφ. ζ' Περὶ τῶν ἐν ἀσκήσει γηρασάντων.

σ. 53. κεφ. η' Διηγήματα διάφορα.

σ. 85. κεφ. θ' Ἀναστασίου μοναχοῦ διάφοροι διηγήσεις περὶ τῶν ἐν Σινᾷ ἁγίων πατέρων.

σ. 121. κεφ. ι' Ἀπὸ τῶν λόγων τῶν εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Ραϊθῷ πατέρων.

σ. 138. κεφ. ια' Τοῦ ἀββᾶ Δανιὴλ τοῦ Σκητιώτου, περὶ Εὐλογίου τοῦ Λατόμου.

σ. 157. κεφ. ιβ' Τοῦ ἀββᾶ Μωυσέως κεφάλαια πρὸς τὸν ἀββᾶ Ποιμένα.

σ. 161. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια.

σ. 163. Τοῦ ἀββᾶ Ζωσιμᾶ παραινήσεις.

σ. 214. κεφ. ιγ' Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ὀκτῶ θεωριῶν.

σ. 300. κεφάλαια περὶ θεωρίας κατ' ἐρωταπόκρισιν.

σ. 309. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος περὶ προσευχῆς.

σ. 314. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ πάνυ ὀφελῆμον Ἰωάννου καὶ Σαφρονίου διήγησις : πῶς ἠρμήνευσεν ὁ ἀββᾶς Νεῖλος ὁ Σιναΐτης νὰ ἀναγινώσκουν οἱ μοναχοὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν καὶ ἕτερα ὀφέλῃμα.

βλ. Βίος τοῦ ἀββᾶ Δανιὴλ τοῦ Σκητιώτου ὑπὸ Léon Augnent, Paris 1901, σ. 30-37.

Τὰ κατωτέρω δὲν περιέχονται ἐν τῷ πίνακι, ἀνήκοντα εἰς τὰ τότε φλέγοντα ἐν ἁγίῳ Ὅρει ζητήματα, ὅπως καὶ τὸ προηγούμενον κεφάλαιον ἀνάγεται εἰς τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας σ. 334. « Τὸ παρὸν ἐργάση πρὸς ὀφέλειαν τῶν ἀδελφῶν, ὅπου πλανῶνται τὴν σήμερον ἀπὸ τούτων κενοτόμους δοκισσοφούς καὶ ἀρπάζουν τὸ ἀξίωμα τῆς Ἱερωσύνης καὶ χάνουν τοὺς κόπους τῶν ». Κατὰ τῶν Σιμωνιακῶν, περὶ γονικλίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ περὶ συνεχοῦς μεταλήψεως καὶ περὶ μνημοσύνων ἐν τέλει : † ὁ δούλος τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ ὁ ταπεινὸς Γεννάδιος Κωνσταντινουπόλεως †.

σ. 344. Συνέχεια τῶν προηγούμενων καὶ περὶ μνημοσύνων ἐν ἐκτάσει καὶ περὶ συνεχοῦς μεταλήψεως.

Ἐν τέλει : † ἡρώμα' Ἀπριλίου ζ' ἔλαβε τέλος, εὖχεσθε οἱ ἐντυχόντες † καὶ περὶ κατασκευῆς ρουδίου ἐν τοῖς παραφύλλοις.

Ὁ μακαρίτης Ἰάκωβος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ὁ ἀνεπιβλῆς τοῦ διδασκάλου Θεοδορήτου ὁ

συγγραφεὺς τῶν δύο τούτων τόμων ἦν βιβλιογράφος ἐκ τῶν σπουδαιότερων τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, καὶ ὑπάρχουσιν ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εἰς πλείστας Μονὰς καὶ διὴ ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης καὶ τῇ Μονῇ ἁγ. Παύλου, ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Διονυσίου, ἦν ἀσκητὴς ἐν τῇ νέᾳ Σκήτῃ τοῦ ἁγ. Παύλου λίαν ἐνάρετος, ὑπερμαχίσας ἐν τῷ περὶ μνημοσύνων ζητήματι τῶν ἁγιαννανιτῶν καὶ δομιέως ἐπιτεθεὶς κατὰ Νεοφύτου τοῦ Καυσοκαλυβίτου καὶ τοῦ Νικοδήμου τὰ πλείστα τῶν ἔργων αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἐν μεγίστῳ κώδικι (miscellaneous) τῆς Σκήτης τῆς ἁγίας Ἄννης, ἀριθ. 4 (Κατάλ. Σπ. Λάμπρου, τόμ. Α', σελ. 11) ἀπέθανε δὲ περὶ τὸ 1865 ἔτος. Ἐν τοῖς δυοῖν τούτοις τόμοις περιέχονται πλείστα ἀνέκδοτα κεφάλαια.

69. Χαρτ. 4ον (0,33 X 0,23) 1841 φ. 37.

1. (φ. 5) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

2. (φ. 15) Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν δώδεκα, ἀφιερωθεῖσα τῷ ἱερῷ σηκῷ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν τιμωμένῳ κειμένῳ ἐν τῇ εὐαγγῆ σκήτῃ Καυσοκαλύβης· ἡρώμα'.

Ἰδιόχειρον τοῦ αὐτοῦ Ἰακώβου. Ἐν τέλει : Στίχοι περὶ τῆς ματαίας ἀπολαύσεως τοῦ κόσμου » ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ : Ἐκλογὴ εἰς τοὺς πανευφήμους ἀποστόλους. Στάχωςις θυροσίνη μετ' ἐκτυπωμάτων.

Οἱ ὑπ' ἀριθ. 67 - 70 κώδικες ἀφιερώθησαν εἰς τὸ Κυριακὸν ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Γέροντος τῆς καλύβῃ τῶν ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου ἐνεργεῖαις ἡμῶν ἄξιος ὁ μισθὸς τοῦ ἀφιερωτοῦ.

70. Χαρτ. 8 μεγ. (0,205 X 0,195)
XIX σ. 70

1. (σ. 1) « Οἱ οἰκοὶ εἰκοσιτέσσαρες εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον ... » (βλ. ι', 5, 5).

Οἱ οἰκοὶ οὗτοι εἶναι ποίημα Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου καὶ ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Σκαθάρου νομίζῳ· ἔχω ἔκδοσιν μετὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΘ' αἰῶνος γενομένην, ἣς ἐλλείπει τὸ ἐξόφυλλον δυστυχῶς καὶ παρὰ Δουκάκη Συναξ. Ἰουν., σ. 405-410.

2. (σ. 27) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους ». Ἀρχ. : Εἰκότως καὶ σήμερον τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγ. Πνεύματος.

Ἐν τέλει :

Χεῖρ αὐξεντίου, λόγον τοῦ Χρυσοστόμου ἀντέγραψε πρόθυμα τῶν ἀποστόλων ἐπέδωκε τὸν δε ἐν τῇ καλύβῃ ὀσιωτάτου κυρίου, τοῦ μαξιμου μυτιλιναίου ὁ Θεσσαλονικέος. τὴν ἐν τῇ σκήτῃ τοῦ καυσοκαλυβίου.

3. (σ. 41) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.

Ἀπὴ ἐργάφῃ ὑπὸ Ἰωάσαφ καλλιγράφου Ἀγιατεμίτου, ὅστις ἔχει λαμπρὸν τύπον γραφῆς, ἥτις συνηθέστατα ἀπαντᾶται ἐν ταῖς φυλλάδασι τοῦ Κυρια-

κοῦ π. χ. τοῦ ἁγίου Μαξίμου κ.τ.τ. (βλ. ι', 6, 2). Ἐξεδόθη ἐν τῷ Λειμωναρίῳ τοῦ Μακαρίου, 20 Ὀκτωβρίου. Στάχωςις θυροσίνη μετ' ἐκτυπωμάτων. Ἄγραφα φύλλα δύο ἐν ἀρχῇ ἐκτὸς ἀριθμοῦ, σ. 20-26, 37-40 καὶ 65-70.

71. Χαρτ. 8 (0,23 X 0,17) 1735 φ. 5' 237

Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται ἀκριθῆς πίναξ τῶν περιεχομένων.

1. (φ. 1α) Τοῦ ἀββᾶ Μάρκου κεφάλαια.

2. (φ. 109α) Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου.

3. (φ. 114) Τοῦ Μεγ. Βασιλείου περὶ ὑπομονῆς καὶ ἀββᾶ Ἡσαίου.

4. (φ. 115α) Ἐκ τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου.

Ἐν τέλει : † Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐπὶ τῆς μεγάλης τετραδὸς ἔτους 1735 ἐν μηνί Ἀπριλίου εἰς τὴν ... (ἐσβέσθησαν) γραφὴν ὑπὸ τινος ἀμαθοῦς καὶ κακογράφου ὀνόματι μὲν Κυριανοῦ ἐκ τῶν ἔργων δὲ μιστοῦ, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες σύγγνωτε αὐτῷ παρακαλῶ μὴ ἀποθλέποντες εἰς τὴν κακογραφίαν, ἀλλ' εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν, ὅθεν εὐχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ μὴ καταρᾶσθε. »

Στάχωςις θυροσίνη μετ' ἐκτυπωμάτων. Σημείωμα ἐν ἀρχῇ ἀναφέρει ὅτι ἐδόθη εἰς τὸ Κυριακὸν ὑπὸ τοῦ Γερο-Γερασίμου ἐκ τῆς Καλύβης τοῦ Θεολόγου.

72. Χαρτ. 8 (0,18 X 0,23) XIX φ. 41

1. (φ. 1α) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου καὶ πολυάθλου μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ ἐν Περσίᾳ.

2. (φ. 25) « Παράκλησις ἱκετήριος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀντίπα Περγάμου, ψαλλομένη εἰς ὀδονταλγίαν μετ' εὐλαβείας καὶ ἀπαλλάττεται τῶν ὀδύνων· ἐργάφῃ δὲ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς Βενιαμὶν ἀσκούντος ἐν τῇ ἱερῇ Σκήτῃ Καυσοκαλύβης· ποίημα συνθέσεως καὶ πόνου Ἰακώβου μοναχοῦ Νεασκητιώτου ἐν ἔτει 1864 ».

Ἄμφότερα ἀνέκδοτα. φ. 256.

Ἄντιπα πολυάθλε Περγάμου μέγα κλέος ὀδόντων ἄλγους, ἱατρὲ ἄμισθε, εὐεργέτα, αἰεὶ Χριστῷ ἱκέτευε ὑπὲρ ἐμοῦ σοῦ δούλου Βενιαμὶν οἰκέτου σου ρῦσαι δεινῶν παντοίων ὅπως τελῶ τὴν μνήμην σου κατ' ἔτος τὴν ἁγίαν.

3 (φ. 35) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

73. Χαρτ. 4 μεγ. (0,363 X 0,250)
1858; σ. 56.

« Βίβλος περιέχουσα τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τὴν διήγησιν μετ' ἐγκωμίου, πότε καὶ πῶς ἐφάνη

σ. 79. κεφ. δ' Περὶ τοῦ πῶς νὰ μὴ κάμνωμεν τίποτες διὰ ἐλπίδειξιν.

σ. 98. κεφ. ε' Ὅτι πρέπει νὰ φυλαττόμεθα ἀπὸ τὸ νὰ μὴ κατακρίνομέν τινα.

σ. 120. κεφ. ζ' Περὶ διακρίσεως.

σ. 191. κεφ. ζ' Ὅτι πρέπει νὰ προσέχωμεν πάντοτε εἰς τὸν ἑαυτὸν μας.

σ. 213. κεφ. η' Περὶ ἐγκρατείας, καὶ ὅτι ὄχι μόνον διὰ τὰ φαγητὰ νὰ ἐγκρατευόμεθα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς μας.

σ. 236. κεφ. θ' Περὶ τοῦ νὰ προσευχόμεθα πάντοτε προσεκτικὰ καὶ ἀκατάπαυστα.

σ. 246. κεφ. ι' Ὅτι πρέπει νὰ φιλοξενοῦμεν καὶ ἐλεοῦμεν μὲ χαρούμενον πρόσωπον.

σ. 263. κεφ. ια' Περὶ ὑπακοῆς.

σ. 286. κεφ. ιβ' Περὶ τῆς ταπεινοφροσύνης.

σ. 342. κεφ. ιγ' Περὶ ἀνεξικακίας καὶ πραότητος.

σ. 361. κεφ. ιδ' Περὶ ἀγάπης.

σ. 380. κεφ. ιε' Περὶ διορατικῶν.

σ. 416. κεφ. ις' Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ ἀσκητοῦ ἀποφθέγματα.

Ἐν ἀρχῇ (σ. 1) « Στίχοι πρὸς τὴν Θεοτόκον . . » ὁ πίναξ (σ. 2-3). « Στίχοι κατ' ἀλφάβητον νοητικοὶ ὠραιοὶ » : Ἀναπτέρωσον πρὸς Θεὸν σου τὰς φρένας. σ. 7 « Ἐκλογαὶ τῶν θεσπεσίων πατέρων ». Ἐν τῷ α' παραφύλλῳ συνταγαί. Ἐν τέλει : Στίχοι ἀφέλημοι : Ἀπολελωκῶς (sic) εἶρες αἵθης χρυσίον — καιρὸν δαπανήσας δὲ πῶς πάλιν εὖρης ; — ἔχων τοῦ κριτοῦ κατὰ νοῦν παρουσίαν — στέναξον καὶ δάκρυσον καὶ θρήνη μέγα — οὕτως γὰρ ἔξεις τὴν ζωὴν αἰωνίως — καὶ σωθήσεται πᾶς ἐγγνώμαι γνησίως. Ὡδε τέρμα εἴληφεν ὁ πρῶτος τόμος.

68. Χαρτ. 4 (0,310 X 0,227) XIX σ. 382.

« Π α τ ε ρ ι κ ὸ ν σὺν Θεῷ ἦτοι τὸ Γεροντικόν, ἐκλογή τῶν ἀριστοτέρων καὶ ὠφελιμοτέρων ἀποφθεγμάτων, παραινέσεων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεσπεσίων πατέρων πρὸς μοναστὰς . . . μεταφρασθέντα εἰς ἀπλὴν φράσιν πρὸς κατανόησιν τῶν ἀπλουστέρων ἀδελφῶν παρὰ μοναχοῦ Ἰακώβου αἰτήσει τοῦ ὁσιωτάτου Μαξίμου γέροντος Καυσοκαλυβίτου (ὅπως καὶ ὁ προηγούμενος), καὶ ἀφιερῶθῃ ἐν τῷ αὐτῷ Μονηδριῷ (v) τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, διὸ καὶ προσετέθη ἡ ἀσματικὴ ἀκολουθία τῶν δώδεκα Ἀποστόλων πλουτισθεῖσα καὶ αὐξηθεῖσα εἰς πλάτος, ἐν ἔτει σωτηριῶ φωμα' τόμος δευτέρως ».

« Πίναξ τοῦ δευτέρου τόμου ».

σ. 1. κεφ. α' Προφητεία τοῦ ἀββᾶ Μωυσέως περὶ τῶν μελλόντων.

σ. 9. κεφ. β' Διάλεξις ἁγίων γερόντων ἀναμεταξύ των διὰ τούς.

σ. 15. κεφ. γ' Περὶ διορατικῶν ὁσίων πατέρων.

σ. 21. κεφ. δ' Περὶ σημειοφόρων ἁγίων Γερόντων.

σ. 27. κεφ. ε' Περὶ ἐναρέτου πολιτείας διαφόρων πατέρων.

σ. 41. κεφ. ζ' Περὶ τῶν δώδεκα ἀναχωρητῶν.

σ. 48. κεφ. ζ' Περὶ τῶν ἐν ἀσκήσει γηρασάντων.

σ. 53. κεφ. η' Διηγήματα διάφορα.

σ. 85. κεφ. θ' Ἀναστασίου μοναχοῦ διάφοροι διηγήσεις περὶ τῶν ἐν Σινᾷ ἁγίων πατέρων.

σ. 121. κεφ. ι' Ἀπὸ τὸν λόγον τὸν εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Ραϊθῷ πατέρων.

σ. 138. κεφ. ια' Τοῦ ἀββᾶ Δανιὴλ τοῦ Σκητιώτου, περὶ Εὐλογίου τοῦ Λατόμου.

σ. 157. κεφ. ιβ' Τοῦ ἀββᾶ Μωυσέως κεφάλαια πρὸς τὸν ἀββᾶ Ποιμένα.

σ. 161. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια.

σ. 163. Τοῦ ἀββᾶ Ζωσιμᾶ παραινέσεις.

σ. 214. κεφ. ιγ' Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ὀκτῶ θεωριῶν.

σ. 300. κεφάλαια περὶ θεωρίας κατ' ἐρωταπόκρισιν.

σ. 309. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος περὶ προσευχῆς.

σ. 314. Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ πάνυ ἀφέλημον Ἰωάννου καὶ Σαφρονίου διήγησις : πῶς ἠρμήνευσεν ὁ ἀββᾶς Νείλος ὁ Σιναΐτης νὰ ἀναγινώσκουν οἱ μοναχοὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν καὶ ἕτερα ὠφέλημα.

βλ. Βίος τοῦ ἀββᾶ Δανιὴλ τοῦ Σκητιώτου ὑπὸ Léon Augnent, Paris 1901, σ. 30-37.

Τὰ κατωτέρω δὲν περιέχονται ἐν τῷ πίνακι, ἀνήκοντα εἰς τὰ τότε φλέγοντα ἐν ἀγίῳ Ὅρει ζητήματα, ὅπως καὶ τὸ προηγούμενον κεφάλαιον ἀνάγεται εἰς τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας σ. 334. « Τὸ παρὸν ἐργάση πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀδελφῶν, ὅπου πλανῶνται τὴν σήμερον ἀπὸ τούς κενοτόμους δοκισσοφούς καὶ ἀρπάζουν τὸ ἀξίωμα τῆς Ἱερωσύνης καὶ χάνουν τοὺς κόπους τῶν ». Κατὰ τῶν Σιμωνιακῶν, περὶ γονηκλισίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ περὶ συνεχῶς μεταλήψεως καὶ περὶ μνημοσύνων ἐν τέλει : † ὁ δούλος τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ ὁ ταπεινὸς Γεννάδιος Κωνσταντινουπόλεως †.

σ. 344. Συνέχεια τῶν προηγούμενων καὶ περὶ μνημοσύνων ἐν ἐκτάσει καὶ περὶ συνεχῶς μεταλήψεως.

Ἐν τέλει : † φωμα' Ἀπριλίου ζ' ἔλαβε τέλος, εὖχεσθε οἱ ἐντυχόντες † καὶ περὶ κατασκευῆς ρουδίου ἐν τοῖς παραφύλλοις.

Ὁ μακαρίτης Ἰάκωβος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ὁ ἀνεμῶς τοῦ διδασκάλου Θεοδορητοῦ ὁ

συγγραφεὺς τῶν δύο τούτων τόμων ἦν βιβλιογράφος ἐκ τῶν σπουδαιότερων τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, καὶ ὑπάρχουσιν ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εἰς πλείστας Μονὰς καὶ δὴ ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης καὶ τῇ Μονῇ ἁγ. Παύλου, ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Διονυσίου, ἦν ἀσκητὴς ἐν τῇ νέᾳ Σκήτῃ τοῦ ἁγ. Παύλου λίαν ἐνάρετος, ὑπερμαχήσας ἐν τῷ περὶ μνημοσύνων ζητήματι τῶν ἁγιαννανιτῶν καὶ δριμέως ἐπιτεθεὶς κατὰ Νεοφύτου τοῦ Κουσοκαλυβίτου καὶ τοῦ Νικοδήμου τὰ πλείστα τῶν ἔργων αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἐν μεγίστῳ κώδικι (miscellaneous) τῆς Σκήτης τῆς ἁγίας Ἄννης, ἀριθ. 4 (Κατάλ. Σπ. Λάμπρου, τόμ. Α', σελ. 11) ἀπέθανε δὲ περὶ τὸ 1865 ἔτος. Ἐν ταῖς δισὶ τούτοις τόμοις περιέχονται πλείστα ἀνέκδοτα κεφάλαια.

69. Χαρτ. 4ον (0,33 X 0,23) 1841 φ. 37.

1. (φ. 5) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Κουσοκαλυβίτου.

2. (φ. 15) Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν δώδεκα, ἀφιερωθεῖσα τῷ ἱερῷ σηκῷ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν τιμωμένῳ κειμένῳ ἐν τῇ εὐαγγῆ σκίτῃ Κουσοκαλύβης· ρωμα'.

Ἰδιόχειρον τοῦ αὐτοῦ Ἰακώβου. Ἐν τέλει : Στίχοι περὶ τῆς μεταίτας ἀπολαύσεως τοῦ κόσμου » ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ : Ἐκλογή εἰς τοὺς πανευφήμους ἀποστόλους. Στάχσις θυρσίνη μετ' ἐκτυπωμάτων.

Οἱ ὑπ' ἀριθ. 67 - 70 κώδικες ἀφιερώθησαν εἰς τὸ Κυριακὸν ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Γέροντος τῆς καλύβῃ τῶν ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου ἐνεργείαις ἡμῶν ἄξιος ὁ μισθὸς τοῦ ἀφιερωτοῦ.

70. Χαρτ. 8 μεγ. (0,205 X 0,195)
XIX σ. 70

1. (σ. 1) « Οἱ κ ο ι εἰκοσιτέσσαρες εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον ... » (βλ. ι', 5, 5).

Οἱ οἱκοὶ οὗτοι εἶναι ποίημα Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου καὶ ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Σκαθάρου νομίζω· ἔχω ἔκδοσιν μετὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΘ' αἰῶνος γενομένην, ἧς ἔλλειπει τὸ ἐξώφυλλον δυστυχῶς καὶ παρὰ Δουκάκη Συναξ. Ἰουν., σ. 405 - 410.

2. (σ. 27) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους ». Ἀρχ. : Εἰκότως καὶ σήμερον τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγ. Πνεύματος.

Ἐν τέλει :

Χεῖρ α ὕ ξ ε ν τ ἰ ο υ, λόγον τοῦ Χρυσοστόμου ἀντέγραψε πρόθυμα τῶν ἀποστόλων ἐπέδωκε τὸν δε ἐν τῇ καλύβῃ

ὀσιωτάτου κυρίου, τοῦ μ α ξ ἰ μ ο υ μ υ τ ἰ λ υ ν α ἰ ο υ ὁ Θεσσαλονικέος.

τὴν ἐν τῇ σκίτῃ τοῦ κουσοκαλυβίου.

3. (σ. 41) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.

Αὕτη ἐγράφη ὑπὸ Ἰωάσαφ καλλιγράφου Ἀγιαρτεμίτου, ὅστις ἔχει λαμπρὸν τύπον γραφῆς, ἧτις συνθέστατα ἀπαντᾶται ἐν ταῖς φυλλάδαῖς τοῦ Κυρια-

κοῦ π. χ. τοῦ ἁγίου Μαξίμου κ.τ.τ. (βλ. ι', 6, 2). Ἐξεδόθη ἐν τῷ Λεμιωναρίῳ τοῦ Μακαρίου, 20 Ὁκτωβρίου. Στάχσις θυρσίνη μετ' ἐκτυπωμάτων. Ἄγραφα φύλλα δύο ἐν ἀρχῇ ἐκτὸς ἀριθμοῦ, σ. 20 - 26, 37 - 40 καὶ 65 - 70.

71. Χαρτ. 8 (0,23 X 0,17) 1735 φ. 5' 237

Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται ἀκριβὴς πίναξ τῶν περιεχομένων.

1. (φ. 1α) Τοῦ ἀββᾶ Μάρκου κεφάλαια.

2. (φ. 109α) Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου.

3. (φ. 114) Τοῦ Μεγ. Βασιλείου περὶ ὑπομονῆς καὶ ἀββᾶ Ἡσαίου.

4. (φ. 115α) Ἐκ τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου.

Ἐν τέλει : † Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐπὶ τῆς μεγάλης τετραδὸς ἔτους 1735 ἐν μηνί Ἀπριλίου εἰς τὴν ... (ἐσβέσθησαν) γραφὴν ὑπὸ τινος ἀμαθοῦς καὶ κακογράφου ὀνόματι μὲν Κυπριανοῦ ἐκ τῶν ἔργων δὲ μισητοῦ, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες σύγγνωτε αὐτῷ παρακαλῶ μὴ ἀποβλέποντες εἰς τὴν κακογραφίαν, ἀλλ' εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν, ὅθεν εὐχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ μὴ καταρᾶσθε. »

Στάχσις θυρσίνη μετ' ἐκτυπωμάτων. Σημείωμα ἐν ἀρχῇ ἀναφέρει ὅτι ἐδόθη εἰς τὸ Κυριακὸν ὑπὸ τοῦ Γερο-Γερασίμου ἐκ τῆς Καλύβης τοῦ Θεολόγου.

72. Χαρτ. 8 (0,18 X 0,23) XIX φ. 41

1. (φ. 1α) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου καὶ πολυάθλου μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ ἐν Περσίᾳ.

2. (φ. 25) « Παράκλησις ἱκετήριος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀντίπα Περγάμου, ψαλλομένη εἰς ὀδονταλγίαν μετ' εὐλαθείας καὶ ἀπαλλάττεται τῶν ὀδύνων· ἐγράφη δὲ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς Βενιαμὶν ἀσκούντος ἐν τῇ ἱερῇ Σκήτῃ Κουσοκαλύβης· ποίημα συνθέσεως καὶ πόνου Ἰακώβου μοναχοῦ Νεασκητιώτου ἐν ἔτει 1864 ».

Ἄμφοτερα ἀνέκδοτα. φ. 256.

Ἀντίπα πολυάθλε Περγάμου μέγα κλέος ὀδόντων ἄλγους, ἱατρὲ ἄμισθε, εὐεργέτα, αἰεὶ Χριστῷ ἱκέτευε ὑπὲρ ἐμοῦ σοῦ δούλου Βενιαμὶν οἰκέτου σου ρῦσαι δεινῶν παντοίων ὅπως τελῶ τὴν μνήμην σου κατ' ἔτος τὴν ἁγίαν.

3 (φ. 35) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

73. Χαρτ. 4 μεγ. (0,363 X 0,250)
1858, σ. 56.

« Βίβλος περιέχουσα τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τὴν διήγησιν μετ' ἐγκωμίου, πότε καὶ πῶς ἐφάνη

και διατι εορτάζεται. Ἡ ἀκολουθία αὕτη συνετέθη παρὰ μοναχοῦ [Νεασκητιώτου] αἰτήσῃ τοῦ πανοσιωτά του Μακαρίου ζωγράφου και καθιερώθη εἰς τὸν ἐν Καρυαῖς ναὸν τοῦ Πρωτάτου· ἤδη δὲ αὐτῆς ἀντεγράφη βελτιώνως αἰτήσῃ τοῦ ὀσιωτάτου Φιλαρέτου μοναχοῦ Σταμπιδώρου και καθιεροῦται ἐν τῇ ἱερᾷ σκῆτι Κανσοκαλυβίθῃς εἰς μνημόσιννον αὐτοῦ . . . Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αῶνῆ' ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω.

Σκέπη ὡς ὑπάρχουσα μητρός Δεσπότου σκέπε και διάσωζε τοὺς σὲ τιμώντας ».

Ἔπονται διάφοροι στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον και ὑπόμνημα τοῦ καθιερωτοῦ πρὸς τοὺς Κανσοκαλυβίτας πατέρας. Ἄγραφα φύλλα 4 ἐν τέλει.

Ἐξεδόθη ἐπιμελεία και διατάγη Ἀδερκίου τοῦ ἐκ ἱεροῦ Κοινοβίου τοῦ ἀγ. Παντελεήμονος, ἐν Ἀθῆναις 1869, ἣ τε Ἀκολουθία και ὁ « Ἐγκωμιστικὸς και ὑπομνηματικὸς εἰς τὴν ὑπέρφωτον ἀστραποπορσοχρυσόλαμπον Σκέπην » λόγος.

74. Χαρτ. 16 (0,11 X 0,17) XVIII, σ. 542.

Προσευχητάριον [Παπᾶ Ἰωανᾶ] σ. 5. « Πρόλογος τοῦ παρόντος κατ' ἐκλογὴν προσευχηταρίου ».

Ἐγωγε μὲν, ὦ λῶστε, τῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινῆς ἀκολουθίας ἀπορῶν βίβλων και παρειακῶν κατὰ μόνας, ἐπεποίημην τὴν παροῦσαν ἐν ἐπιτομῇ ἐκλογὴν ἐκ διαφόρων ἐν ἀγίοις θεοφόρων πατέρων περιέχουσαν ὕμνους, εὐχὰς τε και κανόνας, πρὸς τε τὴν ὑπερύμνητον ἐν Τριάδι ἀγία προσκυνούμενον Θεόν, τὸν δημιουργὸν ἀπάσης τῆς κτίσεως, και πρὸς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον τὴν ἀειπαρθενον... και τὸν... Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν και πρόδρομον εἰς ἀπολήρωσιν τῆς κατὰ χρέος μου ἡμερονικτίου προσευχῆς και δεήσεως, και ἐξευμένισιν θεῖαν και ἐξιλέωσιν τῆς ὑπὲρ ψάμμων τῶν ἀνομιῶν μου πληθύος (τινὰ περὶ προσευχῆς, τοῦ ἀγίου Νείλου).

σ. 6. Καὶ ταῦτα μὲν, ὦ φίλος, τὰ τοῦ προδιαληφθέντος πατρὸς τῆς ψυχοφελοῦς παραινέσεως αὐτολεξεῖ ρήματα, αὐτὸς δὲ τοιγαροῦν εἰ μὲν τῶν τῆς ἐνάδος κοινῆς ἀκολουθίας εὐπορεῖς βιβλίων δι' αὐτῶν τούτων ἐκκληρωοῖς ἂν τὸ ὀφειλόμενόν σοι, εἰ δ' οὐ, τὴν παροῦσαν, εἰ δουλητόν σοι, ὡς ἰδιαστῆ μοναχῷ πρέπουσαν . . . μετερχόμενος ἐκλογὴν μνεῖαν ποιῶν μὴ ἑλλίπης πρὸς τὸν οἰκτιρόμονα και ἐλεήμονα Κύριον και τῆς δυστήνου και πολυαμαρτήτου ἐμῆς ψυχῆς φιλάρετος ψυχὴ και φιλόθεος. Εἰ δὲ και τὴν κλησιν ποθητόν σοι γνῶναι ἐμοῦ τοῦ τοῖς τοῦ

νοητοῦ τῆς πολυφλοίσβου τοῦ βίου θαλάσσης κήτους σπλάγγνοις καταπαθέντος ἀλιτροῦ και ἀμονάχου, ἢ τοῦ ἐν τοῖς τοῦ θαλαττίου κήτους σπλάγγνοις τριημερεύσαντος ἀνδρὸς δικαίου προσηγορία ταύτην γνωρίσει σοι ἔρρωσο.

Τὰ μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτα τοῦ προσευχηταρίου (σ. 12) Οἰκοὶ εἰς τὴν ἅγιαν Τριάδα, εἰς τὸν Πρόδρομον Ἰσιδώρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (σ. 454). Τοῦ Χρυσοστόμου εὐχὴ κατανακτικὴ διὰ στίχων (σ. 152): Πᾶσα κτίσις κλαῦσόν μοι τὸν παραβάτην. Πολλὰ ἐκ τοῦ Θησαυροῦ και τοῦ Θεοδοῦλου μοναχοῦ (σ. 43). « Μηχαὴλ Κριτοβούλλου Ἰμβρίου στίχοι εἰς τὸν ἱερὸν Ἀγιοστίνον δωδεκασύλλαβοι » (ἐξεδόθησαν ἐν τῇ Ἐπιτομῇ, σ. 157, ἐν ἀρχῇ τῶν Μονολόγων τοῦ Ἀγιοστίνου.

Ἡ τε Ἐπιτομὴ και τὸ Κεκραγάριον τοῦ ἱεροῦ Ἀγίου τίνου ἀπλήστως ἀναγινώσκονται ὑπὸ τῶν Ἀγιορειτῶν, και διὰ τοῦτο ἀμφοτέρω δις ἐξετυπώθησαν ἐντὸς ὀλίγου. Ὁ πλήρης τίτλος τῆς Ἐπιτομῆς εἰς τὴν παρατέμπομεν ἔχει ὧδε : « Ἐπιτομὴ ἐκ τῶν προφητανακτοδαβιτικῶν Ψαλμῶν. Ἀπάνθισμα διαφόρων κατανακτικῶν εὐχῶν περιέχον και τὰς θεολογικὰς και πρὸς θεῖον ἔρωτα θεωρητικὰς εὐχὰς τοῦ ἱεροῦ Ἀγιοστίνου ἐπισκόπου Ἰπώνος, ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ λόγος τις περὶ μετανοίας και ἕτερος περὶ ἀρχιερωσύνης... ἐπιμελῶς δὲ διορθωθέντα παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Νικοδήμου ἐν ἔτει 1799... νῦν δὲ ἐκδίδεται... ἐν Ἀθῆναις, 1864.

σ. 191-338 « Τοῦ ἱεροῦ Ἀγιοστίνου... προσευχαί... καλούμενα μονόλογοι... ἐρμηνευθεῖσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν παρὰ δ η μ η τ ρ ι ο υ τοῦ κυδωνη » ἐν ὄλφ λς', ἐν τῷ κώδ. ἢ ἀριθμησις ἔχει κατὰ λάθος λς' διότι ἐν τῷ κεφ. γ' περιελήφθησαν δύο (σ. 203). Οἱ μονόλογοι οὗτοι ἐξεδόθησαν ὡς β' βιβλίον ἐν τῷ Κεκραγαρίῳ τοῦ Ἀγιοστίνου ὑπὸ Εὐγ. Βουλγάρω (Λειψία 1804) 1 σ. 93-174, διαφέρουσι δὲ ἐν ταῖς ἀ ἐπιγραφαῖ, ἢ φράσις εἶναι ἢ αὐτῇ, ἐλάχιστα παραλλάσσουσα :

« Εὐχὴ πρώτη, τί ἂν εἶποι ἡ νύμφη ἢ ψυχὴ πρὸς τὸν νοητὸν αὐτῆς και γλυκύτατον νυμφίον, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πρὸς μόνον αὐτὸν διαλεγομένη.

Περὶ ἀρρητοῦ γλυκύτητος τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιγνοίην σε, Κύριε, τὸν ἐπιγινώσκοντά με· ἐπιγνοίην σε, Κύριε, τὴν τῆς ἐμῆς ψυχῆς δύναμιν, δεῖξον με, Κύριε, τὴν παράκλησίν σου. Ἰδομί σε τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, ἔλθέ ἢ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος εὐφροσύνη· ἰδομί σε τὴν τῆς ἐμῆς καρδίας χαρὰν, ἀγαπήσομαι σε τὴν ἰσχὺν τῆς ψυχῆς μου· ἐπίφανόν μοι ἢ ἐμὴ χαρὰ

(1) Βλ. Βρετοῦ Νεσελλ. Φιλολογία Α', ἀρ. 391, ἐκδ. α'. Τὸ β' ἐξεδόθη ἐν Μόσχᾳ, διατάξας Ζωσιμάδων (ὄπως και τὸ α') τῷ 1824. Ἐν τούτοις ταῦτα εἶχον ἐκδοθῆ ἐν Κ)πόλει τῷ 1799 ἐκ μεταφράσεως τοῦ Δημ. Κυδώνη, τοῦ περιφήμου φιλοσόφου τῆς ἐποχῆς τοῦ Παλαμά ἀντίπαλος αὐτοῦ· βλ. Ἐπιτομῆν, σ. 158 - 210.

ἡ μεγάλη, καὶ ἡ γλυκεῖά μου ἄνεσις. Κύριε ὁ Θεός μου, ἡ τῆς ἐμῆς ψυχῆς ζωὴ τε καὶ δόξα· εὐρομὶ σε τὴν τῆς ἐμῆς καρδίας ἐπιθυμίαν· κρατήσαιμι τὴν ἀγάπην τῆς ἐμῆς ψυχῆς· περιπλαзоίην σε, νυμφίε ἐπουράνιε, ἡ ἄκρα μου ἀγαλλίασις ἔνδον καὶ ἔξω· κησαίμην σε τὴν αἰωνίαν μακαριότητα· κησαίμην σε τὴν ἀγαθὴν ζωὴν ἐν μέσῃ τῆ καρδία μου, τὴν ἄκραν γλυκύτητα τῆς ἐμῆς ψυχῆς . . .

(Ποβλ. Εὐγενίου, σ. 93, μετάφρασιν).

σ. 3. « Εἶδησις » ὅτι τὸ βιβλίον ἀφιερώθη εἰς τὸ Κυριακὸν τῷ 1917 ὑπὸ Νείλου μοναχοῦ ἐκ τοῦ κελλίου τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου παρὰ τὸν ἅγιον Νεῖλον.

σ. 541. « Ἐπίλογος », ἐν ᾧ ὁ λόγος περὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ βιβλιοθηκαρίου παπᾶ Ἰωάννου πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου.

(Ὅστις κατέστρωσεν ἐν τέλει καὶ τὸν πίνακα) καὶ τοῦτο, διότι τυγχάνει ἐν αὐτόγραφον τοῦ Κανσοκαλιτου παπᾶ Ἰωάννου.

Στάχως βυρσίνῃ μετὰ ξυλ. πλακῶν.

75. Χαρτ. 8 (0,16 X 0,22) 1669, φ. 60

Λ ε ι τ ο υ ρ γ ι κ ὄ ν, Εὐαγγέλια εἰς διάφορους ἁγίους καὶ ἐκτεταμένη συγγορητικὴ εὐχὴ περιλαμβάνουσα καὶ ἃ οὐκ ἔξδν λαλήσαι. (φ. 47β - 51α) ἔπεται ἡ συνήθης καὶ ἑτέρα σπανιωτέρα.

φ. 51β. † Ἐγράφη ἡ παροῦσα θεία λειτουργία χειρὶ παρθενίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχξθ' ἐν μηνὶ ὀκτωβρίου κη' †.

† Ἡ παροῦσα θεία λειτουργία ὑπάρχει τῆς ἁγίας Τριάδος εἰς τὸ κατωκαλήθῃ † νεωτέρα χειρὶ.

Ἐν τέλει φύλλον μεμβράνης ἐκ μηναιίου τοῦ XIII αἰῶνος· ἄγραφα φύλλα 54 - 57.

Στάχως βυρσίνῃ μετ' ἐκτυπωμάτων.

76. Χαρτ. 8 μικρ. (0,195 X 0,135) XVII - XVIII αἰ, φ. 37

1. (φ. 4α) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ (τοῦ XVIII αἰ.).

2. (φ. 16α) Λειτουργικόν.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει διάφορα τροπάρια.

Στάχως βυρσίνῃ μετ' ἐκτυπωμάτων.

77. Χαρτ. 8 μικρ. (0, 195 X 0,132) 1838, σ. 37.

Οἰκοὶ 24 εἰς τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον (βλ. 70,1).

Προτάσσεται ὠραία εἰκὼν ἐγχρωμος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπίτιτλον.

78. Χαρτ. 16 (0,176 X 0,127) XIX σ. 140.

« Ἐγκόλπιον λογικόν, τουτέστιν ὕμνοι εἰς τὴν πανύμνητον Θεοτόκον καὶ εὐχαὶ διὰ στίχων διάφορον . . . πρηνθέντες . . . παρὰ τοῦ ταπεινοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου ».

Ἐκ τῆς κατὰ τὸ 1767 Ἐνετίῃσιν ἐκδόσεως. Πολλοὶ τῶν ὕμνων τοῦ Δαπόντε ἐξεδόθησαν εἰς τὸ Πατρικὸν τοῦ ἐν ἁγίαις... Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου... ἐν Βενετίᾳ, 1789, ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ὃν τινες μετετύπωσεν ἐσχάτως (1908) εἰς ἴδιον τεῦχος ὁ ἱερομ. Σάββας ἁγιορείτης, ἐν Ἀθήναις.

79. Χαρτ. 16 μικρ. (0,15 X 0,11) 1511 φ. 43.

1. (φ. 1α) « Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ».

φ. 20β « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου ἱερομονάχου κόπος ἔπει ζεθ' μηνὶ ὀκτωβρίου εἰς τὰς ια' ἡμέρας δ', ἐτελειώθη ἡ θεία λειτουργία ».

2. (φ. 21α) Ἐκ τοῦ εὐχολογίου τὰ τῶν χειροτονιῶν.

3. (φ. 29α) « Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Βασίλειου τοῦ μεγάλου ».

4. (φ. 37α) « Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγουμένων ».

Ἐν τέλει : « Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ σωφρονίου ἱερομονάχου κόπος ζεθ' γ' μηνὶ ἰανουαρίου ιγ' ἡμέρα κυριακῇ ἐτελειώθη ». Τὸ περιβλήμα μεμβράνη γεγραμμένη γράμμασι ἀρμενικοῖς.

80. Χαρτ. Χαρτ. 16 μικρ. (0,15 X 0,11) XVIII φ. 56.

1. Ἐπιστολογραφία περιέχουσα 40 τύπους ἐπιστολῶν.

2. (φ. 1α) « Κριτήριον ἀπλοῦν μεθεϊκαῖς μαρτυρίαις καὶ γνώμαις ἐκλεκταῖς διὰ τοὺς τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ ». Ὑπόδειγμα κριτηρίου.

β. (φ. 48α) Λόγος περὶ ἀγάπης.

4. (φ. 52α) « Λόγος κατηγορητικὸς μὲν πρὸς τοὺς μὴ φοβουμένους τὸν Θεόν, ἐπενετικὸς δὲ πρὸς τοὺς εὐλαβεῖς ».

Ἐν τῷ α' παραφύλλῳ ἱστορικὴ σημείωσις περὶ τῶν ἀρπάγων βασιλέων· ἐν τῷ τελευταίῳ τὰ δνόματα τῶν διαφόρων ἀνέμων.

Τὸ περιβλήμα μεμβράνη εὐαγγελίου τοῦ XII αἰ.

81. Χαρτ. Φιρμάνιον (0,67 X 0,52).

Ἀναφέρεται εἰς τὰ προνόμια καὶ τὰ δικαιώματα τῆς Σκήτης· δυστυχῶς οὐδαμῶς εὐρέθη μετάφρασις τῆς.

82. Χαρτ. 8ον (0,225 X 0,165)
XVIII - XIX, σ. 225 + 6.

Ὁ κώδιξ τῶν ἐπισημῶν τῆς σκήτης ἐγγράφων.¹

1. (φ. 1α) Ἐν ἀρχῇ εἶναι προσκεκολλημένον τὸ πρῶτον ἐπίσημον τῆς σκήτης ἐγγραφοῦν (διαστ. 0,1,15 X 0,37,5) ἐκδοθὲν παρὰ τῆς μονῆς τῷ 1746, Μαΐου 1 καὶ περιλαμβάνον ἐν 8 ἀρθροῖς τὸν πρῶτον καταστατικὸν τῆς σκήτης χάρτην ἐν ἄλλῳ ἐπισημῷ ἐγγράφῳ τοῦ 1775 λέγεται ρητῶς περὶ ἀρχαιότερον τοιοῦτον ἐπίσημον ἐγγραφοῦ : « ἐπειδὴ λοιπὸν εὗρομεν δύο παλαιὰ γράμματα τῶν ἀοιδίμων προδῆμων προεστώτων τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς μεγίστης Λαύρας τὸ μὲν κατὰ τὸ ἀψλζ' σωτήριον ἔτος γεγονός, τὸ δὲ κατὰ τὸ αψμς' ἔτος τὰ ὁποῖα διορίζουσι καὶ ἀποφασίζουσιν ὄρους τινὰς καὶ κεφάλαια ἀναγκαῖα » (Ἰ. σ. 186, 15), ἀλλὰ τοιοῦτον ἐγγραφοῦν δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐν τῷ κώδικι οὔτε ἐν τῇ Λαύρᾳ· ἐκ φήμης ἤκουσα παρὰ τῶν ἐν τῇ σκῆτι γερωνοτέρων, ὅτι ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆς Λαύρας Βενιαμὴν κατὰ τὰ Κελλιωτικά (1866) ἔλθων ἐνταῦθα ἀφῆρεσεν αὐτά, καὶ πολὺ φύλλα τοῦ κώδικος ἀπέκοψεν (ὡς φαίνονται καὶ νῦν ἀποκεκομμένα φ. 70-71 (παρόμοιον τι συνέβη καὶ εἰς τὸν κώδικα τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, βλ. σ. 59). Ὑπογραφή ἡ δὲ καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς μεγίστης Λαύρας Ἰσαίας καὶ δικαίως, καὶ ὁ σκευοφύλαξ διονύσιος σὺν τοῖς λοιποῖς προεστώσι θεβαιοῦν τὰ ἄνωθεν (Ἰ. σ. 180 - 183).

2. (σ. 3) Ἐγγραφοῦν τῆς μονῆς διὰ τὸ ἀναφαίρετον τῆς κινητῆς περιουσίας τῶν ἀποικομένων, ὡς ἀνηκουσίως ἀποκλειστικῶς τῇ καλύβῃ « αψνε' ἀνθεστηριῶνος ὀγδόῃ φθίνοντος. (Ἰ. σ. 183 - 184).

5. (σ. 5) τ Τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ κατὰ τὴν ἡμετέραν σκῆτην καυσοκαλύβιον μύλω [ἐργασλεῖα]. αψξθ' μηνὶ μαῖω ».

6. (σ. 7) Προσκεκολλημένον γράμμα τῆς Λαύρας (0,315 X 0,215) δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ διατήρησις ἀγενεῶν ἐν τοῖς ὄροις τῆς Λαύρας « διὰ τὰ ξεσπανίζουσιν ». 1784, Ἰούλιος. (Ἰσ. 184 - 185).

7. (σ. 11) « Κατάλογος ἀκριθῆς τῶν μέχρι τῆς δε σὺν Θεῷ σωζομένων ἐν τῷ κατὰ τὴν ἡμετέραν σκῆτην καυσοκαλύβιον Κυριακῷ ἱερῶν

(1) Σχεδὸν ὀλόκληρον τὸν Κώδικα ἐξεδώκαμεν εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἀσκητισμοῦ Α', σ. 180 ἔ. ἔνθα καὶ γίνονται κατωτέρω αἱ παραπομπαί.

σκευῶν, ἀμφίων εἰκόνων τε, βιβλίων καὶ λοιπῶν εἰδῶν αἴτιον μηνὶ Ἰουνίῳ ».

Χειρόγραφα ἀναφέρονται τὰ ἐξῆς : Παρακλητική, Ψαλτήριον, Τυπικὸν ἁγίας Ἐκκλησίας, φυλλάδες ἐπιταφίου καὶ λαμπρᾶς 4. Τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τῶν δύο παρακλήσεων 2. Ἐκλογαί 2. Πραξαπόστολος. Ἐφραίμ ὁ Σύρος. Πανηγυρικὸν ἀναρχον καὶ ἀτελές. Αἱ περίοδοι Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Λειτουργία. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον ὀκτώηχοι. Τριαδικοὶ κανόνες ὀκτώηχοι μετὰ τινῶν ἐγκωμίων. Λειτουργία εἰς μεγάλον μήκος (= εἰλητάριον), Ἀββᾶ Ἰσαάκ. Κουβαράς. Κλίμαξ ἀναρχος ἑλληνικός. Λαυσαϊκόν. Πατερικὸν Παράδεισος. Πατερικὸν ἀναρχον καὶ ἀτελές. Πατερικὸν μεμβράνα. Πατερικὸν μικρόν. Συναγωγὴ τῶν πατέρων. Τοῦ ἁγίου Νύσσης καὶ ἑτέρων λόγιοι βιβλ. ἔν. (Κωδ. σ. 18 - 22).

8. (σ. 31) « Δήλωσις τῶν περὶ συστάσεως καὶ διοικήσεως τῆς ἱερᾶς τοῦ Καυσοκαλύβιον σκήτης ἀναγκαιῶς φυλάττεσθαι ὀφειλομένων παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων· ναὶ μὴν καὶ ἐπικύρωσις τῶν περὶ τούτων προεκδοθέντων δύο γραμμάτων τῶν ἀοιδίμων προδῆμων προεστώτων τῆς θείας καὶ βασιλικῆς μεγίστης καθ' ἡμᾶς Λαύρας ».

Ἀρχ. : Εὐλογον πολλὰ καὶ κατὰ πάντα τρῶπον ἀναγκαῖον εἶναι.

Ἄνωθεν σφραγίς τῆς μονῆς, σφραγίς τῆς σκήτης. (Ἰ. σ. 185 - 190). Ἐν τέλει : « Ἐν ἔτει μὲν αἴτιον μηνὶ δὲ Ἰουνίῳ ».

9. (σ. 43) Σφραγίς τῆς Λαύρας. « Περὶ τῶν κατ' ἔτος ἐροχόμενων εἰσοδημάτων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Σκῆτην τοῦ Καυσοκαλύβιον καὶ τῶν ἐπακολουθούντων ἐξόδων, πῶς ὑπὸ τοῦ κατὰ καιροῦς Δικαίου νὰ οἰκονομοῦνται ».

Ἀρχ. Ἐπειδὴ ἔγνωμεν, ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀναγκαῖον εἶναι.

Ἐν τέλει : « Ἐν ἔτει αἴτιον μηνὶ αὐγούστῳ (Ἰ. σ. 190 - 192).

10. (σ. 51) Γράμμα τῆς μονῆς κατὰ τῶν ἀγενεῶν αψηε' ὀκτωμβρ. κγ' ἄνωθεν σφραγίς τῆς μονῆς, σφραγίς τῆς σκήτης μεγάλη. (Ἰ. 192 - 194).

11. (σ. 57) Γράμμα τῆς μονῆς περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως κατὰ τῶν ἀγενεῶν ἐπικυρωμένον καὶ ὑπὸ τοῦ πατρ. πρώην Κ)πόλεως Γρηγορίου τοῦ Ε' διαμένοντος τότε ἐν Λαύρᾳ αἰα' μαῖου (Ἰ. 194 - 6).

12. (σ. 63) Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ γραμματος ὁποῦ ἐστάλη ἀπὸ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ὄρους πρὸς τὸν . . πατριάρχην καὶ . . σύνοδον διὰ τὰς σφραγίδας τῶν σκήτων· ἄνευ χρονολογίας (Ἰ. 196 - 7).

13. (σ. 67) Πρᾶξις τῶν ἐπιτρόπων τῆς μονῆς δι' ἧς ὀρίζονται αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Δικαίου κατὰ τὴν πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Κυριακῆν τῶν ἁγίων

πατέρων αωα' ἀπριλίου κη' ('Ι. σ. 197).

14. (σ. 68) Νέος κανονισμός τῆς σκήτης ἐκδοθεὶς ὑπὸ τῆς Λαύρας τῷ 1809 ('Ι. 198 - 9).

15. (σ. 71) Πρᾶξις τῶν ἐπιτρόπων τῆς μονῆς δι' ἧς γίνεται « ἀπόκληρος καὶ ξένος παντοίας σκητιωτικῆς ὑποθέσεως » ὁ ἐκλεγείς δικαῖος ποιμήν.

16. (σ. 72) Πρᾶξις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς μονῆς περὶ διατηρήσεως « κατεστρωμένων κατὰ σιχον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ οἰκιακῶν πραγμάτων ».

17 - 18. (σ. 73) Γράμμα τῆς μονῆς (1871) ὅτι ὁ ἐκ τοῦ ἁγίου Νείλου Γερο Ἱερόθεος ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἀνακαινίσῃ καὶ εὐρύνη τὸ ἀμπαρόσπητον (οἰκίσκος σωζόμενος ἔτι παρὰ τὸ Κυριακόν κατωτ. σ. 75· ἐντέλλεται ἡ μονὴ (1871) νὰ γείνη ἄνευ ὀτζακίου).

19 - 20 (σ. 77 - 78) Δύο γράμματα τῆς μονῆς δι' ὧν κανονίζεται ἡ σειρά τῶν ἱερέων ἐν ταῖς ἱεροτελεστίαις· 1883 καὶ 1887.

21. (σ. 81) Γράμμα τῆς μονῆς (1889) δι' οὗ εἰς ἀπάντησιν ἀπαγορεύεται καὶ πάλιν ἡ εἰσαγωγή ἀγενείων.

22. (σ. 83) Ἔτερον δι' οὗ αὐστηρῶς καθάπτεται τινῶν ἡ μονὴ καταχρασθέντων χρημάτων ἐξ ἐλεημοσυνῶν καὶ νοθευόντων τὸν κηρὸν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ (1890).

24. (σ. 85) Ἔτερον δι' οὗ κανονίζεται ὁ Γρηγόριος ὑποτακτικὸς τοῦ Γερο-Νείλου.

24 - 25 (σ. 85α - β) Γράμματα δύο τῆς μονῆς (1893 - 4) ἐπικυροῦντα τὴν γνησιότητα τῆς κάρας τοῦ ὁσίου Ἀκακίου διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς σιαγόνος, ἣτις ἀνήκει εἰς τὴν καλύθην τοῦ ὁσίου, καὶ ἐκ σημείων τοῦ ἐπ' αὐτῆς γεγραμμένου ὀνόματος τοῦ ὁσίου ὑπὸ δύο προηγούμενων, τοῦ Ζαχαρίου καὶ τοῦ Δωροθέου.

26. (σ. 89 - 90) Ἐπίσημον γράμμα τῆς μονῆς (0,21 X 0,26) ἐκδοθὲν τῇ 16 Ἰαν. 1898 περὶ ἐκκλησιαστικοῦ τινος ἐθίμου ἐν ταῖς ἀγρυνίαις ('Ι. 199 - 201).

27. (σ. 224 - 5) Ἐκτενὲς σημείωμα περὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ προηγούμενου Λαύρας Παρθενίου, ὅστις ἀνέλαβε τὴν κατ' ἔτος γινομένην δαπάνην τῆς πανηγυρικῆς Τραπέζης, ἥτοι γρόσια 40 (1780).

Στάχσις θυραίνης ἀγραφα φύλλα, 2, 8, 9, 29, 49, 81, 83, 85 καὶ σελίδες : 7, 62, 74, 76, 78, 79β, 80, 82, 88, 90β - 223. Διπλᾶ φύλλα 79β, 81β, 83β, 85β, 87β, 89β.

Ἐν ἀρχῇ εἰς δύο φύλλα ἐκτὸς ἀριθμοῦ προτάσσεται πίναξ τῶν περιεχομένων γενόμενος ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Ἰωάσαφ τῶν Ἰωσαφαίων, ὅστις καὶ συνε-

κέντρωσεν ἐνταῦθα καὶ ἐπεκόλλησε τὰ διάφορα τῆς μονῆς γράμματα.

83. Χαρτ. 4 (0,31 X 0,22) XX, σ. 116.

Κῶδιξ ἀντιγράφων τῶν ἐπισήμων τῆς σκήτης ἐξωτερικῶν γραμμάτων (οὐχὶ τῆς μονῆς) ἐν δλω 56.

1. (σ. 3) Γράμμα Κοσμᾶ Κουτλουμ. κελλιώτου ἀφιερῶντος τῇ σκήτη μέρους τοῦ τιμίου Σταυροῦ, 1786, ὀκτ. 8 ('Ι. σ. 201).

2. (σ. 4) Γράμμα Ἱερεμίου τοῦ Δ' (1810, Φεβρ. 6) περὶ τῶν χρημάτων, ἅπερ κατέθηκεν ἡ ἀδελφότης τῶν Γουναράδων εἰς τὸ πατριαρχ. ταμεῖον καὶ ἕτερα δύο συνοδικὰ γράμματα ξπονται περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, 1811, ὀκτ. κ' ('Ι. σ. 208 - 9) πάντα σχεδὸν τὰ ἐφεξῆς εἰς τὴν αὐτὴν ἀναφέρονται ὑπόθεσιν· πρὸς τοῦτοις ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα γράμματα διαφόρων προσκυνητῶν καὶ ἀφιερῶντων ἐκ διαφόρων μερῶν, ὧν ἀναφέρομεν τὸ τελευταῖον (σ. 82) γράμμα διαλαμβάνει περὶ τοῦ Χίου Δημ. Σκαναβῆ προσφέροντος ἐτησίως τῇ σκήτη 300 γρόσ. πρὸς ἀπότισιν τοῦ χαρατζίου (1782). Τὰ ἀντίγραφα ἐνταῦθα ἐγένοντο διὰ χειρὸς Ἰωάσαφ Ἱερομ. Ἰωασαφίαφ, Ἀντωνίου, Ἰωακείμ, Ἰσιδώρου καὶ Ζαχαρίου Κουσοκαλυβιτῶν.

Ἐν τῇ προτασσομένῃ προλόγῳ ὑπὸ τοῦ παπᾶ Ἰωάσαφ συνταχθέντι γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀθλίας καταστάσεως εἰς ἣν εὗρισκοντο τὰ ἔγγραφα ταῦτα, καὶ πῶς ἐγένετο ἡ τακτοποίησις αὐτῶν ἐν ἐνὶ κωδίτῳ κατ' ἀριθμὸν ἀντιγραφέντων κατ' ἀκριβείαν.

Ἐν τελεί ὑπάρχει πίναξ τῶν περιεχομένων. Στάχσις νέα φύλλα ἀγραφα 86 - 112.

84. Χαρτ. 8 (0,24 X 0,17) 1915, σ. 66.

« Προσκυνητᾶριον τῆς ἱερᾶς Σκήτης τῶν Κουσοκαλυβίων συνταχθὲν διὰ στίχων καὶ εἰκόνων σχεδιαγράμματος καὶ τοπογραφικοῦ πίνακος ὑπὸ Ἰσιδώρου Κουσοκαλυβίτου, μοναχοῦ Πελοποννησίου ἐκ τῆς ἱερᾶς Καλύθης τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους . . Ἐν ἀγίῳ Ὁρει Ἄθω, ἱερᾷ Σκήτη Κουσοκαλυβίων 1915 ». Κατὰ στίχον. Προτάσσεται πρόλογος καὶ δέσις « πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Θεόν ».

1. (σ. 6) « Περὶ τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Κουσοκαλύβη ».

Σύνθετο τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ καίω τὴν καλύθην ῥῆμα καὶ οὐσιαστικὸν ὄμοῦ Κουσοκαλύβη.

2. (σ. 11) « Περὶ τοῦ ἁγίου Νήφωνος τοῦ Κουσοκαλυβίτου . . . »

3. (σ. 21) « Περί τοῦ ἁγίου Ἀκακίου τοῦ Κουσοκαλυβίτου ... »

4. (σ. 30) « Περί τοῦ ἱεροῦ Καθολικοῦ ναοῦ τῆς Σκήτης ... »

5. (σ. 41) « Περί τῆς κοινῆς Τραπέζης ».

Εἰκόνες διὰ τοῦ καλάμου μεθ' ἱκανῆς ἐπιτυχίας ἐξεργασμέναι. Ἐν ἀρχῇ α') χάριτος τοπογραφικῆς τῆς σκήτης μετὰ τῶν ὁρίων β') τῆς Λαύρας μετὰ τῶν ὁρίων γ') ΝΑ. ἀποψὲς τοῦ Ἄθω μετὰ τῆς σκήτης δ') τέλειος τοπογραφικῆς χάριτος καὶ ἀκριβέστατος τῶν ἐντὸς καλυβῶν καὶ τῶν ἐκτὸς τοπίων (0,32 X 0,22). σ. 5 ὁ ἅγιος Μάξιμος, ἰσάμενος ὁρθῶς μετὰ ῥάβδου. σ. 9 ὁ ἅγιος Μάξιμος πυροπολεῖ τὴν καλύβην του διὰ τὴν θεωρεῖται ὡς σαλός· ὁ ἅγιος Μάξιμος κλαίει τὸν Μάξιμον (δέλεπον τὸν τάφον) προτοῦ νὰ ἀποθάνῃ σ. 10, ὁ ἅγιος Νήφων σ. 18, τὸ σπήλαιον τοῦ ἁγ. Νήφωνος σ. 19 « ὁ ἅγ. Μάξιμος δωροῖται τὴν καλύβην του εἰς τὸν φίλον του ὄσιον Νήφωνα » σ. 20, ὁ ἅγ. Ἀκάκιος σ. 29, τὸ σπήλαιον καὶ ἡ καλύβη τοῦ ἁγίου Ἀκακίου σ. 30 « τὸ ἱερὸν καθολικὸν τῆς Σκήτης » σ. 40, ἡ Τραπέζα· πᾶσαι ἐνταῦθα αἱ εἰκόνες εἶναι κεχρωματισμέναι διὰ φυσικωτάτων χρωμάτων, καὶ ἡ τέχνη οὐκ ἀπόβλητος.

Ὁ συγγραφεὺς στιχορροεῖ εὐχερῶς ὄπως οὖν, ἀλλ' ἀδαῆς τῶν γραμματικῶν κανόνων, ἀσχημίζει τὰ ἔργα αὐτοῦ διὰ τῶν ἀνορθογραφικῶν ἐντοπίστας εἶναι ἕξιος θαυμασμοῦ καὶ ἐπαίνου διὰ τὴν ἐργατικότητα καὶ ἰδίως διὰ τὴν φιλοκαλίαν, ἥτις συγκάλυπτει τὰ σφάλματα, ἔγραψεν ἀνεκδοτὰ στιχορροήματα τάδε : ὁ στροφεὺς τῆς γῆς, ὁ καλόγερος (ἕνμος εἰς τὴν εὐφυΐαν). Τί εἶναι ὁ ἱατρός ; Ἐπίσκεψις εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ἄθωνος, Ἡ Ἀνδρούσα Μεσσηνίας (1289-1854 ἰδιαιτέρα πατρίς), πνευματικὸς διάλογος, Χρονογράφος καὶ Καλενδάριον, ἀλλὰ πολλὰς θυσάζει τῇ ὑπεροφημίᾳ, γράψας αὐτοβιογραφίαν.

85. Χαρτ. 4 (0,525 X 0,247) 1921, σ. 147.

1. σ. 1 « Μέγας κατάλογος ἀπάντων τῶν ἐντύπων βιβλίων τῆς κοινῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἱεροῦ κοινοῦ « Κυριακοῦ » τῆς ἡμετέρας σεβαστῆς ἱερᾶς Σκήτης τῶν Κουσοκαλυβίων Ἁγίου Ὁρους Ἄθω τιμωμένης ἐπ' ὄνοματι τῆς ἁγίας Τριάδος, πόνος καὶ φροντίς ταξινομήσεως βιβλίων, συντάξεως καὶ ἀναγραφῆς τοῦ παρόντος, βιβλιοφύλακος [Ἰωάσαφ ἱερομ. Ἰωασαφαίων].

Ἐν τῇ ἱερᾷ Σκήτῃ τῶν Κουσοκαλυβίων 1921 ».

σ. 2. Ἀφιέρωσις εἰς ὅλους τοὺς ἐν τῇ σκήτῃ.

σ. 3. « Πρόλογος. Ὁσιώτατοι πατέρες κτλ. » ἄξιος ἀναγνώσεως διὰ τὰς ὡραίας σκέψεις καὶ παλαινέσεις περὶ βιβλιοφιλίας διηγησιμένας διὰ πατερικῶν ρητῶν ὧν πρωτεύει τὸ Χρυσστομικόν : « Μὴ τοίνυν ἀμελῶμεν τῆς κτήσεως τῶν βιβλίων, ἵνα μὴ περὶ τὰ καιρῖα δεξώμεθα

τὴν πληγὴν, μηδὲ χρυσίον κατορύττωμεν, ἀλλὰ βιβλία θησαυρίζομεν ἑαυτοῖς πνευματικά ... ἔνθα γὰρ ἂν ἡ βιβλία πν. πᾶσα ἐκείθεν ἐλαύνεται ἐνέργεια διαβολικὴ καὶ πολλὴ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἀρετῆς παράκλησις γίνεται » (Εἰς Λαζαρόν λόγ. γ').

2. σ. 6. Περιγραφή τῶν βιβλίων.

Εἶναι πάντα σχεδὸν πατερικὰ καὶ μουσικὰ· ἐν δλω 256. Τὰ σπουδαιότερα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (Βασίλ. 1550 καὶ Βενετ. 1738), Βασιλείου τοῦ Μεγ. διαφόρους τόμους τῆς Βασίλ. (1551) καὶ Βενετ. 1676. Ἀθανασίου Ἐξήγησις εἰς τοὺς Ψαλμοὺς (Antverpiae). Νείλου τοῦ σοφοῦ ἐπιστολαὶ (ἔκδ. Παρισ.). ὁμοίως Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (Παρισ. 1638) Χρυσσοστόμου ἅπαντα (Ἐτόνη 1613), Ἀστερίου Ἀμασειᾶς Λόγοι πανηγυρικοὶ (Βεν. 1747), Σειρᾶ εἰς τὴν Ὀκτάτευχον καὶ Βασιλείων, Θεοτόκη (Λειψ. 1772) Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας (Βεν. 1802) Ἰουστίνου τὰ ἅπαντα (Βεν. 1747).

Πατερικὰ, ὧν ἡ ἀνάγνωσις ἀποτελεῖ τὴν στερεάν τροφήν τῶν ἀσκητῶν· Εὐεργετινὸς (Καννᾶς Βεν. 1783) Φιλοκαλία (Μαυροκορδάτος, Βενετ. 1788, ὅστις καὶ ἀφιέρωσε ταύτην εἰς τὴν σκήτην δπως καὶ ὁ Καννᾶς), ἀββᾶ Δωρόθεος, Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος, Κατηχήσεις τοῦ Στουδίτου, Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία τοῦ Ἀγαπίου Κρητός, Ἐφραίμ ὁ Σύρος καὶ Ἰσαάκ, Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος καὶ ὁ Θεσσαλονικῆς, Πανδέκτης Ἀντιόχου, Λαυσαϊκόν, Θύρα Μετανοίας.

Π α ν η γ υ ρ ι σ τ α ῖ : Μακάριος ὁ Πάτριος (Εὐαγγελικὴ σάλπιγξ Λειψ. 1758), ὁ Χρυσοκέφαλος (Κοσμοπόλις, 1738) καὶ ὁ Χριστιανόπουλος (Βεν. 1747) Ἠλίας ὁ Μηνιάτης καὶ οἱ Κυριακοδρόμοι Ἀγάπιος καὶ Θεοτόκης, ὁ προσφιλέστατος τοῖς μοναχοῖς ἔνεκεν τῆς γλώσσης.

Σ υ ν α ξ α ρ ι σ τ α ῖ : Μάξιμος ὁ Πελοποννήσιος (Βεν. 1656) ὁ ἀδολεσχότατος Δαμασκηνὸς ὁ Στρουθίτης, Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης (Βεν. 1819) καὶ ὁ μακ. Κ. Δουκάκης ὁ εἰς τὴν Δωδεκάβιβλον ἀποταμείσας, Ἐκλόγια, Παραδείσους, Λειμωνάρια, Καλοκαιρινὴν κτλ. καὶ ὄσους ἔφθασεν ἀνεκδότους βίους ἁγίων.

3. σ. 123. Σημειώσεις διάφοροι.

Ἐνταῦθα ἀντιγράφω ἀπαρτάλακτως τὰς εὐρισκομένης σημειώσεις εἰς τὰ βιβλία, ἅτινα κατὰ καιροὺς ἀφιερῶθησαν ... τῷ Κυριακῷ ... ἐπίσης ... τινὰς περιέργους καὶ ἱστορικούς ... Ἀγάπιος ὁ Πηνήσιος ἀφιερῶν τὴν Συλλογὴν τῶν Ἱ. Κανόνων (1788) οἱ Ζωσιμάδαί τὰ Κυριακοδρόμια τοῦ Θεοτόκη. Εἰς τὴν σειρὰν : † « Ἀφιερῶθη τὸ παρὸν εἰς τὸ Κυριακὸν τοῦ Κουσοκαλυβίου ἐν ἔτει ρησε' μνημ. ὀκτωβρίῳ παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου Γρηγορίου Γκίκα εἰς μνήμην αὐτοῦ διηνεκῆ ». Ὁ πατριάρχης Κύριλλος ὁ Ε' προσήλωσε τὸν Ἀλεξ. Ἀθανάσιον καὶ τοῦ Ἀμασειᾶς Ἀστερίου τοὺς πανηγύλους κτλ.

Στάχως νέα· ἄγραφα φύλλα 26-66 καὶ 182-147. Ἀφιερῶνται ὑπὸ ἀδελφῶν Ἰωασαφαίων τῷ τῆς σκήτης Κυριακῷ.

86. Χαρτ. 4 (0,28 X 0,22) XX' σ. 306

Π α ν η γ γ υ ρ ι κ ό ν.

1. σ. 3. « Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ ». Ἀρχ. : Σταυροῦ πανήγγυριν ἄγομεν.

(Migne, Patr. gr. 97, 1017-1036, ἐκ τοῦ 58 κώδ. τῆς τοῦ Σταυρονικήτας : 50α - 57α).

2. σ. 13. « Τοῦ ἐν ἁγίοις ... Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης λόγος εἰς τὸν τιμιον ... Σταυρόν ». Ἀρχ. : Σταυροῦ πρόκειται σήμερον ἑορτή. (Αὐτ. φ. 62α - 66β).

Τὸν λόγον τοῦτον ἐξέδωκεν ὁ Μοναχὸν ἐν τοῖς Νόμοις τοῦ Χρυσόστομου παρὰ Migne, τόμ. 59, 675-679).

(Τοὺς δύο τοῦτους λόγους ἀντέγραψεν ὁ Γέρον Γαβριήλ Σταυρονικήτιανὸς ἐκ τοῦ ἀνωτ. κώδικος χάριν τοῦ Κυριακοῦ τῆς Σκήτης, κατ' αἴτησιν Ἰωάσαφ Ἱερομ. Ἰωασαφαίων (βλ. σ. 19) ὁμοίως καὶ τὸν ἐπόμενον).

3. σ. 23. « Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ, λόγος εἰς τὴν εὐρεσιν καὶ ὕψωσιν τοῦ τιμίου ... Σταυροῦ ». Ἀρχ. : Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας πατρικῆς ὁσιότητος δεξάμενος. Τέλ. : καὶ δὸς ἡμῖν εὐρεῖν ἔλεος καὶ οἰκτιροὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως σου τῆς δικαίας· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν ...

(Ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδ. φ. 78α - 109α).

(Migne, Patr. gr. 87, 4016 - 4076).

4. σ. 123. « Συμεῶνος τοῦ Μεταφραστοῦ, βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις ... Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ». Ἀρχ. : Πάλαι μὲν ἐν τύποις οὖν (γρ. ἦν) τὸ τῆς πίστεως καὶ αἰνίγμασι.

Ἐν τέλει : † « Ἐν ἔτει 1315φ (!) MDCXLIV ἐκ τῶν τοῦ Ἀγγέλου Συμμαχίου δόκτωρος Ζακυνθίου †. (Migne, P. gr. 4, 589 - 608).

5. σ. 135. « Μιχαὴλ Συγγέλου καὶ πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην ». Ἀρχ. : Οὐρανίαν ὄντως καὶ θεῖαν ἔδει παρεῖναι γλῶτταν.

(Migne ἐνθ' ἀνωτ. 617-608. Ἡ ἀντιγραφή αὕτη ἐκ τινος ἐκδόσεως ἀρχαίας (ἴσως τῆς ἐν Παρισίοις (1547) ἐγένετο ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ ἐν Κατουνακίοις μοναχοῦ Διονυσίου τοῦ στιχοπλόκου χάριν τοῦ Ἰωάσαφ Ἱερ. Ἰωασαφαίων ὡς οἱ στίχοι (σ. 165) δηλοῦσι.

† Τὴν ἀντιγραφὴν μου ταύτην, δέξου πάτερ εὐμενῶς καὶ ἀνέγνωσε Παπᾶ μου, νὰ χορτάσης νοερώς.

Εἶναι ἔνοια γὰρ θεῖαι, ποῦ εὐφραίνουσι τὴν ψυχὴν καὶ σὲ κάμουν ν' ἀγαπήσης τὴν ἐκεῖ διαμονὴν κτλ.

Ἐργαφον ἐν ἔτει 1878φ (! μὲν ἔγραψε τῷ 1918) Μαρτίου 11 ἐν Κατουνακίοις ὁ ἐλάχιστος πάντων τῶν Μοναχῶν Δ. Μ. Α. Εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ, παπᾶ

μου στὰς εὐχὰς σου νὰ σοῦ φωτίζει ὁ Θεὸς τὰ διαβήματα σου (!) †.

6. σ. 166. « Ποίημα εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τὸν Τροπαιοφόρον ». Ἀρχ. : Δὲν λάμπει τόσον ὁ λαμπρὸς ἥλιος ἀνατέλλων (βλ. Ἰωάσ. 30, 1 καὶ 31, 4).

(Ἐν τέλει ἄλλοι κακοσύνθεται τοῦ ἀντιγραφῆως στίχοι).

7. σ. 175. « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ συστησαμένου τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ὑποκάτω τοῦ μικροῦ Ἄθω, συγγραφεὶς παρὰ Μητροφάνους Ἀγιαννανίτου καὶ πρεσβυτέρου ». Ἀρχ. : Φῶς ἐν ἀπρόσιτον καὶ ἀδιάδοχόν ἐστιν ἡ Τριάς.

Ἐν τέλει : † Ἡ παρῶσα βιογραφία ἀντεγράφη ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 592 τῆς ἐν ἀγίῳ Ὁρει Ἱ. Μονῆς τοῦ ἁγ. Διονυσίου χαρτώου Κώδικος, εἰς δὲν κατεχωρήθη ὑπὸ τοῦ τότε ἡγουμενεύοντος αὐτῆς Ἰωνᾶ ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου 73β' (= 1494) † Ἡ ἀντιγραφή ἐγένετο τῷ 1920, Μαρτ. 14 ὑπὸ τοῦ μακ. Νικοδήμου Διονυσιάτου, λογιῶν μοναχοῦ, καὶ τοῦτο δηλοῖ ἡ ἐν ἀρχῇ πρὸς τὴν « Ἀγιόλεκτον ἀδελφότητα τῶν Ἰωασαφαίων ». Ὁ βίος οὗτος ἐκπονηθεὶς μοι πρὸς ἔκδοσιν ἀναμένει τὸν φιλοδιονύσιον.

8. σ. 233. « Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μάρτυρος Ἰσιδώρου ». Ἀρχ. Κατὰ τὴν τιμίαν καὶ ἐνδοξὸν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου κτλ.

Ἀπὸ Λαυριωτ. χειρογράφου ὑπάρχει μόνον Λατινικὴ μετάφρασις ἐκδεδομένη ὑπὸ τοῦ Aloysius Lipomanus ἐν Sanctorum priscorum patrum Vitæ. Venetiis 1551 - 1560 (τόμ. V σ. 513β - 315).

9. σ. 243. « Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κτλ Νικολάου τοῦ Πεπαγωμένου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν μάρτυσι καὶ μάρτυρα περιβόητον Ἰσιδώρον ». Ἀρχ. : Ἡ μὲν ἀληθῆς καὶ προσήκουσα τοῖς μάρτυσιν εὐφημία.

Σχεδὸν οὐδὲν ἔχομεν ἐκδεδομένον τοῦ Πεπαγωμένου.

Ἐν τέλει : † Σημ. Ἐκ τοῦ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Διονυσίου ὑπ' ἀρ. 228 καὶ φ. 250 χαρτώου Κώδικος ἀντιγραφή. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Σταυρονικήτα, 18 Μαΐου 1913 [Γαβριήλ] Μ. Στ[αυρονικήτιανός] †.

10. σ. 273. « Περὶ τῶν ἐμπερομένων τῇ θείᾳ εὐχῇ ρημάτων Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ κτλ. ». Ἀρχ. : Ὅση μὲν ἡ τῆς εὐχῆς δύναμις.

11. σ. 283. « Τοῦ ἐν ἁγίοις ... Γρηγορίου ... τοῦ Θεολόγου, λόγος εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλᾶζης ».

Ἀντεγράφη ἐκ τῆς ἐν Λειψία ἐκδόσεως (1690) τόμ. Α' σ. 224 - 239 ὑπὸ τοῦ Ἱερ. Ἰωάσαφ Ἰωασαφαίων τῇ 20 Ὀκτ. 1918 ὡς δηλοῦται ἐν τέλει. Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ὁ κώδιξ ἀπαρτισθεὶς προφρονῶν φροντίδι καὶ κόπῳ τοῦ ἐκ τῶν Ἰωασαφαίων Ἰωάσαφ Ἱερομονάχου ἀφιεροῦται τῷ Κυριακῷ.

Β'.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΟΙ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΛΥΒΑΙΣ ΤΗΣ ΣΚΗΤΗΣ

Α'. ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΙΩΑΣΑΦΑΙΩΝ

Ὁ μακ. Σπυρ. Λάμπρος παρεχώρησεν ὀλίγας σελίδας ἐν τῷ καταλόγῳ αὐτοῦ διὰ τοὺς χειρογράφους κώδικας τῆς πλουσίας ἄλλως βιβλιοθήκης τῶν φιλομούσων Ἰωασαφαίων ἀδελφῶν τὴν δὲ ἀναγραφὴν τῶν νεωτάτων ἐνταῦθα κωδίκων οὕτως ἐδικαιολόγησεν : « Σημ. Εἰς τὸν κατάλογον τῶν κωδίκων τῆς ἀδελφότητος τῶν Ἰωασαφαίων ζωγράφων ἐν τῇ σκῆτι Καυσοκαλυβίων συμπεριελήφθησαν καὶ κώδικες νεώτατοι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἅτε μὴ στερούμενοι ἀξίας διὰ τε τὸ ἐξαιρετικὸν τῆς καλλιγραφίας καὶ τὸν πόνον μεθ' οὗ οἱ Ἰωασαφαῖοι φιλοτίμως ἐφρόντισαν περὶ τῆς ἐκ διαφόρων ἀρχαιοτέρων κωδίκων τῆς γίου Ὁρους ἀντιγραφῆς ἰδίως τῶν εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον, οὗ φερώνυμος ἐστὶν ὁ τῆς ἀδελφότητος αὐτῶν ναῖσκος, ἀναφερομένων ... » (Τόμ. Β', σελ. 465). Ἀκριβῶς δὲ ἐκ τῶν νεωτάτων τούτων κωδίκων πλείστα ὅσα ἤντησεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου Γεωργίου κ. J. B. Aufhauser, ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ σημειούμεθα ἐν ταῖς συγγραφαῖς : « Das drachenwunder des heiligen Georg in der Griechischen und Lateinischen überlieferung Inaug. Diss. » ἐν Λειψία, 1911 (βλ. σ. 15 ἑ.) καὶ « Miracula s. Georgii » ἐν Λειψία, 1913 (ἴδε σελ. VII - XI).¹ Ἡ Ἀδελφότης πάνυ εὐγενῶς ἐπέτρεπεν αὐτῷ, ἵνα παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ πρὸς χρῆσιν τὸν κώδικα 77, ὅθεν ἐξέδωκεν 11 θαύματα καὶ ἕνα ὕμνον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον (ἴδε κατωτ. περιγραφὴν) ἧς εὐγενείας ὁ ἐκδότης εὐφρομον ποιεῖται μνεῖαν ἐν τῷ τελευταίῳ ἔργῳ, ἐν σελ. XI : « Codicem hunc reverendi PP monasterii Joasaphaion summa benevolentia mihi diutius Monachii excutiendum permiserunt ». Ὁ κώδιξ οὗτος (μετὰ δετρίαν)

ἐπεστράφη. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου ἐκείνου οἱ ἀδελφοὶ Ἰωασαφαῖοι μετ' ἀπαραιμίλου ζήλου πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης ἐργαζόμενοι, κατόρθωσαν νὰ τετραπλασιάσωσι τὸν ἀριθμὸν ἐκείνων τῶν κωδίκων. Ὁ Λάμπρος περιέγραψεν 25 νῦν ὑπάρχουσι 93 οἱ δὲ προστεθέντες κώδικες τυγχάνουσι παλαιότεροι καὶ κατὰ τὸ περιεχόμενον ἀνώτεροι, ὧν τινες φιλολογικοί, ἀνήκοντες εἰς τὸν ἀείμνηστον διδάσκαλον Χριστοφόρον τὸν Προδρομίτην (βλ. Κώδικα 18). Ἐκ τῶν νοτίων μερῶν τῆς μονῆς Μεγίστης Λαύρας πλούσιος ὑπῆρξεν ὁ ἀμητὸς εἰς τοὺς κωδικοσυνδέκτας ξένους ἐπιδρομεῖς· εἶναι δὲ ἄξιοι συγχαρητηρίων οἱ φιλόμουσοι ἀδελφοὶ Ἰωασαφαῖοι, διότι πλειοδοτήσαντες ἐπέτυχον νὰ διασώσωσι μέρος τῶν ἀεμποληθέντων τῆδε κακείσε τιμαλφῶν ἔθνικῶν κειμηλίων. Σημ. Ἐπειδὴ ἐδέησε νὰ γένηται νέα κατάταξις τῆς βιβλιοθήκης, οἱ παλαιοὶ ἀριθμοὶ, δηλ. ὁ τοῦ καταλόγου τοῦ Λάμπρου καὶ ὁ τοῦ τῶν Ἰωασαφαίων ἐτέθησαν ἐντὸς παρενθέσεως μετὰ τὸν νέον ἀριθμὸν.

87. 1. Περιγ. 32ον (0,97 X 0,67) XI φ. 149.

Ψ α λ τ ῆ ρ ι ο ν.

Ὁ πολύτιμος οὗτος κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβὸς ἔχει μοναδικὴν μικρογραφίαν καὶ καλλιγραφίαν ἀρίστην, ἔνεκα νοτίας ὅμως δυστυχῶς ἐνιαχοῦ ἡ γραφὴ κατέστη δυσδιάκριτος.

Ἀρχ. : «Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ (ψαλμὸς IX, 24 κατὰ Tischendorf, τόμ. II, σελ. 40, ἐκδ. 7ης).

Τέλ. : Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ (Ψαλμ. CL, 1, σελ. 112).

(1) Βλ. βιβλιοκρισίαν ὑπὸ τοῦ σεβ. καθηγητοῦ Γ. Χατζιδάκη ἐν Ἀθηνᾶ, τόμ. ΚΓ' (1911) σ. 470-497.

Ἐν τοῖς στίχοις ὑπάρχει ἡ διαίρεσις, καθ' ἣν ἐκάστη πρότασις ἀποτελεῖ στίχον ἴδιον.

Π. γ. (φ. 140β) Εἰς τὸ τέλος Ψαλμοῦ τῷ Δαβὶδ ρλθ' » (ὁμοία τῇ ἐν τῇ ἐκδόσει (σελ. 107) ἢ ἐπιγραφῇ).

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.

Ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ρῦσαι με.

Οἷτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ.
(φ. 141α).

Ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφρα.

Ἰὸς ἀσπίδος ὑπὸ τὰ χεῖρ᾽ αὐτῶν.

Φύλαξόν με, Κύριε ἀπὸ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ

Ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ρῦσαι με.

Οἷτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ δια-
[θήματά μου.

Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι.

Καὶ σχοινοῖς διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μοι.

Ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεὸς μου εἰ σύ.

Ὁ κώδιξ ὡς πρὸς τὸ κείμενον, ἀμέμπτου ὀρθογραφίας ὢν, καὶ ἀνώτερος τῆς τοῦ Tischendorf (ἦν ἔχω ὑπ' ὄψιν) ἐκδόσεως, ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ, (ὅστις ἤδη δυστυχῶς εἶναι βρετανικός). Ἐπὶ τῆς κάτω ὡσὶς σημειοῦνται καὶ αἱ ὑποθέσεις τῶν ψαλμῶν διὰ κινναβάρεως, ἀλλ' ἐν πολλοῖς ἐγένοντο ἐξίτηλοι. Μεταξὺ τῶν φύλλων 100-101 ἀπεκόπησαν διὰ θεοῦ χειρὸς φύλλα 8, ἦτοι ἀπὸ τοῦ: Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον (Ψαλμ. CII, 2) μέχρι: τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ (Ψαλμ. CV, 21). Πίναξ τῶν περιεχομένων. Στάχσις θυροσίνης παλαιᾶ.

88. 2. Φάκελλος περιέχων διάφορα φύλλα (16) περὶ γαμνητῆς X - XII αἰῶνος, ὧν 4 ἐκ Χρυσσοτομικῶν λόγων καὶ 2 ἐκ μηνιαίου μετὰ μουσικῶν σημείων καὶ ἄλλα διαφόρου μεγέθους, καὶ τινα σπαράγματα.

89. 3. Χαρτ. 16 (0,18 X 0,14) XV (φ. 291)

Εὐαγγέλιον ἀκέφαλον καὶ κολοδὸν περιέχον τοὺς 4 Εὐαγγελιστάς. Ἀρχ. : Τὸ δὲ ἀνίπτους χεῖρ᾽ φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον (Ματθ. 15, 20) τέλ. : καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ (Ἰω. 17, 11).

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου Εὐαγγελιστοῦ προτάσσεται πίναξ περιέχων τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες εὑρίσκονται ἐκασταχοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ὡσὶς ὁ γραφεὺς ἦν λίαν ἐξησκημένος εἰς καλλιγραφίαν, δι' ἧς ἀπεμιμήθη τὴν γραφὴν τοῦ IX αἰῶνος: ἡ ὀρθογραφία ἐστὶν ἀμέμπτου καὶ ἡ στίξις κανονική. Ὁ κώδιξ ἄβητος.

90. 4. Χαρτ. 8 (0,213 X 0,137) XVI (φ. 171)

Μηνιαῖον Ἀπριλίου

Ἐν τέλει εὐρίσκονται διὰ κινναβάρεως γεγραμμένα τὰ ἐξῆς κρυπτογραφικὰ γράμματα :

† αχ' ψλ' στο ρλν, πθξθθθ ωφβ'λκ κλ'νλω ψθ' υθ ψθ πθ αχ' ψλχ θ' κλθθ' ηρθω:

† Ἐν ἔτει ζφθθ' + (= 1531). Ἐτέρα χεὶρ δέ :

† Τὸ παρὸν μηνιαῖον ὑπάρχει ... τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου· ἐγράφη δὲ διὰ ἐξόδου τοῦ ἐν μακαρίου τῆ μνήμῃ γενομένου ἀειμνήστου δούλου τοῦ Θεοῦ Θεοκλήτου ἀρχιερέως τοῦ Χαλκέου †.

Εἶτα νεωτέρα χεὶρ :

† Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ μανασσίου πόνος τα[χ]ατε καὶ θύτου ἀπὸ λάβρας †.

91. 5. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,15) XVII (φ. 390)

Μηνιαῖον Σεπτεμβρίου.

Ἐν τέλει : † Δόξα τῷ ἁγίῳ ἡμῶν Θεῷ ταπεινὸς Καλλίνικος †. Στάχσις θυροσίνης παλαιᾶ μετ' ἐκτυπωμάτων.

92. 6. (2. 66) Χαρτ. 8 μικρ. (0,19 X 0,13)
XVII φ. 80

* Ἀκολουθία καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Τὰ ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα εἶναι ἄγραφα, καὶ τὰ 7-10. * 1

2. (φ. 3α) Ἀκολουθία ἀκέφαλος * καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἑλλειπής. *

2. (φ. 48α). Θαῦμα « τὸ ἐν τῇ Λασσαίων πόλει γινόμενον καὶ περὶ τῆς κόρης καὶ τοῦ δρᾶκοντος ».

Τὸ θαῦμα τοῦτο ἐξέδωκεν κατὰ πολλοὺς κώδικας ὁ Aufhauser ἐν « Das drachenwunder des heiligen Georg » κτλ. σ. 52-68 καὶ ἐν Miracula, σ. 113-129.

Ἀρχ. : Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατε τοῦτο τὸ μέγα καὶ φορικτὸν καὶ παράδοξον μυστήριον.

3. (φ. 49β). Θαῦμα « περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ κλονος ».

Ἀρχ. : Οἱ τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ἀξιοθῆναι ἐπιποθοῦντες τὰς τῶν ἁγίων μνήμας τε καὶ παηγύρεις.

(Ἐν Miracula s. Georgii Aufhauser σ. 2-3).

4. (φ. 53β) Θαῦμα « περὶ τοῦ παιδὸς τοῦ ἀρπασθέντος ἐν τῷ στρατοπέδῳ ».

(1) Τὰ ἐν μέσῳ δύο ἀστερισκῶν εἶναι ἡμέτερα προσθήκαι εἰς τὰς περιγραφὰς τοῦ μακ. Λάμπρου ὡς ἐλέχθη καὶ εἰς τοὺς κώδικας τοῦ Κυριακοῦ.

'Αρχ. : Βούλωμαι διηγῆσασθαι, ὃ φιλόχριστον ἄθροισμα καὶ ἱερὸν ἀκροατήριον. (Miracula, σ. 18 - 44).

5. (φ. 66β) Θαῦμα « περὶ τοῦ ἀρπαγέντος νέου ἀπὸ Συρίας ».

'Αρχ. : 'Απὸ τῶν θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου Γεωργίου βαδίσωμεν (ἐνθ' ἀνωτ.).

6. (φ. 71α) Θαῦμα « περὶ Θεοπίστου τοῦ ἀπολέσαντος τοὺς αὐτοῦ βόας. 'Αρχ. : 'Εν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἁγιωτάτου βασιλέως, ἦν τις ἀνὴρ ὀνόματι Θεόπιστος.

(Αὐτ. 44-64 καὶ Acta Sanctorum Aprilis III, XXXIX-XLI).

'Εν τέλει : † ἔρκε' μηνὶ 'Απριλλίου ι (= 1617) Κυρίλλου μοναχοῦ † ἐν φ. 27α καὶ 28α ἀποτύπωμα σφραγίδος φερούσης κεφαλαίως γράμμασι τὴν ἐπιγραφὴν † Σφραγὶς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἀπὸ τῆ Βρανά² ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς σφραγίδος εἰκονίζεται ὁ ἅγιος Γεώργιος ἔφιππος. Τῆς αὐτῆς πιθανῶς μονῆς καὶ ἡ ἐν ἐνίοις φύλλοις ἀποτετυπωμένη δυσανάγνωστος μικροτέρα σφραγίς.

93. 7. (3. 69). Χαρτ. 8 μικρ. (0,196 X 0,135) XVIII (φ. 33)

'Εκλογὴ Νικηφόρου Βλεμμύδου.

'Εν ἀρχῇ τροπάρια τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Στάχως ἐκτυπώματα μετ' ἐκτυπωμάτων.

94. 8. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16) XVII, σ. 117 + 899.

Νομοκάνων Ματθαίου Βλαστάρεως ἀκέφαλος.

Α'. σ. 1. Προλεγόμενα περὶ τῶν 'Εκκλησιῶν ἐν γένει. 'Ελλείπουσι φύλλα δύο ἐν ἀρχῇ.

σ. 45 « Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπειρητημένων ἀπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι, πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθέν τῷ ἐν 'Ιερομονάχοις ἐλαχίστῳ Ματθαίῳ [τῷ Βλαστάρει]. » « Προθεωρία [περὶ τῶν ἱερῶν συνόδων]. »

σ. 97. « 'Ο πίναξ τῶν κεφαλαίων [κατ' ἀλφάβητον].

Β'. σ. 1. « Προοίμιον περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ».

(2) 'Η μονὴ αὕτη ἔκειτο ὁποῦ νῦν τὸ χωρίον Βρανά ἐν τῇ 'Αττικῇ εἰς τὸν δῆμον Μαραθῶνος. Εἶναι δὲ ὁ Βρανᾶς γενάρχης μεγάλης οἰκογενείας 'Αλβανικῆς ἐκ τῶν κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα μεταναστευσάντων ἐν 'Ελλάδι (βλ. Λάμπρου : 'Η ὀνοματολογία τῆς 'Αττικῆς ἐν 'Επετ. Παρνασσοῦ, ἔτ. Α', σ. 162, ἐνθ' ἀναφέρει καὶ τὸ σημεῖωμα τοῦτο).

σ. 6-52. Τὰ στοιχεῖα Α' - Ω'.

σ. 522. Πίναξ τοῦ β' βιβλίου.

σ. 526. Οἱ ἱεροὶ Κανόνες τῶν ἁγίων 'Αποστόλων τῶν Συνόδων καὶ τῶν Πατέρων.

σ. 886. 'Επιστολογραφία.

'Επὶ τοῦ α' τοιχώματος ἔσωθεν διὰ νεωτέρας χειρὸς : † 'Ετοῦτον τὸν νομοκάνονα μετ' ἑξάρτισεν ὁ Πανοσιολογιώτατος κὺρ 'Ιερεμίας τοῦ ἁγίου Θεοφιλεστάτου δρυνοπούλεως καὶ ἀργυροκάστρου κυρίου κὺρ Δοσιθέου κἀγὼ αὐτὸν θέλω μεταχειρισθῆ ἐν ὄσφ εἶμαι ἐδῶ ταξιδιώτης εἰς 'Ιωάννινα καὶ τῶν πέριξ ἔπειτα ... » (εἶναι κατεστραμμένα φαίνεται, ὅτι ἔπειτα ἀφιεροῖ τὸ βιβλίον εἰς τὸ ἐν 'Ιωαννίνοις μετόχιον τῆς Μονῆς 'Ιβήρων καὶ ἐπιφέρει τὰς ἀράς). Στάχως ἐκτυπώματα μετ' ἐκτυπωμάτων.

95. 9. Χαρτ. 8 (0,23 X 0,17) XVIII, σ. 764.

'Αδήλου Λογικῆ Πραγματεία.

Μετὰ πλείστων σχημάτων καὶ ἐν τῇ ὄσφ σημειώσεων.

σ. 1: « Καὶ τότε Γεωργίου υἱοῦ Θεοδώρου τοῦ ἐκ Τραπεζούντος.

Προοίμιον εἰς ἀπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν ». 'Αρχ. : Οὐ μόνον καλῶς, ἀλλὰ καὶ λίαν ὀρθῶς τοῖς ἐρωτῶσιν ὁ πάλαι Σωκράτης περὶ δυνάμεως ἀπεκρίνατο ... (παρακατιῶν λέγει) : ἡμεῖς δὲ σὺν Θεῷ τὸν θειότατον ἡμῶν καθηγητὴν προστάτην τοῦ λόγου ποιήσαντες, τῇ τούτου περὶ λογικῆς ἐρμηνείᾳ τὰ πλεῖστα χρησάμενοι, ἐξ ὧν τε ἐγγράφως παρελάβομεν, ἐξ ὧν τε καὶ ἀκηκόητες τῇ μνήμῃ συμπεριφέρομεν, ὑμῖν αὐτοῖς ἐν ταῖς κατὰ λογικὴν σπουδαῖς βοηθήσομεν ...

'Εν τέλει : † τέλος καὶ τῷ Θεῷ κλέος γέγραπται διὰ χειρὸς Γεωργίου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Σχολῆς διδασκάλου τοῦ Τραπεζουντίου † ὁ Γεώργιος οὗτος ἀπεβίωσε τῷ 1739 (καθ. λ' Σάββα Νεοελλην. Φιλολ. σελ. 459). 'Εν τῷ α' παραφύλλῳ καὶ ἐν τῇ ὄσφ σ. 1 ἠγοράσθη παρ' ἐμοῦ Κλήμεντος 'Ιερομονάχου ἀπὸ τῶν Κατάνων (;) 10 ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ κς' ρφς'.

Στάχως ἐκτυπώματα μετ' ἐκτυπωμάτων.

96. 10. Χαρτ. 8 (0,23 X 0'17) XVIII φ. 186.

'Ο κώδιξ εἶναι πολύβιβλος ἀποτελούμενος ἐκ διαφόρων τετραδίων διαφόρου γραφῆς τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

1. (φ. 1α) Γρηγορίου Νύσσης « κεφάλαιον πρῶτον, ἐν ᾧ τις ἐστὶ μερικὴ περὶ τοῦ κόσμου φυσιολογία καὶ τις ἀβροτέρα διήγησις περὶ τῶν προγεγονότων τῆς τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως » μετὰ ψυχαγωγίας.

(Migne, Patr. gr. τ. 44, σ. 128-177). Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον εἶναι κολοβόν.

2. (φ. 57α) Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ν ε ο κ α ι -
σ α ρ ε ί α ς « πρὸς Τατιανόν, περὶ ψυχῆς λό-
γος κεφαλαιώδης ». Ἀρχ. : Τὸν περὶ ψυχῆς σοι
λόγον ἐκέλευσας ἡμῖν, ὃ θαυμαστὲ Τατιανέ.

3. (φ. 63α) « Ὁ τῆς Ἐξομολογήσεως τρό-
πος ».

Ἐν 10 κεφαλαίοις : εἶναι τῶν ἀμφιβαλλομένων
(αὐτ. 10, 1137-45).

4. (φ. 68α) Γ ε ν ν α δ ί ο υ τ ο ὺ Σ χ ο -
λ α ρ ί ο υ « κεφάλαια περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀ-
μωμήτου πίστεως τῶν Χριστιανῶν ».

(Migne, Patr. gr. τ. 159, σ. 333).

5. (φ. 72α) [Ἀδήλου] « Εἰδήσις περὶ τῆς
θείας Μεταμορφώσεως ὅτι ὄλιγον πρὸ τοῦ πά-
θους τοῦ κυριακοῦ ἐξετελέσθη ». Ἀρχ. : Εὐσέ-
βιος ὁ Καισαρείας πρὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν
φάσκει γεγονέναι τοῦ πάθους.

6. (φ. 74α) [Ἀδήλου] « Μαρτυρία, ὅτι ἡ
Κυρία Θεοτόκος οὐ μετέστη μόνον ἀλλὰ καὶ ἀνέ-
στη καὶ ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ».

Ἀρχ. : Μάρκος ὁ Ἐφέσου ἐν τοῖς δικταήχοις
κανόνιν.

7. (φ. 77α) « Ἐπίθετα εἰς τὴν Θεοτόκον ἐκ
τοῦ β' λόγου τοῦ εἰς τὴν αὐτῆς Κοίμησιν Ἀν-
δρέου Κρήτης ».

8. (φ. 80α) « Γ ε ω ρ γ ί ο υ Κ ο ρ ε σ σ ί -
ο υ εἰς τὴν Ἐρμηνείαν τοῦ τῆς πρὸς Φίλιππ-
σίους ρητοῦ, τοῦ ἴνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ κτλ. ». Ἀρχ. : Τὸ ὄνομα Ἰησοῦ, οὔτε σαρκικόν ἐστιν
ἀπὸ τοῦ νοῦ παραγενόμενον, οὔτε ἐστὶν ἑλλη-
κὸν ἀπὸ τοῦ ἰάειν (ἴσ' ἰᾶν ἢ ἰᾶσθαι) ὡς ἔφασαν
ὁ τε Ἐπιφάνιος αἴρεσ. κς' καὶ Βασίλ. ἐν τοῖς
ἀσκητικοῖς, καὶ Κύριλλος ι', ἀλλ' ἐστὶν ἑβραϊ-
κὸν ἀπὸ τῆς ρίζης Ἰαχά, ὃ δηλοῖ ἔσωσεν, ἀφ'
οὗ λέγεται Ἰεχονά, ἦγον Σωτήρ ... »

9. (φ. 82α) [Ἀδήλου] « Περί καταλύσεως
(λύσεως) καὶ νηστείας, καὶ ἡμερῶν τῶν καθ' ἑ-
καστον τούτων, ἐν ᾧ καὶ περὶ καθάρσεως, καὶ
τὶ ἢ ὄντως κάθαρσις, καὶ περὶ μετανοίας, τίνες
δὲ οἱ ταύτης καρποί, καὶ ὁπόσος ὁ κατ' αὐτὴν
χρόνος Κανονικῆ διαίτησις ».

Ἀρχ. : Τοῦ Κανόνος τοῖς καταλύουσι δ' καὶ
ς' καὶ τὴν μ' τοῦ Πάσχα ἐπιτιμῶντος, εἴτη ἂν
τις τοὺς λύνοντας μὴ ἀνέχεσθαι τῷ Κανόνι τέλ. :
δι' δ καὶ προσερχόμενοι μὴ ἐξ ἀνθρώπου νομί-
σητε μεταλαμβάνειν τοῦ θείου σώματος, ἀλλ' ὡς
τῆς θείας καὶ ἀχράντου πλευρᾶς ἐφαπτόμενοι
τοῖς χεῖλεσιν.

10. (φ. 112α) [Ἀδήλου] « Ἀπάντησις πρὸς
τοὺς διερωτήσαντας, εἰ δύνανται οἱ ἀλλήλοις
ἐξομολογούμενοι κατὰ τὴν ἐντολὴν τὰ παραπτώ-
ματα, καὶ ἀφιέναι ἀλλήλους, καὶ εἰ ἐφεῖται ἐξο-

μολογεῖν ἢ τοῖς μονάζουσι τοὺς ὑπ' αὐτούς, ἢ
τοῖς ὀπωσθήποτε τὴν ἱερωσύνην παρατησαμέ-
νοις τοὺς τυχόντας ; καὶ εἰ ὄλω ἐνεργὰ τίνος
τῶν ἄλλων εἰσὶν, οἱ μὴ προσφέροντες ».

Πολλὴν ὁμοίτητα ἔχει ὁ λόγος οὗτος πρὸς τὸν τοῦ
Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου τὸν ἐπὶ τῇ βάσει νέου
κωδικῶν ἀναδημοσιευθέντα ἐν τῷ *Enthusiasmus und
Bussgewart beim griechischen Mönchtum, eine
Studie zu Symeon dem Neuen Theologen von
Karl Holl* (Leipzig 1898) σ. 110-127. Περὶ ἐξομ-
ολογήσεως (ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει) : εἰ ἄρα ἐνδέχεται εἰς
μονάζοντάς τινας ἐξαγγέλλειν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν
ἱερωσύνην μὴ ἔχοντάς. Ὁ λόγος οὗτος τῶς ἀπεδί-
δeto εἰς τὸν Δαμασκηνὸν Ἰωάννην καὶ ἐν τοῖς ἐκεί-
νου ὑπάρχει παρὰ Migne. Τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον
καὶ εἰσέτι ἀντιλεγόμενον, καίτοι πολλοὶ Κελλιῶται
καὶ ἀσκηταί, ἐν Ἄθῳ δέχονται τοὺς λογιμούς τῶν
ὑποτακτικῶν καὶ εἰτα παραπέμπουσιν αὐτοὺς εἰς πνευ-
ματικῶν διὰ τὴν εὐχήν.

Ἀρχ. : Τῶν ἁμαρτημάτων τὰ μὲν ἔστιν εἰς
τὸν Θεόν, τὰ δὲ εἰς ἄνθρωπον (κολοβός). Τὸ 9
καὶ 10 διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς ὀρθογραφία ἀ-
ρίστη.

11. (φ. 120β) Σ υ μ ε ῶ ν τ ο ὺ μ ε τ α -
φ ρ α σ τ ο ὺ καὶ Λ ο γ ο θ ἑ τ ο υ Σ α χ η -
ρ ᾶ κατανυκτικὰ κατ' ἀλφάβητον εἰς Χριστόν,
πρὸς τὸ Ἥθελον δάκρυσιν.

12. (φ. 122α) Διάφοροι εἰχηαί.

13. (φ. 128α) [Ἀδήλου] « Ἐγκώμιον εἰς
τὸν ὀσιώτατον πατέρα ἡμῶν Εὐθύμιον τὸν κτή-
τορα τῆς τῶν Ἰθέρων Μονῆς γ' Μαΐου ἐν τῇ
καθωμλημένῃ. Ἐν ἀρχῇ : Εὐθύμιος Εὐθύμιον,
εὐθὺν εὐθύνων. Ἀρχ. : Δύο στοχασμοὶ κατὰ
πολλὰ ἐναντίοι περιτριγυρίζουσι τὴν διάνοιάν
μου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βίου τοῦ ἐν τῷ Προσκωνηταρίῳ
τῆς μονῆς (1857, σ. 49 ἔ.) ἔτερος βίος ἐξεδόθη ὑπὸ
Πέτερος ἐν *Anal. Boll. XXXV-VII*. (Bl. σ. 13 ἔ.)

14. (φ. 132α) « Ἐκ τῶν τοῦ Μ ε λ ε τ ί ο υ
τ ο ὺ Π η γ ᾶ Θεολογία ». Ἀρχ. : Δύο ἴσμεν
τοῦ παναγίου Πνεύματος προόδους.

15. (φ. 136α) « Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ
στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν [Ἐμμανουήλ]
τοῦ Χρυσολαῶ συνάθροισις ».

Πρῶτον : εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας.

ἄνῃε χρηστός, χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.

Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς, ἔργα χρηστὰ γίνετα
ἐσθλῶ γὰρ ἀνδρὶ, ἐσθλὰ καὶ διδοῖ ὁ Θεός,
ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σῶφρονα,
ἦθους δὲ βάσανος ἐστὶν ἀνθρώποις χρόνος.
Ἐξεδόθησαν ἐν Βενετίᾳ (Β' ἔκδοσις) 1843,

σ. 1 - 35.

Τελευταῖον : Εἰς ὠραιότητα.

Μὴ κρῖν' ὄρων τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.

16. (φ. 138) « Μερικὰ τινα ἀπὸ τῶ ἐορτο-

λογίου τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου σεβαστοῦ ». Περὶ τοῦ ἡμερολογίου.

Ἠλ. : Ἐ ο ρ τ ο λ ό γ ι ο ν, ἐν ᾧ περὶ τινων ζητημάτων προλαμβανομένων περὶ ἀκριβοῦς χρονολογίας περὶ πασῶν τῶν ἑορτῶν καὶ τῆς αὐτῶν θεωρίας, περὶ τινων ἐκκλησιαστικῶν κανονίων, περὶ τοῦ συντομωτάτου μηνολογίου πονηθῆν κτλ. Ἐν τῇ μονῇ τοῦ Συναγώβου αψα'. Ἐν τέλει Πίναξ τῶν περιεχομένων ὑπὸ τοῦ Ἰωάσαφ ἱερομονάχου Ἰωασαφαίων. Ὁ κώδιξ ἀστάχως. φ. 184β - 186β ἀγραφα.

97. 11. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,17) XVIII φ. 107.

Ὁ κώδιξ πολύβιβλος ἀποτελούμενος ἐκ διαφόρων τετραδίων διαφόρου γραφῆς τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

1. (φ. 1α) « Τοῦ ἁγιατάτου, σοφωτάτου καὶ μακαριωτάτου Μ ά ρ κ ο υ Ἐ φ έ σ ο υ ἀπὸ Εὐγενικοῦ κανῶν εἰς τὰ ἑννέα τάγματα τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς :

† Τοῖς ἑννέα τάγμασι ὠδᾶς ἑννέα.

Μάρκος μοναχὸς Εὐγενικὸς ἐξάδω ἤχος πλ. δ' ἀρματηλάτην Φαραῶν.

Ὁ παρῶν κανῶν εἶναι ἀνέκδοτος.

2. (φ. 12α) Γ ε ω ρ γ ί ο υ φ ι λ ο σ ό φ ο υ τοῦ Γ ε μ ι σ τ ο ῦ τοῦ καὶ Πλήθωνος, περὶ ἀρετῶν ».

Ἐξεδόθη Antwerpiae 1552 καὶ Basiliae 1586).

3. (φ. 19α) « Ἐκ τοῦ Ν ι κ η φ ό ρ ο υ Κ α λ λ ί σ τ ο υ τοῦ Ε α ν θ ο π ο ῦ λ ο υ ἐν τοῖς ἀντιφώνοις τοῖς κατ' ὀκτώηχον.

4. (φ. 20α) Μ ε λ ε τ ί ο υ τοῦ Ὁ μ ο λ ο γ η τ ο ῦ « περὶ βίβλου εὐσεβῶν τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Γραφῆς ».

5. (φ. 22α) « Ἐκ τῶν κριτικῶν ἐπιστάσεων τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Ε ὑ γ ε ν ί ο υ τοῦ Β ο υ λ γ ά ρ ε ω ς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματικῶν παρεκβολῶν τοῦ σοφολογιωτάτου κυροῦ Νεοφύτου τῶν εἰς τὸ δ' τῆς Γραμματικῆς Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ ». Τὸ ἔργον τοῦ Εὐγενίου ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ, 1806, κεφ. 436 - 440' [« Τὸ περὶ Σιμωνιακῶν κινούμενον ἀπόρημα »]. (σ. 265 - 280).

6. (φ. 32α) Στίχοι κατ' ἀλφάβητον τοῦ δσίου Ν ε ί λ ο υ μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας, τῆς παρὰ Λάμπρου Φωτιάδου ἐπινοηθείσης καὶ ὀνομασθείσης ψυχαγωγίας.

(Migne, Patr. gr. τ. 79, σ. 1249 - 1264).

7. (φ. 52α) [Ἀδήλου] « Ἐγκώμοιν εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Παντελεήμονα » ἐν τῇ καθωμιλημένῃ κολοβόν.

Ἄρχ. : Καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα τὰ αἶτια δπου στενοχωροῦν τὴν καρδίαν.

8. (φ. 54α) Ἐρμηνεία εἰς τὸν ἐν πεζῷ Κανόνα τοῦ Σταυροῦ.

9. (φ. 62α) Λόγος ἀντιγραφεὶς ἐξ ἀρχαιοτέρου κώδικος ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

10. (φ. 74α) Λόγος ἀκέφαλος ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν τέλει : † Ἐν ἔτει αψιξ'. Φεβρουαρίου ζ' (ἐκ τοῦ Δαμ. Στουδίτου).

11. (φ. 79α) « Διήγησις περὶ τῶν ἀγιορειτῶν παρὰ τοῦ Λατινόφρονος Μιχαὴλ Βασιλέως α' τῶν Παλαιολόγων ».

Ἐξεδόθη πλήρης ὑπὸ Μ. Γεδεών ἐν « Ἄθωνι » (σ. 139 - 146).

12. (φ. 84α) Ἰ ω ά ν ν ο υ τοῦ Ε ὑ γ ε ν ι κ ο ῦ οἴκοι κδ' εἰς τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

(Ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Σκαθάρου).

« Κανόνες ὀκτώηχοι εἰς τὸν Θεολόγον Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν. Ποίημα τοῦ ἀγίου Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου, μεθ' ὧν προσετέθησαν καὶ ἕτεροι δύο νεωστὶ συντεθέντες παρὰ τοῦ δσιωτάτου καὶ ἔλλογιμοτάτου διδασκάλου κ. Νικοδήμου τοῦ Ναξίου καὶ οἱ κατ' ἀλφάβητον 24 οἴκοι ποίημα ... Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ ... Ἐν Λειψία τῆς Σαξωνίας 1799 ».

13. (φ. 90α) Οἴκοι κδ' εἰς τὸν πανάγιον καὶ Ζωοδόχον τοῦ Σωτήρος Τάφον.

Οὗτοι διάφοροι τῶν ὑπ' ἀρ. 40 τοῦ Νικ. Κάπου ἐξεδόθησαν εἰς τὸν Σιωνίτην Ὑμνωδὸν (Ἱεροσόλυμ. 1903) σ. 79 - 125.

14. (φ. 96α) Ἰ ω ν ᾱ Κ α υ σ ο κ α λ υ β ί τ ο υ κανῶν εἰς τὸν νεομάρτυρα ἅγιον Νικόλαον τὸν Παντοπῶλην.

Ἐν τέλει σημειώσεις τις περὶ τοῦ ἐκδότου καὶ πινάξ τῶν περιεχομένων Ἰωάσαφ. Ὁ κώδιξ ἀστάχως.

15. (φ. 103α) Περὶ τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Καμπανίας ἐπισκόπου.

98. 12. Χαρτ. 8 (0,21 X 0,16) XVIII φ. 185.

Κώδιξ ἐπίσης πολύβιβλος ἐκ διαφόρων τετραδίων ἀποτελούμενος διαφόροις χερσὶ γεγραμμένων.

1. (φ. 1α) « Ἐκ τῶν θαυμάτων Παΐσιου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐξ Αἰγύπτου, οὔτινος ὁ βίος μετὰ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ συνεγράφη παρὰ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ ».

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐκ τοῦ Νέου Ἐκλογίου, ἔνθεν κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἀοιδ. Νικοδήμου ἀγιορείτου ἐλήφθη καὶ ἐξεδόθη καὶ ἐν Συναξαρισ. Δουκάκη, Ἰούνιος, σ. 183).

2. (φ. 32α) [Ἀδήλου] « Σχόλια [ἐπὶ] τοῦ Ἐπιταφίου λόγου τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, οὗ ἡ ἀρχή : Ἐμελλεν ἄρα ».

3. (φ. 59α) 'Ιστορία Ἑλληνικαὶ περὶ Λαβυρίνου κτλ.

4. (φ. 62α) Ἀνδρέου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας. Ἀναγινώσκεται τῷ σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

'Αρχ. : Οὐδὲν ὡς ἀληθῶς τῶν ἐν οὐρανοῖς ἔχει τὸ στάσιμον ἢ βέβαιον.

(Migne, 97, 1268-301).

5. (φ. 82α) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ Βαῖτα. 'Αρχ. : Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ Δεσπότη Λάζαρος ἐστιάσατο.

Δὲν ὑπάρχει ἐν τοῖς ἐκδομένοις.

6. (φ. 104α) Γρηγορίου Νύσσης λόγος εἰς τὰ Χριστούγεννα.

'Αρχ. : Σαλπίατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι φησὶν ὁ Δαβὶδ.

(Migne 46, 1128-52 τῶν ἀμφιβαλλομένων).

7. (φ. 121α) Τοῦ αὐτοῦ « Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον. 'Αρχ. : Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀκολουθία. (αὐτ. 701-786).

8. (φ. 185α) « Τοῦ σοφολογιωτάτου καὶ λογιωτάτου Φιλῆ στίχοι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Μιχαήλ, τὸν βασιλέα τῶν Ἱταλῶν, περὶ ζῶων ἰδιότητος ».

'Αρχ. : Ἐχρῆν μὲν Ἀδάμ τὸν γενάρχη τὸν μέγαν.

(Μετὰ ἐρμηνείας ἐντὸς τοῦ κειμένου ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Τῶν ἀπόντων τοῦ Φιλῆ ἐκδ. ἐποίησατο ὁ E. Miller Manuelis Philae carmina, τόμ. I-II, Paris 1875-7).

9. (φ. 165α) « [Ἀδήλου] Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον ». 'Αρχ. : Ἀξιέπαινοι καὶ ἀξιωμακάριστοι εἰς ὄλους εὐλόγως εἶναι οἱ μάρτυρες. Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ (ἀνεκδοτόν).

10. (φ. 174α) « Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα καὶ Τροπαιοφόρον Γεώργιον τοῦ Ἱεροδιδασκάλου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου ».

'Αρχ. : Δὲν δύναται νὰ εὐρεθῇ εἰς τὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀνθρώπων τέλ. : συμπαραβάλε θεία ψυχὴ ἄξιον συμπρεσβευτὴν καὶ τὸν μέγαν καὶ μυροβλήτην Δημήτριον καὶ ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα καθὼς τὸ θεῖον ρητὸν ἀποφαίνεται κτλ

'Ανεκδοτος (βλ. καὶ Ἰωάσαφ 46, 2).

11. (φ. 179α) « Ἰωάννου μοναχοῦ Ζωναρᾶ ἐκ τοῦ πρὸς τὸν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας ἐγκωμίου » ζήτηε 8 Ἰουνίου ἐν τοῖς Ἰθήρων πανηγυρικοῖς ». 'Αρχ. : Τοῖς καλοῖς τῶν σωμάτων καὶ οἷς ἡ φύσις εἰς κάλλος ἀκρίθειαν τὸ ἦθος ἀπέξεσεν.

(Προβλ. Κατάλογ. Λάμπρου, ἀρ. 4714, τόμ. Β', σ. 180). Ὁ κώδιξ ἀστάχωτος.

99. 13. Χαρτ. 8 (0,210 X 0,165)
XVIII φ. 116.

« Εἰς τὸ α', β' καὶ γ' βιβλίον τῶν μετεωρολογικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, σχολαστικὰ ζητήματα, ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίου τοῦ Ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητὸς κήρυκος τοῦ ἱεροῦ Ἐδαγγελίου καὶ κοινοῦ κατ' ἀμφοτέρων τὰς διαλέκτους τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου. » (Προβλ. Κ. Σάθα Νεοελλην. Φιλολογ. σ. 338).

(φ. 89α) [Εὐγενίου Βουλγάρως] « Τῷ θεοφιλεστάτῳ, σεβασμιωτάτῳ καὶ ἔλλογιμοτάτῳ ἐπισκόπῳ Καμπανίας κυρίῳ μοι κυρίῳ Θεοφίλῳ. Τίνα τὰ πάλαι καὶ νῦν περὶ παλιρροῖων φιλοσοφηθέντα ζητήσαντι· ὁ εὐπειθὴς καὶ ὑπήκοος υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ δούλος E. Ἱερ. Β. (= Εὐγένιος Ἱεροδιάκονος Βούλγαρις) ».

'Ἐξεδόθη ὑπὸ Γ. Αἰνιάνου.

Βλ. Συλλογὴν ἀνεκδότων συγγραμμάτων Εὐγ. τοῦ Βουλγάρως, τόμ. Α' (Ἀθήνα, 1838), σ. 13-40.

φ. 109α [Ἀδήλου] « Στοιχεῖα τῆς Μεταφυσικῆς ἐν τέσσαρσι βιβλίοις ἐπιτετημένα καὶ εὐμεθόδως ἐκτιθέμενα. Προλεγόμενα ».

'Αρχ. : Τῆς Μεταφυσικῆς εἰς δύο τὰ πρῶτα μεριζομένης διχα αὐτὴς τῶν μερῶν ἑκάτερον ὑποτίθεται· (ἡ πραγματεία δῆλον ὅτι εἶναι ἐλλειπής).

Στάχωσις θυροσίνη μετ' ἐκτυπωμάτων.

100. 14. Χαρτ. 8 (0,215 X 0,155)
XVI XVIII, σ. 139.

« Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα ἐξήγησις εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν· τίς ὁ νοῦς τῆς ἱερουργίας ὅλης ὡς ἐν κεφαλαίῳ ».

'Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται ὁ πίναξ, ὅστις ἐν ὄλῳ περιέχει 53 κεφάλαια· ὁ κώδιξ ἐν πολλοῖς συνεληρώθη διὰ χειρὸς τοῦ XVIII αἰῶνος· ἐν σελ. 1 κείται ἡ σημείωσις ἐν τῇ ὄα :

† Οὗτος ἐστὶν ἀνεπιδὸς τοῦ Νείλου Καβάσιλα σοφοῦ κακείνου ἀνδρός· ὑπῆρξε δὲ αὐτὸς ὁ Νικόλαος Βουλγαρίας Ἀρχιεπίσκοπος (ὄρα Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν Μελετίου Ἀθηνῶν, σελ. 174, τόμ. γ'. Ἡ ἐξήγησις παρὰ Migne, Patr. gr., τόμ. 150, σ. 368).

Στάχωσις θυροσίνη μετ' ἐκτυπωμάτων.

101. 15. Χαρτ. 8 (0,18 X 0,23) XVIII (φ. 21)

Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον. Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

'Αρχ. : 'Εμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός.

Στάχους ἀπλῆ, φύλλα ἄγραφα 2 ἐν ἀρχῇ καὶ 3 ἐν τέλει. 'Εν ταῖς ἀνωτ. μνημον. ἐκδόσεσι 'Ιεροσολύμων — 'Αθηνῶν οὐχ εὔρηται.

102. 16. Χαρτ. 8 μικρ. (0,20 X 0,15)
XVIII, σ. 150.

(σ. 1α) ['Αδήλου] « 'Εξήγησις τοῦ λόγου τοῦ Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ τοῦ ἀκούειν ».

(σ. 100α) ['Αδήλου] « 'Ηρωδιανοῦ ἐξήγησις περὶ τῆς δημηγορίας τοῦ Περτινάκος ».

103. 17. Χαρτ. 8 μεγ. (0,25 X 0,19)
XVIII XIX (φ. 76)

Δημητρίου Χατζῆ Πολύζου ἢ Πολυζώη διδασκάλου.

1. (φ. 1α) « 'Εκδίκησις ἀναγκαιοτάτη δμῶς καὶ εὐλογοφανεστάτη, ἣν τινα εἰς τῶν ταπεινῶν διδασκάλων κατὰ τῆς ἀγνοίας παίζων ἔγραψε, διὰ τὰ ἄπερ παρ' αὐτῆς ἔπαθε καὶ πάσχει κακά, διὸ καὶ ἀναγνωστέα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν παρ' αὐτῆς κακῶν ». 'Αρχ. : Τιμιώτατοι καὶ εὐγενέστατοι ἀναγνώσταί ὄσοι καὶ ὅποιοι ποτ' ἂν ἦτε : Δεινὸν ἢ 'Αγνοία, λέγει ὁ Σαμοσατεὺς Λουκιανὸς εἰς τὸν περὶ διαβολῆς λόγον, ὅπου τῶρα παραδίδω εἰς τοὺς μαθητάς μου διατρίβοντας ἀκόμη εἰς Βιέννην.

'Ενταῦθα διεκτραγωφεῖ ὁ δυστυχὴς οὗτος διδάσκαλος τὰ δεινὰ, ἄπερ ὑφίστατο κατασχοφαντούμενος εἰς τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ μὴ πληρωνόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ τὸ « ἦμισυ φιορίνιον », ὅπερ παρὰ τῶν ἀνωτέρων μαθητῶν ἐλάμβανεν ἐτησίως. 'Η πραγματεία αὕτη εἶναι ἀξία ἀναγνώσεως ὡς παριστῶσα τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν τῶν τότε διδασκάλων.

'Εν τέλει : † ἔρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, ὄσοι ποτ' ἂν ἦτε τῷ ἀριθμῷ 1791 κατὰ μῆνα Αὐγούστου. 'Ο ταπεινὸς διδάσκαλος Δημήτριος Χατζῆ Πολύζου.†

2. (φ. 15α) Τοῦ αὐτοῦ Διαθήκη.

'Αρχ. : Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας καὶ Ζωοαρχικῆς Τριάδος.

'Εγὼ ὁ Δημήτριος Χατζῆ Πολυζώη ὁ ἐκ Βραβανῶν τῶν 'Αγρᾶφων.

Διὰ ταύτης εὐρισκόμενος ἐν Βιέννῃ ἀποκαθίστησιν ἐπιτρόπος τῆς ἐξ 7000 φιορίνιων περιουσίας ὡς καὶ τῶν βιβλίων, ὧν 1000 ἀντίτυπα τῆς Γραμματικῆς τοὺς ἐκεῖ Μανασσῆν 'Ηλιάδην καὶ Νικόλαον Δάρβαριν, εἰς οὓς ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ « Εὐαγγελισμοτικιοβιβλίου » αὐτοῦ εἰς 3,000 ἀντίτυπα, ἕνα διανεμόμενα δωρεάν.

'Εν τέλει ἡ ὑπογραφή ἐπισεσημασμένη διὰ τοῦ δακτυλωλίδου ἐπὶ 'Ισπανικοῦ κηροῦ † 1801, Μαρτίου 25, Βιέννη.

3. (φ. 27α) « Λόγος σύντομος πανηγυρικὸς εἰς τὸ ἱερὸν Γενέσιον τῆς 'Υπεραγίας Θεοτόκου καὶ 'Αειπαρθένου Μαρίας, συλεχθεὶς ἔκ τινος ἐτέρου λόγου διεξοδικοῦ καὶ συνταχθεὶς οὕτως παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλοις ἐλαχίστου καὶ ἀμαρτωλοῦ Δ η μ. Χ α τ ζ ἦ Π ο λ υ ζ ῶ η, δς καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν ταύτῃ τῇ σεβασμίᾳ ἑορτῇ εἰς τὴν νῆσον Τήνον. 1805, Σεπτ. 8 ».

'Αρχ. : Οὔτε νοῦς ὑψηλότατος δύναται νὰ ἐπιλάβῃ οὔτε ρητορικώτατος νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν αἰώνιον ἀγάπην.

Περὶ τοῦ Πολυζώη ὁ Σάβας (ἐν Νεοελλ. Φιλολογ. σελ. 619) τοσαῦτα λέγει : « Δημήτριος Χατζῆ Πολυζώης ἐκ Βραβανῶν τῶν 'Αγρᾶφων δοκιμώτατος περὶ τὰ γραμματικὰ καὶ τὰ ποιητικὰ. Διδάσκων ἐν Πέστη τῷ 1800 ἐξέδοτο Γραμματικὴν ». Τὰ τρία ταῦτα χειρόγραφα εἶναι ιδιόγραφα τοῦ Πολυζώη, ὅστις ὡς ἐκ τῆς Διαθήκης του γίνεται δῆλον, κατὰ τὸ ἔτος 1801 ἐγκαταλιπὼν τὴν Βιέννην ἦλθεν εἰς τὸ ἅγιον 'Όρος, καὶ οὕτως ἐξηγεῖται πῶς ἐνταῦθα εὐρέθησαν τὰ χειρόγραφα ταῦτα, ἄλλως τε καὶ ἐν τῇ Διαθήκῃ αὐτοῦ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον δεικνύει περὶ τοῦ ἁγίου 'Όρους.†

4. (φ. 37) « Κτιτορικὸν καὶ κανονισμὸς τῆς Βατοπαιδινῆς Σκήτης τοῦ ἁγ. Δημητρίου ».

'Αρχ. : 'Η ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βατοπαιδίου κειμένη.

'Εν φ. 45β. † 'Εν ἔτει σωτηρίῳ ρηνθ' 'Ιουλίῳ ιε' † προηγούμενος 'Αμβρόσιος, † 'Αρχιμανδριτῆς Κωνσταντίας, † Σκενοφύλαξ Στέφανος † Γέρο Παρθένιος, † Γέρο Σωφρόνιος † ἐν ἀρχῇ ἐπιβεβαιοῦνται ὑπὸ τοῦ πρώην Κων)πόλεως Κυρίλλου τοῦ Ε' διατρίβοντος τότε ἐν 'Αθῶν. Τοῦτο ἐξέδωκεν ὁ Πορφ. Οὐσπένσκις « Πρώτη Περιοδεία εἰς τὰς Μονὰς καὶ Σκήτας τοῦ 'Αθῶ Μερ. II, τευχ. II ἐν Μόσχᾳ 1880 » (τὸ μὲν ἐν σελ. 511-518, τὸ δὲ ἐν σελ. 496-498).

5. (φ. 50α) Σιγίλλιον « 'Ισον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου » τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου Β' (1776) ἀφορίζον τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν ἐν Σαββάτῳ μόνῳ τέλεσιν μνημοσύνων ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων καὶ δογματίζον τὸ « ἀπαρτηρήτως τελεῖσθαι » (ἐνθ' ἀνωτ. σ. 497-498).

6. (φ. 53β) « 'Απόκρισις τοῦ παναγιωτάτου πρώην Κων)πόλεως κυρίου Κ α λ λ ι ν ι κ ο υ πρὸς τινα ἐρωτήσαντα περὶ τῶν μνημοσύνων τῶν ἐν Κυριακαῖς τελουμένων » (ἀποφαίνεται διὰ ἀρχαίων μαρτυριῶν ὑπὲρ τῆς ἐν Κυριακῇ τελέσεως).

7. (φ. 57α) « 'Ισον ἀπαράλλακτον τοῦ πρω-

(1) Τὰ ἔργα ταῦτα τοῦ Πολυζώη ἐτοιμάσας πρόκειται νὰ ἐκδώσω τύποις, εἰ Θεὸς βούληται.

τοτύπου νόμου τοῦ ἁγίου Ὁρους τοῦ λεγομένου τράγου ».

« Νόμος καὶ τύπος τοῦ ἁγίου Ὁρους ».

Ἄρχ. : Τιμιώτατοι καὶ ὀσιώτατοι πατέρες, οἱ τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν διάγοντες ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει τοῦ Ἁθῶ.

Ἐν τέλει : † Ἀντεγράφη τὸ παρὸν ἐξ ἄλλου ἴσου, ἐν ἔτει αψα' Ἰουλίῳ κη' ἐν τῇ Λαύρᾳ διὰ χειρὸς ἐμοῦ εὐτελοῦς προηγ. τῆς αὐτῆς μεγίστης Λαύρας, Κυρίλλου τοῦ ἀμαθοῦς †. Κακῶς λέγεται « τράγος » (ἦτοι τὸ Α' Τυπικόν) εἶναι τὸ Γ' τῇ τάξει Τυπικόν τοῦ ἁγίου Ὁρους τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου τῷ 1406· ἐδημοσιεύθη παρὰ Μέγιστο, σελ. 195 - 210.

8. (φ. 65α) « Χρυσόβουλον ». Ἄρχ. : Οὐδὲν καινὸν οὐδ' ἀπεικὸς καὶ τὸν καλῶς δομηθέντα. τέλ. : ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ τῇ ζ' Ἰνδικτιῶνος τοῦ ζυπζ' (= 978) ἔτους ἐνῶ τὸ εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ἡμῶν ὑπεσημήνατο κράτος † Βασιλεῖος καὶ Κων)νος αὐτάδελφοι ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστοὶ Βασιλεῖς καὶ Αὐτοκράτορες Ρωμαίων οἱ Πορφυρογεννήται.

Ἀφιεροῦνται τῇ Λαύρᾳ ἱερὰ λείψανα· ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ε. Λαυριώτου ἐν Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ, τόμ. 12 (1892), σελ. 46 - 47 ὑπὸ Συμρνάκη (Τὸ Ἁγ Ὁρος σ. 31 - 33) καὶ ὑπὸ Σπυρ. Λαυριώτου (ἐν Γρ. Παλαμᾷ, τόμ. θ', σ. 524 - 527 ὑπὸ τῶν δύο τελευταίων ὡς ἀνέκδοτον).

† 9. (φ. 69α) Κάτω νος λόγων ἐξήγησις ἐν τῷ κειμένῳ.

(Νομίζω ὅτι ἡ μετάφρασις εἶναι τοῦ Μαξίμου Πλανουδίου). Ἐξεδόθησαν ἐν Βασιλείᾳ 1553 καὶ ἐν Λουδοῦνφ Βατανῶν 1598. Ὁ κώδιξ ἀστάχωτος.

104. 18. Χαρτ. (0,173 X 0,118) 1772.
(σ. 255 + 214)

σ. 1. « Πίναξ νομοκανονίου συλλεχθέντος ἐκ διαφόρων ἱερῶν καὶ θείων Κανόνων τῶν θεοσόφων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Συνόδων τε καὶ τῶν πνευματεμφόρων πατέρων, καὶ μὴν καὶ ἄλλων σοφῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς παντοίαν ὑπόθεσιν.

Διαιρεῖται δὲ εἰς δύο τμήματα, ὧν τὸ μὲν α' ἔχει τοὺς τόπους μόνον σεσημειωμένους (ἐπὶ τῶν διαφορῶν ζητημάτων), καθ' οὓς εὐρηνται οἱ κανόνες, εἰς δὲ τὸ β' ἔχει καὶ τινὰ ὀλοσχερῆ ἦτοι περιλαμβάνονται ἐκ τούτων τὰ σπουδαιότερα κείμενα, ὅθεν τὸ τμήμα τοῦτο περιγράφω ἐνταῦθα λεπτομερῶς.

1. σ. 1. Τμήμα α' Περὶ ἀρχιερέων, ἱερέων διακόνων κτλ. Περὶ μοναχῶν (σ. 57 - 69).

2. σ. 73. « Ἀρχὴ τῶν κατὰ τὸ κοινὸν ἀλφάβητον ».

3. (σ. 177 - 255) « Τμήμα β' ». Ἐνταῦθα διαλαμβάνονται τὰ μᾶλλον ἀξιόλογα καὶ δυσσεύρετα,

ὅσα ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐσημειώθησαν μὲν οὐ κατεγράφησαν δὲ ὀλοσχερῶς ».

§ 1. Περὶ μεταθέσεως, μεταβάσεως καὶ ἐπιβάσεως ἀρχιερέων.

σ. 178. § 2. Σχόλιον ἐκ τοῦ Ἁ ρ μ ε ν ο π ο ὄ λ ο υ εἰς τὸν ις' Ἀντιοχείας.

σ. 179. § 3. Περὶ Σμυωνιακῶν, τόμ. Ἀγάπης σ. 323 (τοῦ Δοσιθέου).

§ 4. Ἰώβ τοῦ ἐπιγραφομένου ἀμαρτωλοῦ ἐκ τῶν ζ' μυστηριῶν ἐν γενικῇ θεωρίᾳ.

σ. 181. § 5. Τοῦ αὐτοῦ Ἰώβ, περὶ τῆς λεγομένης παναγίας τελετῆς (πρὸ τοῦ ἀρίστου).

§ 6. Δύναται ὁ διάκονος μεταλαμβάνειν ἄλλοις. Νικήτας Ἡρακλείας.

§ 7 - 8. Ἰώβ, περὶ τῶν περιστατικῶν τοῦ ἁγίου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος.

σ. 185. § 8 - 9. Ν ι κ η φ ὄ ρ ο υ Χ α ρ τ ο φ ὄ λ α κ ο ς πρὸς ἐγκλεισθῆναι τινα : οἱ μοναχοὶ συντεκνίας κτλ. ποιείτωσαν.

§ 10. Ὁ ἐρμηνευτὴς τοῦ Ἀριστηνοῦ, περὶ τοῦ ποῖοι ἀναβαπτίζονται εἰς τὸν μζ' Βασιλείου (καὶ Πέτρου Χαρτοφύλακος περὶ τοῦ αὐτοῦ).

σ. 186. § 11. Β α λ σ α μ ῶ ν ο ς ἐν τῷ προοίμῳ τῆς ἐν Γάγγρα καὶ Μ α τ θ α ῖ ο ς περὶ ἀναθέματος.

σ. 188. § 12 Ν ι κ ῆ τ α Ἡ ρ α κ λ ε ῖ α ς περὶ αἰμομιξίας.

σ. 189. § 13. Τοῦ ἁ γ ῖ ο υ Γ ε ρ μ α ν ο ὦ περὶ ἀντιδώρου.

§ 14 - 15. Ἰώβ, περὶ τοῦ μεγάλου ἀγιασμοῦ καὶ τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.

σ. 191. § 16. Γ α θ ρ ι ῆ λ Φ ι λ α δ ε λ φ ε ῖ α ς τοῦ Σεβήρου, ὅτι βαπτίζει καὶ ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν ἐξ ἀνάγκης.

§ 17 - 18. Β α λ σ α μ ῶ ν ο ς, περὶ τοῦ μεγ. Σαββάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως καὶ περὶ Λειτουργίας.

σ. 201. § 19. Τοῦ Ἰώβ περὶ τοῦ μύρου.

σ. 202. § 20 - 27. (Περὶ τῶν νηστειῶν ἐκ τῶν Ἐπιφανίου, Ἀθανασίου, Ἱεροσ. Τυπικοῦ, Ἀναστασίου Καισαρείας καὶ Βαλσαμῶνος).

σ. 208. § 28. Δ η μ η τ ρ ῖ ο υ Β ο υ λ γ α ρ ῖ α ς, ὅτι οὐ μετατίθενται ἀπλῶς οἱ καταδεξάμενοι τὰς ψήφους.

σ. 210. § 29 - 30. Ἐκ συνοδικῶν ἀποκρίσεων περὶ τῶν φαγωθέντων ἁγίων ἄρτων ὑπὸ ζωφίων καὶ περὶ γάμων ἐν τῇ μεγ. Τεσσαρακοστῇ.

σ. 211. § 31 καὶ 35. Ἡ λ ι ο ὦ Κ ρ ῆ τ η ς περὶ βαπτίσματος τοῦ εἰς παῖδας καὶ τῆς θείας κοινωνίας εἰς ἀσθενεῖς ἀναισθητοῦντας καὶ περὶ ἀναδόχων.

σ. 212. § 32. Κυρίλλου ἢ Εὐλόγιου Ἀλεξανδρείας « ὅτι ἡ σάλεισι τῶν πατερικῶν ἐντολῶν, παράβασις ».

σ. 213. § 36. Ἐκ συνοδικῶν ἀποκρίσεων πρὸς τὸν Δυρραχίου Ρωμανόν, περὶ ἀντιμυσίου.

σ. 214. § 37. Νικηφόρου Χαρτοφύλακος, περὶ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ Νηστευτοῦ.

σ. 215. § 38—39. Βαλσαμῶνος, « οἱ μοναχοὶ ἀδεία ἀρχιερατικῆ διοικοῦσιν ὑποθέσεις πολιτικὰς » καὶ περὶ τῶν Παυλικανῶν αἰρετικῶν.

σ. 217. § 40—41 Ματθαίου περὶ τῶν ἀκεφάλων ... καὶ περὶ ἀπολυτικῶν, συστατικῶν καὶ εἰρηρικῶν γραμμάτων.

σ. 219. § 42—43. Βαλσαμῶνος, περὶ ἀγαρηῶν βαπτισθέντων κτλ. Εὐχαριστία τῷ μεταφρ. Συμεῶν ...

σ. 220. § 44—45. Ματθαίου περὶ Βισέκτου, περὶ γυναικῶν διακόνων καὶ χηρῶν.

σ. 223. § 46—47. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Καλανδῶν, περὶ τῆς θείας κοινωνίας, ὅτι οὐκ ἐγχειρίζεται τοῖς λαϊκοῖς ὅπως τὸ πάλαι.

σ. 225. § 48—51. Ματθαίου περὶ νόμου, περὶ ὕβρεως, περὶ καθοσιώσεως, περὶ τόκου (νόμοι).

σ. 227. § 52—57. Βαλσαμῶνος περὶ τοῦ ὡς δεῖ κανονίζειν, περὶ τοῦ ἐγχειρίζειν ἅγιον ἄρτον εἰς νεκροὺς ἀρχιερεῖς, περὶ τοῦ πορνεύσαντος ἱερέως, περὶ τῆς δοκιμῆς τῶν μοναχῶν καὶ « ὅτι οἱ μοναχοὶ περισσότερον ὑπόκεινται τῷ ἀρχιερεῖ ἢ τῷ ἡγουμένῳ ».

σ. 231. § 58—63. Ματθαίου περὶ τοῦ α' καὶ β' γάμου, περὶ γάμων ἀπρῆπῶν, ὅτι δὲν εἶναι τρόπος νὰ συνοικῆ ἄπιστος μὲ πιστήν, δι' ἧς αἰτίας χωρίζει ἄνδρας τὴν γυναῖκά του, καὶ ὅτι καὶ μὴ θέλοντος θατέρου τῶν συζύγων γίνεται ἀπόκαρισις, ἐὰν ὁ ἄνθρωπος προσμένη τὴν γυναῖκά του γ' χρόνος καὶ δὲν ὑγιάνῃ λαμβάνει ἄλλην.

σ. 234. § 64. Βαλσαμῶνος ὅτι οἱ ῥίπτοντες τὰ βρέφη εἰσὶ φρονεῖς.

σ. 238. § 67. Βαλσαμῶνος περὶ τῶν πραγμάτων τῶν μοναζόντων.

σ. 243. § 68—69. Περὶ βίας καὶ δυναστείας, περὶ ἐνεχύρων νόμος Ματθαίου.

σ. 244. § 70—71. Βαλσαμῶνος περὶ ἐπιτοκίας, νόμος ποιοὶ ἐπιτροπεύουν καὶ κουρατορεύουν.

σ. 246. § 72—74. Ματθαίου νόμος νὰ μὴ θάπτονται νεκροὶ εἰς ἐκκλησίας ἐγκαινι-

σμένας, περὶ ἱεροσυλίας καὶ περὶ θείων κανόνων, ὅτι νόμων τάξιν ἐπέχουν.

σ. 248. § 75. Βαλσαμῶνος ὅτι πρέπει νὰ ἀργοῦμεν τὴν διακαινήσιμον.

σ. 249. § 76—78. Ματθαίου νόμος περὶ μαρτύρων, περὶ φονευθέντος ἐν μοιχείᾳ, περὶ παρακαταθήκης.

σ. 254. § 79. Βαλσαμῶνος εἰς τὸν σα' Βασιλείου περὶ τοῦ εἰδότος τὸν ἀμαρτάνοντα.

4. σ. 1. « Ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

Ἦμειψε ταυτὶ πρὸς σύνοψιν Ματθαίου ». Ἐπὶ τῆς ὥας βιογρ. σημειώσεις. Ἀρχ. : Ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν Νηστευτὴν θεῖον Ἰωάννην τὴν θεραπείαν. (Κεφ. Περὶ γοητείας, μαλακίας, πορνείας, μοιχείας, αἰμομιξίας, ἀρρενομανίας, κλοπῆς, τυμβωρυχίας, ἱεροσυλίας, ἐπιτοκίας).

5. σ. 28. « Τοῦ ἐν ἁγίοις Νικηφόρου Κ) πὸ λ ε ω σ τ ο ῦ Ὁ μ ο λ ο γ η τ ο ῦ Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησ. αὐτοῦ συντάξεων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων » α' — λς'.

Ἐν τέλει : (Περὶ γυναικὸς ξένης θηλαζούσης βρέφος τῆς μητρὸς κινδυνευούσης).

« Προσθήκη τοῖς τοῦ ἁγίου Νικηφόρου κανόνισιν, ὅς κανὸν οὔτε ἐν τῷ Τυρικῷ εὑρηται οὔτε ἐν τῷ χειρογράφῳ τούτῳ, ἀφ' οὗ ταῦτα μετεγράφησαν, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ τινὶ νομοκανονίῳ καὶ αὐτῷ χειρογράφῳ ».

6. σ. 38. « Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Κίτρου πρὸς τὸν ἱερωτάτον ἐπίσκοπον Δυρραχίου Καβάσιλαν. Ματθαῖος ἔγνω ταυτὶ συντετάχθαι (Περὶ ζητημάτων λβ').

7. σ. 65. Νικήτα τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας ἀποκρίσεις (α' — θ') πρὸς τινα ἐπίσκοπον, περὶ ὧν ἠρωτήθη.

8. σ. 69. « Ἐρωτήσεις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Μάρκου καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυρίου Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος »...

Ἐν τέλει βιογρ. σημειώσεις περὶ Βαλσαμῶνος.

Ἐν ἀρχῇ : † ἀφ' ἁποβ' Χριστοφόρου Προδρομίτου † ἐτέρῳ χειρὶ. Περὶ τοῦ Χριστοφόρου τούτου, οὐτινος πολλὰ χειρόγραφα ἐκκληρονόμησεν ἐξ ἀγορᾶς ἢ ἀδελφότης τῶν Ἰωασαφαίων, ἐγράφησάν τινα ἐν Γοηγ. Παλαμᾷ (Τόμ. Β', σελ. 116, ὑπὸ τοῦ ἀρχ. Χριστ. Κτενᾶ, ὃν ἐπανορθοῖ ὁ τότε διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ μητρ. πρ. Λ ε ο ν τ ο π ὸ λ ε ω σ Σ ω φ ρ. Εὐστρατιάδης καὶ ὁ γέρον Ἀρκάδιος Βατοπεδινός, σ. 160). Ἐχρημάτισεν ἐν τῇ Νέᾳ Σκῆτῃ κατ' ἀρχὰς καὶ εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ἀθωνος, ἐντεῦθεν καὶ τὰ χειρόγραφα αὐτοῦ εὐρέθησαν ἐνταῦθα, εἰτα ἀπο-

κατεστάθη εἰς τὴν Ἱδριτικὴν σκῆτην (βλ. ἐπιστολὴν αὐτοῦ πρὸς Δωρόθεον Βουλισμᾶν ἐν Ἐκκλ. Ἀλφ. (τόμ. Η' 25) ἐντεῦθεν καὶ Προδρομίτης· ἀλλὰ συνήθως παρὰ τοῖς συγχρόνοις εἶναι γνωστὸς ὡς Ἀρτηνός (Σάθα Νεοελλ. Φιλ. 605). Εἰς τὸν Χριστοφόρον τοῦτον ἀνήκεν ὁ κώδιξ, ὅθεν ἔχει ἀρίστην ὀρθογραφίαν καὶ εἶναι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας γεγραμμένος). Στάχως διὰ μεμβράνης περιεχούσης δῖον ἁγίου φύλλα ἄγραφα 61-72 καὶ μετὰ τὴν σ. 256 ἐκτὸς ἀριθμοῦ 16 καὶ ἐν τέλει 10.

105. 19. Χαρτ. 8 (0,215 X 0,155)
XVII (φ. 172)

Μουσικό ν.

« Ἀνθολογία περιέχων τὰ στιχιδῶν δοξαστῆρια τῶν μεγάλων ἁγίων, μεγάλων ἑορτῶν, δὺλα κεκραγῆρια, πασαπνοῆρια, δογματικά, ἑωθινὰ, ἑσπέρια ἐρμολογικὰ καὶ καθίσματα ». (φ. 89α) † Παναγιούτου †.

Στάχως θυροσὶν μετ' ἐκτυπωμάτων.

106. 20. Χαρτ. 32 (0,105 X 0,80)
XVII (φ. 190).

Μουσικό ν.

Περιέχει τὰ τοῦ Ἑσπερινῶ Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας. Προηγεῖται : « Προπαῖδια τῆς μουσικῆς τέχνης ».

Ἐπιγράφονται δὲ τῶν ἐξῆς διδασκάλων μαθήματα : Ζένου διδασκάλου τοῦ Κορώνη (φ. 34α καὶ 75α). Ἰωάννου Κοκουζέλη (φ. 39α). « Πολυέλεος προσαγορευόμενος Κοκουζιάς » (φ. 57α), « Κωνσταντίνου τοῦ Μαγουλά καὶ παρεκβολῆ τοῦ Γαζῆ » (φ. 62α), Ἰω. Κοκουζέλη ἢ Βουλγάρα Λέοντος σοφοῦ (φ. 84α), Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη (φ. 114α), Ἀνθίμου (φ. 122α), Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ (φ. 157α).

Στάχως θυροσὶν μετ' ἐκτυπωμάτων.

107. 21. Χαρτ. 32 μικρ. (0,113 X 0'10)
1731 (φ. 149).

Μουσικό ν.

Περιέχει διάφορα μαθήματα ἐν τέλει ἐπὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ τῆς πλακῶς : † Ἀγαθαγγέλου ἱεροδιακόνου, ὁπιοσ εἶθελε ἀποξενόση ἅς ἔχει τῷ ἀνάθεμα ἐωνίος δεκεμβρίου α' †. Διδάσκαλοι : Σωφρόνιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, Κύριλλος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ Οἰκονόμος ἐξ Ἀθηνῶν Χρυσάφης (φ. 1α, 31α, 58α, 147α). Στάχως ὁμοία.

108. 22. Χαρτ. 16. μικρ. (0,15 X 0,10)
XVII (φ. 103).

Μουσικό ν.

Αἱ ἐπιγραφαὶ ἀπεσβέσθησαν πᾶσαι ἐπὶ τῶν πρώτων παραφύλλων : † Ἐκ τῶν τοῦ Θεοκλήτου ἱερομονάχου ἐκ Βηζαντίου κοντοσκαλινὸς καὶ ὑμέτερος ἐλάχιτος †. Εἰς 5 δὲ φύλλα συνεχῶς ὑπάρχει γεγραμμένον : † Τὸ παρὸν ὑπάρχει Δαβὶδ ἱερομονάχου †.

Περιέχει κυρίως μαθήματα τοῦ Χρυσάφη τοῦ νέου (φ. 84α, 88α, 95α) καὶ ἐν φ. 64α Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνῶ.

Στάχως ὁμοία.

109. 23. Χαρτ. 16 μικρ. (0,16 X 0,11)
XVIII (φ. 21).

Μουσικό ν.

Πολυέλεος καὶ Θεοτόκε Παρθένε, Πέτρου Μπερεκέτου.

Στάχως ὁμοία.

110. 24. Χαρτ. 16 (0,173 X 0,117)
XVII (φ. 239).

Μουσικὴ Πανδέκτη.

« Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιώντων καὶ κατιώντων, σωμάτων (γρ. σημάτων) καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένη παρὰ τῶν κατὰ καιροῦ ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων ».

Οἱ ποιηταὶ οὗτοι εἶναι οἱ ἐξῆς : Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός (φ. 14α), Πέτρος ὁ Μπερεκέτης (φ. 89, 125, 141, 143, 145, 148, 151α-α), Ἰωάννης ὁ Πρωτοψάλτης (φ. 89, 109, 135α-α), Γαζῆς (φ. 109α), Γερμανὸς Νέων Πατρῶν (φ. 123, 140, 143, 208α-α) Θεόδουλος (φ. 131α, 144α), Κορώνης (φ. 133α), Ἰωάσαφ (133β), Παῦλος ἱερεὺς (φ. 139α), Εὐαγγελινὸς (φ. 146α), Χρυσάφης (φ. 147, 156, 171α-α) Δαμιανός (φ. 150α), Βιζυηνός (; 152α, 153α), Μπαλάσιος (φ. 142α, 160α), Ἀντώνιος (φ. 206α), Ἀναστάσιος (φ. 215α), Δαμασκηνὸς Ἱδριτῆς (φ. 235α), Δανιὴλ πρωτοψάλτης Μεγ. Ἐκκλησίας (φ. 235β). Στάχως ὁμοία.

111. 25. Χαρτ. 16. (0,185 X 0,120)
XIX (σ. 584).

« Ἀνθολογίας ἐκλογὴ τῶν ἀναγκαιωτέρων

μαθημάτων τοῦ ὄλου χρόνου κατὰ τὴν νέαν μέθοδον τῆς μουσικῆς . . . »

Ὁ κώδιξ χρυσόδετος καὶ μετ' ἐπιτίλων.

Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται ὁ πίναξ, ἐν δὲ σελ. 588 ὑπάρχει ἡ σημείωσις : † Ἡ παρούσα Ἀνθολογία τῆς Μουσικῆς μετὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τόμου ἀντεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου μουσικοδιδασκάλου Ματθαίου Βατοπαιδινοῦ, εἰς χοῦσιν τοῦ ἡμετέρου μελετίου μας, ὡς ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου τόμου δεδήλωται· εἴληφε δὲ τέλος ἐν ἔτει Σωτηρίῳ αὐλῆς κατὰ μῆνα Αὐγουστον· ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα σήπεται χῶμα, τὰ δὲ γραφέντα μένουσιν εἰς τὸν αἰῶνα. Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.

Διδάσκαλοι : Ματθαῖος Βατοπεδινός (σ. 201). Σταυρινός Βατοπεδινός (σ. 445). Ἀναστάσιος πρωτοψάλτης Λαοίσης (σ. 495).

Στάχσις θυροσίνη μετὰ χρυσῶν ἐκτυπωμάτων.

112. 26. Χαρτ. 16. (0,182 X 0,125)
XIX (σ. 612).

« Ταμεῖον Ἀνθολογίας περιέχον ἅπασαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐνιαύσιον Ἀκολουθίαν ».

Στάχσις θυροσίνη.

Ἐν τέλει ἔχει καὶ τινα ἔργα Ἀγιορειτῶν μοναχοδιδασκάλων.

113. 27. Χαρτ. 16. (0, 125 X 0,175)
XIX (σ. 392).

« Ταμεῖον Ἀνθολογίας ».

Τὰ ἐν τέλει (σ. 334-392) εἶναι ἄγραφα.

114. 28. Χαρτ. 16 μικρ. (0,157 X 0,107)
XIX (σ. 371).

« Ἀνθολογία πάσης τῆς ἐνιαυσίου Ἀκολουθίας ».

Ἐν ἀρχῇ : † Ἡ βίβλος αὕτη κατεγράφη ὑπὸ τοῦ Μουσικολογιωτάτου διδασκάλου καὶ πρωτοψάλτου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγιοταφικτοῦ Μετοχίου Κυρίου κὺρ Πέτρου, καὶ εἰς δύο τόμους διερεθεῖσα. Τόμος δεύτερος ἐν Κωνπόλει αὐλῆς ἐκ τῶν τοῦ Ἱερομονάχου Ἀνθίμου †. Στάχσις θυροσίνη.

115. 29. Χαρτ. 16 μικρ. (0,15 X 0,11)
XIX (σ. 136).

1. (σ. 1) Οἱ 24 οἶκοι εἰς τὸν ἅγ.ον Γεώργιον καλλιγραφημένοι ἐν καταπληκτικῇ μικρογραφίᾳ καὶ θαυμαστῇ φιλοκαλίᾳ ὑπὸ τοῦ Συμεῶν καλλιγράφου τῷ 1823, χρυσοῖς ἀρχικοῖς γράμμασιν.

2. (σ. 17) Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων,

ὑπὸ Ἀντωνίου ἱερομ. Ἰωσαφάων 1877. Ἐν τέλει φύλλα ἄγραφα 11.

116. 30. Χαρτ. 16. (0,185 X 0,130)
XIX (σ. 50).

1. (σ. 1) Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον ὑπὸ Κων. Δαπόντε. Ἴδε καὶ Ἰωσ. 31, 3 ἀνέκδοτον.

2. (σ. 23). Ὕμνος εἰς τὸν αὐτὸν « περιέχων ἐν συνόψει τὸν βίον αὐτοῦ, τὰ ἄθλα καὶ μερικὰ θαύματα, ψάλλεται δὲ οὗτος εἰς ἤχον γ' πρὸς τὸ : Ἀκατάληπτόν ἐστι ». Ἀρχ. Δεῦτε κλίνετε τὸ οὖς τοῦ ἀκοῦσαι, ἀδελφοί, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ τὴν ἁγίαν βιοτήν.

(Miracula s. Georgii, Aufhauser, σ. 148-164). Ἐν τέλει : † Ποίημα νεοφανὲς παρὰ Νύφωνος Μοναχοῦ ἐκ τῆς Σκήτεως τῶν Ἰθίων, τοῦ τιμίου Προδρομοῦ. Ἐκαλλιγραφήθη 25 Ὀκτωβρίου ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἀθῶ εἰς Κausοκαλύβια Ἰωασαφαίους ζωγράφου 1889 †. Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει ἄγραφα φύλλα 12.

117. 31. * Χαρτ. 8 (0,21 X 0,15)
XVIII, XIX (σ. 293).

Ὁ κώδιξ οὗτος περιέχει ἀνέκδοτα ἐγκώμια θαύματα καὶ κανόνας εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.

1. (σ. 1) Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον « μεταφρασθὲν εἰς κοινὴν διάλεκτον ὑπὸ Νικοδήμου [Ἀγιορείτου] » τὴν λέξιν « Νικοδήμου » ἐνταῦθα τε καὶ κατωτέρω ἐσημειώσατο ὁ φίλος μου ἱεροδιάκονος κ. Ἰ. Βασδέκας ἐργαζόμενος πρὸ τετραετίας διὰ τὴν μονογραφίαν αὐτοῦ περὶ τοῦ Νικοδήμου (ταῦτα ἔγραφον τῷ 1913). Ἀρχ. : Πάντοτε μὲν καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἁγίων μαρτύρων αἱ ἔξορταί.

2. (σ. 59) « Λόγος ἐγκωμιαστικὸς Νικοδήμου εἰς τὴν ἀνακομιδὴν ὁμοῦ καὶ κατάθεσιν τοῦ τιμίου σώματος τοῦ ἁγίου Γεωργίου. » (Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ ἀνέκδοτος). Ἀρχ. Ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ τίς ἀπὸ τούς Ὀρθοδόξους νὰ μὴν χαρῆ ;

3. (σ. 135) Κωνσταντίνου Δαπόντε, λόγος πανηγυρικός, ἐν στίχοις πολιτικοῖς. Ἀρχ. : Δὲν λάμπει τόσοσιν ὁ λαμπρὸς ἥλιος ἀνατέλλων, ὡς ὁ λαμπρὸς Γεώργιος ἐλθεῖν σήμερον θέλων.

4. (σ. 151) Διάφορα θαύματα τοῦ ἁγίου.

(σ. 187) « Διήγησις ὀπτασίας πάνυ δρελίμμος, ὅπου εἶδεν τίς μοναχὸς εὐρισκόμενος εἰς ἐν

μονήδριον εἰς Ἅγιον Ὄρος ». Ἀρχ. : Εἰς ἓνα μονήδριον, ἦτον τις μοναχός.

(Ὅτιος εἶναι ὁ καὶ γραφεὺς τοῦ κώδικος Ἰωασαφ δ μακ. Ἰδρυτῆς τοῦ οἴκου Ἰωασαφαίων).

4. (σ. 151) « Θαύματα τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Καὶ πρῶτον θαῦμα ὁποῦ ἔγινεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Λαυσαίων ἦτοι περὶ τῆς κόρης καὶ τοῦ Δράκοντος. Εὐλόγησον πάτερ.

Ἀρχ. : Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες παρακαλῶ σας νὰ ἀκούσατε τοῦτο τὸ μέγα καὶ φρικτὸν θαῦμα.

Τὸ θαῦμα τοῦτο ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Aufhauser ἐνταῦθα εἰς τὸν οἶκον τῶν Ἰωασαφαίων ἐλθόντος, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τούτου τοῦ κώδικος, ὅστις ἔχει γεγραμμένον τὸ μέρος τοῦτο χειρὶ τοῦ XVIII αἰ. τελευτῶντος, καὶ καλὴν ὀρθογραφίαν, ἀλλ' ἐξ ἀντιγράφου (ἀρ. 77) τῆς ἐνταῦθα διβλιοθήκης, νεωτέρου καὶ μετὰ σφαλμάτων μετὰ 1 ἀκριβῶς αἰῶνα γεγραμμένου (βλ. κατωτέρω). Ἐξέδωκε δὲ πάντα τὰ θαύματα εἰς ἴδιον στερεότυπον τεῦχος ἐκ τοῦ ἐκδοτ. οἴκου Teubner : *Miracula S. Georgii* 1913, 8-περὶ ὁ συγγραφεὺς ἀπέστειλεν ἐπιγράψας : « Τῆ σεβασμῆς μονῆ Ἰωασαφαίων μετὰ πολλὴν εὐχαριστίαν, εἰς Μόναχον, 20 Δεκεμβρίου, 1913 ». Τὸ θαῦμα τοῦτο εἶναι ἐν σ. 114-126.

5. (σ. 156) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου περὶ τοῦ δαίμονος ».

Ἀρχ. : Ἐξερχόμενος δὲ ὁ ἅγιος ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Λαυσαίων (ἐνθ' ἄνωτ. σ. 130-134).

6. (σ. 158) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου περὶ τῶν Σαρακηνῶν ». Ἀρχ. : Καὶ ἄλλο θαῦμα τοῦ μεγαλομάρτυρος (αὐτ. σ. 9-12).

7. (σ. 161) « Ἐτερον θαῦμα περὶ τοῦ ἀρπασθέντος νέου ».

Ἀρχ. : Ἄς ἀπεράσωμεν ἀπὸ τὰ πρῶτα θαύματα. (αὐτ. 13-18).

8. (σ. 164) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου περὶ Θεοπίστου ἀπωλέσαντος τοὺς βόας αὐτοῦ.

Ἀρχ. : Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Θεοδοσίου (αὐτ. 44-64).

9. (σ. 173) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου περὶ τοῦ θανατωθέντος στρατιώτου ». Ἀρχ. : Ἐνας ἄρχωντας ἀπὸ τὸ στρατεύμα (αὐτ. 94-100).

10. (σ. 177) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου περὶ τοῦ Σαρακηνοῦ ὁποῦ εἶδε τὴν ὀπτασίαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου δι' ἣν καὶ ἐμαρτύρησεν.

Ἀρχ. : Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος, ὁποῦ ὀνομάζετο Ἰούλας.

(Αὐτ. σ. 66-89). Ἀλλὰ ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἐπιτομή, ὅπως τὸ δημοσιεύθην ὑπὸ τοῦ Aufhauser ἐκ τοῦ 77 κώδικος, ἀλλὰ ποτὴ τοῦ ἐλληνικοῦ μετάφρασις εἰς τὸ ἀπλοῦν, ὅπερ ἐλληνικὸν κείμενον τὸ α' ἐδημοσιεύθη ἐν *Acta Sanct. Aprilis III* (σ. XLII-XLIV). Ἐτέρα ἐπὶ τὸ γλαφυρότερον μεταβολή : « Μάρκου μοναχοῦ Διήγησις » τοῦ θαύματος τούτου

ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Δουκάκη ἐν Συναξ. Ἀπριλίου, σ. 364-70.

Πάντα τὰ ἐνταῦθα θαύματα εἶναι εἰς τὴν καθωμλημένην, ἄπερ ὁ κ. Aufhauser ἐξέδωκεν ὑπὸ τὸ ἑλλ. πρωτότυπον.

11. (σ. 259) « Κανὼν ὠραιότητας, μέγας, θαυμασίος καὶ ἱκετήριος εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.

12. (σ. 279) « Ἐτερος κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον ».

Κώδιξ διὰ διαφόρων χειρῶν γεγραμμένος.

Ἡ ἀρχὴ ἐκάστου μέρους κοσμεῖται καὶ ὑπὸ τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς διαφόρους στάσεις.

118. 32. (4.107) Χαρτ. 8. (0,20 X 0,15) XVIII (φ. 82).

Ἀναστασίου Γορδίου κατὰ Μωάμεθ.

Ἐν κεφαλαίοις πδ' ἐν ἀρχῇ προτάσσεται ὁ πίναξ.

Κεφ. α' « Περί τοῦ τίς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμεθ, καὶ περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων βασιλειῶν, ἀπὸ τὸν προφήτην Δανιήλ, καὶ περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ». β' « Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς πρώτης δράσεως ». γ' « Περί Μωάμεθ, τίς καὶ πόθεν ἐφάνη καὶ λέγεται παρὰ τῆ θείᾳ γραφῇ » ... πβ' « Τί ἐστὶ τό, καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ πεσοῦνται. » πγ' « Περί τοῦ νοητοῦ λιμοῦ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἀντιχρίστου, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖται σήμερον ». πδ' « Ἐτερον παράδειγμα διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν. Τί δηλοῖ τὸ καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς ».

Ἐν τέλει : † Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Στεφάνου ἱερομονάχου †. Ὁ κώδιξ ἀνέκδοτος.

119. 33. (5. 121α) Χαρτ. 8 (0,240 X 0,166) XVIII (φ. 197)

1. (φ. 1α) « Ἐξήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Καισαρείας παραδοθεῖσα παρὰ τοῦ διδασκάλου Δανιήλ τοῦ Πατριάρχου μαγίου 13 » * εἰς τὸν α' Ψαλμὸν. *

2. (φ. 18α) Βασιλείου τοῦ μεγάλου « Λόγος εἰς τὸν ἑβδομὸν Ψαλμὸν παρὰ τοῦ Δανιήλ μοναχοῦ τοῦ Πατριάρχου τοῦ Κεραμέως ».

(Οὐδέποτε εἶδον τὸ φῶς τοιαῦτα ἐξηγήσεις ἀρχαίων διδασκάλων).

3. (φ. 29) « Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἐξήγησις εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ».

Ἐν τέλει : † Καὶ τῷ διδασκάλῳ ρώμῃ παρὰ Δανιήλ μοναχοῦ τοῦ σοφωτάτου Πατριάρχου †.

4. (φ. 46α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου « [Ἐξήγησις] εἰς τοὺς ἁγίους πάντας ».

(Δι' ἄλλης χειρὸς ἀνορθογράφου, ὡς καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. 5 καὶ 6).

5. (φ. 70α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον ».

6. (φ. 78α) Βασιλείου τοῦ μεγάλου « Πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἀν' ολενικῶν ὠφιοῦντο λόγων, παρένεσις ... Ἐξήγησις παρὰ Δανιὴλ Πατμίου σοφιστοῦ διδασκάλου ».

7. (φ. 86α) Τοῦ αὐτοῦ « Ὁμιλία εἰς Ψαλμοὺς. Εἰς τὸν πρῶτον Ψαλμόν. »*

* 8. (φ. 100α) « Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ψαλμόν ... [τὸν ἕβδομον] ».*

9. (φ. 112α) Λιβανίου λόγων ἐξήγησις.

α'. Ἐζήτησεν ὁ Φίλιππος. — β' ὁ τύραννος ἤτησε τὸ μειράκιον. * — γ'. Νόμος τῶν εὐρόντων θησαυρὸν χιλίας τῆ πόλει διδόναι δραχμάς. — δ'. Ἀλκίπη θυγάτηρ Ἄρεως ἦν. — ε'. — Πλούσιος ἀριστεύσας, ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν τοὺς φυγάδας ἐπανελθεῖν. — ς'. Ἐτέρα μελέτη ἐκ τοῦ ἐναντίου.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1-6 ἐν τῇ καθωμλημένῃ τὰ δὲ ὑπ' ἀρ. 9α' - ς' μετὰ ψυχαγωγικῆς ἐξηγήσεως.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ κατάλογος βιβλίων ἀνεπιγραφῶς.

Ἄρχ. : Ραντησμοῦ στηλίτησις· ἀνθολόγιον παρακλητικῆ τέλ. : βηλήιον τῆς περὶ τὸν εβρεὸν παλαιὰ καὶ νέα διαθεῖν ἱστορία.

* Ἐν φ. 196β. † 1820 Ἰουνίου 8 ἐπάτησαν τὴν ἐκκλησίαν τῆς παναγίας τῆ εβδόμῃ Ἰουνίου τῆ δευτέρῃ ἡμέρῃ εσπέρας ἐπάτησαν καὶ τὸν ἅγιον ἀχίλῃον εἰς ζουπάν. *

Ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ παραφύλλοις † ὁκτωμβρίου 20 ἐτελιόθεικα ἀναγνώσις, ἐγὼ ἐφθεῖμιος υἱὸς τοῦ παπαγεωργίου κονσταντινίου †.

Ἐν φ. 126β † ἐγὼ ὁ βασιλεὺς γράφω μαθητοῖς βασιλεὺς παπὰ γεωργίου ἰὸν παπὰ ἐφθημίου †. Οὗτος ὁ ἐκ Κωνσταντινίου τῆς ἐπαρχίας Σιατίστης ἀνορθόγραφος ἤδη μαθητῆς Βασιλεὺς, ἐγένετο ἐπειτα συγγραφεὺς (ἴδε Κατάλογον Α. Π. Βρετοῦ, ἀρ. 496 καὶ 521). *

120. 34. (1. 64). Χαρτ. 8 (0,19 X 0,12)
XIX (σ. 170).

« Δήλωσις τῆς περὶ τῶν ἐν ἀγίῳ Ὁρει ταραχῶν ἀληθείας, ἧτοι ἀπόδειξις στερεὰ καὶ ἀναντίρρητος ὅτι τῶν ἀκαταπαύστως ἐν τῷ ἀγίῳ Ὁρει ἐνεργουμένων ταραχῶν καὶ διχονοιῶν, αἷτια ὑπάρχουσι τὰ καλούμενα συνοδικὰ γράμματα τὰ

προσταλέντα πρὸς τοὺς ἐκεῖ μοναχοὺς, ἕνεκα τῶν ἐν Κυριακῇ νεκρικῶν μνημοσύνων μετὰ τοῦτο καὶ περὶ παραδόσεων ἐκκλησιαστικῶν ποιήσομεν λόγον, διδάσκοντες ἐκ τῶν θείων πατέρων, τί ἐστὶ παράδοσις, καὶ ὅτι οὐ δεῖ τὰς παραδόσεις παραβαίνειν, ἀλλὰ αὐτὰς κατὰ τὸν Ἀπόστολον. Ἐπὶ Ἀθανασίου Παρίου ». Ἄρχ. Προοίμιον συντομώτατον. Πρὸ τοῦ νὰ ἔμβωμεν εἰς τὸν ἀγῶνα.

Ἐν τέλει πίναξ τῶν περιεχομένων. (Ὁ Μ. Γεδεὼν ἠῆξαστο ἵνα μὴ ἴδῃ τὸ φῶς τοιοῦτον ἔργον ! « Ἄθως », σελ. 153). Ἐν τούτοις περιέχει τὴν ἱστορίαν τῶν συγχρόνων λογίων. Ἀντεγράφη ἐκ τοῦ Λαυρ. κώδικος Ω6 ὑπὸ Νήφωνος Ἀγιορείτου). Ἴδε καὶ Κατάλογον Σπ. Λάμπρου * ἀρ. 6274.

121. 35. (6, 127). Χαρτ. 8. (0,20 X 0,13)
XIX (φ. 24)

1. (φ. 1α) Οἴκοι εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.

Ἐν τέλει 1877, Αὐγούστου 28.

2. (φ. 10α) Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν αὐτόν.

3. (φ. 21α) Ἀναπλήρωσις εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Βλασίου.

4. (φ. 25α) « Ὑμνος εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον ἤχος πλ. β' [Ἐπὶ Συμεὼν καλλιγράφου] ».

5. (φ. 28α) Ἐρμηνεία τοῦ ὑψώματος τῆς Τραπεζῆς· αὐτῶν (ἀνέκδοτα).

122. 36. Χαρτ. 8 (0,207 X 0,138)
XIX (φ. 80).

1. (σ. 1) « Δοξαστικά εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου Μ. Γεωργίου μελοποιηθέντα παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς Σπυρίδωνος Βατοπαίδινοῦ Θεσσαλονικέως ».

2. (σ. 53) « Δοξαστικά τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Κουσοκαλύβη, τονισθέντα παρὰ τοῦ Προηγούμενου Χρυσόστομου Λαυριώτου ».

Εἶναι συνεσταχωμένα μετὰ ἐντύπων.

123. 37. Χαρτ. 8. (0,207 X 0,150)
XIX (σ. 189).

« Στοιχεῖα τῆς πειραματικῆς φυσικῆς καὶ τῆς μετεωρολογίας ».

Ἐν ἀρχῇ : † Κωνσταντῖνος Ζιγάλας †.

124. 38. Χαρτ. 8 (0,205 X 0,165)
XIX (σ. 59).

7 ἀνέκδοτοι παρακλητικοὶ κανόνες εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

Ἐν σ. 15 † Τοῦ Γ. Ἰωάσαφ Ζωγράφου τοῦ ἐκ τῆς Κεραιᾶς †.

Καὶ τῶν δύο ἁγίων, δηλ. τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ Μαξίμου τὰ δοξαστικά ἐξεδόθησαν δαπάνῃ τῆς ἀδελφότητος Ἰωασαφαίων ὑπὸ Ν. Σουβατζόγλου ἐν Θεσσαλονίκῃ 1901, ἐν Παραρτ. τοῦ Β' τόμου τοῦ Δοξασταρίου 1-50.

125. 39. (8. 175). Χαρτ. 8 (0,21 X 0,15)
XIX (σ. 455)

(Ὁ κώδιξ εἶναι χρυσόδετος καὶ πολυτελῶς κεκοσμημένος διὰ περιθωρίων, πάντα δὲ τὰ περιεχόμενα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον καὶ εἶναι ἀνέκδοτα. Ἐν τέλει ἐπιτάσσεται σύντομος πίναξ τῶν περιεχομένων).

1. (σ. 1) Ἀκολουθία εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου.

2. (σ. 65) Ἀκολουθία εἰς τὴν ἀνακομιδὴν καὶ κατάθεσιν τῶν λειψάνων.

3. (σ. 137) Νικοδήμου μοναχοῦ Ἀγιορείτου Οἴκοι κδ' εἰς τὸν ἅγιον.

4. (σ. 153) Τοῦ αὐτοῦ κανὼν παρακλητικὸς πρῶτος.

5. (σ. 177) Τοῦ αὐτοῦ κανὼν παρακλητικὸς δεύτερος.

6. (σ. 201) Οἴκοι κδ' ἕτεροι εἰς τὸν ἅγιον.

7. (σ. 219) Κανὼν παρακλητικὸς τρίτος.

8. (σ. 241) Κανὼν παρακλητικὸς τέταρτος.

9. (σ. 265) Κανὼν ὀκταήχος ποίημα τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου.*

10. (σ. 361) Κανόνα μεγάλη καὶ παρακλητική.

11. (σ. 385) Θαῦμα περὶ τοῦ δράκοντος καὶ τῆς κόρης (πρβ. ἀνωτ. κώδ. Ἰωασ. 6, 2).

12. (σ. 397) Ἔτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου περὶ τοῦ δαίμονος.

13. (σ. 401) Ἔτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου περὶ Θεοπίστου.

14. (σ. 425) Ἔτερον θαῦμα περὶ τοῦ θανατωθέντος στρατιώτου.

15. (σ. 433) Ἔτερον θαῦμα περὶ τῶν Σαρακηνῶν.

16. (σ. 439) Ἔτερον θαῦμα περὶ τοῦ ἀρπασθέντος νέου.

Ἐν σ. 383. † Τὸ παρὸν διβλίον ἐγράφη παρὰ τινος μοναχοῦ Ἰωάσαφ καλούμενου πρώην Καισαρεῦς νῦν δὲ Ἀγιορείτης, 1855, Νοεμβρίου 3. †

Τὰ ὑπ' ἀρ. 11-16 θαῦματα τοῦ αὐτοῦ ἁγίου εἰσι γραμμένα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. (Ἴδε κώδ. 31) Ἐν σ. 449-453 ὑπάρχουσι διάφοροι σημειώσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὰ ἀνωτέρω, ἐξ ὧν ἀποσπῶμεν τὰ σπουδαιότερα. † Ἡ πρώτη (ἀρ. 1) ἀκολουθία εἶναι ἀπὸ τὸν μνηαίων, πλὴν ἀνάμεσα ἔχει καὶ ἄλλα πολλὰ τροπάρια ... ποίημα τινὸς διδασκάλου †. Οὗτος εἶναι ὁ μακαρίτης Νήφων Ἀγιορείτης. Ἴδε κώδ. 35, ἀρ. 4.

† Ἡ δευτέρα Ἀκολουθαί εἶναι μέρος ἀπὸ τὸ μνηαίων καὶ μέρος εἶναι ποίημα τοῦ Νικοδήμου ἀγιορείτου τοῦ γράφαντος τὸν συναξαριστὴν : καὶ μέρος εἶναι ποίημα τοῦ ἀνονόμου διδασκάλου [Νήφωνος] †. Τοῦτον εἶναι καὶ οἱ ὑπ' ἀρ. 5, 7, 8 κανόνες, τοῦ δὲ Νικοδήμου ἀγιορείτου ἔργα εἶναι καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. 3, 4 καὶ 10. *

σ. 452. † Εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἁθῶ, εἶτον τίς μοναχὸς καλούμενος Ἰωάσαφ· κατάγεται δὲ ἀπὸ τὴν καισαρείαν τῆς καππαδοκίας ὁ ὁποῖός με τὸ νὰ εἶχεν ὑπέμετρον εὐλάβειαν εἰς τὸν ὑπερένδοξον ἅγιον Γεώργιον, ἐπάσχησεν με κόπον πολὺν, καὶ ἀπὸ διαφόρων μερῶν τοῦ ἁγίου ὄρους τὰ ἐσύναξεν αὐτά· καὶ με πολὺν τοῦ κόπον μετὰ ἰδία του χέρια τὰ ἐκαλήγραψεν ἐδῶ, διὰ ψυχικὴν του ὀφέλειαν· ἐγράφη δὲ 1855, νοεμβρίου 3. †.

126. 40. Χαρτ. 8. (0,205 X 0,165)
XIX, XX (φ. 124).

* Οἴκοι παρακλητικοὶ καὶ κανόνες.

1. (φ. 1.) Νικοδήμου ἱερομονάχου Κάπτου τοῦ Πατμίου.

Οἴκοι κδ' εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

2. (φ. 9) Τοῦ αὐτοῦ, Οἴκοι κδ' εἰς τὸν Ζωοδόχον τάφον.

Ἐν τέλει : † Οἱ οἴκοι οὗτοι ἐποιήθησαν μὲν ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ τῇ ἡμῆ πατρίδι ὑπὸ ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1864, ἐγράφησαν δὲ νῦν ἐν Ἱεροσολύμοις ὁμοίως καὶ οἱ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1864. Νικοδήμος Ἱερομονάχος Κάπτος †.

3. (φ. 14) Τοῦ αὐτοῦ, Οἴκοι κδ' εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. ¹

4. (φ. 18) Τοῦ αὐτοῦ, Οἴκοι κδ' εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Δημήτριον. ²

Ἐν τέλει : † Ἐγράφησαν μετὰ πολλῆς τῆς βίας ἐν Ἰόππῃ τῇ ἡ' Ὀκτωμβρίου ρωξδ' ὑπ' ἐμοῦ Νικοδήμου Ἱερομονάχου τοῦ Πατμίου, παρ' οὗ καὶ συνετάχθησαν καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθέ μου πρὸς Κύριον †. Τὰ ὑπ' ἀρ. 2, 3 καὶ 4 εἶναι ἰδιώχερα τοῦ Κάπτου.

(1) Βλ. Ἀκολουθίαν ἁγίας Σκέπης, ἔκδ. Ἀδερμίου τοῦ ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ (Ἀθήνας 1869) σ. 146-151.

(2) Ὑπὸ τοῦ ἱερέως Α. Βουτέρη ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις τῷ 1925 Παράκλησις καὶ Οἴκοι εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, ἀλλ' οἱ Οἴκοι εἶναι ἄλλου ποιητοῦ.

5. (φ. 22) Νήφωνος Ἀγιορείτου Οἴκοι κδ' εἰς τὸν μέγαν Εὐθύμιον.

6. (φ. 31) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν δ-
σιον καὶ θαυματουργὸν Λουκᾶν.

7. (φ. 33β) Ἰεροθέου μοναχοῦ
« Κανὼν κατανοητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰη-
σοῦν Χριστὸν κατ' ἀλφάβητον ἀντὶ τοῦ Ἀμώ-
μου εἰς τὸ μεσονυκτικόν ».

8. (φ. 36) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑ-
περαγίαν Θεοτόκον φέρων ἀκροστιχίδα τὸν ἀλ-
φάβητον ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις : « ἀντίληψις ».

9. (φ. 38β) « Κανὼν παρακλητικὸς τοῦ ἀγί-
ου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε : Δέχου
δέησιν ὀγδόην Θεοῦ φίλε· τοῦ Ἰωσήφ ». (Ἐκ
τῶν ὀκτωήχων τῶν ἐκδοθέντων ἐν Λειψία
1799).

10. (φ. 41) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς
ἀγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας· φέρων ἀκρο-
στιχίδα τήνδε : Δεκάς με σῶζε τετράριθμος
μαρτύρων.

11. (φ. 44) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν
ἀγίαν καὶ ὁμοούσιον Τριάδα, καὶ εἰς τὴν ὑπερα-
γίαν Θεοτόκον ».

12. (φ. 46) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν
ὑπεραγίαν Θεοτόκον ».

13. (φ. 47β) « Κανὼν ἐξαγορευτικὸς ὁμοῦ
καὶ παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν φέρων ἀκροστιχίδα : ἀεὶ στενάζων
δακρῶν κατ' ἡμέραν Μιχαήλ ».

14. (φ. 49β) « Κανὼν παρακλητικὸς, εἰς τοὺς
ἀγίους Ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον, φέ-
ρων ἀκροστιχίδα τήνδε : Λιταῖς Πέτρου με καὶ
Παύλου Σῶτερ σκέπε. Ἰωσήφ ».

15. (φ. 52) Κανὼν καθολικὸς « ψαλλόμενος
ἐν συμφοραῖς καὶ θλίψεσιν ».

16. (φ. 54) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν
ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον ».

17. (φ. 55β) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν
μέγαν Βασίλειον, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε :
Σοὶ Βασίλειε τήν δε τὴν ὁδὴν πλέκω Ἰω-
σήφ ».

18. (φ. 57β) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν
ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον ».

19. (φ. 59) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς ...
Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, φέρων ἀκροστιχίδα
τήν δε : Ἐκτη δέησις τῷ Χρυσοστόμῳ πρέπει·
Ἰωσήφ ».

20. (φ. 61) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν
ἅγιον Νικόλαον, φέρων ἀκροστιχίδα τήν δε :
Δέησιν οἰκτρᾶν, Νικόλαε, προσδέχου Ἰω-
σήφ ».

21. (φ. 62β) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν
ἅγιον Δημήτριον, φέρων ἀκροστιχίδα : Ἐκτην
δέχοιο τήν δε τὴν ὁδὴν μάκαρ Ἰωσήφ ».

21. (φ. 64β) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν
ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον, φέρων ἀκρο-
στιχίδα : Πλήρωσον ἡμῶν τὰς παρακλήσεις μά-
καρ Ἰωσήφ ».

Πάντες οἱ Κανόνες ἀπὸ τοῦ ἀρ. 6 - 22 ἀντεγρά-
φησαν ἐκ κωδίκων τῆς Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης ὑπὸ
τοῦ καλλιγράφου Παύλου τοῦ Μακρυγέν-
ου τοῦ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς μεγίστης Λαύρας πρὸ
10ετίας ἀποβιώσαντος· ὁ μακαρίτης ἀσκητικὴν διά-
γων ζωὴν κατεγίνετο εἰς τὴν ἀντιγραφὴν καὶ διεκρί-
νετο διὰ τὸν ἀρχαῖκόν χαρακτήρα τῆς γραφῆς· εἶναι
καὶ οὗτος εἰς τῶν βιβλιογράφων τοῦ XIX αἰῶνος.

23. (φ. 67) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν
ἀγίαν Τριάδα ».

24. (φ. 73) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν
Μεταμόρφωσιν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς κατ' ἀλφάβη-
τον, ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις : Ἰακώβου ».

25. (φ. 80) Κανὼν ἱαμβικὸς εἰς τὴν Ὑψω-
σιν τοῦ Σταυροῦ.

(Ἴδε ἀρ. κώδ. Κυριακοῦ 40, 5).

26. (φ. 86) Ἀναπληρώσεις εἰς τὰς Ἀκολου-
θίας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Θωμᾶ, Ἰακώβου,
Ματθαίου, Φιλίππου καὶ Ἰερεμίου τοῦ προφή-
του ὑπὸ Νήφωνος Ἀγιορείτου.

27. (φ. 99) « Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάν-
νου τοῦ Καλυβίτου ἐκ κώδικος τῆς Μονῆς τοῦ
Παντοκράτορος ».

28. (φ. 122) « Εὐαγγέλιον τοῦ ἐσπερινοῦ
τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα
[διὰ στίχων πολιτικῶν] » ἐν τῇ καθωμλημένῃ.
Ἀρχ. : Ὅλοι μας ἄς δεηθῶμεν τὸν φιλόφρονον
Θεόν, διὰ νὰ ἀκροασθῶμεν Εὐαγγέλιον ἱε-
ρόν· τέλ. : κ' ἂν τὸ χέρι μου δὲν βάλλω κατ' εὐ-
θεῖαν στὴν πλευράν ; ἂν δὲν πιάσω ὁ ἀτός μου
ταῖς καρφιαῖς καὶ τὴν λογχίαν.

Ἀντεγραφή ἐκ κώδικος τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Παν-
τελεήμονος, ἀλλ' ὁ ἀντιγραφεὺς ἐν τισιν ἀποστροφῶν
συνεπλήρωσεν.

Ὁ κώδιξ ἀστάχωτος εἶναι γεγραμμένος διαφόροις
χερσίν.

127. 41. (9. 182) Χαρτ. 8. (0,23 X 0,15)
XIX (σ. 185).

1. (σ. 1) Ἀκολουθία τῶν νεομαρτύρων.

2. (σ. 36) « Συνοπτικὴ διήγησις εἰς τὰ περὶ
τῶν ἁγίων Πάντων νεοφανῶν μαρτύρων ἀγωνί-
σματα, ὅσοι δηλονότι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς
Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ Χριστοῦ γενναίως ἐνήδη-
σαν ».

σαν ἐπὶ τῆς τῶν ἀθέων Ἀγαρηῶν μαρωτάτης βασιλείας ».

(Ἡ διήγησις αὕτη ἐγράφη ὑπὸ τοῦ μακ. Νήφωνος ἀγιορείτου, καὶ ἴδε ὅσα ἐλέχθησαν ἐν 39, 4).

3. (σ. 99) « Πίναξ τῶν ἁγίων νεομαρτύρων κατ' ἀλφάβητον ».

4. (σ. 106) Κανὼν ἱαμβικός εἰς τὴν Ὑπαντην (ἴδε 40, 4).

5. (σ. 133) Ἀναγνώσματα εἰς ἁγίους ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

7. (σ. 140). Ἰαμβικός κανὼν εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

8. (σ. 156) Ἰαμβικός κανὼν εἰς τὰ Θεοφάνεια.

9. (σ. 172) Ἀναπλήρωσις τῆς Ἀκολουθίας Ἰωάννου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

10. (σ. 180) Κανὼν νεοσύνθετος εἰς τὴν Θεοτόκον (ποίημα Νήφω ν ο ς Ἀγιορείτου, οὗ ἰδιόχειρος ὁ κῶδιξ).

Τὰ ὑπ' ἀρ. 4, 5, 7 καὶ 8 μετ' ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην, σ. 179. Σημ. † Κανὼν νεοσύνθετος ... οὗτος εὐχαριστήριος ὢν καὶ παρακλητικός ὑπάρχει καὶ πλούσιος διὰ τὴν ποικιλότητα, ὅτι διαλαμβάνει πρὸς τοὺς τὰ τῆς εἰσόδου αὐτῆς εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, τὰ αὐτολεξι ὀνομαστήρια, ὅσα δι' αὐτῆς οἱ προσφῆται προσκήρυξαν, καὶ τὰ περὶ τοῦ κλήρου αὐτῆς, ὅτι δηλ. ἔλαβεν εἰς κλῆρον τὸ ἅγιον τοῦτο ὄρος τοῦ Ἄθω, ἵνα διατηρῇ αὐτὸ ἔχουσα καὶ ὑπασπαστὴν αὐτῆς εἰς τοῦτο τὸν ἅγιον μεγαλ. καὶ τροπαιοφόρον Γεώργιον †.

128. 42. Χαρτ. 8. (0,245 X 0,185)
XVIII καὶ XIX σ. ιδ' + 186.

Ἰατροσόφιον.

1. (σ. 1) Σωματοθεραπεία.

Ἐν ἀρχῇ πίναξ ἀναλυτικός κατ' εἶδος (σβ-ιδ'). Καὶ ἡ σημείωσις : † Ἀντέγραψα ἀπὸ τοῦ χειρόγραφου ἐνθάδε, οὐ μόνον ὀρθογραφικὰς λέξεις, ἀλλὰ καὶ ἀνορθογραφικὰς καθὼς τὰς εἶρον, σκοπὸς μὴπως τὰ γραφόμενα ἀλλάξω καὶ ἀπὸ τὴν ὀφέλειαν βλάβην προξενήσω· δι' ὃ καὶ ἀπαλλάττομαι †.

2. (σ. 139) Ἐτερον ἱατροσόφιον ἀκέφαλον καὶ κολοβὸν διὰ χειρὸς τοῦ XVIII αἰῶνος (ἀμφοτέρωθεν ἐν τῇ καθωμιλημένῃ).

129. 43. (12' 249) Χαρτ. 8 (0,25 X 0,16)
XIX καὶ XX (φ. 109).

1. (φ. 1α) « Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ Ἀρμα-

θαῖον καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄδῃ Κυρίου κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος. Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ».

(Ἐκ τοῦ κώδικος τούτου μόνον τοῦτο εἶχεν ὁ μακ. Λάμπρος).

(Βλ. 6, 16 περὶ τοῦ λόγου τούτου, ὅστις ἀπλήτως ἀναγινώσκεται ὑπὸ τῶν μοναχῶν).

* 2. (φ. 25α) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Ἐτέρα εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Αὐγουστίνου Ἰορδανίτου ἐν τέλει τοῦ βίου τοῦ ἁγίου ἐκδοθεῖσα Ἀκολουθία (Ἱεροσολ. 1911).

* 3. (φ. 35α) Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου κτλ. ὑπὸ Νεοφύτου Καυσοκαλυβίτου.

Ἐξ ἀντιγράφου ἐκ τοῦ ἐκδοθέντος τύπου « ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω 1759 ». Σύγχρονον τῷ ὀνομαστῷ διδασκάλῳ χειρόγραφον ἐσώθη ἐν καὶ μόνον ἐν τῇ κλίβῃ τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος (βλ. 5' 7).

* 4. (φ. 59α) Ἀκολουθία πλήρης μετὰ δύο κανόνων τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

* 5. (φ. 76α) « Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου Ἀσματικῆ ἀκολουθία, συντεθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου καὶ ἔλλογιμωτάτου ἱεροκήρυκος καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου Ἰωάννου Ἱεροσολύμου Κεφαλήνιέως (sic) προσφωνηθεῖσα δὲ τῷ τιμωτάτῳ κτῆρ Σκουλῆ Σηλιθέργῳ Γούναρει, ὅστις ... ἰδίως ἀναλώμασι τύποις αὐτὴν ἤδη ἐκδίδωσιν. Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου Κ) πόλεως Τυπογραφείῳ, ἔτει 1804 ».

Ὁ κῶδιξ ἀστάχωτος· ἐν τέλει πίναξ τῶν περιεχομένων.*

130. 44. Χαρτ. (0,245 X 0,175)
XVIII - XIX (φ. 61).

Ἐπιτομή χρονογραφίας (ἀνώνυμος).

1. (φ. 1α) Ἀρχή : Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἐνῶχ ἔτη 1287· ἀπὸ Ἐνῶχ ἕως δὲ Νῶε 2262· ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Νῶε γενεαὶ 10 ἔτη δὲ 2262· ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Φαλέγ, καθ' ὃν ἐγένετο ἡ πυργοποιία ἔτη 2921· διμερίσθησαν δὲ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς εἰς ἑβδομήκοντα δύο κατὰ τὴν ποσότητα τῶν ἀνθρώπων τῶν προθεμένων κατασκευᾶσαι τὴν πυργοποιίαν, ἐξ ἧς αἰτίας καὶ μέροτες ὀνομάσθησαν οἱ ἄνθρωποι, λέγω ἐκ τοῦ μερισμοῦ τῶν φωνῶν.

(Ἐἴτα λόγον ποιεῖται ἐν ἐκτάσει περὶ τῶν υἱῶν τοῦ Νῶε καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καταγομένων διαφόρων τῆς οἰκουμένης φυλῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων αὐτῶν καὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ τῆς μυθολογίας. Ἐπιτεῖ ἀναφέρει ἐν συνόψει περὶ τῶν σοφῶν καὶ συγγραφέων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν σπουδαιότερων αὐτῆς γε-

γονότων κατά 'Ολυμπιάδας, ἐπισυνάπτει δὲ τὰ τῶν Μακεδόνων καὶ Ρωμαίων, ἔτι δὲ καὶ τὰ τῶν Βυζαντινῶν, μέχρι 'Ιωάννου τοῦ Κομνηνοῦ).

Τέλος : Μετὰ δὲ Νικηφόρος ὁ βοτανειάτης ἔτη 3· μετὰ δὲ τὸν βοτανειάτην ὁ Κομνηνὸς 'Αλέξιος ἔτη 37, ὁ δὲ 'Ισαάκιος τὰ δευτερεῖα τῆς τιμῆς εἶχε· μετὰ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 'Ιωάννης ὁ Κομνηνός.

2. (φ. 21α) « Ἐκ τοῦ Ἄρμενοπολύλου (1) Οἱ ἐν Βυζαντίῳ ἐπίσκοποι ».

'Απὸ Ἄνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου μέχρι Γαβριὴλ τοῦ Συμυρναίου τοῦ πατριαρχεῦσαντος τῷ 1779 Δεκ. 25.

Μέχρι τοῦ Ἄρσενίου τοῦ ἐξωσθέντος μετὰ τῶν Λατίνων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως σημειοῦνται μόνον τὰ ἔτη τῆς πατριαρχείας, ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ Ἄδριανουπόλεως Γερμανοῦ τοῦ Γ' καὶ ἡ χρονολογία ἔσται ἀπὸ τοῦ 1260 ἔτους. Ἄπὸ τούτου φαίνεται ἐγένετο ἡ συμπλήρωσις εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἄρμενοπούλου Ἐπισκόπου· ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὑπάρχει καὶ ἡ κατὰ δυναστείας διαίρεσις τῶν Πατριαρχῶν.

3. (φ. 31α) Περὶ τῶν βασιλέων Περσῶν, Ἑλλήνων, Ρωμαίων καὶ Βυζαντινῶν προσέτι καὶ τῶν Σουλτάνων μέχρι τοῦ Ἄπδοῦλ Χαμίτ (1774).

4. (φ. 41α) Δράμα νεοελληνικὸν πραγματευόμενον τὴν ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ τῶν Τούρκων, συμπλήρωμα διαφόρων ἐθνικῶν ποιημάτων (ἐξέπεσε δυστυχῶς ἢ ἀρχή, καὶ ἀρχεται).

Λαμπρὰ Ἑλλὰς πηγὴ τῶν φιλοσόφων, μητέρα τῶν ἥρώων. Ἐν φ. 52α. Στίχοι οὗς ἐξεφώνησεν ὁ σοφώτατος Κοροῆς ἐμβαλίνοντας τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου εἰς τὸ Παρίσιον. Ἄρχ. : Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ μέγας αὐτοκράτωρ ρωσσικός, ἰδοὺ νικητὴς ἐμβαίνει εἰς τὸ Παρίσι ὡς εἰκός.

'Ἐν τέλει : « Τέλος τῆς τραγωδίας τοῦ σοφοῦ Κοροῆ ».

5. (φ. 54α) « Βλὸς τοῦ ἁγίου ... Ποιμένος τῆς Κιέθου » μετάφρασις Ρώσσου ἀρχαρίου περὶ τὴν Ἑλληνικὴν. Ἄρχ. : Μακάριος ὁ Ποιμὴν ἔφθασεν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. (Βλ. κατωτ. 81, 6).

'Ο κῶδιξ ἀστάχωτος· γέγραπται διαφόροις χερσίν.

**131. 45. Χαρτ. 8 (0,215 X 0,165)
XVIII (φ. 49).**

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβὸς περιέχων ἐν δημῶδει γλώσση συμβολικὴν τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας διηρημένην εἰς κεφάλαια (η' - ιθ') τὸ τέλος τοῦ ζ' πραγματεύεται περὶ προσηγορικῶν ἁμαρτήματος, τὸ δὲ ιθ' « περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν ἀξύμων ».

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

**132. 46. Χαρτ. 8 (0,215 X 0,135)
XVIII - XIX (σ. 148)**

1. σ. 9. Τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς Σκήτης τῶν Καυσοκαλυβίων
'Ο κῶδιξ ἦτο ἐλλιπὴς καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Ἰωάσαφ Ἰωασαφαίων, ὥστε νῦν περιέχει ὅσα καὶ ὁ ὑπ' ἀρ. 82 τοῦ Κυριακοῦ ἐξ οὗ καὶ προέρχεται.

2. σ. 115. Πανομοίωτα ἀρχαίων σφραγίδων τῆς τε μονῆς Λαύρας καὶ τῆς σκήτης τῶν Καυσοκαλυβίων μετὰ λεπτομεροῦς περιγραφῆς αὐτῶν.

3. « Ἱστορία συνοπτικὴ τῶν ἀδελφῶν Ἰωασαφαίων » διὰ στίχων.

'Ἀρχ. : Βούλεσαι, ὦ φίλ' ἑταῖρε, ἵνα μάθῃς τὴν ἀρχὴν.

'Ἐν τέλει. 1893, Ἰουλίου 1· ἑτέρῳ χειρὶ : † ποίημα Συμεῶν [Σαμίου] τοῦ καλλίγραφο.

Τὸ ἐνταῦθα εἶναι ἀντίγραφον τοῦ ἐπὶ ἀνηρημένου πίνακος καλλιτεχνικῶς γεγραμμένου κυκλικῶς δι' ἐπαλλήλων ἁμοκέντρων κύκλων, ὥστε ὁ κεντρικὸς ν' ἀποτελεῖται ἐκ σμικροτάτου μεγέθους (ταλλήρου ἑλληνικοῦ). Ἄπὸ τοῦ κέντρου σύρονται ἀκτίνες μέχρις 8, ἐντὸς δὲ τούτων εἶναι γεγραμμένον τὸ ποίημα, ἀλλ' οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκῃται χιαστῶς· ὅπερ παρέχει οὐκ ὀλίγην δυσκολίαν καὶ διὰ τοῦτο ἐκ πρώτης ὄψεως τὰ τοιαῦτα ποιήματα φαίνεται γριφώδη. Τοιαῦτα ποιήματα εἶχε γράψει ὁ μακαρὴς πρὸς τὸν ἀείμνηστον Ἰωακείμ Γ', τοὺς προισταμένους τῆς Λαύρας καὶ ἄλλους πολλοὺς, ὅπερ συνώδευε καὶ διὰ ἀντιγράφοι συνεχῶς γεγραμμένου, ὡς τὸ παρὸν, πρὸς εὐχερῆ ἀνάγνωσιν.

4. σ. 145. « Ἀξιοσημείωτον Καυσοκαλυβίτικον. Περὶ τῆς ἀμφιβολίας τῆς ἁγίας κάρας τοῦ ἁγίου Ἀκακίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου ».

'Ἀρχ. : Κατὰ τὸ ἔτος 1893 ἐπὶ δικαίου Θεολόγου μοναχοῦ.

'Ἐν τέλει : Ἐν Καυσοκαλυβίσι 30 Μαΐου 1893. Ἄδελφοὶ Ἰωασαφαῖοι ζωγράφοι καλύβη Ἅγιος Γεώργιος. Προηγείται πίναξ τῶν περιεχομένων σ. 3 - 6. Ἄγραφα σελίδες : 1, 2, 7, 8, 118 - 133.

**133. 47. Χαρτ. (0,22 X 0,17)
XVIII καὶ XIX αἰ. 8ον φ. 75**

1. (φ. 1α) « Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν οὐρανοφάντορα Βασίλειον ». Ἄρχ. : Παρὰ δόσατε εἰς ἐμὲ τὰς ἀκοάς σας. Τέλ. : καὶ ἐσένα ἐμακάρισεν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐσένα ναὸν ἅγιον ἀνεκαίνισε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει ἡ δόξα ...

2. (φ. 7α) « Τοῦ ἐν ἀγίοις ... Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν παράλυτον τῆς ἡμέρας τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ εἰς τὸ μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ». Ἀρχ. : Ὡσπερ ἡ φασεφόρος σελήνη τὰ τῆς νυκτὸς ἀμαυρὰ λευκαίνουσα· τέλ. : ἐπιστρέφωμεν τοίνυν καὶ ἡμεῖς ὄπως καὶ τῆς προσκαίρου ταύτης κολάσεως οὐσθῶμεν καὶ τῆς αἰωνίου γεέννης ἐκφύγωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κτλ.

3. (φ. 13α) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος περὶ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ παραδείσου καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ ... ». Ἀρχ. : Ἄς παύσουν λοιπὸν σήμερον.

(Ἐν τῇ ὧα : « προσίμων τοῦ ἀντιγραφῆως ὅπου ἐγκωμιάζει τὸν ἅγιον).

Τέλ. : καὶ πολέμους κατωρθώσας μυρίους καὶ θαυμασθεῖς καὶ ἔχων στρατόπεδον ὀλόκληρον.

(Ὁ λόγος κολοβός)· ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

4. (φ. 16α) Τοῦ αὐτοῦ « Ἐγκώμιον εἰς τὴν γέννησιν τοῦ ... Βαπτιστοῦ ». Ἀρχ. : Εἵκαιρος ἡμέρα ἑορτῆς καὶ πανδήμου χαρᾶς, ἐν ἣ ὑπεμνήσθη· τέλ. : ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὃ ἡ δόξα ...

5. (φ. 21β) « Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ νήψεως ψυχῆς ». Ἀρχ. : Καὶ φησί, πάλαι δὲ πρὸς σὲ τρέψω τὸν λόγον, πεποδημένη νύμφη τοῦ Χριστοῦ, πόθησον ἀξίως τὸν σὲ ποθήσαντα· τέλ. : προσαγόμενοι τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ θυσίαν ἄμωμον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων ἔνθα εὐφραϊνομένων ἢ κατοικία ἁμῆν.

6. (φ. 22β) Παραβολὴ Βαρλαάμ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως Ἀβενήρ τοῦνομα Ἰωάσαφ.

7. (φ. 24α) « Χειροτονία βασιλέως Ρωμαίων κατὰ Χριστόδουλον ἱστορικὸν τὸν ἐπιγραφόμενον κατακουζηνόν » ἦτοι ἡ στέψις Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ νέου ὑπὸ Πατριάρχου Ἡσαΐου.

(Ἱστορ. Τόμ. Α', σ. 121-125, ἐκδ. Παρισίων).

8. (φ. 26α) Περιγραφή τοπίου καὶ ἐνταλτήριον.

9. (φ. 27α) Ἐπιστολαὶ καὶ διάφορα σημειώματα.

10. (φ. 44α) « Ποίημα Παῖσιου Μοναχοῦ τὸ ἐξ ὧ Ἀννίνων ». Ἀρχ. : Διὸ εἶναι τὰ αἷτια ὅπου μᾶς ξεχορίζουν τοὺς μοναχοὺς καὶ κοσμικοὺς καὶ μᾶς ἀποφασίζου.

Τέλ. : ὅποιος πίνει τὸ τουτοῦνι ἔχει φίλον τὸ γουρῶνι.

ὅποιος πίνει τὸ μπουρνούτη νὰ τοῦ πελεκοῦ [τῇ Μίτη.

11. (φ. 48α) Σημειωματάριον [Κυρίλλου προηγουμένου Λαυριώτου] περὶ διαφόρων γεγονότων ἐν τῇ μονῇ Λαύρας συμβάντων κατὰ τὰ ἔτη 1900-1903.

Μόνον τὸ ὑπ' ἀρ. 7 εἶναι τοῦ XVIII. Ὁ κώδιξ εἶναι ἀστάχωτος καὶ ἀποτελεῖται ἐκ διαφόρων τετραδίων ὑπὸ διαφόρων χειρῶν γεγραμμένων. Ἄγραφα τὰ φύλλα 1β-2α, 26β-27α, 44β, 49β, 62β-63.

12. (φ. 60) Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάσαφ.

64. (φ. 64) Ἀκολουθία τῆς ἀγίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου.

134. 48. Χαρτ. 8 (0,16 X 0,21)

XIX-XX (φ. 75).

1. (φ. 1) Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον. Ἀρχ. : Παραδόσατε εἰς ἐμὲ τὰς ἀκοάς σας.

(Ἐτέρα μετάφρασις ἐξεδόθη ἐν τέλει τῆς Νοεῶς Συνόψεως (Ἀθήναι, 1853) ὑπὸ Σωφρονίου Ἀγιοπαυλίτου).

2. (φ. 13) Τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ παραδείσου.

Ἀρχ. : Ἄς παύσουν λοιπὸν σήμερον.

3' (φ. 24) « Χειροτονία βασιλέως Ρωμαίων κατὰ... κατακουζηνόν ».

Εἶναι ἡ τελετὴ τῆς στέψεως τοῦ Ἀνδρονίκου Γ' ἐπὶ πατρ. Ἡσαίου (ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Καντακουζηνοῦ, τόμ. Α', σ. 121-125, ἐκδ. Παρισ.).

4. (φ. 27) Ἀλληλογραφία Μονῶν Ἄθω (ἰσως ἐκ τῆς Λαύρας). Ἐν φ. 28α-29β. « Ἐκ τῶν ἐπιτιμίων Θεοδ. τοῦ Στουδίτου » (Migne, Patr. gr. 99 στ. 1733 ἐ.) κατ' ἐκλογὴν.

5. (φ. 45) Σημειωματάριον Προηγουμένου Κυρίλλου Λαυριώτου γεγονότων ἐν τῇ Λαύρα κατὰ τὰ ἔτη 1900-1903 συμβάντων ἐν Λαύρα.

6. (φ. 60) Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάσαφ (ἀνέκδοτος).

7. (φ. 64) « Ἀκολουθία τῆς ὁσίας ... Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου ».

Ἐν τοῖς μηναιοῖς δὲν ὑπάρχει. Γραφὴ Εὐθυμίου Ἰωασαφαίων. Ὁ κώδιξ ἀστάχωτος.

135. 49. Χαρτ. 8. (0,23 X 0,18)

XIX φ. 94 ἀκέραιος καὶ κολοβός.

Ἐρμηνεία τῆς Ζωγραφικῆς Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ.

Τὸ κείμενον τοῦτο ἐξεδόθη πολλάκις καὶ δὴ πλη-
ρες ἐσχάτως ἐν Πετροπόλει (1909) ὑπὸ τοῦ Ἀ.
Παπ. Κεραμέως, ὅστις πλὴν τῶν ἀρχικῶν πηγῶν, ἅς
ἔφερον εἰς φῶς, τὸ καθ' αὐτὸ κείμενον κατ' οὐδὲν
ἐβελτίωσεν ὁ ἡμέτ. κώδιξ, ὅθεν ἐξέπεσον ἐλάχιστα
2-3 φύλλα διασώζει τὴν γνησιωτέραν παράδοσιν
τοῦ κειμένου, ἣν ὁ Φουρνᾶς ἠθέλησεν ἐπὶ τὸ ἑλληνι-
κώτερον νὰ διασκευάσῃ. Ὁ κώδιξ ἀστάχωτος.

136. 50. Χαρτ. 8. (0,20 X 0,17) -
1915. (φ. 73).

Π ρ ο σ ε υ χ η τ ἄ ρ ι ο ν. (Εὐχαί, κανόνες
παρακλητικοί, οἴκοι καὶ κατανύξεις).

137. 51. Χαρτ. 8. (0,21 X 0,14)
XX (σ. 222).

Κώδιξ μουσικὸς περιέχων μελουργήματα τοῦ Ἀ-
γορείτου ἱεροψάλτου Συνεσίου Σταυρονικητιανοῦ,
παρ' οὗ καὶ ἀφιερῶνται τῷ ἱερομ. Ἰωάσαφ Ἰωασσ-
φαίων, 1922. Ἄγραφα φύλλα 25.

138. 52. Χαρτ. 8 μέγ. (0,25 X 0,18)
XVIII (φ. 150).

Οὗτος ὁ κώδιξ πολὺβιβλος ἀποτελούμενος ἐκ δια-
φόρων τετραδίων διαφόρου γραφῆς τοῦ αὐτοῦ αἰῶ-
νος.

1. (φ. 1). « Εὐγενίου Ἱεροδια-
κόνου τοῦ Βουλγάρεως ὀρθόδοξος
ὁμολογία ».

Ἐν τέλει : † Ἐν μηνί Φεβρουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος
η' αψξ' † ἐξεδόθη τὸ α' ἐν Ἀμστελλοδάμῳ τῷ
1767, τὸ β' ἐν Ἀθήναις τῷ 1864.

2. (φ. 13) « Εὐγενίου Ἱεροδιακόνου
τοῦ Βουλγάρεως περὶ τοῦ ποῦ
ὁ Παράδεισος, καὶ ποῦ ἡ Κόλασις, καὶ τί ταῦτα
εἰσι ; » Δὲν ὑπάρχει ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις.

3. (φ. 17) « Ἐπιστολὴ Εὐγενίου τοῦ
Βουλγάρεως τοῦ πρώην Ἀρχιεπισκόπου Σλαβο-
νίου καὶ Χερσῶνος σταλθεῖσα μὲν εἰς Τριέστι
πρὸς ἀναίρεσιν τινος φληνάφου δυσεβοῦς ἐκδο-
θεῖσα δὲ Ἀθανασίου Πέτρου Ψαλίδα τοῦ ἐξ
Ἰωαννίνων ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1791 ἔτει
παρὰ Ἰωσήφ τῷ Βαουμαϊστέρῳ ».

(Ἐπανέλαβεν αὐτὴν καὶ ὁ Αἰνιὰν εἰς τὴν Συλλο-
γὴν τῶν τοῦ Εὐγενίου ἀνεκδότων Α' (1838) σελ.
5-13).

4. (φ. 25) « Ἐκ τῶν τοῦ Βιβλίου τοῦ Εὐ-
γενίου ». Ἀρχ. : Γραικοὶ ἀπὸ Γραικοῦ ἢ
Γράκου τὸ παλαιὸν ὀνομαζόμενοι οἱ ὕστερον
Ἕλληνες.

(Εἶναι διάφοροι σημειώσεις καὶ δὴ περὶ τοῦ Πάπα
καὶ τῶν διαμαρτυρομένων).

5. (φ. 36) « Ἐκ τῶν τοῦ Μιχαήλ Ψελλοῦ
Λόγος ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τοῦ λειψάνου τοῦ
πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Ἀρχ. : Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ
Σωτὴρ πάντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτόν.

(Ἐξεδόθη ὑπὸ Παπαδοπούλου—Κεραμέως ἐν Ἀ-
ναλ.ἐκτοῖς Ἱεροσ. σταχυολογίας V σ. 54-49).

6. (φ. 46) Βίος τοῦ ἀγίου Λαζάρου τοῦ Γα-
λησιώτου. Ἀρχ. : Ὁ τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευ-
σαμένων βίος ἐξιστορούμενος ὑπόθεσις εὐφρο-
σύνης τοῖς φιλοθέοις καθίσταται.

Ἐν τέλει. † Ἐκ τοῦ Τυπικοῦ τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλι-
κῆς Μονῆς τοῦ Βατοπαίδιου τοῦ ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ Ὁ-
ρει †. Ὑπάρχει ἐκδεδομένος ἐν Acta Sanctorum
Boll. Novemb. III, 508 ἔ.

7. (φ. 77) « Τοῦ σοφωτάτου ἀνδρὸς Εὐ-
θυμίου τοῦ Ζιγαβηνοῦ Ἐγκώμιον
εἰς τὸν ἐν ἀγίοις πατέρα ἡμῶν Ἰσαπόστολον καὶ
Ἱεράρχην τῶν Ἀθηνῶν μέγαν Ἱερόθεον ».

(Βλ. Εὐθυμίου τοῦ Ζιγαβηνοῦ Ἐρμηνεῖα εἰς τὰς
ΙΔ' Ἐπιστολάς τοῦ ἀποστ. Παύλου κτλ. ὑπὸ Νικη-
φόρου Καλογερά. Τόμ. Α', (Ἀθῆναι 1877) σ. σθ' -
ζα').

8. (φ. 91) Ἰωάννου τοῦ Χρυσό-
στόμου λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ.

9. (φ. 95) Λόγος « εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Πα-
ναγίας ».

(Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ κολοβός).

10. (φ. 103) Ἐγκώμιον εἰς τὸν Ὅσιον
[Ἀβραάμιον ὑπὸ Νικοδήμου ἁγιο-
ρείτου]. Ἀρχ. : Τί χαρὰν, τί θαυμασμὸν
ἔπου λαμβάνει εἰς τὴν καρδίαν ἕνας φιλόφιλος
ἀνέκδοτος.

11. (φ. 108) [Ἀδήλου] « Περὶ τοῦ τίνι τρό-
πῳ δεῖ περιπατεῖν καὶ ὠφελεῖσθαι εἰς τὰς ὁδοὺς
τῆς ταπεινώσεως ». Ἀρχ. : Ἡ ταπεινώσις ἢ εἶ-
ναι μόνον ἐξωτερικὴ, ἢ ἐξωτερικὴ ὁμοῦ καὶ ἐ-
σωτερικὴ, ἢ ἐσωτερικὴ μόνον (ἐν τῇ καθωμιλη-
μένῃ).

12. (φ. 115) [Ἀδήλου] Ἐρμηνεῖα ἐν τῷ
κειμένῳ εἰς λόγον εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώ-
του (ἀκέφ. καὶ κολοβόν).

13. (φ. 122) « Διήγησις τοῦ θαυμαστοῦ καὶ
πολυπαθοῦς ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Σερβίου καὶ τῆς
μετὰ τὴν τοῦ Ὀσίου κοίμησιν καταδρομῆς τῆς
σκήτεως αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ ἅγιος Νεῦλος ἐδιη-
γήθη πρὸς τὸν Θεοφάνην ».

Ἀνέκδοτος, ἐγράφη χειρὶ τοῦ XIX αἰῶνος (τῶν
ἀποκρύφων).

14. (φ. 129) « Ἰωάννου Γεωμέ-
τροῦ ἐκ τῶν τοῦ Γεροντικοῦ εἰς ποιητικὴν

τάξιν, ἥς ἡ ἐπιγραφὴ λέγεται Παράδεισος. Ἡ ρωλεγεῖα » 99 τὸν ἀριθμὸν.

(Παρὰ Migne Patrol. gr. τ. 106, σ. 868). Ἰδιώχειρον τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου.

15. (φ. 140) Κανὼν πανηγυρικός εἰς τὸν ἐν ἁγίοις μέγαν Μεθόδιον.

Ἐν τέλει : † Συνάρσει θεῖα καὶ συνεργεῖα πάντως, τοὺς ὡς ἀληθῶς πανσόφου μεθοδίου, Μεθοδίου τοῦ πάνυ ἐν πατριάρχαις, πέρας εἴληφεν, ὁ οἰκτρὸς τοῦτου ὕμνος ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ σκήτῃ τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης. Μὴ πρόσχης πάτερ, τῷ πενυχρῷ μου ἔπει, πρόσχης δὲ μᾶλλον ὀντιβολῶ ὁ τάλας, τῇ εἰλικρινεῖ προσέ μου διαθέσει, καὶ μοι πάραρχε πλουσίαν σὴν πλουσίαν. Χάριν ἐνδοξε, νῦν τε καὶ εἰς αἰῶνας. (Βλ. κατωτ. κῶδ. 3 Καλύθης ἁγ. Μεθοδίου περὶ τῆς ἐκτυπωθείσης ἀκολουθίας τούτου).

16. (φ. 143β) Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου κανὼν καταναγκτικὸς καὶ σοφώτατος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Εἶναι ὁ πρῶτος κανὼν τοῦ α' ἤχου ἐν τῷ τετυπωμένῳ Θεοδοκαρίῳ τοῦ Νικοδήμου.

17. (146α) Τεμάχιον ἰδιοχείρου γραφῆς τοῦ Νικολοδήμου ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου.

18. (147α) Πανομοίωτον γραφῆς (ἐκ σιγίλλου) τοῦ καλλιγράφου Ἀντωνίου.

Ἐν τέλει πίναξ τῶν περιεχομένων. Τὸ ὑπ' ἀρ. 14 ἰδιόγραφον τοῦ Νικοδήμου. Ὁ κῶδιξ ἀστάχωτος.

139. 53. (13. 252) Χαρτ. 8. (0,25 X 0,18)
XIX (σ. 170)

1. (σ. 1) « Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Εὐθυμίου τοῦ νέου ».

(Ἐξεδόθη ἐν Πάτραις τῷ 1882 ὑπὸ Β. Σεκοπούλου σὺν τῷ βίῳ).

2. (σ. 27) Ἀκολουθία Εὐθυμίου, Ἰγνατίου καὶ Ἀκακίου.

(Ἐξεδόθη μετὰ τοῦ βίου αὐτῶν ἐν Ἀθήναις τῷ 1862 ὑπὸ Ἀκακίου μοναχοῦ Προδρομίτου).

3. (σ. 42) Κανόνες εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

4. (σ. 81) Ἀκολουθία Ὀνοφρίου τοῦ νέου τοῦ ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος τῷ 1818.

5. (σ. 105) Κανὼν εἰς τὴν μνήμην Εὐθυμίου, Ἰγνατίου καὶ Ἀκακίου « ποίημα Ἰακώβου μοναχοῦ ἐκ τῆς νέας σκήτης ».

6. (σ. 121) Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς.

7. (σ. 133) Κανὼν ἕτερος εἰς τοὺς αὐτοὺς σὺν τῷ Ὀνοφρίῳ.

8. (σ. 153) Ἀκολουθία παρακλητικὴ εἰς τοὺς δύο μεγαλομάρτυρας Γεώργιον καὶ Δημήτριον.

* Ἐν τέλει πολλὰ ἄγραφα 161-170.

140. 54. Χαρτ. 8 μέγ. (0,245 X 0,207)
XX (σ. 240).

1. (σ. 1) Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ Κανόνες 8 κατ' ἤχον παρακλητικοὶ « εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν Ὁδηγήτριαν ψαλλόμενοι καθ' ἑσπέραν ἐν ταῖς πέντε καὶ δέκα τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ἡμέρας ».

2. (σ. 43) « Κανόνες κατ' ἤχον εἰς τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, ποιηθέντες ὑπὸ Μανουήλ τοῦ μεγάλου ρήτορος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας » ψάλλονται δὲ ἐν τῇ τοῦ Αὐγούστου νηστείᾳ ».

Οἱ κανόνες οὗτοι ἐξεδόθησαν μετὰ καὶ ἄλλων « δαπάνη καὶ σπουδὴ τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ μεγάλου σπηλαίου ὑπὸ τὸν τίτλον : « Ὑμνῶδων ἀνέκδοτα » Ἀθήνησιν αωμ' (ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου) καὶ οἱ μὲν ὑπ' ἀρ. 1 ὑπάρχουσιν ἐκεῖ ἅπαντες (σελ. 89-133), τῶν δὲ ὑπ' ἀρ. 2 δὴτῶ μόνον 7 ἦτοι ἐλλείπει ἐκ τῆς ἐκδόσεως ὁ ἕκτος ὡς καὶ ὁ ἐκδότης ἐν τοῖς προλεγομένοις δηλοῖ καὶ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα « ἴσως ἐξ ἄλλου κῶδικος ἀλλαγῆς (καὶ μάλιστα κατὰ τὸ ἀγιώνυμον Ὀρος) ἀκεραίου σωζομένου ἐκδοθῶσιν ἄλλοτε καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἐλλειψῆ » (ἐνθ' ἀνωτ. σ. ιγ'). Ἰδοὺ λοιπὸν εὐρέθη καὶ ὁ ἐν σ. 69. « Κανὼν ἕκτος » οὗ ἡ ἀκροστιχίς : Τὸν ἐκ ψυχῆς στόνον μοι ἀγνή προσδέχου. Μανουήλ. Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. β' Κύματι θαλάσσης.

3. (σ. 89) Ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Λουκά. Ποίημα Ἀντωνίου μοναχοῦ (ἀνέκδοτος).

4. (σ. 107) « Οἱκοὶ εἴκοσι καὶ τέσσαρες κατ' ἀφάριθτον εἰς τὴν ἀειπάρθενον Θεοτόκον, ὑπόθεσιν ἔχοντες τὰ ἀπὸ συλλήψεως γεννήσεώς τε καὶ τὰ περὶ αὐτῆς ἅπαντα μέχρι τῆς κοιμήσεως » εἶτα καὶ τὰ περὶ τῶν ἁγίων θαυματουργῶν εἰκότων τῶν εὕρισκομένων ἐντὸς τῶν μονῶν τοῦ ἀγιωνόμου Ὀρους Ἄθω [ποίημα Νήφωνος Ἀγιορείτου] » (ἀνέκδοτοι. Βλ. καὶ κατωτ.).

5. (σ. 121) « Ἀναπλήρωσις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐκ τοῦ χειρογράφου τοῦ εὕρισκομένου ἐν τῇ ... Λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάββα » (ἀνέκδοτος).

6. (σ. 133) Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως « Ἐγκώμιον Σαββάτῳ α' τῶν νηστείων, εἰς τὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου περὶ τῶν κολύβων ».

(Migne, Patr. gr. τ. 39, σ. 1821. Βλ. 3, 12).

7. (σ. 142) Ἀναπλήρωσις τῆς Ἀκολουθίας εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

8. (σ. 149) « Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπὶ ὀχλουμένων ὑπὸ αἰσχυρῶν λογισμῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς : Ἐμῶν λογισμῶν τὴν ζάλην παῦσον λόγε Ἰωσήφ ».

9. (σ. 156) « Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ψαλλόμενος εἰς πᾶσαν θλίψιν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς : Δέησιν οἰκτρὰν προσδέχου Θεοῦ λόγε Ἰωσήφ ».

10. (σ. 161) « Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν Ἰ ω ά ν ν ο υ Ε ἰ - χ α ἰ τ ω ν ».

11. (σ. 167) « Κανὼν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν Θ ω μ ᾱ μ ο ν α χ ο ῦ ».

Πάντα τὰ ὑπ' ἀρ. 7-11 εἶναι ἀνέκδοτα.

12. (σ. 174) « Ν ε ἰ λ ο υ τ ο ῦ ἁ γ ι ω τ ᾶ τ ο υ μ η τ ρ ο π ο λ ῖ τ ο υ Ρ ὀ δ ο υ [τοῦ Διασωρηνοῦ] Κανὼν προεόρτιος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, διὰ στίχων ἰαμβῶν ».

Ὁ Κανὼν οὗτος ἐξεδόθη ἀνωτέρω ἐν τοῖς « Ὑμνοῦδον ἀνεκδότοις » (σελ. 181-186) ἔνθα μόνον τὸ κύριον ὄνομα δὲν ὑπάρχει, ἅτε ἐλλείπον ἐκ τοῦ κώδικος εἶναι δὲ ὁ Νεῖλος Χίος τὴν πατρίδα ἀκμάσας περὶ τὸ 1360.

13. (σ. 181) Ἀναπλήρωνις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου καὶ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γερασίου τοῦ νέου καὶ Ματρῶνης τῆς Χιοπολίτιδος.

14. ησ. 221) Ἐπιστολὴ Κ ο σ μ ᾱ Φ λ α μ ι ᾶ τ ο υ π ρ ὸς τ οὺς Ἀγιορείτας Πατέρας.

Βλ. Κοσμᾶ μοναχοῦ Φλαμιάτου φωνὴ δρθόδοξος καὶ σπουδαία κτλ. ἔκδ. Ἀθηνῶν 1910, σ. 9 ἔ.

Ἐν σ. 220. † Αἱ παρῶσαι Ἀκολουθίαι ἀντεγράφησαν ὑπὸ Ἀθανασίου μοναχοῦ τοῦ ἐκ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἰωασσαφαίων κατὰ τὸ 1906, οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθαι ὑπὲρ τοῦ πονήσαντος †.

Ἐν τέλει ὑπάρχουσι « Στίχοι (17) ἰαμβικοὶ εἰς τὴν παρῶσαν βίβλον ». Ἀρχ. Ἄνθη τὰ χρυσᾶ τῶν σοφῶν διδασκάλων, ἔθων ἐνταῦθα συνήξα φιλοφρόνως.

Ἐν ἀρχῇ δύο φύλλα ἄγραφα ἐκτὸς ἀριθμοῦ.

141. 55. Χαρτ. 8. (0,255 X 0,175)

XIX (σ. 102).

« Καταλογικὸς δείκτης ἐγγράφων τῶν σωζομένων ἐν ταῖς Μοναῖς τοῦ ἁγίου Ὁρους Ἄθω συνταχθεὶς ῥωσιστὶ ὑπὸ Ἀ ρ χ ι μ α ν δ ρ ῖ τ ο υ Π ο ρ φ υ ρ ῖ ο υ Ο ὑ σ π ἔ ν σ κ η καὶ ἐκδοθεὶς ἐν Πετρούπολει, ἐν τῷ αὐτοκρ. τυπογραφείῳ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν ἐκπαιδεύσεων, 1847 [ἐν τῇ Ἐφημερίδι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, τόμ. 55, σ. 36-74, 169-200] μεταφρασθεὶς δὲ ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ ὑπὸ

Φιλαρέτου προηγ. Βατοπαιδινοῦ ἐν Βατοπαιδίῳ, 1868 ».

(Ἐξεδόθη καὶ γερμανιστὶ ὑπὸ τοῦ Ζ. Μούλλερ : Historische Denkmæler in den Klœstern des Athos εἰς τοῦ Miklosich τὴν Slavische Bibliothek τόμ. I (Βιέννη 1851) σ. 123 ἔ. καὶ ὑπὸ τοῦ Ζαχαρία φὸν Δίνγκενταλ μόνον τὰ Ἑλληνικὰ ἐγγράφα ἐν Zeis Græco-Romanum Μερ. III (Λειψία 1857) σ. XV - XXVI. Σερβιστὶ ὑπὸ τοῦ Ἀθράμοβιτς περὶ τοῦ Ἄθωνος, Βελιγράδιον, 1848). Ἄλλ' οὔτοι δὲν ἔσχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκδοσιν ἐν τῷ : « Archiv für Wissenschaftliche Kunde von Rusland » Βερολίνον, 1848, τόμ. VII, εἶτα ἐξεδόθη καὶ γαλλιστὶ ὑπὸ τοῦ Β. Λανγκλουὰ ἐν τέλει τοῦ : Le Mont-Athos et ses monastères, Παρίσιοι, 1867.

Ἐν τέλει φύλλα ἄγραφα δύο.

142. 57. Χαρτ. 8 μέγ. (0,276 X 0,207)

XIX (σ. 157).

Συλλογὴ ἐκ τῶν πατέρων.

Περὶ συγκρίσεως τῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀγγέλων φύσεως κ. ἄ.

Ἀπρητίσθη ὁ κῶδιξ ἐκ διαφόρων χειρογράφων καὶ ἐντύπων βιβλίων φροντίδι αὐτῆς τῆς ἀδελφότητος τῶν Ἰωασσαφαίων. * Ἐν τέλει καὶ τῇ ἀρχῇ ἄγραφα φύλλα ἀνά τρία μὴ ἠριθμημένα. *

143. 57. Χαρτ. 8 μέγ. (0,276 X 0,207)

XIX (σ. 160).

« Ἱστορικὴ μελέτη περὶ Γεωργίου τοῦ Καστριώτου τοῦ ἐπονομαζομένου Σκενδέρμπεη συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις καισαροβασιλικῷ ὑποπροξένου Κ. Ἰουλίου Πίσκου, ¹ συλλέξαντος αὐτὴν ἐκ διαφόρων θετικῶν πηγῶν ἐντύπων καὶ χειρογράφων εὐρισκομένων μάλιστα ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις . . . τῆς Βενετίας, Μεδιολάνου, Μαντούας, Βονωνίας καὶ ἀλλαχοῦ ».

(1) Skanderbeg, Historische Studie, Wien 1874, ἐν τῇ μεταφράσει δὲν ὑπάρχουσι αἱ τε παραπομπαὶ καὶ τὸ ἐν τέλει σπουδαιότατον παράρτημα, ἀλλ' ὅπως δὴποτε τὸ ἔργον τοῦ Πίσκου εἶναι σπουδαῖον καὶ τὸ ἄριστον ἐκ πάντων τῶν εἰς τὸν Ἄλβανὸν ἦρωα ἀναφερομένων, καὶ θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ ἐξεδίδετο ἡ μετάφρασις αὕτη.

(Ἀντεγράφη ἐκ τῆς ἐπιφυλλίδος τῆς ἐν Τεργέστη Ν. Ἡμέρας τοῦ 1895 ἀρ. 1053, 1054, 1055, 1059, 1060, 1061, 1062, ὑπὸ Ἰωάσαφ Ἱερομονάχου Ἰωασσαφαίων).

Ἐν τέλει ὑπάρχουσι 6 ἐπιστολαὶ ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Σκενδέρμπεη πρὸς τὸν Σουλτάνον, δημοσιευθεῖσαι ἐν τῇ ὑπὸ Εὐγ. τοῦ Βουλγάρεως « Ἐπιτομῇ τῆς Ἱστορίας Γεωργίου τοῦ Καστριώτου » ἐν Μόσχᾳ 1812. Ἄγραφα φύλλα 161-160.

144. 58. Χαρτ. 4 (0,29 X 0,22)
1^ο16. (σ. 89).

Ἰωάννου Φράγκου, « Ἰὼβ παράφρασις ἐλευθέρα, 1914, ἐν Ἀλατοσότοις » (Μ. Ἀσίας) μετὰ προλεγομένων (3-11), κεφ. Α΄. Εἰς τὴν χώραν τῆς Αὐσίτιδος ἔζη ἄνθρωπός τις ὀνομαζόμενος Ἰὼβ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος δὲν εἶχεν ἐλάττωμα· ἦτο ἀληθινός, δίκαιος, φοβούμενος τὸν Θεὸν καὶ ἀπέχων ἀπὸ πᾶν κακόν.

Ἐν τέλει : † Ἐτελείωσα τὴν ἀντιγραφὴν ταύτην τῇ 4 Νοεμβρίου 1916.

Ἰ[ωάσαφ]. Ἰ. Ἰωασαφαίων ἀγιογράφων †. Οὗτος διδάσκαλος ὢν ὑπέφερε πολλὰ δεινὰ κατὰ τὴν συμφορὰν τῆς μεταναστεύσεως ἀπωλέσας καὶ τὴν ἀκοήν· ἐπισκεψάμενος τὸν οἶκον τῶν Ἰωασαφαίων ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ χειρόγραφον, ἐξ οὗ τὸ ἐνταῦθα ἀντίγραφον, καὶ ἔπειτα ἀπώλεσεν. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἡ ἐκδοσις τῆς παραφράσεως ταύτης, διότι, πλὴν τῆς ὑπὸ τῆς Βιβλ. Ἐταιρείας, ἑτέρα δὲν ὑπάρχει.

145. 59. Χαρτ. 8 μέγ. (0,275 X 0,207)
1910 (φ. 222).

1. (φ. 1α) Λαυσαϊκὸν (ἀνέκδοτον) συναρμολογηθὲν ἐκ πολλῶν χειρογράφων καὶ ἐκδομένων καὶ τῇ φράσει δι' ἀντιβολῆς ἀποκατασταθὲν καὶ εἰς δύο βιβλία καὶ κεφάλαια 115 διασπασθὲν ὑπὸ Χαρίτωνος Ἱερομονάχου τοῦ Σπηλαιώτου τῆς Μ. Μεγίστης Λαύρας, 1900.

Ἐν τέλει (φ. 181α-184β) ἀκριθῆς πᾶσι τῶν περιεχομένων.

Ἐν φ. 180β : † Ἡ παρούσα βίβλος ἀντεγραφή ἐξ ἑτέρας τοιαύτης (βλ. η' 7) ὑπὸ Ἀθανασίου μοναχοῦ ἐκ τῆς Καλύβης τῶν Ἰωασαφαίων ζωγράφων τῇ 20 Φεβρουαρίου 1910 †.

2. (φ. 185α) « Ἐπιστολαὶ [ῥεγ'] τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου τοῦ ὁσοφοῦ ».

Εἶναι πᾶσαι ἐκ τοῦ Α' βιβλίου καθ' ἣν τάξιν ὑπάρχουσι καὶ παρὰ Migne, Patr. gr. τ. 79, σ. 81-148). Ἀντεγράφησαν τῇ αὐτῇ χειρὶ ἐξ ἐκδόσεως ἀρχαίας. Στάχσις θυρίνη μετ' ἐκτυπωμάτων. Ἄγραφα φύλλα ἐν τέλει σ. 181-192 καὶ 217-22.

146. 60. Χαρτ. 8 μέγ. (0,28 X 0,20)
XIX καὶ XX (φ. 65).

1. (φ. 1) Οἴκοι κδ' εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.
2. (φ. 7) « Οἴκοι κδ' κατ' ἀλφάβητον εἰς

τοὺς Ἄδφ ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ὁσίους Πατέρας· ποίημα Νήφωνος μοναχοῦ Ἀγιορείτου ».

Ἀμφότεροι ἀνέκδοτοι. Βλ. 60, ἐν τέλει).

3. (φ. 17) « Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Ἀγιαμοῦ ».

147. 61. Χαρτ. 8 μέγ. (0,19 X 0,26)
XIX (σ. 302).

Ἀκολουθίαι καὶ Οἴκοι.

Περιέχει διάφορα αὐτόγραφα ἔργα τοῦ ποιητοῦ ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ τροπαίων Νήφωνος μοναχοῦ τοῦ ἐκ τῆς Ἰθρη. Σκήτης. Τὰ ἐνταῦθα ποιήματα δὲν περιεγράφησαν λεπτομερῶς, διότι εἶναι καλλιγραφικῶς ἀντιγεγραμμένα εἰς διαφόρους κώδικας (ιδίως εἰς κώδ. 79) τῆς βιβλιοθήκης ταύτης καὶ ἐκασταχοῦ γίνεται μνεῖα καὶ τοῦ ποιητοῦ, ἐνταῦθα δὲ συναντᾶ τις καὶ διαφόρους σημειώσεις τοῦ ἰδίου, αἰτινες δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸν μέλλοντα βιογράφων αὐτοῦ.

1. σ. 1. Ἐγκώμιον εἰς τὴν Ἀνακομιδὴν τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

2. σ. 18. Εὐχὴ εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

3. σ. 19. Ἀκολουθία προσεόρτιος εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

4. σ. 25. Συμπληρώσεις μετεόρτων ἀκολουθιῶν Ἁγίου Γεωργίου.

5. σ. 41. Οἴκοι 24 εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον « Νικοδήμου Ἀγιορείτου ».

6. σ. 49. Κανόνες ὀκτώηχοι εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

7. σ. 69. Δύο κανόνες εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

8. σ. 75. Παράκλησις εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

9. σ. 8. Παράκλησις ἑτέρα εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

10. σ. 87. Προσόμοια εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

11. σ. 88. Κανὼν καὶ προσόμοια εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

12. σ. 95. Κανὼν μετὰ καθισμάτων καὶ προσομοίων εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

13. σ. 121. Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον « Κοσμᾶ ».

14. σ. 127. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

15. σ. 135. Κανὼν παρακλητικὸς καὶ εὐχαριστήριος εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

17. σ. 153. Προσόμοια καὶ Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Ἀντώνιον τὸν Μέγαν.

18. σ. 163. Προσόμοια εἰς τὸν Ἅγιον Μάξιμον τὸν Κουσοκαλύβην.

19. σ. 167. Γ' και Σ' Ὁδὴ εἰς τὸν Ἅγιον Βλάσιον.

20. σ. 169. Προσόμοια Προεόρτια Ἁγίου Γεωργίου.

21. σ. 179. Ἀκολουθία πλήρης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

22. σ. 209. Προσόμοια καὶ Κανὼν μεθέορτο.

23. σ. 221. Ἀκολουθία πλήρης Ἁγίου Γεωργίου 3ης Νοεμβρίου.

24. σ. 251. Ἀκολουθία Ἁγίου Γεωργίου διὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων.

25. σ. 265. Ἀκολουθία Ὁσιομάρτυρος Ρωμανοῦ.

26. σ. 285. Οἴκοι 24 εἰς τοὺς ἐν Ἄθῳ ἁγίους Πατέρας.

27. σ. 299. Προοίμιον εἰς τὴν Μουσικὴν διὰ στίγων.

Ἦν δὲ ὁ μακ. Νήφων ἐκ τῆς Ἰθῆρ. σκήτης, καλύβης τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ἐκ Σίφνου καταγόμενος, ἐνάρετος μοναχός, ἀποθ. τῷ 1904 ὑπὲρ τὰ 70 ἔτη γεγονώς ἤσχολετο ἀνεκδότως εἰς ἀντιγραφὰς κωδίκων καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ποίησιν, διαδεξάμενος τὸν Νεασκητιώτην Ἰάκωβον. Ἦτο μετρίως μαθήσεως καὶ ἀπαιτεῖται προσοχὴ διότι πολλαὶ ξένοι ποιήσεις φέρουσι τὸ ὄνομα Νήφων (βλ. Ἰωάν. 79-1-4 κ. ἄ.).

148. 61. Χαρτ. 8. (0,27 X 0,21)
1801 (φ. 34).

« Εἰσαγωγή εἰς τὴν φιλοσοφίαν ».

Ἐν τέλει : Ἐγραφεὶν ἐν τῇ Θεολογικῇ [τῆς Χάλκης] σχολῇ τῇ 31 Ἰουνίου 1891, Χαρίτων Λαυριώτης, εἶναι ὁ πρὶν ἢ ἀποφοιτήσῃ ἀποθανών.

149. 63. Χαρτ. 8. (0,29 X 0,21)
1880, σελ. 120.

« Στοιχεῖα ἀστρονομίας ὑπὸ Γ. Α. Λιανοπούλου, ἐν Χάλκῃ, 1880. Λιθογραφία Σχολῆς Μ. Δαμαλά ».

150. 64. Χαρτ. 4. (0,260 X 0,210)
XX (φ. 75).

1. (φ. 1α) « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ἐπίκλην τοῦ Κουσοκαλύβη, συγγραφεὶς παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρ Μαρξάρίου ». Ἀρχ. : Οὐδὲ ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος ἄμειρος εἰσάπαν διπλῆ. Τέλ. : παροξύνουσι καὶ ἀτιμάζουσι φεῦ τῇ πα-

ραβάσει τῶν ἐντολῶν ὅτι αὐτῷ πρόπει πᾶσα δόξα κτλ.

Ἀντεγρᾶφη ὑπὸ τοῦ σεβ. Λουδ. Πετὶ ἐκ τοῦ Βενετικοῦ κώδ. II, 92, φ. 41-55.

2. (φ. 30α) Τοῦ αὐτοῦ βίος « συγγραφεὶς παρὰ Ἰωαννικίου εὐτελοῦς ἱερομονάχου τοῦ Κόχिला ».

Ἀντεγρᾶφη ὑπὸ Εὐθυμίου μοναχοῦ Ἰωασαφαίου ἐκ τοῦ Βατοπ. κώδ. 470 (Κατάλ. σ. 94) τοῦ XV αἰ. ἀντεβλήθη ὑπὸ Εὐλ. Κουρίλα πρὸς τὸν τοῦ Ξενοφάντος (ἀρ. 25, σ. 1-62 τοῦ XVIII αἰ.) καὶ ἐσημειώθησαν αἱ διαφοραί.

Ἀρχ. : Θαυμαστόν τι χρῆμα ἢ ἀρετὴ.

Τέλ. : τυχεῖν ἐλέους καὶ εὐμενείας παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃ πρόπει κτλ.

3. (φ. 54α) Τοῦ αὐτοῦ βίος, « ποίημα καὶ πόνημα Θεοφάνου τοῦ Περιθωρίου καὶ προηγουμένου τοῦ Βατοπαιδίου ».

Ἀρχ. : Οἱ τὴν ἡπειρον κατ' ἐπιστήμην καὶ θάλατταν διερχόμενοι. Τέλ. : τὸν δοξάζοντα τοὺς ἁγίους αὐτοῦ, ὃ πρόπει κτλ.

Ἀντεγρᾶφη ὑπὸ τοῦ ἱερομ. Ἰωάσαφ Ἰωασαφαίου ἐκ τοῦ κώδ. 552 μονῆς τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος.

151. 65. Χαρτ. 4. (0,29 X 0,22)
XX (σ. 99).

Οἱ ὀνοματοθεῖσται Ρῶσοι ἐν ἀγίῳ Ὄρει καὶ αἱ κατ' αὐτῶν ἐνέργειαι τῆς Μεγ. Ἐκκλησίαι καὶ τῆς Ἱ. Κοινότητος τοῦ Ἄθῳ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ρωσσο. Κυβερνήσεως.

Ἄλασα ἢ διεξαχθεῖσα ἀλληλογραφία καὶ αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις, συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Ἰωάσαφ Ἰωασαφαίου πάσης σπουδῆ καὶ ἐπιμελείᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1914.

152. 66. Χαρτ. 4. (0,28 X 0,22)
XX (σ. 170).

1. (σ. 1) Γέννησις, ἀνατροφή καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Τοῦτο γέγραπται χειρὶ Δανιὴλ Κατουνακιώτου (βλ. κατωτ. 70, 25 περιγραφῆν).

2. (σ. 51) Ἄθλησις καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου Γεωργίου, Γεωργίου Κυπρίου. (Act. SS. April. III, σ. XXV-XXXIV).

3. (σ. 91) « Θαύματα τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς τὴν Τράπεζαν ».

(Πιστὴ ἀντιγραφὴ ἐκ κώδικος 143 θ' Μονῆς Διονυσίου τοῦ XVII αἰῶνος. Τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 2 εἶναι τὰ χειρόγραφα τὰ προερχόμενα ἀμέσως ἐκ τῶν κωδίκων ἐκ τούτων ἔπειτα οὐχὶ μετὰ καλῆς ὀρθογραφίας ἀντεγράφησαν τὰ ὑπ' ἀρ. 3 θαύματα).

4. (φ. 123) Μακαρίου τοῦ Κορίνθου 7 ἐπιστολαὶ πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεομάρτυρος Θεοδώρου († 1795).

Ἐντεγράφησαν ἐκ Κώδ. 455 (φ. 109-116) τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ὑπὸ Ἰωάσαφ Ἱερομονάχου Ἰωασσαφαίων καὶ εἶναι ἀνέκδοτοι.

5. (σ. 139) Δανιήλ μοναχοῦ Κατουνακίω του, περὶ μνημοσύνων ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις καθηγητὴν Ἀλέξ. Μωραϊτίδην. 17 Φεβρουαρίου 1910.

Ἐν τέλει : † Δανιήλ μοναχὸς ἀγιογράφος. Ἐγγραφοὶ ἐν Κατουνακίῳ τοῦ ἁγίου Ὁρους ἐκ τοῦ ἡσυχαστηρίου τῶν ἐν Ἀθῶν διαλαμπάντων ἁγίων Πατέρων. Ὁσῖος ἀπεβίωσε πλήρης ἡμερῶν ἐν δούτῃ καὶ καρποφορίᾳ πνευματικῇ τὸν Σεπτ. τοῦ 1929 ἐκ τῶν μοναδικῶν λογίων ἀσκητῶν τοῦ Ὁρους.

6. (σ. 155) Παρακλητικὸς κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάσαφ τῶν Ἰνδιῶν, ἀντιγραφεῖς μὲν ἐκ περγαμηνῆς τῆς Σκήτης τῶν Ἰθῆρων, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπιδιορθωθεὶς ὑπὸ Ἱερωσύμου Σιμωνοπετρίτου.

Ἡ ἀκροστιχίς : Ἰωάσαφ μέλω σε τὸν Ἰωάσαφ ἀεὶ, ἐν τοῖς Θεοτοκίῳις : Πλῦνόν με.

(Ὁ Ἰωάσαφ οὗτος φαίνεται ἐκ τῆς αὐτῆς σκῆτης ὑπάρχων, ἅτε ἐκεῖ ὑπαρχούσης καλύβης ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἰωάσαφ).

153. 67. Χαρτ. 4. (0,24 X 0,29)
1923 (σ. 285).

« Ἱεροσφράγιστοι ἀποδείξεις ἱερῶν σκητῶν τοῦ ἁγίου Ὁρους Ἀθῶν μετὰ συμπληρωματικῶν σημειώσεων τῶν πρὸς αὐτὰς συνδρομῶν ... ἀπὸ 1881-1921 παρὰ τοῦ ἡμετέρου οἴκου Ἰωασσαφαίων Ἀγιογράφων ... ἐν ἱερῷ Σκήτη τῶν Καυσοκαλυβίων τοῦ ἁγίου Ὁρους Ἀθῶν 1923.»

Ὁ τόμος οὗτος κατηρτίσθη καὶ συνεπλήχθη ὑπὸ τοῦ φιλοκάλου καὶ δραστηρίου βιβλιοθηκαρίου πατῆ Ἰωάσαφ ἐν τέλει προστίθενται καὶ αἱ δωρεαὶ εἰς τὴν Λαύραν 13.680 γρ. (σ. 265), εἰς τὴν τοῦ Γρηγορίου 15.360 γρ. Κατὰ τὸν ἐν τέλει ἀναλυτικὸν πίνακα αἱ δωρεαὶ εἶναι ἐν συνόλῳ :

Εἰς Σκήτην Καυσοκαλυβίων	
εἰς χοῦμα καὶ διάφορα ἔργα	Γρόσ. 41.831
Εἰς τὰς ἄλλας Σκήτας εἰς χοῦμα	» 11.222
» Μονὰς Λαύραν καὶ Γρηγορίου	
εἰς χοῦμα καὶ εἰκόνας	» 29.040
Ἐν ὄλῳ	» 83.093

154. 68. Χαρτ. 4 μικ. (0,21 X 0,31)
XIX-XX (σ. 110).

« Λεύκωμα, album, karta bianca ».

Βιβλοῖν πρῶτον ἀπὸ τοῦ 1880-1924.

σ. 1. « Ὑπόμνημα συνοπτικὸν περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκίας καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος ».

Ὁκ ἄπο σκοποῦ περιελάβομεν ἐνταῦθα καὶ τὸ Λεύκωμα εἶναι τὸ δεύτερον (τὸ α' τῆς Ἱ. Κοινοῦτος 1874) ἐν Ἀθῶν τὰ δὲ λευκώματα εἰς τοιαῦτα μέρη, εἶναι ἱστορικὸν μνημεῖον οὐχὶ σμικρᾶς ἀξίας, δι' ὧν παρελεύνοισι πάσαι αἱ τοῦ κόσμου ἐπισημότητες εἶναι ὅπως τὰ παλαιὰ προσκυνητήρια καὶ τὰ ἡμερολόγια τῶν ἱερῶν ἀποδημιῶν. Τὸ ρωμαντικὸν περιβάλλον, ὁ νέος ὅλος ἐνταῦθα κόσμος, ὅστις συμβολίζει τὴν ἀπαρχημένην Βυζ. περίοδον, τὰ ἔργα τὰ καλλιτεχνικά, εἰς ἃς οὗτος ἀσχολεῖται καὶ ἐπὶ πάντων ἡ παρομιώδης φιλοξενία τῶν ἀσκητῶν, μεταφέρει τὸν ἐπισκέπτην εἰς νέας σφαῖρας, καὶ εἶναι τόσον ἰσχυρὰ ἡ ἐντύπωσις καὶ ἡ ἔμπνευσις, ὥστε καὶ χωρὶς νὰ εἶναι μεταβάλλεται τις εἰς ποιητὴν καὶ τοιαύτην μορφήν ἔχουσι τὰ πλεῖστα τῶν ἐνταῦθα σημειωμάτων ἅτινα ὁ μέλλον ἱστορικὸς θέλει εὐχαρίστως διέλθει καὶ ἀποταμύσει ἐξ αὐτῶν τὸ ἄρωμα τῆς θρησκείας, ἣν ἐνταῦθα, εἴπερ που καὶ ἄλλοι, σαθύτερον αἰσθάνεται τις. Ὁ κώδιξ μετὰ κοσμημάτων χρυσοδέτος.

155. 69. (24. 311) Χαρτ. 8 μέγ. 0,27 X 0,18)
XIX (σ. 120).

* Οἴκοι καὶ κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον. * Πολυτελέστατα ἐσταχωμένους ὁ κώδιξ.

1. (σ. 1) Οἴκοι 24 τρεῖς τὸν ἀριθμὸν.

(Τῶν οἴκων τούτων οἱ μὲν πρῶτοι εἶναι ποίημα Νικοδήμου οἱ δὲ δεύτεροι Νήφωνος, οἱ δὲ τελευταῖοι ἀδόξου ποιητοῦ).

2. (σ. 39) « Κανὼν παρακλητικῶς καὶ ἐγκωμιαστικῶς, ὠραιότατος ».

3. (σ. 47) Ἐτερος τοιοῦτος.

4. (σ. 55) « Κανὼν παρακλητικῶς καὶ ἱκετήριος .. ποίημα Νήφωνος μοναχοῦ ἐκ τῆς σκῆτεως τῶν Ἰθῆρων .. ψάλλεται ὑπὲρ ἀναρρώσεως ἀσθενούντων ».

5. (σ. 69) Ἐτεροὶ ἐπτὰ ἡμίσεις παρακλητικοὶ κανόνες (ἅπαντα ἀνέκδοτα).

Ἐν τέλει πολλὰ ἄγραφα φύλλα μὴ ἠριθμημένα καὶ μακρὰ σημείωσις, καθ' ἣν οἱ Οἴκοι καὶ Κανόνες ἀντεγράφησαν ἐξ ἀρχαίων κωδικῶν, οἱ δὲ ἐποιήθησαν νεωστὶ : συνελέχθησαν δὲ καὶ ἐποιήθησαν διὰ προτροπῆς Ἰωάσαφ μοναχοῦ Ζωγράφου, καλλιγραφεῖς παρ' αὐτοῦ τῷ 1878.

156. 70. (25. 312). Χαρτ. 8 μέγ. (0,27X0,18)
XIX (σ. 114).

Παρακλητικοὶ Κανόνες ἀνέκδοτοι εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον 8.

Εἶναι οἱ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 5 ἑπτὰ ἡμίσεις πλήρεις ἐνταῦθα ὡς καὶ ὁ ὑπ' ἀρ. 2, ὅστις σημειωτέον, ὅτι ἐποιήθη εὐρισκομένων ἐν Κερασιᾷ τῶν ἀδελφῶν Ἰωασαφαίων καὶ διὰ τοῦτο ἀναφέρονται ἐν τῷ κανόνι Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. * Ἐν ἀρχῇ : † Ἐσυνάχθησαν δι' ἐπιμελείας Ἰωάσαφ μοναχοῦ, ζωγράφου τοῦ καισαρέως, καὶ ἐκαλλιγράφησαν ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ παρὰ τοῦ ἰδίου, μετὰ πλήστης ἐπιμελείας εἰς ὅγιον ὄρος Ἄθω 1870 †. Κοσμεῖται ὑπὸ μικρᾶς χειροματολογιαφίας τοῦ ἀγίου Γεωργίου.

157. 71. (14. 277) 4 (0,95 X 0,205)
XIX (φ. 196).

Π α ν η γ υ ρ ι κ ὸ ν (ὁ Λάμπρος ὀλίγας γραμμὰς ἔχει περὶ τοῦ κώδικος, διότι ἔπειτα προσετέθησαν καὶ ἄλλα).

1. φ. 1α Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ν α ζ ι α ν ζ η ν ο ῦ τοῦ Θεολόγου, λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἀρχ. : Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχεῖα φιλοσοφήσωμεν.

Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τὰ εὐρισκόμενα· Λειψία, 1690, τόμ. Α', σ. 705-717.

2. φ. 8α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.

Ἀρχ. : Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιά· (αὐτ., σ. 673-675).

3. φ. 10α Ἰ ω ά ν ν ο υ τ ο ῦ Χ ρ υ σ ο σ τ ὸ μ ο υ, λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγ. Παρασκευῇ. Ἀρχ. : Τῆς χθὲς ὑποσχέσεως σήμερον βούλομαι.

4. φ. 13β [Ἀδήλου] Τῆ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ ὅτι σιγῶσα παραίνεσις καὶ διδασκαλεῖον ἀρετῆς αἱ ἅγιοι εἰκόνες καὶ περὶ τῆς αὐτῶν προσκυνήσεως ».

Ἀρχ. : Ἀξία ὄντως καὶ πρεπωδεστάτη ἐστὶν ἡ κλησις, ἥπερ οἱ ἱεροὶ διδάσκαλοι, πνεύματι ἁγίῳ κινούμενοι, ὠνόμασαν τὴν τάξιν. Τέλ. : οὕτω δὲ κρατοῦντες τὴν ἀποστ. ταύτην παράδοσιν καὶ προσκυνοῦντες τὰς ἱερὰς εἰκόνας κτλ.

5. φ. 19α Ἐ π ι φ ά ν ο υ Κ ύ π ρ ο υ, «Λόγος εἰς τὸν θρῆνον τῆς Θεοτόκου τῷ ἁγίῳ καὶ μεγ. Σαββάτῳ ». Ἀρχ. : Εἶθε μὴ εἰρπετο ὄφρις ἐν τῷ λειμῶνι τῆς Ἐδέμ. Τέλ. : ἵνα καὶ τῶν διὰ σὲ λυπομένων τὴν θλίψιν καταπαύσης καὶ εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον τὰ σά μυστήρια καὶ μεγάλα καταλάμψουσιν, ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα κτλ.

Ὁ λόγος οὔτε παρὰ Migne, οὔτε εἰς ἐκδόσιν Ντιντορφ ὑπάρχει.

6. φ. 24α Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. : Τίς ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐστίν ;

7. φ. 29α Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως, Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. : Λαμπρὰ καὶ παράδοξος τῆς παρουσίας ἑορτῆς ἡ ὑπόθεσις. Τέλ. : δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ κτλ. (Migne, 65, 708-716).

8. φ. 32α [Ἀδήλου] Λόγος εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χριστοῦ πανηγυρικός ἅμα καὶ θεολογικός ἐκ διαφόρων συλλεχθεῖς. Ἀρχ. : Ἡ πασῶν τῶν ἑορτῶν ἐπεδήμησεν ἑορτῇ τέλ. : ἵνα καὶ ἡμᾶς ἐλεήσῃ ὁ σήμερον ἐκ Παρθένου γεννηθεῖς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ ἡ δόξα κτλ.

9. φ. 38α « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δόσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου ἀντιγραφεὶς ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχετύπου ἀπαραλλάκτως [παρὰ Νήφωνος Ἀγιορείτου] ». Ἀρχ. : Τὸ τοῦς τῶν ἁγίων βίους.

Βλ. Lake Kirsopp The early Days of monasticism on Mount Athos (Ὁξφόρδη, 1909) σ. 18-39, ἐκ τοῦ Δ 79 κώδ. τῆς Λαύρας (XIII α.). Ἐν τῷ βίῳ ἀναφέρεται ὡς βιογράφος ὁ πρεσβύτερος Νικόλαος, ἀλλ' ἐξ ἑσῶτ. λόγου ἀποδεικνύεται ἐναργῶς ἡ πλαστότης. Τοῦτο πρῶτος ἀντελύθη ὁ ἐν ἀγίοις Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὅθεν συνέταξε νέον βίον ἐν εἶδει ἐγκωμίου ἀφαιρέσας πολλὰ καὶ γένος καὶ πατρίδα τοῦ ἀγίου.

10 φ. 40α « Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μεγαλογραφὲν ἐξ ἀρχαιοτάτης μεμβράνης τῆς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Μεγίστης Λαύρας ».

Ἀρχ. : Ἡ μὲν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος βασιλείου.

Ὁ μὲν κώδιξ τῆς Λαύρας, ἐξ οὗ ἀντεγράφη τὸ μάρτυριον Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου ἀντιμαρτύριον τοῦτο ὡς καὶ τὸ κατωτέρω, εἶναι ὁ Χαρτῶς 132 Θ (ἔτ. 1425), ἐξεδόθη δὲ τὸ μάρτυριον ὑπὸ Κρουμπάχερ. Βλ. « Ντὲρ χάιλιγκε Τζόρτζ ἐν ντὲρ γκρέιχσιε Οὐμπερλίφερονγκ », Μόναχον 1911, σ. 30-40 (Κλάσσε XXV, τόμ. 3 τῶν « Ἀμτχασσντλοῦνγκεν ντὲρ Κ. Μπέγερ Ἀκαδ. ντὲρ Βίσο. Φιλολ. φιλοσ. οὐντ ἱστόρισε. »)

11 φ. 59α Ἐ π ι φ α ν ί ο υ Κ ύ π ρ ο υ Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν κτλ.

Ἀρχ. : Τί τοῦτο σήμερον πολλὴ σιγὴ (ἐκ τῶν ἀμφιβαλλομένων).

(Migne, 43, 440-465, Ντιντόρφους, τόμ. 405, μέρ. Π (Λειψία, 1862) σ. 9-29).

12 φ. 69α « Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεταφρασθεῖς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς φράσεως τοῦ Σ ο φ ο ῦ Λ έ ο ν τ ο ς εἰς ἀπλο-ελληνικὴν ἐγκατάληπτον φράσιν ».

Ἀρχ. : Ὡ τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου ἰ φανερωθέντος σήμερον ἐν πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ λόγος οὗτος παρὰ Migne δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἐν ἀρχῇ τῆς ἰδιαίτερας ἐκδόσεως Ἰ Λέοντος Σοφοῦ πα-

νηγυρικοί λόγοι ἐκδοθέντες σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ Ἄκακίου ἱερομονάχου ἐκ τοῦ ἁγίου Ὁρους τοῦ Ἁθῶνος (Ἀθῆναι, 1868) σ. 1-9, ἀλλ' εἶναι λίαν περικεκομμένους.

13 φ. 75β Ἐφραϊμ τοῦ Σύρου Ἱερομάρτυρος Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος.

Ἄρχ. : Ἐκ τῆς χώρας θέρους χαρμονῆς ἐκ τοῦ ἀμπελῶνος καρποὶ ἐδεσμάτων τέλ. : καὶ ὁμολογεῖ καὶ δοξάζει, αὐτῇ τῇ τριουποστάτῳ μονάδι πρέπει δόξα κτλ.

14 φ. 81α Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομο Ἱερομάρτυρος Λόγος εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμῖον. Ἄρχ. : Διατι παρὰ πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς ποταμούς.

15 φ. 83β Τοῦ αὐτοῦ « Ὅτι χεὶρ τὸν ἔχοντα χάριν οἰανδήποτε ἐπιστήμας μεταδίδεται τῷ χρεῖαν ἔχοντι καὶ περὶ πρεσβυτέρου ». Ἄρχ. : Ὁ φιλόθεος Θεὸς οἰκτεῖρων.

16 φ. 86α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.

Ἄρχ. : Στυγνὴν τὴν ἐκκλησίαν ὁρῶ.

17 φ. 89α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια. Ἄρχ. : Ἐορτάσαι θέλω, ἀγαπητοί.

18 φ. 91α Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος.

Ἄρχ. : Ἄνδρες φιλόχριστοι καὶ φιλόξενοι.

19 φ. 95β Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος. Ἄρχ. : Δεῦτε, φίλοι, σήμερον.

20 φ. 98α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. Ἄρχ. : Πᾶσα μὲν ἡμέρα φαίδρα.

21 φ. 103α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν. Ἄρχ. : Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.

22 φ. 109α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ Πάτερ εἰ δυνατόν τὸ ποτήριον τοῦτο. Ἄρχ. : Οὐδὲν ἀπεικάσιν οἱ τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλοι.

23 φ. 114α Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου καὶ κατὰ Ἀρείου. Ἄρχ. : Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ τὴν ὀρθόδοξον ταύτην ἐκκλησίαν.

24 φ. 120α Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς μοναχοὺς ὠφελείας πάσης καὶ νήψεως μεστή. Ἄρχ. : Φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

25 φ. 124α Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ περὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος κτλ. Ἄρχ. : Λαμπρὸς ὁ βίος τῶν δικαίων.

26 φ. 129α Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος περὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ. Ἄρχ. : Βούλει μαθεῖν πόσον τὸ ὀργίζεσθαι κακόν ;

27 φ. 134β Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος περὶ ἀγάπης. Ἄρχ. : Καλῶς εἶπεν ὁ Κύριος.

28 φ. 141β Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος περὶ μετανοίας. Ἄρχ. : Ἡ μετάνοια δεινὴ καὶ φοβερὰ.

29 φ. 146β Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος περὶ ψυχῆς. Ἄρχ. : Ἐοίκασιν οἱ ἔργους κομῶντες ἀγαθοῖς.

30 φ. 149β Τοῦ αὐτοῦ, Λόγος περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν ἁγίων μυστηρίων. Ἄρχ. : Ὀλίγοι ἡμῖν σήμερον οἱ παραγενόμενοι.

31 φ. 157α Γέννησις, ἀνατροφή καὶ ἀθλησις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου. Ἄρχ. : Πολλοὶ μὲν οὖν ἀνδρῶν ἀρίστων βίους καὶ μαρτύρων ἀνδραγαθίας. Τέλ. : τὴν καλὴν ὁμολογίαν πληρώσας, τὸν δρόμον τελέσας, τὴν πίστιν ἀπαρασάλευτον τηρήσας, διὸ καὶ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης ἀποκείμενον ἔχει μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, χάριτι κτλ.

Τὸ τέλος ὅμοιον πρὸς τὸν ἐν Acta SS April. III, σ. XV). Ἐν τέλει : « Τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐν τῷ παλαιῷ χειρογράφῳ καὶ ἡ χρονολογία † ἐγράφη ὁ παρὸν λόγος ἔτους 537γ' (= 1425) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχέσθε. † « ἀντιγράψαμεν τὸν λόγον τοῦτον ἐκ τίνος χειρογράφου τῆς Μ. Λαύρας. Βιβλ. ἀριθ. 132 Θ. Ἀδελφ. Ἰωασσαφαίου ».

Ὁ μακ. Προηγ. Χρυσόστομος Λαυριώτης ἐν τέλει ἐσημειώσατο τάδε : † Τοῦ ἀνωτέρω μνημονευομένου Κώδικος πολλὰς τὰς ἀμαρτὰδας φέροντος διορθώσαμην, ὅση μοι δύναμις, τὸν λόγον τοῦτον ἄξιον μὲν τοῦ παραβληθῆναι τοῦτον πρὸς ἄλλο κρείττον χειρογράφον, εἴποτε τοιοῦτο εὐρεθεῖται προνοία τοῦ θεοῦ ἀντλήπτορος ἁγίου Γεωργίου 1900 κατὰ Ὀκτώμβριον Π. Χ. Λαυριώτης † (Βλ. καὶ Ἰωάν. 65, 1).

32 φ. 176α (16, 286) « Λόγος τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, καταπεμφθεὶς πρὸς Μηνᾶν τὸν ἀγιώτατον καὶ μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς εὐδαίμονος πόλεως καὶ πατριάρχην, κατὰ Ὁριγένους τοῦ δυσσεβοῦς καὶ τῶν ἀνοσίων αὐτοῦ δογμάτων.

Ληφθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας οἰκουμένης πέμπτῃς Συνόδου τῆς ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς συλλογῆς τῶν ἱερῶν συνόδων ἐνυπαρχούσης [σ. 361-374].

Ἐγγραφή χειρὶ Συμεῶν καλλιγράφου Σαμίου, μοναχικοῦ ἐκ τῶν συγχρόνων τοῦτου ὑπάρχουσα καὶ ἄλλοι λόγοι ἐνταῦθα. Ὁ κώδιξ, συγχρόνου σταχῶσεως, εἶναι γεγραμμένος διαφόροις χερσίν. Ἐν τέλει ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἄγραφα φύλλα 58, 88 καὶ 107.

158. 72. (15. 282). Χαρτ. 4 (0,31 X 0,22) XIX (σ. 117).

1. (σ. 1) Ἀκολουθία Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου,

« ἀναπληρωθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐν ἱερεῦσι κυρίου Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ πρώτοπαπᾶ Ναυπλίου, νῦν δὲ ἀντιγραφείσα, ἢ τε ἀκολουθία καὶ ὁ βίος τοῦ ἁγίου παρὰ τινος μοναχοῦ * [Συμεών], τῇ προτροπῇ ὁμῶς καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Ἰωάσαφ Ζωγράφου Καισαρέως τε καὶ ἁγιορείτου ».

* Ἐν τέλει : Ἐν ἀγιωνύμῳ Ὁρει, 1880.

2. (σ. 41) Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου.

(Migne, Patr. gr. 26, 835-977).

159. 73. (23. 310) Χαρτ. 4 (0,305 X 0,205) XIX (φ. 55).

1. (φ. 1) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γεωργίου * ἀνέκδοτος. *

* Ἐν τέλει : † Αὕτη ἡ Ἀκολουθία συγγραφείσα παρὰ τινος ἱερομονάχου, δι' ἐπιμελείας καὶ δαπάνης τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱεροδιακόνις κυρίου Χρυσόστομου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, τοῦ ἐνασκομένου εἰς τὴν Σκήτην τῶν Καυσοκαλυβίων, ἐν ἁγίῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω. Ἐν ἔτει 1892 †.

* Ἡ ἀκολουθία αὕτη δὲν συνεγράφη, ἀλλ' ἀντεγράφη ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου (Ἰακώβου ἐκ τῆς Σκήτης τῶν Ἰβήρων) εἶναι ποίημα τοῦ Νήφωνος Ἀγιορείτου. *

2. (φ. 9) Ἀνδρέου Κρήτης, Ἐγκώμια τρία εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.

* α' (φ. 10) Ἀρχ. : Ἀεὶ μὲν λαμπρὰ καὶ πανεύφημα τὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων μνημόσυνα.

* β' (φ. 22) Ἀρχ. : Ἡλιος μὲν ἐκάστης ἀνίσχων ἡμέρας.

* γ' (φ. 33) Ἀρχ. : Ἀνατέλλει μὲν ὁ ἥλιος καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

* Ἐκ τούτων παρὰ Migne (Patr. gr. τ. 97, σ. 1169 ἐ.) ὑπάρχει τὸ α', τὸ β' ἐξεδόθη ἐν Acta Sanctorum Aprilis τόμ. III, σ. 20-25 ὑπὸ τῶν Βολανδιστῶν, ὅπερ (γ') μετεφράσθη « παρὰ τοῦ ἑλλογιμωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, κυρίου Ἰωάννου τοῦ Λινδίου » τυγχάνει δὲ ἀνέκδοτον. *

* Ἐν ἀρχῇ : † Ἀντιγραφέντα ἐξ ἀρχαίων μεμβρανῶν χειρογράφων παρὰ τινος μοναχοῦ, τῇ προτροπῇ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱεροδιακόνις Γέροντος κυρίου Χρυσοστόμου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, εὐλαβείας αὐτῶν ἕνεκα πρὸς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον. Ἐν ἀγιωνύμῳ Ὁρει 1888 †.

* Ὁ μοναχὸς ὁ ἀντιγράφας τὰ τρία ταῦτα ἐγκώμια ὡς καὶ τὸν προηγούμενον κώδικα εἶναι ὁ ἄριστος καλλιγράφος τῆς αἰῶνος ἡμῶν, ὁ Σάμιος Συμεών, ἀσκήσας ἐν Κατουνακίσις καὶ πρὸ 10ετίας ἀποθανὼν ἀπολέσας ὁ δυστυχὴς τὰς φρένας· ἡ γραφή αὐτοῦ εἶναι τοσοῦτον καλλιτεχνική, ὥστε δυσκόλως διακρίνεται ἀπὸ τῆς ἐντύπου· ὁ μακαρὴς ἦν καὶ λόγιος ἀνὴρ· διὰ τοῦτο συνέταξε καὶ πλείστα ὄσα ἀφιερῶτι-

κὰ ποίηματα, μάλιστα κατὰ σχῆμα χιαστὸν πρὸς διάφορα ὑψηλὰ πρόσωπα. * (Βλ. καὶ ἀνωτ. 46' 3).

160. 74. (22.309) Χαρτ. 4 (0,29 X 0,20) XIX (σ. 265).

* Κώδιξ πολυτελῶς ἐσταχωμένος μετὰ λαμπρῶς ἐλαιογραφικῆς εἰκόνας τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν ἀρχῇ καὶ καλῆς καλλιγραφίας, ἐν ᾧ περιέχονται * Ἀκολουθία καὶ Οἶκοι * εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον, πάντα ἀνέκδοτα. * (Τόσον μόνον γράφει ὁ Λάμπρος).

* 1. (σ. 1) Ἀκολουθία προσόρτιος τῇ κβ' Ἀπριλίου.

* 2 (σ. 19) Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου, ἢ ἐν τοῖς Μηναίοις ἀλλὰ συμπληρωμένη διὰ νέων τροπαρίων καὶ πανηγυρικοῦ Κανόνος πρὸς τὸ : Ἀναστάσεως ἡμέρα.

* 3. (σ. 59) Ἀκολουθία 5 μεθεόρτοι τῇ κδ' κε', κς', κζ', καὶ κη' Ἀπριλίου.

* 4. (σ. 125) Ἀκολουθία προσόρτιος τῆς ἀνακομιδῆς τῇ β' Νοεμβρίου.

* 5. (σ. 149) Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου τῇ γ' Νοεμβρίου.

* 6. (σ. 191) Ἀκολουθία 3 μεθεόρτοι τῇ δ', ε' καὶ ζ' Νοεμβρίου.

* 7 (σ. 241) Οἶκοι κδ' : 2 τοῦ ἀδύλου καὶ οἱ τοῦ Νικοδήμου (πρὸβ. καὶ ἀρ. 60).

* Ἀπασαι αἱ Ἀκολουθία αὗται εἶναι πόνημα τοῦ μακ. Νήφωνος Ἀγιορείτου, πλὴν τοῦ κανόνος τῆς δῆς μεθεόρτου, ὅστις εἶναι ποίημα τοῦ Νικοδήμου. * Ἐν ἀρχῇ : † Ἐσυνάχθησαν δὲ δι' ἐπιμελείας Ἰωάσαφ μοναχοῦ ζωγράφου τοῦ καισαρέως· καὶ ἐκαλλιγράφησαν ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ ἰδίαις χερσὶ ... μετὰ πλείστης ἐπιμελείας καὶ κόπου· εἰς ἅγιον ὄρος Ἄθω 1871, κατὰ μῆνα Αὐγουστον †.

* 11. Ἀνέκδοτοι (τόσον μόνον γράφει ὁ Λάμπρος).

161. 75. (18. 305) Χαρτ. 4 (0,30 X 0,21) XIX (σ. 181).

Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.

* 1. (σ. 1). Ἀκολουθία ὀκτὰ ὁμοίαι ταῖς ὑπ' ἀρ. (1-3) τοῦ προηγούμενου κώδικος· ἢ πρώτη ὁμῶς ἔχει διάφορον κανόνα (ποίημα Νήφωνος μοναχοῦ) πρὸς τὸ Κύματι θαλάσσης.

* 2. (σ. 119) Εἶναι ἢ ὑπ' ἀρ. 3 τῆς κη' Ἀπριλίου τοῦ προηγ. κώδικος, ἀλλ' ἔχει διάφορον κανόνα, τοῦ Νήφωνος ποίημα.

* 3. (σ. 133) Ἀκολουθία μεθεόρτος τῆς κδ' Ἀπριλίου, ποίημα καὶ αὕτη τοῦ Νήφωνος.

* 4. (σ. 147) Οἶκοι κδ' εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον (Νήφωνος).

* 5. (σ. 159) Οἱκοι κδ' δύο, οἱ ὑπ' ἀρ. 7 τοῦ προηγ. κώδικος. *

* Προτάσσεται τοῦ κώδικος ὀλοσελίδος θαυμασία ἐλαιογραφικὴ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Γεωργίου χειρὶ τοῦ Ἰωάσαφ * παρὰ τοῦ ὁποῖου καὶ ὁ πολυτελέστατος οὗτος κώδιξ λαμπρῶς ἀντεγράφη « κατὰ μῆνα Νοέμβριον 1878 ἐν ἁγιωνύμῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω * ».

Ἐν ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει ἀνά φύλλα ἄγραφα μὴ ἠριθμημένα.

162. 76. (19. 306) Χαρτ. 4 (0,31 X 0,22)
XIX (σ. 168).

* 1. (σ. 1) Ἀκολουθία 5 αἱ ὑπ' ἀρ. 4, 5 καὶ 6 τοῦ κώδ.

* 2. (σ. 127) Ἀκολουθία 3 μεθέορτοι τῆς ζ', η' καὶ θ' Νοεμβρίου.

* Ποιήματα καὶ αὐτὰ τοῦ Νήφωνος ὁ τελευταῖος κανὼν ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ φιλου κ. Ἰλαρ. Βασδέκα ὡς τοῦ Νικοδήμου. *

Ἐν ἀρχῇ ἐν τῷ τελευταίῳ τῶν μὴ συνηριθμημένων φύλλων ὀλοσελίδος ἐλαιογραφικὴ εἰκὼν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Γεωργίου χειρὶ τοῦ Ἰωάσαφ, * παρ' οὗ καὶ ὁ πολυτελής οὗτος κώδιξ λαμπρῶς ἐκαλλιγραφήθη « ἐν ἁγιωνύμῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω κατὰ μῆνα Νοέμβριον 1878 ». * Ἄγραφα φύλλα 20.

163. 77. (20. 307) Χαρτ. 4 (0,31 X 0,22)
XIX (σ. 176).

Κανόνες εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον ἐπτακαίδεκα ἀνέκδοτοι. * (Λάμπρος).

* Ἐκ τούτων ὁ α', β', γ', ζ' ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Νήφωνος, ὁ δ' καὶ ὁ ε' ὑπὸ τοῦ Νικοδήμου, ὁ ζ', η' καὶ θ' ὑπὸ ἀνωτέρων, οἱ δὲ τελευταῖοι 8 ὑπὸ Ἰωσήφ τοῦ ἡμνογράφου τὰ δὲ τροπάρια ὑπὸ τοῦ Νήφωνος ὡσαύτως. * Ἐν ἀρχῇ : † Οἱ ἐμπεριεχόμενοι κανόνες καὶ τροπάρια ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ, τὰ μὲν ἐμλουρηθήσαν διὰ συνδρομῆς καὶ ἐπιμελείας Ἰωάσαφ μοναχοῦ ζωγράφου Καισαρέως καὶ Κερασιώτου τὰ δὲ ἐσυνάχθησαν παρὰ τοῦ ἰδίου ἀπὸ τὰ μοναστήρια, καὶ κελία τοῦ ἁγιωνύμου Ὁρους, καὶ ἐκαλλιγράφησαν ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ, ἰδίως χερσὶ μετ' ἐπιμελείας καὶ κόπου, 1877, Μαρτίου 25 †.

* Ὁ κώδιξ εἶναι πολυτελῶς δεδεμένος μετ' ἐπυχρῶσαν κοσμημάτων ὅπως καὶ οἱ ἀνωτέρω 59, 60, 61. Φύλλα ἄγραφα 27. *

164. 78. (21.308). Χαρτ. 4 (0,30 X 0,21)
XIX (σ. 350).

Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον. Μαρτύρια, θαύματα καὶ ἔμνοι.

† Ἡ παρούσα βίβλος τοῦ ἁγίου πανενδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐμπεριέχει

λόγους πανηγυρικοὺς ὀκτώ, συντεθημένα παρ' ἀρχαίων διαφόρων ποιητῶν, ἑλληνικὰ μαρτύρια τρία, θαύματα διάφορα δέκα. Ὕμνος περιέχων ἐν συνόψει τὸν βίον αὐτοῦ, τὰ ἄθλα καὶ μερικὰ θαύματα. Συνελέχθησαν δ' ἅπασα καὶ ἐτάχθησαν ἀρμοζόντως εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, δι' ἐπιμελείας μεγίστης καὶ ἀδρῶν ἐξόδων τοῦ ὁσπωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Ἰωάσαφ ζωγράφου Καισαρέως τοῦ νῦν ἀσχοῦντος ἐν τῷ κατὰ Κερασιὰν τοῦ ἁγιωνύμου Ὁρους Ἄθω, Μονηδραῖο τιμωμένῳ ἐπ' ὀνόματι τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ πανενδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Ἐκαλλιγράφησαν δὲ ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἰδίου κυρίου Ἰωάσαφ ζωγράφου μεγίστης εὐλαβείας καὶ πόθου πρὸς τὸν ἅγιον ἔνεκεν. Ἐν ἁγιωνύμῳ Ὁρει Ἄθω κατὰ μῆνα Νοέμβριον 1878 †.

Ἐν ἀρχῇ φύλλον μὴ συνηριθμημένον, κοσμούμενον ὑπὸ ὀλοσελίδου ἐλαιογραφικῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου Γεωργίου χειρὶ τοῦ Ἰωάσαφ.

* Ὁ πολυτελής ἀλλὰ καὶ πολῦτιμος οὗτος κώδιξ ἐκομισθῆ εἰς Γερμανίαν παρὰ τοῦ ἐπισκεψαμένου τὴν καλύβην ταύτην τῷ 1909 κ. Ζ. Β. Ἀουφχάουζερ πρὸς χρῆσιν ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐπεστράφη δὲ πρὸ μικροῦ μετὰ προσφορᾶς τοῦ ἐκδοθέντος ἔργου « Μιράκουλα Σ. Τζερότζι » ὅστις καὶ ἐκτενῆ περιγραφὴν τοῦ κώδικος ἐποίησεν ἐν σ. VII—XI. Λειψία 1918. Ἄγραφα φύλλα 13. Καὶ ὁμοίως ὁ μακ. Λάμπρος ἐν τῇ σπουδῇ αὐτοῦ (ἀκατανόητη βλῶς) ἀφήκεν ἀπερίγραπτον τὸν πολῦτιμον τοῦτον κώδικα, ἀναγράφας μόνον τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν.

* 1. (σ. 1) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἄνδρῆ οὐ Κρητῆς τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τὸν τροπαιοφόρον, μεταφρασθὲν εἰς κοινὴν διάλεκτον (νεωτέρῳ χειρὶ ὑπὸ Νικοδήμου). Ἀρχ. : Πάντοτε μὲν καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἁγίων μαρτύρων αἱ ἑορταὶ εἶναι λαμπραὶ καὶ ἐπίσημοι.

* 2. (σ. 33) « [Ρ α φ α ἡ λ Κ α υ σ ο κ α λ υ β ῖ τ ο υ] Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανένδοξον τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα καὶ τροπαιοφόρον Γεώργιον » (βλ. καὶ κατωτ. 81, 2).

Ἀρχ. : Μάρτυρες καρτερόψυχοι, ὅπου μετὰ τὸν ἀγῶνά σας ἐμεγαλύνετε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

* 3. (σ. 45) « Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρχαδίου Ἐπισκόπου Τριμυθού ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀνακομιδὴν ὁμοῦ καὶ κατάθεσιν τοῦ τιμίου σώματος τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν τῷ εἰς λύδδα ναῦ αὐτοῦ ». Ἀρχ. : Συγκαλεῖ πάλιν σήμερον ἡμᾶς (βλ. « Ντὲρ χάλιγκε Τζόρτζ Κροουμπάχερ σ. 78—81).¹

(1) Ἐκ τοῦ κώδικος τούτου ἐξέδωκεν ἐν Συναξ. Ἀπριλίου (σ. 375—378) καὶ ὁ Δουκάκης, τῷ 1892.

* 4. (σ. 53) « Νικοδήμου μοναχοῦ ἁγιορείτου, Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὴν ἀνακομιδὴν ὁμοῦ καὶ κατάθεσιν τοῦ τιμίου σώματος τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, ἐν τῷ εἰς τὴν λύδδα ναῶ ». Ἀρχ. : Ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ τίς ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους νὰ μὴν χαρῆ ;

* 5. (σ. 83) « Κωνσταντίνου Δαπόντε, τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου, Λόγος πανηγυρικὸς διὰ στίχων εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν μεγαλομάρτυρα καὶ τροπαιοφόρον ». Ἀρχ. : Δὲν λάμπει τόσοσ ὁ λαμπρὸς ἥλιος ἀνα-
[τέλλον,
ὡς ὁ λαμπρὸς Γεώργιος ἐλθεῖν σήμερον
[θέλων.

* 6. (σ. 95) « Ἀθανασίου Παρίου Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὸν πανένδοξον τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα καὶ τροπαιοφόρον Γεώργιον ». Ἀρχ. : Δὲν δύναται νὰ εὐρεθῆ εἰς τὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀνθρώπων κανένα πρᾶγμα, οὔτε τόσοσ τιμιον, οὔτε τόσοσ ἀγαπητὸν καὶ ἀξιοσπούδαστον, ἔξω ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον ταύτην ζωὴν.

Ἀνέκδοτος (βλ. καὶ 89, 2).

* 7. (σ. 113) « Θαύματα τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου ».

* α' (σ. 113) « Θαῦμα περὶ τῆς κόρης καὶ τοῦ δράκοντος ». Ἀρχ. : Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ ἀκούσετε τοῦτο τὸ μέγα καὶ ρικτὸν θαῦμα.

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀουφχάουζερ, ἐνθ' ἀνωτ. σ. 114. Τὸ αὐτὸ θαῦμα καὶ ἐν κώδ. 18, ἀρ. 11.

* β' (σ. 119) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου Γεωργίου περὶ τοῦ δαίμονος ». Ἀρχ. : Ἐξερχόμενος δὲ ὁ ἅγιος ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Λαουσιάνων.
(Ἀουφχάουζερ, σ. 130).

* γ' (σ. 121) « Ἐτερον θαῦμα παράδοξον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, περὶ Θεοπίστου τοῦ ἀπολέσαντος τοὺς βόας αὐτοῦ ». Ἀρχ. : Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Θεοδοσίου, ἦτον ἕνας ἄνθρωπος Θεόπιστος ὀνομαζόμενος.

(Ἀουφχάουζερ, σ. 45). Τὸ αὐτὸ καὶ ἐν κώδ. Ἰωασαφ. 19, ἀρ. 13, ἐνθα ὑπάρχει λιαν ἐκτεταμένος ἐπίλογος (σ. 419-424), ὃν δυστυχῶς δὲν παρετήρησε καὶ ὁ Ἀουφχάουζερ, δηλ. οὐδένα ἕτερον ἐκ τῶν πολλῶν ἐνταῦθα κωδίκων συνεβουλεύθη πλὴν τοῦ μετὰ ζείρας.

* δ' (σ. 131) « Ἐτερον θαῦμα παράδοξον τοῦ ἁγίου Γεωργίου περὶ τοῦ θανατωθέντος στρατιώτου ». Ἀρχ. Ἐνας ἄρχωντας ἀπὸ στρατεῖα ὄρμισε μὲ ὄλους τοὺς στρατιώτας τοῦ βασιλέως εἰς τὰ μέρη τῆς Συρίας.

(Ἀουφχάουζερ σ. 94). Τὸ αὐτὸ καὶ ἐν κώδ. 18, ἀρ. 14.

* ε' (σ. 135) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, περὶ τοῦ ἀρπασθέντος νέου ». Ἀρχ. : Ἄς ἀπεράσωμεν ἀπὸ τὰ πρῶτα θαύματα τοῦ ἁγίου εἰς ἄλλα θαύματα.

(Ἀουφχ. σ. 13). Τὸ αὐτὸ καὶ ἐν κώδ. 18, ἀρ. 15.

* ζ' (σ. 138) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ πανένδοξου καὶ τροπαιοφόρου περὶ τῶν Σαρακηνῶν ». Ἀρχ. : Καὶ ἄλλο θαῦμα τοῦ μεγαλομάρτυρος ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, μέλλω νὰ σᾶς διηγηθῶ.

(Ἀουφχ. σ. 9). Τὸ αὐτὸ καὶ ἐν κώδ. 18, ἀρ. 15.

* ζ' (σ. 141) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου Γεωργίου, περὶ τοῦ σαρακηνοῦ, ὅπου εἶδε τὴν ὀπασίαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου, δι' ἣν καὶ ἐμαρτύρησεν ». Ἀρχ. : Ὁ Ἀμηρᾶς τῆς συρίας ἔνα καιρὸν ἔστειλε τὸν ἀνεμιόν του εἰς τὴν διόσπολιν.

(Ἀουφχ. σ. 66).

* η' (σ. 147) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ παν[εν]δόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου περὶ τὸ κίνησιν τῆς χήρας ». Ἀρχ. : Εἰς τὸν τόπον τῆς Συρίας, εἰς κάστρον λεγόμενον ράμελ.

(Ἀουφχ. σ. 3).

* θ' (σ. 149) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ μεγαλομάρτυρος καὶ θαυμαστοῦ Γεωργίου περὶ τοῦ ἀρπασθέντος νέου ». Ἀρχ. : Καὶ ἄλλο δὲ θαῦμα θαυμαστὸν καὶ παράδοξον ἀκούσατε.

(Ἀουφχ. σ. 19).

* ι' (σ. 155) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ πανένδοξου καὶ θαυματουργοῦ Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, περὶ τοῦ ἀρπασθέντος ἑτέρου τινὸς νέου ». Ἀρχ. : Εἰς τὴν μυτιλήνην τὸ νησί ἦτον ναὸς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

(Ἀουφχ. σ. 101).

* ια' (σ. 157) « Ἐτερον θαῦμα τοῦ πανυπερ-
ενδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου : περὶ τοῦ σφουγγάτου ».

Ἀρχ. : Καὶ ἄλλο δὲ θαῦμα γλυκύτατον κατὰ πολλὰ ἀκούσατε τοῦ ἁγίου.

(Ἀουφχ. σ. 104. Τὰ θαύματα ταῦτα ἀντεγράφησαν ἐκ τοῦ ἀνωτ. κώδ. Ἰωασ. 81, 4-10 καὶ ἐκεῖθεν ἔπρεπε νὰ ἐκδοθῶσιν, διότι ἡ ἀντιγραφή δὲν εἶναι πιστή : ἔχει πολλὰ σφάλματα γραμματικά).

* 8. (σ. 161) Μακαρίου τοῦ Χριστιανόπου. Ἐγκώμιον εἰς τὸν πανένδοξον τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα καὶ τροπαιοφόρον Γεώργιον. « Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου . . . ».

Ἀρχ. : Εἰς ἐκπληξιν καὶ ἀπορίαν ἔρχεται χωρὶς ἀμφιβολίαν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς.

* 10. (σ. 181) [Νήφωνος Ἀγιορείτου] « Ὕμνος εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα καὶ τροπαιοφόρον Γεώργιον, περιέχων ἐν συνόψει τὸν βίον αὐτοῦ, τὰ

ἄλλα καὶ μερικά θαύματα· ψάλλεται δὲ οὗτος εἰς ἦχον γ' πρὸς τὸ 'Ακατάληπτόν ἐστι ».

'Αρχ. : Δεῦτε κλίνατε τὸ οὖς, τοῦ ἀκοῦσαι ἀδελφοί, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ τὴν ἁγίαν βιοτήν. ('Αουφ. σ. 148).

* 11. (σ. 189) [Θ ε ο δ ῶ ρ ο υ Μ α γ ἱ σ τ ρ ο υ τοῦ Δ α φ ν ο π ά τ ο υ] «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου. 'Αντίγραφον ἐξ ἀρχαιοτάτης μεμβράνης, ἣτις σώζεται ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ Κελλεῖῳ τῆς 'Υπεραγίας Θεοτόκου τῶν Εἰσοδίων ἄνωθεν τῶν καρτῶν, ὅπου ἀντεγράφη . . . καθὼς συνετάχθη ἀπὸ τὸν τοῦ ἁγίου δοῦλον πασικράτην ».

'Αρχ. : Διοκλητιανοῦ τοῦ τυράννου τῶν τῆς ρώμης σκῆπτρων ἐπιλημμένον.

Κ ρ ο υ μ π ά χ ε ρ ἐνθ' ἄνωτ. σ. 59-78· οὗτος δὲν ἐγνώριζε τὴν ὑπὸ τοῦ Κοσμά Νεασκητιώτου ἐκδοσιν ('Ερμούπολις 1880) ἐκ κώδ. ἀρχαιοτάτου τοῦ ἁγίου Παύλου.

* 12. (σ. 211) «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου· ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀρχετύπου Συμεῶν τοῦ μεταφραστοῦ ». 'Αρχ. : Διοκλητιανὸς ὁ ῥωμαίων Αὐτοκράτωρ ἀναξίως τῶν σκῆπτρων ἐπιλαβόμενος.

'Εξεδόθη ἐν « Ἄκτα ΣΣ. 'Απρίλις τ. III, 'Απ-πέντις π. IX—XV κατὰ τὸν Νικόδημον ἀποδίδεται εἰς τὸν Μεταφραστήν ».

* 13. (σ. 235) «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἀντιγραφὲν ἐξ ἀρχαιοτάτης μεμβράνης τῆς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Λαύρας μεγίστης καὶ ἱε-ρᾶς ».

(Θ 132 ἐξεδόθη παρὰ Κρουμπάχερ ἐνθ' ἄνωτ. σ. 41-51).

* 'Αρχ. : 'Η μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος βασιλεία.

14. (σ. 253) « Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὴν ἀνακομιδὴν ὁμοῦ καὶ κατάθεσιν τοῦ τιμίου σώματος τοῦ ἁγίου καὶ πανενδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν τῷ εἰς τὴν Λύδδαν τῆς Παλαιστίνης ναῶ αὐτοῦ ».

'Αρχ. : 'Ημέρα χαρμόσυνος καὶ τίς τῶν 'Ορθοδόξων οὐ μὴ χαρῆ ; πρβλ. καὶ ἀρ. 4.

'Ο κ. 'Αουφάουζερ (ἐνθ' ἄνωτ. σ. XI) παρατήρη-σεν ἤδη : « νὸν σόλουμ λίνγκβα σὲδ ἔταμ ἕσα νίφ-φερτ παουλούλουμ ἄ σουπεριόρε ὁμίλια π. 585 ».

15. (σ. 277) « Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ τοῦ Κ υ π ρ ί ο υ, διαπρέψαντος ἐπὶ ΙΓ' αἰῶνα, τῶν τῆς Κωνσταντινίου σκῆπτρων κρατούντος Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου. Λόγος εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα καὶ τροπαιοφόρον

Γεώργιον ». 'Αρχ. : 'Ἔθος τοῦτο τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων σχεδὸν ἐκάστω.

'Εξεδόθη παρὰ Migne καὶ ἐν Ἄκτα ΣΣ. ἐνθ' ἄν. π. 25-34 (βλ. καὶ κατωτ. 81, 5).

16. (σ. 317) Διήγησις θαυμάτων τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Γεωργίου, ἀντιγραφεῖσα ἐξ ἀρχαίου χειρογράφου τοῦ ἐν τῇ σεβασμιά Μονῇ τῶν 'Ιδέρων. 'Αρχ. : Οἱ τῶν Θεοῦ δωρεῶν ἀξιοθῆναι ποδοῦντες. (Αὐτ. σ. XXXV—XXXIX).

'Ἐν ἀρχῇ ἄγραφα φύλλα ἐκτὸς ἀριθμοῦ 9 ἐν τοῖς ἐνσὶ τούτων ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων· ἐπίσης ἐν τέ-λει 10 φύλλα ἄγραφα.

165. 79. Χαρτ. 4 (0,342 X 0,206)
XIX (σ. 222).

Κανόνες παρακλητικοὶ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν 'Ιησοῦν Χριστόν.

Οἱ Κανόνες οὗτοι 56 τὸν ἀριθμόν, ἑπτὰ εἰς ἑκα-στον τῶν ὀκτῶ ἦχων, ἐποιήθησαν κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἀ ο ι δ ῖ μ ο υ Ν ι κ ο δ ῆ μ ο υ καὶ οἱ πλείστοι ἐλήφθησαν ἐκεῖθεν μεταποιηθέντες πρὸς τὸν Χριστόν ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν ἀδελφῶν 'Ιωασαφαίων μακ. Ε ἰ θ υ μ ῖ ο υ μ ο ν α χ ο ῦ τοῦ Χί-ο υ. Τροπάρια τινα κατανυκτικὰ ἐλήφθησαν ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἄλλα αὐτοσχεδίως συνημολογή-θησαν ἐκ φράσεων καὶ λέξεων τῶν ἁγίων Πατέρων.

'Ο κώδιξ οὗτος θεβαίως οὐδεμίαν ἀξίαν ἄλλην ἔ-χει, εἰ μὴ νὰ ἀπεδείξῃ τὴν παράδοξόν τινα μοναχῶν νοοτροπίαν καὶ τὸν πρὸς ποιήσαν ὄργανισμὸν καὶ αὐ-τῶν ἔτι τῶν ἀμαθεστάτων. Παρόμοιόν τι ἐποίηε καὶ ὁ μακ. Πνευματικὸς Χαρίτων εἰς νέα τροπάρια ὑπ' αὐ-τοῦ συντεθειμένα (Δοξαστικά καὶ 'Ιδιόμελα) παρε-σημειούτο ξένα μουσικὰ μέλη ἢ σημαδόφωνα ! Ση-μειωτέον δ' ὅτι τρεῖς ἐνταῦθα ἀπαντῶντες κανόνες καὶ οἱ ἐν τέλει 24 ὀκτὸι εἶναι τοῦ Νικ. Κάπτου. 'Ἐν ἀρχῇ ὁ πρόλογος εἶναι « ἐκ τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου· καὶ πολλαχοῦ ἀντὶ προσομοίων ἐτέθησαν ἑμμετροὶ ὕ-μνοι εἰς τὴν Τριάδα ἐκ τοῦ « Τριαδικοῦ » τοῦ Μητρο. Πενταπόλεως Νεκταρίου (ἐν 'Αθήναις, 1909).

'Ἐν τέλει † Τὸ παρὸν βιβλίον ἐκαλλιγράφη παρ' Εὐθυμίου ἐλαχίστου Μοναχοῦ Χίου ἐκ τῆς 'Αδελφότητος τῶν 'Ιωασαφαίων, ἐν 'Αγίῳ 'Ορει 'Αθῶν, ἐν τῇ 'Ι. Σκήτῃ τῶν Καυσοκαλυβίων, καὶ οἱ ἀναγινώ-σκοντες εὐχεσθῆαι 1913, 'Ιανουαρίου 14 †.

166. 80. Χαρτ. 4 (0,34 X 0,21)
XIX (σ. 251).

1. (σ. 1) Ν ή φ ω ν ο ς μ ο ν α χ ο ῦ, 'Α-κολουθία τοῦ ὁσίου 'Αθραμίου (ἀναπλήρωσις).

2. (σ. 29) Τ ο ῦ α ὑ τ ο ῦ 'Ακολουθία (ἀ-ναπλήρωσις) Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.

3. (σ. 59) Τ ο ῦ α ὑ τ ο ῦ 'Ακολουθία (ἀ-ναπλήρωσις) 'Ισιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

4. (σ. 87) Το ὁ α ὕ τ ο ὕ Ἀκολουθία τοῦ δισιδάριτρος Ρωμανοῦ.

Ταύτην ἐν θαβεί ἤδη ποιήσας γήρατι (τῷ 1892) ὁ μακαρίτης συνοδεύει διὰ τῆς ἐξῆς πρὸς τὸν αἰτήσαντα Ἰωάσαφ (τὸν ἀείμνηστον Πάτρωνα τῆς Ἀδελφότητος Ἰωασσαφαίων) ἐπιστολῆς. « Ἐπειδὴ ὁ νοῦς μου πλέον δυσκολεύεται εἰς τὸ εὐρίσκειν τὰς ἀπαιτούμενας λέξεις τῆς συντάξεως καὶ ἡ χεὶρ μου ἐβάρυνεν εἰς τὸ γράφειν, διὰ τοῦτο παραιτήθην τοῦ τοιοῦτου ἔργου, ἀλλ' ἵνα μὴ εἴπῃ τις τὸ ἀνάπαλιν, ἰδοὺ ἐποίησα ὡς ἠδυνήθην ... »

5. (σ. 107) Ἀκολουθία Νεΐλου τοῦ μυροβλύτου « τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω ἀσκήσαντος καὶ τελειωθέντος ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ Πέτρᾳ τῆς Παναγίας καλουμένη Μονῇ κειμένῳ. Ἀντεγρᾶφη ἐξ ἐτέρας ἀρχαίας χειρογράφου ». Κανόνες δύο· ὁ μὲν ἔχει ἀκροστιχίδα « Τὸν σὸν γεραίρω παμμακάρο, Πάτερ, θίον », ὁ δὲ « Ποίημα Μακαρίου Ἱερομονάχου, ἐκ τῆς Σκήτης ἁγίας Ἄννης, τοῦ Θεεταλοῦ : Σὰ ρά-νον μοι μέλψαι Νεῖλε τὰ μέλη (βλ. καὶ Θ' 5).

6. (σ. 137) Ἀκολουθία ἑτεροι τῶν ἁγίων Νήφωνος, Πέτρου καὶ Ὀνουφρίου καὶ Ἀκακίου.

Πᾶσαι αἱ Ἀκολουθία αὗται πλὴν τῆς τοῦ ἁγ. Νεΐλου τυγχάνουσιν ἀνέκδοτοι.

7. (σ. 207) Ἐφ ρ α ἰ μ τ ο ὕ Σ ὕ ρ ο υ « Λόγος εἰς τὴν Γυναῖκα τὴν ἁμαρτωλὸν, τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρω ».

8. (σ. 225) Βίος τοῦ ὁσίου Νήφωνος τοῦ Ἀθωνίτου. Ἀρχ. : Οὗτος ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Νήφων ὑπῆρχεν ἐκ τοῦ Δεσποτάτου τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου.

Ἀντεγρᾶφη ὑπὸ Ἀθανασίου Ἰωασσαφαίων ἐκ τοῦ ἀρ. 12, 4, 7 ὡς καὶ ὁ ἐπόμενος.

9. (σ. 241) Βίος κατ' ἐπιτομὴν τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

10. (σ. 247) Διαθήκη τοῦ Μ α κ α ρ ῖ ο υ Ἰ ε ρ ο μ ο ν ᾶ χ ο υ ἱδρυτοῦ τοῦ Κελλίου τοῦ ἁγίου Νεΐλου (οὗ θεῖος ὑπῆρχεν).

Φέρει ἔτος Ἱερίσ' (= 1608) καὶ ἀντεγρᾶφη ἐκ τοῦ ἐν τῷ Κελλίῳ πρωτοτύπου τῷ 1913 ὑπὸ Ἰωάσαφ Ἰωασσαφαίων.

Τὰ ὑπ' ἀρ. (1-5) ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου Συμεῶν Σαμίου « τῇ προτροπῇ τε καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν Ἱεροδιακόνοις Γέροντος κυρίου Χρυσοστόμου καὶ τῆς ἡγατημένης αὐτοῦ Ἀδελφότητος. Ἐν ἁγιωνύμῳ Ὁρει, 1893 ». Τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

167. 81 (17. 298) Χαρτ. 4 (0,33 X 0,24)
XIX (σ. 348).

« Τοῦ μακαριωτάτου ἁγίου Α ὕ γ ο υ σ τ ῖ -
ν ο υ ἑ π ἰ σ κ ὀ π ο υ Ἰ π π ω ν ο ς (sic)

περὶ Τριάδος βιβλία πέντε πρὸς τοὺς δέκα, ἅπερ ἐκ τῆς Λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετήνεγκεν, ὁ σοφώτατος καὶ τιμώτατος τῶν Μοναχῶν Μ ᾶ ξ ἰ μ ο ς ὁ Π λ α ν ο ὕ δ η ς ».

* (Migne, Patr. gr. τόμ. 147, σ. 1112 ἐ.).

Προτάσσεται πρόλογος « Τοῖς ἀναγινώσκουσιν », οὗ ἐν τέλει :

† Ἐγένετο τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Βατοπαίδιου τῷ αὐοπ' μηνὶ Νοεμβρίῳ τῇ 27 τοῦ αὐτοῦ (= 1878) † Καί' † Ἐγράφη διὰ χειρὸς Δανιὴλ Μοναχοῦ τοῦ ἐκ Σμύρνης, πρώην ἐκ τῆς τοῦ Ρωσσοῦ καὶ μετ' ἔπειτα ἐν Κατουνακίοις ἐφησοχάσαντος· εἰς τεκμήριον αἰδίου ἀγάπης τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωασσαφαίοις. * Τὸ προοίμιόν ἐστι πόνημα τοῦ ἰδίου [Δανιὴλ] * †. 1

Ἐπιτάσσεται πίναξ τῶν περιεχομένων. Φύλλα 8-γραφα ἐν ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει ἀνά 3.

168. 82. Χαρτ. 4 (0,35 X 0,22)
XX (φ. 102).

1. (φ. 1α) Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον. Ἐξεδόθη ὑπὸ Κ. Δουκάκη ἐν Συναξ. Ἀπριλίου (σ. 375) ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 77, 3· κώδικος τῆς βιβλιοθήκης Ἰωασσαφαίων.

2. (φ. 3β) « Ραφαὴλ Ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς Σκήτης τῶν Καυσοκαλυβίων », Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον (ἀνέκδοτον). Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἀρχ. : Μάρτυρες Χριστοῦ καρτερόψυχοι, ὅπου μὲ τοὺς ἀγῶνας ὑμῶν ἐμεγαλύνετε καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν (βλ. καὶ 77, 2 Ἰωασ.).

3. (φ. 8α) Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον καὶ τροπαιοφόρον. Ἀρχ. : Ἀξιέπαινοι καὶ ἀξιωμακάριστοι εἰς ὄλους εὐλόγως· τέλ. : καὶ συγκληρονόμοι τῆς ἐπουρανίου μακαριότητος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ... (ἀνέκδοτον).

4. (φ. 12α) Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὴν ἀνακομιδὴν καὶ μετάθεισιν τοῦ τιμίου σώματος τοῦ ἁγίου καὶ πανενδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν τῷ Λύδδῃ Ναῶ.

Ἀρχ. : Γεώργιος ὁ μεγαλαθλητῆς καὶ μυριό-νικος.

5. (φ. 21α) Ἄθλησις καὶ ἀγῶνες καὶ θαύ-

(1) εἶναι παρήγορον ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἐρημίται ἀσχολοῦνται περὶ τὸν ἱερὸν Λύγουστίνον. Οὕτω π. χ. ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ μακ. Δανιὴλ Ἰωάννης ἱερομ. συνέταξεν Ἀκολουθίαν εἰς αὐτὸν ἐκδοθεῖσαν ἐν Ἀθῆναις τῷ 1914, ὁ δὲ ἱερομ. Παῦλος πρώην Ξηροποταμῆς ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου μετέφρασε τὸ περὶ πόλεως Θεοῦ (de civitate dei).

ματα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου συγγραφέντα παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίου τοῦ Κυπρίου. Ἀρχ. : "Ἔθος τοῦτο τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων" τέλ. : ἔνεκεν τῆς δόξης ἦν αὐτὸν ὁ πάντων Δεσπότης (77, 15 κώδ. Ἰωασ.).

6. (φ. 39α) « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος τοῦ πολυαγγίτου διαλάμπαντος κατὰ τὸ 1110 ἐν τῇ μεγίστη Λαύρα τῆς Ρωσσίας Κίεβον καὶ ἑορταζομένου τὴν 7 καὶ 28 Αὐγούστου ». Ἀρχ. : "Ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Ποιμὴν ὁ πολυάγγελτος κατήγετο ἐκ Ἑσθίας" τέλ. : καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ καὶ τὸν ἔνεσταφίσαν εἰς τὸ σπήλαιον μὲ μεγάλην τιμὴν.

† Ὁ βίος τοῦ ἁγίου Ποιμένος μετεφράσθη ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ παρὰ τινος ἱερομονάχου Δωροθέου ... † ἡ φράσις διάφορος τοῦ ἐν κώδ. 44, 5.

7. (φ. 42α) Βίος τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἀρχ. : "Ὁ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως γενεσιουργός.

Ἄντεγράφη ἐκ τοῦ 78 Δ κώδικος τῆς Λαύρας, 3-θεν ὁ μακ. Λαυριώτης Ἀλέξανδρος ἀφορμώμενος ἐκ τῶν τεμαχίων, ἀπερ ἐδημοσίευσεν ὁ Σωφρ. Καλλιγᾶς ἐν τῇ « Ἀθωνιάδι », ἀνεκοίνωσε διὰ τῆς Ἐκκλ. Ἀληθείας (ἐτ. ιε', σ. 205-206) μέρη τινά : "Ἐκ τούτου ἔπειτα τοῦ κώδικος καὶ ἄλλων Ἀθωνικῶν ὁ μακ. Λουδ. Πετρί ἐξετύπωσεν ἐν Παρισίοις τῷ 1904 ὀλόκληρον τὸν βίον μετὰ τῆς Ἀκολουθίας : Vie et office de Saint Euthyme le jeune. Ἀμφότερα συνετάχθησαν ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Βασιλείου ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης. Πρὸς καὶ Πορφ. Οὐσπένσκη Ἰστορ. Ἀθωνος III (Κίεβον 1877) 260, 294 ἐ.

8. (φ. 62α) « Μετάφρασις τῆς ἀθλήσεως ἧτοι ὁμολογίας τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὁρέστου. Ἀρχ. : Διοκλητιανὸς ὁ παράνομος τὴν βασιλείον ἐξουσίαν τυραννικῆς διαρπάσας" τέλ. : λιταῖς αὐτῶν ἐν εὐπροσδέκτοις συγκροτούμενοι καὶ συμπαθεῖς τῶν ἐπταισμένων καταξιούμενοι.

(Βλ. Μνημεῖα ἀγιολογικά ὑπὸ Θεοφίλου Ἰωάννου, Βενετία 1884, σ. 328-337). Πλὴν τῶν 7, 7 τὰ λοιπὰ τοῦ κώδικος εἰσι γεγραμμένα χειρὶ Εὐθυμίου μοναχοῦ Ἰωασαφαίων. Ὁ κώδιξ ἀστάχτος.

169. 83. 4 Χαρτ. (0,85 X 0,22)
XX (φ. 113).

Κώδιξ κανόνων καὶ συμπληρώσεων

ὡς καὶ πλήρων Ἀκολουθιῶν.

1. (φ. 1α) Ἀκολουθία κοινὴ τῶν ἁγίων εἰκοσιν Ἀναργύρων, Ὀκτ. 17. Κανόνες δύο, ὁ α' ἐν τοῖς Θεοτοκίαις : Θεοδωρήτῳ.

2. (φ. 11α) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Βλασίου.

Ὁ κανὼν Θεοφάνους δὲν ὑπάρχει ἐν τοῖς Μηναίοις.

3. (φ. 18α) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Σταματίου τοῦ ἐκ Βόλου καὶ σύντομον μιστύριον.

Ἐν τέλει. † Ἡ παρούσα Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σταματίου συνετάχθη ὑπὸ Γερασίμου Ἱερομονάχου τοῦ Ναξίου, ἐν τῇ ἱερᾷ Ἰδριτικῇ Σκήτῃ τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐνασκουμένου, κατὰ μῆνα Ἰανουαρίου τοῦ 1913 †. Οὗτος ἀπεβίωσε τῷ 1914, ἐποίει δὲ εὐδοκίμως Ἀκολουθίας καὶ ἦν ὁ μόνος πρὸς δὴ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νήφωνος, Χαρίτωνος καὶ Μεθοδίου κατέφευγον οἱ φιλακόλουθοι καὶ φιλέορτοι μοναχοί. « Συνέθεσεν Οἴκους εἰς ἑορτάς δεσποτικάς, θεομητορικάς καὶ μαρτύρων 25, ἀναπληρώσεις ἱερῶν ἀκολουθιῶν 15, παρακλήσεις 11, ἀκολουθίας ἄλλας 16, ἧτοι τὸ ὅλον 67, ἐκτὸς ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα ἀπολυτικίων ... Τὰ ἔργα πάντα τοῦ Γερασίμου εὗρισκονται ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος (Γερμανεῦ ἱερομ.) τῆς Ἰδριτικῆς σκήτης ». Βλ. τὸ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθὲν « Προσκυνητάριον τοῦ ἁγίου Ὁρους Ἄθω ἐκδοθὲν δαπάνῃ Κοσμᾶ μον. πατᾶ Σάββα » (Ἀθήναι, 1923, σ. ζ').

4. (φ. 30α) Ἀκολουθία Νήφωνος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. « Π ο ἰ ἡ μ α Ἰ ο υ σ τ ἰ ν ο υ ». Ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις οὐχ εὑρηται.

5. (φ. 36α) « Κανὼν ἐξαγορευτικὸς ὁμοῦ καὶ παρακλητικὸς εἰς τὸν ... Χριστόν, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε : Ἀεὶ στενάζων δακρῶν καθ' ἡμέραν « Μ ι χ α ἦ λ ».

(Ἐκ παλαιοῦ χειρογράφου).

6. (φ. 38α) Κανόνες τρεῖς κατανυκτικοί.

7. (φ. 44α) Ἀναπλήρωσις τῆς Ἀκολουθίας τῶν ὁσίων πατέρων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων καὶ ἑορταζομένων τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Ἐν τλει : † 1912 ἠλευθερώθημεν τῇ 3 Νοεμβρίου ἀπὸ τὸν Τούρκων εἰς τὰς 20 τοῦ αὐτοῦ ἠλευθερώθη καὶ ἡ πατρίς μου ἡ πολυπαθὴς Χίος" δόξα σοι ὁ Θεός. Εὐθύμιος Μ. Ἰωασαφαίων †.

8. (φ. 48β) Ἀναπλήρωσις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

9. (φ. 50α) Ἀναπλήρωσις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

10. (φ. 50α) Ἀναπλήρωσις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Λαζάρου τοῦ Γαλησιώτου καὶ ἱερομάρτυρος Παύλου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Πᾶσαι αἱ ἀναπληρώσεις αὐταὶ ἐγένοντο ὑπὸ Νήφωνος μοναχοῦ Ἀγιορείτου.

11. (φ. 56α) Οἴκοι 24 εἰς τὸν ἅγιον Εὐθύμιον τὸν μέγαν.

12. (φ. 65α) « Κανὼν εἰς τὸν ἐπιτάφιον τῆς παναγίας Θεοτόκου ψαλλόμενος κατὰ τὴν πανυχίδα τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς ». Πρὸς τὸ : Κύματι θαλάσσης.

Βλ. Κώδ. Κυριακοῦ 36, ἐνθα σημειοῦται ἡ ἐκδοσις.

Κανόνα τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τῇ Σταυρώσει ἐξέδωκεν ὁ καρδινάλιος I. B. Πίτρα : Σπιτσιλέτζιουμ 4 (1858) 491 - 495.

13. (φ. 67α) « Κανὼν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑπὲρ τῶν μισούντων ἡμᾶς ἀδελφῶν οὗ ἡ ἀκροστιχίς αὕτη : « Μισοῦσιν ἡμᾶς ὕεως εἶη Λόγε ».

Ἐν τέλει : † Σημ. Ἐν τῷ προτελευταίῳ τροπαρίῳ, ἐφαρμμένον ὄντος τοῦ κώδικος, λέξεις τινὲς ἐτέθησαν κατ' εἰκασίαν †. Ἐν τοῖς Θεοτοκίαις « Κυρίλου » ἴσως τοῦ Λαυριτου †.

14. (φ. 69α) Προηγούμενου Χρυσοστόμου Λαυριώτου, Ἀποκρίσεις εἰς τὰς πρὸς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα ἀγίου Ὁρους Ἄθω ὑπὸ τοῦ ἐν Σκιαθῶ τῶν φιλομούσων Συλλόγου ὑποβληθείσας ἐρωτήσεις [περὶ τυπικῶν ἐκκλ. διατάξεων].

Ἐν τέλει : † Ἐν ἀγίῳ Ὁρει Ἄθω κατὰ μῆνα Νοέμβριον τοῦ ἀρ. σωτηρίου ἔτους. Ἀντεγράφησαν αἱ τυπικαὶ αὗται ἐρωταποκρίσεις κατὰ Μάρτιον τοῦ 1908 ὑπὸ Ἰωάσαφ Ἱερομονάχου Ἰωασαφαίων †.

15. (φ. 78α) Τοῦ αὐτοῦ « Κανὼν μετὰ ἀκροστιχίδος εἰς τὸν ἅγιον Καισάριον [καὶ τὰ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας] ». Ἡ ἀκροστιχίς : † « Καισάριον Χρυσόστομος δίκαιον μέλω » †.

16. (φ. 84α) Τοῦ αὐτοῦ δύο ἐπικηδεῖοι λόγοι εἰς μοναχοῦς.

Τὰ ὑπ' ἀριθ. 12 - 16 ἰδιόχειρα τοῦ μακ. Χρυσοστόμου, ἀντιγραφέντα χάριν τῶν Ἰωασαφαίων, πρὸς οὓς διὰ στενῆς συνεδέετο φιλίας, ἐκ τῶν κωδίκων τῆς Λαύρας, ὡς δεικνύει ἐπιστολὴ αὐτοῦ (φ. 64α). Ἦτο δὲ καὶ οὗτος ἐκ τῶν συγχρόνων ποιητῶν καὶ δὴ μελωδῶν τῆς Ἐκκλησίας· πολλὰ μουσουργήματα αὐτοῦ ἔχει ὁ οἶκος Ἰωασαφαίων (βλ. 36, 2) καὶ ἡ Λαύρα. Ὁ Ἰωακείμ Γ' πάντοτε πρὸς αὐτὸν ἀπετείνετο δι' ἀκολουθίας, ὡς διὰ τὴν τοῦ ἀγίου Ὁρέστου. Ἦν δὲ καὶ καλλιφωνος ψάλτης.

18. (φ. 100α) « Οἶκοι εἰκοσιτέσσαρες εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα Ἀρτέμιον ποίημα Γερασίμου μοναχοῦ » (ἰδιόχειροι).

Συνετάχθησαν τῆς πρὸς τὸν ἅγιον εὐλαβείας ἔνεκεν ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν ἀδελφῶν Ἰωασαφαίων Ἀρτεμίου μοναχοῦ. Ὁ νεαρὸς μοναχὸς Γεράσιμος, ὁ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος ὁμωνύμου αὐτοῦ συνεχίζων μόνος σχεδὸν τὴν σύνθεσιν ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων καὶ ἀκολουθιῶν, ἀνήκει εἰς τὴν Λαυριωτικὴν Μικρὰν τῆς ἀγίας Ἀννης Σκήτην, καλύβην τοῦ Τιμίου Προδρόμου, καὶ κατάγεται ἐκ Δελβίνου τῆς Ἡπείρου, μόλις δὲ εἶναι ἀπόφοιτος σχολαρχείου. Ἦρξατο ἀπὸ τριετίας συντάττειν καὶ ἤδη θεωρεῖται εἰς τῶν μᾶλλον εὐδοκιμούντων ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις εἰς τὸ ἔργον τῆς ποιήσεως· κατέχει τὸ τάλαντον καὶ εἶναι ἐγκρατέστατος τῆς ἐκκλ. γλώσσης καὶ πεποικισμένος ὑπὸ μνήμης. Ἐκεῖνο ὅπερ μεῖοι τὴν ἀξίαν τῶν αὐτοῦ ἔργων εἶναι ἡ ἀνωμαλία τῆς γλώσσης· θηρεῖε λέξεις σπανιωτάτας καὶ δυσχεροῦς καὶ σπεύδει πολὺ. Ἀκολουθίαι γνωσταὶ μοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ εἶναι : τῶν ἀγίων Ἀχιλλίου, Μητροφάνους καὶ Διονυσίου τοῦ ῥήτορος μετὰ 24 οἶκων, τοῦ

Ἰω. Κουκουζέλη κανὼν μετὰ 24 οἶκων, τῆς Ὀλυμπιάδος, τῶν ὁσίων Μαξίμου, Νήφωνος καὶ Ἀκακίου, τῶν Ἀγιαννιτῶν ὁσίων μετὰ 24 οἶκων καὶ ἄλλων τῶν δὲ τελευταίων ἐτυπώθησαν ἐν Ἀθήναις, 1929.

19. (φ. 105α) Ἐτεροὶ 24 οἶκοι εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον. φ. 113α.

Ἀντεγράφησαν ἐν ἔτει 1902, Μαρτ. 10 παρὰ Ἰγνατίου μοναχοῦ Καυσοκαλυβίτου. Ὁ κώδιξ ἀστάχωτος. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 1 - 11 χειρὶ Εὐθυμίου Ἰωασαφαίων. Ἐν τέλει πίναξ τῶν περιεχομένων ἀνέκδοτος.

170. 84. Χαρτ. 4 (0,34 X 0,21)
1913 (σ. 87).

1. (σ. 1) Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ψαλλομένη τῇ λ' Ἰανουαρίου μηνὸς εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ζακύνθῳ ἐν τῇ τοῦ λοιμοῦ ἀπαλλαγῇ. Ἐκ τῆς ἐν ἔτει 1748 Ἐνετίησιν ἐκδόσεως. Παρὰ Νικολάφ Σάρφ.

2. (σ. 29) Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Μαξίμου. Ἀκροστιχίς : Δέησιν οἰκτρὰν, ὦ Μάξιμε, προσδέχου, Νήφων.

Οὗτος ἦτο Νήφων ὁ ἅγιος, ὁ μαθητὴς τοῦ ἀγίου.

3. (σ. 53) « Βίος .. τοῦ ὁσίου ... Μαξίμου τοῦ .. Καυσοκαλύβη .. συγγραφεῖς παρὰ τοῦ ὁσίου ... Νήφωνος ἱερομονάχου ». Ἀρχ. : Μὴ σιγήσης λέγοντι τῷ προφήτῃ.

Ἡ τε ἀκολουθία καὶ ὁ βίος ἀντεγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἱερομ. Ἰωάσαφ Ἰωασαφαίων ἐκ τοῦ Λαυρ. 58 Θ κώδικος ἀπαράλλάκτως. Ἀγραφα φύλλα σ. 82 - 87.

171. 85. Χαρτ. 4 (0,34 X 0,21)
XX (σ. 98).

1. (σ. 1) Ὁκτὼ παρακλητικοὶ κανόνες εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον. « Ποίημα τοῦ ἀγίου Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου ».

2. (σ. 63) Οἶκοι κδ' εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον « ποίημα νεοφανὲς παρὰ Νήφω νος μοναχοῦ τοῦ ἐκ τῆς Σκήτης τοῦ τιμίου Προδρόμου ». Ἀνέκδοτοι.

172. 86. Χαρτ. 4 (0,335 X 0,210)
XIX - XX (σ. 30).

« Ἀκριβὴς κατάλογος εἰκόνων ζωγραφισθέντων ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῆς ἐν τῇ Σκῆτῃ Καυσοκαλυβίων Ἀδελφότητος Ἰωασαφαίων ἐπὶ περιόδον 53 ἐτῶν, μετὰ τῆς δηλώσεως τῶν εἰκονίζομένων ἀγίων, τῶν διαστάσεων, τῆς ἀξίας, τῶν

ἀποδεκτῶν καὶ τῆς ἡμερομηνίας ὡς καὶ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς. Τόμ. Α', 1859—1911 ».

Ὁ κατάλογος οὗτος κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἀκαμάτου καλλιτέχνου καὶ εὐλαβεστάτου ιερομονάχου Ἰωάσαφ τοῦ ἐξ Ἀλβανῶν καταγομένου καὶ εἶναι μία πλήρης ἱστορία τῆς ἀγιογραφίας ἐν ἀγίῳ Ὄρει, ἥτοι τοῦ κύκλου, περὶ ὃν αὕτη περιστρέφεται. Προμηθευταὶ εἰκόνων εἶναι βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες, Πατριάρχαι καὶ πάσης τάξεως ἄνθρωποι ἀπὸ Τουρκίας καὶ συμπάσης τῆς Ἀνατολῆς, ἀπὸ Ἑλλάδος καὶ πάντων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, ἰδίως ὁμοῦ τὸ κέντρον τῆς εἰκονολατρίας εἶναι ἡ μεγάλη τῆς Ἄρκτου αὐτοκρατορία, κατὰ δὲ τοὺς τελευταίους χρόνους ἀνοίγεται ἡ Ἀμερικὴ, καὶ ὁ νέος κόσμος καθαγιαίνεται διὰ τῶν ἀγιορειτικῶν εἰκόνων.

Τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν εἰκόνων ἀνέρχεται εἰς 5159 τεμ. 1,30 μετρο. Γαλλ. διαστάσεων κατὰ μέσον ὄρον, ὃν ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς γρόσ. χρυσᾶ 2.069.869—τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐντὸς 50ετίας παρήγαγον καλλιτέχνη 5 κατὰ μέσον ὄρον καθ' ἑκάστην ἐργαζόμενοι, ἥτοι ἀναλογοῦσιν εἰς ἕκαστον περὶ τὰς 20 εἰκόνας κατ' ἔτος· ἂν δὲ ἀφαιρῶσι τις πλεον τοῦ ἐνὸς τρίτου τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, καθ' ἃς ἡ ἐργασία παύει, τότε δὲν δύναται τις, εἰ μὴ νὰ θαυμάσῃ τὴν φιλεργίαν καὶ παραγωγικότητα τῶν μοναχῶν τῆς Σκήτης τῶν Κανσοκαλυβίων.

Φύλλα ἄγραφα σ. 273—300.

173. 87. Χαρτ. (0,345 X 0,225)
XX (σ. 400).

« Ἀκριβῆς κατάλογος εἰκόνων κτλ. » ὅμοιος τῷ προηγουμένῳ. Τόμος Β' ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ 54ου ἔτους ἰδρύσεως τοῦ ἀγιογραφικοῦ οἴκου—1912.

« Ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῆ τὸν ἄρτον σου »
[Γεν.

« Ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι. Σειραχ.

« Ἐκ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανείται σοι εἰρήνη
« ἔστιν ἐκ πόνων ὑγεία καὶ ἐξ ἰδρωτῶν ἡ σωτηρία »
[πρὸς Θεοσ.

« Ὅπου πλείον ὁ πόνος ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή· Χρυσ.
« Οὐδεὶς ράθυμος ἀνὴρ εὐκλεῆς.

« Οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλα-
[φροτέραν παρασκευάζουσιν] Ξεν.

« Ἐν Κανσοκαλυβίοις ὑπὸ Ἰωάσαφ Ἱερομ. μέλους τῆς αὐτῆς συνόδου Ἰωασαφαίων 1917. »

Ὁ κώδιξ μέχρι τῆς 64 σελ. (1924) εἶναι γεγραμμένος.

Ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι σήμερον ἐξιστορήθησαν εἰκό-
νες ἐν δλω 1220 ἀποσταλίσαι πρὸ πάντων εἰς Ἀμε-
ρικὴν.

174. 88. Χαρτ. 4 μέγ. (0,34 X 0,27)
XIII (φ. 15).

Τὰ φύλλα ταῦτα ἀποτελοῦντα μέρος κώδικος ἄλ-

λοτε, περιέχουσι Ὀμιλίαν εἰς τὴν Π. Διαθήκην, ὃν μία ἐπιγράφεται.

(φ. 9β) « Ὀμιλία γγ' Νῶε δὲ εὔρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ κτλ. Ἀρχ. τῆς ὀμιλίας ταύτης: Ἴδετε ἐν τοῖς ἤδη ρηθεῖσιν ὅσον τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ τὸ μέγεθος.

175. 89. Χαρτ. 8 (0,24 X 0,17)
1862 (σ. 214).

Π α τ ε ρ ι κ ὶ ν.

1. σ. 1. « Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου λό-
γος ὠφέλιμος περὶ ἐγκρατείας καὶ ταπεινωφρο-
σύνης ». Ἀρχ. : Πρέπει οἱ ἀρχόμενοι ἀσκητι-
κὴν ζωὴν.

2. σ. 5. « Περὶ τοῦ τίνι διαφυλάττεται τὸ
κάλλος τῆς μοναχικῆς πολιτείας καὶ τίς ὁ τρό-
πος τῆς τοῦ Θεοῦ δοξολογίας ». Ἀρχ. : Δεῖ τὸν
μοναχὸν εἶναι ἐν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασιν.

3. σ. 6. « Περὶ τοῦ ὅτι ὠφέλιμος τοῖς ἡσυχασ-
ταῖς ἡ ἀργία τῶν φροντίδων καὶ ἐπιζήμιος ἡ
εἴσοδος καὶ ἔξοδος καὶ ὁ περισπασμός ». Ἀρχ. :
Ἄνθρωπος πολυμέριμος, πρῶτος καὶ ἡσυχος
γένεσθαι ἀδύνατον.

4. σ. 9. « Ὀπτασία τοῦ πνευματικοῦ πατῆ
κῆρ Μακαρίου, τοῦ ἐν τῇ Καρακάλου μονῇ ἀ-
σκήσαντος, τοῦ ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω ἐν ἔτει
1680 ἀπὸ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐδιηγῆθη εἰς τὸν
θηματάρην τὸν κατὰ πνεῦμα υἱὸν τοῦ Λαμνανὸν
τὸν ἱερομόναχον τὸν Ἰθρηίτην καταλεπτῶς λέ-
γων οὕτως : Ἀρχ. Τέκνον μου ποθητόν.

Ἐνταῦθα κατ' ἐπιτομὴν πλήρης ὑπάρχει ἐν Κώδ.
ἀγ. Παντελεήμονος 505 φ. 34α—42β καὶ 789 φ. 74α—
77β καὶ πραγματεύεται περὶ τῶν ἀναξίων ἱερέων.

5. σ. 11. « Περὶ τοῦ ἐναρέτου μοναχοῦ καὶ
τῶν μαθητῶν του κακοβίων. Ἐκ τοῦ ἀγίου Νεί-
λου ». Ἀρχ. : Εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου ἦ-
τον ἕνας ἡσυχαστὴς ἐνάρετος.

6. σ. 13. « Λόγος ἐκ τοῦ ἀγίου Ν ε ἰ λ ο υ,
περὶ ἐναρέτου γέροντος καὶ τοῦ ὁμοίου του ὑπο-
τακτικοῦ. Ἀρχ. : Εἰς δὲ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἦ-
τον ἐνάρετος ἡσυχαστὴς.

7. σ. 14. « Διήγησις φρικωδεστάτη διὰ τοὺς
πνευματικούς. Ἐκ τοῦ ἀγίου Ν ε ἰ λ ο υ ».

Ἀρχ. : Εἰς ἕνα κοινόδιον ἦτον ἕνας νέος εὐ-
μορφος καὶ ἀσίμβυλος.

8. σ. 15. « Περὶ τοῦ μεσίτου μάγου ». Ἀρχ. :
Εἰς ὄλους μας φανερόν ὅτι αἱ ἅγαι Γραφαί.

9. σ. 17. « Περὶ τινος μοναχοῦ ἐμπροσθέντος
εἰς πορνείαν καὶ διὰ δεήσεως τυχόντος ἀφέσε-
ως. Ἀρχ. : Ἐνας ἀποκρισάρις κοινοβίου με-
γάλου.

10. σ. 19. « Βίος και πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ρωμαίου » Ἀρχ. : Ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ καὶ ἐλάχιστοι μοναχοὶ Θεόφιλος Σέργιος καὶ Εὐγένιος.

Ὁ βίος οὗτος τυγχάνει ἀνέκδοτος ὢν. Ἐπιτομὴ μόνον ὑπάρχει παρὰ Δουκᾶκη Συναξ. Ὀκτ. σ. 399-403.

11. σ. 32. « Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου τοῦ ἀσκητοῦ περὶ ἀρετῆς κεφ. ιδ' ».

12. σ. 34. « Νουθεσία ὠφέλιμος ἀγίου γέροντος ». Ἀρχ. : Ἐπῆγε ποτε ἕνας ἀδελφὸς εἰς ξανα γέροντα.

14. σ. 36. « Περὶ ἐπιβουλῆς τοῦ δαίμονος εἰς τοὺς μοναχοὺς ». Ἀρχ. : Ὁ ἀββᾶς Πίωρ ἐδιηγῆθη.

15. σ. 38. « Νουθεσία ὠφέλιμος ». Ἀρχ. : Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἐλίσιος.

16. σ. 41. « Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου πρὸς τινα ἡγούμενον αἰτήσαντα κανόνα διδασκαλίας πρὸς ὠφέλειαν αὐτοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ». Ἀρχ. : Ἐπειδὴ ἔγραψάς μου, ποθηνότητέ μου ἀδελφέ.

17. σ. 55. Τοῦ αὐτοῦ Ἐξήγησις εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ἀρχ. : Πατέρα λέγεις ἀνθρωπε τὸν Θεόν ;

18. σ. 57. « Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος ». Ἀρχ. Μοναχὸς τις ἐδιηγῆθη εἰς ἡμᾶς λέγων

19. σ. 63. « Βίος και πολιτεία τοῦ μακαρίου Ἀνδρέα τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ ». Ἀρχ. : Βίον θεάρεστον καὶ πολιτείαν ἀμειπτον ἀνδρὸς δικαίου (βλ. καὶ ἡ' ἀρ. 1).

Ὁ ἑλληνικὸς βίος συγγραφεὶς παρὰ Νικηφόρου ἱερέως τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας ἐξεδόθη μετὰ τῆς Ἀκολουθίας ὑπὸ Αὐγουστίνου μοναχοῦ Ἱεροσολ. 1912. 1

20. σ. 190. « Διήγησις περὶ τοῦ θαύματος τοῦ ἐν ἀγίοις ... Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ περὶ μνείας τῶν ἀποθανόντων ἀνθρώπων ». Ἀρχ. : Ὁ μαθητῆς τοῦ ἀγίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως ἐδιηγῆθη.

21. σ. 195. « Περὶ τῆς νυκτερινῆς ἀγρυπνίας καὶ ὅτι ἐν τῇ διαγωγῇ ταύτῃ [οἱ] ἐργαζόμενοι μέλι τρέφονται πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν ». Ἀρχ. : Μὴ νομίσης, ὦ ἄνθρωπε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἐργασίᾳ ...

22. σ. 198. « Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν κακῶν ... ὑπὸ τίνων συνίστανται καὶ ὑπὸ τίνων παύονται ». Ἀρχ. : Ἔως ἂν ἀληθῶς ἐκ καρδίας μίσσησιν τὴν αἰτίαν τῆς ἁμαρτίας.

23. σ. 201 « Διήγησις τοῦ μακαρίου Ἀνδρέα τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ περὶ τῶν μελλόντων γενέσθαι ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ». Ἀρχ. : Μίαν φοράν δὲ εὐκαιρήσαντος τοῦ Ἐπιφανίου.

σ. 200 : † Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος εἰς τοὺς αὐξβ' ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ιε' †. Ὁ κώδιξ εἶναι γεγραμμένος εἰς τὴν κοθωμιλημένην πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 2, 3 καὶ 22' εἶναι δὲ πάντα ταῦτα ἐν τῷ ἰδιώματι τούτῳ ἀνέκδοτα.

176. 90. Χαρτ. 4 (0,28 X 0,22)
XX (σ. 115).

1. σ. 1. Κατάλογος τῶν βιβλίων τοῦ μακ. πνευματικοῦ πατᾶ Χαρίτωνος ἐντύπων τε καὶ χειρογράφων εὐρισκομένων ἤδη ἐν τῇ ἐν Κανσοκαλυβίῳ καλύβῃ τοῦ Ἀκαθίστου, ἐκπονηθεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Ἰωάσαφ Ἰωασαφαίω ν.

Καὶ ὁ μὲν ἐνταῦθα αὐξων ἀριθμὸς εἶναι 422, ἀλλ' οὗτος πρέπει νὰ διπλασιασθῇ, ἵνα ἔχωμεν τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων, διότι πολλὰ εἶναι συνδεδεμένα εἰς ἕνα τόμον. Εἶναι ἡ μεγαλητέρα ἐξ ἑσων οἶδα ἀσκητικῆ βιβλιοθήκη ἰδίᾳ μοναδικῇ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀκολουθιῶν.

2. σ. 56. Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς διαφόροις καλύβαις τῆς σκήτης χειρογράφων, ἀντιγεγραμμένος ὑπὸ τοῦ πατᾶ Ἰωάσαφ ἐκ τοῦ ἐμοῦ καταλόγου.

3. Κατάλογος τῶν βιβλίων, ἀπερ, ὅταν κατὰ τὸ 1915 ἀνεχώρησα διὰ τὰς Ἀθήνας, ἀφῆκα εἰς τὸν εὐαγγῆ οἶκον τῶν Ἰωασαφαίων πρὸς φύλαξιν.

Εἶναι δὲ ταῦτα 1037, δημοημένα ὡς ἐξῆς :

Α') Λεξικά, Β') Θεολογικά, Γ') Ἑλληνες συγγραφεῖς, Δ') Ἑλλήνων συγγραφέων ἐσχολιασμένοι ἐκδόσεις καὶ μεταφράσεις, Ε') Λατῖνοι συγγραφεῖς, σχόλια καὶ μεταφράσεις, Σ') Γραμματικά, Ζ') Γλωσσολογικά, Η') Γραμματολογία, Θ') Ἱστορικά, Ι') Βυζαντινολογικά, ΙΑ') Φιλολογικά περιοδικά, ΙΒ') Κατάλογοι βιβλιοθηκῶν, ΙΓ') Ἀρχαιολογικά, Μυθολογικά καὶ Παλαιογραφικά, ΙΔ') Φιλολογικά ποικίλα. Μετὰ 10ετῆ ἐν Ἀθήναις διατριβὴν, ἀνακληθεὶς τῷ 1924 ὑπὸ τῆς ἱεράς Μετανοίας μου μετέφερον ἐνταῦθα ὀλόκληρον τὴν βιβλιοθήκην μου ἐξ Ἀθηνῶν, ἀποτελουμένην ἐξ 6085 τόμων. Τὸν κατάλογον τοῦτον ἰδιόγραφόν μου ὄντα κατατάσσω ἐνταῦθα χάριν τῆς ἱστορίας τῆς ἐμῆς βιβλιοθήκης. Τοὺς 1037 τόμους εἶχον συναθροίσει κατὰ τὰ ἔτη τῆς φοιτήσεώς μου ἐν Ἀθήναις, τοὺς δὲ ὑπολοίπους κατὰ τοὺς τῆς καθηγεσίας μου. Τὰ βιβλία ταῦτα ἠγοράσθησαν πάντα καὶ ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὰς μετὰ χείρας ἐπιστημονικὰς ἐργασίας μου.

4. σ. 116 ὁ αὐτὸς κατάλογος καθαρογεγραμμένος ὑπὸ τοῦ πατᾶ Ἰωάσαφ χάριν τῆς βιβλιοθήκης Ἰωασαφαίων. Οὗτος ἔχει 949, διότι τὰ λοιπὰ εἶχον ἀποσταλῆ μοι εἰς Ἀθήνας.

(1) Εἶναι περιέργον ὅτι ὁ ἐκδότης οὐδόλως ποιεῖται μνείαν τοῦ ὑπὸ Migne ἐκδοθέντος βίου τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως (τόμ. III, 629-889) οὔτε ἐχρησιμοποίησε τὰ ἐκεῖ σοφὰ προλεγόμενα.

177. 91. Χαρτ. 4 (0,33 X 0,25)
1893 και 1917 (σ. 290).

« Κατάλογος απάντων τῶν βιβλίων τῶν εὐρισκομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Σκήτῃ τῶν Καυσοκαλυβίων ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου τιμωμένης Καλύβης τῆς ἀδελφότητος τῶν Ἰωασαφαίων, πονηθεὶς μὲν καὶ κατὰ τάξιν καταστρωθεὶς παρὰ τοῦ ἐν Ἱερομονάχοις πανοσ. προηγούμενου κυρίου Χ ρ υ σ ο σ τ ὀ μ ο υ Λ α υ ρ ι ὡ τ ο υ, ἀντιγραφεὶς δὲ παρὰ τινος μοναχοῦ φιλομούσφ σπουδῆ, ἐπιμελεία τε καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς αὐτῆς ἡγαπημένης Ἀδελφότητος τῶν Ἰωασαφαίων. Ἐν ἁγίῳ Ὁρει 1898 . . . ».

Μόνον τὸ ἐξώφυλλον ὑπελείφθη ἐκ τοῦ καλλιγεγραμμένου πρώτου καταλόγου τοῦ μακ. Συμεὼν Σαμίου. Ὁ κατάλογος οὗτος κατὰ τὸ α' ἐκείνου σχεδίου (τοῦ 1889) κατεστρώθη ἤδη ἐκ νέου, ἄτε τριπλασιασθέντων τῶν βιβλίων ὑπὸ τοῦ φιλοβίβλου καὶ φιλόκαλου πατᾶ Ἰωάσαφ Ἰωασαφαίων καὶ περιλαμβάνει τὴν περιγραφὴν περιτοῦ χιλίων πεντακοσίων τόμων τῆς μοναδικῆς εἰς πλοῦτον σπανίων ἐκδόσεων καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶν ἔργων ταύτης ἐν Ἄθῳ βιβλιοθήκης. Ἐκαστον βιβλίον περιγράφεται κατὰ τὸ ἐξῆς σχέδιον : ἀξων ἀριθμὸς καὶ ὁ τοῦ τόμου ὄνομα βιβλίου καὶ συγγραφέως, ὄνομα ἐκδότου καὶ ἀριθ. ἐκδόσεως τόπου καὶ ἔτος ἐκδόσεως· θέσις ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ἀριθ. τόμων καὶ σωματίων καὶ στήλῃ παρατηρήσεων. Προηγείται πρόλογος ὑπὸ τοῦ πατᾶ Ἰωάσαφ συνταχθεὶς (Ἀγ. 1917) καὶ ἐν τέλει ὑπάρχουσι σημειώσεις περὶ τῆς προελεύσεως τῶν βιβλίων. Σημειούμεθα ἐνταῦθα τὰ σπουδαιότερα βιβλία χάριν τῶν φιλολογούντων καὶ ἀπὸ ξένης ἀποδημούντων ἐνταῦθα ἐπιστημόνων εἰς τὸ μᾶλλον ἀπόκεντρον μέρος τοῦ ἁγίου Ὁρους. Βοηθητικά : Γραμματολογία Χριστιανικῆ καὶ Κοντογόνῃ καὶ Φιλαρέτου Τσερνεγόβου (μεταφρ. Ν. Παγίδα), Κλείς Πατρολογίας, « Μπυμπλοτέκα ἀτζιογκράφικα γκραέκα, Μπολλαντιάνι » (1909), « Μπυμπλογροφί Αλμπαναῖς » τοῦ Λεγκράν (1912), Λεξικὸν ἐγκυκλοπαιδικόν.

Ἐκδόσεις παλαιᾶ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄλλα.

Εὐσεβίου Παμφίλου ἅπαντα (Κολον. 1688), Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ (Λειψ. 1690), Ἰ. Δαμασκηνοῦ (Βενετ. 1748), Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως (Κολον. 1688), « Ἰλάριϊ Πικταδόρου » (Βασίλ. 1550), Βασιλείου τοῦ μεγ. (αὐτ. 1532), Νείλου τοῦ σοφοῦ, ἡ Διήγησις (Παρίσι. 1639) καὶ δὴ ἡ σπανιωτάτη ἐκδοσις Ἀλδὶνα λόγων τῶν δύο Γρηγορίων εἰς δύο τομῆδια (Βενετ. 1534) κ. ἄ. ἐν οἷς καὶ τὰ « Ἄκτα Ἀπρίλις Σανκτόρουμ III » (1738), Θεοδωρήτου Ἑρμηνεία εἰς τὸ ἄσμα (Βενετ. 1639), Πρακτικὰ τῶν Συνόδων (Παρίσι. 1761), Σειρὰ τῶν Πατέρων (Λειψ. 1781), Στερεότυποι ἐκδόσεις Βασιλείου Γκαρνιέ (ἐκδ.

Παρίσι. 1839), Χρυσοστόμου Μονωκῶν (ὠσαύτως), Ἐπαφάνιου Ντίντορφ (Λειψ. 1859), Φίλωνος Μπέκκερ (Λειψ. 1828), Ἰωσήπου (1855), Στουδίτου Θ. Μεγάλῃ Κατήχησις ὑπὸ Κεραμέως (Πετροῦπ. 1904), Ἄπαντα Migne (1903), Μικροὶ καὶ Μεγ. Κατηγ. ὑπὸ Κόττσα-Λούτζι (Ρώμη 1888), Νείλου τὰ Ἄπαντα Migne (1865).

Ἐκδόσεις κριτικαὶ Ζυγαβηνοῦ « Κορμεντάριους Ματταεὶ (Βερολ. 1845), Εὐσεβίου Ἐκκλ. Ἱστορία Ζήμεριανν (Φραγκφούρτη, 1822), Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ « Καρμίνα σελέκτα Ντρόνκε » (Γοττίνγη, 1840) κ. ἄ.

Σπάνια βιβλία : Ἄνθος χαρίτων, βιβλίον πολλὰ ὠραίων καὶ ὠφελιμώτατον εἰς τὰ παιδία κτλ. παρὰ τοῦ Ἀμβροσίου Γραδενίγου κτλ. (Βενετ. 1675 ἔχω καὶ ἐγώ). Ἄνθος εὐσεβείας ἢ περὶ ἀναβαπτισμοῦ Ε. Ἀργέντη (Λειψ. 1757), τοῦ αὐτοῦ Ραντιοῦ στηλίτευσις (αὐτ. 1758), Μαξίμου Πελοποννησίου κατὰ Λατίνων (1690), Καινὴ Διαθήκη Στ. Κουτσελλάκου (« Ἀμστερδαμ, 1711), κριτικὴ ἐκδοσις (ἡ πρώτη μετὰ τὴν τοῦ Καρσοφίλου) μετὰ χαρτῶν (σπουδαῖος ὁ τῶν περιοδιῶν τοῦ Παύλου) καὶ λαμπρῶν εἰκόνων καὶ ἅπαντα τὰ ἔργα τοῦ Νικοδήμου, ἄτερ τόσον σπανίζουσιν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὸ « Ἄκτα πρᾶσερτίμ γκραέκα, Ροσοίτσι ἰμ Μόντε Ἄτος μοναστέρει » (Κίεβον, 1873), Ἀκολουθία ἁγ. Βησσαριωνος (Μοσχόπολις, 1744).

Νέα ἐπιστημονικὰ ἔργα : Κρουμπάχερ « Ντέρ χάλιγχε Τζόρτζ ἰν ντέρ γκρίχισε οὐμπερλίφερουνγκ » (Λειψ. 1911), Ζ. Ἀουφάουζερ, « Ἀντίκε Ζέζους-Ζέουγκνισσε (Μπόνν, 1913), ντάς Ντραχενβούντερ ντές χάλιγχε Τζόρτζ » κτλ. (Λειψ. 1911), « Ντὶ Χαϊλσέρε ντές χάλι. Γκρεγκόρ φὸν Νύσσα » (Μόναχον 1910), Σάθα, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, « Βάγια γκραέκα σάκρα » Κεραμέως (Πετροῦπολις 1909), τοῦ αὐτοῦ : Διονυσίου τοῦ Φουρνᾶ Ἑρμηνεία τῆς Ζωγραφικῆς τέχνης καὶ αἱ ἀνέκδοτοι πηγαὶ (αὐτ.) Ἅγιος Νικόλαος, ντέρ χάλι. Ν. ἰν ντέρ γκρίχισε κίρχε, Ζ. Ἄουιχ (Βερολ. 1913), Κάνελλος Σπανός καὶ Παχώμμος Ρουσάνος ὑπὸ Ἰ. Βασιλικοῦ (Τεργέστη, 1908).

Νέα ἐκδόσεις βίων ἁγίων : Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, Πετὶ (Βρυξελ. 1906), Εὐθυμίου τοῦ νέου (Παρίσι. 1904), Μιχ. Μαλείνου καὶ Βασιλείου (αὐτ. 1903), Δανιὴλ τοῦ Σκητιώτου Γκλυνιέ (αὐτ. 1901), Νίκωνος Μετανοεῖτε, Λάμπρου (1906) κτλ. καὶ ὅλαι αἱ Ἱεροσολ. ἐκδόσεις. Εἶναι περίεργον διὰ τὴν τόσῳ πλουσία αὕτη βιβλιοθήκη οὐδένα σχεδὸν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων εἶχεν ὄθεν ἀφιέρωσα εἰς αὐτὴν τινὰ ὄσον : Ὅμηρον, Πλάτωνα, Ἡρόδοτον, Λουκιανὸν κτλ. ἵνα συνδιαλλάξω αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀδυσωπήτους τῶν ἀσκητῶν, ὧν ἕξαρχος δυστυχῶς ὑπῆρξεν ὁ πολὺς Νικόδημος. Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ τῶν Ἰωασαφαίων βιβλιοθήκη καὶ ὡς ἀγιολογικὴ εἶναι ὀνομαστή, διότι ἔχει ὅλους τοὺς τῶν ἁγίων βίους καὶ τὰ Πατερικὰ βιβλία, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὡς ἀγιολογικὴ, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς Πινακοθήκη, διότι ἔχει πολὺτιμον συλλογὴν εἰκόνων καὶ πολυτελῶν ἐκδόσεων τῶν μεγαλητέρων τοῦ κόσμου ζωγράφων, ὧν ἀναφέρωμεν τὰ σπουδαιότερα : Ραφαὴλ (85 εἰκόνες φωτοτυπικαί), 500 φωτογραφίαι διασήμεων ζωγράφων (ἐκδ. Ἀμερικῆς), Ντορέ, πολυτελής ἐκδ. (Πα-

τρούπολις, 1906 εἰς φύλλον), 230 εἰκόνες τῆς Π. καὶ Κ. Διαθήκης, Εἰκονογραφία τῆς Π. καὶ Κ. Διαθήκης (260 εἰκ. ἔγχρωμοι) Γερμ. 'Ιουλίου Σνόππ ἔκδ. Κ. Στρατηλάτωφ (αὐτ. εἰς φύλλ.), Τοιχογραφίαι τοῦ ἐν Κιέβφ ναοῦ τοῦ ἁγίου Βλαδิมήρου (φωτοτυπ. περὶ τὰς 100), Δὲ Μπρέν, ὀκτώ πανομοιότυποι ἔγχρωμοι ἀναπαραγωγαί (Παρίσιαι), Ροῦμπενς φόν Κνάκφουρς (Λειψ. 1903), Κατηχησμός μὲ εἰκόνας : 60 μεγάλα (0,64 X 0,46) ἔγχρωμοι εἰκόνες καλλιτεχνικαί, ἡ Κόλασις τοῦ Δάντη 'Αλιγέρη μὲ εἰκόνας τοῦ Ζ. Ντορὲ (Παρίσι. 1861 εἰς φύλλ.) ἔκδοσις πολυτελεστάτη, « Ντὲρ 'Ορνάμέντενσατζ .. ἄους ἄλλεν 'Επόκεν 85 Τάφελν φόν Η. Ντόλμετς (Στουτγάρδη, 1888, ἔγχρωμος ἔκδ. εἰς φύλλον).
Στάχωσις νέα, φύλλα ἄγραφα 100.

178. 92. Χαρτ. 4 (0,30 X 0,23)
XVIII - XX (φ. 164).

1. (φ. 1α) « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ συστησαμένου τὴν σεβασμιάν Μονὴν τοῦ ἁγίου 'Ιωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ὑποκάτω τοῦ μικροῦ 'Αθωνος, συγγραφεὶς παρὰ Μ η τ ρ ο φ ἄ ν ο υ ς μ ο ν α χ ο ῦ καὶ πρεσβευτέρου ». (βλ. Κώδ. Κυριακοῦ, 86, 7).

'Εν ἀρχῇ : † « 'Αντεγράφη κατὰ παράκλησίν μου ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 592 κώδικος τῆς μονῆς Διονυσίου ὑπὸ Εὐγενίου ἱερομονάχου Διονυσιάτου καὶ ἀντεβλήθη ὑπ' ἐμοῦ ἀποκατασταθεῖσων τῶν γραφῶν τοῦ κώδικος, σημειωθέντων καὶ τῶν φύλλον ὑπ' ἐμοῦ. Εὐλόγιος Κουρίλας, 1915 †. 'Ετέρα τῇ αὐτῇ χειρὶ σημείωσις : † Περὶ ἄλλων ἔργων τοῦ Μητροφάνους ἴδε ἐν 132 κώδ. τῆς βιβλ. τῆς [ἑλληνικῆς] βουλῆς τοῦ 17ου αἰῶνος (Λάμπρου Νέοι 'Ελλην. Ε' σ. 318) †. 'Εν τέλει † 'Εκτίσθη τὸ ἱερὸν ἡμῶν Κοινόβιον τῷ 1736 ἀπὸ Χριστοῦ †.

2. (φ. 16α) Λουκιανοῦ Τόξαρις ἡ φίλια.
'Αρχ. : Διηγῆσομαί σοι, ὦ Μνήσιππε, τὴν Μακέντου φιλίαν. Τέλ. : δέδοξο, εἶπε, παρ' ἐμοῦ τὴν ὑπόσχεσιν.

'Ἐκδ. Τέουμπνερ (§ 44-53). 'Εφεξῆς ὁμως ἀκολουθεῖ περικοπή, ἥτις ἐν τῇ ἐκδόσει δὲν ὑπάρχει, αὐτῇ : « Καὶ ὁ ἀρσάκος χάριν ὁμολογήσας τοῖς φίλοις παρ' αὐτῇ διέμενε : † τί οὖν νόμισμα φιλίας : εὐνοία καὶ χάρις μετ' ἀρετῆς, ἣν οὐδὲν ἔχει σπανιώτερον ἢ φύσις· ὅθεν τὸ σφόδρα φιλεῖν καὶ φιλεῖσθαι πρὸς πολλοὺς οἶκ' ἔστιν· ἀλλ' ὥσπερ οἱ ποταμοὶ πολλὰς σχέσεις καὶ κατατομὰς λαμβάνοντες ἀσθενεῖς καὶ λεπτοὶ ρέουσιν, οὕτω τὸ φιλεῖν ἢ ψυχὴ σφόδρα πέφυκεν .. εἰς πολλοὺς δὲ μεριζομένη ἐξαμαυροῦται.

† 'Ἡ ἀληθινὴ φίλια τρία ζητεῖ : τὴν ἀρετὴν ὡς καλόν, καὶ τὴν συνήθειαν ὡς ἡδύ, καὶ τὴν χρείαν ὡς ἀναγκαῖον ».

'Εν τέλει : † 'Αντεγράφη κατὰ παράκλησίν μου ὑπὸ Εὐγενίου ἱερομονάχου Διονυσιάτου ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 282 κώδικος τῆς μονῆς Διονυσίου καὶ ἀντεβλήθη ὑπ' ἐμοῦ Εὐλόγιος Κουρίλας 1915 †.

3 (φ. 20α) « 'Υπόμνημα εἰς τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς ... Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης Φωβηνῆς ἢ ὁποία ὑπάρχει [εἰς τὴν Λαύραν], ὁποῦ ἐφάνη καὶ εἰς τὸν ... Κουκουξέλην δεδωκυῖα τὸ χρυσοῦν νόμισμα ψάλλοντα εἰς τὴν παννυχίδα τοῦ 'Ακαθίστου ὕμνου ». 'Αρχ. : 'Εγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

'Υπάρχει ἐν τέλει τοῦ Τυπικοῦ τῆς Λαύρας ὅθεν καὶ ἀντεγράφη.

4. (φ. 25α) Δύο ἔγγραφα ἐκ τοῦ κώδικος τῆς σκήτης.

(βλ. 'Ιστορ. 'Ασκητισμοῦ τόμ. Α', σ. 202-203 καὶ 192-194).

5. (φ. 28α) 'Εγγραφοὶ τῆς ἱερᾶς Κοινότητος (9 'Οκτ. 1840) διὰ τὴν διοίκησιν τῆς σκήτης τῆς ἁγ. 'Αννης. 'Αρχ. : 'Επειδὴ εἶτε ἀπὸ ἐνεργείας τοῦ μισοκάλου ἐχθροῦ κτλ.

6. (φ. 30α) Γράμμα Γ ε ρ μ α ν ο ῦ πα τ ρ ι ἄ ρ χ ο υ (Αὐγ. 20 1847) διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

7. (φ. 32β) 'Απόφασις τῆς σκήτης ἁγ. 'Αννης ἐξ 8 ἄρθρων.

'Αρχ. : 'Εν τούτῳ γινώσκονται πάντες.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5, 6, 7 παρεχωρήθησαν παρ' ἐμοῦ πρὸς ἀντιγραφὴν τῷ πατρί 'Ιωάσαφ ληφθέντα ἐκ τοῦ κώδικος τῆς ἁγ. 'Αννης.

8. (φ. 36α) Σιγέλλιον τοῦ 'Ιερεμίου 1575, Σεπτ. 4 ἐξ ἀντιγράφου παραχωρηθέντος ὑπ' ἐμοῦ.

'Εδημοσιεύθη ὑπὸ Φ. Μέγιερ, «Ντὶ Χαυτκοῦνδεν» κτλ. σ. 215-218.

9. (φ. 39α) Γράμμα τῆς μονῆς πρὸς τὴν σκήτην Καυσοκαλυβίου περὶ παραχωρήσεως καλύβης εἰς τὸν Γερο-'Ακάκιον. 1794, μαῖου 15.

† 'Ο καθηγούμενος τοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου τῆς μεγίστης Λαύρας Παῖσιος ἱερομόναχος καὶ οἱ συνεμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ †.

10. (φ. 40) Τρία τουρκικὰ ἔγγραφα 1791, 1805 καὶ 1806 (κατὰ μετάφρασιν) ὑπὲρ τῆς σκήτης τῆς ἁγίας 'Αννης (παραχωρηθέντα ὑπ' ἐμοῦ).

11. (φ. 45α) Σιγέλλιον Κ α λ λ ι ν ἰ κ ο υ πα τ ρ ι ἄ ρ χ ο υ ὑπὲρ τῶν ἀσκητῶν, 1805.

'Εδημοσιεύθη ἐν τῇ 'Ιστορίᾳ τοῦ 'Ασκητισμοῦ Α', σ. 227-233.

12. (φ. 52α) Τέσσαρα ἔγγραφα τῆς 'Ελλ. Κυβερνήσεως : 1830, 1846, 1847 καὶ 1846, διὰ τὸ ζήτημα τῶν μετοχιῶν τῆς Λαύρας (παραχωρήθησαν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ἀντιγραφὴν).

13. (φ. 56α) Τέσσαρα ἔγγραφα σχετικὰ πρὸς τὸ κατὰ τὸ 1847 ἀναφύεν ζήτημα προνομίων τῆς σκήτης τῆς ἁγ. 'Αννης (ὑπ' ἐμοῦ).

14. (φ. 62α) Δύο ἀποφάσεις τῆς 'Ι. Κοινοτήτος περὶ διορισμοῦ 'Επιστάσις 1778 καὶ πε-

ρι διαιτησίας ἐν τοῖς ὄρτακοῖς (ἄνευ χρόν.).

Ταῦτα παρεχωρήθησαν ἐπίσης ὑπ' ἐμοῦ ἐν ἀντιγράφῳ τῷ 1915 καὶ ἤδη δημοσιεύονται ἐν τῷ Γρηγορίῳ Παλαιῷ τῆς Θεσσαλονίκης.

15. (φ. 65α) Ἐγκύκλιος τῆς Ἱ. Κοινότητος Ἄθω πρὸς τὰς μονὰς διὰ τὴν περιστολὴν τῶν λαϊκῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Καρεῶν, 1891, 7 Ὀκτ.

16. (φ. 69α) Ἔτερον διὰ τὸ αὐτὸ ζήτημα ἔγγραφον ἰδιωτικὸν ἄνευ ὑπογραφῆς.

17. (φ. 73α) Ἀναφορὰ τῆς Ἱ Κοινότητος πρὸς τὸν Μέγαν Βεζύρην ἐνεκεν παραβιάσεως τῆς μονῆς Βατοπεδίου ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινίδη πασᾶ, Δεκ. 1897.

18. (φ. 74α) Δύο σιγίλλια πατριαρχικὰ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐν Καρεαῖς ἀγορᾶς.

Ἐδημοσιεύθησαν παρὰ Δελιγκάνη, Περιγραφικὸς Κατάλογος (Κ) πόλις, 1902, σ. 301-309.

19. (φ. 80α) Τρία ἔγγραφα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, 1898.

20. (φ. 85α) Τέσσαρα γράμματα τοῦ ἐν Μυλοποτάμῳ πρώην Κ) πόλεως Ἰωακείμ Γ', 1899 διὰ τὴν ῥῆξιν τῆς Κοινότητος πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπεραμνομένου τῶν καθεστώτων τοῦ Τόπου.

21. (φ. 90α) « Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς στρατιώτου ἐκ Μπζανίου 13 Φεβρ. 1914 ἀντέγραφα Ἰωάσαφ Ἰωασαφαίων ».

Εἶναι ποίημα ὅπερ ἀρχίζον ἐν εἶδει ἐπιστολῆς, καταλήγει : ἐχμηλῶσαν τὰ βουνὰ καὶ πέσαν τὰ Μπι-

[ζᾶνια,

καὶ ἡ γαλανὴ σημαία μας ὑψώθη στὰ οὐράνια.
22. (φ. 91α) Δύο ἐπιστολαὶ τοῦ πατριάρχου Ἰωακείμ Γ' ὑπὲρ ἐλαφρώσεως τῆς φορολογίας 23 καὶ 25 Ἰουνίου 1903 πρὸς τὴν Ἱ. Κοινότητα.

23. (φ. 93α) « Ἐκθεσις κεφαλαίων Ἀγαπητοῦ πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανόν ».

Ἀντεγρᾶφη ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 643 κώδ. τῆς τοῦ Διονυσίου κατὰ παράκλησίν μου ὑπὸ τοῦ ἱερομ. Εὐγενίου καὶ ἀντεβλήθη ὑπ' ἐμοῦ περιγραφέντος καὶ τοῦ κώδικος λεπτομερῶς ἐν τέλει ἡ παρατήρησις : † Ἡ ἔκθεσις αὕτη περιέχεται καὶ ἐν κώδικι 356 τῆς αὐτῆς μονῆς, ὅστις εἶναι μὲν ἀρχαιότερος ἢ τοῦ 17ου αἰ., ἀλλ' οὐχὶ καὶ καλῆς ὀρθογραφίας· αἱ διαφοραὶ τούτου ὑπὸ τὸ Β' τίθενται ἐν ὑποσημειώσεσιν, περιλαμβάνεται δὲ ἐν τοῖς φύλλοις 132α-196α μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας κατὰ κεφάλαια χωρὶς γραμματικὰς παρατηρήσεις· ἐπίσης καὶ εἰς τὸν κώδικα 358 (φ. 111α-117β) ἄνευ ἐρμηνείας καὶ ἀκέφαλος· ἀρχεται ἀπὸ τοῦ : Τιμωτάτων πάντων ἐστὶν ἡ βασιλεία. Ἐν τῇ τοῦ Διονυσίου Ἀπρίλιος 1915, Εὐλόγιος Κουρῆ ἰ λ α ς †.

24. (φ. 110α) Ἀποσπάσματα ἐκ τῆς Νεοελλ. Φιλολογίας τοῦ Κων. Σάθα περὶ Νεοφύτου Κουσοκαλυβίτου, Ραφαήλ καὶ Θεοκλήτου Καρατζᾶ καὶ ἡμέτεραι σημειώσεις περὶ χειρογράφων τοῦ

Νεοφύτου ἐν ταῖς Ἀθήγησι βιβλιοθήκαις· Ἔπεται σημείωσις τῶν ἐν Κουσοκαλυβίαις χειρογράφων αὐτοῦ.

25. (φ. 113α) « Κατάλογος τῶν Ἀγιορειτῶν πατέρων [κατὰ αἰῶνας] ».

Εἶναι ἀντιγεγραμμένος ἐκ τοῦ παρ' ἐμοῦ πρωτογράφου τοῦ μακαρίτου Πατᾶ Χαρίτωνος. † Τέλος : οἱ ὄλικοι ἀριθ. 118 βοήθειά μας †.

26. (φ. 114α) « Κώδικες τῆς βιβλιοθήκης τῆς σκήτης τῆς ἁγίας Ἄννης ».

Ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ μακ. Λάμπρου καὶ συμπλήρωσις δοθεῖσα παρ' ἐμοῦ ἐν τέλει φ. 124α-β ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς λοιπαῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἄθω κατὰ μονὰς χειρογράφων.

27. (φ. 125α) Στίχοι καὶ ἐπιγράμματα εἰς τε τὸν Ἰωακείμ Γ' καὶ οἶκον Ἰωασαφαίων Γ. Γοργία, Ἰω. Τανταλίδου, Ἰορδάνου Καρολίδου, Νείλου Καρπάθου καὶ Χρυσοστόμου προηγ. Λαυριώτου.

28. (σ. 131α) Προσφώνησις Χρυσοστόμου προηγ. Λαυριώτου εἰς μητροπολίτην Θ) νίκην Ἀθανάσιον γενόμενον ἀδελφὸν τῆς μονῆς (1895).

29. (φ. 133α) « Ἐπιτύμβιον εἰς τὸν δολοφονηθέντα Χρυσ. προηγ. τὸν Λαυριώτην » † ὁ κατὰ πνεῦμα υἱός σου Κοσμᾶς· ἔχε γαίαν ἐλαφρὰν † καὶ βιογραφικαὶ σημειώσεις.

30. (φ. 134α) « Ἐρμηνεία φωτεινοῦ θαλάμου. Παγκόσμιος φωτεινὸς θάλαμος.

Ἐπὶ Θ. Μπενουᾶ βραβευθεὶς ἐν Γαλλίᾳ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐπεξηγηματικῆ πραγματεία ... ἐν Παρισίοις. Ἐν τέλει πίναξ τῶν περιεχομένων.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 28 καὶ 30 ἰδιόχειρα τοῦ μακ. Χρυσοστόμου.

31. (φ. 154α) Περὶ τῆς νήσου Κερκύρας καὶ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἀντεγρᾶφη παρ' ἐμοῦ (καὶ μετεγρᾶφη ὑπὸ τοῦ πατᾶ Ἰωάσαφ) ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 347 κώδικος τῆς τοῦ Διονυσίου, μετὰ σημειώσεων ἐν τέλει (τῷ 1915).

32. (φ. 156α) Βίος τοῦ ἁγίου Νήφωνος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Λαυρ. Κώδικος 58 Λ κατὰ περιληψὴν γενομένην τῷ 1915 ὑπὸ Εὐλογίου Κουρίλα (ἰδιόχειρον· ἔλλειπής περὶ τὸ τέλος· βλ. Ἱστορ. Ἀσκητισμοῦ Α' 133-136).

33 (φ. 159α) « Μαρμοντέλ, ὁ Βελισάριος· ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Θ[εμιστοκλή] Α. Τ[σάττος] Ι. Παζατζῆκι 23) V) 195 ».

Ἀρχ. : Ὁ Βελισάριος ἐπορεύετο ἐπαίτων εἰς τὰ ῥεῖπια ἀρχαίου τινος πύργου.

Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο ἐξεδόθη Γαλλιστὶ τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1767. Ὁ παρὼν πλούσιος κώδιξ ὀφείλεται εἰς τὴν φιλομουσίαν τοῦ ἱερομονάχου Ἰωάσαφ Ἰωασαφαίων, ὅστις νυχθημερόν πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης ἐργαζόμενος, συνέλεξεν ὡς μέλισσα πανταχόθεν ἀντίγραφα καὶ ἐκ τῶν παρ' ἐμοῦ τὰ πλείστα, καὶ οὕτω ἀπετελέσθη οὐκ ἐσθήμαντον ὄλικὸν διὰ

τὴν σύγχρονον φιλολογίαν. Δόξα καὶ τιμὴ παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν. Ἐν τέλει πίναξ τῶν περιεχομένων.

179. 93. Χαρτ. 4 (0,27 X 0,23)
XIX (φ. 80).

Χρυσοστόμου προηγουμένου
Λαυριώτου μελοποίησις δοξαστικῶν εἰς
τοὺς ἁγίους Γεώργιον, Εὐστάθιον, Μεθόδιον Ἰω-
άσαφ, Μάξιμον κτλ. αἰτήσει ἀδελφότητος Ἰω-
ασαφαίων.

180. 94. Χαρτ. 8 (0,155 X 0,215)
XVIII καὶ XIX (φ. 65).

1. (φ. 1α) Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ ὁ παρα-
κλητικὸς Κανὼν φ. 16β † 1767 Μακάριος ἱερο-
μόναχος †.

2. (φ. 17α) « Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν

μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τοῦ ἱεροδιδασκάλου
Ἀθανασίου τοῦ Παρίου ».

3. (φ. 30α) « Ἀκολουθεῖα ὠραία κατὰ τοῦ
ἀντὶ Χριστοῦ Πάπα » (ἑλλ. κολοβ.) (βλ. Ἰωασ.
77, 6). Ἀρχ. : Ἐξ ἐμοῦ τὰς ἀνομίας καὶ ἔλεγον
μοι πάντες, ἀφ' ὧς πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν ἄφες
τὰ ὠφελήματα τέλ. : εἶτα τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος
δ'. Διὰ τὸ πείσμα Λατίνοι ἐξέπεσαν.

Προηγεῖται διάλογος ἐν δημῳδῇ γλώσσῃ τοῦ
πάπα πρὸς τὸν Πέτρον, εἶτα διάφορα ἐπιγράμματα
ἰαμβικά καὶ ἠρωελεγεῖα καὶ ἀπὸ φ. 33α. « Μὴν αὐ-
γουστος τῆ 29 τοῦ αὐτοῦ μνήμειν κα[τα]κρίσεως ποι-
οῦμεν τοῦ θεοσηγοῦς καὶ ἐπαράτου θηριωνήμου πάπα
ρώμης » (ἀκολουθοῦσι Τροπάρια τῶν δύο Ἐσπερι-
νῶν). Ἀναγνώσματα ἐκ τῶν καθολ. ἐπιστολῶν, εἶτα
τὰ Στιχηρά, ἔνθα στίχοι ἐκ τοῦ Δαβίδ. « Γεννηθήτω-
σαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ
λάβῃ ἕτερος κτλ. Ἐν τῷ κρῖνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι
καταδεδικασμένος καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς
ἁμαρτίαν ». Εὐαγγέλιον, ἡ παραβολὴ τῆς συκῆς.

Ἡ σύνταξις, ὅπως καὶ τὸ περιεχόμενον, εἶναι κα-
κότεχνον κρᾶμα δημωδῶν καὶ ἀρχαίων λέξεων καὶ
ἀηδὲς συνονθύλευμα. Μοι εἶπον διὰ ἀντεγρᾶφῃ πρὸ
50ετίας ἐκ κώδικος τοῦ Ὄρους Σινᾶ.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΚΑΛΥΒΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

181. 1. Χαρτ. 8 (0,23 X 0,16)
XVIII (φ. 151).

1. (φ. 1α) Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου ὑπὸ Νικηφόρου Βλεμμύδου.

2. (φ. 22α) Αἱ περίοδοι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (ἴδε ἀρ. 22 καὶ 23).

3. (φ. 68α) Ἀκολουθίαι 10 εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην (ἀνέκδοτοι).

4. (φ. 125α) Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτὸν [Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως]. Ἀρχ. : Ἀπὸ τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, οἱ μὲν τρεῖς. Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

5. (φ. 129α) Ἔτερον ἀνέκδοτον. Ἀρχ. : Ἀπὸ μὲν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἁγίων.

6. (φ. 131β) Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἕτερον « μεταφρασθὲν εἰς ἁπλὴν καὶ ἰδιωτικὴν γλῶσσαν ».

Ἐν τῇ καλύβῃ ταύτῃ ἔζησεν Θεόκλητος Καρατζᾶς ὁ Βυζάντιος, δὲν εἶναι δὲ ἀπίθανον διὰ τὰ τοῦ παρόντος κώδικος εἶναι πονήματα αὐτοῦ ἢ γραφὴ τοῦ κώδικος συμπύπτει τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ.

182. 2. Χαρτ. 8 (0,235 X 0,135)
.1807 (σ. 111).

1. (φ. 1α) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου. Εἶναι ἢ ἐν τοῖς Μηναίοις, συμπληρωμένη διὰ τροπαρίων νέων καὶ β' Κανόνος.

2. (φ. 30α) Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν αὐτὸν (ἀνέκδοτος).

3. (φ. 35α) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον « μεταφρασθὲν εἰς κοινὴν φράσιν » ἀνέκδοτον.

Ἐν πρωτοτύπῳ ἐξέδωκεν ὁ Migne ἐν Patr. gr. τ. 96, σ. 1252. Ἐν φ. 6β « Ἐπίγραμμα διὰ στίχων ἰάμβων, [εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον] ».

† Ἄθλος ἡρώους, καὶ ἀριστείας Ξένας, Τοῦ παντ' ἀρίστου, καὶ σεπτοῦ ἀθλοφόρου, Καὶ στεφανίτου, καὶ γενναίου δπλίτου, Καὶ ἐν μάρτυσι, μεγίστου Ἀρτεμίου, Ἡ τῆδε πᾶσα, περιέχεται δίβλος, Συναμα πᾶσα, τούτου ἀκολουθία †.

Ἐν τέλει :

† Ἐν τῇ πανσέπτῳ, καὶ πανέρφ σήτῃ, Τῆς θεοπρομήτορος, ἁγίας Ἄννης, Ἡ τῆδε δίβλος, Ἀρτεμίου τοῦ πάνυ, Γέγραπται πλείστη, ἐπιμελεία δντως, Καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες, ἐρωσθε πάντες :

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, αὐτῷ Μαΐου, λα' †.
Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ κεφαλαίων γραμμάτων οὐκ ἀτέχνων.

183. 3. Χαρτ. 8 μέγ. (0,282 X 0,195)
XIX (φ. 6).

« Διήγησις περὶ τοῦ ἐν τῇ Τραπεζῇ γενομένου θαύματος διὰ τοῦ ποτηρίου ἐν τῷ σεπτῷ Μονηδρίῳ τούτῳ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐν ἧ

ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ... Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου ».

Ἡ γραφὴ Ἀντωνίου καλλιγράφου.

» Ἄν ὁ κτίσας ἅπασαν, ἐντέχνως φύσιν,
ξένος διὰ σέ, μετριάσας εὐρέθη,
Τί καὶ σὺ ταλαίτωρε, μὴ γίνῃ ξένος ;

περὶ
θα
νά
του
» Πρὸς τὴν παλαιάν, εὐδρομῶν σου πατρίδα ;
» Τοῦ θανάτου βέλτιστε, τὴν μνήμην φέρων,
Καὶ τὸν δικαστὴν, τῶν ἀποκρύφων σκόπτει.
Πάντως γὰρ ἀπρόσπταιστον ἐξοίσεις βίον,
Τῆς σῆς τελευτῆς τὴν ἀπειλὴν προβλέπων.

περὶ
υἱεὶ
» Τὸν ἀγγελικὸν ἀσπασάμενος βίον,
Τῆρει καθαρὸν, τῶν παθῶν τὸ σαρκίον.

ας
Εἰ γὰρ ἐν αὐτῷ, σαφρονῶν διαπρέποις
Κατὰ χάριν βέλτιστε, καὶ Θεὸς γίνῃ.

περὶ
φιλα
γυρι
ας.
» Δεινὸν τι σαφῶς, ἢ φιλοχρηματία
Δι' ἣν μισητός, ὁ προδοὺς τὸν Δεσπότην.
Παῦλος γὰρ αὐτός, τὸ χρυσὸν Θεοῦ στόμα,
Εἰδωλολατρεῖν, τοὺς φιλαργύρους λέγει.

περὶ
ἡσου
χίας.
» Ἡσυχίας βέλτιστε, διττῆς ἀντέχου,
Τῷ δημιουργῷ, προσλαλῶν μόνος μόνῳ,
Ἐπίπερ ἀμφοῖν, συντεθεῖς, ἐνεκρώθῃς.

περὶ
προ
σευ
χῆς.
» Τὰς ἀρετὰς ἄνθρωπε, συλλήβδην πάσας,
Τίκτει προσευχῇ, τῇ σπορᾷ τῶν πρακτέων
Παρίσταται δέ, τῷ Θεῷ τὸ σαρκίον,
Ἐπ' ἂν δι' αὐτῆς, τὴν ψυχὴν καθαγνίσῃς.

Γ.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΘΟΔΙΟΥ

184. 1. Χαρτ. 8 (0,215 X 0,150)
XVIII (φ. 172).

1. (φ. 1α) « 'Απανθίσματα ἐκ τῆς βίβλου 'Ιωάννου τῆς Κλίμακος ».

2. (φ. 15α) « 'Απανθίσματα ἐκ τοῦ Νομοκάνονος τοῦ νεωστὶ μεταφρασθέντος (κανόνες τοῦ μεγ. Βασιλείου, Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ, 'Ιωάννου Κίτρους, Νικολάου πατριάρχου καὶ Συμεὼν Θεσσαλονίκης).

3. (φ. 22α) 'Ιωάννου τῆς Κλίμακος ὄπτασία (ἀνέκδοτος).

'Αρχ. : Συνδράμετε καὶ προσέλθετε, δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν.

Εἶδεν ἐν ὄραματι τὴν κλίμακα τῶν ἀνερχομένων εἰς τὸν οὐρανὸν μοναχῶν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῷ ἀπεδόθη.

4. (φ. 36β) « Τοῦ σοφωτάτου Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ τετράστιχα περὶ ξενιτείας [θανάτου, ἀγνείας, φιλαργυρίας περὶ ἡσυχίας καὶ προσευχῆς] ».

5. (φ. 37α) « 'Ιωάννου τοῦ Χρυσορρήμονος λόγοι ».

6. (φ. 73α) « Τοῦ ἁγίου πρεσβυτέρου Πέτρου διήγησις ψυχοφειλεστάτη ».

7. (φ. 77α) Διάφορα περὶ ἡσυχίας κεφάλαια ἐκ τοῦ 'Εφραίμ, Νείλου, 'Ησαίου κλπ.

8. (φ. 88α) « Στίχοι τοῦ ἁγίου Μελετίου τοῦ 'Ομολογητοῦ περὶ ἀνθρωπαρεσκείας ».

'Εκ τῆς 'Αλφαβηταφαβήτου, ἣν ἐξέδωκεν ἐκ κώ-

δικος τῆς Λαύρας ὁ συνάδελφος κ. Σπυρίδων Λαυριώτης ἱατρὸς (ἐν Θ)νίκη 1928 καὶ οὐχὶ ἀγίῳ 'Θρει) σ. 320.

'Αρχ. : Μεγάλην τὴν ἀπόφασιν ἐξήνεγκεν ὁ κτίστης τοῖς θέλουσι διηνεκῶς ἐκ πάντων ἐπαινεῖσθαι.

'Ἡ ἐνταῦθα διαίρεσις δηλοῖ ὅτι ἐν ἄλλοις χειρογράφοις ἔχει ἄλλην διαίρεσιν τὸ ποίημα, καὶ ἔπρεπεν ὁ ἐκδότης νὰ λάβῃ καὶ ἄλλους κώδικας ὑπ' ὄψιν.

9. (φ. 158α) Συμεὼν ἐπισκόπου Εὐχατίτων ἐπιστολὴ πρὸς 'Ιωάννην μοναχὸν καὶ ἔγκλειστον. 'Αρχ. : 'Εδεξάμην, πάτερ πνευματικέ, τὴν θεοφιλεῖ γραφὴν.

* Ἀγνωστός μοι ὁ συγγραφεὺς οὗτος. Τὰ φ. 146-158 ἄγραφα.

185. 2. Χαρτ. 8 μέγ. (0,23 X 0,16)
XVIII (φ. 85).

1. (φ. 1α) 'Ακολουθία τοῦ ἁγίου Μεθοδίου (βλ. κώδ. 'Ιωασ. 51, 15).

2. (φ. 45α) 'Ἐκλογή τῶν Ψαλμῶν ἐν φ. 3β τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ ἐπὶ τῆς ὄας : † Ραφαήλου †.

186. 3. * Χαρτ. 8 μέγ. (0,24 X 0,17)
XVIII (φ. 60).

'Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται ἔγχρωμος ἢ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Μεθοδίου οὐχὶ καὶ ἄτεχνος ἐν τῇ ὄα δέ : † αὕτη ἡ βίβλος Μεθοδίου τυγχάνη †.

1. (φ. 2α) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μεθοδίου (βλ. ἄνωτ. σημείωσιν).

2. (φ. 27β) Βίος αὐτοῦ (ἐν τῇ καθωμιλημένῃ) (βλ. ἄνωτ. σημείωσιν).

3. (φ. 55α) Κανὼν πανηγυρικός εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ παραφύλλοις : † Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μεθοδίου ἀφιερομένη εἰς τὸ μονίδιον τοῦ μακρηγένη εἰς τὰ κάυσοκαλύβια, καὶ ὅποιος τὴν πάρη νὰ πεύτη εἰς τὰς ἀράς τοῦ ἁγίου †.

Ὁ ἐκ τῆς καλύβης ταύτης τῷ 1926 ἀποθανὼν μακ. πνευματικός Μεθόδιος ἐκ τοῦ κώδικος τούτου ἐξέδωκε τὸ αὐτὸ ἔτος ἐν Ἀθήναις : « Τεῦχος ἱερὸν περιέχον τὴν ἀσματικὴν ἀκολουθίαν, τὸν βίον καὶ ΚΔ' κατ' ἀλφάβητον οἴκου τοῦ ἐν ἁγίοις ... Μεθοδίου πατριάρχου Κ)πόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ » (4ον σ. 60. Ὁ βίος σ. 33-42).

Οἱ ΚΔ' οἴκοι εἶναι ποίημα Μεθοδίου ἱερομονάχου

πρώην Σιμωνοπετρίτου εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Λαύρας ἐγκαταβιάσαντος τὰ τελευταῖα ἔτη (ἀπέθ. τῷ 1920). Οὗτος εἶναι ποιητὴς πολλῶν Ἀκολουθιῶν ἅς καὶ ἐμελοποίησε, ἅτε μουσικός ὢν ἐκ τῶν ἀρίστων (ἐμελοποίησε καὶ τὰ τροπάρια τῆς ὡς ἄνω Ἀκολουθίας). ἐπὶ πλέον δὲ ἡσχολήθη καὶ περὶ τὴν διόρθωσιν τῶν μηναιῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀφῆκε δύο μεγάλους τόμους εἰς ἐμέ, (οὗς καὶ παρέδωκα εἰς τὸν συνάδελφον κ. Σπυρίδωνα ἱατρὸν ὡς εἰδήμονα τὰ τοιαῦτα) ἀλλ' ἔχει ὡς βάσιν τὰ μηναιῖα τῆς Ρωσικῆς ἐκκλησίας.

187. 4. Χαρτ. 8 μικρ. (0,20 X 0,15)
XVIII (φ. 98).

Κῶδιξ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς (ἀκέφ. καὶ κολ.). Περιέχει διάφορα μέρη τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας.

Δ.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

188. 1. Χαρτ. 16. (0,175 X 0,125)
XVIII (φ. 58).

Συναγωγή ἐκ τῶν πατέρων.
Ἐν τέλει μύθρωτος καὶ κολοβός.

189. 2. Χαρτ. 8. (0,21 X 0,16)
XVIII (φ. 609).

Πολιτικὸν θέατρον.

Ἐξεδόθη ὑπὸ Ν. Μαυροκορδάτου Αὐθέντου
Ὀγγροβλαχίας, ἐν Λειψία 1776.

190. 3. Χαρτ. 8. (0,22 X 0,16)
XVIII (φ. 423).

Ἐδεργετινός.

191. 4. Χαρτ. 16 (0,175 X 0,115)
XVIII (φ. 155).

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἐσπερινού,
Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας.

Ἐν φ. 79. † Ἐγράφησαν τὰ παρόντα ἀναστάσιμα
διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σεραφεῖμ μυτιληναίου καὶ μουσικοῦ
τῆς μεγίστης Λαύρας καὶ ἐκκλησιάρχου ἐν μηνὶ Ἰου-
λίου κατὰ τὸ ἀπογ' ὄντας εἰς τὴν Ρόδον ταξεῖδι καὶ
οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχέσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς
συγγραφέως τῆς Μουσικῆς †.

192. 5. Χαρτ. 4 μικρ. (0,22 X 0,28)
1897. (σ. 80).

1. (σ. 1) « Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου ... Εὐστα-
θίου ... »

2. (σ. 63) « Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ... Εὐ-
στάθιον ». Ἀρχ. : Ἄς κοπιᾶζη, ἄς ἀγρευτῆ,
(ἀνέκδοτον).

σ. 62. « Ἐγράφη ἡ παρούσα ἀκολουθία ἐν τῷ ἱερῷ
κελλίῳ τῆς Μεταμορφώσεως (Πατριότσας) τῷ 1897φ
ἔτει, μηνὶ Ἰουλίῳ, παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου
Χριστοφόρου διὰ συνδρομῶν τοῦ δσιωτάτου ἐν μονα-
χοῖς κυρίου Θεοφάνους καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, καὶ
ἀφιερῶθη πρὸς ψυχικὸν αὐτοῦ μνημόσυνον, εἰς τὸν
ἐν τῷ Καυσοκαλυβίῳ θείον ναὸν τοῦ ἀγίου μεγαλο-
μάρτυρος Εὐσταθίου· μηδεὶς δὲ τολμήσῃ κτλ. » Ὁ
κώδιξ πολυτελῶς ἐσταχωμένος εἶναι ἀρίστης γραφῆς
κανονικῆς καὶ εὐαναγνώστου· φέρει καλλιτεχνικώτα-
τα ἀρχικά στοιχεῖα καὶ κοσμήματα· ἄγραφα καὶ ἐκ-
τός ἀριθ. φύλλα, 4 ἐν ἀρχῇ, 2 ἐν τέλει καὶ τὸ 63.

193. 6. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16)
XVIII (σ. 205).

1. σ. 1. Ἐκλογή Ψαλτηρίου ὑπὸ Νικ.
Βλεμμύδους.

2. σ. 59. Τυπικὸν τῆς Σκήτης τῆς ἁγίας Ἄν-
νης (μέρος μόνον). Ἐν τέλει † ἀψκη' †. Ἰδε
ἀρ. 34.

3. σ. 159. Ἰωάννου τοῦ Χρυσό-
στομοῦ λόγος α' εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.
Ἀρχ. : Ἐξ οὗ τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Πεντη-
κοστῆς ἐπετελέσαμεν.

4. σ. 171. Τοῦ ὀσιωτάτου καὶ ἀρίστου διδασκάλου κυρίου Φιλοθέου λόγος β' ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας. Ἀρχ. : Εἰς πᾶσαν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην (ἀνέκδοτον).

Περὶ τοῦ διδασκάλου τούτου βλ. Ἱστορίαν Ἀσκητισμοῦ Α' σ. 222· ὁ λόγος ὄντως εἶναι γλαφυρώτατος.

5. σ. 191. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἐνδόξους μάρτυρας. Ἀρχ. : Φαῖδρα καὶ ἐπέραστος.

194. 7. Χαρτ. 8 (0,215 X 0,155)
XVIII (σ. 30).

1. σ. 1. Κανὼν παρακλητικὸς πρὸς τὸν τίμιον Πρόδρομον, τὸν Ἱεράρχην Νικόλαον καὶ τὸν ἅγιον Εὐστάθιον (ἀνέκδοτος).

2. σ. 11. Χαιρετισμοὶ πρὸς τὸν τίμιον Πρόδρομον Ἰσιδώρου Κωνσταντινουπόλεως.¹

195. 8. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16)
XVIII (σ. 101).

1. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. Ἐν τέλει † ἀψῆξή' μαίω.

2. Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου.

3. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

4. Ἐκλογή Ψαλτηρίου ὑπὸ Νικ. Βλεμμύδους.

196. 9. Χαρτ. 8 (0,25 X 0,17)
XIX (σ. 182).

Ἀριθμητικὴ καὶ Ἐπιστολογραφία.

197. 10. Χαρτ. 8 (0,23 X 0,16)
XVIII (φ. 207).

Μουσικὴ Πανδέκτη.

Ἐν τέλει : † Ἐγράφη διὰ χειρὸς Δαμασκηνοῦ ἀγραφορενδινιότου διὰ συνδρομῆς τοῦ πατᾶ κὺρ Λουκά †. Ὁ βιβλιογράφος εἶναι γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων ἀγιορειτικῶν κωδίκων (πρβ. Πίνακα βιβλιογράφων ἐν Καταλόγ. Σπ. Λάμπρου).

(1) Τούτους οἴκους τούτους, ἄνευ μνείας τοῦ ποιητοῦ, ἐκ παλαιότερας ἐκδόσεως ἐξέδωκέν εἰς ἑλεεινὴν καὶ ἀκαλλῆ ἀγοραίαν ἐκδοσιν, ὅπως καὶ πάντα τὰ ἄλλα, ὃ ἐν Ἀθήναις εὐλαβῆς ἱερεὺς, ἀλλὰ πάνπαν ἀμαθῆς ἱερεὺς Γεώργιος Βουτέρης (Ἀθῆναι, 1921). Αἱ πλείστα τούτου ἐκδόσεις εἶναι ἀνατυπώσεις, ὅπερ ἔπρεπε ν' ἀναφέρῃ ἐκάστοτε.

Δ.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

188. 1. Χαρτ. 16. (0,175 X 0,125)
XVIII (φ. 58).

Συναγωγή ἐκ τῶν πατέρων.
Ἐν τέλει μύθρατος καὶ κολοβός.

189. 2. Χαρτ. 8. (0,21 X 0,16)
XVIII (φ. 609).

Πολιτικὸν θέατρον.

Ἐξεδόθη ὑπὸ Ν. Μαυροκορδάτου Αὐθέντου
Ὀγγροβλαχίας, ἐν Λειψία 1776.

190. 3. Χαρτ. 8. (0,22 X 0,16)
XVIII (φ. 423).

Ἐδεργετινός.

191. 4. Χαρτ. 16 (0,175 X 0,115)
XVIII (φ. 155).

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἐσπερινού,
Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας.

Ἐν φ. 79. † Ἐγράφησαν τὰ παρόντα ἀναστάσιμα
διὰ χειρὸς ἐμοῦ Σεραφείμ μυτιληναίου καὶ μουσικοῦ
τῆς μεγίστης Λαύρας καὶ ἐκκλησιάρχου ἐν μηνί Ἰου-
λίου κατὰ τὸ ἀφογ' ὄντας εἰς τὴν Ρόδον ταξεῖδι καὶ
οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς
συγγραφέως τῆς Μουσικῆς †.

192. 5. Χαρτ. 4 μικρ. (0,22 X 0,28)
1897. (σ. 80).

1. (σ. 1) « Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ... Εὐστα-
θίου ... »

2. (σ. 63) « Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ... Εὐ-
στάθιον ». Ἀρχ. : Ἄς κοπιάζη, ἄς ἀγρυπνῆ,
(ἀνέκδοτον).

σ. 62. « Ἐγράφη ἡ παρούσα ἀκολουθία ἐν τῷ ἱερῷ
κελλίῳ τῆς Μεταμορφώσεως (Πατιφίτσας) τῷ 1897φ
ἔτει, μηνί Ἰουλίῳ, παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου
Χριστοφόρου διὰ συνδρομῶν τοῦ δσιωτάτου ἐν μονα-
χοῖς κυρίου Θεοφάνους καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, καὶ
ἀφιερῶθη πρὸς ψυχικὸν αὐτοῦ μνημόσυνον, εἰς τὸν
ἐν τῷ Καυσοκαλυβίῳ θεῖον ναὸν τοῦ ἁγίου μεγαλο-
μάρτυρος Εὐσταθίου· μηδεὶς δὲ τολμήσῃ κτλ. » Ὁ
κώδιξ πολυτελῶς ἐσταχωμένος εἶναι ἀρίστης γραφῆς
κανονικῆς καὶ εὐαναγνώστου· φέρει καλλιτεχνικώτα-
τα ἀρχικά στοιχεῖα καὶ κοσμήματα· ἄγραφα καὶ ἐκ-
τός ἀριθ. φύλλα, 4 ἐν ἀρχῇ, 2 ἐν τέλει καὶ τὸ 63.

193. 6. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16)
XVIII (σ. 205).

1. σ. 1. Ἐκλογή Ψαλτηρίου ὑπὸ Νικ.
Βλεμμύδους.

2. σ. 59. Τυπικὸν τῆς Σκήτης τῆς ἁγίας Ἄν-
νης (μέρος μόνον). Ἐν τέλει † ἀψκη' †. Ἴδε
ἀρ. 34.

3. σ. 159. Ἰωάννου τοῦ Χρυσό-
στομοῦ λόγος α' εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.
Ἀρχ. : Ἐξ οὗ τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Πεντη-
κοστῆς ἐπετελέσαμεν.

4. σ. 171. Τοῦ ὀσιωτάτου καὶ ἀρίστου διδασκάλου κυρίου Φιλοθέου λόγος β' ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας. Ἀρχ. : Εἰς πᾶσαν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην (ἀνέκδοτον).

Περὶ τοῦ διδασκάλου τούτου βλ. Ἱστορίαν Ἀσκητισμοῦ Α' σ. 222· ὁ λόγος ὄντως εἶναι γλαφυρότατος.

5. σ. 191. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἐνδόξους μάρτυρας. Ἀρχ. : Φαιδρὰ καὶ ἐπέραστος.

194. 7. Χαρτ. 8 (0,215 X 0,155)
XVIII (σ. 30).

1. σ. 1. Κανὼν παρακλητικὸς πρὸς τὸν τίμιον Πρόδρομον, τὸν Ἱεράρχην Νικόλαον καὶ τὸν ἅγιον Εὐστάθιον (ἀνέκδοτος).

2. σ. 11. Χαιρετισμοὶ πρὸς τὸν τίμιον Πρόδρομον Ἰσιδώρου Κωνσταντινουπόλεως.¹

195. 8. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16)
XVIII (σ. 101).

1. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. Ἐν τέλει † ἀψῆη' μαῖω.

2. Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου.

3. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

4. Ἐκλογή Ψαλτηρίου ὑπὸ Νικ. Βλεμμύδου.

196. 9. Χαρτ. 8 (0,25 X 0,17)
XIX (σ. 182).

Ἀριθμητικὴ καὶ Ἐπιστολογραφία.

197. 10. Χαρτ. 8 (0,23 X 0,16)
XVIII (φ. 207).

Μουσικὴ Πανδέκτη.

Ἐν τέλει : † Ἐγρᾶφη διὰ χειρὸς Δαμασκηνοῦ ἀγροφωρενδινίου διὰ συνδρομῆς τοῦ πατᾶ κτθ Λουκά †. Ὁ βιβλιογράφος εἶναι γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων ἀγιορειτικῶν κωδίκων (πρβ. Πίνακα βιβλιογράφων ἐν Καταλόγ. Σπ. Λάμπρου).

(1) Τοὺς οἴκους τούτους, ἀνευ μνείας τοῦ ποιητοῦ, ἐκ παλαιότερας ἐκδόσεως ἐξέδωκέν εἰς ἑλεεινὴν καὶ ἀκαλλῆ ἀγοραίαν ἔκδοσιν, ὅπως καὶ πάντα τὰ ἄλλα, ὃ ἐν Ἀθήναις εὐλαβῆς ἱερεὺς, ἀλλὰ πάνταν ἀμαθῆς ἱερεὺς Γεώργιος Βουτέρης (Ἀθῆναι, 1921). Αἱ πλεῖστα τούτου ἐκδόσεις εἶναι ἀνατυπώσεις, ὅπερ ἔπρεπε ν' ἀναφέρη ἐκάστοτε.

Ε'

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΚΑΚΙΟΥ

198. 1. Χαρτ. 16 μικρ. (0,18 X 0,11)
XVIIΠ (φ. 64).

1. (φ. 1α) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀκακίου. Ὁ κανὼν τοῦ ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς : Πρῶτον φέρω μέλισμα τῷ Ἀκακίῳ σὸς Ἰωνᾶς, ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

2. (φ. 18α) « Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀσκήσις καὶ παιδρὸι ἀγῶνες τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ νέου, τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἀθῶνος εἰς τόπον ὀνομαζόμενον καυσοκαλύβη, ἐν ᾧ καὶ Σκήτην ἐσύστησεν, ἐγράφη δὲ εἰς κοινήν διάλεκτον, ὡς δρᾶται, παρὰ τῶν αὐτοῦ φοιτητῶν.

Ἀρχ. : Τὸ ἁγιώνυμον Ὄρος τοῦ Ἀθῶνος τὸ σεμνύνουσι μὲν καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς φύσεως πλεονεκτήματα.

Ὁ κώδιξ κολοβός· ἐξέπεσαν 3-4 σειραὶ μόνον. Ἡ τε ἀκολουθία καὶ ὁ βίος οὗτος εἶναι ἔργα τοῦ παπᾶ Ἰωνᾶ ὑποτακτικοῦ τοῦ ὁσίου Ἀκακίου (Ἰδε Ἱστορ. Ἀσκητισμοῦ Α', σ. 70). Συντομοτάτη περίληψις τοῦ βίου τούτου ἐξεδόθη ἐν τῷ Νέῳ Μαρτυρολόγιῳ (Ἐκδ. Β' 1856, σελ. 286-294) διεξοδικώτερον χρησιμοποιηθέντων καὶ ἐτέρων δύο κωδίκων ἐξεδόθη ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ Ἀσκητισμοῦ Α', σ. 73-87. Ἐκ τούτου γεγραμμένου ἐν ἀπλῇ καὶ ἀπερίττω φράσει πηγάζουσι πάντα τὰ ἀντίγραφα τὰ τε κατωτέρω καὶ τὰ ἐν ταῖς διαφόροις Μοναῖς τοῦ Ὄρους ἀπαντῶντα. Ἡ χεὶρ δὲν εἶναι ἐνταῦθα τοῦ Ἰωνᾶ, ἀλλὰ βιβλιογράφου γνωστοῦ καὶ ἐξ ἄλλων κωδίκων. Εἰς τινὰ μέρη φαίνονται συμπληρώσεις διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς εἰλημμένα ἐκ τοῦ κατωτέρω κώδικος.

199. 2. Χρυσόδετον, Χαρτ. 8 μικρ.
(0,195 X 0,145) XVIII (σ. 583).

Ἰωνᾶ Καυσοκαλυβίτου, βίοι νεοφανῶν Μαρτύρων, ἐν τῇ καθωμλημένη. Περιέχονται οἱ ἐξῆς βίοι καὶ αἱ Ἀκολουθίαι, ὡς ἐκ τοῦ ἐν τέλει πίνακος δῆλον γίνεται.

1. Ἰακώβου (καὶ ἀκολουθία). 2. Μιχαὴλ (καὶ ἀκολ.). 3. Νικοδήμου. 4. Θεοφάνους (καὶ ἀκολ.). 5. Δημητρίου Τορναραῖ. 6. Ἰωάννου Κουλικᾶ. 7. Δούκα ραφέως (καὶ ἐν τῷ Συναξαριστῇ οὕτω λέγεται, ἐνῶ ἐν τῷ Ν. Μαρτυρ. γράφεται Λουκᾶς). 8. Ἰωάννου Κάλφα. 9. Μάρκου. 10. Ἰορδάνου. 11. Ἰωάννου Ραφέως Θασίου. 12. Συμεῶνος ἐκ Τραπεζοῦντος. 13. Ἀναστασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀναπλίῳ. 14. Νικολάου τοῦ Καραμάνου. 15. Τεσσάρων τινῶν ἐν Σμύρῃ. 16. Ἰωάννου τοῦ Βλάχου. 17. Ἰωάννου τοῦ Ναυκλήρου. 18. Ἀθανασίου Γκιώτου. 19. Νικολάου τοῦ ἐν Κωνπόλει (καὶ ἀκολ.). 20. Γαβριήλ. 21. Κυπριανοῦ (καὶ ἀκολ.). 22. Ἀναστασίου τοῦ ἐν Κωνπόλει. 23. Πατᾶ Κωνσταντίου Ρώσου. 24. Σταματίου. 25. Ἀγγελῆ. 26. Δαμασκηνοῦ. 27. Παύλου Ρώσου. 28. Ζαχαρίου. 29. Ἰωσήφ Χαλεπῆ. 30. Σάββα Νιγδελη.

(σ. 473) Βίος τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ νέου (ἡ ἐπιγραφή πλήρης ὡς ἀνωτέρω).

σ. 561. Ἀκολουθία τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἐνταῦθα βίος εἶναι ἐλληνικώτερός πως τοῦ προηγουμένου καὶ ἐκτενέστερος διὰ τῆς ἰδίας δὲ χειρὸς ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ κώδικος· φαίνεται ὅτι Ἰωνᾶς γράφων τὴν συλλογὴν ταύτην τῶν νεοφανῶν Μαρτύρων περιέλαβε ἐνταῦθα καὶ τὸν βίον τοῦ Γέροντος αὐτοῦ ἐπιδιορθώσας καὶ συμπληρώσας αὐτόν· σημειώτερον δ' ὅτι ἐνταῦθα τε καὶ ἀνωτέρω (ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὁσίου Ἀζακίου) περιέλαβεν ὁ Ἰωνᾶς καὶ τὰ μαρτύρια τριῶν νέων ὁσιομαρτύρων, ὧν ἀλείπτης ὑπῆρξεν ὁ ὁσιος Ἀκάκιος, τοῦ Ρωμανοῦ (σ. 550-551) καὶ Ἰστ. Ἀσκητισμοῦ (σ. 75-80). Ἄπαντες οἱ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιεχόμενοι βίοι ἐξεδόθησαν κατ' ἐπιτομήν ἐν τῷ Νέῳ Μαρτυρολογίῳ (ἔκδοσις Β' ἐν Ἀθήναις 1856) καὶ μεταφράσεις μὲν τοῦ Ἰωνᾶ εἶναι, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει δηλοῦται, τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 19 (ἐκδ. σελ. 81) μαρτύριον Νικολάου τοῦ Παντοπύλου, τὸ ὑπ' ἀρ. 20 (ἐκδ. σ. 86) τοῦ ὁσιομαρτύρου Γαβριήλ, τὸ ὑπ' ἀρ. 21 (ἐκδ. σ. 87) τοῦ ὁσιομαρτύρου Κυπριανοῦ τοῦ νέου, τὸ ὑπ' ἀρ. 26 (ἐκδ. σ. 96) τοῦ ὁσιομαρτύρου Δαμασκηνοῦ. Ἔργα δὲ αὐτοῦ εἶναι, τὸ ὑπ' ἀρ. 23 (ἐκδ. σ. 129) τοῦ ἱερομαρτύρου Κωνσταντίου τοῦ Ρώσου καὶ ὁ ὑπ' ἀρ. 31 (ἐκδ. σ. 286) βίος τοῦ ὁσίου Ἀζακίου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων μαρτυριῶν τῶν ἀνωτέρω τριῶν ὁσιομαρτύρων (πρβ. ἐκδ. σελ. 104, 111 καὶ 114). Τοῦ τελευταίου ὁσίου Παχωμίου τὸ μαρτύριον συνεπληρώθη ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Κορίνθου Μακαρίου ἐγκωμίου (ἐν Εὐαγγ. Σάλπιγγι ἐκδ. 1867, σελ. 329).

Ἐν σελ. 234 † Εἰς αὐτὸ τὸ ἔτος (1544) ἔγινεν ὁ σεισμὸς εἰς τὸ ζητοῦνι †.

Ἐν σελ. 322 † Συλλογὴ Ἰωνᾶ † ὅπερ ἐπακουοῦται καὶ ἐκ τῶν ἐν σ. 417 : « καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ μαρτύρια τῶν νεοφανῶν ἁγίων συνάξας ἔγραψα, καὶ ταῦτα ἅπαντα εἰς τὰς ἡμέρας μας ἤξιώθημεν ».

Ἐν σ' 255 † οἱ βίοι τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου (1650) μαρτύρων ἐσημειώθησαν παρὰ Ἰωάννου τοῦ μεγάλου Λογοθέτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἕως ἄρχογ' ἔτους, δηλαδὴ μέχρι Παύλου τοῦ Ρώσου τοῦ ἀπελευθέρου †. Ἡ παρατήρησις αὕτη εἶναι ἀκριβεστάτη (πρβ. Κ. Σάθα Νεοελλ. Φιλολογ. σ. 375).

Οὕτω εἰς τὴν ξηνωρίδα τῶν νέων Μεταφραστῶν Ἀγιορειτῶν τοῦ Ἀγαπίου Λάνδου καὶ τοῦ Νικοδήμου Ναξίου προστίθεται καὶ τρίτος ὁ Ἰωνᾶς Κανσοκαλυβίτης, οἵτινες διὰ τῆς εἰς τὸ ἀπλοῦν διαδόσεως τῶν βίων τῶν ἁγίων ἐπέρρωσαν καὶ ἐκράτιναν τὰ μάλιστα τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ εἰς χρόνους σκληρᾶς τυραννίας καὶ θρησκευτικοῦ πολέμου, ὅστις ἀπέδειξεν, ὡς ἐπὶ τῶν Ρωμαίων διωκτῶν αὐτοκρατόρων, τὴν ἀνεξάντλητον τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως δύναμιν, διὰ παρατάξεως νέας φάλαγγος στεφανόρων μαρτύρων τούτων τὸν βίον καὶ τὰ ἄλλα ἐξύμνησαν πρεπόντως οἱ ἀνωτέρω τρεῖς Ἀγιορεῖται καὶ ἄλλοι πολλοὶ συντάξαντες εἰς τοὺς νέους μάρτυρας ὕμνους καὶ ἀκολουθίας.

200. 3. Χαρτ. 16 μικρ. (0,170 X 0,115) XVIII (φ. 124).

Κώδιξ κολοβός, πολύβιβλος, περιέχων διάφο-

ρα τεμάχια καὶ λόγους τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου, Ἰουστίνου τοῦ μάρτυρος, Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου, τοῦ ἀββᾶ Νείλου κ.τ.τ. ἐκ τούτων ἀξιοσημείωτα εἶναι :

1. (φ. 5α) « Παῖσιου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων μαθητοῦ τοῦ Βησσαρίωνος [στίχοι πολιτικοί] ». Ἄρχ. : Δύο εἶναι τὰ αἷτια ὅπου μᾶς ξεχωρίζουν τοὺς μοναχοὺς καὶ κοσμικοὺς καὶ μᾶς ἀποφασίζουν.

Ὁ κώδιξ δεδεμένος διὰ θυροσίνης λευκῆς θαυμασίως διατηρουμένης μετὰ ἐκτύπων κοσμημάτων.

Ἰδίως ἐπιτίθεται κατὰ τῶν καπνίζόντων μοναχῶν.

φ. 6α. Ὁ τέτοιος καλόγηρος ποῦ (να) πίνῃ τὸ [τουτοῦνη] ἀπὸ τὸ μοναστήριον νὰ γίνεταί σιρογούνη· ἂν εἶναι καὶ ἡγούμενος κ' ἔχει αὐτὴν τὴν [χάρι(ν)] νὰ τοῦ κουρεῖσουν τὰ μαλιὰ νὰ μὲνῃ παλι- [κάρι.]

καὶ τί θαρρεῖς ἔλεεινὲ καὶ τί θελὰ κερδί- [σης] ἀπὸ τὸν βρομερὸν καπνὸν ἢ τοῦ Θεοῦ νά- [ρέσης ;] εἶναι ὁμολογούμενον ἀπὸ τοῦ πλήθους δ- [λου,] πῶς εἶναι τὸ θυμίαμα αὐτὸ τοῦ διαβόλου.

φ. 7α. καὶ ὁ καπνὸς ὁ βρομερὸς αὐτὸς τοῦ του- [τουτινίου] σὲ κἀνῃ ξένον τοῦ Χριστοῦ καὶ δοῦλον [τοῦ θηρίου.]

φ. 8α. Ὁργανον θεῖον ἱερὸν ὡς ἱερεὺς ἐχρίσθης καὶ οὐ μὲ τὸ τουτοῦνιον ἴστερον ἐκαπνί- [πνίσθης.]

Τέλος : καὶ γίνεσαι παράδειγμα μάλιστα ἀπιστίας, μὲ δλον ὅπου λέγεσαι τέκνον τῆς Ἐκκλησίας.

† Τέλος καὶ τῷ Θεῷ χάρις· Παῖσιου εἶμαι πόνος καὶ τηρήσις με ὁ χρόνος †.

Τὰ ἅπαντα τοῦ Μικροῦ Παῖσιου τούτου ἐξεδόθησαν ἐνὶ τεύχει Ἐνετίῃσι 1778.

(Κ. Σάθα Νεοελλ. Φιλολογ. σελ. 414).

2. (φ. 15α) « Διήγησις Μαξίμου τοῦ Καφοκαλίβη ». Ἀρχ. : Νομίζω νὰ εἶναι ἀπλῶς εἰς ὄλους γνώριμον (ἀντεγράφη, πρὸς ἔκδοσιν εὐρίσκεται εἰς πολλοὺς κώδικας ἑξαχθεῖσα ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ).

3. « [Χρησμοὶ] Λέοντος τοῦ σοφοῦ ».

φ. 24α. Δις τρισάριθμον χιλιοτάδος νόει δταν τέρμα φέρωσιν σὺν εὔδομον αἰῶνα ξανθῶν γένος ὄρηται πρὸς Βυζαντίω τάχα προσγενεῖς ἀνακτόρων δειχθήση.

ᾠ δὴ πύλη θρήνησον ἐπ' ἀκρανέμων, στέφος γάρ ἐν σοί, τὸ στέφος δταν ἄρει πρὸς ὕψος ἤξω τὴν πατηθήσαν χάριν, αἶ, αἶ, φεῦ μοι

καὶ κήφονται πάμπολλα τῶν βροτῶν γένη μέχρι τόκον τε, καὶ τέλος ἀλαζῶνος ὀπηνίκα μὲν εἰς ἄδην τρέχων πάντας τοὺς ἐν τάφοις σπεύδοντας καλοῦν τοὺς

[ἔξω] τῶν δυσσεβῶν σύστημα κόπτεται ξίφος φεῦ σοι πελοπόνισσος πολεμηθήση σὺχ ὡς ξένους κίνδυνος, ἀλλὰ οἰκείως πλείστα κόλα μένουσιν εἰς ἑξαμήλι, Γότθων συριγμὸς υἰῶν τῆς ἄγαρ φεῦ μοι.

φ. 24β. ᾠ γε τρισαθλίσματος ὕδατα τοῦ ἀλφῆως ὦ τῶν συμφορῶν τῆς νύσσου τῆς Ἑλλά-

[δος] μᾶλλον καὶ τὰ πρώτιστα πάση τῇ κτίσει εἰ μὲν ἀληθῆ, οἶδεν ὁ χρόνος φέρειν εἰ δ' ὡς μήθους φεῦ, τί πέπονθεν ὁ κό-

[σμος].

15 χρησμοὶ Λέοντος τοῦ σοφοῦ ἐξεδόθησαν ἐν τῇ « Συλλογῇ διαφορῶν προροήσεων » ὑπὸ Π. Δ. Στεφανίτη Λευκαδίου ἱατροῦ. Ἀθήναι, 1838 (σ. 90-142), ἐνθα οἶτος ὁ χρησμός δὲν ὑπάρχει. « Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν μυστηρίων ». Ἀρχ. : Ψυχὴ προσελθεῖν καιρὸς ἐν μυστηρίοις πύλας ἀνοιξον ἀλλὰ τοῦ συνειδότος. Τέλ. : τὴν σὴν δέχειο μητέρα καὶ παρθένον καὶ θῆτω πρόσέλω καὶ μετὰ τρόμου λάβω.

4. φ. 106α † ρψιε' κατὰ μῆνα Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον ὤρησαν οἱ ἀσεβέστατοι ἀγαρηνοὶ κατὰ τῆς δυστυχοῦς πελοποννήσου μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ βασιλέως αὐτῶν τοῦ βαρβαρικῶς λεγομένου κατὰ τὴν τούτων γλώτταν βεζήρι καὶ τῷ ἱπποτικῷ θράσει χρησάμενοι ἐκ πρώτης ἀφρησίας σὺν ὀλιγοῦς τῶν ὀρθοδόξων ἀνεῖλον εἰτα αὐθις τοῖς ἄστεσι πλησιάσαντες καὶ ἅπαντες ὀμοθυμαδὸν ὀρηθέντες καὶ ἀετοῦ δίκην τοῖς τεύχεσιν ἐπιβάντες, ἅπαντα μὲν τὸν εὐσεβῆ λαὸν τὸν ἐκείσε ἐλεηλάτησαν, τὸν δὲ ἀντικειμένως ἔχοντα ὀδονηρῶ ξίφει κατέτεμον· ἐνθα πλείστην αἰχμαλωσίαν λαβόντες καὶ ἄλλα τε σκῦλα πάμπολλα κατέχρυσαι τιάττην ὑπὸ τῷ τυραννικῷ τούτων ζυγῷ τῷ αὐτῷ ἔτει ἔλαβον εἰς τὴν ἁγίαν Μαύραν καὶ τὴν νῆ-

σον τῆς Λευκάδος ἅπασαν ἄνευ πολέμου ὑποτάχθησαν καὶ οἱ τὴν Ἰθάκην οἰκοῦντες σὺν τέλει, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος· ὅτι κατὰ τὸ ρψιε' ἔτος ἐτοιμασία μεγάλη τῶν αὐτῶν ἀγαρηνῶν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης κατὰ τῆς Κερκύρας, ἀλλὰ βοηθεῖα τοῦ ἁγίου σπαρτίδωνος κακῶς ὑπὸ τῶν οἰκοῦντων ἀπηλλάγησαν, ἐνθα ἐπαναστραφέν[τες] οἱ Βενετικοὶ ἔλαβον τὴν τε ἁγίαν Μαύραν, Λευκάδα, Βόνητζαν, Νικόπολιν καὶ Ἰθάκην.

5: φ. 118α. « Πρὸς τὴν παντάνασσαν, ὑπεράγλιαν Οἰκτιρῶμον Ἰκετεύω, Δεῖξον, Οὐρανίων Θαλάμων Ἐμέ Μέτοχον, κατὰ ἀλφάβητον » (τὰ κεφαλαίους γεγραμμένα ἀρχικὰ στοιχεῖα παρέχουσι τοῦ ποιητοῦ τὸ ὄνομα = Μεθοδίου).

Ἀρχή : Ἀγνή ἀνάκτων ἀνασσα ἀγνὸν ἀνάδειξόν με.

6. φ. 115β. « Στίχοι κατὰ ἀλφάβητον νοθετικοὶ καὶ πόνος ». Ἀρχ. : Ἀγάπα πρῶτὸν τὸν Θεὸν εἰτά καὶ τὸν πλησίον.

7. φ. 119α. « Στίχοι Καρκῖνοι », Χρυσοστόμου, Πτωχοπροδρόμου, Ἰ. Τζέτζου, Εὐγενίου, Παπαήλου, Νικοδήμου, Ἐπιφανίου, Ἀωννίου.

8. φ. 122α. « Ἐπιστολὴ στιχουργικὴ πρὸς νέον. Ἀμεθόδου ».

9. φ. 123β. Ἐτεροὶ στίχοι. « Μὲ Ἐπικουρίαν Θεοῦ, Οὐτοί, Δέξαι, Ἰδε Ὄντως, Ὑψίνους. (= Μεθοδίου) ». Ἀρχ. : Βιάζουσά με ἢ πρὸς σὲ φιλία στίχους πλέκω (μόνον ὁ πρόλογος) ἐν τέλει : 40, 5, 9, 70, 4, 10, 70, 200 = (Μεθόδιος). Ἄπαντα ἀντεγράφησαν πρὸς ἔκδοσιν.

10. φ. 20β † 1711 ἐπέρασε πλῆθος ἀρκιδίων ἡμέρας τρεῖς, ἔως οὐ ἔσκέπασαν τὸν ἥλιον †.

φ. 21α † Εἰς τοὺς 1661 ἔγινεν ἔκλειψις τοῦ ἡλίου ἔως ὀποῦ ἐφάνικαν τὰ ἄστρα †.

† Εἰς τοὺς 1737 ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Νικολάου, δεκεμβρίου 6 σημειὸν ἐφάνη τετάρτη ὥρα τῆς νυκτὸς ἐκοκίνησεν ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δυσμῶν καὶ ὑψώθη ἔως ἀνατολῶν, καὶ ἐφαίνετον ὡς φλόγα πυρὸς ἔως ἐνάτης ὥρας †.

† Εἰς τοὺς ρψια' εἰς τὸ μέρος τοῦ μωρέως ἔβρεξε νερὸν κόκκινον ὡσάν αἷμα ἀπριλλίου κς' ἀπὸ τὸ ἄργος ἔως τοῦ ὀρωπολιτζά.

† Γράμμα ἐστὶ γνώσις ἔξη ἐν σοφίᾳ γινομένη διὰ τὴν μάθησιν τῶν τρελλῶν †.

† Ἀπὸ τοὺς 1738 ἔως τοὺς 1742 ἔγινε θανατικὸν καὶ σεισμοὶ τόσον ὀποῦ δὲν τὸ ἔθνημῆτη τινας οὔτε τὸ ἄκουσε πόποτε †.

† Ὅμοιος καὶ εἰς τοὺς 1751 ἔγινεν εἰς Κωνσταντινούπολιν θανατικὸν φοβερώτατον †.

† Εἰς τοὺς ρψιβ' Ἀπριλλίου γ' ἔβρεξε στάκτη ἀσπρη καὶ εἰς τῆς ἐνεία τοῦ αἰτοῦ μῆνὸς ἔβρεξε στάκτη κόκκινη ὡσάν αἷμα, ἔως οὐ ἐκοκίνησεν ὀλη ἢ γῆ· καὶ εἰς τῆς δεκαενεία μαίου ἔβρεξε στάκτη κίτρινη

καὶ πάλιν εἰς τοὺς 1746 ἀπρ. 2 πέμτη τῆς λαμπρᾶς ἔβρεξε στάκτη κόκκινη †.

Ὁ κώδιξ ἄδετος, ἰδιόγραφος τοῦ πατᾶ Ἰωνᾶ, ἀλλ' ἔχει καὶ διαφόρων ἄλλων χειρῶν ἔργα· τὸ φ. 103 ἄγραφον.

201. 4. Χαρτ. 16 (0,163 X 0,118).
XVIII φ.

Ἐκλογή τῶν Ψαλμῶν ὑπὸ Νικηφόρου Βλεμμύδου.

Ἐν τέλει : † ἡ χεὶρ Αἰτωλοῦ ρακενδύτου καὶ ἀλιτίμου (sic) Καυσοκαλυβιώτου † ἡ ἰδία χεὶρ ἔγραψε καὶ τοὺς ἀνωτέρω ὑπ' ἀφ. 2, 3 τῆς ἐν λόγῳ καλύβης κώδικας. Ἐν τέλει ὑπάρχουσι τὰ Μεγαλυνάρια.

202. 5. Χαρτ. 8 μέγ. (0,25 X 0,17')
XIX (σ. 64).

Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου (ἀντιγραφή ἐκ τῶν ἀνωτ. (ἀφ. 2) κώδικος. Ἐν ἀρχῇ : † ἐγράφη διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδων τοῦ πανοσιωτάτου Γεδεῶν Ἱερομονάχου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ Ἀκακίου μοναχοῦ ἐν ἔτει ἠωξγ' Δεκ. λ' †.

203. 6. Χαρτ. 8. (0,240 X 0,275).
XVIII (φ. 46).

Τὸ τελευταῖον τετράδιον εἶναι τοῦ XIX καὶ 6 φύλλα ἄγραφα.

1. (φ. 1α) « Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐνδόξων τεσσαράκοντα μαρτύρων. Ἀρχ. : Χαριμόσυνος εἶναι τῆς σημερινῆς ἑορτῆς ἢ ὑπόθεσις (ἐν τῇ καθωμιλημένῃ).

2. (φ. 15α) « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ διαλάμπαντος ἐν ἀσκήσει κατὰ τὴν Λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα, εἴτα γεγονότος Ἀρχιεπισκόπου Ἐδέσης, συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ Βασιλείου ἐπισκόπου ἑμέσης » (γρ. Ἐδέσης).

Ἀρχ. : Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πατὴρ ὁ παντοκράτωρ (οὗτος μὲν ὑπὸ Πομιαλόβσκη ἐν Πετροπόλει 1892, ὁ δὲ ἀπλοῦς βίος ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Καλοκαιρινῇ καὶ ὑπὸ Δουκάκη Ἰουλίῳ ἐν σελ. 263, ὁ δὲ ἑλληνικὸς οὗτος βίος σώζεται ἐν τῇ τῶν Ἰθέρων)· αὐτόθι τὰ ἔργα αὐτοῦ ὄρα ἐν Φιλοκαλίᾳ ἔκδ. α', σ. 265 - 281.

3. (φ. 31α) Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος

εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. : Ἔθος ἔστι τοῖς ἔρωτικῶς πρὸς τι διακειμένοις. Ἐν τέλει : πρὸς τὴν ὑψηλοτέραν (Migne, τόμ. 96, 703 - 721).

† Λόγον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συναρνασάμην μετὰ πόθου εἰλικρινοῦς· τοῦτον ἀνεθέμην τῷ σεπτῷ τεμένει, Κυρία Θεοτόκε δέξαι τὴν πρόθεσιν καὶ πρὸς τὸ ἔσωσε λαόν. Φθόγγος ὁ παρόν, δαμασκηνοῦ τυγχάνει·

ζῆλος δὲ ἐμὸς Αὐξεντίου ὑπάρχει· τοῦτον γὰρ ναόν, ἐν τῇ μητρὶ Θεοῦ μου, ἀφιέρωσα εἰς τὸν τοῦ Ἀκακίου, εἰς μνημόσυνον καὶ ζωῆς αἰδίου †.

4. (φ. 37α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς Φιλογόνιον. Ἀρχ. : Οὐ γὰρ ἀγγέλω ἐπιλαμβάνεται ὁ Θεός.

204. 7. Περγ. 4 μικρ. καὶ μέγ. X - tXII φ. 27.

Φάκελλος περιέχων 27 φύλλα περγαμηνῶν κωδικῶν X - XII αἰῶνος τὸ πλεῖστον ἐκ λόγων Χρυσοστομικῶν· ταῦτα ἦσαν ἐσκορπισμένα τῆδε κάκεισε καὶ δὴ ὡς ἐπενδύματα βιβλίων, συνηθροίσαμεν δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐξησφαλίσαμεν ἐντὸς παχέων ἐξωφύλλων.

205. 8. Χαρτ. 8. (0,245 X 0,170)
XIX (σ. 287).

« Συλλογὴ ἦτοι Ἐκλογῆ διαφόρων λόγων, ἐκστάσεων, θαυμάτων, θεωριῶν, Διηγῆσεων, ὀπτασιῶν, ἱστοριῶν, νουθεσιῶν, ὁράσεων, παραδειγμάτων, ὁμιλιῶν συλλεχθέντα ἐκ διαφόρων βιβλίων παρὰ τοῦ ὁσιολογιωτάτου ἐν Μοναχοῖς κυρίου Εὐθυμίου τοῦ ἐκ Καπαδοκίας καταγομένου. Ἀντιγράφησαν δὲ παρ' ἐμοῦ εὐτελοῦς Ἰωάσαφ ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1870 » ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται ὁ πίναξ, εἶναι δὲ τὰ κεφάλαια ταῦτα εἰλημμένα ἐκ τῆς Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίας καὶ δὴ ἐκ τοῦ ἐπιληψίμου βιβλίου τοῦ λεγομένου « τοῦ ἁγίου Νείλου προφητεία », ἐξ οἷο εἶναι καὶ τὸ πλέον περιεργον « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεργίου ἱστορηθεῖσα τὸ πάλαι παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀθωνίτου », σελ. 220 - 268. Ὁ Σέρβιος οὗτος λέγεται ὅτι κατήγετο ἐκ Σεργίας, « βάρβαρος καὶ ἀσεβής », βαπτισθεὶς μετέβη δδηγοῦμενος ὑπὸ θείου ἀγγέλου εἰς Κρήτην, ἐνθα ἰδρύσας μεγάλην Σκήτην, συνεκέντρωσε πλῆθος μοναχῶν μετὰ τὸν θάνατον, οὗτοι παραβάντες τοὺς κανόνας τοῦ ὁσίου, ἐπέσυραν κατ' αὐτῶν τὴν θείαν τιμωρίαν, διό-

τι ἡ Σκήτη κατεστράφη ὑπὸ τῶν δαιμόνων καὶ οἱ μοναχοὶ ἐντὸς ἐπωρολήθησαν· ἡ δὲ διήγησις εἶναι ὑποπτος, διότι οὔτε τοὺς τόπους ὀρίζει οὔτε τοὺς Πατριάρχας καὶ Ἀρχιερεῖς ὀνομάζει ὁ συγγραφεὺς, οὐδεμίαν δὲ φέρει χρονολογίαν πότε ταῦτα συνέβησαν; ὁ δὲ ἅγιος οὗτος οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν εἶναι γνωστός· ἐκ τούτων δὴλον ὅτι εἶναι πλάσμα, ὡς καὶ πλείστα ἄλλα τοῦ ἀποκρύφου ἐκείνου βράχου· ἐπλάσθη δὲ φαίνεται πρὸς ἐκφοβισμόν τῶν Ἀγιορειτῶν, ὅτι καὶ οὗτοι θὰ καταστραφῶσι, ἐὰν μὴ φυλάξωσι τοὺς ἀρχαί-

ους τόπους. Περὶ μοναχῶν δὲ ἐν Κρήτῃ δικαίῳ τῷ λόγῳ ἠδύνατο νὰ ποιήσῃται μνεῖαν ὁ συγγραφεὺς, διότι ἐνταῦθα ἄλλοτε ἤκμαζεν ὁ ἀσκητικὸς μάλιστα βίος (πρὸς. « Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων 98 ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κρήτῃ λαμψάντων καὶ τοῦ συνασκητοῦ αὐτῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου » ἐξ ἀρχαίου κώδικος ἐκδοθέντα ὑπὸ Νέστορος ἱεροδ. τοῦ Κρητῆς ἐν Ἡρακλείῳ, 1879, καὶ βίον Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου ἐν Ν. Ἐκλογίῳ, ἔκδ. β', ἐν Ἀθήναις 1856, σ. 294α).
Στάχους δυσσίνη νέα.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ

206α. 1. * Χαρτ. 8. (0,225 X 0,155)
XVIII (φ. 91).

1. (φ. 1α) 'Ακολουθία τοῦ μικροῦ 'Αγιασμοῦ.
2. (φ. 9α) « Μέτρα διάφορα » (10 εἶδη).

† 'Ιστέον οὖν ὅτι οἱ θεϊότατοι πατέρες ἡμῶν τοῦ-
τοις πᾶσι τοῖς μέτροις ποικίλως χρῶνται, ἔν τε προσ-
ομοίοις, καθίστασι καὶ κανόσι, κατὰ μίμησιν ἐκείνου
τοῦ λυρικοῦ Πινδάρου· μόνος γὰρ αὐτὸς τῶν λυρι-
κῶν ποιητῶν σώζεται ἀμίμητος καὶ ἀνέφικτος, ὃν
τρόπον τοίνυν αὐτὸς πρὸς λύραν μέλπει τοὺς αἰῶνες
θεῶν, ἡρώων καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν, ποικίλῃ τῷ μέ-
τρῳ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ θεϊότατοι πατέρες ἡμῶν
ἕμνους τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, καὶ ἡρώων, ἦτοι μαρτύ-
ρων ἀποστόλων καὶ τοῦ λοιποῦ χοροῦ τῶν ἁγίων ποι-
κίλῃ τῷ μέτρῳ μεμελωδήκασιν· τὸ δὲ εὔρημα ἀπὸ τῶν
κατ' ἀποστόλους μοναχῶν α' ἐπενοήθη· ἀρχαιότατον
τοίνυν τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ οὐ χρηὶ διαστᾶζειν πρὸς ταῦ-
τα τινὰ †.

3. (φ. 10α) « 'Αρχὴ σὺν Θεῷ τῶν εὐχῶν τοῦ
Λυχνικοῦ [καὶ τοῦ Ὁρθρου] ».

4. (φ. 15α) « Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
'Επιφανίου ἐκ τῆς αὐτοῦ Ὁρθοδόξου ὁμολογί-
ας ». 'Αρχ. : Καὶ ἃ μὲν περὶ πίστεως ἔχει αὐτῆ
ἡ μόνη καθολικὴ Ἐκκλησία (ἄγνωστόν μοι).

5. (φ. 20α) « Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτά-
του κυρίου Γενναδίου τοῦ Σχολα-
ρίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· οἱ ὑ-
πόλοιποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτίου ἐτέ-
θησαν ἐνταῦθα, τῶν εὐχῶν μόνων ἐκλεγείσων
προοίμιον »· κοσμεῖται διὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἐ-
σταυρωμένου καὶ δι' ἐπιτίτλου ὠραίου. Ἡ ἐπι-
τομὴ αὕτη ἐν τῇ « Ἐπιτομῇ ἐκ τῶν τοῦ προφη-
τάνακτος δαβιτικῶν Ψαλμῶν τοῦ ἱεροῦ Αὐγου-
στίνου ».

(*Ἐκδ. Ἀθηνῶν 1864, σελ. 44-59) κατεχωρίσθη
λίαν ἠκρωτηριασμένη· ἐνταῦθα ὑπάρχει πλήρης, καὶ
μετὰ σημειώσεων ἐν τῇ ὄψι. Ἐν τέλει :

† Θεῷ δοτῆρι δόξα πάντων καὶ κλέος
χαρὶν παράσχου Χριστὲ τοῖς ἑμοῖς πόνους,

Θεοῦ δίδοντας, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος
καὶ μὴ δίδοντας, οὐδὲν ἰσχύει πόνος †.

6. (φ. 36α) « Ἐν ἐνίοις τόποις τῶν Ψαλμῶν
'Ερμηνεῖται ».

7. (φ. 37α) « Ἐκλογή τοῦ Ψαλτῆρος παντὸς
εἰς τε δοξολογίαν καὶ εὐχὴν πονηθεῖσα [ἐν τῇ
ὄψι : συλλεγεῖσα] παρὰ Νεοφύτου Διακόνου.
Προοίμιον ». 'Αρχ. : Τὸ ψαλτήριον ἁπλῶν μὲν,
πάντα ἂν ἴδοι τις ψάλλοντα, συνέντας δὲ σφό-
δρα ὀλίγους· τέλ. : αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυνα-
στείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ· πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἡ ἐκλογή αὕτη ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν τίτλον : « Ἐκλο-
γὴ τοῦ ψαλτηρίου παντὸς εἰς τε τὴν δοξολογίαν καὶ
εὐχὴν, συλλεγεῖσα μὲν παρὰ τοῦ ἔλλογμωτάτου δι-
δασκάλου Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἑβραίων, ἀφιερωθεῖσα
δὲ τῷ ὀσίῳ πατρὶ ἡμῶν Ἀθανασίῳ τῷ ἐν τῷ Ἀθῶ.
Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα συνδρομῇ καὶ δαπάνῃ
τοῦ πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου τῆς Μ. Λαύρας
κυρίου Κοσμᾶ Ἐπιδαυρίου. Ἐν ἁγίῳ Ὁρει Ἀθῶ
1759 παρὰ Δούκα Σωτήρη τῷ Θεασίῳ ». Εἶναι τὸ πρῶ-
τον καὶ μόνον βιβλίον τυπωθὲν ἐν τῷ συσταθέντι τότε
ὑπὸ Κοσμᾶ τοῦ Ἐπιδαυρίου ἐν Λαύρᾳ Τυπογραφείῳ,
ὅπερ μετὰ δεκαετίαν θανόντος αὐτοῦ διελύθη !

8. (φ. 70α) « Ἡ ἡμερονύκτιος εὐχὴ καὶ ἐκ
τοῦ Μεγ. Βασιλείου περὶ προσευχῆς ».

9. (φ. 74β) « Σχόλιον ἀνωνύμου ἐκ παλαιοῦ
ἀντιγράφου εἰς τὴν πνευματοκίνητον βίβλον
τῶν Ψαλμῶν ».

« Ἰστέον ὅτι πολλαῖς ἔστιν ἐντυχεῖν κατὰ τὴν πα-
ροῦσαν βίβλον, καὶ περιφράσσει καὶ μεταφοραῖς καὶ
ἀδιαφορίαις συντάξεων, καὶ συνδέσμων πλεονασμοῖς
καὶ μάλιστα τοῦ καί, τοῦ ὅτι καὶ τοῦ γε· καὶ λέξεων
καταχρήσει καὶ ἀντιχρονίαις καὶ ἐκ παραλλήλου τῶν
αὐτῶν, ἐπαλληλίας ἢ ταυτολογίας, καὶ ἀπὸ κοινοῦ
χρήσει καὶ τελείαις παραλήψει καινοπρεπέσι τε
διαφόροις σχηματισμοῖς, καὶ προσώπων ἐναλλαγαῖς,
ὡς ποτὲ μὲν ὑπὲρ τούτου, ποτὲ δὲ ὑπὲρ ἐκείνου λέ-
γειν καὶ ὑπερπηδᾶν· καὶ τοῦτο μάλιστα τεκμήριον ἐ-

στιν, ὅτι καθάπερ ὄργανον ὁ προφήτης, ἀπαξ ἐνηχί-
το παρὰ τοῦ πνεύματος, ταῦτα καὶ ἀπεφθέγγετο· σύ-
νηθες δὲ τῇ ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ καὶ τὸ συζευγνύνειν
τοὺς ἄρθρους τὰς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ : « μακάριος οὗ-
ὁ θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ », καὶ τοὺς ὀνόμασι πολ-
λάκις ἀντωνυμίας ἐπιφέρειν, ὡς τὸ : « τὸν καταλα-
λοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον », ἀλλὰ καὶ ὑπερβατοῖς χρᾶσθαι πολλοῖς, καὶ ἀντιπῶ-
σεις, καὶ ἀντεγκλίσεις, καὶ μᾶλλον τοῖς ὀριστικοῖς
μέλλουσιν ἀντὶ εὐκτικῶν, καὶ τοῖς εὐκτικοῖς πάλιν ἀν-
τὶ μελλόντων ὀριστικῶν· τοῖς παρφορημένοις ἀντὶ μελ-
λόντων, τοῖς μέλλουσιν ἀντὶ παρφορημένων ἐκφέρειν
τε τοῖς ἐνικοῖς προσώποις πληθυντικά, ὡς : « εἶπεν
ἄφρων ἐν καρδίᾳ μὴ εἶναι Θεόν, διεφθάρησαν καὶ
ἐβδελύχθησαν » οἱ ὑπολαβόντες δηλ. μὴ εἶναι Θεόν·
ἀλλὰ καὶ ἐναλλάξ τοῖς πληθυντικοῖς ἐπάγειν ἐνικά,
ὡς : « ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με ρῦσαι με, μή-
ποτε ἀρπάξῃ ὡς λέαν τὴν ψυχὴν μου », ὁ διώκων μὲ
δηλαδή· χρᾶσθαι δὲ προθέσεις ἀντὶ προθέσεων καὶ
συνδέσμων ἀντὶ συνδέσμων, ὅπως τε περιττὰς τιθέ-
ναι προθέσεις, ὡς : « ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὴν κατοί-
κιαν αὐτοῦ », ἦτοι ἐν τῷ ἡλίῳ, τὸ δὲ αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ
αὐτοῦ ἐστὶν ἐνταῦθα ἐπαρηματικῶς· καὶ πάλιν : « μὴ
συνελκύσῃ μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, ἀντὶ τοῦ μὴ
ἐλκύσῃ » καὶ : « εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί
μοι κακὰ » ἀντὶ τοῦ ἔδωκα ἀπλῶς. Ἰδίωμα τῆς πα-
λαιᾶς Γραφῆς καὶ τὸ παραλαμβάνειν κατ' εἰθεῖαν τὸ
ὄνομα δι' ἐνθύμησιν, καὶ τότε πλαγίαν ἐκφέρειν ἀντω-
νυμίαν, καὶ οὕτω δηλοῦν τὸ προκειμένον, ὡς : « ὁ
Θεὸς μου, ἄμιμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ » καὶ : « ἄνθρωπος
ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ » (φ. 75) συνάπτει δὲ
καὶ τὴν εἰς πρόθεσιν, αἰτιατικῇ χρῆσθαι, ἀντὶ μόνης
εὐθείας, ὡς : « γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν », ἀντὶ
τοῦ Θεοῦ ὑπερασπιστῆς· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν δοτικῇ
χρῆσθαι πρόθεσιν, ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὡς ἐν Εὐαγγελί-
οις μὲν τὸ : « ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί » ἀντὶ ἐμέ·
ἐν δὲ τοῖς ψαλμοῖς τὸ : « ἐν τῷ ἐξολοθρευέσθαι »
(ἦως) τὴν ἐξολοθρευεῖν καὶ ἀπώλειαν· ἔθος ἐστὶ καὶ
τὸ : τοὺς ἀνθρώπους, ἰὸν ἀνθρώπου ὀνομάζειν, καὶ
τὰς χώρας πάλιν θυγατέρας τῶν τοιούτων χωρῶν, ὡς
τὸ : « υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι » ; ἀν-
τὶ τοῦ : « ὧ ἄνθρωποι, μέχρι τίνος ἔσεσθε φρονούν-
τες τὰ γῆινα ; καὶ ὡς τὸ : « θυγάτηρ Βαβυλῶνος, ἡ
ταλαίπωρος » ἀντὶ τοῦ : Βαβυλῶν ἀθλία, διὰ τὰ συμ-
βησόμενά σοι δηλ. κακὰ .. τῆς τοιαύτης διαλέκτου
καὶ τὸ πολλάκις τὸ ῥῆμα μεταλαμβάνειν εἰς ὄνομα,
ὡς τὸ ἐπήλπισαν εἰς τὴν ἐλπίδα, ὡς « μνήσθητι τῶν
λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπήλπισάς με »· « αὕτη
μὲ παρεκάλεσεν », αὕτη δηλονότι ἡ ἐλπίς· καὶ πάλιν
τὸ ἐμνήσθη εἰς τὴν μνήμην, ὡς : « ἐμνήσθη ἐν
νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, αὕτη ἐγεννήθη μοι », αὕτη
δηλ. ἡ μνήμη· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πολλὰς ἰδιοτροπίας
κέκμηται ὁ τῆς Ἰουδαϊκῆς γραφῆς χαρακτήρ· ἡ γὰρ οὖν
τοῦτο φέροντα ἡμᾶς κατὰ νοῦν, μὴ ζητεῖν ἐν ταυτῷ
τὸ ἑλληνικὸν ἐξηκριβωμένον ».

10. (φ. 75α) « Εὐσεβίου τοῦ Παμφύλου διαίρεσις τῶν Ψαλμῶν » (Migne, Patr. gr. t. 23, σ. 65).

11. (φ. 76β) « Ἐκ τῶν τοῦ Πατριάρχου Φωτίου περὶ προσευχῆς ».

12. (φ. 77α) « Διονυσίου τοῦ Ἀ-

ρεοπαγίτου ἐκ τῶν περὶ θεῶν ὀνομάτων κεφ. γ' »· Ἀρχ. : Τὴν ἀγαθαρχικὴν καὶ ὑπερ-
ἀγαθὸν ἐπακαλεσάμενοι Τριάδα.

13. (φ. 80α) « Μαξιμου εἰς τὸ αὐτὸ σχόλιον ».

14. (φ. 80α) « Ἐκ τῶν Φίλωνος Ἰουδαίου περὶ μοναχῶν » (Εὐσεβίου Ἐκκλ. Ἱστορ. 2, 1-17).

[Ραφαήλ Καυσοκαλυβίτου ;]

15. (φ. 81β) « Κανὼν μοναδικῆς πολιτείας πρὸς φιλόσοφον » δι' ἄλλης χειρὸς.

« α' Μηδὲν πράττειν ἰδίῳ θελήματι.

β' θύειν Θεῷ θυσίαν προσευχαῖς ἐκτενεῖσι καὶ ἐπιπόνους.

γ' δάκρυσι καταβρέχειν τὰς παρειὰς ἐπιέμενον τῆς πρόσω καθάρσεως.

δ' μηδεμίαν ζωγραφίσειν κοσμικὴν φαντασίαν.

ε' μὴ εἰσκομίζειν μορφὰς πραγμάτων μὴ καθηκόντων.

ς' διατηρεῖν τὸν νοῦν ἀπὸ παντὸς διακενοῦς φουσηματος.

ζ' μὴ ἐπαίρεσθαι τοῖς μαθήμασιν οἰόμενον εἰδέναι πάντα.

η' μὴ ἐφίεσθαι ὄπτασιῶν καὶ ἀποκαλύψεων.

θ' μὴ θαρρεῖν ἐαυτῷ.

ι' μὴ δοκεῖν σχεῖν γινῶσιν ἀνεπισημῶν, λογισμοὶ γὰρ θνητῶν [ἐπισημαίει] κτλ.

ια' σπεύδειν μὴ ἔξιν σκεδάννυσθαι, ἀλλὰ συνάγειν τὴν διάνοιαν.

ιβ' μὴ ἐπιστέλλειν ἐπιστολὴν οὐδεμίαν.

ιγ' μὴ τὸ παράπαν φθέγγεσθαι τι τῆς ἔξω παιδείας.

ιδ' σιωπῆν ἀσκεῖν μετὰ συνέσεως.

ιε' μὴ οἶσθαι καλὸν εἶναι τὸ τὰ καλὰ παρὰ καιρὸν φθέγγεσθαι, χρώμενον ὀδηγῷ τῷ θεοφορήτῳ ἡμνωδῷ, ὅτι εἰσῆγα εἰς ἀγαθῶν φάσκοντι· τί δὲ τὸ ἐκ τούτου κέρδος ; ἐθερμάνθη, φησὶν, ἡ καρδία μου ἐντός μου, τῷ πυρὶ πάντως τοῦ θεοῦ πνεύματος· ὄρα πῶς ἐν τῇ κατὰ διάνοιαν μελέτῃ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῷ προφήτῃ ἐξήφη ; Εἰδέναι δὲ σε χρή, ὅτι τὰ τρία πρῶτα κεφάλαια διὰ τοῦ σώματος ἐνεργοῦνται, τὰ δὲ πάντα διὰ τοῦ πνεύματος, ὃν ὀρθῶς γυμνασθέντων συνάπτεται μὲν ἡ ψυχὴ τῷ νοί, καθαρθεῖσα δὲ διὰ τῆς τοῦ σαρκίου καθάρσεως, καὶ οὕτως ἀγλαίσθεις ὁ νοῦς τῇ θεῖᾳ αἴγλῃ, ἀπλοῦν τὸ τριπλοῦν γενήσεται, ἐνωθέντος τοῦ πρώτου τῇ ἀπλουστάτῃ Τριάδι· φαίης δ' ἂν τότε, οὐ σαρκικὸν οὐδὲ ψυχικόν, ἀλλὰ τὸ ὅλον πνευματικόν ».

16. (φ. 82α) « Ἐκλογὴ συλεχθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Ἱερομονάχου σοφωτάτου τοῦ

Βλεμμύδους εἰς πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ ἑνιαυτοῦ ».

(Ἐτυμώθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Κοσμᾶ Νεασκητιώτου ἐν Ἐρμουπόλει, 1878).

Ὁ κῶδιξ οὗτος ἀνήκειν εἰς τὸν διδάσκαλον Ραφαὴλ τὸν Καυσοκαλυβίτην (ἴδε Σάθα Νεοελλ. Φιλολογ. σελ. 611) τοῦτο δὲ δηλοῖ οὐ μόνον ἡ ἰδιόχειρος ὑπογραφή αὐτοῦ ἐν φ. 10α καὶ ἐν φ. 81α διὰ μονοκαυδουλίας : † Ραφαὴλ μοναχοῦ καὶ τότε εἰς χρῆσιν † ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς παραφύλλοις σημειώματα χαιρετισμῶν εἰς Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν (1)· ἐκ τούτου δὲ εἰκάζω ὅτι εἶναι καὶ ἰδιόγραφον τοῦ Ραφαὴλ ὁ κῶδιξ, διότι οὗτος ἠσχολεῖτο εἰς τὴν ποίησιν, ὡς δεικνύουσι καὶ οἱ ἐν Ἐνετίῃσιν τῷ 1870 ἐκδοθέντες ὑπ' αὐτοῦ, ἔμπειρά Κυρίλλου Λαυριώτου χαιρετισμοὶ εἰς τὴν ἁγίαν Βαρβάραν (Ἰαματικὴ χάρις κτλ.) καὶ τὰ ἐν διαφόροις βιβλίοις ἐπιγράμματα αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐν φ. 9α περὶ μέτρων σημειώματα. Ἐκ τῶν ἐνταῦθα στίχων χαιρετισμῶν παρατίθῃμι τὸ ἐξῆς κοντάκιον. Ἐν ἀρχῇ : Οἴκοι πρὸς τὸν μέγιστον Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν.

(1) Βλ. ἀνωτ. Κῶδ. Κυριακοῦ 32, 4. Οἱ χαιρετισμοὶ οὗτοι, ὡς ἔχουσι μικρὸν διαφέρουσι τῶν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐκδοθέντων τὸ πρῶτον ἐν Λειψίᾳ τῷ 1779 ὑπὸ Θεοδομήτου μετὰ καὶ τῶν Ὀκτωήχων κανόνων εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου. Ὁ κῶδιξ καλῶς διὰ βυρσίνης ἐσταχωμένος μετὰ ἐκτύπων καὶ πορπῶν, φέρει ἐλίτιλα ὀπωσοῦν καλῆς νεωτέρας τέχνης καὶ τὸν Χριστὸν ἐπὶ Σταυροῦ (ἐν φ. 19β) ὅλως ἰδιορρυθμοῦ. Τὰ παράφυλλα 2 ἐν ἀρχῇ καὶ 1 ἐν τέλει ἐκτὸς ἀριθμοῦ. *Ἀγραφα φύλλα 7-8, 19, 65-69, 72β-74α.

Τὸν αἰτὸν θεολογίας τὸν ὑψηλόρον,
ὡς ἐπιστήθιον τοῦ λόγου καὶ ἐκφάντορα,
ὅπως ὑμνήσω σε ἀπορῶ, ἡγαπημένε
διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω, ὦ θεολόγε,
ἅγισόν μου τὸν νοῦν παντὸς ἐκ πάθους,
ἵνα κράζω σοι, χαῖρε Λόγου, ὦ σύγγονε.

206β. 2 Χαρτ. (0,230 X 0,165) 1836. φ. 12.

1. φ. 1α Συμπλήρωσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

2. φ. 5α « Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πανένδοξον μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἱαματικὸν Παντελεήμονα ».

Ἄρχ. : Καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα τὰ αἶτια.

Τέλ. : καὶ ὁμολογοῦμεν ἔμπροσθεν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τῇ προσβείᾳ τοῦ ἐνδόξου κτλ. Ἐν τέλει Μεγαλυνάριον καὶ εὐχή εἰς τὸν ἅγιον κλπ. :

α̅ | ω
— | — (= 1836).
λ | ς'

Ὁ Νικόδημος (Συναξ. Β' σ. 281 2) ἀναφέρει, ὅτι τὸ ἐγκώμιον « ἀπλοῦν καὶ γλαφυρὸν » εὑρίσκεται εἰς τὸ Κυριακὸν τῆς σκῆτεως ... τοῦ Κουτλουμουσίου, ἐκείθεν ὅτι ἀντεγράφη, πρὸς τούτους λέγει : « Ἐπιλοπόνησε δὲ εἰς αὐτὸν (τὸν ἅγιον) καὶ δλόκληρον ὀκτώχων κανόνα ὁ ἅγιος Ἰωσήφ ὁ ὑμνογράφος, ὅστις εὑρίσκεται ἐν τῇ Σκήτῃ τοῦ Καυσοκαλυβίου ἐν τινὶ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ». Δυστυχῶς ὁ κανὼν οὗτος νῦν δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα ... Ἀγραφα τὰ παράφυλλα καὶ 3-5.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

207. 1. Χαρτ. 4 μικρ. (0,26 X 0,20). XVIII.

« Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς τὰ κόλλυβα τοῦ κοιμητηρίου ». Εἰς ἤχον πλ. δ' κατὰ τὸ « Ὑγρὸν διωδεύσας ὡσεὶ Ξηράν ».

Ἐν ἀρχῇ, τὸ σῆμα τῆς Λαύρας καὶ : † ἡ παρούσα φυλλάδα ἀκολουθία εἶναι τοῦ κοιμητηρίου τῆς Ἐκκλησίας, τῆς καθ' ἡμᾶς μεγίστης Λαύρας καὶ ὅτιος τὴν κλέψει καὶ τὴν ἀποξενώσει ἀπὸ τοῦ κοιμητηρίου ἀφωρισμένος καὶ κατηραμένος ἔστω. Οἱ ἐπίτροποι τῆς μεγίστης Λαύρας Γρηγόριος καὶ Ἰγνάτιος. Ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει ρσϑβ' ἐν Ἰανουαρίῳ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς προηγουμένου Κυβίλλου.

208. 2. Χαρτ. 8. (0,295 X 0,160)
XVIII σ. η + 273.

« Μέλισσα ἦτοι δίβλος περιέχουσα πλεῖστά τε καὶ ἐπωφελεῖ διάφορα, ἅπαντα διὰ στίχων ποικίλων πολιτικῶν ἀπλῶν, συντεθέντων καὶ φιλοπονηθέντων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου τῆς Μεγίστης Λαύρας κῆρ Εὐθύμιου Τραπεζοῦντιοῦ τοῦτάκην Μακεδόνας ».

1. σ. δ' « Πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα ». Ἀρχ. :

Τῷ φιλοχρίστῳ πᾶσιν εὐχρήστῳ
φιλιαναγνώστῳ φίλῳ τε καὶ γνώστῳ.

σ. ζ' « ὡς ἐκ τῆς βίβλου » :

† Παρακαλῶ, ὅστις ἐμὲ θέλει ἄς μελετήσῃ,
πλὴν τὴν ἐμὴν σμικρότητα ἄς μὴν ἐξουθενήσῃ.

2. σ. 1. « Ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος περὶ τοῦ Ἰησοῦ ». Ἀρχ. : Πέτρος ὁ θεῖος μαθητῆς τοῖς πᾶσι
[σι φανερώνει

τοῦτο τὸ θεῖον ὄνομα καὶ ἐπιβεβαιώνει.

3. σ. 55. « Ἐτεροι στίχοι τοῦ αὐτοῦ Εὐθύμιου, διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ νῦν καιροῦ, καὶ τῶν ἀνθρώπων ». « Περὶ χρισολατρίας καὶ φιλαργυρίας ». Ἀρχ. :

Πρὶν Χριστοῦ ἐβασίλευεν ἡ εἰδωλολατρεία,

εἰς τὸν κόσμον τὸν σύμπαντα καὶ ἡ πολυθεΐα.
4. σ. 76. Τοῦ αὐτοῦ « διὰ τὸν μέθυσον καὶ ἄσωτον καὶ διὰ ἐκείνους ὅπου διαβύλλουν τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ καὶ κάμουν αἵτιον τοῦ κακοῦ τὸν πανάγαθον Θεόν ». Ἀρχ. : Ὁ πλουσιόδωρος Θεὸς τὰ πάντα καλὰ λίαν, ἐποίησε πρὸς τὴν ἡμῶν ζωὴν καὶ σωτηρίαν. Ἐν τέλει.

† Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα † οἱ μὲν στίχοι οἱ ἄνωθεν εἶναι τοῦ Εὐθυμίου, οἱ δὲ λόγοι, ἐκ τῆς γραφῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

5. σ. 124. « Ἐτεροι στίχοι τοῦ αὐτοῦ, πῶς πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ κυβερνήσῃ τὰ φυσικὰ καὶ ἀδιάβλητα αὐτοῦ πάθη μὲ γνώσιν, καὶ νὰ μὴ κυριεύεται ἀπὸ αὐτά, ὡσάν τὸ ἄλογον ζῶον ». Ἀρχ. : εἰς τὴν ὀλιγοχρόνιον ζωὴν καὶ βραχυτά-

[τὴν
τῶν ἀνθρώπων τοῦ νῦν καιροῦ καὶ πολλὰ πικρο-
[τάτην.

6. σ. 128. « Περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ πονηρᾶς ζωῆς τοῦ προδότου καὶ παρανόμου Ἰούδα τοῦ αὐτοῦ Εὐθυμίου ». Ἀρχ. :

Εὐρομεν εἰς τὰ παλαιὰ βιβλία τῶν πατέρων καὶ εἰς ἄλλα ἀντίγραφα διδασκάλων ἐτέρων.

7. σ. 215. « Στίχοι ὁμοιοκατάληκτοι τοῦ αὐτοῦ Εὐθύμιου Ἱερομονάχου περὶ τῆς Λαύρας τοῦ Ἄθωνος, ἦτις ἐξ ἀρχῆς τῆς κτίσεως αὐτῆς ἐπολεμεῖτο ἐξ ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὄρατῶν, καὶ ἕως τὴν σήμερον πολυτρόπως πολεμεῖται καὶ πνέει τὰ ὀλίθια ». Ἀρχ. :

Πολλοὶ κινεῦνται κατὰ σοῦ Λαύρα καὶ λοιδο-
[ροῦσι,

καὶ πικρῶς διαβάλλουσι καὶ σὲ κατηγοροῦσι,
καὶ δαίμονες καὶ ἄνθρωποι καὶ αὐτὰ τὰ στοι-

[χεῖα,
ἢ γῆ, τὸ ἕδωρ, ὁ ἀήρ, τὰ νέφη, καὶ ἡ στία,
ἢ θάλασσα, οἱ ποταμοί, τὰ ζῶα καὶ θηρία,
ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι καὶ πᾶσα ἡλικία ...

8. σ. 218. « Στίχοι τοῦ αὐτοῦ Εὐθυμίου
περὶ τῆς ἀδικίας καὶ περὶ ἐναρέτου καὶ δικαίου
ἀνδρός ». Ἀρχ. :

Ἡ μεγάλη τοῦ μαμωνᾶ ἡδίστη συμμορία
δοῦ χάσκει διηνεκῶς ἐν τῇ δωροληψίᾳ.

9. σ. 220. « Διάλογος τοῦ πάπα πρὸς τὸν ἀ-
γιώτατον Ἀπόστολον Πέτρον, ἐν ᾧ δείκνυται,
ὡς ὅτι ὁ πάπας ἀποθανὼν καὶ ἀπελθὼν καὶ κρού-
ων ἀνοιγῆναι αὐτῷ τὰς πύλας τῆς βασιλείας ὁ δὲ
ἀπόστολος Πέτρος δυσχεραίνων, οὕτως ἀποκρι-
νεται, ἔστι δὲ ὁ διάλογος περὶ τοῦ « Πάτερ ἡ-
μῶν » (δηλ. ἐκάστη στροφή καταλήγει εἰς τὰς
λέξεις τοῦ « Πάτερ ἡμῶν »).

Συντεθῆ δὲ παρὰ τινος Ἀθανασίου ἱερέως Ἀμ-
βρακίουτοῦ ἑλληνιστῆ καὶ πάνυ συντόμως ἐπλατύνθη
δὲ νῦν διὰ στίχων ἀπλῶν πολιτικῶν παρὰ Εὐθυμίου
ἱερομονάχου Λαυριώτου. Ὅντως ἐν τῇ βιβλ. Λαύ-
ρας ὁ διάλογος τοῦ Ἀμβρακίουτοῦ εὐρηται ὑπ' ἀρ.
Λ 31 (Καταλ. 1521, 9) ἐξεδόθη δὲ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ.
50 κώδ. τῆς μονῆς Κωνσταμονίτου ὑπὸ Κοσμᾶ παπᾶ
Σάββα Ἀγιορείτου ἐν τῷ « Ἀγιορειτικῷ Ἡμερολο-
γίῳ » τοῦ 1927, σ. 97-100.

Ὁ πάπας. Ἀρχ. :

Ἄνοιξον, Πέτρε, ἄνοιξον τὰς πύλας τῷ σῶ

ἄνοιξον καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς ὑπὲρ σὲ τὸν ἡγάπα.

10. σ. 239. « Ἐτεροὶ στίχοι τοῦ αὐτοῦ Εὐθυ-
μίου περὶ τοῦ ἁγίου Ὄρους ». Ἀρχ. :

Ἡ γῆ μὲ τὸ ὕδωρ, ἡ πρώτη ἡμῶν προμήτωρ,
εἶναι ὅλη ὡσάν σφαῖρα, πάντας τρέφει ὡς μη-
[τέρα.

Ἴδου μετὰ πόσου λυρισμοῦ ἀναπαρίστησι τὸ ἀρ-
χαῖον μεγαλεῖον τοῦ Ὄρους :

σ. 279. « Ἄλλ' ἐσὺ ἅγιον Ὄρος,

θεῖος ἡσυχίας χῶρος·
ἐσὺ ἠνθήσες πλουσίως,
καὶ ἠῤῥήνθης ἐπαξίως,
εἰς πολλοὺς καιροὺς καὶ χρόνους,
μὲ καμάτους τε καὶ πόρους,
μὲ ἀρίστην πολιτείαν,
καὶ ἀγγελικὴν καὶ θεῖαν,
καὶ μὲ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας
ἀρετᾶς τε καὶ κανόνας,
κατεπλούτησες γνησίως,
τὰ σὰ τέκνα καὶ ἀγίως·
ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκείνον
τῶν σοφῶν πάλαι Ἑλλήνων,
ἦσαν ὄρος ἔρακυσμένον,
καὶ πολλὰ πεφημισμένον,
ἕως τὸν καιρὸν τῆς θείας,
καὶ ἐνσάρκου παρουσίας,

σ. 240.

τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου,
Ἰησοῦ τοῦ λυτρωτοῦ μου.
Τότε ἔλαμψεν ἡ πίστις,
καὶ ἐγνώσθη ὁ πάντων Κτίστης·
ἔπαυσε καὶ ἡ λατρεία,
τῶν εἰδώλων καὶ θρησκεία·

καὶ ἡ πίστις ἐπλατύνθη,
τοῦ Χριστοῦ κ' ἐμεγαλύνθη,
ἕως τὸν καιρὸν ἐκείνου
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.
Τότε κ' ἐσὺ θεῖον Ὄρος
ἔγινες ἀγγέλων φόρος·
ἀπὸ τότε ἐπλατύνθης
κατ' ὀλίγον καὶ ἠῤῥήνθης·
ἔγινες τῶν μοναζόντων,
κατοικία τῶν καὶ ζώντων
ἐπὶ γῆς, ἦσυχον βίον
καὶ ἀγγελικὸν καὶ θεῖον
ἔχεις περισσὰ κελεῖα,
καὶ σεμνὰ ἀσκηταρεία·
ἔχεις καὶ μοναῖς ἁγίαις,
ἱεραῖς τίμαις θεῖαις·
ἔχεις λείψανα ἁγίων,
ἕξυλον τίμιον καὶ θεῖον·
ἔχεις καὶ πολλὰς εἰκόνας
ἀπὸ παλαιῶν αἰῶνων·
ἔχεις καὶ πολλὰ βιβλία,
θαυμαστά τῇ ἀληθείᾳ·
ἔχεις πλήθος καλογέρων
καὶ ὁμήγουριν πατέρων
καὶ ἦσουν πεπλουτισμένον
καὶ καλῶς ἐστολισμένον,
μὲ τὰς ἀρετὰς τὰς θείας,
τῆς καλλίστης ἡσυχίας
εἶχες καὶ τὴν Παναγίαν
πρόμαχον καὶ προστασίαν,
διὰ νὰ σὲ περιθάλη,
καὶ νὰ σὲ διαφυλάττη·
εἰς τὴν λύπην τὴν πικρίαν,
εἶχες τὴν παρηγορίαν.
Ἄλλ' ὦ ἱερὸν καὶ πῖον
ὄρος Ἀθῶνος καὶ θεῖον,
ὄρος ἐναρέτων πόλις,
ὄρος καλογέρων χώρα,
τί ἀνθρώπους ἔχεις τώρα ; »

σ. 241.

καὶ οὕτω ἐφεξῆς διὰ τῶν μελανωτέρων χρωμάτων
περιγράφει τὴν ἠθικὴν τῶν τότε Ἀγιορειτῶν.

11. 248. Τοῦ αὐτοῦ « Εὐχὴ ἱκετήριος
διὰ στίχων εἰς τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ».

12. σ. 251. Τοῦ αὐτοῦ « Ἐγκόμιον
εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν ».

13. σ. 254. Τοῦ αὐτοῦ ; « Λόγος νο-
θετικὸς διὰ στίχων πρὸς τὴν ποτε ἐρωμένην αὐ-
τοῦ στηλιτεύων τὴν ματαιότητα τῆς ἀτάκτου νε-
ότητος καὶ ἀναισχύντου ὠραιότητος καὶ παρο-
τρύνων εἰς μετάνοιαν ». Ἀρχ. :

Καλὴ ἡμέρα σου κυρά, καλῶς σ' εὐρῆκα τώρα,
νὰ μιλήσω μετὰ σοῦ θέλω καμπόση ὦρα.

Τὸ κοσμικὸν τοῦτο ποίημα, παρὰ τὴν χάριν τῶν ἐκ-
φράσεων, εἶναι γεγραμμένον ἐν ἄγαν ἐλευθεριαζού-
σῃ φράσει, οὐδόλως βεβαίως ἀρμοζούση εἰς καθηγού-
μενον τῆς Μεγίστης Λαύρας. Εἰς πολλοὺς στίχους
ἀνευθυνάστως καταπατεῖ τὴν αἰδῶ καὶ ὁμιλεῖ τὴν
φυσικὴν γλῶσσαν αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων· ἔ-
νεκα τούτων, καὶ διότι ἡ αὐτοβιογραφία αὕτη εἶναι

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

207. 1. Χαρτ. 4 μικρ. (0,26 X 0,20). XVIII.

« Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς τὰ κόλλυβα τοῦ κοιμητηρίου ». Εἰς ἦχον πλ. δ' κατὰ τὸ « Ὑγρὸν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν ».

Ἐν ἀρχῇ, τὸ σῆμα τῆς Λαύρας καὶ : † ἡ παρούσα φυλλάδα ἀκολουθία εἶναι τοῦ κοιμητηρίου τῆς Ἐκκλησίας, τῆς καθ' ἡμᾶς μεγίστης Λαύρας καὶ ὅποιος τὴν κλέψει καὶ τὴν ἀποξενώσει ἀπὸ τοῦ κοιμητηρίου ἀφωρισμένος καὶ κατηραμένος ἔστω. Οἱ ἐπίτροποι τῆς μεγίστης Λαύρας Γρηγόριος καὶ Ἰγνάτιος. Ἐργάφη δὲ ἐν ἔτει αψπβ' ἐν Ἰανουαρίῳ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς προηγουμένου Κυρίλλου.

208. 2. Χαρτ. 8. (0,295 X 0,160)
XVIII σ. η + 273.

« Μέλισσα ἦτοι βίβλος περιέχουσα πλεῖστά τε καὶ ἐπωφελῆ διάφορα, ἅπαντα διὰ στίχων ποιικίλων πολιτικῶν ἀπλῶν, συντεθέντων καὶ φιλοπνηθέντων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου τῆς Μεγίστης Λαύρας κύρ. Εὐθὺ μί ο υ Τραπεζοῦ ν τ ί ο υ τοῦτίκλην Μακεδόνας ».

1. σ. δ' « Πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα ». Ἀρχ. :

Τῷ φιλοχρίστῳ πᾶσιν εὐχρήστῳ
φιλιαναγνώστη φίλῳ τε καὶ γνώστη.

σ. ζ' « ὡς ἐκ τῆς βίβλου » :

† Παρακαλῶ, ὅστις ἐμὲ θέλει ἄς μελετήσῃ,
πλὴν τὴν ἐμὴν σικρότητα ἄς μὴν ἐξουθενήσῃ.

2. σ. 1. « Ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος περὶ τοῦ Ἰησοῦ ». Ἀρχ. : Πέτρος ὁ θεῖος μαθητὴς τοῖς πᾶσι φανερώνει.

τοῦτο τὸ θεῖον ὄνομα καὶ ἐπιβεβαιώνει.

3. σ. 55. « Ἔτεροι στίχοι τοῦ αὐτοῦ Εὐθὺ μί ο υ, διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ νῦν καιροῦ, καὶ τῶν ἀνθρώπων ». « Περὶ χρυσολατρίας καὶ φιλαργυρίας ». Ἀρχ. :

Πρὶν Χριστοῦ ἐβασίλευεν ἡ εἰδωλολατρεία,

εἰς τὸν κόσμον τὸν σύμπαντα καὶ ἡ πολυθεΐα.
4. σ. 76. Τοῦ αὐτοῦ « διὰ τὸν μέθυσον καὶ ἄσωτον καὶ διὰ ἐκείνους ὅπου διαβάλλουν τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ καὶ κάμουν αἴτιον τοῦ κακοῦ τὸν πανάγαθον Θεόν ». Ἀρχ. : Ὁ πλουσιόδωρος Θεὸς τὰ πάντα καλὰ λίαν, ἐποίησε πρὸς τὴν ἡμῶν ζωὴν καὶ σωτηρίαν. Ἐν τέλει.

† Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα † οἱ μὲν στίχοι οἱ ἀνωθεν εἶναι τοῦ Εὐθυμίου, οἱ δὲ λόγοι, ἐκ τῆς γραφῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

5. σ. 124. « Ἔτεροι στίχοι τοῦ αὐτοῦ, πῶς πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ κυβερνήσῃ τὰ φυσικὰ καὶ ἀδιάβλητα αὐτοῦ πάθη μὲ γνώσιν, καὶ νὰ μὴ κυριεύεται ἀπὸ αὐτά, ὡσὰν τὸ ἄλογον ζῶον ». Ἀρχ. : εἰς τὴν ὀλιγοχρόνιον ζωὴν καὶ θραχυτά-

[τὴν
τῶν ἀνθρώπων τοῦ νῦν καιροῦ καὶ πολλὰ πικρο-
τάτην.

6. σ. 128. « Περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ πονηρᾶς ζωῆς τοῦ προδότου καὶ παρανόμου Ἰούδα τοῦ αὐτοῦ Εὐθυμίου ». Ἀρχ. :

Εὗρομεν εἰς τὰ παλαιὰ βιβλία τῶν πατέρων καὶ εἰς ἄλλα ἀντίγραφα διδασκάλων ἐτέρων.

7. σ. 215. « Στίχοι ὁμοιοκατάλητοι τοῦ αὐτοῦ Εὐθὺ μί ο υ Ἰερομονάχου περὶ τῆς Λαύρας τοῦ Ἀθωνος, ἧτις ἐξ ἀρχῆς τῆς κτίσεως αὐτῆς ἐπολεμεῖτο ἐξ ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὄρατῶν, καὶ ἕως τὴν σήμερον πολυτρόπως πολεμεῖται καὶ πνέει τὰ ὀλίθια ». Ἀρχ. :

Πολλοὶ κινοῦνται κατὰ σοῦ Λαύρα καὶ λαιδω-
ροῦσι,

καὶ πικρῶς διαβάλλουσι καὶ σὲ κατηγοροῦσι, καὶ δαίμονες καὶ ἄνθρωποι καὶ αὐτὰ τὰ στοι-
χία,

ἡ γῆ, τὸ ἕδωρ, ὁ ἀήρ, τὰ νέφη, καὶ ἡ στία, ἡ θάλασσα, οἱ ποταμοί, τὰ ζῶα καὶ θηρία, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι καὶ πᾶσα ἡλικία ...

8. σ. 218. « Στίχοι τοῦ αὐτοῦ Εὐθυμίου περὶ τῆς ἀδικίας καὶ περὶ ἐναρέτου καὶ δικαίου ἀνδρός ». Ἀρχ. :

Ἡ μεγάλη τοῦ μαμωνᾶ ἡδίστη συμμορία ὅπου χάσκει διηνεκῶς ἐν τῇ δωροληψίᾳ.

9. σ. 220. « Διάλογος τοῦ πάπα πρὸς τὸν ἀγιώτατον Ἀπόστολον Πέτρον, ἐν ᾧ δεικνύται, ὡς ὅτι ὁ πάπας ἀποθανὼν καὶ ἀπελθὼν καὶ κρούων ἀνοιγῆναι αὐτῷ τὰς πύλας τῆς βασιλείας ὁ δὲ ἀπόστολος Πέτρος δυσχεραίνων, οὕτως ἀποκρίνεται, ἔστι δὲ ὁ διάλογος περὶ τοῦ « Πάτερ ἡμῶν » (δηλ. ἐκάστη στροφή καταλήγει εἰς τὰς λέξεις τοῦ « Πάτερ ἡμῶν »).

Συνετέθη δὲ παρὰ τινος Ἀθανασίου ἱερέως Ἀμβρακιώτου ἑλληνιστῆ καὶ πάνυ συντόμως ἐπλατύνθη δὲ νῦν διὰ στίχων ἀπλῶν πολιτικῶν παρὰ Εὐθυμίου ἱερομονάχου Λαυριώτου. Ὅντως ἐν τῇ βιβλ. Λαύρας ὁ διάλογος τοῦ Ἀμβρακιώτου εὑρεται ὑπ' ἀρ. Α 31 (Καταλ. 1521, 9) ἐξεδόθη δὲ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 50 κώδ. τῆς μονῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Κοσμᾶ παπᾶ Σάββα Ἀγιορείτου ἐν τῷ « Ἀγιορειτικῷ Ἡμερολόγιῳ » τοῦ 1927, σ. 97-100.

Ὁ πάπας. Ἀρχ. :

Ἄνοιξον, Πέτρε, ἀνοιξον τὰς πύλας τῷ σῶ [πάπα ἀνοιξον καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς ὑπὲρ σὲ τὸν ἡγάπα.

10. σ. 239. « Ἐτεροι στίχοι τοῦ αὐτοῦ Εὐθυμίου περὶ τοῦ ἁγίου Ὁρους ». Ἀρχ. :

Ἡ γῆ μὲ τὸ ὕδωρ, ἡ πρώτη ἡμῶν προμήτωρ, εἶναι ὅλη ὡσὰν σφαιρα, πάντας τρέφει ὡς μη- [τέρα.

Ἴδου μετὰ πόσου λυρισμοῦ ἀναπαρίστησι τὸ ἀρχαῖον μεγαλεῖον τοῦ Ὁρους :

σ. 279. « Ἄλλ' ἐσὺ ἅγιον Ὁρος, θεῖος ἡσυχίας χώρος· ἐσὺ ἠνθῆσες πλουσίως, καὶ ἠνθῆσες ἐπαξίως, εἰς πολλοὺς καιροὺς καὶ χρόνους, μὲ καμάτους τε καὶ πόρους, μὲ ἀρίστην πολιτείαν, καὶ ἀγγελικὴν καὶ θεῖαν, καὶ μὲ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας ἀρετᾶς τε καὶ κανόνας, κατεπλούτησες γνησίως, τὰ σὰ τέκνα καὶ ἅγιως· ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῶν σοφῶν πάλοι Ἑλλήνων, ἦσαν ὄρος ἑξακουσμένον, καὶ πολλὰ πεφημισμένον, ἕως τὸν καιρὸν τῆς θείας, καὶ ἐνσάρχου παρουσίας, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, Ἰησοῦ τοῦ λυρωτοῦ μου. Τότε ἔλαμψεν ἡ πίστις, καὶ ἐγνώσθη ὁ πάντων Κτίστης· ἔπαυσε καὶ ἡ λατρεία, τῶν εἰδώλων καὶ θρησκεία·

καὶ ἡ πίστις ἐπλατύνθη, τοῦ Χριστοῦ κ' ἐμεγαλύνθη, ἕως τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Τότε κ' ἐσὺ θεῖον Ὁρος ἔγινες ἀγγέλων φόρος· ἀπὸ τότε ἐπλατύνθη κατ' ὀλίγον καὶ ἠνθῆσθη· ἔγινες τῶν μοναζόντων, κατοικία τῶν καὶ ζώντων ἐπὶ γῆς, ἡσυχον βίον καὶ ἀγγελικὸν καὶ θεῖον ἔχεις περισσὰ κελεῖα, καὶ σεμνὰ ἀσκηταεῖα· ἔχεις καὶ μοναῖς ἀγίας, ἱεραῖς τίμαις θεαῖς· ἔχεις λείψανα ἁγίων, ξύλον τίμιον καὶ θεῖον· ἔχεις καὶ πολλὰς εἰκόνας ἀπὸ παλαιῶν αἰῶνας· ἔχεις καὶ πολλὰ βιβλία, θαυμαστά τῇ ἀληθείᾳ· ἔχεις πλῆθος καλοῦρων καὶ ὁμήγουριν πατέρων καὶ ἦσαν πεπλουτισμένον καὶ καλῶς ἐστολισμένον, μὲ τὰς ἀρετὰς τὰς θείας, τῆς καλλίστης ἡσυχίας εἶχες καὶ τὴν Παναγίαν πρόμαχον καὶ προστασίαν, σ. 241. διὰ νὰ σὲ περιθάλη, καὶ νὰ σὲ διαφυλάττη εἰς τὴν λύπην τὴν πικρίαν, εἶχες τὴν παρηγορίαν. Ἄλλ' ὁ ἱερὸν καὶ πῖον ὄρος Ἀθῶνος καὶ θεῖον, ὄρος ἐναρέτων πόλις, ὄρος καλογέρων χώρα, τί ἀνθρώπους ἔχεις τώρα ; »

καὶ οὕτω ἐφεξῆς διὰ τῶν μελανωτέρων χρωμάτων περιγράφει τὴν ἠθικὴν τῶν τότε Ἀγιορειτῶν.

11. 248. Τοῦ αὐτοῦ « Εὐχὴ ἱκετήριος διὰ στίχων εἰς τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ».

12. σ. 251. Τοῦ αὐτοῦ « Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν ».

13. σ. 254. Τοῦ αὐτοῦ ; « Λόγος νοθετικὸς διὰ στίχων πρὸς τὴν ποτε ἐρωμένην αὐτοῦ στηλιτεύων τὴν ματαιότητα τῆς ἀτάκτου νεότητος καὶ ἀναισχύντου ὠραιότητος καὶ παροτρύνων εἰς μετάνοιαν ». Ἀρχ. :

Καλὴ ἡμέρα σου κυρά, καλῶς σ' εὑρῆκα τώρα, νὰ μιλήσω μετὰ σοῦ θέλω καμπόση ὥρα.

Τὸ κοσμικὸν τοῦτο ποίημα, παρὰ τὴν χάριν τῶν ἐκφράσεων, εἶναι γεγραμμένον ἐν ἄγαν ἐλευθεριαζούσῃ φράσει, οὐδόπως βεβαίως ἀρμολογούμενον εἰς καθηγουμένον τῆς Μεγίστης Λαύρας. Εἰς πολλοὺς στίχους ἀνευθροιάτως καταπατεῖ τὴν αἰδῶ καὶ ὁμιλεῖ τὴν φυσικὴν γλῶσσαν αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων· ἔνεκα τούτων, καὶ διότι ἡ αὐτοβιογραφία αὕτη εἶναι

υιαύτης φαιώς, ὥστε θά ἀπεκλείετο ἀφελύτως
συνφδὰ τοῖς τῆς Ἐκκλησίας κανόσι τοῦ τῆς ἱεροσύ-
νης ἀξιώματος ὁ ταῦτα δράσας, φρονῶ ὅτι κακῶς
διὰ μεταγενεστέρως χειρὸς ἐτέθη καὶ ἐνταῦθα τὸ ὄ-
νομα τοῦ Εὐθύμιου καὶ τὸ ποίημα πάντως ἀνήκει εἰς
ἕτερον, ὅπερ ἠθέλησεν ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου διὰ
τὴν εὐλακρινὴ ἐξομολόγησιν καὶ περιέλαβεν ἐνταῦθα.

14. σ. 271. « Στίχοι εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεο-
τόκον τὴν Οἰκονόμησαν ταύτης τῆς Μεγίστης
Λαύρας, ὁμοιοκατάληκτοι· Εὐ θ υ μ ί ο υ ».

Ἄρχ. : Ἡ οἰκονόμος ἡ φύλαξ καὶ προστάτις
τῆς Βασιλικῆς μεγίστης Λαύρας ταύτης.

15. σ. 274. « Στίχοι πρὸς τὸν συγγραφέα, διὰ
νεωτέρας χειρὸς. Ἄρχ. :

Εὐγε τῆς ἀγγινοίας σου ποιητὰ τῆς παρούσης,
εὐγε τῆς εὐφρίας σου, στιχοουργέ τῆς μελίσης.

σ. 270. † Ἐγραψα ἐστιχοῦρησα τοῦτο δὴ τὸ βιβλίον
πάντα ὡς ἠδυνήθηκα εἰς τὸν παρόν μου βίον·
τώρα ζητῶν συγχώρησιν διὰ τὰ σφάλματά μου,
ἐλάχιστος Εὐθύμιος εἰς τὰ συγγράμματά μου
τοῦ μὲν βιβλίου ἔθηκα αἶσιον πάντως τέλος,
τῷ δὲ ἐμὲ φωτίσαντι Θεῷ ἄπειρον κλέος.

Περὶ τοῦ Εὐθυμίου προηγουμένου Λαυριώτου δρα-

χε' ἄττα ἔγραψεν ὁ μακ. Ἀλεξ. Λαυριώτης ἐν Ἐσθλ.
Ἀληθείᾳ (1893, σ. 106) ὑπάρχουσι δὲ αὐτοῦ ἐν τῇ
βιβλιοθήκῃ τῆς Λαύρας δύο ἕτερα ἔργα. 1. « Προσκυ-
νητάριον ἀκριβέστατον τῆς ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ Ὁρει
τοῦ Ἁθωνος ἱερᾶς καὶ σεβασμίας βασιλικῆς καὶ
Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας συντεθὲν
διὰ στίχων πολιτικῶν παρὰ Εὐθυμίου ... » ἀποτελεῖ-
ται διὰ στίχων, ἐν γλώσσῃ ρεούσῃ, 6640 καὶ εὐρίσκε-
ται ἐν θέσει Α 54, ἐνταῦθα ἐν σελ. 8-10 αὐτοβιο-
γραφεῖται ἐν στίχοις ὁ Εὐθύμιος. »

σ. 9. Ἡ μὲν πατρίς μου, φίλτατε, εἶν' στὸν Εὐξει-
νον Πόντον,

ἦγον τὴν Μαύρην θάλασσαν γένος δ' ἐκ Μακεδόνων.

Κωνσταντίνου εἰμὶ υἱὸς ἐξ εὐσεβῶν προγόνων, ἐκ
πόλεως δὲ Τραπεζοῦς παλαιῶν αὐτοχθόνων ἤμα-
ζε δὲ κατὰ τὸ β' ἡμῶν τοῦ ΙΗ' αἰῶνος καὶ περὶ τὰ
τέλη ἐγένετο καὶ Ἠγούμενος τῆς Λαύρας. 2. « Βι-
βλιάριον καλούμενον στηλίτευσις τοῦ Πάπα νεωστὶ
συντεθειμένον διὰ στίχων πολιτικῶν παρὰ τοῦ ἐν Ἱε-
ρομονάχῳ ἐλαχίστου Εὐθυμίου Μακεδόνα τοῦ Τρα-
πεζουτιῶν » (στίχοι 17500) ἐκ τῶν, οὗς παρεθήκα-
μεν, ἀνωτέρω ὀλίγων στίχων καὶ ἐξ εὐφύμου μνείας
τῶν συγχρόνων φαίνεται ὅτι ὁ Εὐθύμιος εἶχε μεγί-
στην εὐχέρειαν ἐν τῷ στιχοουργεῖν, τυγχάνει δὲ ἄλ-
λως μετρίως παιδεύσεως.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ ΤΗΣ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΠΑ ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ

Ἐν τῇ καλύβῃ τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀκαθίστου ὑπάρχει ἡ πλουσία βιβλιοθήκη τοῦ μακαρίτου πνευματικοῦ Χαρίτωνος, περιέχουσα ἀναμῆξ ἔντυπα μετὰ χειρογράφων κατὰ τὸν ἐφέτος ὑπὸ τοῦ φιλοπό-
νου Ἰωάσαφ Ἱερομονάχου Ἰωασαφαίων καταρτι-
σθέντα κατάλογον σώματα μὲν 429, τόμους δὲ 302.
Καὶ τῶν μὲν ἐντύπων τὰ σπουδαιότερα εἶναι βίοι ἁ-
γίων καὶ δὴ Ἀκολουθίαι, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην
ἴσως εἶναι ἡ σπουδαιότερα τῶν κατὰ τόπους βιβλιο-
θηκῶν τῶν δὲ χειρογράφων, ἅτινα πλησιάζουν σχε-
δὸν τὴν ἑκατοντάδα, τὰ πλεῖστα εἶναι ἀνέκδοτοι ἀκο-
λουθία καὶ βίοι ἁγίων. Ταῦτα ἔκρινα καλὸν νὰ πε-
ριλάβω ἐν τῷ καταλόγῳ μου εἶναι δὲ πάντα σχεδὸν
ιδιόγραφα τοῦ μακ. Χαρίτωνος ἐξ ἀρχαίων κωδίκων
τῶν Μονῶν Σινᾶ, Μετεώρων καὶ ἁγίου Ὄρους, ἐν
αἷς οὗτος ἐμόνασεν. Κατήγετο δὲ ὁ μακαρίτης ἐκ
Τρικκάλων (1), ἐξ οὗ καὶ Τρικκαῖος ὑπογράφεται καὶ
ἦν ἐκ τῶν λογιωτέρων τοῦ ἁγίου Ὄρους μοναχῶν ἐξ
αὐτομαθείας, κουρευθεὶς μοναχὸς ἐν τῇ τῶν Μετεώ-
ρων Μονῇ μετέθνη εἰς τοῦ Σινᾶ τὴν Μονήν, ἐκεῖθεν
τῷ 1870 ἔλθων ἐνταῦθα κατώκησεν ἐν τῇ κατὰ Λαύ-
ραν Σκήτῃ τοῦ ἁγίου Βασιλείου (2). τῷ 1889 μετώ-
κησεν ἐν τῷ πλησίον τῆς Λαύρας Σπηλαίῳ τοῦ ἁγίου
Ἀθανασίου ἔνθα καὶ ἀπεβίωσε τῷ 1906 (γενν. τῷ
1836). Ὑπῆρξε δὲ ὁ αἰδιμὸς εἰς ἄκρον ἀσκητικὸς
καὶ ἐμπειρότατος πνευματικὸς, μοναδικὸς ἐν τοῖς
καθ' ἡμᾶς χρόνοις τυγχάνων ἐν ἀγίῳ Ὄρει τῶν ψυ-
χῶν θεραπευτῆς, καὶ ταμεῖον πάσης θεολογικῆς γνώ-
σεως. Ὡς ἴδιον πόνημα δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ Λαυ-
σαϊκὸν ἀπαρτισθὲν ἐκ διαφόρων ἐκδεδομένων καὶ μὴ
πηγῶν ἐν φράσει ἀρχαία (ἴδε ἀρ. 7) καὶ τὸ Γερον-
τικόν (ἀρ. 52). Μεγάλῃν ἀξίαν ἔχουσιν αἱ συλλογαὶ
αὐτοῦ ἦτοι τῶν ἀνεκδότων Ἀπολυτικίων καὶ Κοντα-
κίων, τῶν Χαιρετισμῶν (ἀρ. 38) κ.τ.τ. ἀλλὰ καὶ τὰ
λοιπὰ ὡς προερχόμενα ἐξ ἀρχαίων κωδίκων ἔχουσι

(1) Κυρίως ἐκ τῆς πλησίον μικρᾶς κόμης Κάτω
Μέρτσι, πλὴς ἱερέως, ἔθεν καὶ Παπαδόπουλος τὸ ἐπώ-
νυμον.

(2) Πνευματικὸς ἐγένετο κατ' αἴτησιν τῆς τοῦ
Κωνσταντινου μονῆς τῷ 1875.

πάντοτε τὴν σχετικὴν σημασίαν. Ὁ ἐντὸς παρενθέ-
σεων ἀριθμὸς εἶναι ὁ τοῦ καταλόγου τοῦ Ἱερομ. Ἰω-
άσαφ. Ἡ στάχσις τῶν κωδίκων δὲν σημειοῦται διό-
τι εἶναι ὅλως σύγχρονος.

209. 1. (26) Χαρτ. 16 μικρ. (0,15 X 0,10)
XV (σ. 468).

« Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου
πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. »
Ἀρχ. : Βίον θεάρεστον καὶ πολιτείαν ἀμειπτον
ἀνδρός, ὃ φίλτατοι, μέλλοντός μου διηγῆσασθαι.

Ὁ βίος οὗτος συνεγράφη ὑπὸ Νικηφόρου πρεσβυ-
τέρου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἐν τέλει αὐτοῦ δηλοῦ-
ται, καὶ ἐξεδόθη μετὰ πολλῶν προλεγομένων ὑπὸ
Migne, Patr. gr. τόμ. 11, σ. 629-889. Περίληψις
ἐν τῇ καθωμλημένη ὑπάρχει ἐν Συναξ. Κ. Δουκάκη,
Μαΐου (σελ. 479-493). Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Αὐγουστίνου
Ἰορδανίτου β' ἐκδόσεως (βλ. Ἰωασ. 88, 19).

210. 2. (263) Χαρτ. 4 (0,285 X 0,205)
XVI, XIX (φ. 55).

1. (φ. 1α) Ἀκολουθία τῆς Μεγάλῃς Ἑβδο-
μάδος (ἀκέφ. κολοβ.) XVI αἰῶνος.

2. (φ. 29α) Ἀναπλήρωσις Ἀκολουθίας Ἰω-
άννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν φ. 34α † τῇ 8 Νοεμβρίου 1867 † χειρὶ Χαρίτω-
νος ἱερομονάχου.

3. (φ. 35α) Ἀναπλήρωσις τῆς Ἀκολουθίας
τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Καλλινίκου.

4. (φ. 40α) Παρακλητικοὶ κανόνες 3 εἰς τοὺς
4 ὁσιομάρτυρας Εὐθύμιον, Ἰγνάτιον, Ἀκάκιον
καὶ Ὀνούφριον τοὺς ἐκ τῆς Ἰβηρ. Σκήτης ποι-

ηθέντες ὑπὸ Ἰακώβου Νεασκητίου.

5. (φ. 53α) 5 ἐπιστολαὶ τῶν ἀνωτέρω ὁσιομαρτύρων.

Αὗται καὶ εἰς τῶν ἀνωτέρω κανόνων, ὁ φέρων ἀκροστιχίδα : « Ὑμνοὶς σε μέλω Ὀνούφριε σὺν πόθῳ Ἰακώβου » ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ ἰδιαιτέρῃ φυλλάδι τῶν ὁσιομαρτύρων, ἐν Ἀθήναις 1862. Ἐν φ. 45β † Τετράς μαρτύρων σεπτῶν ὁσιοφύλων
Εὐθύμει, Ἰγνάτιε, Ἀκάκιε σὺν Ὀνούφρι, Τοὺς δὲ ἕκαστους δέξασθε ἐκ προθυμίας συντεθημένους, καὶ θείας κληρονομίας ἀξιώσατε τὸν πονήσαντα τούτους λιταῖς ὑμῶν σὺν ἅμα Γρηγορίῳ καὶ Καλλινίκῳ Ἰακώβων τλήμονα· αἰών· †.

211. 3. (121) Χαρτ. 8 (0,20 X 0,16)
XVIII (φ. 385).

1. (φ. 1α) Συναγωγή ἐκ διαφόρων πατέρων καὶ ἐκλογαί.

2. (φ. 220α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου « Πρὸς ἀνομοίους λόγος δευτέρως ».

3. (φ. 231β) Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀκαταλήπτου, λόγος γ'.

4. (φ. 242α) Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀκαταλήπτου, λόγος δ'.

5. (φ. 253α) Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀκαταλήπτου, λόγος ε'.

Οἱ 4 οὗτοι Λόγοι εὑρήνται παρὰ **Migne, Patr. gr.** τόμ. 48, σ. 709-735.

6. (φ. 267β) Τοῦ αὐτοῦ « Λόγος ρηθεὶς ταῖς καλάνδαϊς μὴ προελθόντος τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Φλαβιανοῦ ... »

Migne ἐνθ' ἀνωτ. σ. 953-963.

7. (φ. 281α) Τοῦ αὐτοῦ « Πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας ἐν ταῖς συντάξεσι καὶ περὶ τῆς ἱερᾶς Τραπέζης λόγος ιε' ». Ἀρχ. : Οὐχ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε τὸ ἀκούειν ἡμᾶς Χριστιανούς.

Migne, ἐνθ' ἀνωτ. τόμ. 49, σ. 343-351 (δρα αὐτόθι, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου ἀσύμφωνος ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς).

8. (φ. 284α) « Παραίνεσις θείων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος κεφάλαια τινὰ ἐκλεγμένα ἐκ τοῦ Γερροντικοῦ ».

9. (φ. 348α) « Κανόνες καθολικοὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀποστόλων ».

10. (φ. 369α) « Ὁ ἐν διδασκάλοις σοφώτατος Ἰωάννης καρποφύλλης καὶ μέγας λογοθέτης τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου διατρίβων ἐν Βουκουρεστίῳ ».

Περὶ διαφόρων ζητημάτων θερησκευτικῶν. Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

11. (φ. 372α) « Ἐπιστολὴ Κυρίλλου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν εὐσεβέστατον κύριον Ἰωάννην ράδου Βοεβόδα καὶ αὐθέντην πάσης οὐγκροβλαχίας ».

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Δοσθείου ἐν τόμ. Ἀγάτης.

Ἀρχ. : Δὲν ἤλπιζα ποτὲ οὐδὲ ἐθάρρουν εὐσεβέστατε.

12. (φ. 381β) « [Ἀδύλου], Διὰ τὴν ἐν τῷ νόμῳ μὲν ἄζυμοι ἄρτοι ἐν δὲ τῇ χάριτι ἔνζυμοι κερ. ζα' ». Ἀρχ. : Ἔσο σὺν αὐτοῖς ἐζυμωμένος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ κώδιξ εἶναι γεγραμμένος ἐν τέλει ἄλλῃ χειρὶ.

212. 4. (135) Χαρτ. 8 (0,21 X 0,14)
XVIII (φ. 16).

1. (φ. 1α) Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην (κολ.) μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ « Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς », παρακλητικὸς Κανὼνος τῆς Θεοτόκου παρὰ κύριμαξιμου τοῦ τριβόλη ».

2. (φ. 3α) Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον « Ποίημα Ἰσιδώρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως » ἀνέκδοτος.

3. (φ. 9α) Οἴκοι εἰς τὸν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ἰδίου ποιηθέντες.

Οὗτοι ἐξεδόθησαν τύποις ἐν λαϊκῇ ἐκδόσει (βλ. δ' 7, 2).

213. 5. (140) Χαρτ. 8 (0,215 X 0,165)
XVIII (φ. 84).

1. (φ. 1α) Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου « Λόγος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρῃ εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν ».

Παρὰ **Migne, Patr. gr.** τόμ. 59, σ. 585-587. Οἱ ἐξῆς 6 Λόγοι ἐν τῇ καθωμλημένῃ εἶναι ἀδύλου συγγραφῆς.

2. (φ. 8α) Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρῃ λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν καὶ περὶ ἐξαγορεύσεως καὶ συγχωρήσεως ἁμαρτιῶν ». Ἀρχ. : Ἐτελειώσαμεν καὶ ἐπεράσαμεν τὸ μέγα πέλαγος τῆς νηστείας.

3. (φ. 14β) « Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ, περὶ ὑπομονῆς καὶ περὶ τοῦ Ἰὼβ πῶς ἐπειράσθη ». Ἀρχ. : Λέγει ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς τὸ ἄγιον καὶ ἱερὸν αὐτοῦ εὐαγγέλιον.

4. (φ. 22β) « Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετράδι, περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρω καὶ εἰς τὸν

προδότην Ἰούδαν ». Ἀρχ. : Ὁ πανάγαθος καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς φανερώνωντας τὴν ἀγαθότητά του.

5. (φ. 28β) « Λόγος τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Ἐ', περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς κοινωνίας ». Ἀρχ. : Παρακαλῶ ὅλους ἐκείνους ὅπου βούλονται νὰ κοινωνήσουν τὰ φρικτὰ καὶ ἄχραντα μυστήρια.

6. (φ. 33α) « Τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης παρασκευῆς λόγος εἰς τὰ ἅγια πάθη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ». Ἀρχ. : Ὁ κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν ἐνήργησε καὶ ἐκατώρθωσε ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

7. (φ. 38β) « Ἐτερος λόγος εἰς τὰ τίμια καὶ ἅγια πάθη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ». Ἀρχ. : Ὡ συμπονετικοὶ παῖδες, τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8. (φ. 44α) Ἐπιφανίου Κύπρου, Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον Ταφήν ... καὶ εἰς τὸν ἀπὸ Ἀρμαθείας Ἰωσήφ.

9. (φ. 68α) Ἀδῆλου, « Λόγος εἰς τὴν τοῦ Ἄδου κάθοδον καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ».

Ἰδε καὶ ἀρ. 12, 12.

10. (φ. 75α) « Λέοντος τοῦ Σοφοῦ βασιλέως », ἐγκώμιον εἰς τὸν μυροβλύτην Δημήτριον. Ἀρχ. : Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἰδε « Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, Πανηγυρικοὶ λόγοι » ὑπὸ Ἀκακίου Ἱερομονάχου. Ἐν Ἀθήναις, 1868, σελ. 124.

Ὁ κώδιξ εἶναι γεγραμμένος διαφόροις χερσίν· τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 9, 10 τοῦ XIX αἰ. Ἐν τέλει † Ἐγγραφή ἐν τῇ μικρῇ ἀγίᾳ Ἄννη διὰ χειρὸς τοῦ ταπεινοῦ Μοναχοῦ Χαρίτωνος Τρικιαίου. Ἐν ἔτει 1864 †.

214. 6. (261) Χαρτ. 4 μικρ. (0,28 X 0,195) XIX (φ. 140).

1. (φ. 1α) Τοῦ Ἀββᾶ Ἡσαίου τοῦ Ἀναχωρητοῦ Λόγοι κθ'.

Ἐν ἀρχῇ προτάσσεται σύντομος βιογραφία· εἶτα πίναξ τῶν περιεχομένων. « α') Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Ἡσαίου, ἐντολαὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ οὖσιν ἀδελφοῖς. — β') Περὶ τοῦ κατὰ φύσιν νοῦ. — γ') Περὶ καταστάσεως ἀρχαρίων καὶ τῶν κελλιωτῶν. — δ') Περὶ συνειδήσεως τῶν καθημένων ἐν τοῖς κελλίοις. — ε') Περὶ τῶν ἐντολῶν τῶν πιστῶν καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελότων οἰκῆσαι ἐν εἰρήνῃ μετ' ἀλλήλων. — ς') Περὶ τῶν θελότων ἡσυχάσαι ἐν ἡσυχίᾳ καλῇ ἵνα προσέχωσιν ἑαυτοῖς κτλ. — ζ') Περὶ ἀρετῶν. — η') Ἀποφθέγματα. — θ') Ἐντολαὶ τοῖς ἀποταξαμένοις. — ι') Λόγος ἕτερος τοῖς ἀποταξαμένοις. — ια') Περὶ τοῦ κόκκου τοῦ σινάπεως. — ιβ') Περὶ

τοῦ οἴνου. — ιγ') Περὶ τῶν ἀγωνισαμένων καὶ τελειωσάντων. — ιδ') Πράξεις τοῦ πένθους. — ιε') Περὶ ἀποταγῆς. — ις') Περὶ τῆς χαρᾶς τῆς γενομένης τῇ ψυχῇ τῆς θελούσης δουλεῦν τῷ Θεῷ. — ιζ') Περὶ τῶν λογισμῶν τῆς ἀποταγῆς καὶ ξενιτείας. — ιη') Περὶ ἀμνησιακίας. — ιθ') Περὶ παθῶν. — κ') Περὶ ταπεινοφροσύνης. — κα') Περὶ μετανοίας. — κβ') Περὶ πράξεως τοῦ καινοῦ ἀνθρώπου. — κγ') Περὶ τελειότητος. — κδ') Περὶ ἀπαθείας. — κε') Πρὸς τὸν ἀββᾶν Πέτρον τὸν αὐτοῦ μαθητὴν. — κς') Λόγοι, οὓς εἶπεν ὁ ἀββᾶς Πέτρος ὁ μαθητὴς αὐτοῦ, ὅτι ἤκουσε παρ' αὐτοῦ. — κζ') Εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ. — κη') Περὶ τῶν κλάδων τῆς κακίας. — κθ') Θρηνοὶ ». Εἶτα χειρὶ νεωτέρᾳ προσετέθη καὶ « λ') Περὶ μοναχικῆς πολιτείας καὶ μάλιστα τῶν καθεζομένων ἐν ἡσυχίᾳ » (1).

2. (φ. 125α) « Γεωργίου Μητροπολίτου Νικομηδείας, Λόγος τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς, εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ εἰς τὸ σωτήριον πάθος, καὶ εἰς τὴν θεόσωμον Ταφήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ».

Ἀρχ. : Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδραμῶν ὁ λόγος περιωπῆν.

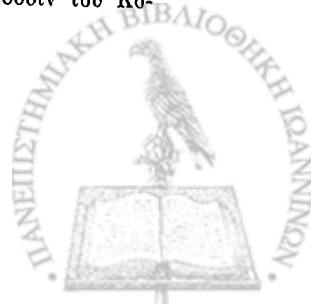
Πρὸς Migne, Patr. gr. τόμ. 100, σ. 1457 ε.

Ἐν τέλει : « Ἐκ τοῦ Σλαβωνικοῦ. Ὁ μακάριος Ἀββᾶς Ἡσαίας ὁ Ἀναχωρητὴς τῆς Σκήτεως σύγχρονος ἦν τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ, καθὼς φαίνεται εἰς τὰ Συγγράμματα αὐτοῦ, τοῦ ἐπισκόπου Ἀμμουῖν πρὸς Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας. Τοὺς 29 αὐτοῦ λόγους καὶ Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας μνημονεύει. Τοῦτους, Πέτρος Φρανζίσκος Βαρόνιος κατὰ τὸ 1574 ἐξ ἑλληνικοῦ χειρογράφου εἰς τὸ λατινικὸν μετέφρασεν· ἔκτοτε δὲ οὐδεὶς τῶν τῆς Εὐρώπης Τυπογράφων ἐνέτυχεν αὐτοὺς ἐκδοῦναι Ἑλληνιστί, οὐδὲ καὶ ὁ Φαβρίκιος ἴσως ἀλλ' οὐδὲ ἔτι καὶ νῦν ἐσχάτως

K. Migne, ἀλλὰ πάντας Λατινιστὶ μόνον τοῦτους ἐξέδωκεν [Patrol. gr. τόμ. 40, σ. 1105-1205 (ἐνταῦθα ἀκολουθεῖ : καὶ λ' Ἑλληνιστί (;) « Περὶ ἀσκήσεως καὶ ἡσυχίας » σ. 1205-1213 ἴσως εἶναι ὁ ἀνωτέρω λ']. Ἀμέλει καὶ εἰς τὰ 1877 εἰς τὸ Ρωσικὸν οὗτοι τύπῳ ἐκδοθέντες ἐκ τοῦ Λατινικοῦ τοῦ Migne λέγει [ὁ ἐκδότης ὅτι] μετεφράσθησαν. Τοῦ αὐτοῦ καὶ ἕτερα κεφάλαια λόγου ἐν περιλήψει ἀναφέρονται περὶ Ἀρχαρίων παρὰ τοῦ Λατίνου ἀββᾶ Βενεδίκτου Ἀνιάνου τοῦ περὶ τὴν θ' ἑκατονταετηρίδα ἀκμάσαντος. Καὶ ἕτερος λόγος, περὶ τῶν ἀγωνιζομένων καὶ ἡσυχάζόντων ἐξεδόθη ἐν τῷ Ρωσικῷ μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Λατινικοῦ ».

Ταῦτα ἐσημειώσατο ὁ μακαρίτης πνευματικὸς Χαρίτων, ὅστις καὶ τὸν λ' λόγον προσέθηκε καὶ γραφᾶς διαφόρους κάτωθεν τοῦ κειμένου ἔθηκεν. Ὁ κώδιξ

(1) Ἐν τῇ Πατρ. Βιβλιοθήκῃ ἐν κώδικι ΡΘ' (σελ. 65 τοῦ Καταλόγου τοῦ Σακελίωνος) ἀναγράφονται κεφάλαια Ε' καὶ ἄτερ ἐξέδοτο ὁ Ἰωάννης Βαπτιστὴς Κοτερίριος ἐν Ecclesiae graecae monumenta τόμ. III, σ. 1-53. Ὁ τελευταῖος ἐκδότης τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου Λύγουστινος Ἰορδανίτης ἔχει ἐπίσης κθ' λόγους, ὅστις ὅμως δὲν ἐγνώριζε τὴν ἐκδοσὶν τοῦ Κοτελερίου.

είναι γεγραμμένοι ἀρχομένου τοῦ XIX αἰῶνος μετὰ ἀρίστης ὀρθογραφίας.

Ἐξεδόθησαν οἱ κατ' οὗτοι λόγοι τὸ πρῶτον (;) ἐν πρωτοτύπῳ ἐξ Ἱεροσολυμιτικοῦ χειρογράφου IZ' αἰῶνος ἐν ἀντιβολῇ καὶ πρὸς ἄλλους κώδικας τῶν Ἱεροσολύμων καὶ Σινᾶ καὶ πρὸς τὸ Λατινικόν, ὑπὸ Αὐγουστίνου μοναχοῦ, ἐν Ἱεροσολύμοις, 1911.

215. 7. Χαρτ. 8 (0,17 X 0,21) 1900

σ. 15', 256, 126.

« Λαυσαϊκὸν ἦτοι βίβλος περιέχουσα διηγήσεις ἀσκητικὰς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, προσφωνηθεῖσα τῷ αἰτήσαντι Λαύσῳ Πραιποσίτῳ παρὰ τοῦ Παλλαδίου ἐπισκόπου Ἑλληνοπούλεως (sic). Προσηῖται δὲ αὐτῇ καὶ Μέρος δεύτερον ἐτέρων ἀσκητ. διηγήσεων συγγραφεισῶν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ περιφήμου Ρουφίνου, τῇ αἰτήσει τῶν ἐν τῷ Ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐνασκουμένων μοναχῶν.

Ἀντεγόμφη ἐξ ἀρχαίων χειρογράφων καὶ τῇ ἀντιπαραβολῇ τῆς ἐκδόσεως τῆς τοῦ Μιγνίου Πατρολογίας. Ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ τῆς Μ. Λαύρας τοῦ Ἄθωνος ἐν ἔτει 1900. Προλεγόμενα (ια' - ις'). Ἐν τῷ προλόγῳ ὁ σ. διηγείται τὸν θίον τοῦ Παλλαδίου ἐκ τῶν γνωστῶν πηγῶν ἐρανισάμενος καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀντιρρήσεις τῶν Εὐρωπαίων παρὰ τοῦ Οἰκονόμου (περὶ τῶν Ο' Ἐρμηνευτῶν τόμ. Δ', σ. 620 ἐ.). Περὶ τῆς τοῦ Ρουφίνου μοναχῶν ἱστορίας λέγει τὰ ἑξῆς : « Ἡ προσθήκη ὅμως τῆς βίβλου ταύτης τῆς τοῦ Ρουφίνου μετὰ τῆς τοῦ Παλλαδίου προεξένησεν οὐκ ὀλίγην σύγχυσιν καὶ ἀνάμειξιν· διότι τινὲς τῶν ἀντιγραφέων μετὰ τὴν ἱστορίαν καὶ διήγησιν τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Λυκῷ τὴν ὑπὸ τοῦ Παλλαδίου γενομένην, συνέταξαν καὶ τὴν τοῦ Ρουφίνου, ὅπως ὑπόσκη ὁμοῦ (διότι καὶ αὐτὸς πλείστα διηγείται περὶ τούτου) καὶ καθέξῃς ἀκολοθησαντες ταῖς τούτου διηγήσεσιν ἕως τέλους, ἐπανέλαβον μετέπειτα καὶ τὰς τοῦ Παλλαδίου· ἀλλὰ καὶ ἄλλας τῶν ἐκατέρων διηγήσεις συνέμειξαν εἰς μίαν, ὡς καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐπιλόγους· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ κεφάλαια μετετέθησαν, ἢ ἀνεμίχθησαν, ἢ διεφθάρησαν. Ταύτην τὴν βίβλον οὕτως ἀναμειγμένην καὶ διεφθαρμένην παραλαβόντες ὅλοι οἱ τῆς Εὐρώπης ἐκδόται, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ... Μίγνιος, ἀγνοοῦντες ἐξέδωκαν. Ὅλιγα τινὰ παλαιὰ ἀντίγραφα χειρογράφα σώζονται ἔχοντα τὰς βίβλους ταύτας κεχωρισμένας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ὁ παραφραστὴς μοναχὸς Ἰθρηίτης (ἴσως ὁ Ἱερόθεος) τοιοῦτον συγκεχυμένον ... μετήνεγκεν εἰς τὸ ἀπλοῦν παραλείψας δὲ τὰ πλείστα ... ἔταξε τὸν συγγραφέα τοῦ Λαυσαϊκοῦ ἀντὶ τοῦ Παλλαδίου τὸν Ἡρακλεῖδην ... Τοιαύτην πλάνην εἶδον καὶ εἰς τὴν τοῦ Μιγνίου ἐκδοσιν ... εἰς Λατινικὴν μόνον μετάφρασιν ἔχουσαν ἀντὶ τοῦ Παλλαδίου τὸν Ἡρακλεῖδην ... » (σ. ια' - ιβ'). Περὶ τοῦ ἔργου δὲ ὁ σ. λέγει τὰδε : « Τοιαῦτα πολλὰ χειρογράφα καὶ ἐκδόσεις Εὐρωπαίων καὶ τὴν παραφρασιν συγκεχυμένα ἰδὼν, ἐπεχείρησα τὴν ἐπεξεργασίαν, χωρίσας τοὺς συγγραφεῖς, καὶ τὰ κατ'

αὐτοὺς συγγραφέντα· μετέβαλον δὲ καὶ τὰ κεφάλαια εἰς ἕτερον ἀριθμὸν ἀρμόδιον, διατρέσας αὐτὰ εἰς παραγράφους κατ' ἀριθμὸν καὶ διορθώσας πολλὰ τῶν ἀντιγραφῶν λάθη· εἶχον γὰρ ὑπ' ὄψιν διὸ (sic) ἀντίτυπα χειρογράφα καὶ τὴν τοῦ Μιγνίου ἐκδοσιν ἀντιπαρέβαλον δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ Εὐεργετινῷ κείμενα σποράδην τεμάχια. Καὶ ταῦτα ποιήσας, οὐκ ἠγοῦμαι, ὅτι ἐπλήρωσα καὶ ἐπετέλεσα τὸ ἔργον, ὡς δεῖ γενέσθαι, καὶ ἐντελῶς, ὡς ἄμοιρος καὶ ἀμέτοχος τελείας παιδείας, ἀλλ' ὡς ἀρχάριος ἀρχὴν ποιήσας καὶ νύξιν δούς, ἄλλοις κρείττοσι καὶ πολυμαθεῖσι τὸ ἔργον ἐγκαταλιμπάνω πρὸς τελειοτάτην ἐπεξεργασίαν καὶ διόρθωσιν » (σ. ιγ').

Μέρος Α'.

1. σ. 1. Προοίμιον Παλλαδίου.
- σ. 15. Κεφ. Α' Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἰσιδώρου τοῦ Ξενοδόχου.
- σ. 17. Κεφ. Β' Περὶ τοῦ ὁσίου Δωροθέου τοῦ Θηβαίου.
- σ. 20. Κεφ. Γ' Περὶ τῆς παρθένου καὶ ἀθληφόρου Ποταμιαίνης.
- σ. 21. Κεφ. Δ' Περὶ Διδύμου τοῦ τυφλοῦ.
- σ. 23. » Ε' Βίος τῆς μακαρίας Ἀλεξάνδρας.
- σ. 24. » Ϛ' Περὶ τῆς φιλαργύρου παρθένου.
- σ. 28. » Ζ' Περὶ τοῦ Ὄρους τῆς Ἡιερίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν.
- σ. 31. Κεφ. Η' Περὶ Ἀμμούν καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ.
- σ. 35. » Θ' Περὶ τοῦ Ἀββᾶ Ὄρ.
- » Ι' Περὶ τοῦ Ἀββᾶ Παμβῶ.
- σ. 38. » ΙΑ' Περὶ τοῦ Ἀββᾶ Πιῶρ.
- σ. 39. » ΙΒ' Περὶ Ἀμμωνίου.
- σ. 41. » ΙΓ' Περὶ Βενιαμείν.
- σ. 43. » ΙΔ' Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ ἀπὸ Πραγματευτῶν.
- σ. 43. Κεφ. ΙΕ' Περὶ Παΐσιου καὶ Ἡσαίου τῶν ἀδελφῶν.
- σ. 46. Κεφ. ΙϚ' Περὶ Μακαρίου τοῦ νεωτέρου.
- σ. 48. » ΙΖ' Περὶ Ναθαναήλ.
- σ. 51. » ΙΗ' Περὶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.
- σ. 66. » ΙΘ' Περὶ Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.
- σ. 84. » Κ' Ἀββᾶ Μάρκου.
- σ. 85. » ΚΑ' Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.
- σ. 102. » ΚΒ' Παύλου τοῦ ἐν Φέρμη καὶ τῆς παρθένου τῆς ἑπτακοσίας εὐχὰς ποιήσασης.
- σ. 104. Κεφ. ΚΓ' Εὐλογίου καὶ τοῦ λελωθμένου.

- σ. 112. » ΚΔ' Περί ὀπτασίας τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου.
 σ. 113. » ΚΕ' » Παύλου τοῦ ἀπλοῦ.
 σ. 121. » ΚΖ' » Πάχωνος.
 σ. 124. » ΚΖ' » Στεφάνου τοῦ Λίβυος.
 σ. 126. » ΚΗ' » Οὐάλεντος πλανηθέντος.
 σ. 129. » ΚΘ' » Αἰτίας δι' ἣν ἐτέθησαν ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ οἱ βίοι τῶν ἡπατημένων.
 σ. 129. Κεφ. Λ' περὶ Ἡρώως πλανηθέντος.
 σ. 132. » ΛΑ' » Πτολεμαίου »
 σ. 134. » ΛΒ' » Παρθένου ἐν Ἱερουσαλήμ ἐκπεσοῦσης.
 σ. 135. » ΛΓ' » Ἐπίλογος διηγήσεως [τῶν πεπλανημένων].
 σ. 135. » ΛΔ' » ἀββᾶ Ἡλία.
 σ. 138. » ΛΕ' » Δωροθέου.
 σ. 138. » ΛΣ' » Πιαμοῦν τῆς παρθένου.
 σ. 140. » ΛΖ' » μεγάλου Παχωμίου καὶ τῶν μοναστηρίων καὶ διατυπώσεων αὐτοῦ.
 σ. 147. Κεφ. ΛΗ' περὶ ὑποκρινομένης μορφῆς καὶ τοῦ ἀββᾶ Πιτηροῦ.
 σ. 151. Κεφ. ΛΘ' περὶ Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ [Λυκῷ].
 σ. 157. » Μ' » Ποιμενίης καὶ Διονυσίου ἐπισκόπου.
 σ. 158. » ΜΑ' » Ποσειδωνίου, Ἱερωνύμου, Παύλης, Ὁξυπερεντίου, Πέτρου καὶ Συμεῶνος.
 σ. 161. Κεφ. ΜΒ' περὶ Σεραπίωνος, Σινδονίου καὶ τοῦ ἐν Ρώμῃ Δομνίνου καὶ τῆς ἐν αὐτῇ παρθένου.
 σ. 170. Κεφ. ΜΓ' περὶ Εὐαγρίου τοῦ Διακόνου.
 σ. 178. » ΜΔ' » ἀββᾶ Πίωρ.
 σ. 181. » ΜΕ' » Μωϋσεῶς τοῦ Λίβυος καὶ τοῦ γενομένου θαύματος.
 σ. 181. Κεφ. ΜΣ' περὶ Χρονίου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τῶν λοιπῶν.
 σ. 181. Κεφ. ΜΖ' περὶ τῶν ἐν Ἀντινόφῳ πόλει τῆς Θηβαίδος μοναστηρίων καὶ ἀσκητῶν.
 σ. 190 Κεφ. ΜΗ' περὶ Σολομῶντος (1).
 σ. » » ΜΘ' » Δωροθέου.
 σ. 191. » Ν' » Διοκλῆ.
 σ. » » ΝΑ' » Καπίτωνος.
 σ. 192. » ΝΒ' » ἐτέρου ἀναχωρητοῦ κενοδοξίας ἐμπαιζομένου.
 σ. 192. Κεφ. ΝΓ' περὶ τοῦ ἐν τῇ πόλει γυ-

- ναικείου μοναστηρίου καὶ τῆς ἀμμᾶ ἀτταλίδος.
 σ. 193. Κεφ. ΝΔ' περὶ Ταῶρ.
 σ. 194. » ΝΕ' » παρθένου τινος καὶ Κολούθου μάρτυρος.
 σ. 195. Κεφ. ΝΖ' περὶ μακαρίου Ἐφραίμ.
 σ. 197. » ΝΖ' » Ἰουλιανοῦ.
 σ. » » ΝΗ' » Ἰννοκεντίου.
 σ. 200. » ΝΘ' » Ἀδολίου.
 σ. 202. » Ε' » Ἀβραμίου.
 σ. » » ΕΑ' » Ἐλπίδιου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Αἰνεσίου, Εὐσταθίου καὶ Σισινίου.
 σ. 205. Κεφ. ΕΒ' περὶ Γαδδανᾶ.
 σ. 206. » ΕΓ' » Ἡλία.
 σ. 207. » ΕΔ' » Σαββατίου.
 σ. 208. » ΕΕ' » Φιλορώμου.
 σ. 210. » ΕΣ' » Προοίμιον διηγημάτων [τῶν περὶ γυναικῶν].
 σ. 211. » ΕΖ' » Μελάνης τῆς πρεσβυτέρας.
 σ. 213. » ΕΗ' » τοῦ σὺν αὐτῇ περιφήμου Ρουφίνου (2).
 σ. 218. » ΕΘ' » Μελάνης τῆς νεωτέρας.
 σ. 220. » Ο' » Ἀλβίνης τῆς μητρὸς Μελάνης καὶ τῆς συζύγου αὐτῆς τῆς Μελάνης [Πιπιανοῦ (3)].
 σ. 221. Κεφ. ΟΑ' περὶ Παμμαχίου, Μακαρίου καὶ Κωνσταντίνου.
 σ. 222. Κεφ. ΟΒ' περὶ Παύλας, Εὐστοχίας, Βενερίας καὶ Θεοδώρας.
 σ. 223. Κεφ. ΟΓ' περὶ Οὐσίας καὶ Ἀδολίας.
 σ. » » ΟΔ' » Βασιανίλλας καὶ Φωτεινῆς.
 σ. » » ΟΕ' » Ἀσέλλας.
 σ. 224. » ΟΣ' » Ἀβίτας καὶ τῆς συζύγου αὐτῆς Ἀπριμιανοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς Εὐνομίας.
 σ. 224. Κεφ. ΟΖ' περὶ Παρθένου ὑποδεξαμένης τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.
 σ. 226. Κεφ. ΟΗ' περὶ Παρθένου Σελβίας καὶ Ἰουβιανοῦ.
 σ. 228. Κεφ. ΟΘ' » ὀσίας Ὀλυμπιάδος.
 σ. 232. » Π' » ὀσίας Κανδίδας.
 σ. 233. » ΠΑ' » Γελασίας.
 σ. » » ΠΒ' » Ἰουλιανῆς.
 σ. 234. » ΠΓ' » ἄλλης εὐγενεστάτης παρθένου καὶ τοῦ νέου Μαγιστριανοῦ.
 σ. 237. Κεφ. ΠΔ' περὶ σώφρονος γυναικὸς τινος συγκλητικῆς.

(1) Τὰ κεφ. ΜΗ' - ΝΒ' δὲν ἀριθμοῦνται ἰδιαιτέρως, ἀλλὰ συγχωνεύονται ἐν τῷ ΜΖ'.

(2) Τὸ κεφ. τοῦτο εἶναι ἐκτὸς ἀριθμοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ. (3) Ὡσαύτως.

σ. 238. Κεφ. ΠΕ' περι Σεβηριανού και τῆς συζύγου αὐτοῦ.

σ. 240. Κεφ. ΠΣ' περι τῶν ἐν τῇ πόλει Ἀγκύρα ἐνασκουμένων παρθένων.

σ. 240. Κεφ. ΠΖ' περι μακαρίας Μάγνας.

σ. 241. » ΠΗ' » τοῦ ἐν τῇ πόλει Ἀγκύρα ἐλεήμονος μοναχοῦ.

σ. 244. Κεφ. ΠΘ' περι ἐκπεσούσης παρθένου και μετανοήσεως.

σ. 245. Κεφ. Ζ' περι τῆς φθαρείσης θυγατρὸς τοῦ ἱερέως και τοῦ συνοφαντηθέντος ἀναγνώστου.

σ. 252. Κεφ. ΖΑ' περι τοῦ ἀδελφοῦ ὄντος μετὰ τοῦ συγγραφέως.

σ. 254. Κεφ. ΖΒ' Ἐπίλογος.

Μέρος Β'.

Περιήγησις ἐτέρου τινὸς εἰς Αἴγυπτον και καθιστόρησις τῶν ἐκεῖσε μοναχῶν.

σ. 1. Προοίμιον. Ἀρχ. : Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ θέλων πάντας σωθῆναι κτλ.

σ. 5. Κεφ. α' Περι τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ [ἐν Λυκῶν].

σ. 27. » β' » τοῦ ἀββᾶ Ὡρ.

σ. 30. » γ' » τοῦ ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ.

σ. 30. » δ' » τοῦ ἀββᾶ Βῆ.

σ. 31. » ε' » τοῦ ἀββᾶ Θεωνᾶ.

σ. 33. » ζ' » τοῦ ἀββᾶ Ἡλία.

σ. 34. » ζ' » τοῦ ἀββᾶ Ἀπολλώ.

σ. 53. » η' » » » Ἀμμοῦν.

σ. 56. » θ' » » » Κόπρη.

σ. 56. » ι' » » » Πατερομυθίου (1).

σ. 66. » ια' » τῶν ἀββᾶδων Σπύρου, Ἡσαίου, Παύλου και ἐπρὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀνοῦβ τοῦ [Ὁμολογητοῦ].

σ. 69. Κεφ. ιβ' Περι τοῦ ἀββᾶ Ἑλληνοσ.

σ. 73. » ιγ' » » » Κόπρη (2).

σ. 73. » ιδ' » » » Ἀπελλῆ.

σ. 74. » ιε' » » » Ἰωάννου.

σ. 77. » ις' » » » Ἀπελλῆ (3)

σ. 77. » ιζ' » » » Παφνουτίου.

σ. 83. » ιη' » » » Πητυρίωνος.

σ. 84. » ιθ' » » » Εὐλογίου τοῦ [πρεσβυτέρου].

σ. 85. » κ' » » » Ἰσιδώρου.

σ. 86. » κα' » » » Σεραπίωνος.

σ. 87. » κβ' » τῶν πατέρων τῶν ἐν τῇ

περιχώρῳ Βαβυλῶνος και Μέμφεως και περι τῶν θησαυρῶν.

σ. 87. Κεφ. κγ' Περι τοῦ Ἀπολλωνίου και τοῦ χοραύλου Φιλήμονος και ἄλλων σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων.

σ. 90. Κεφ. κδ' Περι τοῦ Διοσκόρου.

σ. 91. » κε' » τῆς πόλεως Ὁξυρύγ- [χου].

σ. 93. » κς' » τῆς Νιτρίας.

σ. 94. » κς' » ἀββᾶ Ἀμμωνίου.

σ. 95. » κη' » » Κρονίδου.

σ. 96. » κθ' » » Μακαρίου τοῦ [Αἰγυπτίου].

σ. 101. » λ' » » Ἀμμοῦν.

σ. 103. » λα' » τοῦ ἄλλου ἁγίου Μακα- [ρίου].

σ. 104. » λβ' » » ἁγίου Παύλου τοῦ [ἀπλοῦ].

σ. 106. » λγ' » » ἱερωτάτου γέρον- [τος Ἀμμωνᾶ].

σ. 107. » λδ' » » ἀββᾶ Ἰωάννου.

σ. » » λε' Ἐπίλογος.

σ. 111. Πίναξ τῶν περιεχομένων.

σ. 119. Ἔτερα διηγήματα δόσιον πατέρων ἐξαχθέντα ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου βίου τοῦ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ Παλλαδίου συγγραφέντος. Ἀρχ. : Ἄνδρες τινὲς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων και χριστιανῶν γονέων Θεῶ ὑποταγέντες.

Ἡ τοῦ Παλλαδίου Λαυσαϊκῆ ἱστορία ἐξεδόθη παρὰ πολλῶν και παρὰ Migne (Πατρ. γρη. 34, 995-1261) ἐπίσης τῷ 1910 ὁ ἀγγλος Μπουλτερ ἐξέδωκεν εἰς δύο τόμους και τὸ 1914 ἐξ Ἱεροσολ. χειρογράφου τοῦ 15' αἰῶνος ὁ μον. Ἀγνουστίνος Ἰορδανίτης « Παλλαδίου ἐπισκόπου Ἑλενουπόλεως ἢ πρὸς Λαῦσον Ἱστορία ἤτοι Λαυσαϊκῶν » (κεφ. 92) « και ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία περιέχουσα βίους ἐρημητῶν πατέρων » (κεφ. λδ') Ἱεροσόλυμα.

216. 8. (299). Χαρτ. 4 (0,247 X 0,198)
1820 ης. 327).

1. (σ. 1) Ἀκολουθία τῆς Περιτομῆς και τοῦ ἁγ. Βασιλείου και Παχωμίου τοῦ μεγάλου.

2. (σ. 61) Βίος τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐξεδόθη ὑπὸ Δουκάκη ἐν Συναξ. Μαίου, σελ. 203.

2. (σ. 83) Βίοι διαφόρων ἁγίων ἐν ἐπιτομῇ.

3. (σ. 95) « Ὑμνος κατὰ πολλὰ ὠφέλιμος εἰς τὸν ἅγιον Μέγαν Νικόλαον ».

Ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

Ὅλα τὰ ἄνθη τὰ τῆς γῆς εὐμορφα και ὠραία.

Ὅλα καλά, ὄλα τερπνά, εὐώδη και ἡδέα.

(1) Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐκτὸς ἀριθμοῦ. (2) Ὁσαύτως. (3) Ἐπίσης.

4. (σ. 103) Ὑμνοι εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.

5. (σ. 108) Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου.

Ἐξήγησις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας. Μέρος Α΄.

Τὸ ὅλον ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ, 1795.

6. (σ. 116) Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα, Εὐχαὶ καὶ Ὑμνοι.

7. (σ. 145) Λόγοι Ἰππολύτου καὶ Ἰ. Δαμασκηνοῦ καὶ Κανόνες διάφοροι.

8. (σ. 228) « [Κωνσταντίνου Δαπόντε], Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ρηγῖνον διὰ πάνυ ὡραῖον ». Ἀρχ. : Τὸν ἄριστον ποιμένα μου ἂν δὲν

[ἐγκωμιάσω

καὶ τὸν Ἀρχιερέα μου ἀνίσως δὲν δοξάσω.

Ἴδε Κ. Σάθα Μεσαιων. Βιβλ. τόμ. Γ΄, σελ. ξε΄.

9. (σ. 253) Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας « Λόγος εἰς τὰ Βάα καὶ εἰς τὸν πᾶλλον ».

Migne, Patr. gr. τόμ. 86, σ. 2933-2937.

10. (σ. 287) « Διονυσίου Ἱερομοῦναχου Ἀγιαρτεμίτου, Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας ».

« † Ἥλιον ἀβλαβῆ, πυριπλεγῆ στόλον, καὶ ὀδηγὸν ἔλαβον τῆς ἀγνώστου ὀδηπορίας ».

Ἀρχ. : Ἀνατέλλει εἰς τὰ λευκόμορφα πλάτη τῆς Ἀνατολῆς ἢ φωτοπάροχος λαμπὰς ὁ σελασφόρος ἥλιος μὲ τόσα ἐρυθρόχροα ρόδα στολισμένος μὲ ὄσας ἀκτῖνας τοῦ ἐξαστράπτουσιν ἢ ἀνατολαῖς.

11. (σ. 309) Κανὼν παρακλητικὸς καὶ Εὐχὴ εἰς τὰς οὐρανίας Δυνάμεις.

12. (σ. 325) « Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου μετὰ τὸ γεύσασθε, εἰς τὴν Τράπεζαν ». Ἀρχ. : Πατέρες σεβασμώτατοι, καὶ ἀδελφοὶ ἐπιπόθητοι.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 10-12 ἀνέκδοτα. Περὶ τοῦ Διονυσίου τούτου ἐκ τοῦ ἐπιθέτου μανθάνομεν, ὅτι κατόκει εἰς τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Μεγίστης Λαύρας κάτωθεν τῶν « Κρῶν νερῶν » φαίνεται γλαφυρότατος ρήτωρ.

Ἐν τέλει : Ἐπίγραμμα διὰ στίχων ἰάμβων.

† Χάρις ὃ πρέπει πᾶσα δόξα καὶ χάρις οὐ τῆ συνάρασει τόδε γέγραπται πάντως.

Διὰ συνδρομῆς τοῦ Σεβασμωτάτου, καὶ τιμίου Γέροντος Κυρίου Ἰωάννου

Σὺν τοῖς δυοῖ, Κυρίοις ἀγαθέλοις.

Τοῖς ἑνασκούσι, ἐν τῇ πανσέπτῳ σκήτῃ.

Τοῦ τιμίου ἐνδόξου καὶ βαπτιστοῦ Προδρόμου.

Γέγραπται πλείστη ἐπιμελεῖα ὄντως,

παρὰ μελανεῖμονος ἀνδρὸς ἀγύρτου,

οὗ ἡ κλησις εὐδηλος τῷ παντ' εἰδότι.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ καὶ Σεβασμῷ σκήτῃ

τῆς θεοπρομήτορος, ἁγίας Ἄννης

καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες, ἔρρωσθε πάντες.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ (αὐκ'), κατὰ μῆνα Ἰούνιον †. Χεῖρὶ καλλιγράφου τῶν ὑπ' ἀρ. 55 καὶ 66 κωδίκων ὡς καὶ τοῦ Θεολόγου ἔνθα οὗτος ὀνομάζεται Ἀρτέμιος.

Ὁ κώδιξ εἶναι γεγραμμένος διαφόροις χερσίν.

217. 9. (83) Χαρτ. 8 μικρ. (0,208 X 0,138) XIX (φ. 37).

Μεγαλυνάρια εἰς τοὺς ἁγίους ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Τὰ πλείστα ἀνέκδοτα.

218. 10. (63) Χαρτ. 16 (0,185 X 0,12) XIX (σ. 449).

Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Τὰ πλείστα μὴ περιεχόμενα ἐν τοῖς Ὁρολογίοις.

219. 11. (154) Χαρτ. 8 (0,22 X 0,165) XIX (φ. 454).

1. (φ. 1α) Πάτρια καὶ Τυπικὰ τοῦ ἁγίου Ὁρους (Ἱστορικὸς Λόγος Μονῆς Κωνσταμονίτου).

Προβ. Πορφ. Οὐσπένσκη, Περιοδεῖαν εἰς τὰς μονὰς τοῦ Ἁθῶ III (Κίεβον 1878). Ἐντεῦθεν οὗτος ἐσταχυολόγησε τὰ πλείστα ἢ γραφὴ εἶναι τῶν ἀρχῶν τοῦ XIX.

2. (φ. 12β) Βίοι καὶ Ἐγκώμια ἁγίων ἦτοι Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον Πρόκλου Κωνπόλεως. Λόγος εἰς τὸν αὐτὸν Μακαρίου Χρυσοκεφάλου. Εἰς τὴν εὔρεσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Γρηγορίου Νύσσης εἰς τοὺς 40 μάρτυρας (καθωμ.) Ραφαὴλ Ἱερομονάχου Καυσοκαλυβίτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον (καθωμ.). Θεοδώρου Πτωχοπροδρόμου εἰς τὴν ἄλυσιν τοῦ Πέτρου (καθωμ.). Εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν (καθωμ.). Νικήτα ρήτορος Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Παντελεήμονα. (Μετεφράσθη εἰς τὴν καθωμ. ὑπὸ Βενεδίκτου ἐκ τοῦ Ρωστικοῦ). Βενεδίκτου διδασκάλου Ρωσικοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτὸν (καθωμ.). Θεοδώρου Τριμυθοῦντος περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Χρυσοστόμου. Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν. Γρηγ. Ταυρομενίας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου. Χρυσοστόμου εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. Ἰ. Δαμασκηνοῦ εἰς τὸ Γενέσιον. Κοσμᾶ βεσθήτορος εἰς Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν. Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλε-

Ξανδρεία ὑπὸ Συμεῶν Λογοθέτου. Ταΐσας τῆς πόρνης. Ρωμίλου τοῦ νέου Ὀλυμπάδος καὶ αἱ 17 πρὸς αὐτὴν Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου ἐπιστολαί. Εὐσεβίου Σαμοτάτων (ἐκ τῆς Θεοδωρήτου). Ἀλεξάνδρου Κων)πόλεως. Παύλου Κων)πόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ. Σισινίου Κων)πόλεως. Μαξίμου Ἱερουσόλυμον. Περὶ τῶν λειψάνων τῶν 40 μαρτύρων. Διάφορα ἐκ τῆς Ἱστορίας Σωζομένου, Μελετίου Ἀντιοχείας (ἐκ τοῦ Βρυεννίου καὶ ἐξ ἄλλων, Πρροσθῆκαι εἰς τὸν βίον Ἐπιφανίου Κύπρου.

2. (φ. 192α) Θεοδωρήτου, Φιλόθεος ἱστορία. Ἐν ἀρχῇ : Ἐγράφησαν ἔτει 1885 ἐν τῇ Σκῆτι τοῦ Μεγάλου Βασιλείου †.

220. 12. (240) Χαρτ. 8 μέγ. (0,25 X 0,19)
1897 (σ. 678).

« Συλλογὴ βίων καὶ λόγων τινῶν Ἀγίων καὶ ἕτερα ἄλλα ψυχαφελῆ διηγήματα ἐκ διαφόρων ἐντύπων καὶ χειρογράφων βιβλίων συναθροισθέντα ».

Ἐν τέλει ἐπισυνάπτεται πίναξ τῶν περιεχομένων. Τὰ σπουδαιότερα εἶναι : Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαριλάμπου. Κεφάλαια 19 τοῦ ἀββᾶ Μωϋσέως. Διάφορα περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀσκητῶν. Περὶ τῶν ἐν Περσίᾳ μαρτυρησάντων. Γρηγ. Παλαμᾶ περὶ Μυστηρίων (καθωμ.). Ἀναστ. Σιναίτου περὶ νηστειῶν. Χριστοφόρου Προδρομίτου εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἀγ. Ἄννης (καθωμ.). Νικοδήμου Ἀγιορείτου Ἐγκώμιον εἰς τὸν Χρυσόστομον, εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους (καθωμ.). Βίος ὁσίας Εὐφραξίας. Περὶ τῶν ἐν ἁγίῳ Ὄρει ἀθλησάντων ὑπὸ τῶν Λατινοφρόνων. Νεοφ. Δούκα, ὑπεράσπισις τῆς μοναχικῆς πολιτείας. Ὁμοία Διον. Κλεόπα. Οἰκονόμου περὶ βιολογίας, Ταταρίου καὶ τῶν ὁσίων τοῦ Πάσχα. Βίος ὁσίου Ἱερωνύμου. Διάφορα ἐκ τῆς Ἱστορίας Εὐαγγελίου. Ἐν ἀρχῇ : † Ἐγένοντο ἐν τῇ Σηλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθωνος ἐν ἔτει 1897 †.

221. 13. (238) Χαρτ. 8 μέγ. (0,25 X 0,17)
1867 (σ. 530).

« Βίοι ἁγίων μεταλεφρασμένοι εἰς τὸ ἀπλοῦν συναθροισθέντες ἐκ διαφόρων χειρογράφων ἀνεκδότων. Ἐγράφησαν παρὰ τινος ἐν ἔτει 1904. Ἐν τῇ Σηλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ... »

Ἐν τέλει ἐπισυνάπτεται ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων.

Βίοι καὶ Μαρτύρια Σεπτεμβρίου : Βαβύλα Ἀντιοχείας, Εὐδοξίου, Ρωμίλου, Ζήνωνος καὶ Μακαρίου. Σώζοντος. Περὶ εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ τῶν Λατόμων. Εὐγενίου Βουλγαρέ-

ως εἰς τὸν Πρωτόκλητον Ἀνδρέαν. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος.

3. (φ. 319α) Ἀκολουθία Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἐν φ. 356 † ἐρανισθεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων .. παρὰ .. Χαρίτωνος μοναχοῦ Τρικκαίου. Ἐν Καίρῳ, τῷ 1867, τὸν Μάρτιον μῆνα †.

Ἐπίσης Ἀκολουθία Ἀχιλλίου Λαρίσης, Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτου, Καλλινίκου μάρτυρος, τῶν Προπατέρων, Μακρίνης μάρτυρος, Προκοπίου, Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου. Ἐπιτάφιος ὕμνος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

222. 14. (93) Χαρτ. 8 (0,21 X 0,17)
XIX (φ. 139).

« Μηναιὸν τοῦ Ἰουνίου περιέχον τῶν ἁγίων τοὺς βίους καὶ τὰ Μαρτύρια ».

Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως. Λουκιλλιανοῦ τοῦ θαυματουργοῦ. Μητροφάνους Κων)πόλεως. Δωροθέου Τύρου. Θεοδότου Ἀγκύρας. Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ τῶν μαρτύρων. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας (ὑπὸ Ζωναρᾶ). Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης. Ἐγκώμιον εἰς Βαρνάβαν ἀπόστολον. Ἀκυλίνης Ἐλισσαιέ, Δουλᾶ, Τύχωνος Ἀμαθοῦντος, Λεοντίου, Ὑπατίου καὶ Θεοδούλου. Ἐγκώμιον εἰς Ἰούδαν ἀπόστολον. Ζωσίμου, Παΐσιου τοῦ μεγάλου. Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ. Εὐσεβίου Σαμοσάτων. Ἀγριπίνης. Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος. Δαβίδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου. Ὑπόμνημα εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον.

223. 15. (126). Χαρτ. 8 (0,214 X 0,168).
XX (φ. 331).

1. (φ. 1α) Βίοι καὶ ἀποσπάσματα τῶν ἁγίων : Εὐστρατίου, Αὔξεντιου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Θαῦμα τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ μονῇ « Μεγάλῃ Ἀντίληψις ». Περὶ τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε.

(Ἀντεγράφη ἐκ τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ κώδικος ἐξ οὗ ἐξέδωκε καὶ ὁ κ. Λάμπρος ἐν Νέφ Ἑλληνομν. τόμ. Γ', τεύχος Β', σελ. 129-228).

Ὀλυμπιάδος, Διακόνου Σεθηριανοῦ, Μηνωδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Αὐτονόμου. Κορηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου. Εἰς τὴν εὔρεσιν τοῦ Σταυροῦ. Βησσαρίωνος Λαρίσης. Γερασίμου τοῦ

ἐν Μαγνησίᾳ. Νικήτα. Σοφίας μετὰ τῶν θυγατέρων. Ρωμύλου ὁσίου. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος. Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Δεκεμβρίου : Λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν. Στεφάνου ἀρχιδιακόνου. Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτὸν Φλωρεντίου Φωτικῆς (ἀνέκδοτον).

Ἰανουαρίου : Λόγος εἰς τὴν Περιτομὴν καὶ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον. Εἰς τὰ Θεοφάνεια. Πρόζλου εἰς τὰ αὐτά. Τιμοθέου ἀποστόλου.

Τῶν ἄλλων μηνῶν Βίοι Μελετίου Ἀντιοχείας. Αὐξεντίου ὁσίου. Εὐσεβίου Σαμοσάτων. Λόγοι : Εἰς τοὺς 12 ἀποστόλους. Εἰς Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν. Ἄλλοι Φιλοθέου τοῦ ἐκ Πάργας. Εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου βίοι : Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδίστου καὶ Θεοφάνους τοῦ Δοχειαρίτου.

224-16. (239). Χαρτ. 8 μέγ. (0,248 X 0,173)
1904 (σ. 287 + 90).

« Βίοι ἁγίων μεταπεφρασμένοι εἰς τὸ ἀπλοῦν, συναθροισθέντες ἐγράφησαν ἐκ διαφόρων ἀνεκδότων χειρογράφων. Προσετέθη δὲ καὶ δεύτερον μέρος ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ ἢ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία. Ἐγένετο τὸ ἔργον ἐν ἔτει 1904. Ἐν τῷ Σηληϊῶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθω. Εὐχέσθε οἱ ἐντυγχάνοντες ».

Ἐν τέλει ἐπισυνάπτεται πίναξ τῶν περιεχομένων.

Μέρος Α'. — Μαρτύρια καὶ βίοι : Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. Ἰσακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου. Δομετίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Στεφάνου πάπα Ρώμης. Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου. Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου. Ἀγαθονίκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας. Πολυεύκτου. Εἰς Φιλογόνιον. Ἐγκώμιον Χρυσοστόμου. Εἰς τὸν Ἀθωνίτην Ἀθανάσιον. Ἰωάννου Κολωνίας τοῦ Ἡσυχαστοῦ. Στεφάνου Σουρόζης τοῦ Ὁμολογητοῦ. Παρασκευῆς τῆς νέας. Νεομάρτυρος Ἰλαρίωνος. Νεομάρτυρος Γεδεών. Ἐπιστολαὶ Νείλου τοῦ σοφοῦ.

Μέρος Β'. — « Ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία ἦτοι Περιήγησις εἰς αὐτὴν τοῦ σοφωτάτου Ρουφίνου (;) καὶ ἐν τῷ Λαυσαϊκῷ γενομένη προσθήκη ».

(Migne, Patr. gr. τόμ. 34, σ. 995-1308. Κριτικὴ ἐκδ. Παλλάδιους σὺντ Ρούφινους κτλ. ὑπὸ Ἐρ. Πρέουσαν, Γίσιον, 1897).

225. 17. (206). Χαρτ. 8 μέγ. (0,24 X 0,19)
1880 (σ. 781).

1. (σ. 1) Ἀκολουθία Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Ἐποιήθη μὲν ὑπὸ Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ἐπιθεωρηθεῖσα δὲ ὑπὸ Ν. Λογάδου ἐξεδόθη ἐν τῷ πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ, ἐν Κων)πόλει, τῷ 1884. « Νῦν δὲ λήφεται ὑπὸ τινος μοναχοῦ καὶ ἰδιοχειρογράφεται εἰς τὰ ἀνωτ' Ἰανουαρίου 29 ». Οὗτος ὁ ἰδιοποιηθεὶς τὸ ἔργον εἶναι ὁ ἐκ τῆς Ἀγιανν. σκήτης Κάλλιτος Βλαστός. Βιογραφία Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ προστεθείσης ἐν τῷ τέλει τῆς ... ἀκολουθίας συνταχθέντα ὑπὸ Καλλιστοῦ ζωγράφου Ἀγιορείτου κτλ. Ἀθῆναι 1887, ὅστις ἰδιοποιήθη τὸ ἔργον τοῦ Νικοδήμου καὶ εἰς β' ἔκδοσιν τῷ 1896 ἐπανέλαβε τὸ ψεύδος, παρασύρας εἰς διθυράμβους καὶ τὸν πολὺν Κεραμέα, γράψαντα πρὸς εὐφημίαν τοῦ νέου μελωδοῦ (!) εἰς τὸ Μπυζάντ. Τζάιτσιριφι καὶ κατὰ τοῦ Πίτρα.

2. (σ. 39). Περὶ Μάρκου τοῦ Ἐφέσου διάφορα.

Ἐν τέλει : † Ἐτυπώθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης κ. κ. Ἀθανασίου καὶ ἐλήφθη εἰς τὰ ἀνωτ' 1884, Φεβρουαρίου 9 †.

Ὁ περιβόητος ἐκδότης τῶν κατὰ Μάρκον τὸν Ἐφέσου τὸ « Ἱστορικὸν δοκίμιον » ἀντέγραψε ταῦτα αὐτολεξεί καὶ τὸν Δημητράκοπουλον ἀυστόλωσ.

3. (σ. 61) Οἴκοι εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα. Ἀνέκδοτοι « ποιηθέντες ... ὑπὸ Ἰσιδώρου ἱερομονάχου τοῦ Σαμίου .. ἐν ἔτει 1867 ».

4. (σ. 75) « Λόγος ἱστορικὸς πάνυ ὠφέλιμος ... Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου περὶ ὀπτασίας, ἣν τις Σαρρακηνὸς ποτε ἰδὼν ἐπίστευσε μαρτυρήσας ... »

Migne, Patr. gr. τόμ. 100, σ. 1199-1201 καὶ Ἄκατα Ἀπολ. III XLII ε.

5. (σ. 97) Βίος καὶ Ἀκολουθία τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος Ἀγαθαγγέλου τοῦ Ἐσφιγμενίτου.

Ὁ μὲν βίος ἐξεδόθη ὑπὸ Κ. Δουκάκη ἐν Συναξ. Ἀπριλίου σ. 261-282, ἡ δὲ ἀκολουθία ἰδιαίτερος τῷ 1884 (ποίημα Ἰακώβου [Νεοασκητιώτου]).

6. (σ. 193) Βίος Νικηφόρου Πατριάρχου Κων)πόλεως « συγγραφὴς ὑπὸ Ἰγνατίου Διακόνου καὶ σκευοφύλακος τῆς Ἀγιωτάτης καὶ μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Σοφίας, αὐτοῦ μαθητοῦ ». Ἀρχ. : Εἰ μὲν, ὦ ἄνδρες, μὴ δακρύων πρὸς συντριμμὸν καρδίας ἐκάλει καιρός.

Ὁ βίος οὗτος ὑπάρχει ἐκδεδομένος παρὰ Migne Patr. gr. 100, 41-160.

7. (σ. 355) Γρηγορίου Νεοκαισαρείας λόγος εἰς τὰ Φῶτα καὶ δύο ἐγκώμια εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.

- Ἐν τοῖς τοῦ Γρηγορίου δὲν ὑπάρχουσιν.
8. (σ. 395) Βίος Στεφάνου τοῦ νέου « ὑπὸ Σ τ ε φ ά ν ο υ Δ ι α κ ό ν ο υ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας . . »
Ἐνθ' ἄνωτ. τόμ. 100, σ. 1067-1187, ἔνθα τὸ δ-νομα τοῦ συγγραφέως δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἐπιγραφῇ.
9. (σ. 600) Οἴκοι εἰς Διονύσιον Αἰγίνης (ἀν-ἐκδοτοί).
10. (σ. 515) Βίος Εὐτυχίου Πατριάρχου Κων)πόλεως.
Ἐνθ' ἄνωτ. τόμ. 86, σ. 2273 - 2389.
11. (σ. 635) « Ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν Μονα-χῶν ἱστορία τοῦ ἁγίου Ἱερωνύμου » (πρβ. ἀρ. 16 ἄνωτ. ἐνθ. ἡ αὐτὴ λέγεται τοῦ Ρουφίνου).
Μόνον τὸ προοίμιον.
12. (σ. 639) « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγί-οις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σα-λοῦ καὶ Ἰωάννου. Ποίημα Λ ε ο ν τ ί ο υ ἐ π ι -σ κ ό π ο υ Ν ε α π ό λ ε ω ς τῆς Κύπρου ». Ἀρχ. : Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἀλλήλους σπεύ-δοντες μεταδιώκειν ἀξίωμα.
Migne Patr. gr. τόμ. 96, σ. 1669-1748.
13. (σ. 709) Τοῦ αὐτοῦ « Ὁμιλία εἰς τὴν ἡ-μέραν τῆς ἁγίας Μεσοπεντηκοστῆς ». Ἐνθ' ἄνωτ. σ. 1581-1597.
14. (σ. 721) Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ἀ ν τ ι ο -χ ε ί α ς εἰς τὴν ταφήν καὶ ἀνάστασιν τοῦ Κυ-ρίου.
Ἀπ. 88' σ. 1848-1872.
15. (σ. 736) Λ ε ο ν τ ί ο υ Β υ ζ α ν τ ί ο υ « Ὁμιλία εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστὴν καὶ εἰς τὸν ἐκ γεννητῆς τυφλὸν καὶ εἰς τὸ « μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ». »
Ἐνθ' ἄνωτ. τόμ. 86, σ. 1976-1993.
16. (σ. 753) « Ἡ σ υ χ ί ο υ π ρ ε σ β υ -τέρου Ἱ ε ρ ο σ ο λ ύ μ ω ν εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον Ἐγκώμιον.
Ἐνθ' ἄνωτ. τόμ. 93, σ. 1453-1460.
17. (σ. 759) Ἀ ν δ ρ έ ο υ Κ ρ ή τ η ς, εἰς τὴν ἁγίαν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. : Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ.
Ἐνθ' ἄνωτ. τόμ. 97, σ. 861-881.
18. (σ. 774) « Ἰ ω ά ν ο υ τοῦ Χ ρ υ -σ ο σ τ ό μ ο υ, « Εἰς τὸν υἱὸν τῆς χήρας ». Ἐν τέλει : † Τῇ 11 7)βρίου 1880, ἡμέρᾳ Σαββά-του ἐτελειώθη †. Ὁ κώδιξ οὗτος ἀντεγράφη ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου ὑπὸ Ἰωνᾶ μο-ναχοῦ Ἐσφιγμένου.

226. 18. (89) Χαρτ. 8 μικρ. (0,207 X 0,15)
XVIII, XIX (φ. 45).

1. (φ. 1α) « Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς ἰβ' Ἀποστόλους ».

2. (φ. 7α) Οἴκοι κδ' εἰς τὸν Πέτρον καὶ Παῦλον.

Ἐξεδόθησαν ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ (βλ. ἄνωτ.).

Ἐν φ. 14β † αὐξδ' κατὰ Μάιον †.

3. (φ. 32α) « Βίος καὶ πολιτεία τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Σάββα καὶ Συμε-ῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν ».

Ἀρχ. : Πολλὴν εὐφροσύνην καὶ ἄρρητον ἀ-γαλλίασιν ἀπολαμβάνει καὶ πνευματικὴν ὠφέλει-αν καρπώνεται πᾶσα ψυχὴ θεοσεβῆς.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Περίληψις τοῦτου παρὰ Δουκάκη Συναξ. Ἰανουαρίου, σελ. 232-239.

Ἐν τῷ κώδικι ὑπάρχουσι συνεσταχωμένα καὶ τινα ἐντυπα.

227. 19. (300). Χαρτ. 16 (0,18 X 0,13)
XIX (φ. 27).

Ἀκολουθία (ἀκέφ.) καὶ Διήγησις περὶ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης Μο-νεμβασιωτίσσης.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

228. 20. (283) Χαρτ. 4 (0,325 X 0,235)
1864 (φ. 87).

1. (φ. 1α) Ἀ κ ο λ ο υ θ ί α ἰ διαφόροι τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος, Δημητρίου, Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

2. (φ. 41α) « Κανόνες [ὀκτώ] εἰς τὸν θεο-φόρον πατέρα ἡμῶν Ἀντώνιον τὸν μέγαν, ποι-ηθέντες Ἀ ν τ ω ν ί ω εἰτελεῖ, μονάζοντι κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ὁσιωτάτου Πνευματικοῦ τῆς περι-ωνύμου Λαύρας κυροῦ Ἀθανασίου ».

Ἐν φ. 63α † Ἐν τῷ σωτηρίῳ ἔτει αὐξδ' κατὰ μῆνα Μάρτιον †.

3. (φ. 64α) « Ἐτερος Κανὼν εἰς τὸν μέγαν Γρηγόριον, ποίημα Ν. Ι. τοῦ μ α λ α ξ ο ῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς : τὸ γρηγόριον σέβωσε τοῦ λό-γου στόμα· ὁ μαλαξός ».

4. (φ. 72) Μιχαὴλ Σιννάδων, Ἀκολουθία.

5. (φ. 79β) Βίος αὐτοῦ μεταφρασθεὶς « εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν γλῶσσαν παρὰ τοῦ λογιω-τάτου καὶ (τοῦ) πνευματικοῦ κύρ Γ ε ρ μ α -ν ο ῦ αἰτήσει τοῦ πνευματικοῦ κύρ Ματθαίου ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1554 ».

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐτυπώθη παρὰ Δουκάκη Συναξ. Μαί-ου, σελ. 411-422. « Ἐκ τῶν χειρογράφων τοῦ ἁγίου Ὅρους » (1).

229. 21. (260). Χαρτ. 4 (0,28 X 0,195)
XIX (φ. 100).

Μηνιαῖον Σεπτ. Νοεμβ. Ἰανουαρ. καὶ Ἀπριλίου.

Ἐν φ. 35α. « Λόγος πανηγυρικός Ἰωάσαφ Κορνηλίου εἰς τὸν πρωτόκλητον Ἀνδρέαν ». Π

Ἀρχ. : Πῶς εἶναι, Παναγιώτατε Δέσποτα, οὐρανοὶ οὐρανῶν τὸ διδάσκον καὶ ἡ γραφαῖς ἡ θεόπνευσταις.

Ὁ παρὼν λόγος τυγχάνει ἀνέκδοτος. Ὁ συγγραφεὺς ἦτο Ἀγιορείτης.

230. 22. (251) Χαρτ. 8 μέγ. (0,265 X 0,185)
1890 (σ. 330).

Μηνιαῖον Μαΐου, Δεκεμβ., Σεπτεμβ. καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ Παρακλητικός καὶ Οἶκοι εἰς τὸν Προδόρομον.

Τὸ α' μέρος εἶναι ἔντυπον ἡ Ἀκολουθία καὶ ὁ βίος Ἀνθίμου Νικομηδείας, ἐν Ἀθήναις, 1890.

Ἐν σ. 281 τὸ ἔτος αὐτῷ ὁ κώδιξ εἶναι διαφόροις γερασὶ γεγραμμένος.

231. 23. (208). Χαρτ. μέγ. 8 (0,24 X 0,19)
1903 (σ. 338).

« Ἀκολουθία τῶν ἁγίων πλήρεις συλλεγεῖσαι καὶ ἀντιγραφεῖσαι ἐκ τινων χειρογράφων καὶ ἐντύπων βιβλίων. Ἐγένετο τὸ παρὸν ἔργον ἐν τῷ Σηλαιῷ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐν ἔτει 1903 ».

Μηνιαῖον Σεπτεμβ., Νοεμβ., Δεκεμ., Ἰανουαρίου καὶ Ἀπριλίου.

232. 24. (209) Χαρτ. 8 μέγ. (0,24 X 0,18)
1902 (σ. 292).

Ἀκολουθία ἁγίων μηνὸς Μαΐου.

« Ἐρανισθεῖσαι ἀντεγράφησαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς μετεώροις Μοναστηρίοις τῆς Θεσσαλίας καὶ Σιναίῳ Ὁρει καὶ Ἀθῶ ἀρχαίων χειρογράφων. Μετεγράφησαν καὶ ἐτέθησαν οὕτω εἰς τάξιν ἐν ἔτει 1902 ἐν τῷ Σηλαιῷ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ».

233. 25. (262) Χαρτ. 4 μικρ. (0,285 X 0,198)
XIX (σ. 236).

Ἀναπληρώσεις Ἀκολουθιῶν τοῦ Τριωδίου.

234. 26. (235). Χαρτ. 8 μέγ. (0,24 X 0,18)
1895 (σ. 336).

Ἀκολουθία τινῶν ἁγίων τοῦ Ἰουλίου, ὡς καὶ τῆς Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς « ἔρανισθεῖσαι ἀντεγράφησαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς Μετεώροις, Σιναίῳ Ὁρει καὶ Ἀθῶ ἀρχαίων χειρογράφων. Μετεγράφησαν καὶ ἐτέθησαν οὕτως εἰς τάξιν ἐν ἔτει 1895, ἐν τῷ Σηλαιῷ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ ».

235. 27. (235α) Χαρτ. 8 (0,24 X 0,16)
XIX (σ. 139).

1. (σ. 1) « Ἀκολουθία καὶ Τυπικὸν εἰς τὴν χαρμόσυνον ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ».

Τοῦτο φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου Δημ. Χατζῆ Πολυζώου ἡ « Εὐαγγελισμοτυπικόβιβλος » ὅπερ φαίνεται ὅτι τότε δὲν ἐξέδωκεν καὶ διεσώθη ἐνταῦθα ἀνέκδοτον (πρβ. ἀρ. Ἰωασ. 17). Τὸ Τυπικὸν ἀποτελεῖται ἐξ ΚΖ' κεφαλαίων.

2. (σ. 122) « [Ἀδήλου] Κανὼν διὰ στίχων δωδεκασυλλάβων εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, περιέχων ὑπόθεσιν τῶν ἐξήκοντα Δυνατῶν κατὰ τὸν Σολομώντα » (βλ. κατωτ. 42, 9).

Ῥδὴ α' Ἦχος α' Ἔσωσε λαόν.

† Βάτον ἐν Σινᾷ πυροπλουμένην πάλαι

Μωσῆς ἐώρα διατυποῦσαν κόρη

τὴν σὴν ὑπὲρ νοῦν λοχείαν, ἦν Γαβριὴλ

Σὴ σκηνῇ ἐξ οὐρανοῦ προσκομίζει,

Χαῖρέ σοι βοῶν, ὑπὲρ νοῦν συλλήψει γάρ †.

Ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐξήκοντα δυνατῶν, εὑρηται παρὰ Σολομώντι (Ἄσμα Ἀσμάτων κεφ. γ' 7) : « Ἴδου ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ » περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ χωρίου τούτου ἴδε : Θεοδωρήτου Κύρου ἐρμηνεία εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων (Ἐνετίησιν ἀχλὺ', σελ. ρμη'). Ἐκαστον τροπᾶριον ἔχει ἀκροστιχίδα ἐν τῶν 60 ἐπιθέτων τῆς Θεοτόκου : Βάτος, Ράβδος, Γῆ ἁγία, Ὁρος κτλ. τῶν ὑπὸ τῶν προφητῶν ἀποδιδιομένων αὐτῇ. Περὶ τούτων, ἴδε Δαμασκηνοῦ Στουδίτου « Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου », σελ. 136-138, ἐκδ. 1851. Πρβ. καὶ κώδ. 18, ἔνθα ἐν ἐκτάσει ἐρμηνεύονται τὰ ἐπίθετα ταῦτα.

236. 28. (216). Χαρτ. 8 (0,23 X 0,165)
XVIII, XIX (σ. 122)

«Κανόνες ὀκτώηχοι ἱκετήριοι»
εἰς τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, Ἰωάννου Εὐχαί-
των «ἐπισκευασθέντες παρὰ τινος ἑτέρου, ἐν ἔ-
τει 1896 ἐν τῷ Σηλαίῳ τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου».
Ἀνέκδοτοι. Ἐν τέλει Οἴκοι κδ' εἰς τὸν αὐτόν.

237. 29. (252). Χαρτ. 8 μέγ. (0,263 X 0,19)
1895 (σ. 380).

«Ἀκολουθία ἰ πλήρεις καὶ ἑλλείποντα
εἰς τινὰς ἑορτὰς [Σεπτ. καὶ Ὀκτωβ.] ἕρανι-
σθεῖσαι ἀντεγράφησαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς Μετεώ-
ροις Μοναστηρίων τῆς Θεσσαλίας καὶ Σιναίῳ
Ὅρει καὶ ἁθω ἀρχαίων χειρογράφων. Μετε-
γράφησαν καὶ ἐτέθησαν οὕτως εἰς τάξιν ἐν ἔτει
1895. Ἐν τῷ Σηλαίῳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου
τῆς Μεγίστης Λαύρας».

238. 30. (142). Χαρτ. 16 (0,115 X 0,165)
1892 (σ. 712).

Μηναιῖον Ὀκτωβ., Νοεμβ., Δεκεμ., Μαί-
ου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὑπάρχουσι καὶ παρακλήσεις. Ἡ ἐπι-
γραφή ὡς ἀνωτέρω τὸ ἔτος 1892.

239. 31. (123). Χαρτ. 8 (0,21 X 0,16)
1885 (σ. 560).

Μηναιῖον Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου
Ἡ ἐπιγραφή ὡς ἀνωτέρω. «Ἐν ἔτει 1885.
Ἐν τῇ Σκήτῃ τοῦ ἁγίου Βασιλείου τῇ κατὰ τὸ
Καρμήλιον».

240. 32. (120) Χαρτ. 8 (0,205 X 0,15)
1867 (σ. 476).

Μηναιῖον Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουνίου,
Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου.

Ἐν σελ. 204 † Ἐγγραφή ἐν Σιναίῳ τῷ 1867 κατὰ
μῆνα Ἰούλιον παρὰ τοῦ ταπεινοῦ Χαρίτωνος Τρικ-
καίου †.

Ἐντύπους συνεσταχωμένους ἔχει τὰς Ἀκολουθίας
Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου καὶ Ἀντωνίου τοῦ νέου.

241. 33. (155). Χαρτ. 8 (0,213 X 0,168)
XIX (σ. 668).

Μηναιῖον Νοεμβ., Δεκεμβ. καὶ Ἰανουα-
ρίου.

242. 34 (155α) Χαρτ. 8 (0,21 X 0,165)
1897 (σ. 228).

Μηναιῖον Ἰανουαρίου καὶ Μαΐου.
Ἡ ἐπιγραφή ὡς ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 28. † Ἐν τῷ Ση-
λαίῳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ... ἐν ἔτει 1897 †.

243. 35. (141). Χαρτ. 8 (0,215 X 0,17)
1900 (σ. 361).

Ἀκολουθία ἰ πλήρεις καὶ ἑλλείποντα
κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου †. Ἀντε-
γράφησαν (εἰ)ληφθεῖσαι ἐκ διαφόρων χειρο-
γράφων καὶ ἐντύπων βιβλίων ἐν ἔτει 1900, ἐν
τῷ Σηλαίῳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου †.

244. 36. (105). Χαρτ. 8 (0,215 X 0,17)
1887 (σ. 127).

1. Ἀκολουθία πλήρης τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου.
2. Ὀκτώηχοι Κανόνες «ποίημα Ἀντωνίου
μοναχοῦ Νεοασκητιώτου».
3. Κανὼν προσέοργτος, παρακλητικὸς καὶ κδ'
Οἴκοι εἰς τὸν αὐτόν. † Συναθροισθέντα καὶ
γραφέντα ἅπαντα ἐν τῷ Μονυδρίῳ τοῦ ἁγίου
Ἀρτεμίου τῷ κατὰ τὰ «Κρύα νερὰ» κειμένῳ,
ἐν ἔτει 1887 †. Ἄπαντα ἀνέκδοτα.

245. 37. (106). Χαρτ. 8 (0,22 X 0,17)
1900 (φ. 220).

«Ἀκολουθία ἰ πλήρεις καὶ ἑλλείποντα
εἰς τινὰς ἑορτὰς τῶν ἀπὸ τῆς ΙΗ' τοῦ Μηνὸς
Ὀκτωβρίου μέχρι τοῦ τέλους αὐτοῦ ὑπαρχόντων
ἕρανισθεῖσαι ἀντεγράφησαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς Με-
τεώροις Μοναστηρίοις τῆς Θεσσαλίας καὶ Σι-
ναίῳ Ὅρει καὶ ἁθω ἀρχαίων χειρογράφων. Μετε-
γράφησαν καὶ ἐτέθησαν οὕτως εἰς τάξιν ἐν
ἔτει 1900, ἐν τῷ Σηλαίῳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασί-
ου τῆς Μεγίστης Λαύρας».

246. 38. (152). Χαρτ. 8 (0,21 X 0,17)
XIX (σ. 488).

Σ υ λ ο γ ῆ Ο ἱ κ ω ν εἰς διαφόρους ἁγίους ἦτοι : εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα, Ἰησοῦν Χριστόν, Θεοτόκον, Σταυρόν, ἅγιον Τάφον, Προδρομον, Ἰωάννην Εὐαγγελιστήν, Χαρίτωνα, Ἀρτέμιον, Δημήτριον, Ἀρχαγγέλου, Ἰωάννην Ἐλεήμονα, Ἀνδρέαν πρωτόκλητον, Βαρβάραν, Νικόλαον, Σπυρίδωνα, Στέφανον πρωτομάρτυρα, Ἀντώνιον, Ἀθανάσιον, Εὐθύμιον, Χαραλάμπην, Γεώργιον, Κωνσταντῖνον καὶ Ἑλένην, Πέτρον καὶ Παῦλον, Ἀθανάσιον Λαύρας (σ. 385 ποίημα Νήφωνος ἀγιορείτου. Ἀρχ. : Ἄγγελος ἐν ἀνθρώποις καὶ βροτὸς ἐν ἀγγέλοις). Ἠλίαν, Μαγδαληνήν, Παντελεήμονα, Κοίμησιν Θεοτόκου.

Παρακλήσεις εἰς ἅγιον Χαραλάμπην, Μηνᾶν καὶ Παρασκευήν.

247. 39. (301). Χαρτ. 8 (0,21 X 0,17)
XIX (φ. 56).

1. (φ. 1α) « Κανὼν εὐχαριστήριος εἰς τὴν κοινήν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἁγίου Ὁρους προστάτιδα Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ψαλλόμενος τῇ νέα Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀνεκλήρωσιν τε καὶ παραδόξως γενομένην ἀναχώρησιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ [τῷ 1828] ἐκ τοῦ ἁγίου Ὁρους ψάλλεται εἰς τὸ Ἀπόδειπνον. Ποίημα Ὁνοῦ φ ρ ι ο υ μ ο ν α χ ο Ὡ Ἰ θ η ρ ἰ τ ο υ ».

Πρὸς τὸ : Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἐν τέλει : † « Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ ἑσπέρας εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελα ».

2. (φ. 9α) Ἀναπήρωσις τῆς Ἀκολουθίας Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.

† Τὴν σήμερον ἐστὶν ἡ κοίμησις τοῦ ἁγίου, κατὰ τινὰς διὸ καὶ σήμερον ἡ καθ' ἑαυτοῦ Μνήμη δεῖ ἐκτελεῖσθαι, καὶ οὐχὶ ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων, (περὶ ἧς οὐδὲ μικρὰν ἱστορικὴν σημείωσιν ἔχομεν). Ἡ δὲ μετὰ ἐνωμένη μετὰ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου τῆ ἱ' Ἰανουαρίου ἑορτὴ τούτου τοῦ ἁγίου, διωρίσθη ἐπιτελεῖσθαι ὡς καὶ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν †.

3. (φ. 17α) Ἀναπήρωσις τῆς Ἀκολουθίας τῆς Πεντηκοστῆς.

4. (φ. 20β) 2 Κανόνες εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν νεοφανῶν Μαρτύρων.

5. (φ. 33α) Τροπάρια τῆς Ἀκαθίστου, μετὰ φωνῶν.

6. (φ. 49α) [Ἀδήλου] Ἑρμηνεία εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων. (Ἀτελής).

Ἄπαντα ἀνέκδοτα.

248. 40. (107). Χαρτ. 8 (0,215 X 0,17)
1897 (σ. 163).

« Ἄσματα Ἀσμάτων εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἦτοι : Τριώδια πρὸ τῆς Κοιμήσεως κατὰ τὸν τύπον τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος. Ἀκολουθία Ἐπιτάφια κατὰ τὸν τύπον τοῦ μεγάλου Σαββάτου, Οἴκοι κδ' χαιρετίσημοι κατὰ Ἀλφάβητον, καὶ εἰς λόγος εἰς αὐτὴν τὴν ἑορτὴν διηγηματικὸς. Ἐγένοντο ἐν τῷ Σπηλαίῳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ τῆς Μ. Λαύρας τοῦ ὄρους Ἄθωνος, ἐν ἔτει 1897 ».

Ἀπῆρτισε ταῦτα ὁ μακ. πνευματικὸς Χαρίτων ἐκ προεκδοθέντων ἔργων, ἀπερ ἀναφέρει ἐν τῷ προλόγῳ, ἔνθα καὶ τὸ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας συνηθείας διὰ πολλῶν ὑποστηρίζει, ἐξ ὧν εὗρεν ἀρχαίον τοιούτων ἀκολουθιῶν.

Ἐν τέλει : Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

249. 41. (302) Χαρτ. 8 (0,215 X 0,17)
XIX (σ. 101).

1. (σ. 1) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως.

2. (σ. 56) « Οἴκοι κδ' κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν ἅγιον Λάζαρον τὸν φίλον Χριστοῦ ».

3. (σ. 76) Τῷ Μ. Σαββάτῳ Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν μεταφρασθεὶς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς φράσεως τοῦ σοφοῦ Λέοντος.

4. (σ. 84) « Λόγος εἰς τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου Γαβριὴλ τοῦ Ἰθῆρος τοῦ κατὰ τὰ ὄρια τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰθῆρων ἀσκήσαντος, ἀνωθεν τῆς ἱερᾶς Σκήτεως τοῦ τιμίου Προδρομοῦ » (κολ.).

Ἄνεκδοτα πάντα τὰ ἀνωτέρω.

Ἀρχ. : Πάντας τοὺς ἁγίους οὐ μόνον ἑορτάζειν τις ἰδιαιτέρως ἐστὶν ἀδύνατον.

5. (σ. 91) Λόγος εἰς τὸν Θεολόγον Γρηγόριον γενόμενον Πατριάρχην.

250. 42. (125). Χαρτ. 8 (0,21 X 0,148)
XVIII, XIX (φ. 220)

1. (φ. 3α) « Μακαρίου Ἱερομονάχου τοῦ

Χριανοπούλου, 'Εγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον 'Ιερο-
μάρτυρα Χαλαλάμπην ». (Ἴδε ἀρ. 66).

2. (φ. 20α) Κ υ ρ ί λ λ ο υ 'Α ρ χ ι ε π ι -
σ κ ό υ Σινᾶ καὶ Ραΐθου, 'Εγκώμιον εἰς
τὴν ἁγίαν Αἰκατερίναν ».

Προτάσσεται ρητόν.

'Αρχ. : Φθάνει ἀπὸ τὴν ξρημον τοῦ Σινᾶ ὁ
μέγας ἐκείνος προφήτης Μωϋσῆς.

33. (φ. 27α) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πανηγυρικῶς
εἰς τὴν αὐτήν.

'Αρχ. : Ἡ κυκλοφορικὴ τοῦ χρόνου περίοδος
ἤξιωσεν ἡμᾶς νὰ φθάσωμεν.

'Εν τέλει : † 'Εξεφωνήθησαν καὶ οἱ δύο λόγοι ἐν
Νεαπόλει τῆς 'Ιταλίας παρὰ τοῦ ... Σινᾶ καὶ Ραΐ-
θου Κυρίλλου τῷ ἀφογ' καὶ ἀφοδ' ἔτει †. (Παρ. Κ.
Σάβα Νεοελλ. Φιλολογ. σελ. 608).

4. (φ. 35α) Γ ε ρ μ α ν ο ὕ Κ ω ν π ό λ ε -
ω ς, « 'Εγκώμιον τῆς 'Υπεραγίας δεσποίνης ἡ-
μῶν Θεοτόκου, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ ».

'Εν τοῖς 'Αστερίου, σ. 1412 ἐ. (6λ. Κυριακοῦ 5, 7).

5. (φ. 41α) Γ ε ω ρ γ ί ο υ Χ α ρ τ ο φ ύ -
λ α κ ο ς εἰς τὴν αὐτήν.

'Ανέκδοτον.

'Αρχ. : Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχὰς ἡ πα-
ροῦσα πανηγυρις δείκνυσσι.

6. (φ. 55α) [Θ ε ο δ ώ ρ ο υ τ ο ὕ Δ α φ -
ν ο π ά τ ο υ] Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου
μαρτύριον « συγγραφὴν παρὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ
Πασικράτους.

Κρουμπάχερ : « Ντὲρ χ. Τζόρτζ » (σ. 59-78).

'Αρχ. : Διοκλητιανοῦ τοῦ τυράννου τῶν τῆς
Ρώμης σκήπτρων ἐπιλημμένου.

7. (φ. 76α) 'Αναπληρώσεις τῶν 'Ακολουθιῶν
τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτό-
κου, τῆς 'Αναλήψεως, τῆς ἁγίας Θέκλης κτλ.

8. (φ. 109β) Κανὼν 'Ιαμβικὸς εἰς τὴν 'Υπα-
παντήν.

9. (φ. 114β) « Κανὼν 'Ιαμβικὸς δωδεκασύλ-
λαβος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν περιέχων ὑπόθεσιν
τοὺς ἐξήκοντα δυνατοὺς κατὰ τὸν Σολομῶντα ».
(Βλ. καὶ 27, 2).

10. (φ. 123α) 'Αναπληρώσεις τῶν 'Ακολου-
θιῶν, Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου. Κυρια-
κῆς, Εὐσιγίου, τῆς 'Ινδίκτου. Μωϋσέως καὶ
Βαβύλα. Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ Σώζον-
τος.

11. (φ. 154α) Φ ι λ ο θ έ ο υ Κ ω ν π ό λ ε -
ω ς, « Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώ-
νου καὶ Φαρισαίου ». 'Αρχ. : Εἰς τὸν Τελώνην
καὶ τὸν Φαρισαῖον παραβολὴ καὶ ὑπόθεσις.

12. (φ. 161β) Τοῦ αὐτοῦ, « Λόγος εἰς τὴν
Κυριακὴν τοῦ 'Ασώτου ». 'Αρχ. : 'Αγαθὸς μὲν
ὁ Θεὸς πρὸς πάντας ἐστί.

'Αμφότεροι οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι ἀνέκδοτοι.

13. (φ. 182α) 'Ακολουθία καὶ σύντομος διή-
γησις εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων τοῦ ἁ-
γίου Νήφωνος Πατριάρχου Κων)πόλεως.

† 'Εγένετο δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας Κυριακοῦ
ἐν ἔτει 1877 †.

251. 43. (46). Χαρτ. 16 (0,11 X 0,17)
XIX (φ. 26).

'Ακολουθία παρακλητικὴ εἰς τὸν ἅγιον Γεώρ-
γιον καὶ Δημήτριον καὶ Οἴκοι κδ' εἰς τὸν ἅγιον
Γεώργιον.

'Ανέκδοτα.

252. 44. (80). Χαρτ. 8 μικρ. (0,14 X 0,20)
XIX (φ. 40).

'Ε κ λ ο γ ά ρ ι ο ν.

253. 45. (88). Χαρτ. 8 μικρ. (0,14 X 0,20)
XIX (σ. 12).

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς 12 ἀποστόλους.
Εἶναι συνεσταχωμένους μετ' ἄλλων ἐντύπων.

254. 46. (236). Χαρτ. 8 (0,16 X 0,24)
XIX (σ. 53).

Κ α ν ό ν ε ς εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν, Εὐαγ-
γελισμὸν, ἅγιον 'Αρτέμιον καὶ Θεόδωρον τὸν
Στουδίτην.

'Ανέκδοτοι.

255. 47. (143). Χαρτ. 8 (0,22 X 0,16)
XIX (φ. 15).

Ο ἱ κ ο ι εἰς Δημήτριον τὸν μυροβλύτην
ποίημα 'Αθανασίου πρώην Θεσσαλονίκης.

'Εξεδόθησαν ἐν 'Ερμουπόλει 1865 καὶ ὑπὸ Βουτέ-
ρη, 'Αθήναι 1925.

Οἴκοι κδ' εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

Εἰσὶν ἀνέκδοτοι. 'Υπάρχουσι συνεσταχωμένοι μετ'
ἄλλων ἐντύπων.

256. 48. (253) Χαρτ. 8 (0,19 X 0,26)
XIX σ. 12 + 63.

[Ν ή φ ω ν ο ς ά γ ι ο ρ ε ί τ ο υ], 'Ακολου-

θία και συνοπτική διήγησις τῶν νεοφανῶν μαρτύρων και ἀναπληρώσεις τῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, Γεωργίου, Παρθενίου Λαμψάκου.

Ἀνέκδοτα.

257. 49. (207). Χαρτ. 8 (0,235 X 0,165)
1858 (σ. 674).

« Βίβλος πανηγυρική, Λόγους και Ἐγκώμια ἑλληνιστὶ περιέχουσα εἰς τε τὰς Δεσποτικὰς και Θεομητορικὰς ἑορτὰς και εἰς μνήμας διαφόρων ἁγίων » (Δαμασκηνοῦ, Ἀνδρέου Κρήτης, Φωτίου, Χρυσοστόμου, Νικήτα Παφλαγόνος, Θ. Στουδίτου, Μιχαὴλ Συγγέλλου, Γερμανοῦ, Γεωργ. Χαρτοφύλακος, Γ. Νικομηδείας, Πρόκλου, Ἀθανασίου, Γρ. Νύσσης, Ναζιανζηνοῦ, Νεοκαισαρείας, Ἐφραίμ Σύρου, Ἰ. Εὐχαΐτων, Ἀμφιλοχίου, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Θεοδωρήτου, Ἀναστ. Σιναΐτου, Πτωχοπροδρόμου, Ἀρκαδίου Τριμυθούντος, Ἡσυχίου).

« Ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν τῇ κατὰ τὸ ἁγιώτατον ὄρος ἱερᾷ νέα Σκήτη τῷ 1858 παρὰ Ἀντωνίου μοναχοῦ Νεασκηπιώτου, οὗ και μέμνησθε οἱ ἀναγινώσκοντες συγχωρεῖν ὠφελούμενοι ».

« Στίχοι ἱαμβικοὶ » ἐν ἀρχῇ.

Ἰδοὺ πρόκειται βίβλος ἡ γεγραμμένη, σάλπιγξ τις οὐα προσκαλουμένη τοῦτως, ὠθοῦσα πάντας εἰς μίαν κοινωνίαν, εἶπουν ἀγάπην Χριστομιμῆτι τρόπῳ πανηγύρεις τε και ἑορτὰς εἰσάγει τοὺς συμβολικῶς ἐντροφᾶν αἰρουμένους. ψυχῆς πρὸς ἐγκρίνια εἰσηγουμένη λήξεις ἀλήκτους και ἑορτὰς ἀνάγει, ἀπειρεσίους ταύτας ὑπισχουμένη ἑορτάσατε οὖν, ἑορτάσατέ πως ἐν παννύχοις ἕμνοις τε και μελωδίαις ψυχῆς πρὸς ἐγκαίρια εἰσηγουμένη τὰς τοῦ Κυρίου, τῆς τε αὐτοῦ μητέρος πάντων ἁγίων διασήμους ἡμέρας ὅσοι γε τούτοις ἐντροφᾶν εἰθισμένοι ἀνθ' οὗ κομεισθε εὐλογεῖν αἰωνίως. Προτάσσεται πίναξ τῶν περιεχομένων.

258. * 50. (285). Χαρτ. 4 (0,21 X 0,32).
1858. (σ. 1170).

« Βίβλος ἱερὰ ψυχωφελεστάτη περιέχουσα βίους ἁγίων ἑπτὰ ... συνετέθησαν δὲ και αἱ ... αὐτῶν ἀκολουθίαι ... συνήχθησαν ἐκ παλαιῶν χειρογράφων σωζομένων ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς τοῦ .. Ἄθω .. και μετεφράσθη-

σαν εἰς .. ἀπλὴν φράσιν ... πόνῳ και σπουδῇ και δαπάνῃ Ἰακώβου μοναχοῦ ... ἐν ἔτει 1858 ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω ».

Προτάσσεται ἀλφάβητος, προσιμιον τοῦ Ἰακώβου και ὁ πίναξ.

1. (σ. 25) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου ἐπισκόπου Αἰθιοπίας.

2. (σ. 49) Τοῦ αὐτοῦ βίος συγγραφεῖς παρὰ Παλλαδίου.

3. (σ. 232) Διάλεξις τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου πρὸς τὸν Ἐρβᾶν.

(β' ἐκδ. Ἐρμούπολις, 1869).

4. (σ. 351) Βίος τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ νέου.

(Ἐξεδόθη ὑπὸ Πετρί· βλ. ἀνωτ.).

5. (σ. 383) Ἀκολουθία ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ νέου συντεθεισα παρὰ τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ σαλονίκης τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ.

Ἀνέκδοτος.

6. (σ. 401) Βίος τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Ρώσσου τοῦ πρώτου τῶν μοναχῶν τῆς Ρωσσίας. Ἀρχ. : Ὅτε ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ .. Βασιλείου τοῦ Μακεδόνοσ ἠδύόκησεν.

Ἐξεδόθη ὑπὸ Δουκάκη ἐν Συναξ. Ἰουλ. σ. 144-173 ἀπὸ κώδ. μονῆς Ἐσφιγμένου.

7. (σ. 431) « Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ θαυμασίου ναοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς Κίεβον καθὼς ὁ ἱερὸς Σίμων ὁ ὕστερον ἐπίσκοπος Βλαδημύρου πόλεως ... ἔγραψεν ... ἔτι δὲ και ὁ βίος τοῦ ὁσίου ... Θεοδοσίου μαθητοῦ και διαδόχου τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου » (ἀνέκδοτον).

8. (σ. 459) Ἀκολουθία εἰς τοὺς δύο ἀνωτέρω ἁγίους.

Ἀνέκδοτα ἀμφοτέρω.

9. (σ. 481) Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Λαζάρου τοῦ Γαλησιώτου.

Ἀνέκδοτος.

10. (σ. 301) Τοῦ αὐτοῦ βίος « συγγραφεῖς παρὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου κελλαρίτου μετεφράσθη δὲ εἰς τὸ ἀπλοῦν παρὰ μοναχοῦ Ἰακώβου.

Ὁ Ἑλληνικὸς ἐν « Ἄκτα Σανκτόρουμ », Νοεμ. III, 508 ἐ. Ὁ Νικόδημος (Συναξ. Γ' 243, σημ. 1) λέγει ὅτι συνέγραψεν ὁ γνωστὸς Γρηγόριος Κων)πόλεως ὁ Κύπριος, αὐτὸς δὲ μετέφρασε τοῦτον και ἐτύπωσε εἰς τὸ νέον Ἐκλόγιον και ἐν τέλει ὁ Δαπόντε λέγει ὅτι ὁ Ραφαὴλ ἐξήγησεν αὐτόν ». Σάβ. Μεσ. Βιβλ. 1-125.

11. (σ. 733) « Θεοφάνους τοῦ Περιοριότου (sic) Προηγουμένου γενομένου Βατοπαιδίου ... εἶτα και μητροπολίτου Μοραχουιδῶν. Μεταφρασθεῖς βίος κατὰ πλάτος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Κανσοκαλυβίτου ».

- 'Ανέκδοτος' ἐν τῷ Ν. 'Ἐκλογίῳ ὑπάρχει ἐπιτομή.
12. (σ. 791) 'Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Μαξίμου.
'Ανέκδοτος.
13. (σ. 817) Βίος τοῦ ὁσίου Σάββα τοῦ Βα-
τοπαιδινού, συγγραφεῖς μὲν παρὰ τοῦ πατριάρ-
χου Φιλοθέου μεταφρασθεῖς δὲ ».
'Ανέκδοτος.
14. (σ. 939) Τοῦ αὐτοῦ ἡ ἀκολουθία.
'Ανέκδοτος.
15. (σ. 963) « 'Ἐκλογή ζητήσεων τινῶν δυσ-
διαλύτων ὠφέλιμοι λίαν καὶ πρῶτον περὶ νήψε-
ως καὶ φυλακῆς νοῦς καὶ προσευχῆς καρδιακῆς. »
Εἰς τὸ ἀπλ. οὖν.
16. (σ. 987) « 'Οπτασία ἦν εἶδεν ὁ πνευμα-
τικός Μακάριος ἱερομόναχος ἐν τῇ ἱερῇ μονῇ τοῦ
Καρακάλλου ... »
Βλ. καὶ ἄνωτ.
17. (σ. 995) « Διάλεξις τοῦ βασιλικοῦ δι-
ερμηνευτοῦ κ. Παναγιώτου ποιηθεῖσα
μετὰ τινος διδασκάλου τῶν Ἀγαρινῶν ἐν Κων-
σταντινουπόλει κατὰ τὸ ἀρχῆβ' ἔτος ... ἐπὶ τῆς
βασιλείας Σουλτάν Μωχάμετ καὶ Πατριάρχου
Παΐσιου. Ἀρχ. : Τῷ αὐτῷ ἔτει Ἰουλίου τρίτη
τῆς τῶν Τούρκων ἑορτῆς.
'Ἐξεδόθη ὑπὸ Ρικό, γαλλιστί.
'Ἐλληνιστί ὑπὸ Σακελίωνος ἐν Δελτ. Ἰστ. καὶ
'Ἐθν. Ἐταιρ. τῆς Ἑλλάδος Γ', 1889, σ. 249-273.
18. (σ. 1031) « Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὸν
προφήτην Δανιήλ. Ἀρχ. : Μύστα τῶν ἀρρή-
των, πρόβητα τῶν μεγαλοουργιῶν τοῦ Θεοῦ ἔ-
πονται Ἰδιόμελά τινα.
19. (σ. 1047) Μεθοδίου Πατρί-
αρχου « περὶ βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν πε-
ρὶ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν, ὅσα δεῖ μέλλειν γενέ-
σθαι ». Ἀνέκδοτα.
'Αρχ. : Ἦν τε Ἀδάμ καὶ Εὔα ὅτε ἐξῆλθον
τοῦ Παραδείσου παρθένοι.
20. (σ. 1067) Βίος τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ
Θηβαίου (1).
21. (σ. 1084) « Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου
Μαξίμου ... » ὅσα δὲν περιέχονται ἄνωτέρω.
22. (σ. 1089) « Κυρίλλου ἱερομ. Καστανο-
φύλλη στίχοι ἀπλοῖ ... περὶ μοναχικῆς πολιτεί-
ας ... » Ὡ μοναχὲ ἀμόναχε σύντροφε ἐδικέ
μου.
'Ἐτυπώθησαν εἰς ἰδιαίτερον φύλλον ὑπὸ Κοσμᾶ
Νεασκητιώτου.
23. (σ. 1091) « Κλαυθμοὶ καὶ θρήνοι τινὸς

(1) Ἐξεδόθη ἐν « Ἀνάλεκτα Μπολλαντιὰνα » XX
(1901) 130-153 ὑπὸ Μπιντέξ.

ἀνωνύμου μοναχοῦ ». Πῶς κάθη, πῶς ἀμερι-
μνῆς, πῶς ἀμελῆς, ψυχὴ μου ;

24. (σ. 1100) Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν πατέρων.
25. (σ. 1121) « Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατά-
ξεων ... κατάλογος τῶν τοῦ Κυρίου ἑορτῶν »
μετὰ σχολίων.

26. (σ. 1142) « Δήλωσις ἀκριβεστάτη πότε
καὶ ποσάκις χρὴ σφραγίζειν τὰ ἅγια δῶρα τὸν
ἱερέα ἐν τῇ λειτουργίᾳ ». Ἀντιπαπικόν).

27. (σ. 1150) « Πρᾶξις συνοδικῆ κατὰ ἀζύ-
μων καὶ ἀποβολῆς τοῦ νέου καλενδαρίου τῶν
Λατίνων ... ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ Κων)πόλεως
τῷ ἐν τῷ ναῶ τῆς Παμμακαρίστου ». Ἀρχ. :
Τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου τῆς μεγάλης.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 26, 27 ἐδημοσίευσεν ὁ Λαυριώτης ἰα-
τρος Σπυρ. Καμπανᾶς ἐν τῷ « Γρηγ. Παλαμᾶ »
(1926) τόμ. Η', σ. 164-9 καὶ ἰδιαίτερος τὰ πρα-
κτικὰ τῆς Συνόδου ἐδημοσιεύθησαν λίαν παραπεποι-
μένα παρὰ φανατικῶν ζηλωτῶν (1). Εἰκόνες ἔγχο-
μοι σ. 23 ὁ ἁγ. Γρηγόριος, 350 Εὐθύμιος, 400 Ἀν-
τώνιος ὁ Ρώσος καὶ ὁ Θεοδοῦτος, 500 Λάζαρος καὶ
816 Σάββας.

Στάχωςις θυραίνῃ, δυστυχῶς ἡ μελάνη κατέστρε-
ψε τὸν χάρτην καὶ ὁ κώδιξ καταρρέει ὀσημέραι.

259. * 51. Χαρτ. 8 μικρ. (0,285 X 0,205)
1915 (σ. 196).

1. (σ. 1) « Πληρεστάτη πανηγυρικὴ ἀκολου-
θία τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου ... καλλιγραφεῖσα δι'
ἑξόδων τοῦ πανοσιωτάτου πνευματικοῦ Κοσμᾶ
ἱερομόναχου » ὑπὸ Ἰσιδώρου μοναχοῦ
περιλαμβάνονται προεόρτια καὶ μεθεόρτια.

2. (σ. 132) « Τῷ σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου
εἰς τὴν παραδόξως γενομένην θαυματουργίαν
παρὰ τῆς ... Θεοτόκου ».

'Αρχ. : Ἀείποτε μὲν χρωστοῦμεν.

3. (σ. 180) « Προσκυνητᾶριον τοῦ σπηλαίου
τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῇ μεγίστῃ Λαύρᾳ
τοῦ Ἁθῶ, καὶ περὶ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης
τῆς Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης ἑγγυητρίας ..
ἐν ἀγίῳ Ὁρει Ἁθῶ 1915 » μετὰ θαύματος καὶ
περιγραφῆς τῆς εἰκόνης. Ἀρχ. : Πρὸς τὰ νότια
μέρη τῆς μεγίστης Λαύρας.

Ὁ κώδιξ πολυτελέστατα ἐσταχωμένος κοσμεῖται
ὑπὸ διαφόρων εἰκόνων ἀρχ. γραμμάτων καὶ ἐπιτί-
τλων φιλοτεχνηθέντων ὑπὸ τοῦ Ἰσιδώρου ἐν ἀρχῇ ἢ
εἰκῶν τῆς καλύβης τοῦ Ἀκαθίστου καινουργηθεῖσης
ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ Κοσμᾶ τῷ 1912.

* Ἄγραφα φύλλα σ. 129-131, 152-181 καὶ 190-
195.

260. 52. Χαρτ. 4 (0,30 X 0,21) XIX (σ. 648).

Γεροντικό ν.

Ἐν ἀρχῇ « Πρόλογος περὶ βίου καὶ ἀσκήσεως τῶν μακαρίων καὶ ἁγίων πατέρων ἡμῶν » (σ. 1-10).

Ἐν σ. 629 κεῖται « Πίναξ τῶν περιεχομένων καθ' Ὑπόθεσιν ».

« Πρόλογος σελ. 1. — Ὑπόθεσις Α' Παραίτησις τῶν ἁγίων Πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος. Σελ. 11. — Β' ὅτι δεῖ τὴν ἡσυχίαν πάσῃ σπουδῇ μεταδιώκειν. Σελ. 47. — Γ' Περὶ Κατανύξεως. Σελ. 66. — Δ' Περὶ Ἐγκρατείας, σ. 103. — Ε' Περὶ Πορνείας, σ. 129. — Ϛ' Περὶ Ἀκτημοσύνης, σ. 169. — Ζ' Περὶ Ὑπομονῆς καὶ Ἀνδρείας, σ. 183. — Η' Περὶ τοῦ μηδεῖν ποιεῖν πρὸς ἐπίδειξιν, σ. 225. — Θ' Περὶ τοῦ μηδένα κρίνειν, σ. 241. — Ι' Περὶ Διακρίσεως, σ. 251. — ΙΑ' Περὶ τοῦ δεῖν πάντοτε νήφειν, σ. 329. — ΙΒ' Περὶ τοῦ ἀδιαλείπτως καὶ νηφόντως προσεύχεσθαι, σ. 353. — ΙΓ' Περὶ Φιλοξενίας καὶ Ἐλεημοσύνης, σ. 362. — ΙΔ' Περὶ Ὑπακοῆς, σ. 389. — ΙΕ' Περὶ Ταπεινοφροσύνης, σ. 470. — ΙϚ' Περὶ Ἀνεξικα-

κίας, σ. 458. — ΙΖ' Περὶ Ἀγάπης, σ. 470. — ΙΗ' Περὶ Διορατικῶν, σ. 492. — ΙΘ' Περὶ σημειοφόρων, σ. 535. — Κ' Περὶ Πολιτείας ἐναρέτου, σ. 545. — ΚΑ' Περὶ Ἀναχωρητῶν, σ. 567. — ΚΒ' Ἀποφθέγματα Ἀγίων Γερόνων, σ. 577 ».

« Κεφάλαια ἑπτὰ, ἅπερ ἀπέστειλεν ὁ Ἀββᾶς Μωϋσῆς τῷ Ἀββᾷ Ποιμένι καὶ ὁ φυλάσσωσεν αὐτά, ρύεται ἀπὸ πάσης κολάσεως, σ. 591 ».

« Ἀποφθέγματα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, σ. 594 ».

« Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ [ἐκ τῆς Ἐκκλ. Ἱστορίας τοῦ Εὐαγγελίου Βιβλ. Δ', κεφ. Ϛ'], σ. 617 ».

« Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱερωνύμου, Διήγημα περὶ φορικτῆς Ἀποκαλύψεως, σ. 630 ».

« Ἐτερος Πίναξ περὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐτέρων ὑποθέσεων ἀλλαγῶν σποράδην εὗρισκομένων. Κατὰ ἀλφάβητον » (ὀνομάτων καὶ πραγμάτων).

Ὁ τόμος οὗτος εἶναι ἐν τῶν καλλιτέρων ἔργων τοῦ μακ. πνευματικοῦ, ὅστις ὡς φίλεργος μέλισσα συνέλεξεν ἐνταῦθα πᾶν ἐκλεκτὸν ἐκ τῆς τῶν Πατέρων ἀνθολογίας, ἀπὸ τῶν χειρογράφων, ἅτινα ἔτυχε νὰ ἀναγνώσῃ καθ' ὅλον τὸν βίον.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΤΟΥ ΓΕΡΟ ΙΑΡΙΩΝΟΣ

261. 1. Χαρτ. 8 (0,25 X 0,18) 1800 (φ. 117).

1. (φ. 1α) 'Ακολουθία και λόγος ἐγκωμιαστικῶς τῶν 'Αγιορειτῶν Πατέρων συντεθείς ὑπὸ Νικοδήμου 'Αγιορείτου (1).

'Εδημοσιεύθησαν ἐν 'Ερμουπόλει, 1847.

2. (φ. 65α) 'Ακολουθία τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ.

'Η ἐν τῷ Νέφ Λειμωναρίῳ ἔκδ. Β' σ. 69 συμπληρωμένη.

3. (φ. 81α) « 'Η παροῦσα διήγησις, ἡ περὶ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Νικολάου διαλαμβάνουσα, μετεφράσθη ἐκ τῆς σλαβινικῆς ἤτοι ρωσικῆς διαλέκτου εἰς τὴν ἡμετέραν ρωμαϊκὴν διάλεκτον ».

'Επειδὴ δὲ ἐκεῖνη μὲν ἀναφέρει ὅτι ἐτελεῖτο ἡ αὐτὴ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τὴν ἐνάτην τοῦ μαΐου μηνός, ἡμεῖς δὲ τελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὴν εἰκοστὴν τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἵνα μὴ σκανδαλίζονται ἀπὸ τοῦτο πολλοὶ καὶ μᾶς ὀνομάζουσι νεωτεριστὰς δίδομεν ἐδῶ τὸν λόγον καὶ τὸ διὰ τί ; καὶ λέγομεν, ὅτι διὰ τρεῖς αἰτίαις ἡμεῖς ἑορτάζομεν τὴν ἑορτὴν ταύτην κατὰ τὴν εἰκοστὴν τοῦ μαΐου· πρῶτον μὲν, διατὶ ἠκολουθήσαμεν εἰς μίαν τετυπωμένην φυλάδα περιέχουσαν μὲν ἀκολουθίαν τελείαν τοῦ (φ. 81β) ἁγίου Νικολάου μετὰ δοξολογίας καὶ μεγαλυναρίου, συνθεμένην δὲ ἀπὸ ἑνα ἱεροδιδάσκαλον τῆς κερκύρας, ἤτοι τῶν κορυφῶν, ἥτις διαλαμβάνει, ὅτι ὅταν τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐφέρετο εἰς τὴν πόλιν μάρο, ἐπέρασεν ἀπὸ τοὺς κορυφούς, καὶ ἐκεῖ ἐπροσκυνήθη ἀπὸ ὅλον τὸ πλῆθος τῶν κερκυρέων πανευλαβῶς κατὰ τὴν εἰκοστὴν τοῦ μαΐου· δευτέραν δέ, διὰ τι καὶ εἰς μερικὰ ἀνθολόγια γράφεται, ὅτι νὰ ἑορτάζεται ὁ ἅγιος Νικόλαος κατὰ τὴν αὐτὴν εἰκοστὴν τοῦ μαΐου· τρίτην δέ, ὅτι καὶ ἐδῶ περὶ εἰς τὰ μέρη τῆς Θετα-

(1). 'Ο Νικόδημος ἀναφέρει ὅτι συνέθεσεν ἀκολουθίαν (Συν. κ' Μαΐου) εἶναι αὕτη ;

λίας καὶ ὅλης σχεδὸν τῆς Μακεδονίας, συνήθειαν ἐπικρατεῖ νὰ συγκροτοῦν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ λαμπρὰν πανηγυριν κατὰ τὴν αὐτὴν εἰκοστὴν τοῦ μαΐου ... » 2

φ. 83α « Διήγησις περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ... Νικολάου ... τοῦ θαυματουργοῦ ». 'Αρχ. : Εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως 'Αλεξίου τοῦ κομνηνοῦ πατριαρχεύοντος Κων)πόλεως νικολάου ἐγένετο καταδρομὴ τῶν 'Ισμαϊλιτῶν κατὰ τῶν Ρωμαίων. Τέλ. : καὶ τοῦτο δὲ πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι τὴν σήμερον τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τὴν πόλιν Πάρον οὐχ εὐρίσκεται, καθὼς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τοὺς ἐκεῖσε ἀπελθόντας ποῦ δὲ εὐρίσκεται ἡμεῖς δὲν ἠξεύρομεν βέβαια· μόνος ὁ Χριστὸς ὡς Θεὸς τὸ ἠξεύει ὁ καὶ τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου μάρκου τὸ ἐν βενετῖα ποτὲ εὐρισκομένου κρύψας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὸ βάθος τῆς αὐτοῦ προνοίας καὶ κρίσεως, ὃ ἡ δόξα κτλ. (3).

φ. 90α « Σημείωσις Διονυσίου ἱερομονάχου Σιμώπετρας. — 'Επειδὴ ὁ μεταφραστὴς ἐκ τοῦ σλαβινικοῦ τῆς διηγήσεως τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Νικολάου λέγει, ὅτι τὴν σήμερον δὲν ἠξεύρομε ποῦ εὐρίσκεται τὸ ἅγιον λείψανον γράφο κατὰ αὐτὸ ὅπου ἤκουσα καὶ ἴδα.

Μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ μακαρίτου γέροντός μου γερον Θεοκλήτου, ἐμείναμεν ἡμεῖς εἰς τὴν καλύβην τοῦ ὁμοῦ μετὸν συναδελφόν μου γέρον Ζωσιμᾶ, τὴν κατὰ τὴν σκήτην ἁγίαν "Ανναν εἰς τὴν καλύβην ἁγίου Δημήτριον, τὴν ἐπάνωθεν τῆς στέρνας τοῦ ἁγίου 'Ελευθερίου, ἐκεῖ ἦλθε κάποιος γέρον πτωχὸς ὀνόματι καὶ αὐτὸς Θεόκλητος μοναχὸς ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Λακεδαιμονίας, καὶ μᾶς ἐπαρεκάλεσε καὶ τὸν ἐ-

(2) 'Ο αὐτὸς ἀναφέρει καὶ τὴν σημείωσιν ἀποκομμένην (αὐτ.).

(3) 'Ο Νικόδημος (ἐνθ' ἄνωτ.) ἔχει περιλήψην τῆς διηγήσεως ταύτης λέγων ὅτι μετεφράσθη ἐκ τοῦ Σλαβονικοῦ.

δέχθημεν καυγίωτι· αὐτὸς μᾶς ἐδιηγῆθη (ἐπιδὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἐχορημάτησε πραγματευτῆς καὶ περιήλθε πολλοὺς τόπους τῆς εὐρώπης) λέγων, ὅτι ἐγὼ περιερχόμενος τὴν εὐρώπην ἶδον πολλὰ πράγματα (φ. 90β) ἀξιόλογα, ὁμίως καὶ πολλὰ παλαιῶν ἀγίων λείψανα, ὡσάν τὸ τοῦ ἀγίου σπηριδωνος εἰς τοὺς κοριφούς, τὸ τοῦ ἀγίου διονυσίου εἰς τὴν Ζάκυνθον, τὸ τοῦ ἀγίου γερασίμου εἰς τὴν κεφαλληνίαν ... πλὴν εἶναι μελαχροκόκινα, τὰ δὲ τοῦ μεγάλου ἀθανασίου ἀλεξανδρίας εἰς τὴν βενετίαν καὶ τοῦ ἀγίου νικολάου μύρων τῆς λυκίας εἰς τὴν ἰσπανίαν διαφέρουν τῶν ἄλλων· ἐπιδὶ τὸ μὲν τοῦ ἀγίου ἀθανασίου ἦναι ἄσπρον σιτόχροον, τόσον ὁποῦ φαίνεται εἰς τοὺς ὁρόντας ὅτι ἦναι ζωντανὸς καὶ κημάται· τὸ δὲ τοῦ ἀγίου νικολάου ἦναι κᾶτασπρον ὡσάν ἀσβεστομένον· τὸ δὲ διὰ τι δὲν ἤξεύρω, τοῦ λῦπει ὅμως καὶ τὸ ἔνα χεῖρι καὶ λέγουν ἐκ παραδόσεως, ὅτι τὸ ἐκλεψαν καλόγεροι γραικοί, οἱ δὲ λατίνοι τοῦ ἔχουν ἄλλον βαλμένον κατασκευαστὸν διὰ νὰ μὴν φαίνεται ἐλυπές· τόσον μόνον αὐτὸς ἤξευρε καὶ μᾶς ἐδιηγῆθει· πηγενάμενος δὲ ἐγὼ εἰς βουκουρέστι (φ. 91α) τῆς Βλαχίας κατὰ τὸ ρωμ' ἔτος, εὔρον καὶ ἦναι κατὰ τὴν σήμερον αὐτῆ ἡ χεῖρ τοῦ ἀγίου Νικολάου εἰς ἓνα μετόχιον ἐκεῖ τοῦ ἀγίου τάφου μέσα εἰς τὸ τσαρσί τοῦ βουκουρεστίου εἰς τὸ μοναστήριον ὁποῦ ὀνομάζεται ὁ ἅγιος γεώργιος ὁ μέγας, τὸ ὁποῖον καὶ ἴδα καὶ ἀσπάσθηκα, ὡς ἐκ τούτου ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ γέρον ἐκεῖνος Θεόκλητος μοῦ ἔλεγε ἀλήθειαν· εἰς ποίαν δὲ πόλιν δὲν ἔστοχάσθη νὰ τὸν ἐρωτήσω καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω συγχώρησιν· ἂ ἴδαμεν καὶ ἠκούσαμεν ἐσιμῶσαμεν πρὸς ἡδῆσιν τῶν εὐλαβῶν περιέργων καὶ εὐχεσθε οἱ ἐντυνχάνοντες.

αωιθ' ἱανουαρίου λη' ἱερομόναχος διονύσιος (μονοκονδυλιά).

4. (φ. 91α) «Θαῦμα τοῦ ἀγίου Νικολάου. 1' Ἀρχ. : Εἰς τὴν Κ)πολιν ἦτον τίς ἄνθρωπος.

φ. 94α «Θαῦμα ἕτερον .. » Ἀρχ. : Καὶ ἄλλο θαῦμα ἀκούσατε.

5. (φ. 102α) Ἀκολουθία Παύλου πατριάρχου Κων)πόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ « Διονυσίου ».

Ἡ ἐν τοῖς Μηναιῖς συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Διονυσίου τούτου.

6. (φ. 112α) Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου νεομάρτ. Δημητρίου.

Στάχως βυρσίνη· ἄγραφα φύλλα· τὰ παράφυλλα καὶ 57 - 64, 98 - 101, 108β - 111.

(1) Πλήρη συλλογὴν τῶν θαυμάτων τοῦ ἀγ. Νικολάου ἴδε εἰς τὸ λαμπρὸν ἔργον τοῦ G. Anrich : Hagios Nikolaos Band. I. Die Texte, 1913. Λειψία - Βερολίνον. Παρὰ τὴν ἐνταῦθα διήγησιν, τὸ ἅγιον λείψανον εὐρίσκειται εἰς Μπάρι ὡς βεβαίως καὶ ὁ εἰς Ἀγγλίαν συνοδεύων τὸν ἀείμνηστον Ἀλέξ. Λυκοῦργον, ὅτι προσεκύνησαν αὐτὸ διελθόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐκεῖνης (ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου καὶ Τήνου Ἀλ. Λυκ. ἐν Ἀγγλίᾳ κατ' ἀπὸ 1870 ὑπὸ Ἀκύλα ἀρχιεπ. Αἰτωλίας καὶ Ἀχαρνανίας (Ἀθήναι, 1901) σ. 7.

262. 2. Χαρτ. 8 μικρ. (0,20 X 0,14) 1751 (φ. 53).

1. (φ. 1α) Ἀ κ ο λ ο υ θ ῖ α Μαρῶνης δσίας τῆς Χιοπολιτιδος (ἡ ἐν τῷ ν. Λειμωναρίῳ Α' σ. 11 συμπληρωμένη).

2. (φ. 29β) Διάφοροι εὐχαὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ οἱ Χαίρετισμοί.

3. (φ. 51α) « Ἰκέσιος δέησις πρὸς τὸν αὐτὸν μέγαν Χρυσόστομον » : ὦ παναγιώτατε καὶ ὀλόφωτε θεῖε Χρυσόστομε, μᾶλλον χριστομίμητε καὶ χρυσοκάρδιε καὶ χρυσόψυχε, κάντεῦθεν χρυσολόγε, χρυσορρήμων, χρυσόγλωσσε καὶ χρυσόστομε.

Ἐν φ. 50β † Ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνσράκου οικονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἄφνα' κατὰ μῆνα νοέμβριον· ἐτελειώθη ἡ παρούσα διὰ συνδρομῆς καὶ δαπάνης κυρίου δημητρίου ἀθηναίου· χεῖρ ἰωάννου· ἰδ. καὶ φ. 29α. Στάχως βυρσίνη παλαιά.

263. 3. Χαρτ. 8 μικ. (0,21 X 0,14) XVII (φ. 30).

Λ ε ι τ ο υ ρ γ ι κ ὸ ν. Ἐπίτιτλα καὶ κεφαλαῖα νέα καλῆς τέχνης. Στάχως βυρσίνη.

264. 217. 4. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,15) XIX (φ. 31).

1. (φ. 1α) Διάφοροι εὐχαὶ καὶ ὁ μικρὸς ἁγιασμός.

2. (φ. 24α) « Οἱ κδ' οἴκοι εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. Ποίημα τοῦ Ραματᾶ ».

(Ἀνέκδοτοι). Στάχως βυρσίνη νέα.

265. 5. Χαρτ. 8 μέγ. (0,26 X 0,18) XIX (φ. 21).

1 (φ. 1α) « Μηνὶ Μαῖῳ Ζ' μνήμη ἐπιτελοῦμεν τοῦ ὁσίου ... Νείλου τοῦ μυροβλύτου τοῦ ἐν ἀγίῳ Ὁρει τοῦ Ἀθῶ ἀσκήσαντος καὶ τελειωθέντος ἐν τῷ σπηλαίῳ, τῷ ἐν τῇ ἀγίᾳ Πέτρᾳ τῆς Παναγίας καλουμένη Μονῇ κειμένῳ ».

Ἡ ἀκολουθία πλήρης (ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου κυρίως ἐορτάζεται τὴν ἰβ' Νοεμβρίου· ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων)· ἐκ τῶν ἐνταῦθα δύο κανόνων ὁ ἕτερος εἶναι « Ποίημα Μακαρίου ἱερομονάχου ἐκ τῆς Σκήτεως ἀγίας Ἀννης, τοῦ Θεοταλοῦ »· φ. 7β.

2. (φ. 14α) « Ὑπόμνημα εἰς τὸν ὄσιον ... » Ἀρχ. : Οὗτος ὁ ἅγιος καὶ μακάριος Νεῖλος.

3. (φ. 18β) « Παράκλησις τοῦ ἀγίου Νείλου ».

Πάντα ἀνέκδοτα. (Βλ. Ἰωασ. 79)· συνδέεται καὶ τὸ Προσκυνητάριον τῆς Μονῆς Ἰδῆρων (Ἀθήναις 1857). Στάχως βυρσίνη· 3 παράφυλλα ἄγραφα.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΥΒΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΓΕΡΟ ΝΙΚΟΛΗΜΟΥ

266. 1. Χαρτ. 16 (0,175 X 0,017)
1662 (σ. 490).

« Ἐξήγησις τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καμωμένη εἰς κινήν φράσιν διὰ δούλευσιν ἐκείνων ὅπου τὴν διδάσκουσι τῶν νέων καὶ ἄλλων ἀπλῶν ἀνθρώπων εἰς τρόπον ὁμιλίας διδασκάλου καὶ μαθητοῦ ». Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξωφύλλου : « Χριστιανικὴ διδασκαλία τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας, ἐρμηνευμένη εἰς τὴν κοινήν γλῶσσαν τῶν ρωμαίων καὶ εἰς μερικοὺς τῶπους ἐξηγημένη πρὸς τὴν τάξην καὶ συνήθειαν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ».

Περιέχει τὴν ἐρμηνείαν ἐν ρεοῦση καὶ λαμπρῇ γλῶσση τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως, τῶν 10 ἐντολῶν καὶ τοῦ Πάτερ ἡμῶν, τῶν Μακαρισμῶν εἰτα γίνεται λόγος περὶ μυστηρίων, περὶ ἀρετῶν, καὶ τῶν θανασίμων ἀμαρτημάτων κ.τ.τ. Ἐν τέλει † Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα : εἰς ἔτους αχξη' ἐγραύθη τὸ παρὸν ὑπὸ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου δούλου τοῦ Θεοῦ σακκελαρίου (;) ζάτρου ἐκ χώρας πογωνιανῆς εἰς μοσχοβείαν ἐτελείωσα τῷ παρὸν μηνὶ δεκεμβρίου 25 † φ. 488 † ἡ παροῦσα χρησιγημένη δηδασκαλη ἠνε τοῦ πατᾶ (;) τοῦ δαμῆσανου καὶ οσπῆως τὴν ἀποξενόσι νὰ εχη τὴν κάταρα τῶν τρηακοσίον ... καὶ Θεοῦ προκοπῆ σου μὴ ἦνι τέλος καὶ τω Θεῷ δόξα †.

Ἐν ἀρχῇ νεωτέρᾳ χειρὶ : † Καὶ τότε Ἄβερκίου Μ. Μαζάρης † καὶ σφραγίδες δύο ἀτελῶς ἀποτυπωθεῖσαι.

267. 2. Χαρτ. 8 (0,22 X 0,15)
XVIII (σ. 114).

Μ ο υ σ ι κ ὶ ο ν .

« Νέο ἀναστασιματάριον μεταφρασθὲν κατὰ τὴν νεοφανῆ μεθοδὸν τῆς μουσικῆς ὑπο τὸν ἐν

κωνσταντινουπόλι μουσικολογιότατον διδασκάλον ».

Ἐν τῷ ἐσχάτῳ παραφύλλῳ :

† Ἄρξον χεῖρ μου ἀγαθεῖ γράψον γράματα καλὰ μὴν δαρθῆς καὶ μαλοθεῖς καὶ εἰς τὸν φάλαγγκα θαλθῆς καὶ μετανοηθῆς.

Μαθημάτων φροντίζε καὶ μὴ χρομάτων.

Τὰ γὰρ καλὰ μαθίμα[τα] φέρουν τα χρέματα ἄρξον χεῖρ μου ἀγαθὶ γράψον γράματα καλὰ κτλ. †

268. 3. Χαρτ. 8 μκ. (0,195 X 0,17)
XVIII (φ. 35).

1. (φ. 5α) Μακάριος ἀνὴρ ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

2. (φ. 7β) Πολυέλεος : Δουλοῖ Κυρίου.

3. (φ. 10α) Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος.

« Οὗτος ὁ ψαλμὸς ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς » — ὅταν ψάλληται ὁ ψαλμὸς οὗτος ἢ ἄνωμος [δὲν] ψάλλεται, ἀλλ' ἀντ' αὐτ[ῆς] ψάλλεται τὸ [Δουλοῖ] Κύριον ο[ὗτος] δὲ ὁ ψαλ[μος] ἀντὶ ἐκλογ[ῆς] .. ταύτη τοι .. μεν καὶ τὸν [πο]λυέλαιον »

4. (φ. 11α) Ἐκλογὴ τοῦ Βλεμμύδους.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἐβραϊκὰ γράμματα. Φύλλα ἄγραφα 4 ἐν ἀρχῇ καὶ 2 ἐν τέλει.

269. 4. Χαρτ. 8 (0,26 X 0,18)
XIX (φ. 49).

Θ ε ο τ ο κ ἄ ρ ι ο ν καὶ Κ α ν ὄ ν ε ς εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον.

1. (φ. 5α) Ὑπάρχουσι 13 ἐν βλφ κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον, ἦτοι 6 Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, 4 τοῦ Ἀνδρέου Κρήτης, 1 τοῦ Θεοφάνους Νικαίας, 1 τοῦ « Θεοδώρου βασιλέως » καὶ 1 τοῦ Παύλου Ἀμορίου, καὶ τινὲς μὲν τούτων ὑπάρχουσι μεταβδλημένοι, ἄλ-

λοι δὲ δὲν ὑπάρχουσιν· καὶ αἱ ἡμέραι δὲ καθ' ἃς ψάλλονται, διαφέρουσιν.

2. (φ. 37β) Κανόνες τρεῖς εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον, ἀνέκδοτοι.

3. (φ. 45β) « Οἴκοι κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κατανυκτικοὶ καὶ ὠραῖοι ». Ἀρχ. : Τὸν ὁμοούσιον πατρὶ καὶ θείῳ πνεύματι.

Νομίζω ὅτι εἶναι ἀνέκδοτοι. Οἱ ὑπὸ Σκαθάρου (;) ἐν Ἀθήναις ἐκδοθέντες εἶναι διάφοροι. Ἐν ἀρχῇ δύο μαρτυρικὰ γράμματα (σχέδια) διὰ τοὺς πνευματικούς καὶ 3 φύλλα ἄγραφα. Ὁ κώδιξ ἐγγραφή χειρὶ Ἰωάσαφ Ἀγιαρτεμίτου.

270. 5. Χαρτ. 8 (0,24 X 0,18) XIX (σ. 78).

1. σ. 1 Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς Ἀρχαγγέλους. Πρὸς τὸ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Θεοῦ μου οἱ ἄγγελοι.

2. σ. 13. « Οἴκοι εἰκοσιτέσσαρες εἰς τοὺς θεῖοις Ἀρχαγγέλους ἀρχαῖοι ἐπιθεωρηθέντες καὶ πάνυ καλῶς ἐσχάτως διορθωθέντες τῇ φιλοπόνῳ χειρὶ καὶ τῷ σοφῷ καλῶν τοῦ ἐν διδασκάλου ἀρίστου καὶ αἰδιίμου πατρὸς κυρίου Νικοδήμου τοῦ Ναξίου ». Ἀρχ. : Τοὺς ἀρχαγγέλους τῆς Τριάδος εὐφημήσωμεν.

3. σ. 25. « Οἴκοι εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον ». Τοῦ πατρ. Ἰσιδώρου (βλ. ἀνωτ.)

4. σ. 37. Οἴκοι εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα. Ἀρχ. : Τὴν τρισυπόστατον θεότητα δοξάσωμεν. (βλ. Κώδ. ἀρ. 54 περὶ τοῦ ἐκδότου).

5. σ. 47. « Οἴκοι εἰκοσιτέσσαρες εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ἀρχ. : Τοὺς σὺν ἀνθρώποις πρὶν φανέντας ἀγγελόφρονας.

Ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις (βλ. Κυρ. Κώδ. 70, 1).

6. σ. 57. « Θρῆνος τῆς Θεοτόκου » στίχοι 700 Ἀρχ. : Παρισταμένη τῷ σταυρῷ ἡ Πάναγνος Μαρία καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς καὶ τοῦ παντὸς κυρία.

Ὁ κώδιξ ἀστάχωτος καὶ διάφοροι χερσὶ γεγραμμένος.

271. 6. Χαρτ. 8 μικρ. (0,20 X 0,15)
XVIII (φ. 68).

1. (φ. 1α) Λειτουργικὸν ἀκέφ. καὶ κολοβόν. « Μ α λ α χ ί ο υ μ ο ν α χ ο ὦ ».

2. (φ. 51α) Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου συμπληρωμένη.

(βλ. Κώδ. Κυρ. 70, 3).

Ὁ κώδιξ ἀστάχωτος, ἐπενδεδυμένος διὰ μεμβράνης.

272. 7. Χαρτ. 16 (0,185 X 0,125)
1839 (σ. 186).

« Διατύπωσις ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας ἐκ τῶν τοῦ Τυπικοῦ ἀπορουμένων, ἦν καὶ ἡ τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης σκήτη φυλάττει ἀγρυπνῶν ἐπιτελουμένων ἐν Κυριακαῖς, δεσποτικαῖς τε θεομητορικαῖς καὶ ἁγίων ἑορτῆς ». (βλ. Κυρ. 30 καὶ δ' 6, 2 ἐ.).

Α΄

ΠΙΝΑΞ

ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

Υ Π Ο
ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ

Α

ΑΓΑΠΗΤΟΥ
Ἐκθεσις κεφαλαίων πρὸς Ἰουστινιανὸν 178, 28.

ΑΕΤΙΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ
Ὁμιλία εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρομοῦ 5, 30.

ΑΖΥΜΟΙ ἄρτοι διατὶ ἐν τῷ νόμῳ, ἐν δὲ τῇ χάριτι ἐνζυμοὶ 211, 12.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
πρὸς Ἀντίοχον περὶ πίστεως 57, 10. — Βίος Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου 158, 2. — Λόγοι διάφοροι 84, 10. — Ὅροι διάφοροι 34, 10. — Ὅτι οὐκ ἔστιν ἁμαρτία ἢ νικῶσα τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ 6, 41.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΡΩΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ὁμοίαι εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον 255.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΙΟΥ
Λόγος εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον 98, 10, 164, 6, 180, 2. — Δήλωσις τῆς περὶ τῶν ἐν ἀγίῳ Ὁρει ταραχῶν ἀληθείας 120.

ΑΚΑΚΙΟΥ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΟΥ κάρα 132, 4.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ
διαφόρων ἁγίων 221 (ἐν τέλει). 228, 1. 231. 232. 237. 250, 10. 258. Ἀγαθαγγέλου Ἐσφιγμένου 225, 5. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας 247, 2. Ἀκαθίστου ὕμνου 43. 259, 1, 2. Ἀκακίου Καυσοκαλυβίτου 42, 1. 198, 1. 202. Ἀναστάσεως 61. 62. Ἀναλήψεως 250' 7. Ἀρτεμίου 70, 3. 140, 13. 182, 1. 244, 1. 271, 2. Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ 129, 2. Ἀναργύρων τῶν 20 169, 1. Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου 158, 1. Βενιαμὶν τοῦ ἐν Περσίᾳ 72, 1, 2. Βλασίου 121, 3. 169, 2. Γερασίμου Κεφαλληνίας 22, 2. 140, 13. Γεωργίου με-

γαλομάρτυρος 92, 1. 125, 1, 2. 129, 4. 139, 8 (Γεωργίου καὶ ἁγ. Δημητρίου). 147, 3-15. 160, 1-7. 161. 162. 170, 1. 251. Γρηγορίου 258, 1. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος 251. Δημητρίου νεομάρτυρος 261, 1. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου 133, 13. 134, 7. Ἐπιταφίου θρήνου 49. 60. Εὐαγγελισμοῦ 235, 1. Εὐθυμίου, Ἰγνατίου καὶ Ἀκακίου 139, 2, 5. Εὐθυμίου τοῦ νέου 139, 1. 258, 5. Εὐσταθίου 192, 1. Θέκλας 250, 7. Ἰωάννου Θεολόγου 181, 3. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ 140, 5. Ἰωάννου Χρυσοστόμου 210, 2. Καλλινίκου μεγαλομάρτυρος 210, 3. Κοιμήσεως Θεοτόκου 140, 7. 250, 7. Λαζάρου Γαλησιώτου 258, 9. Λουκᾶ ἀποστόλου 140, 3. Μαξίμου Καυσοκαλύδη 12, 2. 39, 1. 39, 1. 69, 1. 258, 12. Μαξίμου, Νήφωνος καὶ Ἀκακίου 35. 40, 1. Μάρκου Εὐαγγελιστοῦ 221, 3. Ματρώνης Χιοπολίτιδος 140, 13. 261, 1. Μεθοδίου 185, 1. 186, 1. Μεγάλης Ἑβδομάδος 210, 1. Μιχαὴλ Συννάδων 228, 4. Μικροῦ ἁγιασμοῦ 24, 1. 28, 4. 72, 3. 36, 1. 206, 1. Νεομαρτύρων 127, 1. Νήφωνος ὁσ. 12, 6. 41, 1. Νήφωνος πατριάρχου Κ)πόλεως 169, 4. 249, 1. 250, 13. Νήφωνος, Πέτρου, Ὀνουφρίου καὶ Ἀκακίου 166, 6. Νείλου τοῦ μυροδύτου 37. 166, 5. 265, 1. Νικολάου Μύρων 261, 2. Ὀνουφρίου τοῦ νέου 139, 4. Ὁρθρου, ἔσπερινοῦ καὶ λειτουργίας 51. Πάντων τῶν νέων ἁγίων μαρτύρων 39, 4. Παρακλήσεως μικρᾶς 24, 2. Παύλου πατριάρχου Κ)πόλεως 261, 5. Παχωμίου 216, 1. Κατὰ πάπα τοῦ ἀντιχριστοῦ 180, 3. Πεντηκοστῆς 247, 3. 250, 7. Περιτομῆς καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου 216, 1. Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου 12, 4. Ρωμανοῦ ὁσμοῦ 147, 25. Σαββάτου τῆς Τυρινῆς 169, 7. Σκέτης ἁγίας 73. Σάββα Βατοπεδινοῦ 258, 14. Σταμα-

τίου τοῦ ἐκ Βόλου 169, 3. Συμεὼν καὶ Θεοδοσίου τῶν Ρώσων 258, 8. Τῶν ἐν Ἄθῃ διαλαμπάντων πατέρων 27, 1. Τῶν ἱβ' ἀποστόλων 69, 2. Ἀκολουθία νεκρώσιμος 53, 1.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
Λόγος εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ 86, 3.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ μονῶν τοῦ Ἄθῃ 134, 4.

ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΙΚΟΝΙΟΥ
Ὁμιλία καὶ λόγοι 9, 2-8. Ὁμιλία περὶ μετανοίας 10, 1. — Περὶ ἀρετῆς 10, 1. — Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν 5, 16.

ΑΜΩΝΑ ΑΒΒΑ Λόγος καὶ Κεφάλαια 34, 23.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ 267.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ
Ἐκθεσις ὀρθοδόξου πίστεως 16, 5.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΟΡΔΙΟΥ κατὰ Μωάμεθ 118.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΙΤΟΥ
Λόγος περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως 3, 23. — Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν 5, 41.

ΑΝΑΦΟΡΑ
τῆς Ἱ. Κοινοῦτος πρὸς τὸν Μ. Βεζύρη 178, 17.

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον 117, 1. 164, 1 (ἐγκώμιον). 159, 2 (ἐγκώμια 3). — Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου 6, 1. — Λόγος εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου 225, 17. — Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς τοὺς κοιμηθέντας 3, 8. 6, 31. 98, 4. — Λόγος εἰς τὸν Λάζαρον 3, 26. — Εἰς τὰ Βαῖα 3, 29. — Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ 5, 3. 86, 1. — Ἐγκώμιον εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον 98, 7.

ΑΝΔΡΕΑΣ ὁ διὰ Χριστὸν σαλὸς 209.

ΑΝΕΜΩΝ ὀνόματα 80 σημ.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ (μουσική)
105. 111. 112. 113. 114. — Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ 34, 31.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΣΕΡΙΝΟΥ
Λόγοι καὶ ἐρωτήσεις 34, 23.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΒΟΣΤΡΩΝ
Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου 5, 29.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΙΩΑΣΑΦΑΙΩΝ
Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων 115, 2.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΝΕΑΣΚΗΤΙΩΤΟΥ
Κανόνες (8) εἰς Ἀντώνιον τὸν μέγαν 228, 2. — Κανόνες (8) εἰς Ἀρτέμιον 244, 2. — Ἀκολουθία ἀποστόλου Λουκᾶ 140, 3. — Κανὼν εἰς τὸν ὄσιον Ἀντώνιον 40, 3.

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ
ἐκ τῆς βίβλου τῆς Κλίμακος 184, 1. — Ἀπανθίσματα ἐκ Νομοκάνονος 184, 2.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
εἰς ἐρωτήσαντα περὶ ἐξομολογήσεως 96, 10.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ
ἱεροσφράγιστοι ἱερῶν Σκητῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους 153.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ καὶ Κοντάκια 218.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ
ἐκ τῆς Νεοελλην. Φιλολογ. Σάββα περὶ Νεοφύτου Καυσοκαλυβίτου, Ραφαὴλ καὶ Θεοκλήτου Καρατζᾶ 178, 24. — Ἀποσπάσματα πατέρων 46, 5. — Γερόντων 46, 6. — Ἀποστολικῶν διατάξεων 46, 7. — Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασι-

λείου 46, 8. — Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ 46, 9. — Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ 46, 10. — Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Παύλου καὶ Χρυσοστόμου 46, 11.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
τῆς Ἱ. Κοινοῦτος περὶ διορισμοῦ ἐπιστασίας 178, 14. Ἀπόφασις Σκήτης ἁγ. Ἄννης 178, 7.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ 196.

ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ
Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ ἁγ. Γεωργίου 164, 3. 168, 1.

ΑΡΣΕΝΙΟΣ ἱερομόναχος 56 σημ.

ΑΣΜΑΤΑ ΑΣΜΑΤΩΝ
εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου 248.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΠΙΠΩΝΟΣ περὶ Τριάδος 167.

Β

ΒΑΡΛΑΑΜ
Παραβολὴ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως Ἀβενήρ Ἰωάσαφ 133, 6.

ΒΑΡΣΑΝΟΥΦΙΟΥ Λόγοι καὶ ἐρωτήσεις 34, 23.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 119 σημ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΜΕΣΗΣ
Βίος Θεοδώρου Ἐδέσης 203, 2.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ἀκολουθία Εὐθυμίου τοῦ νέου 258, 5.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
Λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν 5, 9. — Ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα 5, 12. — ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητῶμεν τὰς συναναστροφὰς τῶν κοσμικῶν συγγενῶν 17, 2. — Περὶ ὑπομονῆς 71, 3. — Λόγος περὶ ἐλέους καὶ κρίσεως 57, 20. — Παραγγελία εἰς τὸν ἱερέα περὶ θείας λειτουργίας 6, 39. — Λειτουργία 79, 3.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΕΛΕΥΚΙΑΣ
Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον 5, 11.

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗΣ 72 σημ.

ΒΙΟΙ ΑΓΙΩΝ
216, 2 (ἐν ἐπιτομῇ). 219. 220. 221. 222. 223. 224. 257. 258. Ἄγγελῆ νεομάρτυρος 199. Ἀθανασίου Γνωστοῦ νεομάρτυρος 199. Ἀκακίου Καυσοκαλυβίτου 42, 2. 198, 2. 199. Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν τῷ Ἀναπλίφ 199. Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κ)πόλει 199. Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου 158, 2. Ἀντωνίου τοῦ Ρώσου 258, 6. Γαβριὴλ νεομάρτυρος 199. Γρηγεντίου Αἰθιοπίας 258, 2. Δαμασκηνοῦ νεομάρτυρος 199. Δημητρίου Τορναραῖ νεομάρτυρος 199. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου 86, 4. Διονυσίου ὀσίου 86, 7. Διονυσίου τοῦ συστησαμένου τὴν μονὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ 178, 1. Δούκα ραφέως νεομάρτυρος 199. Εὐθυμίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη 168, 7. Εὐθυμίου τοῦ νέου 258, 4. Εὐτυχίου πατριάρχου Κ)πόλεως 225, 10. Ζαχαρίου νεομάρτυρος 199. Ζωσιμᾶ ὀσίου 260. Θεοδώρου Ἐδέσης 203, 2. Θεοφάνους νεομάρτυρος 199. Ἰακώβου νεομάρτυρος 199. Ἰορδάνου νεομάρτυρος 199. Ἰωάννου τοῦ Βλάχου 199. Ἰωάννου Κάλφα νεομάρτυρος 199. Ἰωάννου Κουλικᾶ νεομάρτυρος 199. Ἰωάννου ναυκλήρου νεομάρτυρος 199. Ἰωάννου ραφέως ὀσίου νεομάρτυρος 199. Ἰωσήφ Χαλεπλή νεομάρτυρος 199. Κυπριανοῦ νεομάρτυρος 199. Κων-

σταντίνου Ιερέως Ρώσου νεομάρτυρος 199. Λαζάρου Γαλησιώτου 138, 6. 258, 10. Μαξίμου Κουσοκαλιβίτου 12, 3. 14, 33, 34 (τεμάχια ἐκ τοῦ βίου). 15, 5 (τεμάχια). 39, 2, 3. 150, 1, 2, 3. 258, 11. Μάρκου τοῦ ἔνδου τοῦ ὄρους Θράκης ἀσκήσαντος 9, 20. Μάρκου νεομάρτυρος 199. Μεθοδίου 186, 2. Μιχαὴλ νεομάρτυρος 199. Μιχαὴλ Συννάδων 228, 5. Νήφωνος τοῦ ἐν Κ)πόλει 34, 29 (ἀπόσπασμα). 178, 32. Νήφωνος ὁσίου 12, 7, 8. 41, 3 (τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ). 166, 8. Νικηφόρου πατριάρχου Κ)πόλεως 225, 6. Νικοδήμου νεομάρτυρος 199. Νικολάου Καραμάνου νεομάρτυρος 199. Νικολάου νεομάρτ. τοῦ ἐν Κ)πόλει 199. Ὁρέστου 168, 8. Παύλου τοῦ Θηβαίου 258, 20. Παύλου νεομάρτυρος Ρώσου 199. Πέτρου Ἀθωνίτου 157, 9. 166, 9. Πέτρου τοῦ ἀπὸ Σχολαρίου 12, 5. Ποιμένος τοῦ ἐν Κιέβῳ 130, 5. 168, 6. Σάβα τοῦ Βατοπεδινοῦ 258, 13. Σάββα Νέγδελη νεομάρτυρος 199. Σάββα καὶ Συμεῶν 226, 3. Σταματίου νεομάρτυρος 199. Στεφάνου τοῦ νέου 225, 8. Συμεῶν νεομάρτυρος ἐκ Τραπεζούντος 199. Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ 225, 12. Τεσσαρῶν νεομαρτύρων ἐν Σμύρνῃ 199.

ΒΟΣΤΡΑ 5, 29 σμ.

Γ

ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ πατρ. Κ)πόλεως 68 σμ.

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ ΣΧΟΛΑΡΙΟΥ

Εὐχαὶ 206, 5. — Κεφάλαια περὶ πίστεως 96, 4.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΒΛΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ

Σχολαστικά ζητήματα εἰς τὸ α', β' καὶ γ' τῶν μετεωρολογικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους 99, 1.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΙΑΝΝΟΥΔΗ

Κανὼν ἱαμβικός εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν 40, 4.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΝΑΣΙΟΥ

Ἀκολουθία Σταματίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Βόλου 169, 3.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

Ὀκταὶ κδ' εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Ἀρτέμιον 163, 18.

ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ)ΠΟΛΕΩΣ

Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια 5, 7. 250, 4. — Γράμμα περὶ διοικήσεως τῆς Σκήτης ἀγ. Ἄννης 178, 6.

ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ Στιχηράριον 44.

ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ 11, 20. 260.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ 3, 31 σμ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΜΙΣΤΟΥ περὶ ἀρετῶν 97, 2.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΕΣΙΟΥ

Ἐρμηνεῖα ῥητοῦ τῆς πρὸς Φιλιππισίους 96, 8.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Στοιχεῖα Ἀστρονομίας 149.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια 5, 8. Λόγος εἰς τὸ εἰσθητικὸν παρὰ τὸν σταυρὸν 3, 35. 214, 2.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

Λόγος εἰς τοὺς 318 πατέρας 6, 26.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΑἸΝΟΥ

Ὁμιλία εἰς τὸν κατὰ Λουκᾶν 57, 2. — Ἐρμηνεῖα λόγου Βασιλείου τοῦ μεγάλου 57, 20.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ

Ἐγκώμιον εἰς τὰ Εἰσόδια 250, 5.

ΓΝΩΜΑΙ

κατ' ἐκλογὴν φιλοσόφων 10, 7. Γνώμαι διαφόρων ποιητῶν μονόστιχοι 96, 15.

ΓΡΑΜΜΑ

τῆς Λαύρας πρὸς τὴν Σκήτην Κουσοκαλιβίων 178, 9.

ΓΡΗΓΕΝΤΙΟΥ Διάλεξις πρὸς Ἐρβᾶν 258, 3.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν 3, 37. 225, 14.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΔΕΚΑΠΟΛΙΤΟΥ

Λόγος περὶ ὀπτασίας ἣν εἶδε σαρακηνὸς 225, 4.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Κεφάλαια περὶ πίστεως 57, 6. Λόγος εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλᾶξης 86, 11. — Λόγος εἰς τὸ Πάσχα 6, 18. 9, 26. 157, 2. — Λόγος εἰς τὴν Πεντηκοστὴν 157, 1.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΕΛΛΑΡΙΤΟΥ

Βίος Λαζάρου τοῦ Γαλησιώτου 258, 10.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

Λόγος εἰς τὸν ἅγ. Γεώργιον 164, 15. 168, 5.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

Λόγος πρὸς Τατιανὸν περὶ ψυχῆς 96, 2. Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν 5, 22. 225, 7 (εἰς τὰ Φῶτα καὶ ἐγκώμια (2) εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ περὶ φυσιολογίας τοῦ κόσμου 96, 1. — Ἐρμηνεῖα εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν 46, 3. — Ἐρμηνεῖα εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων 46, 4. — Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον 32, 4. Λόγος εἰς τὴν παρείσθασιν τῶν νηστειῶν 6, 11. — Λόγος εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν 6, 17. — Λόγος εἰς τὰ Φῶτα 5, 13.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Ὁμιλία εἰς τὴν Πεντηκοστὴν 20, 3. — Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου 32, 2. — Λόγος εἰς τὸν ἅγ. Δημήτριον 101.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Ὁμιλία εἰς τὴν Πεντηκοστὴν 20, 3. — Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου 32, 2. — Λόγος εἰς τὸν ἅγ. Δημήτριον 101.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Ὁμιλία εἰς τὴν Πεντηκοστὴν 20, 3. — Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου 32, 2. — Λόγος εἰς τὸν ἅγ. Δημήτριον 101.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΣΙΝΑΙ-ΤΟΥ

περὶ ἡσυχαστῶν 14, 32. 15, 4. 34, 28.

Δ

ΔΑΝΙΗΛ ΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΟΥ

περὶ μνημοσύνων 152, 5.

ΔΑΝΙΗΛ ΚΕΡΑΜΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΤΜΙΟΥ

Ἐξήγησις εἰς τὸν α' ψαλμὸν τοῦ μεγάλου Βασιλείου 119, 1. — Εἰς τὸν ζ' ψαλμὸν τοῦ μεγάλου Βασιλείου 119, 2. — Ἐξήγησις λόγων 119, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

ΔΕΗΣΙΣ εἰς Ἰωάννην Χρυσόστομον 262, 3.

ΔΗΛΩΣΙΣ

περὶ τοῦ πότε δεῖ σφραγίζεσθαι τὰ τίμα δῶρα 258, 26. — Δήλωσις περὶ τῶν ἐν ποίαις ἑορτασίαις ἡμέραις τῶν ἱβ' μηνῶν ἐπιτελεῖται θεῖα ἱεροουργία εἰς τὸ Κυριακὸν τῆς ἁγίας Ἄννης καὶ ἐν ποίαις ἀγρυπνία καὶ λειτουργία 30, 4. — Δήλωσις περὶ τοῦ εὐρίσκων εὐκόλως ἐν ποίαις διδύμοις εἰσὶν οἱ λόγοι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν 24, 6.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΑΤΖΗ ΠΟΛΥΖΟΥ

Ἐκδίκησις ἀναγκασιότατη 103, 1. — Διαθήκη 103, 2. — Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου 108, 3.

ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΦΩΤΙΚΗΣ

Κεφάλαια άσκητικά 14, 27, 36. 15, 8. 34, 20.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου Θεολόγου 11, 14.

ΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ

ὅπως δεῖ τὸν ἱερέα μνημονεύειν ἐν τῇ τοῦ τιμίου σταυροῦ ὑψώσει 24, 5. Διασαφής περὶ τῶν ἐμφορουμένων τῇ θεῖα εὐχῇ ρημάτων 14, 31. 15, 3.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ τῆς προσκομιδῆς 28, 2.

ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ

τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου 33, 3. Διατύπωσης ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας ἐν τῇ Σκῆτι τῆς ἁγίας Ἄννης 30, 1. Διατύπωσης ἐκκλησ. Ἀκολουθίας ἐκ τῶν τοῦ Τυπικοῦ ἀπορουμένων 272.

ΔΙΑΦΟΡΑ περὶ Μάρκου Εὐγενικοῦ 225, 2.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῶ 3, 12. Διήγησις περὶ τοῦ ἐν τῷ φορέατι τῆς Μ. Ἐκκλησίας γενομένου θαύματος ὑπὸ τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ 3, 13. Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων 3, 14. 9, 22. Διήγησις περὶ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου Μονεμβασιασίσης 227. Διήγησις περὶ τῆς τοῦ Κυρίου εἰκόνης τῶν Χαλκοκρατείων 3, 15. Διήγησις θαυμάτων ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ 5, 6 (Παντολέοντος). Διήγημα θαυμαστὸν καὶ ὠφέλιμον 5, 19. Διήγησις περὶ τινος Μαϊστριανοῦ 5, 20. Διήγησις περὶ τῶν τελεσθέντων μετὰ τὴν ἀποβίωσιν Ἰωάννου Χρυσόστομου 6, 36. Διήγησις ψυχοφελῆς 9, 1. Διήγησις θαύματος (Μακαρίου Ἀλεξανδρείας) 11, 18. — Περὶ Θεοφίλου οἰκονόμου τοῦ ἐξ Ἀδάνων 18. — Περὶ τῆς βασιλείσης Θεοφρανοῦς 18. — Περὶ τῆς μεταστάσης οἰκίας τῆς Θεοτόκου ἐν Ναζαρέτ 18. — Περὶ πόρνου ἄρχοντος 18. — Περὶ τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς Φανερωμένης κρίνου 18. — Περὶ τοῦ δούλου τοῦ ἄρχοντος τῆς Φραγίας 18. — Περὶ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Νικολάου 261. 3. — Περὶ γυναικὸς ἀπολεσάσης τὸ τέκνον αὐτῆς 18. — Περὶ τῆς ἁγ. Ἰουλιανῆς 18. — Περὶ τῆς κτίσεως τῆς Κωνπόλεως 18. — Περὶ τῆς κατὰ τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐπιδρομῆς τῶν Ἀγαρηνῶν 18. — Περὶ τῆς μοναχῆς Θεοφυλάκτις 18. — Περὶ τῆς μονῆς τῶν Βερναρδινῶν 18. — Περὶ Εὐφροσύνου τοῦ μαγέρου 18. — Περὶ εὐλαβοῦς γυναικὸς ἐν Ἀλαμανία 18. — Περὶ τῶν μοναχῶν τῶν θελόντων νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν μονὴν 18. — Περὶ τῶν ἁγιορειτῶν παρὰ τοῦ λατινόφρονος Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου 97, 11. — Διήγησις ὀπτασίας ὠφέλιμος 117, 4. — Εἰς τὰ περὶ τῶν ἁγίων πάντων νεοφανῶν μαρτύρων ἀγωνίσματα 127, 2 (Νήφωνος ἁγιορείτου). Διήγησις τοῦ ὁσίου Σεργίου περὶ καταδρομῆς τῆς Σκῆτεως αὐτοῦ 138, 13. Διήγησις θαυμάτων ἁγ. Γεωργίου 164, 16. — Περὶ τοῦ ἐν τῇ Τραπεζῇ γενομένου θαύματος διὰ τοῦ ποτηρίου 183. Διήγησις ψυχοφελεστάτη (Πέτρου πρεσβυτέρου) 184, 6. Διήγησις Μαξίμου Καυσοκαλυβίτου 200, 2. — Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Κιέβφ 258, 7. — Περὶ φρικτῆς ἀποκαλύψεως 260.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ἀκολουθία Παύλου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως 261, 5.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΓΙΑΡΤΕΜΙΤΟΥ

Ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας 216, 10.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΙΕΡΟΜ. ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ἱστορία 57, 5.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ

περὶ θεῶν ὀνομάτων 206, 12. — Πῶς τὸν Θεὸν φασὶν οἱ θεολόγοι αὐτοζωῆν 6, 40.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΦΟΥΡΝΑ

Ἐρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς 135.

ΔΟΣΙΘΕΟΣ

Δρυνοπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου 94 σημ.

ΔΡΑΜΑ νεοελληνικὸν 130, 4.

ΩΡΟΘΕΟΥ ΑΒΒΑ Ἐρωτήσεις 14, 44, 45.

ΩΡΟΘΕΟΥ ΑΓΙΟΥ

Περὶ τοῦ μὴ ὀφείλειν στοιχεῖν τινα τῇ ἰδίᾳ συνέσει 11, 19.

ΩΡΟΘΕΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ Λόγοι 11, 1, 2, 3, 6.

Ε

ΕΓΓΡΑΦΑ

ἐλληνικῆς κυβερνήσεως περὶ τῶν μετοχῶν Λαύρας 178, 12. — Περὶ τῶν προνομίων τῆς ἁγίας Ἄννης 178, 13. — τῆς Σκῆτης τῆς ἁγ. Ἄννης 178, 4. Ἐγγραφὸν Ἱ. Κοινότητος διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Σκῆτης 178, 5. Ἐγγραφὰ ἐπίσημα τῆς Σκῆτης Καυσοκαλυβίων 132, 1. Ἐγγραφὰ τουρκικά (3) 178, 10.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Ἱ. Κοινότητος πρὸς τὰς μονὰς πρὸς περιστολὴν τῶν λαϊκῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ 178, 15, 16.

ΕΓΚΩΜΙΑ

εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον (Γρηγορίου Νύσσης) 32, 4 — εἰς Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην (Μιχαὴλ Συγκέλλου) 86, 5 — εἰς Ἰσίδωρον μάρτυρα (Νικ. Πεπαγωμένου) 86, 9 — εἰς Εὐθύμιον κτίτορα μονῆς Ἰβήρων 96, 13. — Εἰς Παντελεήμονα μεγαλομάρτυρα 97, 7. — Εἰς Στέφανον πρωτομάρτυρα (Ἀνδρέου Κρήτης) 98, 7. — Εἰς Γεώργιον μεγαλομάρτυρα 98, 9. 115, 1 (Δαπόντε). 117 (Ἀνδρέου Κρήτης). 147, 1. 164, 1, 2 (Ἀρκαδίου Τριμυθοῦντος), 3 (Ραφαὴλ), 4 (Νικοδήμου ἁγιορείτου), 5 (Δαπόντε), 6 (Ἀθανασίου Παρίου), 8 (Μακαρίου Χριστιανοπούλου). 168, 1, 2, 3, 4. — Εἰς Κύριλλον Ἀλεξανδρείας (Ἰωαν. Ζωναρᾶ) 98, 11. — Εἰς Βασίλειον τὸν μέγαν (Ἐφραίμ) 133, 1. — Εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου (Χρυσοστόμου) 133, 4. 134, 1. — Εἰς Ἱερόθεον Ἀθηνῶν (Ζιγαβηνοῦ) 138, 7. — Εἰς Ἀβράμιον ὄσιον (Νικοδ. ἁγιορείτου) 138, 10. — Τῷ Α' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν (Νεκταρίου) 140, 6. — Εἰς Ἰωάννην Εὐαγγελιστὴν (Πρόκλου Κ)πόλεως) 181, 4, 5, 6. — Εἰς τὸν ἅγιον Εὐστάθιον 192, 2. — Εἰς τοὺς ἐνδόξους μάρτυρας (Ἐφραίμ Σύρου) 193, 5. — Εἰς τὸν ἅγιον Παντελεήμονα 206β, 2. — Εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας (Διονυσίου Ἀγιαρτεμίτου) 216, 10. — Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Προδρόμου 216, 12. — Εἰς τὴν Θεοτόκον (Ἰσυχίου πρεσβυτέρου) Ἱε-

ροσολύμων) 225, 16. — Εἰς τὸν ἅγιον Χαράλαμ-
πον (Μακαρίου ἱερομονάχου) 66. 250, 1. — Εἰς
τὴν ἁγ. Αἰκατερίναν (Κυρίλλου Σινᾶ) 250, 2.
— Εἰς τὰ Εἰσόδια (Γερμανοῦ Κ) πόλεως) 250,
4, 5 (Γεωργίου Χαρτοφύλακος). — Εἰς τὸν προ-
φήτην Δανιὴλ 258, 18.

ΕΙΔΗΣΙΣ
περὶ τῆς θείας Μεταμορφώσεως πότε ἐγένετο
96, 5.

ΕΙΚΟΝΕΣ σεσαθρωμένοι οὐ δεῖ καίεσθαι 6, 34.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ εἰς τὴν φιλοσοφίαν 148.

ΕΚΛΟΓΑΙ (ἐκ λόγων πατέρων) 10, 4. 258, 24.

ΕΚΛΟΓΑΡΙΟΝ 252.

ΕΚΛΟΓΗ
ζητήσεων τινων δυσδιαλύτων 258, 15. Ἐκλογή
τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν 9, 27. Ἐκλογή ἐκ τῆς
Κλίμακος 14, 27. 34, 32. Ἐκλογή ἐκ τῶν λόγων
Μακαρίου τοῦ μεγάλου 34, 15. Ἐκλογή ψαλμῶν
185, 2.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΧΡΥΣΟΛΟΡΑ
Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχείων ἐκ διαφόρων
ποιητῶν 96, 15.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ
τοῦ λόγου τοῦ Πλουτάρχου περὶ τοῦ ἀκούειν
102, 1.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
καὶ διάφορα σημειώματα 133, 9. Ἐπιστολαὶ κα-
θολικαὶ καὶ Παύλου 4, 6-48. Ἐπιστολὴ πρὸς
νέον διὰ στίχων 200, 8. Ἐπιστολὴ στρατιώτου
ἐκ Μπιζανίου 178, 21. Ἐπιστολαὶ τῶν ὀσμομαρ-
τῶρων (5) Εὐθυμίου, Ἀκακίου, Ἰγνατίου καὶ
Ἄνουφριου 210, 5.

ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ 94. 196.

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ τύποι 80, 1.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον
ταφὴν 3, 36. 6, 16. 9, 25. 12, 1. 129, 1. 157, 11.
213, 8. Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν 6, 22. Εἰς τὸν
θρόνον τῆς Θεοτόκου τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ 157,
5. Ὁρθόδοξος ὁμολογία 206, 4.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ
εἰς τὸ Ἄσμα Ἀσμάτων 46, 4 (Γρηγορίου Νύσ-
σης) 247, 6. Ἐρμηνεῖα τῶν ἐμφορομένων τῆ
θείᾳ εὐχῇ ρημάτων 86, 10. Ἐρμηνεῖα εἰς τὸν
κανόνα τοῦ σταυροῦ 97, 8. Ἐρμηνεῖα λόγου εἰς
τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου 138, 12. Ἐρμηνεῖα
ὁμηρικῶν τινων λέξεων 57, 7. Ἐρμηνεῖα φωτει-
νοῦ θαλάμου 178, 30. Ἐρμηνεῖα τοῦ ἰσώματος
τῆς τραπέζης 121, 5. Ἐρμηνεῖα ψαλμῶν τινων
206, 6. Ἐρμηνεῖα εἰς τοὺς ψαλμοὺς 46, 1. —
Ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου 46, 2. Ἐρμηνεῖα εἰς τὸν
Ἐκκλησιαστήν 46, 3 (Γρηγορίου Νύσσης).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
καὶ ἀποκρίσεις περὶ διαφόρων ζητημάτων 10, 5.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
89. — Τοῦ Πάσχα διὰ στίχων πολιτικῶν 126, 28.

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΒΟΥΓΑΡΕΩΣ
περὶ παλιρροῶν (τῷ Καμπανίας Θεοφίλῳ) 99,
2. Ἐπὶ τῶν ὑπομνηματικῶν παρεκβολῶν τοῦ
Νεοφύτου τῶν εἰς τὸ δ' τῆς Γραμματικῆς τοῦ
Γαζῆ 97, 5. Ὁρθόδοξος ὁμολογία 138, 1. Περὶ
τοῦ ποῦ ὁ παράδεισος καὶ ἡ κόλασις 138, 2. Ἐπι-
στολὴ 138, 3. Σημειώσεις διαφόροι 138, 4.

ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ 190.

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΖΙΓΑΒΗΝΟΥ

Ἐγκώμιον εἰς Ἱερόθεον Ἀθηνῶν 138, 7.

**ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟ-
ΝΟΣ** μέλισσα (διὰ στίχων) 208.

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

Σύλλογὴ λόγων, θαυμάτων, διηγήσεων κτλ. 205.

ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Λόγος εἰς τὰ Βαῖα 216, 9.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Λόγοι 9, 9-18.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ διαίρεσις τῶν ψαλμῶν
206, 10.

ΕΥΧΑΙ

Εὐχὴ ἐπὶ μνημοσύνου 20 σημ. Εὐχαὶ τοῦ λυχνι-
κοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου 26. 28, 1. 180, 1. 206, 3.
Εὐχαὶ κολύβων 28, 3. Εὐχαὶ διάφοροι 28, 5. 73.
96, 12. Εὐχὴ εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον 147, 2. Εὐ-
χαὶ Γενναδίου Σχολαρίου 206' 5. Εὐχὴ ἡμερονύ-
κτιος τοῦ μεγάλου Βασιλείου 206, 8. Εὐχὴ εἰς
τὴν Θεοτόκον 262, 2. Εὐχαὶ διάφοροι 264, 1.

ΕΥΧΗ τί διαφέρει προσευχῆς 14, 37. 46. 15, 9.

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ (περὶ χειροτονιῶν) 79, 2.

ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

Κεφάλαια 7, 1-23. 34, 17. Λόγοι 7, 24-49. Λό-
γος περὶ τοῦ ἀντιχριστοῦ 6, 9. — Εἰς πατέρας
τελειωθέντας 6, 10. Λόγος κατανυκτικὸς 6, 33.
— Περὶ κρίσεως καὶ κατανύξεως 6, 38. Λόγος
εἰς ὠφέλειαν ἡμῶν καὶ σωφροσύνην 5, 18 — ὅτι
οὐ δεῖ γελᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι 11, 23. — Λό-
γων ἀποσπάσματα 57, 3. Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέ-
γαν Βασίλειον 133, 1. 134, 1. Λόγος εἰς τὴν Με-
ταμόρφωσιν 157, 13. Λόγος εἰς τὴν γυναῖκα τὴν
ἁμαρτωλὸν 166, 7. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἐνδόξους
μάρτυρας 193, 5. Λόγος εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ
Κυρίου 3, 6.

Z

ΖΩΣΙΜΑ ΑΒΒΑ περὶ ἀνεξικακίας 11, 11.

H

ΗΛΙΟΥ ΕΚΔΙΚΟΥ κεφάλαια 14, 28. 34, 21.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ἐξηγήσεις τῆς δημηγορίας τοῦ Περτίνακος 102, 2.

ΗΣΑΪΟΥ ΑΒΒΑ

Λόγοι 14, 26. 34, 19. Περὶ ἐντολῶν 14, 42. 15,
11. 16, 3. 214, 1 (ἐν τέλει σημείωσις περὶ τοῦ
ἄββᾶ Ἡσαίου).

ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΤΗΣ ΒΑΤΟΥ

κεφάλαια κατ' ἄβ 14, 30. 15, 2 (περὶ νήψεως).

ΗΣΥΧΙΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον 225, 16.

Θ

ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ Κεφάλαια 34, 22.

ΘΑΥΜΑΤΑ

Θαῦμα ἐν τῇ μονῇ Βατοπεδίου 18. Θαύματα ἁγί-
ου Γεωργίου 92, 2, 3, 4, 5, 6. 117, 4, 5, 6, 7, 8,
9, 10. 125, 11, 12, 13, 14, 15, 16. 152, 3. 164
(δέκα θαύματα). Θαύματα Παΐσιου τοῦ μεγάλου

- λου 98, 1. Θαύματα ἁγίου Μαξίμου 258, 21.
 Θαύματα ἁγίου Νικολάου 261, 4, 5.
ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ 189.
[ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ] ΤΟΥ ΕΞ ΙΟΥΔΑΙΩΝ
 περί τοῦ Χριστοῦ 9, 29.
ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΚΥΡΟΥ Φιλόθεος ἱστορία 219, 2.
ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Κανὼν εἰς τοὺς 20 Ἀναργύρους
 169, 1.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΔΑΦΝΟΠΑΤΟΥΣ
 Μαρτύριον ἁγ. Γεωργίου 164, 11. 250, 6.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΔΕΣΗΣ κεφάλαια 14, 39β.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΟΥΣΠΕΝΣΚΗ καταλογικὸς δείκτης
 ἐγγράφων τῶν σωζομένων ἐν ταῖς μοναῖς τοῦ
 Ἄθω 141.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ
 Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον 139, 16. Λόγος εἰς τὴν
 προσκύνῃσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ 3, 17. 12, 9.
 Ἐγκώμιον εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Προ-
 δρόμου 5, 27. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ
 Προδρόμου 6, 4. Ἐγκώμιον εἰς τὸν Εὐαγγελι-
 στήν Ἰωάννην 181, 6.
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ Χαλκίας (ἀρχιερεὺς) 90 σημ.
ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ 269, 1.
ΘΕΟΤΟΚΟΥ
 ἐπίθετα ἐκ τοῦ β' λόγου Ἀνδρέου Κρήτης εἰς
 τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου 96, 7. Θεοτόκου ἀνά-
 στασις καὶ ἀνάληψις εἰς οὐρανὸς 96, 6.
ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΜΟΝΑΧΟΥ
 Κλίμαξ χαρίτων 14, 38. 15, 10.
ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ
 Βίος Μαξίμου Κουσοκαλύβη 12, 3. 39, 2. 150,
 3. 258, 11.
ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
 περί τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ 97, 15.
ΘΗΚΑΡΑ Εὐχαὶ 73 σημ.
ΘΡΗΝΟΣ εἰς τὴν Θεοτόκον 270, 5.
ΘΩΜΑ ΜΟΝΑΧΟΥ κανὼν εἰς τὸν Χριστὸν 140, 11.

I

- ΙΑΚΩΒΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ**
 Λόγος εἰς τὴν Θεοτόκον 5, 1.
ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
 Ἀκολουθία ἐπὶ ἁγίων 258. — Κανὼν εἰς τὴν
 μνήμην Εὐθυμίου, Ἰγνατίου καὶ Ἀκακίου 139,
 5. — Κανὼν εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν 126, 24. —
 Ἀκολουθία Βενιαμὴν τοῦ ἐν Περσίᾳ 72, 1. —
 Παράκλησις εἰς Ἀντίπαν Περγάμου 72, 2. —
 Κανόνες (3) παρακλητικοὶ εἰς τοὺς ὁσιομάρτυ-
 ρας Εὐθύμιον, Ἰγνατίον, Ἀκάκιον καὶ Ὀνούφρι-
 ον 210, 4. Μετάφρασις Πατερικοῦ 68. — Λόγος
 εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας Ἄννης 9, 21.
ΙΑΤΡΟΣΟΦΙΟΝ 128, 1, 2.
ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ
 βίος Νικηδόρου πατρ. Κ)πόλεως 225, 6.
ΙΑΙΟΜΕΛΑ εἰς τὴν Λιτὴν Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ
 247, 1.
ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ 94 σημ.
ΙΕΡΕΜΙΑ ΠΑΤΗΤΑ
 Κανὼν εἰς Μάξιμον Κουσοκαλύβην 12, 2.
ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΠΑΤΡ. Κ)ΠΟΛΕΩΣ
 Σιγγίλιον (τοῦ 1575) 178, 8.

- ΙΕΡΟΘΕΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ**
 Κανὼν εἰς Χριστὸν κατ' αἶ 126, 7.
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ἠγούμενος Λάυρας 1 σημ.
ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ
 ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία 225, 11.
ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ ἐρμηγεία 34 σημ.
ΙΟΥΑΙΟΥ ΠΙΣΚΟΥ
 ἱστορικὴ μελέτη περί Γεωργίου τοῦ Σκενδέρ-
 μπη 143.
ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ Λόγος κατὰ Ὠριγένους 157, 32.
ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ
 Ἀκολουθία Νήφωνος πατρ. Κ)πόλεως 169, 4.
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ Ο ΧΙΟΥ Ο ΚΡΗΣ 51 σημ.
ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ
ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ Λόγοι 216, 7.
ΙΣΑΑΚ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ Λόγοι 13. 11, 25 (Ἰσαὰκ
 ἄββᾶ). 34, 18. — Κεφάλαια 71, 4.
ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΙΕΡΟΜ. ΣΑΜΙΟΥ
 Οἰκοὶ κατ' εἰς Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα 225, 3.
ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ)ΠΟΛΕΩΣ
 Οἰκοὶ κατ' εἰς τὸν Πρόδρομον 194, 2. 270, 3.
 212, 3. Οἰκοὶ εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ εἰς τὸν
 Πρόδρομον 73. Κανὼν εἰς τὸν Πρόδρομον 212, 2.
ΙΣΤΟΡΙΑ
 συνοπτικὴ τῶν ἀδελφῶν Ἰωασαφαίων (διὰ στί-
 χων) 132, 3. Ἱστορίαι περί λαβυρίνθου 98, 3.
ΙΩΑΚΕΙΜ (τοῦ Γ') πατρ. Κων)πόλεως Γράμματα
 178, 20, 22.
ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΥ ΙΕΡΟΜ. ΚΟΧΙΑ
 Βίος Μαξίμου Κουσοκαλύβη 39, 3. 150, 2.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΩΜΕΤΡΟΥ ἡρωελεγεία 138, 14.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ
 Λόγοι 216, 7. Λόγος περί τῶν ἐν πίστει κεκοιμη-
 μένων 3, 3. 6, 8. — Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφω-
 σιν 5, 38. — Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτό-
 κου 6, 2, 3. 203, 3. 248. — Λόγος εἰς τὸ Γενέ-
 σιον τῆς Θεοτόκου 5, 2. 31, 2. 32, 1. — Λόγος
 εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν 5, 21. — Λόγος περί τῶν
 ἁγίων εἰκόνων 6, 12. — Λόγος περί ἀρετῶν καὶ
 παθῶν 11, 22. — Ἱστορία ψυχοφελῆς περί Βαρ-
 λαάμ καὶ Ἰωάσαφ 52. — Περὶ νήψεως ψυχῆς
 133, 5. — Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον
 182, 3.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ
 Κανὼν εἰς τὸν Χριστὸν 140, 10. — Οἰκοὶ κατ' εἰς
 Ἰωάννην τὸν Θεολόγον 97, 12. — Οἰκοὶ εἰς τὴν
 ἁγ. Τριάδα 54.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΛ·Ι·ΤΩΝ
 Κανόνες εἰς τὸν Πρόδρομον 236. — Λόγος εἰς
 τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας 5, 15.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ Ἀποκάλυψις 4, 49.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΥ ΚΕΦΑΛΗΝΟΣ
 Ἀκολουθία Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου 129, 5.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΩΝΑΡΑ
 Ἐγκώμιον εἰς Κύριλλον Ἀλεξανδρείας 98, 11.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ
 Περὶ διαφόρων θρησκευτικῶν ζητημάτων 211, 10.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΑΙΜΑΚΟΣ
 περί ἱερᾶς ἡσυχίας 11, 9. — Μερικὴ ἀνθολογία
 34, 16. — Ὀπτασία 184, 3.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΡΕΖΙΝΟΥ
 Ἡ κλίνη τοῦ Σολομώντος 18.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ

Ίωβ παράφρασις ἐλευθέρα 144.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Λόγοι 184, 5. — Λόγοι κατὰ Ἰουδαίων οἱ μαγαρίται 1-6. — Περὶ ἱερωσύνης 1, 7-12. — Εἰς τὸν Λάζαρον 1, 13-17. — Εἰς τὸν Ὄζιαν 1, 18-23. Περὶ ἀκαταλήπτου 1, 24-31. Εἰς τὸν Ἄσωτον 3, 1, 2, 6, 7. — Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν 3, 4. — Περὶ ὑπομονῆς καὶ κατανύξεως 3, 5. — Ὁμιλία εἰς τὸν προφήτην Ἰωάνν καὶ Δανιὴλ 3, 7. — Περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν παρῶς 3, 9. — Λόγος εἰς τὴν ἔξορίαν τοῦ Ἀδάμ 3, 10. — Περὶ μετανοίας 3, 16, 157, 28. — Περὶ νηστείας 3, 19, 24. — Περὶ μετανοίας καὶ κατανύξεως 3, 10, 21. — Εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον 3, 22. — Εἰς τὰ Βαῖα 3, 27, 28, 9, 23. — Εἰς τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα 3, 31. — Εἰς τὰς δέκα παρθένους 3, 32. — Εἰς τὴν πόρνην 3, 33. — Εἰς τὴν Ξηρανθεΐσαν συκὴν 213, 1. — Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα 3, 34, 157, 16. — Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα 3, 38, 6, 19, 57, 18, 157, 21. — Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν 5, 10, 138, 8. — Εἰς τὰ Θεοφάνεια 5, 14, 157, 17, 18. — Εἰς τὸν μάταιον βίον 5, 17. — Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν 5, 23, 157, 23. — Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Προδρόμου 5, 28, 31, 3, 133, 4. — Ἐγκώμιον εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον 5, 33. — Λόγος εἰς τοὺς ἱβ' ἀποστόλους 5, 35, 70, 2. — Ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν 5, 37. — Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν 5, 40, 9, 19, 157, 19, 10. — Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου 6, 5. — Εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον 6, 6. — Εἰς τὴν προσκύνῃσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ 6, 13. — Εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν 6, 20. — Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστὴν 6, 21, 133, 2. — Εἰς τὴν Ἀνάληψιν 6, 23, 25, 157, 6. — Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν 6, 27, 28, 29, 20, 2. — Εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας 6, 30, 193, 3. Λόγος τῆ Μ. Παρασκευῆ 157, 3. — Λόγος εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν 157, 14. — Περὶ ὑπομονῆς καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος 157, 25. — Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας 157, 30. — Ὅτι χρεὶ τὸν ἔχοντα χάριν μεταδίδοναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι 157, 15. — Εἰς τὸ « Πάτερ εἰ δυνατόν » 157, 22. — Περὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ 157, 26. — Περὶ ἀγάπης 157, 27. — Τί νὰ κάμη ὁ Χριστιανὸς νὰ κληρονομήσῃ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν (ἐν τῇ ἀπλῇ) 57, 19. — Εἰς τὸν υἱὸν τῆς χήρας 225, 18. — Εἰς Φιλογόνιον 203, 4. — Ἐπιστολὴ πρὸς μοναχοὺς περὶ νήψεως 157, 24. — Νουθεσίαι πνευματικαὶ 6, 32. — Εὐχὴ κατασκευτικὴ διὰ στίχων 73. — Λειτουργία 19, 1, 79, 1. — Λόγος πρὸς ἀνομοίους β' 211, 2. — Περὶ ἀκαταλήπτου (λόγοι 3) 211, 3, 4, 5. — Εἰς τὰς Καλένδας 211, 6. — Πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας ἐν ταῖς συνάξεσι 211, 7.

ΙΩΑΣΑΦ ΜΟΝΑΧΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΥΣ

156 σμ. 156 σμ.

ΙΩΑΣΑΦ ΙΕΡΟΜ.

Ἰωασαφαίων 44 σμ. 74 σμ. (Βιβλιοθηκάριος) 82 σμ. 85.

ΙΩΑΣΑΦ Κανὼν εἰς Ἰωάσαφ τῶν Ἰνδιῶν 152, 6.

ΙΩΑΣΑΦ ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ

Λόγος εἰς τὸν πρωτόκλητον Ἀνδρέαν 229.

ΙΩΝΑ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Προσευχητάριον 74. — Κανὼν εἰς τὸν νεομάρτυρα Νικόλαον τὸν παντοπόλην 97, 14 (Ἰωνά Κausοκαλυβίτου). — Κανὼν εἰς Ἀκάκιον 198, 1. — Βίοι νεοφανῶν μαρτύρων 199, 1.

ΙΩΝΑΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ἀγ. Διονυσίου 86, 7 σμ.

ΙΩΣΗΦ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Λόγος εἰς τὸν τίμον σταυρὸν 3, 18, 12, 10, 86, 2.

ΙΩΣΗΦ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ

Κανόνες (7) εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον 125, 9, 171, 1 (Κανόνες 8). — Κανὼν εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην 126, 9. — Κανὼν εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον 126, 11. — Κανὼν εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον 126, 17. — Κανὼν εἰς Χρυσόστομον 126, 19. — Κανὼν εἰς τὸν ἅγ. Νικόλαον 126, 20. — Κανὼν εἰς τὸν ἅγ. Δημήτριον 126, 21. — Κανὼν εἰς τὸν ἅγ. Θεόδωρον 126, 22. — Κανὼν εἰς τὸν Χριστὸν 140, 8, 9.

Κ

ΚΑΙΣΑΡΙΟΥ ΔΑΠΟΝΤΕ

Ἐγκόλιον λογικὸν 78. — Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον (διὰ στίχων) 117, 3, 164, 5. — Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγ. Γεώργιον 116, 1. — Ὕμνος εἰς τὸν ἅγ. Γεώργιον 116, 2. — Ἐξήγησις τῆς θείας λειτουργίας 216, 5. — Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι 216, 6. — Ἐγκώμιον εἰς Ρηγῖνον 216, 8.

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἀπόκρισις περὶ τῶν μνημοσύνων τῶν τελουμένων ἐν ἑορταῖς 103, 6. — Σιγίλλιον ὑπὲρ τῶν ἀσκητῶν 178, 11.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ)ΠΟΛΕΩΣ

Σύνταγμα 14, 35, 15, 7.

ΚΑΝΟΝΕΣ (ποιήματα)

Κανὼν εἰς τὴν ἀνάστασιν 139, 3. — Εἰς τὸν μέγαν Ἀντώνιον 147, 17. — Εἰς τὸν ἅγ. Ἀρτέμιον 182, 2, 244, 2, 3, 254, 269, 2. — Εἰς τὸν ἅγ. Γεώργιον 117, 11, 12, 121, 2, 124, 125, 7-10, 155, 2, 3, 4, 5, 156, 163. — Εἰς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον 126, 18. — Εἰς τὸν ἅγ. Εὐθύμιον, Ἰγνάτιον καὶ Ἀκάκιον 139, 6, 7. — Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν 235, 2, 250, 9, 254. Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον 22, 1, 24, 2, 3, 36 (εἰς τὸν θρῆνον τῆς Θεοτόκου). 126, 8, 12, 140, 1, 2, 12 (εἰς τὴν Κοίμησιν). 147, 1. — Εἰς τὸν ἅγ. Ἰωάσαφ 133, 12, 134, 6, 152, 6 (τῶν Ἰνδιῶν)· εἰς τὸν δισον Λουκᾶν 126, 6. — Εἰς Μάξιμον Κausοκαλυβίτην 12, 2, 147, 18 (προσόμοια). — Εἰς Μεθόδιον πατρ. Κ)πόλεως 138, 15, 186, 3. — Εἰς τὸν ἅγ. Νικόλαον 195, 3. — Εἰς Νικόλαον Παντοπόλην 97, 14. — Εἰς τὰς οὐρανίους δυνάμεις 97, 1, 216, 11, 270, 1 (εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους). — Εἰς τὸν Πρόδρομον 126, 16, 194, 1 (Πρόδρομον, Νικόλαον καὶ Εὐστάθιον). 195, 1, 236. — Εἰς τοὺς 40 μάρτυρας 126, 10. — Εἰς τοὺς ἱβ' ἀποστόλους 226, 1, 253. — Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν 254. — Εἰς νεοφανεῖς μάρτυρας 247, 4. — Εἰς Θεόδωρον τὸν Στουδίτην 254. — Εἰς συμφορὰς καὶ θλίψεις 126, 15. — Εἰς τὴν ἅγ. Τριάδα 31,

1. 126, 11, 23. — Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν 40, 4. 250, 8. — Εἰς τὴν ἕρωσιν τοῦ σταυροῦ 40, 5. 126, 25. — Εἰς τὸν Χριστὸν 140, 8, 9, 10, 11. 165. 169, 5, 13. — Τῇ Μεγ Παρασκευῇ 169, 12.

Κανόνες συνόδων 94. Κανόνες τινες ἀναγκαῖοι καὶ ἡ τῶν ἐσθινῶν εὐαγγελίων ἐρμηνεία 30, 3. — Κανόνες καθολικοὶ τῶν θείων ἀποστόλων 211, 9.

ΚΑΣΣΙΑΝΟΥ ΑΒΒΑ

Λόγος περὶ τῶν κατὰ τὴν Σκῆτην πατέρων 11, 5.

ΚΑΣΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ κεφάλαια 71, 2.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ἀγιορειτῶν πατέρων 178, 25. — Κατάλογος βασιλέων Περσῶν, Ἑλλήνων, Ρωμαίων, Βυζαντινῶν καὶ Σουλτάνων 130, 3. — Κατάλογος ἐγγράφων τῆς Σκῆτης Κουσοκαλυβίων 82. 83. — Κατάλογος εἰκόνων γενομένων ἐν τῇ Σκῆτι Ἰωασαφαίων 172. 173. — Κατάλογος ἐντύπων διβλίων τοῦ Κυριακοῦ τῆς Σκῆτης Κουσοκαλυβίων 85, 1. — Κατάλογος ἐντύπων διβλίων τοῦ πνευματικοῦ Χαρίτωνος 176, 1. — Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς διαφόροις καλύβαις τῆς Σκῆτης 176, 2. — Κατάλογος τῶν διβλίων τῆς Σκῆτης Κουσοκαλυβίων 177. — Κατάλογος ἐπισκόπων Βυζαντίου 130, 2. — Κατάλογος τῶν σωζομένων ἀμφίων ἐν τῷ Κυριακῷ τῶν Κουσοκαλυβίων 82, 7. — Κατάλογος τῶν τοῦ Κυρίου ἐορτῶν 258, 25.

ΚΑΤΩΝΟΣ Λόγοι 103, 9.

ΚΕΡΚΥΡΑ καὶ τὸ λείψανον τοῦ ἁγ. Γεωργίου 178, 31.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ 9, 30. 10, 3. 14, 39, 40, 43, 46. 16, 6. — Κεφάλαια διάφορα ἐκ τῶν πατέρων 34, 11, 14. — Κεφάλαια διάφορα περὶ ἡσυχίας 184, 7.

ΚΛΑΥΘΜΟΙ καὶ θρηνοὶ μοναχοῦ 258, 23.

ΚΟΡΑΗ Στίχοι εἰς Ἀλέξανδρον τῆς Ρωσίας 130, 4.

ΚΟΣΜΑ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ

Ἐπιτύμβιον εἰς Χρυσόστομον Λαυριώτην δολοφονηθέντα 178, 29.

ΚΟΣΜΑ ΠΟΙΗΤΟΥ

Κανὼν εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον 147, 13.

ΚΟΣΜΑ ΦΛΑΜΙΑΤΟΥ

Ἐπιστολὴ πρὸς ἀγιορείτας 140, 14.

ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ 80, 2.

ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΤΥΠΙΚΑΡΗΣ 12 σημ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ 44 σημ.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ 107 σημ.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Λόγος εἰς τὰ Βαῖα 6, 14. — Εἰς τὴν Ἀνάληψιν 6, 24. — Εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τοὺς πατέρας τοὺς ἐν Ἐφέσῳ 5, 36. — Εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον 5, 26. — Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην Ράδουλ βοεβόδα 211, 11.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ ΚΑΣΤΑΝΟΦΥΛΛΗ

Στίχοι περὶ μοναχικῆς πολιτείας 258, 22.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ

Σημειωματῆριον διαφόρων γεγονότων ἐν τῇ Λαύρῳ (ἀπὸ τοῦ 1900-1903) 133, 11. 134, 5.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ

Κανὼν εἰς τὸν Χριστὸν 169, 13.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠ. ΣΙΝΑ

Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγ. Αἰκατερίνην 250, 2, 3.

ΚΩΔΙΚΕΣ

Βιβλιοθήκης Σκῆτης ἁγίας Ἀννης 178, 26.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΗΓΑΛΑΣ 123 σημ.

Λ

ΛΑΥΣΑ·Ι·ΚΟΝ 145, 1. 215.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

Βασιλείου τοῦ μεγάλου 79, 3. — Προηγιασμένων 34, 12. 79, 4. — Χρυσόστομου 79, 1.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ 75. 76, 2. 263. 271, 1.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Ὁμιλία εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν 225, 15. — Λόγος εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ Κυρίου 9, 24 (Λεοντίου πρεσβυτέρου Κ) πόλεως).

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

Βίος Συμεῶν τοῦ σαλοῦ 225, 12. Ὁμιλία εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν 225, 13.

ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΧΑΜΑΣ 60 σημ.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΣΟΦΟΥ

Ὁδῆριον κατασκευτικὸν 11, 15. — Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν 157, 12. 249, 3. — Χρησιμοί 200, 3. — Ἐγκώμιον εἰς τὸν μυροβλύτην Δημήτριον 213, 10.

ΛΕΥΚΩΜΑ 154.

ΛΟΓΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ 95.

ΛΟΓΟΙ ΑΔΗΛΩΝ

3, 25, 30. — Περὶ εὐρέσεως τοῦ τιμοῦ σταυροῦ 5, 4. — Εἰς τὰ ἀπόρητα τοῦ θεανθρώπου Λόγου 6, 41. — Ὅτι δι' ἀγαθότητα ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γέγονε 6, 42. — Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον 6, 43. — Ὅτι οὐκ εἰσι τὰ ὄντα ἀΐδια ἢ συναΐδια ἢ ἑξαΐδια τῷ Θεῷ 6, 44. — Περὶ μαρτυρίας τῶν ἔσθων περὶ τῶν ἁγίων Γραφῶν 10, 9. — Περὶ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ 10, 10. — (ἀκέφαλος) 10, 11. — Νουθετικὸς 11, 10, 13. — Λόγος εἰς τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου 12, 12. — Εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ 32, 3, 5. — Εἰς τὸ σωτήριον πάθος 33, 1. (ἀνεπίγραφος) 34, 26. — Λόγος ἐκ τοῦ βίου Μαξίμου Κουσοκαλύβη 34, 27. — Περὶ ἀγάπης 80, 3. Λόγος κατηγορηματικὸς πρὸς τοὺς μὴ φοβούμενους τὸν Θεὸν 80, 4. — Λόγος (ἀκέφ. κολοβ.) 97, 9, 10. — Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου 138, 9, 11. — Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας 157, 4. — Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ 157, 8. — Λόγοι (8) πανηγυρικοὶ εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον 164 σημ. 14. — Εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρομοῦ 195, 2. — Εἰς μνήμην Γαβριὴλ τοῦ Ἰβήρος 249, 4. — Εἰς τὸν Θεολόγον Γρηγόριον 249, 5. — Λόγοι (6) τῇ μεγάλῃ ἐβδομάδι 213, 2, 3, 4, 5, 6, 7. — Εἰς τὴν τοῦ Ἄδου κάθοδον 213, 9.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ Τόξαρις ἢ φίλια 178, 2.

Μ

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΙΕΡΟΜ. ΘΕΤΤΑΛΟΥ ΑΓΙΑΝΝΙΤΟΥ

Κανὼν εἰς Νεῖλον τὸν μυροβλύτην 87. 265, 1 σημ. 266, 5. — Βίος Μαξίμου Κουσοκαλύβη 150, 1. — Διαθήκη 166, 10.

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ἐπιστολαὶ πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεομάρτυρος Θεοδώρου 152, 4.

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Χαράλαμπος 66, 250, 1. — Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον 164, 8.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ τῶν 8 ἡχῶν 4, 50.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ ΜΟΝΑΧΟΣ 271, 1.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΡΗΤΟΡΟΣ

Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον 140, 2.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΦΙΛΗ Τετράστιχα 184, 4.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗΣ 68.

ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΥΣ 70 σημ.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΙΕΡΕΥΣ

Μετάφρασις τοῦ περὶ παρθενίας λόγου τοῦ μεγάλου Βασιλείου 57, 4.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ κεφάλαια 11, 21.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΡΙΒΟΛΗ

Κανὼν εἰς τὸν Πρόδρομον 212, 1.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΒΒΑ κεφάλαια 71, 1.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΓΙΟΥ δευτέρα ἐπιστολή 6, 35.

ΜΑΡΚΟΥ ΕΡΗΜΙΤΟΥ

Ἐπιστολή πρὸς Νικόλαον 11, 4.

ΜΑΡΚΟΥ ΕΦΕΣΟΥ

Κανὼν εἰς τὰ ἑννέα τάγματα τῶν ἀσωμάτων 97, 1. — Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον 140, 1.

ΜΑΡΜΟΝΤΕΛ ὁ Βελισάριος 178, 33.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ἁγίων — Γεωργίου μεγαλομάρτυρος 5, 24, 152, 1, 2, 157, 10, 31, 164, 11, 12, 13 σημ. 168, 5, 250, 6. — Δημητρίου μεγαλομ. 5, 5. — Ἰσδώρου μάρτυρος 86, 8. — Τῶν μ' μαρτύρων 203, 1. — Σταματίου τοῦ ἐκ Βόλου 169, 3.

ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΒΛΑΣΤΑΡΕΩΣ Νομοκάνων 94.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ 217.

ΜΕΘΟΔΙΟΣ πνευματικὸς 186 σημ.

ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ Οἰκοὶ κδ' εἰς Μεθόδιον πατρ. Κ) πόλεως 186 σημ. — Στίχοι εἰς τὴν Θεοτόκον 200, 5.

ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΠΑΤΑΡΩΝ

Περὶ βασιλείων τῶν ἔθνων 258, 19.

ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

Στίχοι 184, 8. — Περὶ δίβλου εὐσεδῶν τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Γραφῆς 97, 4.

ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΠΗΓΑ Θεολογία 96, 14.

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΣ στοιχεῖα 99, 3.

ΜΕΤΡΑ διάφορα 206, 2.

ΜΗΝΑΙΑ

Μηνῶν Σεπτεμβρίου 91, 229, 230. — Ὀκτωβρίου 239, 245. — Νοεμβρίου 229, 238, 241. — Δεκεμβρίου 230, 238, 241. — Ἰανουαρίου 229, 241, 242. — Μαρτίου 240. — Ἀπριλίου 229, 90. — Μαΐου 230, 232, 238, 240, 242. — Ἰουνίου 222, 238, 239. — Ἰουλίου 234, 238, 239, 240. — Αὐγούστου 238, 240, 243.

ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΑΓΙΑΝΝΙΤΟΥ

Βίος ὁσίου Διονυσίου 86, 7, 178, 1. (Μητροφάνους μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου βίος Διονυσίου τοῦ συστησαμένου τὴν μονὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ὑποκάτω τοῦ μικροῦ Ἄθωνος).

ΜΙΧΑΗΛ

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς Χριστὸν 126, 18, 169, 5.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

Στίχοι εἰς τὸν ἱερὸν Αὐγουστίνον 73 σημ.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

Λόγος εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους 6, 37. — Ἐγκώμιον εἰς Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην 86, 5.

ΜΙΧΑΗΛ ΨΕΛΛΟΥ

Λόγος ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τοῦ λειψάνου Στεφάνου πρωτομάρτυρος 138, 5.

ΜΟΝΑΙ

Ἄγιας Ἄννης Σκῆτη 13 σημ. 65 σημ. 138 σημ. — Μονὴ Γεωργίου τοῦ Βρανᾶ 92 σημ. — Μονὴ τοῦ διδασκάλου 56 σημ. — Μονήδριον ἁγίων ἀποστόλων ἐν Καυσοκαλυβίαις 68. — Κυριακῶν Καυσοκαλυβίων 20 σημ. — Λαύρας 1 σημ. 90 σημ. — Σκῆτη Καυσοκαλύβης 73. — Ἄγ. Τριάδος ἐν Καυσοκαλυβίαις 16 σημ. 19 σημ. 34, 12 σημ.

ΜΟΥΣΙΚΑ

44. 51. 55. 56. 58. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 137. 187. 191. 267. 268.

ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

56. 106 σημ. 110 σημ. 111 σημ.

N

ΝΕΙΛΟΣ ΚΑΒΑΣΙΑΔΗΣ 100 σημ.

ΝΕΙΛΟΥ ΟΣΙΟΥ Στίχοι κατ' ἀβ 97, 6.

ΝΕΙΛΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΡΟΔΟΥ

Κανὼν λαμβικὸς εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου 140, 12.

ΝΕΙΛΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ἐπιστολαὶ 145, 2.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΑΤΡ. Κ)ΠΟΛΕΩΣ

Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ α' Σαββάτῳ τῶν νηστείων ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγ. Θεοδώρου 3, 11, 140, 6 (ἐγκώμιον τῷ α' Σαββάτῳ τῶν νηστείων).

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΟΥ ΕΞ ΕΒΡΑΙΩΝ

Ἐκλογή τοῦ ψαλτῆρος 129, 3, 206, 7.

ΝΗΣΤΕΙΑ καὶ κατάλυσις 96, 9.

ΝΗΦΩΝΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Διήγησις συνοπτικὴ εἰς τὰ περὶ τῶν ἁγίων πάντων νεοφανῶν μαρτύρων ἀγωνίσματα 127, 2, 256 (μετὰ τῆς τοῦτῶν Ἀκολουθίας καὶ ἀναληρώσεως Ἀκολουθίων). — Κανὼν εἰς τοὺς νέους ἁγίους μάρτυρας 39, 4 σημ. — Ἀκολουθία καὶ Οἰκοὶ 147. — Ἀκολουθία εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον 60, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 159, 1, 162, 3, 4. — Κανὼν εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον 155, 4, 161, 2. — Τροπάρια εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον 125, 1 (ἰδ. καὶ σημ.). — Ὕμνος εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον 164, 10. — Οἰκοὶ κδ' εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον 155, 1, 171, 2. — Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Μαξίμου, Νήφωνος καὶ Ἀκακίου 35, 40, 1. — Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς 40, 2. — Οἰκοὶ εἰς τὸν μέγαν Εὐθύμion 126, 5. — Οἰκοὶ κδ' εἰς τὴν Θεοτόκον 140, 4. — Ἀναληρώσεις Ἀκολουθίων ἁγ. ἀποστόλων, Θωμᾶ, Ἰακώβου, Ματθαίου, Φιλίππου, Ἰερεμίου 126, 26. Ἀβραμίου ὁσίου 166, 1. Δαυιδ τοῦ Στυλίου 166, 2. Ἰσδώρου Πηλουσιώτου 166, 3. Ρωμανοῦ ὁσίου 166, 4. Εὐστρατίου 169, 8. Ἀνδρέου Κρήτης 169, 9. Γαλιθαίου Λαζάρου 169, 10. Παύλου πατρ. Κ) πόλεως 169, 11.

- Τῶν ὁσίων πατέρων τῶν ἐφορταζομένων τῇ Σαβ. τῆς Τυρινῆς 169, 7.
- ΝΗΦΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ**
(μαθητοῦ Μαξίμου Κουσοκαλύβη) βίος Μαξίμου Κουσοκαλύβη 170, 3. — Ἀκολουθία εἰς τὸν αὐτὸν 170, 2. — Κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν 12, 2. — Τροπάρια εἰς τὸν αὐτὸν 12, 11.
- ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ**
Ἀκολουθία τῶν ἐν Ἀθῶν διαλαμψάντων πατέρων 27, 1. 261, 1. — Ἀκολουθία Μάρκου Εὐγενικοῦ 225, 1. — Ἀκολουθία ἁγ. Γεωργίου 125, 2 (ἴδ. καὶ σημ.). — Κανὼν εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον μεθέορτος 160 σημ. — Οἴκοι εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον 125, 3. 147, 5. 155, 1. — Κανόνες παρὰ κλητικοὶ εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον 125, 4, 5. — Οἴκοι εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον 70, 1. — Διόρθωσις Οἴκων ἀρχαγγέλων 270, 2. — Ἀκολουθία πάντων τῶν νέων μαρτύρων 39, 4. — Λόγος εἰς τὸν ἁγιον Γεώργιον 164, 4. — Μετάφρασις ἐγκωμίου Ἀνδρέου Κρήτης εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον 117, 1. — Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ σώματος ἁγ. Γεωργίου 117, 2. — Ἐγκώμιον εἰς τὸν δειον Ἀβραάμιν 138, 10.
- ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΙΕΡΟΜ. ΚΑΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΜΙΟΥ**
Οἴκοι κδ' εἰς τὸν Χριστὸν 126, 1. — Οἴκοι κδ' εἰς τὸν ζωοδόχον τάφον 126, 2. — Οἴκοι κδ' εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου 126, 3.
- ΝΙΚΗΤΑ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ**
Ἐξήγησις εἰς τὸν Ἰώβ 11, 7. — Παράφρασις εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου 34, 33 (Νικήτα Σερρών).
- ΝΙΚΗΤΑ ΡΗΤΟΡΟΣ**
Ἐγκώμιον εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον 5, 32. — Εἰς τοὺς ἰβ' ἀποστόλους 5, 34.
- ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΒΛΕΜΜΥΔΟΥ**
Ἐκλογή ψαλτηρίου 29. 47. 48. 93. 181, 1. 193, 1. 201, 206, 16.
- ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ**
Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου 31, 4.
- ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ**
Περὶ τῶν Ἀντιφώνων τῆς Ὀκτωήχου 97, 3.
- ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ** ἀλφάβητος 11, 17.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ** πατρ. Κων. πλάτους 1 σημ.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΒΑΣΙΛΑΣ** 100 σημ.
- ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΒΑΣΙΛΑ**
Ἐξήγησις τῆς θείας λειτουργίας 100.
- ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΛΛΑΞΟΥ**
Κανὼν εἰς τὸν μέγαν Γρηγόριον 228, 3. — Ἀναπλήρωσις Ἀκολουθίας Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου 158, 1.
- ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΠΑΓΩΜΕΝΟΥ**
Ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα Ἰσίδωρον 86, 9.
- ΝΟΜΟΚΑΝΩΝ** 50. 94. 104.
- ΝΟΜΟΣ** ἁγίου Ὁρους ὁ λεγόμενος τράγος 103, 7.
- Ο
- ΟΙΚΟΙ**
Εἰς τοὺς ἐν Ἀθῶν πατέρας 147, 26. — Εἰς Ἀρτέμιον μεγαλομάρτυρα 169, 18, 19. 244, 8. — Εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους 270, 2. — Εἰς τὸν ἁγιον

- Γεώργιον 115, 1. 121, 1. 155, 1 (καὶ κανόνες). 251. — Εἰς τὸν ἁγ. Δημήτριον 255. — Εἰς διαφόρους ἁγίους 246. — Εἰς Διονύσιον Αἰγίνης 225, 9. — Εἰς τὸν μέγαν Εὐθύμιον 169, 11. — Εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον 97, 12. — Εἰς τὸν ζωοδόχον Ἰάφον 97, 13. — Εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον 70, 1. 77. 226, 2. 270, 4. — Εἰς τὴν Θεοτόκον 140, 4. — Εἰς τὸν ἁγ. Λάζαρον 249, 2. — Εἰς τὸν ἁγ. Νικόλαον 255. — Εἰς τὸν Πρόδρομον 73. 230. 236. 264. 270, 3. — Εἰς τὴν ὁμοούσιον Τριάδα 54. 63. 65. 73. — Εἰς Χριστὸν 269, 3.
- ΟΜΙΛΙΑ** περὶ θείας κοινωνίας 57, 1.
- ΟΝΟΜΑΤΟΘΕΪΣΤΑΙ** (Ρώσσοι) 151.
- ΟΝΟΥΦΡΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΙΒΗΡΙΤΟΥ**
Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐξ ἁγίου Ὁρους 247, 1.
- ΟΠΤΑΣΙΑ** Μακαρίου ἱερομονάχου 258, 16.

Π

- ΠΑ·Ι·ΣΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ**
τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων Στίχοι 133, 10. 200, 1.
- ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ** βίος Γρηγεντίου Αἰθιοπίας 258, 2.
- ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΤΟΥ**
Διάλεξις μετὰ διδασκάλου Τούρκου 258, 17.
- ΠΑΝΔΕΚΤΗ** μουσικὴ 110. 197.
- ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ** 3. 5. 6. 86. 157. 257.
- ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ**
γραφῆς Ἀντωνίου καλλιγράφου 138, 18.
- ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥ**
Διήγησις θαυμάτων παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ 5, 6.
- ΠΑΡΑΒΟΛΑΙ** τοῦ Εὐαγγελίου 57, 9.
- ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ**
γερόντων 38. Παράδεισος τῶν θεσπεσίων πατέρων 67.
- ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ**
πρὸς τὸν βασιλέα 10, 5. — Παραίνεσις εἰς μοναχοὺς 34, 30. — Παραίνεσις θείων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος 211, 8.
- ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ**
Νεῖλου τοῦ Μυροβλύτου 265, 3. Παρακλήσεις εἰς ἁγ. Χαραλάμπην, Μηνᾶν καὶ Παρασκευὴν 246.
- ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ** 8.
- ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ**
δημῶδεις (μετὰ θεολογικῆς ἐρμηνείας) 57, 8.
- ΠΑΤΕΡΙΚΟΝ** (ἀποσπάσματα) 57, 11, 12, 14, 15, 68, 175.
- ΠΑΤΡΙΑ** καὶ Τυπικὰ ἁγίου Ὁρους 219, 1.
- ΠΑΥΛΟΥ** ἐπιστολὴ πρὸς Ἑβραίους 2.
- ΠΑΥΛΟΥ ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΙΝΟΥ**
Κανὼν εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ 40, 5.
- ΠΕΡΙΒΟΛΗ**
Χριστοῦ καὶ Θεοτόκου καὶ πόσα ἔτη ἔζησαν 34, 13.
- ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ** τοπίου καὶ ἐνταλτήριον 133, 8.
- ΠΕΡΙΟΔΟΙ**
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου 22. 23. 181, 2.
- ΠΕΤΡΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ**
ἔργα 15, 1. 16, 1. 17, 1. — Κεφάλαια περὶ παθῶν 34, 25.

ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΑΒΒΑ ΗΣΑΪΟΥ
 εις τὸ πρόσεχε σεαυτῷ 14, 41, 15, 12, 16, 2.
ΠΕΤΡΟΥ ΜΠΕΡΕΚΙΕΤΟΥ
 τὰ ἄπαντα 55. — Πολυέλεοι 109, 268, 2, 3.
ΠΡΑΞΑΠΟΣΤΟΛΟΣ 4, 1, 5 (Πράξεις ἀποστόλων).
ΠΡΑΞΙΣ
 συνοδικὴ κατὰ ἀζύμων καὶ ἀποβολῆς τοῦ νέου
 καλενδαρίου 258, 27.
ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ καὶ ἀλληλουῖα 4, 3.
ΠΡΟΚΛΟΥ ΠΑΤΡ. Κ) ΠΟΛΕΩΣ
 Λόγος εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον 5, 25, 181, 4
 (ἐγκώμιον). — Λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννη-
 σιν 157, 7.
ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ εἰς τὴν μουσικὴν διὰ στίχων 147, 27.
ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΑΡΙΟΝ 74, 136.
ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΝ
 τοῦ Σηλαίου ἀγ. Ἀθανασίου 259, 3. — τῆς
 Σκήτης Κουσκοκαλυβίων 84 (περὶ Μαξίμου Κου-
 σκοκαλύβη 1, Νήφωνος 2, Ἀκακίου 3, περὶ κα-
 θολικοῦ τῆς Σκήτης 4, καὶ περὶ τῆς κοινῆς τρα-
 πέζης 5).
ΠΡΟΧΟΡΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ
 Αἱ περιόδοι Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου 22, 3, 23.

Ρ

ΡΑΜΑΤΑ Οἴκοι εἰς τὸν Πρόδρομον 264, 2.
ΡΑΦΑΗΛ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗΣ 3, 31 σημ.
ΡΑΦΑΗΛ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΟΥ
 Κανὼν μοναχικῆς πολιτείας 206, 15. Λόγος ἐγ-
 κωμιαστικὸς εἰς τὸν ἄγ. Γεώργιον 164, 2, 168,
 2. — Οἴκοι εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον 33, 4.

Σ

ΣΕΙΡΑ πατέρων 46.
ΣΙΓΙΛΛΙΑ πατριαρχικά 178, 18.
**ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΝΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙ-
 ΚΕΩΣ** Δοξαστικά εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου
 Γεωργίου 122, 1.
ΣΤΑΥΡΟΥ ἀναζητήσεις καὶ εὑρεσις ἐπὶ Κωνσταντι-
 νου καὶ Ἐλένης 27, 2.
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ
 Βίος Στεφάνου τοῦ νέου 225, 8.
ΣΤΙΧΗΡΑΡΙΟΝ (Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν) 44, 53.
ΣΤΙΧΟΙ
 (εἰς τὸν Χρυσόστομον) 1 σημ. (ἐν τέλει). 10, 3
 σημ. 5 σημ. 7, 8, 86, 5 σημ. — Στίχοι κατ' αἶθ
 10, 9, 97, 6 (Νείλου τοῦ δασίου). 200, 6, 14 σημ.
 — Εἰς τὴν βίβλον Πέτρου Δαμασκηνοῦ 16 σημ.
 — Εἰς τὸ Στιχηράριον Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν
 44 σημ. — Εἰς τὰς ἰβ' ἑορτὰς καὶ ἄλλας 57, 16,
 17. — Εἰς τὴν βίβλον 63 σημ. — Εἰς τὴν Θεοτό-
 κον 67 σημ. 73 σημ. 200, 5, 9. — Νουθετικοί
 67 σημ. — ὠφέλιμοι 67 σημ. — Περὶ ματαίας
 ἀπολαύσεως τοῦ κόσμου 69 σημ. Στίχοι τοῦ γρα-
 φέως 70 σημ. 216, 257 σημ. 267. — Εἰς Ἀντί-
 παν Περγάμου 72 σημ. — Εἰς τὸν ἱερὸν Λύγου-
 στίνον (Κριτοβούλου τοῦ Ἰμβρίου) 73 σημ. —
 Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον 86, 6. Στίχοι καὶ ἐπι-
 γράμματα εἰς Ἰωακείμ τὸν Γ' καὶ τὸν οἶκον Ἰω-
 ασαφαίων 178, 27. — Εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον

182 σημ. Περὶ θανάτου 183 σημ. — Περὶ ὑγείας,
 φιλαργυρίας, ἡσυχίας καὶ περὶ προσευχῆς (αὐ-
 τόθι). — Περὶ ἀνθρωπαρεσκείας (Μελετίου ὁμο-
 δομολογητοῦ) 184, 8. — Πολιτικοί (Παίσιου τοῦ
 ἐξ Ἰωαννίνων) 200, 1. — Καρκίνοι (πρωχοφρο-
 δρόμου καὶ ἄλλων) 200, 7. — Εἰς Εὐθύμιον τὸν
 Τραπεζούντιον 208 σημ. — Περὶ μοναχικῆς πο-
 λιτείας 258, 22, 23. — Εἰς τοὺς ὁσιομάρτυρας
 Εὐθύμιον, Ἰγνάτιον, Ἀκάκιον καὶ Ὀνούφριον
 210 σημ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ πειραματικῆς φυσικῆς 123.
ΣΥΛΛΟΓΗ ἐκ τῶν πατέρων 142.
ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας 131.
ΣΥΜΕΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΥΧΑΪΤΩΝ
 Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν 184, 9.
ΣΥΜΕΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ
 Βίος Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου 86, 4. — Στιχηρὰ
 Κατανυκτικὰ κατ' αἶθ 96, 11. — Παράφρασις εἰς
 ἑν' κεφάλαια τοῦ Μακαρίου 11, 26. — περὶ δα-
 κρύων (Συμεὼν Λογοθέτου) 11, 16. — Ὑπόμνη-
 μα εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον 5, 31.
ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
 Κατηχήσεις 11, 8. — Περὶ μετανοίας 11, 12. —
 Λόγοι 14, 1-25.
ΣΥΜΕΩΝ ΣΑΜΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΥ
 Ὕμνος εἰς τὸν ἄγ. Γεώργιον 121, 4. — Ἱστορία
 συνοπτικὴ (διὰ στίχων) τῶν ἀδελφῶν Ἰωασα-
 φαίων 132, 3.
ΣΥΝΑΓΩΓΗ ἐκ τῶν πατέρων 188, 221, 1.
ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ τῶν ἰβ' μηνῶν 4, 2.
ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΝΙΚΗΤΙΑΝΟΥ
 Μελουργήματα 137.
ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ
 ἀρχαίων πανομοιότυπα τῆς Λαύρας καὶ τῆς Σκή-
 τῆς Κουσκοκαλυβίων 132, 2.
ΣΧΟΛΙΑ
 εἰς τὸν ἐπιτάμιον λόγον Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
 98, 2. Σχόλιον εἰς τὴν βίβλον τῶν ψαλμῶν 206, 9.
ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ 107 σημ.
ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΠΑΤΡ. Κ) ΠΟΛΕΩΣ
 Σγίλλιον δι' οὗ ἀφορίζει τοὺς τελούντας ἐν Σαβ-
 δάτῳ μόνον μνημόσυνα 103, 5.

Τ

ΤΑΞΙΣ
 κατὰ τὴν Μεγ. Παρασκευὴν καὶ τὸ Πάσχα 30, 2.
ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ πότε οὐ στιχολογεῖται 24, 4.
ΤΡΙΩΔΙΟΝ 230, 233.
ΤΡΟΠΑΡΙΑ 64. — τῆς Ἀκαθίστου 247, 5.
ΤΥΠΙΚΟΝ
 ἀγ. Ἀθανασίου 33, 2. — Σκήτης ἁγίας Ἄννης
 193, 2. Τυπικὸν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελί-
 σμοῦ 235, 1.

Υ

ΥΜΝΟΙ
 τριαδικοί, κεκραγάρια καὶ δοξολογίαι 56. — Ὕ-
 μνος εἰς τὸν ἄγ. Γεώργιον περιέχων ἐν συνόψει
 τὰ τοῦ βίου αὐτοῦ 164 σημ. Ὕμνος εἰς τὸν ἄγ.
 Νικόλαον 216, 3. — Εἰς τὸν Χριστὸν 216, 4.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον (Δαμασκηνοῦ) 182, 3.
— Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου Φωβηνῆς 178, 3. — Εἰς Νεῖλον τὸν Μυροβλύτην 265, 2. Ὑπόμνημα κτιτορικὸν περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγ. Νήφωνος τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ 41, 2.

Φ

ΦΑΚΕΛΛΟΣ περιέχων 27 φύλλα μεμβράνης 204.
ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΣΤΑΜΠΑΔΩΡΟΣ 73.
ΦΙΛΗ Στίχοι περὶ ζώων ιδιότητος 98, 8.
ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ
Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς ἁγίους Πάντας 193, 4.
ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΠΑΤΡ. Κ)ΠΟΛΕΩΣ
Βίος Σάββα Βατοπεδινοῦ 258, 13. — Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου 250, 11. — Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ ἁσώτου 250, 12.
ΦΙΛΩΝΟΣ ΙΟΥΔΑΙΟΥ περὶ μοναχῶν 206, 14.
ΦΙΡΜΑΝΙΟΝ (περὶ τῶν προνομίων τῆς Σκήτης) 81.
ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡ. Κ)ΠΟΛΕΩΣ
Στίχοι εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον 34, 9. — Περὶ προσευχῆς 206, 11.

X

ΧΑΜΑΣ ἐπισκοπὴ 60 σημ.

ΧΑΡΙΤΩΝ ΜΟΝΑΧΟΣ ΤΡΙΚΚΑΙΟΣ 221, 3 σημ.
ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜ. ΤΟΥ ΣΠΗΛΑΙΩΤΟΥ

Λαυσαϊκὸν 145, 1.

ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ

Δοξαστικά δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἐορτῶν 21.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ

Στέφης Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ νέου 133, 7. 134, 3.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ (ἀδήλου) 9, 28.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ 130, 1.

ΧΡΥΣΑΦΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ 107 σημ.

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ (Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου Πορφυρογεν.) 103, 8.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ 157 σημ.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ

Ἀποκρίσεις περὶ τυπικῶν διατάξεων 169, 14. — Κανὼν εἰς τὸν ἁγ. Καισάριον 169, 15. — Ἐπικήδειοι λόγοι (2) εἰς μοναχοὺς 169, 16. — Προσφώνησις εἰς μητροπολίτην Θεσσαλονίκης Ἀθανάσιον 178, 28. — Μελοποιήσις Δοξαστικῶν διαφόρων ἁγίων 179. 122, 2 (Μαξίμου Κουσακαλύβη).

Ψ

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ 45. 87.

Β'

ΚΩΔΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΣ

'Αγάπιος 13. 16. 17.
'Αθανάσιος μοναχ. 'Ιωασαφαίων 12. 39, 2 σημ.
140. 145. 166, 8 σημ.
'Αντώνιος μοναχός 41. 42. 53. 183. 257.
'Αρτέμιος 55. 66. 216.
Αύξέντιος 70.
Γεώργιος Τραπεζούντιος 95.
Δανιήλ μοναχός εκ Σμύρνης 167.
Δανιήλ μοναχός άγιογράφος 152.
Δαυίδ ιερομ. εκ Σκοπέλου 44.
Δημήτριος Χατζή Πολύζου 103, 1 σημ.
Εγγένιος Διονυσιάτης 178.
Ευθύμιος μοναχός 'Ιωασαφαίων Χίος 39, 8 σημ.
134. 150. 165. 168.
'Ιάκωβος 69.
'Ιγνάτιος 1. 169 (Καυσοκαλυβίτης).
'Ισιδώρος μοναχός 259.
'Ιωάννης 262.
'Ιωάσαφ άγιοαρτεμίτης 66. 70. 269.
'Ιωάσαφ ιερομόναχος 36. 53.
'Ιωάσαφ Καισαρεύς 125. 151. 156. 160. 163. 164.
166. 169. 170. 205.
'Ιωνās 'Εσφιγμενίτης 225.
'Ιωνās ιερομ. 74. 200. 201.
Καλλίνικος 91.
Κυπριανός 71.
Κύριλλος μοναχός 92.
Κύριλλος Λαυριώτης 103, 7 σημ.
Ματθαίος Βατοπεδινός 111.
Νήφων άγιορείτης 35. 120.
Νικόδημος 'Αγιορείτης 138, 14, 17.
Νικόδημος Κάππος ό Πάτιμος 126.
Παρθένους ιερομ. 75.
Παύλος Μακρουγένης 126, 22 σημ.
Πέτρος πρωτοψάλτης άγιοταφτικού μετοχίου 114.
Σεραφείμ Μιτυληναίος 191.
Συμεών ό Σάμιος 115. 132. 157. 159.
Σωφρόνιος ιερομόν. 79, 1 σημ.
Χαρίτων ιερομόν. 210.
Χαρίτων Λαυριώτης 149.

Χριστοφόρος Προδρομίτης 104.
Χριστοφόρος μοναχός 192.

Γ

ΚΩΔΙΚΩΝ ΚΤΗΤΟΡΕΣ

'Αγαθάγγελος ιεροδιάκονος 107.
'Αγάπιος ιερομόναχος 28.
'Ανθιμος ιερομόναχος 114.
Δανιήλ Χιοτόπουλος Λαυριώτης 33.
Δαυίδ ιερομόναχος 108.
Δημήτριος 'Ενίτης 56.
Θεόκλητος ιερομόναχος 15. 108 (Βυζάντιος).
'Ιωάσαφ ζωγράφος 124.
Κλήμης ιερομόναχος 95.
Μετεωρίτης (διδάσκαλος) 56.
Παΐσιος μοναχός Λαυριώτης 55.
Στέφανος ιερομόναχος 118.

Δ

ΚΩΔΙΚΩΝ ΑΦΙΕΡΩΤΑΙ

'Ανανίας ιερομ. Καυσοκαλυβίτης 56.
'Αρσένιος ιερομ. 'Εσφιγμενίτης 56.
Αύξέντιος 203.
Μακάριος Μιτυληναίος 13. 16. 17.

Νεΐλος μοναχός 74.

Ε

ΟΙ ΔΑΠΑΝΗΣΑΝΤΕΣ ΠΡΟΣ ΓΡΑΦΗΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

Δημήτριος 'Αθηναίος 262.
Θεόκλητος Χαλκείας άρχιερεύς 90.

Θεοφάνης μοναχός 192.
 Ίωάσαφ ζωγράφος Καισαρείας 158.
 Μεθόδιος 65.
 Χρυσόστομος Ιεροδιάκονος 159.

ΣΤ

ΚΩΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΕΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

44. 77. 117. 160. 161. 162. 164. 258. 259.

Ζ

ΚΩΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΕΣ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

7 σημ. (περί σεισμοῦ τοῦ 1677). 80 σημ. (περί ἀρ-
 πάγων βασιλέων). 119 σημ. 169 σημ. 199 σημ. (περί
 σεισμοῦ τοῦ 1544). 200 σημ. (περί ἐπιδρομῆς τῶν
 Τούρκων κατὰ τῆς Πελοποννήσου) αὐτόθ. (περί ἐπι-
 δρομῆς ἀκρίδων, ἐκλείψεως ἡλίου καὶ ἄλλων φυσικῶν
 φαινομένων).

Η

ΚΩΔΙΚΕΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΗΜΕΝΟΙ

Ἔτος	Κῶδ.	Ἔτος	Κῶδ.
1318	10	1870	205
1332	4	1871	160
1511	79	1877	121. 163. 150

Ἔτος	Κῶδ.	Ἔτος	Κῶδ.
1531	90	1878	86
1609	57		162. 164.
1617	92		167
1669	75	1880	225
1717	97	1885	219. 239
1728	30	1887	244
1735	71	1890	230
1742	44	1891	148
1751	262		
1753	38	1892	238
1767	138	1893	132. 166
1768	194	1895	233. 237
1772	104	1896	236
1773	191	1897	192. 220
1775	31		242
1777	25	1900	243. 245
1781	103	1902	232
1791	103	1903	261
1793	56	1904	221
1807	182	1906	140
		1908	36
1810	28. 55	1910	141
1820	211	1914	151
1830	65	1915	178
1837	111		
1841	68		
1854	42		
1855	125		
1858	73. 157		
1862	175		
1864	72. 126. 228		
1865	33		
1867	210. 240.		

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.	α
Προλεγόμενα		
Κώδικες τοῦ Κυριακοῦ τῆς Σκήτης Κανσοκαλυβίων	>	1
Κώδικες ἐν τῇ Καλύβῃ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἰωασαφαίων	>	59
Κώδικες ἐν τῇ Καλύβῃ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	>	98
Κώδικες ἐν τῇ Καλύβῃ τοῦ ἁγίου Μεθοδίου	>	100
Κώδικες ἐν τῇ Καλύβῃ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου	>	102
Κώδικες ἐν τῇ Καλύβῃ τοῦ ἁγίου Ἀκακίου	>	104
Κώδικες ἐν τῇ Καλύβῃ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος	>	109
Κώδικες ἐν τῇ Καλύβῃ « τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου »	>	112
Κώδικες ἐν τῇ Καλύβῃ « ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος »	>	115
Κώδικες ἐν τῇ Καλύβῃ « Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου »	>	132
Κώδικες ἐν τῇ Καλύβῃ τῆς Μεταμορφώσεως	>	134
Κατάλογος ὀνομάτων καὶ πραγμάτων	>	136
Κωδίκων γραφεῖς	>	148
Κωδίκων κτήτορες	>	>
Κωδίκων ἀφιερῶται	>	>
Οἱ δαπανήσαντες πρὸς γραφὴν Κωδίκων	>	>
Κώδικες περιέχοντες εἰκόνας	>	149
Κώδικες περιέχοντες σημειώματα	>	>
Κώδικες χρονολογημένοι	>	>

ΤΥΠΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
« Α Γ Ω Ν »
143, Rue d'Alésia — PARIS (XIVe)

